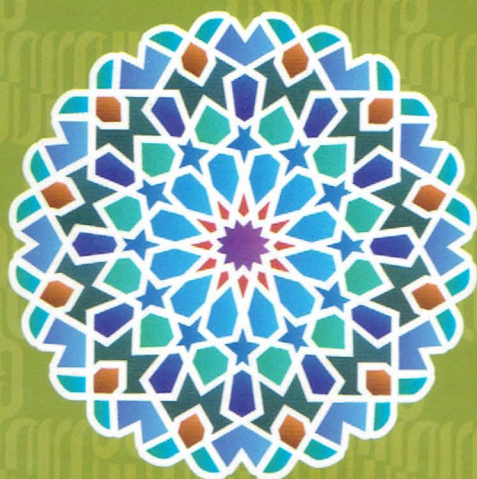

منتدی اقرأ الثقافی

تَوِیَوِی رِیَوِار

www.iqra.ahlamontada.com

له زیکر و یادی پهروهردگار

وه رگیروای

الإِسْمَاءُ

تالیف:

الإمام الحافظ المحدث الفقيه أبي زكريا

يحيى بن شرف التتوي

(٦٣١ - ٦٧٦ هـ)

وه رگیرو:

ماموستا مهلا نه مجهد موحه ممهد خوراسانی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

تویشووی ریپوار

سرشناسه	:	نووی، یحیی بن شرف، ۶۳۱ - ۶۷۶ق. Nawawi
عنوان قراردادی	:	الاذکارالمنتخبه من کلام سیدالابرار. کردی
عنوان و نام پدیدآور	:	توشه‌ی ربیوار وه‌رگیراوی الاذکاری ئیمام نه‌وه‌وی / وه‌رگیراوی امجد محمد خوراسانی.
مشخصات نشر	:	سنندج : کردستان ، ۱۳۹۶.
مشخصات ظاهری	:	ج.۲
شابک	:	ج:۱. ۲-۳۱۴-۹۸۰-۹۶۴-۹۷۸ - ج ۲: ۹-۳۱۵-۹۸۰-۹۶۴-۹۷۸ : دوره ۶-۳۱۶-۹۸۰-۹۶۴-۹۷۸:
وضعیت فهرست نویسی	:	فپیا
یادداشت	:	کردی.
موضوع	:	ذکر
موضوع	:	Islamic meditations
موضوع	:	ذکر -- احادیث
موضوع	:	Islamic meditations -- Hadiths
شناسه افزوده	:	محمد خوراسانی، امجد، ۱۹۶۱ -، مترجم
رده بندی کنگره	:	۱۳۹۶ ۴۰۴۷ الف/ن/۹۵/۴۵/۲۶۶۶ BP
رده بندی دیویی	:	۲۹۷/۷۷
شماره کتابشناسی ملی	:	۴۷۵۳۷۸۸

تۆیشووی ریبوار

له زیکر و یادی پهروهردگار

وه رگیراوی:

«الأذکار»

ئیمامی نه وهوی

وه رگیتر:

ئه مجهد موحه ممهد زاهید شیخ موحه ممهد خوراسانی

(به رگی دووهم)

انتشارات کردستان

سنه

تویشووی ریوار

✓ ناوی کتیب (نام کتاب):	تویشووی ریوار
✓ وه رگیژان (ترجمه):	ئه مجدد موحه ممه د زاهد شیخ موحه ممه د خوراسانی
✓ کهرته چاپ (نوبت چاپ):	یه کهم (اول) ۱۳۹۷
✓ ژماره ی چاپ کراو (تیژاژ):	۵۰۰ بهرگ (دوره)
✓ ژماره ی لاپه ره و قهواره (تعداد صفحات):	۱۳۷۵ لاپه ره (صفحه ی وزیر)
✓ بلۆکهره وه (ناشر):	بلۆکهره وه ی کوردستان (انتشارات کردستان)
✓ شابک:	ج ۱: ۹۷۸ - ۹۶۴ - ۹۸۰ - ۳۱۴ - ۲ - ج ۲: ۹۷۸ - ۹۶۴ - ۹۸۰ - ۳۱۵ - ۹ - ۹۷۸ - ۹۶۴ - ۹۸۰ - ۳۱۶ - ۶ - دوره: ۹۷۸ - ۹۶۴ - ۹۸۰ - ۳۱۶ - ۶

۲۳،۰۰۰ دینار

✓ نرخ (قیمت):

سندج - چهارراه شهدا - پاساژ هزتی - انتشارات کردستان - تلفن: ۰۸۷۳۳۱۶۵۳۸۲
سنه - پاساژی هیزه تی - بلۆکهره وه ی کوردستان - ته له فوون: +۹۸ ۸۷ ۳۳۱۶۵۳۸۲

((کتییی زیکرهکانی جیهاد کردن))

سه‌بارت به زیکره‌کانی سه‌فهری جهادو گه‌رانه‌وه لئی، نه‌وه نه‌گه‌ر خوای گه‌وره بیه‌ویت، له‌مه‌ولا له ((کیتی زیکره‌کانی سه‌فهر)) دا باسیان ده‌که‌ین. سه‌بارت به‌وش که تاییه‌ته به جهاده‌وه، نه‌وه ئیسته به کورتی نه‌وه‌نده‌ی لی باس ده‌که‌ین، که له‌م کاته‌دا له‌بیرماندا ناماده‌یه.

سونه‌ته داوای پله‌ی شه‌هیدی بکریت

بۆمان ریوایه‌ت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (أنس) هوه (خوای لی رازی بیت)، که جارنک پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سر بیت)، ته‌شریفی برد بۆ مالی ژنه‌هاوه‌لی خوشه‌ویست (أُمُّ حَرَام) (خوای لی رازی بیت)، جا له‌وی خه‌وتو، پاشان که خه‌به‌ری بوویه‌وه، ده‌ستی کرد به پینکه‌نین. جا (أُمُّ حَرَام) عه‌رزى کرد: نه‌وه به‌چی پیده‌که‌نیت نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا؟ نه‌ویش فه‌رمووی: «نَاسٌ مِنْ أُمَّتِي عَرَضُوا عَلَيَّ غَزَاةً فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَرَكِبُونَ تَبَجَ هَذَا الْبَحْرِ مُلُوكًا عَلَى الْأَسْرِ أَوْ مِثْلَ الْمُلُوكِ». واته: "خه‌لکێک له ئومه‌ته‌که‌مم پيشان درا، که له‌رپنگه‌ی خوادا غه‌زایان ده‌کردو، سواری نه‌م ده‌ریابه‌ ده‌بوون، هه‌ر وه‌کو پاشاکان چۆن به‌سه‌ر ته‌خت و کورسیه‌کانیا نه‌وه داده‌نیشن". (أُمُّ حَرَام) یش عه‌رزى کرد: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، له‌خوا بپارێره‌وه، که منیش بکات به یه‌کێک له‌و که‌سانه‌. پیغه‌مبه‌ری خواش (دروودی خوای له‌سر بیت) دو‌عای بۆ کرد.^(۱)

بۆشمان ریوایه‌ت کراوه له (سُنَنِ) (أَبُو دَاوُد) و (تِرْمِذِي) و (نَسَائِي) و (أَبْنُ مَاجَه) دا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (مُعَاذِي) کورپی (جَبَل) هوه (خوای لی رازی بیت)، که نه‌و له پیغه‌مبه‌ری خوای بیستوه (خوای لی رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: «مَنْ سَأَلَ اللَّهَ الْقَتْلَ مِنْ نَفْسِهِ صَادِقًا، ثُمَّ مَاتَ أَوْ قُتِلَ، فَإِنَّ لَهُ أَجْرَ شَهِيدٍ». واته: "نه‌و که‌سه‌ی

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۰۲۷ / به ژماره: ۲۶۳۶، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۵۱۸ / به ژماره: ۱۹۱۲.

به راستگویی داوای شهیدبوون له‌خوای گه‌وره بکات‌و، پاشان بمریت، یان بکوژریت، ئەوا پاداشتی شهیدی ده‌ست ده‌که‌ویت".

نیمامی (تَرْمِذِيّ) فه‌رموو‌یه‌تی: حه‌دیسینکی (حَسَن)ی (صَحِيح)ه.^(۱)

بو‌شان ریوایه‌ت کراوه له سه‌حیحی موسلیمدا، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أَنَس)ه‌وه (خوای لی رازی بیت)، که فه‌رموو‌یه‌تی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت)، فه‌رموو‌یه‌تی: «مَنْ طَلَبَ الشَّهَادَةَ صَادِقًا، أُعْطِيَهَا، وَلَوْ لَمْ تُصِبْهُ». ^(۲) واته: "ئه‌و که‌سه‌ی به‌راستگویی داوای شهیدبوون له‌خوای گه‌وره بکات، پاداشتی شهیدبوونی ده‌دریتی، باوه‌کو شهیدبوونیشی تووش نه‌بیت".

دیسان بو‌مان ریوایه‌ت کراوه له سه‌حیحی موسلیمدا، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (سَهْل)ی کو‌ری (حَنِيف)ه‌وه (خوای لی رازی بیت)، که پی‌غه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت)، فه‌رموو‌یه‌تی: «مَنْ سَأَلَ اللَّهَ تَعَالَى الشَّهَادَةَ بِصِدْقٍ، بَلَغَهُ اللَّهُ مَنَازِلَ الشُّهَدَاءِ، وَإِنْ مَاتَ عَلَى فِرَاشِهِ». ^(۳) واته: "ئه‌و که‌سه‌ی به‌راستگویی داوای شهیدبوون له‌خوای گه‌وره بکات، خوای گه‌وره ده‌یگه‌یه‌نیه‌ پایه‌ی شهیدان، ئیتر باوه‌کو له‌سه‌ر جیگه‌ی خه‌ویش بمریت".

---

(۱) بروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۲۵ / به ژماره: ۲۵۴۱، وَسُنُّ التَّرْمِذِيّ / ۴ / ۱۸۳ / به ژماره: ۱۶۵۴، وَسُنُّ النَّسَائِيّ / ۶ / ۲۵ / به ژماره: ۳۱۴۱، وَسُنُّ ابْنِ مَاجَهَ / ۲ / ۹۳۵ / به ژماره: ۲۷۹۷.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۵۱۷ / به ژماره: ۱۹۰۸.

(۳) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۵۱۷ / به ژماره: ۱۹۰۹.

**باسی هاندانی پیشه‌وای موسولمانان بۆ فه‌رمانده‌ی پۆلیک چه‌کدار
له‌سه‌ر ترسان له‌خوای گه‌وره‌و، فی‌رکردنی نه‌وه‌ی که پی‌ویستی پییه‌تی
له‌باره‌ی شه‌رو ری‌ککه‌وتن و شتی تر له‌گه‌ن دوزمندا**

بۆمان رپوایه‌ت کراوه له‌ سه‌حیحی موسلیمدا، له‌ هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (بُرَيْدَةَ) ی کورپی (حُصَيْبِ) ی (أَسْلَمِيَّ) ه‌وه (خوای لی رازی بی‌ت)، که فه‌رموویه‌تی: نه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بی‌ت)، که‌سیکی بگردایه‌ته فه‌رمانده‌ی سوپایه‌ک یان پۆله چه‌کداریک، وه‌سیتی بۆ ده‌کرد، که له‌خوا برسی‌ت سه‌باره‌ت به‌خو‌ی و به‌و موسولمانانه‌ش که له‌گه‌لیدان، باش بی‌ت له‌گه‌لیاندا، پاشان ده‌یفه‌رموو: «اغزُوا بِاسْمِ اللَّهِ، فِي سَبِيلِ اللَّهِ، قَاتِلُوا مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ، اغزُوا، وَلَا تَغْلُوا، وَلَا تَغْدِرُوا، وَلَا تَمْتَلُوا، وَلَا تَقْتُلُوا وَلِيْدًا، وَإِذَا لَقِيتَ عَدُوَّكَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ، فَادْعُهُمْ إِلَى ثَلَاثِ خِصَالٍ.....». واته: "به‌ناوی خواوه بجه‌نگن، له‌رپه‌نگه‌ی خوادا بجه‌نگن، شه‌ر له‌گه‌ن نه‌و که‌سانه‌دا بکه‌ن، که باوه‌ریان به‌خوا نیه. برۆن بجه‌نگن، خیانه‌ت مه‌که‌ن له‌ ده‌سته‌که‌وته‌کانی جه‌نگو، غه‌درو په‌یمان شکی‌تی مه‌که‌ن، لاشه‌و رو‌خساری مردوه‌کانی دوزمنان مه‌شی‌وتن و سو‌کایه‌تیان بی مه‌که‌ن، مندالی بچووک مه‌کوژن، نه‌گه‌ر گه‌یشتی‌شن به‌ دوزمنه‌کانتان له‌ موشریکه‌کان، بانگیان بکه‌ن بۆ پابه‌ندبوون به‌م سی‌ خاله‌وه". ..... ئیز چه‌دیسه‌که‌ی به‌دریژی هیتا.^(۱)

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۳۵۷ / به‌ژماره: ۱۷۳۱.

سونه ته بۇ پيشهواي موسولمانان و بۇ شهرماندهي پۇلىكىش، نه گهر

ويستی بروت بۇ غهزايهك، باسي غهزايهكي تربكات

بۆمان رپوايهت كراوه له ههردوو سهحيجي بوخاري و موسليمداء، له هارهلي خوشهويست (كعب) ي كوري (مَالِك) سهوه (خوای لي رازي يتت)، كه فهرموويهتي: نه گهر پيغهمبهرى خوا (درودى خوای لهسر يتت)، بيويستايه بچيت بۇ غهزايهك، باسي غهزايهكي تری ده کرد. (۱)

باسي دوها كردني پويهروو بۇ نهو كهسهي كه شهر دمكات، يان كارنيك

دمكات، كه يارمهتي شهرهكي تيدايه و، باسي نهومي كه شهر كه رمكان

چالاک دمكات و هه ليان دمنيت لهسر شهر كردن

خوای گهوره فهرموويهتي: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ﴾ [الأنفال: ۶۵]. واته: {نهى پيغهمبهرى خوشهويست، باوهرداران ههلبني لهسر جهنگ و شهر كردن}.

ههروهها فهرموويهتي: ﴿وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ [النساء: ۸۴].

بۆشان رپوايهت كراوه له ههردوو سهحيجي بوخاري و موسليمداء، له هارهلي خوشهويست (أنس) سهوه (خوای لي رازي يتت)، كه فهرموويهتي: پيغهمبهرى خوا (درودى خوای لهسر يتت)، ته شريفى هينا بۆلاي خهندهقه كهو، بيني وا كوچه بهره كان و پشتيوانان له سبه بينانتيكي زور سار ددا چال هه لده كه نن، جا كه بيني وا ماندوو بوون و برسيانه، فهرمووي: «اللَّهُمَّ، إِنَّ الْعَيْشَ عَيْشُ الْآخِرَةِ، فَاعْفِرْ لِلْأَنْصَارِ

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۰۷۸ / به ژماره: ۲۷۸۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۱۲۸

/ به ژماره: ۲۷۶۹.

وَأَلْمَهَا جِرَّةً».^(۱) واته: "خوایه، به راستی ژیان بریتیه له ژیانی دوارپوژ، دهی توژ له پشتیوانان و کوچه‌ره کان خوشبه".

باسی دوما کردن و ملکه چی پیشاندان و، (الله اکبر) کردن و، داوا کردن له خوای گه‌وره، که نه‌و به‌ئینی سهرخستنه‌ی داویتی به نیمانداران بیهینته دی

خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ * وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ * وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطْرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ﴾ [الأنفال: ۴۵ - ۴۷]. واته: {ته‌ی نه‌و که‌سانه‌ی ئیمانان هیناوه، نه‌گه‌ر گه‌یشتن به‌ کۆمه‌ئیک له‌و کافرانه‌ی ده‌یانه‌وئیت شه‌رتان له‌گه‌لدا بکه‌ن، نه‌وا خو‌راگر بن‌و، زی‌کری خو‌اش زۆر بکه‌ن، به‌هیوای نه‌وه‌ی سه‌رکه‌وتوو بن. گو‌یرایه‌لی خو‌او یغه‌مبه‌ره‌که‌ی بن‌و، با‌یه‌کده‌نگ بن‌و نا‌کو‌کی و راجیایتان نه‌بیت، چون‌که‌ نه‌گه‌ر و ابن‌ ده‌یدو‌رین و سه‌رکه‌وتوو نابن‌و، هیزو ناوبانگیشان نامینیت. به‌صه‌برو خو‌راگر بن، چون‌که‌ خو‌ای گه‌وره پشتیوانی و هاو‌کاری که‌سانی به‌صه‌برو خو‌راگر ده‌کات. وه‌کو‌نه‌و بی‌ساوه‌رو هاوه‌ل‌دانه‌رانه‌ش مه‌بن، که‌ به‌ له‌خو‌بایبوون و لو‌تبه‌رزی و ریا‌بازی‌وه‌ له‌ مال‌و خانوه‌کانی خو‌یان ها‌توونه‌ته‌ ده‌ره‌وه‌و، ده‌یانه‌وئیت ری‌گری و به‌ره‌ست درووست بکه‌ن بۆ خه‌ل‌کی، تا نه‌یه‌نه‌ سه‌ر ری‌گه‌ی راستی ئی‌سلام‌و، موسو‌لمان نه‌بن، خو‌ای گه‌وره‌ش نا‌گای له‌ کرده‌وه‌کانیانه‌}.

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۰۴۳ / به‌ ژماره: ۲۶۷۹، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۴۳۱ / به‌ ژماره: ۱۸۰۵.

هەندیک له زانیان فرموویانه: ئەم ئایەتە پێرۆزە گشتگیرترین دەقە، کە سەبارەت بە ئادابەکانی جەنگ هاتییت.

بۆشمان رپوایەت کراوە لە هەردوو صحیحی بوخاری و موسلیماً، لە هاوێلی خۆشەویست (ابن عَبَّاس) هەو (خوای لەسەر بیت)، کە فرموویەتی: پێغەمبەری خوا (درودی خوای لەسەر بیت)، لەناو خێوەتە کەمی خۆیدا فرمووی: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَنشُدُكَ عَهْدَكَ وَوَعْدَكَ. اللَّهُمَّ، إِنَّ شَيْئًا لَمْ تُعَبِّدْ بَعْدَ الْيَوْمِ». واتە: "خوایە من داوای بەدیھێنان و جێبەجێ کردنی پەیمان و بەلێنە کەت لی دەکەم. خوایە ئەگەر بتەوێت نەپەرسێت، یان ئیسلام سەرنەکەوێت، یان موسولمانان بفرەوێن و تیا بچن، ئەوا لەمڕۆ بەدواوە بەندایەتیت بۆ ناکرێت". جا ئیمامی (أَبُو بَكْرٍ) (خوای لی رازی بیت) دەستی پێغەمبەری گرتو، عەرزی کرد: بەسە ئەمی پێغەمبەری خوا، بەراستی زۆر پێداگری کرد لەسەر پەرورەدگارت. ئیتر پێغەمبەری خواش لە خێوەتە کەمی هاتە دەرەوە، فرمووی: ﴿سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ * بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذْهَى وَأَمْرٌ﴾ [القمر: ٤٥ - ٤٦]. واتە: {لەمەولا کۆمەلی کافرو بیاوەرەکان دەدۆرێن، پشت هەلەدەکەن و رادەکەن. بەلکو وادەمی پاداشتی تاوانەکانیان رۆژی قیامەتە، کە رۆژیکی زۆر نارهەتترو تالەرە بۆیان}.^(١)

جا لە یەکیک لە رپوایەتەکاندا هاتو، کە ئەم پرووداوە لە رۆژی غەزای (بَدْر) دا بوو، ئەمەش دەقی رپوایەتە کەمی ئیمامی بوخاریە.

سەبارەت بە دەقی حەدیسە کەش لای ئیمامی موسلیم، ئەو (ابن عَبَّاس) فرموویەتی: پێغەمبەری خوا (درودی خوای لەسەر بیت)، رپووی کردە قیبلە، پاشان دەستەکانی بەرز کردەو، بە دەنگی بەرز دەپاریاوە، دەیفەرموو: «اللَّهُمَّ، أَنْجِزْ لِي مَا وَعَدْتَنِي. اللَّهُمَّ، آتِنِي مَا وَعَدْتَنِي. اللَّهُمَّ، إِنَّ تَهْلِكَ هَذِهِ الْعِصَابَةُ مِنْ أَهْلِ الْإِسْلَامِ، لَا تُعَبِّدْ فِي الْأَرْضِ». واتە: "خوایە ئەو بەلێنەم بۆ بەینەدی کە پێت داووم.

(١) پروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ٣ / ١٠٦٧ / بە ژمارە: ٢٧٥٨.

خوایه نهوهم بدهری که به لئیت پیدابوم. خوایه نه گهر نه هم کومه له موسولمانه له ناو بهیت و بیانفه و تیتیت، ئیت له سهر زه ویدا به ندایه تیت بو ناکریت و، ناپه سرتیت ". ئیت هر به دهنگی بهرز داوای ده کردو ده پارایه وه، دهسته کانی بهرز ده کرده وه، ههتا عاباکهی کهوته خواره وه.^(۱)

بو شمان ریوایهت کراوه له ههردوو سه حیجی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه لئی خو شه ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (أَبِي أَوْفَى) وه (خواله ههردووکیان رازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سهر بیت)، له هه ندیک لهو رۆژانه ی که تیدا به دوژمن گه یشته، چاره رتی کرده، تاوه کو خور له ناوه راستی ناسمان لایداوه، پاشان هه ستاوه له ناو خه لکه که داو، فهرموویه تی: «أَيُّهَا النَّاسُ، لَا تَتَمَنَّوْا لِقَاءَ الْعَدُوِّ، وَسَلُّوْا لِلَّهِ الْعَافِيَةَ، فَإِذَا لَقِيتُمْهُمْ فَأَصْبِرُوا، وَاعْلَمُوا أَنَّ الْجَنَّةَ تَحْتَ ظِلَالِ السُّيُوفِ». واته: "ئه ی خه لکینه، ناوات مه خوازن بگهن به دوژمن و، داوای سه لاهه تی و بیوه یی له خوا بکن، جا نه گهر گه یشتن به دوژمنان، ئیت نارامگرو خور اگرن، بشزانن که به ههشت له ژیر سیبه ری شمیره کاندایه ". پاشان فهرموویه تی: «اللَّهُمَّ، مُنْزِلَ الْكِتَابِ، وَمُجْرِي السَّحَابِ، وَهَازِمَ الْأَحْزَابِ، اهْزِمِهِمْ، وَأَنْصُرْنَا عَلَيْهِمْ». ^(۲) واته: "خوایه، ئه ی دابه زینه ری قورنانی پیروز، ئه ی جوئینه رو به ریکه ری هه وره کان، ئه ی تیکشکینه ری دهسته و تاقمه کان، تیکیان بشکینه و، سه رمان بجه به سه ریاندا".

له ریوایه تیکشدا هاتوه: «اللَّهُمَّ، مُنْزِلَ الْكِتَابِ، سَرِيعَ الْحِسَابِ، اهْزِمِ الْأَحْزَابِ. اللَّهُمَّ، اهْزِمِهِمْ، وَزَلِّزْلِهِمْ». ^(۳) واته: "خوایه، ئه ی دابه زینه ری قورنانی پیروز، ئه ی

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۳۸۳ / به ژماره: ۱۷۶۳.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۱۰۱ / به ژماره: ۲۸۶۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۳۶۲ / به ژماره: ۱۷۴۲.

(۳) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۰۷۲ / به ژماره: ۲۷۷۵، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۳۶۳ / به ژماره: ۱۷۴۲.

خواه‌نی لپرسینه‌وه‌ی خیرا، ده‌سته و تاقمه‌کان بشکینه و بیان‌رو‌خینه. خوایه بیان‌شکینه و، بیان‌خه له‌رزوه و پهرت و بلاویان بکه".

بو‌شمان ریوایهت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أَس) هوه (خوای لی‌رازی بیته)، که فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیته)، به‌یانیه‌ک زوو هیرشی کرده سه‌ر خه‌یه‌رو، خه‌لکه‌که‌ش که چاوایان پیی کهوت، وتیان: موحه‌مه‌دو سوپاکه‌ی هاتن. ئیتر په‌نایان برد بو‌قه‌لآکه‌و، پیغه‌مبه‌ریش (دروودی خوای له‌سه‌ر بیته) ده‌ستی به‌رز کرده‌وه‌و، فه‌رمووی: «اللَّهُ أَكْبَرُ، خَرَبْتُ خَيْرُ، إِنَّا إِذَا نَزَلْنَا بِسَاحَةِ قَوْمٍ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ».^(۱) واته: "خوا له هموان گه‌وره‌تره، خوایه قه‌لآی خه‌یه‌ر داهه‌ر‌وژیت و ویران بیته (یان قه‌لآی خه‌یه‌ر داده‌ه‌ر‌وژیت و ویران ده‌بیته و موسولمانان ده‌یگرن)، ئیمه‌ی ئیماندارانیش (یان ئیمه‌ی پیغه‌مبه‌ران) نه‌گه‌ر دابه‌زینه گۆره‌پانی جه‌نگی هه‌ر تاقمیکی بیباوه‌ره‌وه، نه‌وه ئیتر به‌یانیه‌کی زۆر خراب و نار‌ه‌حه‌ت دیت به‌سه‌ریاندا".

بو‌شمان ریوایهت کراوه له (سُنن‌ی (أَبُو دَاوُد) دا، به‌رشته‌یه‌کی (صَحِيح)، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (سَهْل‌ی کوری (سَعْد) هوه (خوای لی‌رازی بیته)، که فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیته) فه‌رموویه‌تی: «ثَنَانٌ لَا تُرَدَّانِ - أَوْ قَلَّمَا تُرَدَّانِ -: الدُّعَاءُ عِنْدَ النَّدَاءِ وَعِنْدَ الْبَاسِ حِينَ يُلْجِمُ بَعْضُهُمْ بَعْضًا».^(۲) واته: "دوو نزاو پارانه‌وه ره‌د ناکرینه‌وه - یان به‌که‌می ره‌د ده‌کرینه‌وه: نزاو پارانه‌وه له‌کاتی بانگداو، نزاو پارانه‌وه له‌کاتی جه‌نگدا، نه‌و کاته‌ی سه‌ربازانی هه‌ردوو سوپاکه به‌ناویه‌که‌تر دا ده‌چن و تیرزان درووست ده‌بیته".

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۰۹۰ / به‌ژماره: ۲۸۲۹، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۱۰۴۵ / به‌ژماره: ۱۳۶۵.

(۲) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۲۵ / به‌ژماره: ۲۵۴۰.

منیش ده لیم: له هه ندىك له نوسخه متمانه داره كاندا به (يُلَجِمُ) هاتوهو، له هه ندىكيشياندا به (يُلَجِمُ). هه ردوو كيشيان مانا كانيان ناشكرايه. (كه برتين له: تيرزان و به ناويه كداچوون).

بو شمان ريوايهت كراوه له (سُنن)ى (أبو داؤد) و (ترمذى) و (نسائى) دا، له هاوه لى خو شه ويست (أنس) هوه (خوای لى رازى بيت)، كه فه رمويه تى: نه گهر پيغه مبهرى خوا (درودى خوای له سر بيت)، ته شريفى بېردايه بو غهزا، ده يفه رموو: «اللَّهُمَّ، أَنْتَ عَضُدِي وَتَصِيرِي، بَكَ أَحُولُ، وَبِكَ أَصُولُ، وَبِكَ أَقَاتُلُ». واته: "خوايه تو پشتيوان و يارمه تيدهرى منى، به هاو كارى تو له پرووى فيلى دوزماناندا ده وه ستمه وهو، به پشتيوانى تو ش په لاماريان ده ده م، به يارمه تى تو ش شه پريان له گه لدا ده كه م".

نيمامى (ترمذى) فه رمويه تى: حه ديسيكي (حسن) ه. (1)

شيخي (خطابي) فه رمويه تى: وشه لى (أحول) به مانا لى (أحتال) ديت. واته: ته نها به يارمه تى تو له پرووى فيل و پيلانى دوزماناندا ده وه ستمه وه.

ههروه ها فه رمويه تى: مانايه كى تريشى تيدا دروسته، نه ويش برتبه له: رپنگرى لى كردن و له كۆل كردنه وه.

بو شمان ريوايهت كراوه له (سُنن)ى (أبو داؤد) و (نسائى) دا، به رسته يه كى (صحيح)، له هاوه لى خو شه ويست (أبو موسى) لى (أشعري) هوه (خوای لى رازى بيت)، كه نه گهر پيغه مبهرى خوا (درودى خوای له سر بيت) ترسى له خه لكيتك هه بوايه،

---

(1) پروانه: سُننُ أَبِي دَاؤُدَ / ٢ / ٤٨ / به ژماره: ٢٦٢٣، و سُننُ التَّرْمِذِيِّ / ٥ / ٥٧٢ / به ژماره: ٣٥٨٤، و سُننُ النَّسَائِيِّ الكُبْرَى / ٥ / ١٨٨ / به ژماره: ٨٦٣٠. شيخي عه سقه لانى فه رمويه تى: حه ديسيكي (صحيح) ه. پروانه: الفُتُوْحَاتُ الرَّبَائِيَّةُ / ٥ / ٦٠.

دهیفرموو: «اللَّهُمَّ، إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي نُحُورِهِمْ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ». (۱) واته:
 "خوایه نیمه هیژو دهسه لاتی تو ددهین به گزیانداو، په ناش به تو ده گرین له شهرو
 خراپه یان".

بو شمان ریوایهت کراوه له کتیبه کهای نیمامی (بَرْمِذِيّ) دا، له هاوه لی
 خو شه ویست (عُمَارَةَ) ی کورپی (زَعَكْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی:
 بیستومه له پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت)، که فهرموویه تی: خوای گه وره
 فهرموویه تی: «إِنَّ عَبْدِي كُلَّ عَبْدِي، الَّذِي يَذْكُرُنِي وَهُوَ مُلَاقٍ قِرْتُهُ». واته: "بهنده ی
 دل سوزو راسالی من نهو که سیه، که له کاتی رووبه روو بوونه وهی دوژمنی
 هاوناست و هاوتای خویدا منی له بیره و یادی من ده کات". مه بهستی کاتی شه ره.

نیمامی (بَرْمِذِيّ) فهرموویه تی: رشته کهای به هیژو نیه. (۲)

بو شمان ریوایهت کراوه له کتیبه کهای شیخی (ابْنُ السُّنِّيّ) دا، له هاوه لی
 خو شه ویست (جَابِرِ) ی کورپی (عَبْدُ اللَّهِ) وه (خو له هدرورکیان رازی بیت)، که
 فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت)، له روژی غهزای حونه یندا (۳)
 فهرموویه تی: «لَا تَتَمَنَّوْا لِقَاءَ الْعَدُوِّ، فَإِنَّكُمْ لَا تَدْرُونَ مَا يُتَّبَلُونَ بِهِ مِنْهُمْ، فَإِذَا
 لَقِيتُمُوهُمْ، فَقُولُوا: اللَّهُمَّ، أَنْتَ رَبُّنَا وَرَبُّهُمْ، وَقُلُوبُنَا وَقُلُوبُهُمْ بِيَدِكَ، وَإِنَّمَا يَغْلِبُهُمْ

(۱) بروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۱ / ۴۸۰ / به ژماره: ۱۵۳۷، وَسُنُّ التَّنَائِي الْكُبْرَى / ۵ / ۱۸۸ / به ژماره: ۸۶۳۱.

(۲) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِيّ / ۵ / ۵۷۰ / به ژماره: ۳۵۸۰. به لَام شیخی عهسقه لانی
 فهرموویه تی: حه دیسینکی (حَسَن) ه. بروانه: الْفَتْوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۶۲ - ۶۳.

(۳) نیمامی (سَيُوطِيّ) و شیخی (ابْنُ عَلَانَ) فهرموویانه: شیخی عهسقه لانی فهرموویه تی: راسته
 له نوسخه ی کتیبه کهای شیخی (ابْنُ السُّنِّيّ) دا و ها توه، که پیغه مبهری خوا له روژی غهزای
 حونه یندا وای فهرموه، به لَام نهوه هه له بهوه، راسته کهای نهویه که له روژی غهزای
 خه بیهردا وای فهرموه. بروانه: نُحْفَةُ الْأَبْرَارِ / ۹۹ - ۱۰۰، وَالْفَتْوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۶۳.

(تَغْلِبُهُمْ) أَلَّتْ. (۱) واته: "ناواتی نهوه مهخوازن که بگهن به دوژمنان و رووبه پروویان بینهوه، چونکه نیوه نازانن لهوانهوه دووچاری چی دهبن. جا نه گهر پیان گه‌یشتن، نه‌وا بلین: (خوایه تو په‌روه‌ردگاری نیمه‌وه نه‌وانیشی، دلی نیمه‌وه نه‌وانیش به‌دهستی توپه‌وه، تهنه‌ها تو‌ش به‌سه‌ریاندا زال ده‌بیت)".

بو‌شمان ریوایه‌ت کراوه له‌وه حه‌دیه‌سی که پیشتر له کتیه‌که‌ی شیخی (ابن السننی) دا هینامان، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (انس) هوه (خوای لی‌رازی بیت)، که فه‌رموو‌بووی: له غه‌زایه‌کدا له خزمه‌ت پی‌غهمبه‌ری خوا‌دا بو‌وین (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت)، جا که گه‌یشت به دوژمن، گویم لی‌وو ده‌یفه‌رموو: «يَا مَالِكِ يَوْمَ الدِّينِ، إِيَّاكَ نَعْبُدُ، وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ». جا به‌راستی کومه‌له پی‌اوینکم له کافره‌کان ده‌بینی، که به‌رده‌بوونه‌وه و ده‌مردن، فریشته له‌پیشه‌وه و له‌دواوه لیان ده‌دان. (۲)

نیمامی (شافعی) (په‌حه‌تی خوای لی‌بیت) له کتیه‌ی (الأم) دا به‌رشته‌یه‌کی (مُرْسَل) ریوایه‌تی کرده له پی‌غهمبه‌ری خواوه (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت)، که فه‌رموو‌یه‌تی: «اطْلُبُوا اسْتِجَابَةَ الدُّعَاءِ عِنْدَ التَّقَاءِ الْجِيُوشِ، وَإِقَامَةَ الصَّلَاةِ، وَنُزُولِ الْغَيْثِ». (۳) واته: "به‌شوین گیرابوونی نزاو پارانه‌وه‌دا بگه‌رین له‌کاتی به‌یه‌ک گه‌یشتن و رووبه‌پروو بوونه‌وه‌ی سوپای موسولمانان و کافران و، له‌کاتی نو‌یزدابه‌ستن و، له‌کاتی باران باریندا".

منیش ده‌لیم: هه‌روه‌ها زور سونه‌ته که چه‌نده بتوانیت قورئان بخوینیت و، نه‌وه دو‌عایه‌ش بکات، که پیشتر با‌سمان کردو، بو کاتی بی‌تاقه‌تی و خه‌مه‌ت به‌کار

(۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السننی) / ۳۱۴ - ۳۱۵ / به ژماره: ۶۶۸. رشته‌که‌ی لاوازه، به‌لام له‌به‌رنه‌وه‌ی له چه‌ند ری‌نگه‌یه‌کی تریشه‌وه ریوایه‌ت کراوه، بو‌یه‌ پله‌ی به‌رز ده‌بیته‌وه بو‌ پله‌ی حه‌دیه‌سی (حسن). بروانه: عَجَالَةُ الرَّاغِبِ الْمُتَمَنِّي / ۷۶۰ - ۷۶۱.

(۲) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السننی) / ۱۶۲ / به ژماره: ۳۳۴.

(۳) بروانه: الْأَمَّ / ۲ / ۵۵۴.

دهیترارو، له ههردوو سهیحی بوخاری و موسلیمدا هاتبوو: «لا إله إلا الله العظیم الحلیم، لا إله إلا الله رب العرش العظیم، لا إله إلا الله رب السموات ورب الأرض ورب العرش الکریم». (۱)

ههروهها نهو زیکرهش بکات، که لهوی له هه دیسه کهی تردا هیئامان: «لا إله إلا الله الحلیم الکریم، سبحان الله رب السموات السبع ورب العرش العظیم، لا إله إلا أنت، عز جارك، وجل تناؤك».

ههروهها نهوهش بلیت، که لهوی له هه دیسه کهی تردا هیئامان: «حسبنا الله، ونعم الوکیل».

ههروهها بلیت: «لا حول ولا قوة إلا بالله العلی العظیم، ما شاء الله لا قوة إلا بالله، اعتصمنا بالله، استعنا بالله، توكلنا على الله».

ههروهها بلیت: «حصنتنا كلنا أجمعين بالحي القيوم الذي لا يموت أبداً، ودفعت عنا السوء بلا حول ولا قوة إلا بالله العلی العظیم». واته: "هه موومانته په رژین کردوه به هیزو لوتفی نهو خوایهی، که زیندوهو، راپه رینهری کاروباری بوونه وهرانهو، هه رگیز نامریتو، خراپهشت لی لاداوین به فه رماهیستی (لا حول ولا قوة إلا بالله العلی العظیم)".

ههروهها بلیت: «يا قديم الإحسان، يا من إحسانه فوق كل إحسان، يا مالك الدنيا والآخرة، يا حي يا قيوم، يا ذا الجلال والإكرام، يا من لا يعجزه شيء، ولا يتعاطمه شيء، انصرتنا على أعدائنا هؤلاء وغيرهم، وأظهرنا عليهم في عافية وسلامة عامة عاجلاً». واته: "نهی. نهو که سهی سیفه تی چاکه کاری و به خشندهییت بی سهره تاو بی کورتایه، نهی نهو که سهی چاکه کاری تو له سهرووی هه موو

(۱) بروانه: صحیح البخاری / ۵ / ۲۳۳۶ / به زماره: ۵۹۸۶، وصحیح مسلم / ۴ / ۲۰۹۲ / به زماره: ۲۷۳۰.

چا که کاریه که ویه. ئەهێ خواهنی دنیاو دواړوژ، ئەهێ زیندوو، ئەهێ راپه‌رینه‌ری کاروباری بوونه‌وه‌ران، ئەهێ ده‌سه‌لاتداری به‌خشنده، ئەهێ ئەو که‌سه‌ی هه‌یج شتێک ده‌سته‌وه‌ستانت ناکاتو، هه‌یج شتێکیشت له‌لا گه‌وره‌و گران نیه، به‌سه‌ر ئەم دوژمنانه‌و غه‌یری ئەمانه‌شدا سه‌رمان بجه‌و، به‌م زوانه‌ش زالمان بکه‌ به‌سه‌ریانداو، هه‌مووشمان بیه‌وی و سه‌لامه‌ت بکه‌".

جا هه‌موو ئەمانه‌ هاندانی دوپاتکراوه‌یان له‌باره‌وه‌ هاتوه‌و، هه‌مووشیان ته‌جروبه‌ کراون.

نه‌هێ کراوه‌ له‌ به‌رزکردنه‌وه‌ی ده‌نگ له‌کاتی جه‌نگدا به‌بێ پێویست

بۆمان رپوایه‌ت کراوه‌ له‌ (سُنَنِی (أَبُو دَاوُد) دا، له‌ یه‌کیک له‌ شوێنکه‌وتوانه‌وه‌، به‌ناوی (قَیْس) ی کوری (عَبَاد) هوه‌ (ره‌حه‌تی خرای لَیْت)، که‌ فه‌رموویه‌تی: هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خرای له‌سه‌ر بێت) پێیان ناخۆش بوو له‌ کاتی جه‌نگدا ده‌نگ به‌رز بکریته‌وه‌.^(۱)

درسته‌ که‌سێک له‌کاتی جه‌نگدا بۆ ترساندنی دوژمنه‌که‌ی بلیت: من

فلانه‌ که‌سم

بۆمان رپوایه‌ت کراوه‌ له‌ هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، که‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خرای له‌سه‌ر بێت)، له‌ پوژێ غه‌زای حونه‌یندا فه‌رموویه‌تی:

---

(۱) بروانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۵۶ / به‌ ژماره‌: ۲۶۵۶. هه‌دیسیکی (حَسَن) هه‌. بروانه: الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۶۷.

«أَنَا النَّبِيُّ لَا كَذِبَ، أَنَا ابْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ». (۱) واته: "من پیغمبرم و دروی تیدا نیه و، من کوری (عَبْدُ الْمُطَّلِبِ) م".

بوشمان ریوایت کراوه له هردوو صحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (سَلْمَةَ) ی کوری (أَكْوَع) هوه (خوای لی رازی بیت)، که ئیمامی (عَلِيّ) (خوای لی رازی بیت) کاتیک له غه‌زای خه‌یه‌ردا چوه مه‌یدان بو (مَرْحَب)، فه‌رمووی: (أَنَا الَّذِي سَمَّيْتُ أُمَّي حَيْدَرَه). (۲) واته: (من نه و که سه‌م دایکم ناوی ناوم: شیر).

دیسان بۆمان ریوایت کراوه له هردوو صحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (سَلْمَةَ) وه، که له کاتی په‌لاماردانی نه و که سانه‌ی، که دابوویان به‌سه‌ر حوش‌تره ئاوسه‌کانی پیغمبهری خواداو، دزیوونیان، نه و فه‌رموویته‌ی: (أَنَا ابْنُ الْأَكْوَعِ، وَالْيَوْمَ يَوْمَ الرُّضْع). (۳) واته: (من "سَلْمَةَ" ی کوری "أَكْوَع" م، نه‌مرۆش رۆژی تیاچوون و له‌ناوچوونی کهسانی ناره‌سه‌نی ناپاکه).

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۳ / ۱۰۵۱ / به ژماره: ۲۷۰۹، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۴۰۰ / به ژماره: ۱۷۷۶.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۴۳۳ / به ژماره: ۱۸۰۷. نه‌م حه‌دیه‌سه‌ ته‌نها له سه‌حیحی موسلیمدا هاتوه و، له سه‌حیحی بوخاریدا نه‌هاتوه. جا سه‌یره که ئیمامی نه‌وه‌وی فه‌رموویته‌ی: له هردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا هاتوه!!!

(۳) بروانه: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۳ / ۱۱۰۶ / به ژماره: ۲۸۷۶، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۴۳۲ / به ژماره: ۱۸۰۶.

سونه ته هونراومی (رَجَز) ^(۱) به کار بهینریت له کاتی زورانبازی و

پوویه پوویونه وودا

سه بارهت بهم باسهش ههمان نهو حه دیسانه هاتون، که له باسه که ی پیش نه م باسه دا هیران.

بوئشان ریوایهت کراوه له ههردوو سه حیجی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه لی خو شه ویست (بَرَاء) ی کورپی (عَازِب) هوه (خوا له ههردوکیان رازی بیت)، که پیاویک لی پرسیه: ئایا رۆژی غهزای حونهین ئیهو پاتان کردو، پیغه مبهری خواتان به جیهیشت؟! (بَرَاء) یش فهرمووی: به لَام پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سر بیت) رای نه کرد. من چاوم پی کهوت که به سه ر نه سپه سپه که ی خویه وه بو، { (أَبُو سُفْيَانَ) ی کورپی (حَارِث) ی کورپی (عَبْدُ الْمُطَّلِب) } یش ره شو که ی گرتبوو، پیغه مبهری خواش (درودی خوی له سر بیت) ده یفه رموو: «أَنَا النَّبِيُّ لَا كَذِبَ، أَنَا ابْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ». ^(۲)

له ریوایه تیکیشدا هاتوه، که پیغه مبهری خوا له نه سپه که ی دابهزی و، دهستی کرد به پارانه وه و، داوای له خوی گه و ره کرد که سه ریان بخات. ^(۳)

ههروه ها بو مان ریوایهت کراوه له ههردوو سه حیجی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه لی خو شه ویست (بَرَاء) هوه (خوی لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوام بینی (درودی خوی له سر بیت)، که له رۆژی غهزای نه جزابدا له گه ل ئیمه دا خو لی

---

(۱) (رَجَز) یه کینکه له به حره کانی هوندنه وه ی شیعو، له شهش جار (مُسْتَفْعَلُنَ) پینکهاتوه. به لَام هه ندیک بیان وایه: هونراوه نیه. بروانه: الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّائِيَّةُ / ۵ / ۷۱.

(۲) بروانه: صَحِيْحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۰۵۱ / به ژماره: ۲۷۰۹، وَصَحِيْحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۴۰۰ / به ژماره: ۱۷۷۶.

(۳) بروانه: صَحِيْحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۰۷۱ / به ژماره: ۲۷۷۲، وَصَحِيْحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۴۰۱ / به ژماره: ۱۷۷۶.

ده گواسته‌وهو، تۆزو خۆل سپیایی بندهستی داپۆشیبوو، له‌و کاته‌شدا ده‌یفه‌رموو: «اللَّهُمَّ لَوْلَا أَلْتَمَأْ اهْتَدَيْنَا، وَلَا تَصَدَّقْنَا وَلَا صَلِّنَا، فَأَنْزَلْنَا سَكِينَةً عَلَيْنَا، وَثَبَّتِ الْأَقْدَامَ إِنْ لَاقَيْنَا، إِنَّ الْأَلْيَ قَدْ بَعَوْا عَلَيْنَا، إِذَا أَرَادُوا فِتْنَةً أَيْنَا».^(۱) واته: "خوایه، نه‌گه‌ر فه‌زلۆ لوتفی تۆ نه‌بوایه‌ رینگه‌ی راستمان نه‌ده‌بینه‌وه‌و، خه‌یرو سه‌ده‌قه‌مان نه‌ده‌کردو، نوێژیشمان نه‌ده‌کرد، ده‌ی تۆش سه‌کینه‌و ئارامی دابه‌زینه‌ره‌ سه‌ر دلّه‌ کاتمان، نه‌گه‌ر گه‌شیشین به‌ دوزمنه‌ کاتمان، قاچه‌ کاتمان چه‌سه‌پاوو راگیراو بکه‌، به‌راستی ئه‌م بیباوه‌رانه‌ زۆلمو سه‌ته‌میان لیکردووین، چونکه‌ کاتیک ویستووایانه‌ بمانگێرنه‌وه‌ بۆ گومرایی و کوشت و بری، ئیمه‌ رازی نه‌بووین".

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه‌ له‌ سه‌حیحی بوخاریدا، له‌ هاوه‌لی خۆشه‌ویست (آنس) هوه‌ (خوای لی رازی بیت)، که‌ فه‌رموو یه‌تی: کۆچه‌ره‌ کان و پشتیوانان خه‌نده‌قه‌ که‌یان هه‌لده‌ که‌ندو، به‌ کۆلی خۆیان خۆله‌ که‌یان ده‌ گواسته‌وه‌و، ده‌یان فه‌رموو: (نَحْنُ الَّذِينَ بَايَعُوا مُحَمَّدًا عَلَى الْإِسْلَامِ - له‌ رپوایه‌ تیکیشدا نوسراوه‌ "عَلَى الْجِهَادِ" - مَا بَقِينَا أَبَدًا). واته: (ئیمه‌ ئه‌و که‌سانه‌ین که‌ له‌ سه‌ر ئیسلامه‌تی، یان له‌ سه‌ر جیهادو جه‌نگ به‌ یه‌عه‌تمان به‌ یه‌غه‌مبه‌ری خوا داوه‌) و، یه‌غه‌مبه‌ری خواش (درودی خوای له‌ سه‌ر بیت) وه‌لامی ده‌دانه‌وه‌و، ده‌یفه‌رموو: «اللَّهُمَّ، إِنَّهُ لَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرُ الْآخِرَةِ، فَبَارِكْ فِي الْأَنْصَارِ وَالْمُهَاجِرَةِ».^(۲) واته: "خوایه، هه‌یج خه‌یریک نیه‌ بیجگه‌ له‌ خه‌یری دواوۆژ، ده‌ی تۆش به‌ره‌ که‌ت بخه‌ره‌ ناو پشتیوانان و کۆچه‌رانه‌وه‌".

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۰۴۳ / به‌ ژماره: ۲۶۸۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۴۳۰ / به‌ ژماره: ۱۸۰۳.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۰۴۳ / به‌ ژماره: ۲۶۸۰. هه‌روه‌ها ئیمامی موسلیمیش هه‌یناوتی. بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۴۳۲ / به‌ ژماره: ۱۸۰۵.

**سونه ته دهوروبهري كه سي برينداركراو وای پيشان بدن كه به نارامو
به هيزن و، مژدهشي بدني كه نهو له پيگهي خوادا بريندار بوهو، به رمو
شه هيدبوون ده چيټو، پيشانيشي بدن كه نهوان بهم حاله ته
خوشحالنو، پييان ناخوش نيه، بهلكو نهوانيش هر نهوميان دهويټو،
هر نهوش نهوپهري خواستو نواتيانه**

خوای گهوره فەرمووبه تي: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْواتاً بَلْ
أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ * فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ
يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ * يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ مِنَ اللَّهِ
وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ * الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا
أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ * الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ
قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ * فَانْقَلَبُوا
بِنِعْمَةِ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمَسْسَهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ﴾
[آل عمران: ۱۶۹ - ۱۷۴]. واته: {گومانت وانهيټ نهوانه ي له پيگهي خوادا
كوژراون و شهيد كراون ههستيان نهبيټ و مردبن، بهلكو زيندوون و لاي
پهروه ردگاريان رزق و روزيان ده دريټي. دل خوشن بهو خهلاته ي خوای گهوره
بيداون و، مژدهش دهدهن بهو كه سانه ي له دواي خويان به جيان هيشتون و، هيشتا
شهيد نهبون، كه با ترسي قيامت و دواي مردنيان نهبيټ و، خه م و خه فه تي
به جي هيشتنى دنياشيان نهبيټ. مژده ي نهو هه مو نازو نيعمه تانه دهدهن، كه خوای
گهوره به لوتفي خوي پي به خشيون و، خوای گهوره ش پاداشتي باوه دراران ون
ناكات. نهوانه ي هاتن بهدهم بانگه وازي خواو پيغه مبه ره كه يه وه، دواي نهوه ي
تووشي نازارو برينداري بوون، جا پاداشتيكي گهوره هه يه بو چا كه كارو
له خواتر سه كانيان. نهوانه ي، كه كه سانتيك له هاوه لدانه ران پييان دهوتن: "به راس تي
خه لكانيكي زور كو بوونه ته وه و دين بو له ناو بردنتان، جا ليان برسو خوتانيان لي
لادهن"، كه چي نهو قسه يه ئيمان و باوه ره كه ي زياتر كردن و، فەرموويان: "ئيمه

خوامان بهسهو، خواش باشترین کاریسیپردراوه". ئیتر نهوانه به پاداشت و خه لاتیکی زۆری خوای پهروهردگارو، بهسهر کهوتوویی و به سهلامه تیهوه گهرا نهوه جینگه ی خویانو، بهم گوپرایه لیه شیان شوینی پهزامه ندی خوا کهوتن، خوای گهورهش خاوهنی بهخشش و خه لاتی زۆر گهورهیه}.

بۆشمان ریوایهت کراوه له ههردوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوهلی خۆشهویست (أَنَس) هوه (خوای لَ رَازِی بَیت)، له هه دیسی باسی قورئاخوینه کاندای - نهوانه ییری مهعونه -، که کافره کان ناپاکیان له گه لدا کردنو، شههیدیان کردن: هاتوه که پیاویک رمیکی کرد به پشتی خالتوی (أَنَس) دا، که بریتی بوو له (حَرَام) ی کورپی (مَلْحَانَ) و، سهری رمه که له پیشهوه دهه چوو، (حَرَام) یش فهرمووی: (اللَّهُ أَكْبَرُ، فُرْتُ وَرَبُّ الْكَعْبَةِ). واته: "خواله هه موو کهس گهوره تره و، سویند به پهروهردگاری که عبه بردهوه"، ئیتر بهربوو یه وه و کهوت.^(۱)

له ریوایه ته که ی ئیمامی موسلیمدا (اللَّهُ أَكْبَرُ) ه که ی تیدا نیه.

نه گهر موسولمانان سهر کهوتن به سهردوژمناندا مروقی موسولمان چی

بلیت؟

ده بیته مروقی موسولمان له و کاته دا سوپاس و ستایشی خوای گهوره زۆر بکات و، دان به وه دا بنیت، که نه و سهر کهوتنه به لوتف و فه زلی خوای گهوره بوه، نه وه ک به هیژو توانای خویان.

ههروه ها نایته سه رسامبن به زۆریتی ژماره ی خویان. چونکه نه و سه رسامبو نه مه ترسی نه توانکاری و دهسته وه ستانی لی ده کریت، وه کو خوای گهوره فهرموویه تی:

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۴ / ۱۵۰۱ / به ژماره: ۳۸۶۴، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۵۱۱ / به ژماره: ۶۷۷.

﴿وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبْتَكُمْ كَثُرْتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ﴾ [التوبة: ٢٥] واته: {له رۆژی غهزای حونهیندا ئیوه سهرسامبون به زۆری ژمارهی خۆتانو، نهو زۆریهش هیچ سوودیکی نهبوو بۆتانو فریاتان نه کهوتو، زهویتان لی تهسکبوویهوه، بهو ههموو فراوانیهی که ههیبوو، پاشان پشتتان هه لکردوو هه لاتن}.

نه گهر مروّفی موسولمان چاوی به شکست و دۆرانی موسولمانان کهوت -

په نا به خوا - چی بلیت؟

نه گهر مروّفی موسولمان چاوی به شکست و دۆرانی موسولمانان کهوت با په نا بیاته بهر زیگری خواو داوای لیخۆشبوونی لی بکاتو، لیتی یارپهتهوه، که نهو به لینهیان بۆ بهینتهدی، که داویتی بۆ پشتیوانی کردنی ئیماندارانو سهرخستی ئاینه کهی.

ههروهها نهو زیگرهش بکات، که پیشتر هینامان بۆ بیتاقهتی و خهمو خهفدت: (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ).

ههروهها سونه ته بیجگه له مه نهو دو عایانهی تریش بکات که پیشتر باسمان کردنو، نهوانهش که له مهولا باسیان ده کهین، بۆ نهو جینگایانهی، که مه ترسیدارنو نه گهری له ناوچوونیان ههیه.

جا له باسه کهی پیشووتریشدا (باسی: رَجَز) نهوه مان وت، که کاتیک پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سهر بیت)، چاوی به شکست و راکردنی موسولمانان کهوت، له نهسپه کهی خوی دابهزیو، دهستی کرد به پارانهوهو داوای سهرخستن له خوی پهروهردگار. نهوه بوو سهره نجام خوی گهوره سهری خستن. ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي

رَسُولُ اللَّهِ أَسْوَأَ حَسَنَةً ﴿﴾ [الْخَرَاب: ٢١] واته: {له فرمایشت و کرده‌وه و هه‌لس و که‌وته‌کانی پیغمبهری خواوه پیشه‌نگی و رابه‌رایه‌تیه‌کی جوان هدییه بو یتوه}.

بو‌ثمان ریوایه‌ت کراوه له سه‌حیحی بو‌خاریدا، له هاره‌لی خوشه‌ویست (أَس) هوه (خوای لی‌پازی بیت)، که فرمویه‌تی: کاتیک غه‌زای نوحود پرویداو، موسولمانان په‌رت و بلاو بوون، مامم - که (أَس) ی کوری (تَضْر) ه - فرموی: خوایه من داوای لی‌پوردنت لی ده‌کم له‌سه‌ر نهو کاره‌ی که نه‌وانه کردیان (مه‌به‌ستی هاره‌لان بوو). خویشم به به‌ری و بیتاوان ده‌زائم له‌وه‌ی که نه‌وانه کردیان (مه‌به‌ستی بی‌اوه‌ره‌کان بوو). پاشان چوه پیشه‌وه‌و، ده‌ستی کرده‌وه به شه‌ر کردن، هه‌تا شه‌ید بوو. جا دواتر که بینمانه‌وه، سه‌یرمان کرد لاشه پیروزه‌که‌ی هه‌شتاو نه‌وه‌نده جیگه‌ی لی‌دانی شمشی‌ر یان یم یان تیری یتوه بوو.^(١)

باسی و مسفو ستایشی پیشه‌وای موسولمانان بو‌نه‌و که‌سه‌ی نه شه‌ردا

نیهاتوو بوه

بو‌مان ریوایه‌ت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بو‌خاری و موسلیمدا، له هاره‌لی خوشه‌ویست (سَلْمَة) ی کوری (أَكْوَع) هوه (خوای لی‌پازی بیت)، لهو هه‌دیسه‌ی دریتزه‌ی، که سه‌باره‌ت به چیرۆکی هیش کردنی کافره‌کان هاتوه بو‌سه‌ر مالآت و حوشره‌کانی شاری مه‌دینه‌ی پیروزو، دزین و بردنی حوشره شه‌رده‌ره تازه زاوه‌کانو، رویشتی (سَلْمَة) و (أَبُو فَتَادَة) به‌شو‌تیاندا، نیز هه‌دیسه‌که‌ی به‌دریتزی باس کرد، هه‌تا گه‌یشته نه‌وه‌ی که فرموی: پیغمبهری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر

(١) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ٣ / ١٠٣٢ / به ژماره: ٢٦٥١.

بیت) فہر مووی: «كَانَ خَيْرَ فُرْسَانَا الْيَوْمَ أَبُو قَتَادَةَ، وَخَيْرَ رَجَالِنَا سَلْمَةَ».^(۱) واتہ:
"نہ مرؤ باشترین سوارچاکمان بریتی بوو له (أبو قَتَادَةَ) و، باشترین پیاده شمان بریتی
بوو له (سَلْمَةَ)".

نہ گہر کہ سینک نہ خدزا گہ پایدوہ چی بلیت؟

چہند حدیسیک سہ بارہت بہم باسہ ہاتوہ، کہ نہ گہر خوای گہورہ بیہ ویت، له
(کتبی زیکرہ کالی سہ فہر کردن)) دا دہ یانہینین. تہ و فقیش تہ نہا بہ دہستی خواہ.

*****

*****

*****

---

(۱) پروانہ: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۴۳۳ / بہ ژمارہ: ۱۸۰۷. نہ صلی حدیسه کہ لای نیمامی
بوخاریش ہدیہ، بہ لَام نہمہ دہقی ریوایہ تہ کہی نیمامی موسلیمہ و، تہ نہا لہ میشدا پیغہ مہری
خوای ستایشی (أبو قَتَادَةَ) و (سَلْمَةَ) ی کردوہ.

((کتیپی زیکره‌کانی سه‌فهر کردن))

بزانه که نهو زیکرانه‌ی پیشتر باسماں کردن، له شهوو روژو له حاله‌ته جیاوازه‌کاندا سونه‌تبون بۆ که‌سیک که له سه‌فهردا نه‌بیته، به هه‌مان شیوه بۆ که‌سی سه‌فهرکه‌ریش هه‌ر سونه‌تن. سه‌ره‌رای نه‌وه‌ی که که‌سی سه‌فهرکه‌ر چه‌ند زیکریکی زیاتریشی هه‌یه، که نه‌مانه‌یان مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی نه‌م باسه‌یه.

جا نهو زیکرانه‌ش گه‌لیک زۆرو په‌رت و بلاون. منیش - نه‌گه‌ر خوای گه‌وره بیه‌ویته - زیکره‌ گرنگه‌کانیان به کورتی ده‌هینم، به پشتیوانی خوا له چه‌ند باسیکی گونجاودا ده‌یانخه‌مه روو.

باسی داوای خه‌یرتیابوون و پاوێژ کردن (الِاسْتِخَارَةُ وَالِاسْتِشَارَةُ)

بزانه که نهو که‌سه‌ی خه‌یالی سه‌فهرکردن هاتوه به‌میشکیدا، سونه‌ته پاوێژ بکات بهو که‌سه‌ی که ده‌زانیت دلسۆزو به‌سۆزو لی‌زانه‌و، متمانه‌شی به دینداری و شاره‌زاییه‌که‌ی هه‌یه. خوای گه‌وره‌ فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ﴾ [آل عَمْرَان: ۱۵۹].

جا به‌لگه‌کانی نه‌م پاوێژ کردنه گه‌لیک زۆرن.^(۱)

نه‌و جا نه‌گه‌ر پاوێژی کردو، ده‌رکه‌وت که سه‌فهره‌که‌ی به‌رژه‌وه‌ندی تێدا‌یه، نه‌وا با بۆ نه‌و مه‌به‌سته له‌خوای گه‌وره‌ بپاریته‌وه که سه‌فهره‌که‌ی خه‌یری تێدا بیته.

---

(۱) هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) فه‌رموو‌یه‌تی: هیچ که‌سیکم نه‌بینوه له پێغه‌مبه‌ری خوا زیاتر پاوێژ به هاوه‌له‌کانی بکات. بروانه: مُسْتَدُ الْأَمَامِ الشَّافِعِيِّ / ۲ / ۱۷۷ / به ژماره: ۶۲۴، وَمُسْتَدُ الْأَمَامِ أَحْمَدُ / ۳۱ / ۲۴۳ - ۲۴۴ / به ژماره: ۱۸۹۲۸، وَصَحِيحُ ابْنِ جَبَّانٍ / ۱۱ / ۲۱۶ / به ژماره: ۴۸۷۲، وَسُنُّنُ الْبَيْهَقِيِّ الْكُبْرَى / ۷ / ۴۵ / به ژماره:

به‌وهی که دوو رِکات نوژی سونهت بکات و، نهو دوغایه‌ی (اسْتِخَارَة) بخوینیت، که پیشتر له باسه‌که‌ی خویدا هیتامان.

به‌لگه‌ی (اسْتِخَارَة) کردنیش بریتی بوو لهو حدیسه‌ی پیشوو، که له سه‌حیحی بوخاریدا هاتبوو. جا ههر له‌ویش ئادابه‌کانی نهو دوغایه‌ی و، چوینیتی نهو نویره‌مان باس کرد. خواش له ههموو کهس زانا تره.

باسی زیکره‌کانی سه‌فه‌رکردن داوای بریاردان له‌سه‌ر کردنی سه‌فه‌ره‌که

نه‌گهر که‌سێک بریاریدا سه‌فه‌ر بکات، با هه‌ول بدات چه‌ند شتیک ده‌سته‌به‌ر بکات:

با وه‌سیت بکات بو ههر شتیک، که پیوستی به وه‌سیت بو کردن هه‌یه‌و، با شایه‌تیش له‌سه‌ر وه‌سیته‌که‌ی بگریت و، گهردنی خویشی نازاد بکات به ههموو نهو که‌سانه‌ی، که مامه‌له‌یه‌ک یان ره‌فاقه‌تیک له‌گه‌لیاندا هه‌یه‌و، هه‌ولێ ره‌زامه‌ندی دایکی و باوکی و، ماموستا‌کانی و، نهو که‌سانه‌ش بدات، که پیوستی به چاکه‌و سۆزی نه‌وان هه‌یه‌و، با ته‌وبه‌ش بکات و، داوای لیخۆش‌بوونی ههموو تاوان و سه‌ری‌چیه‌کانی له‌خوای گه‌وره‌ بکات و، لیشی پارێته‌وه که یارمه‌تی بدات و پشتیوانی بکات بو سه‌فه‌ره‌که‌ی.

هه‌روه‌ها با هه‌ولێ فیربوونی نهو شتانه‌ بدات، که له سه‌فه‌ره‌که‌یدا پیوستی بیانه:

جا نه‌گهر بو غه‌زا ده‌چوو، با ههموو نهو شتانه فیر بییت، که که‌سی جه‌نگاوه‌ر پیوستی بیانه، له چوینیتی شه‌رکردن و، نزاو پارانه‌وه‌کانی کاتی جه‌نگ و، مه‌سه‌له‌ی ده‌ستکه‌وته‌کانی جه‌نگ و، به‌گه‌وره‌ی ته‌ماشاکردنی حه‌رامیتی شکست و دۆران له جه‌نگداو..... هه‌ندیک شتی تریش.

ههروهه ها نه گهر بۆ چه ج یان بۆ عومره ده چوو، با پایه و نه که کانی چه جکردن
فیر بییت، یان کتییک له باره وه له گه ل خۆیدا بیات. خو نه گهر فیریان بییت و
کتیه که شی بییت، نه وه باشره.

به هه مان شیوه که سی جهنگاو هرو، که سانی تریش هه ر سونه ته کتییکی وایان
بییت، که نه وه ی پۆیستیان پیته تی تیدا بییت.

ههروهه ها نه گهر که سیکی بازرگان بوو، با فیری نه وه بییت، که پۆیستی پیته تی
له باره ی کرپین و فرۆشته وه، کام مامه له دروسته و، کامه نادروسته، کامه هه لاله و،
کامه هه رامه و، کامه سونه ته و، کامه ش ناپه سه نده و، کامه ش ره وایه و، کامه ش
له کامه باشرو له پیشته وه؟

ههروهه ها نه گهر که سیکی خوا په رستی گه شتکه ری که نارگیر بوو، نه و با فیری
نه و با به ته نایینه بییت، که پۆیستی پیانه. چونکه نه وانه گرنگترین شتن که
به شوین ده سته ستیاندا بگه ریت.

ههروهه ها نه گهر که سیکی راوچی بوو، نه و با فیری نه و شتانه بییت، که
راوچه کان پۆیستیان پیته تی و، با بشزانیت کام گیانه به ره هه لاله و، کامه ش
هه رامه و، کام نامراه هه لاله راوی پی بکریته و، کامه ش هه رامه و، کام
گیانه به ره به مده ر جگراوه سه ربدریته و، کامه ش هه ر نه و نه ده به سه که سه گ یان
تیر یان شتی تر بیکوژیت.

ههروهه ها نه گهر شوان و گاوان بوو، نه و با نه و شتانه فیر بییت، که پۆیستی
پیانه، له وانه ی که با سمان کرد بۆ نه و که سه ی که که نارگیری ده کات له هه لکی.
ههروهه ها با فیری نه وه ش بییت، که نه رم و نیان و به به زه یی بییت به رامه ر نازه لانه و،
دلسۆز بییت بۆ نازه له کان و بۆ خاوه نه کانیشیان و، به وردی و به وریاییه وه چاودیریان
بکات و بیان پارێزیت. ههروهه ها با داوای مۆله ت بکات له خاوه نه کانیان، بۆ

سەربرینی ئەو ئازەلەنەى لە ھەندىك كاتدا لەبەر پىشھاتىك پىوستيان بە سەربرين ھەيەو..... ھەندىك شتى تريت.

ھەروھا ئەگەر نىردراوى فەرمانرەوايەك بوو بۆلاى فەرمانرەوايەكى تر، يان كەسىكى لەو جۆرە بوو، ئەوا با بايەخ بدات بە فيربوونى ئەوھى پىوستى پىتەتى، لە چۆنىتى قسە كردن لەگەن پياوھ گەورە كانداو، وەلامدانەوھى ئەو پرسيارانەى لەكاتى گفتم وگۆدا بۆى دىنەپىش. ھەروھا با بايەخ بەوھى بدات كە چى جۆرە ميوانداری و بەخششىكى بۆ ھەلآلەو، چى جۆرىكىشى بۆ ھەلآل نىھ. ھەروھا پىوستە دلسۆز بىت، ئەوھى لەناخيداىھ بىخاتەدەر، ناپاكى و فيلۆ درۆ نەكات، خوشى لەوھى پارىزىت، كە بىتە ھۆكار بۆ سەرھەتاي دەر كەوتنى ناپاكى و ئەو شتانەى كە ھەرامن و..... ھەندىك شتى تريت.

ھەروھا ئەگەر بريكارى كەسىك بوو، يان بە قازانچ بەشەراكەت كارى دەكرد، يان كەسىكى لەو جۆرە بوو، ئەوا با فيرى ئەو شتانە بىت، كە پىوستى پىانە، وەكو ئەوھى كە چى شتىك دروستە بكرىت، چى شتىك دروست نىھ، شت بەچى بفرۆشيت و بەچى نەيفرۆشيت، تەصەروپ لە چيدا بكات، لە چيدا نەيكات، شاىت گرتن لە چى مامەلەيە كدا مەرجهو پىوستە، لە چيشدا مەرچ نىھو پىوست نىھو، چى جۆرە سەفەرىكى بۆ دروستەو، چى جۆرىكى بۆ دروست نىھ.

جا ھەموو ئەم كەسانەى باسمان كردن، ئەگەر ويستيان گەشتى دەريايى بكەن، پىوستە بزائن لە چى كاتىك و لە چى بارودۆخىكدا گەشتى دەريايى دەكرىت، لە چى كاتىكىشدا ناىت بكرىت.

ئەوجا ھەموو ئەمانە لە كتيبە فيقھيە كاندا باس كراون، لەم كتيبەدا ناكرىت بەدرىزى باس بكرىن، مەبەستى منيش لىرەدا تايەت باسى زىكرە كانيانە.

جا فیربونی نهو شتانه به شیکه له زیکره کان، وه کو له سه ره تای نه م کتیه دا
باسم کردو، داوای توفیقو عاقیبت خهیری له خوای گه وره ده که م بو خۆم و
خۆشه ویسته کانم و موسولمانانیش به تیکرا.

باسی نهو زیکرانهی که سی سه فهر که ره دیانکان، کاتیک دمیوهیت له مان

بچینه دهره وه

کاتیک که سی که ده یه ویت له مان بچینه دهره وه، سونه ته دوو رکات نوێز بکات.
له بهر نهو حه دیسه ی (مُقَطَّم) ی کوری (مِقْدَام) ی (صَحَابِيّ) (خوای ئی رازی بیت)، که
پتغه مبهری خوا (درودی خوای له سهر بیت)، فهرموویه تی: «ما خَلْفَ أَحَدٍ عِنْدَ أَهْلِهِ أَفْضَلَ
مَنْ رَكَعَتَيْنِ يَرَكُهُمَا عِنْدَهُمْ حِينَ يُرِيدُ سَفْرًا». واته: "هیچ که سی که لهو دوو رکات
نوێزه باشتری به جینه هیشته لای مالو مندالو خیزانه که ی، که لای نه وان
کردوونی، کاتیک ویستوویه تی سه فهر بکات". ئیمامی (طَبْرَانِيّ) رپوایه تی کردوه.^(۱)

(۱) شیخی عه سه قلانی فهرموویه تی: له م فهرمایشته ی ئیمامی نه وه ویدا چند تَبَيِّنِيَه ك هه یه:

- یه که م: نهو له ناوی راپه که دا نوسیویتی (مُقَطَّم). به لām نه وه هه له یه و، راسته که ی
بریتیه له (مُطْعِم).
- دهره م: نوسیویتی نه م راپه (صَحَابِيّ) ه. واته یه کیکه له هاوه لآن. به لām راسته که ی
- دهره م: نوسیویتی نه م راپه (صَحَابِيّ) ه. واته یه کیکه له هاوه لآن. به لām راسته که ی
نه وه یه، که نه و (صَنَعَانِيّ) ه و، نیه به ت دراره بۆلای (صَنَعَاء) ی دیمه شق، و تراویشه:
نه وه یه، که نه و (صَنَعَانِيّ) ه و، نیه به ت دراره بۆلای (صَنَعَاء) ی دیمه شق، و تراویشه:
نیسه به ت دراره بۆلای (صَنَعَاء) ی یه مهن، که له نه صلدا خه لکی نه و ی بوه و، دواتر
هاتوه بۆ ولاتی شام. جا نه م که سه له سه رده می شوینکه وتواندا ژیاوه و، سابتیش نه بوه
که حه دیسی له هاوه لآنه وه بیستییت. به لکو زرزه ی رپوایه ته کانی هه ر له
شوینکه وتوانه وه یه.

هەندیک له هاوه‌لامان فەرموویانە: سونەتە لە ڕکاتی یەکەمی نوێژە کەدا سورەتی ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ بخوینیت و، لە ڕکاتی دووەمیشدا سورەتی ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ بخوینیت. (۱)

هەندیکیشیان فەرموویانە: لە ڕکاتی یەکەمدا لەدوای سورەتی (الْفَاتِحَةَ) وە سورەتی ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ بخوینیت و، لە ڕکاتی دووەمیشدا ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾.

جا کە سلاوی داوە، با (آيَةُ الْكُرْسِيِّ) بخوینیت. چونکە هاتو، کە هەر کەسێک پێش دەرچوونی لە ماڵ (آيَةُ الْكُرْسِيِّ) بخوینیت، هەتا دەگەرێتەووە شتیکی توش نابێت کە پێی ناخۆش بێت. (۲)

• سێم: کە فەرموویەتی: (ئیمامی (طبرانی) ڕیوایەتی کردووە، لە گەڵ ئەوەدا کە فەرموویەتی: (صحابی) ه. زیاتر وای لێوەردەگیریت، کە ئەم حەدیسە لە (المُعْجَمُ الْكَبِير) دا بێت، کە حەدیسێ هاهێوانی تێداوە. کەچی حەدیسە کە لە کتیی (المَنَاسِك) ی ئیمامی (طبرانی) داوە. بروانە: تُحْفَةُ الْأَبْرَارِ / ۱۰۰ - ۱۰۱، وَالْفُتُوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۱۰۵.

(۱) شیخی عەسقلانی فەرموویەتی: ئیمامی (حاکم) لە کتیی (تَارِيخُ نَيْسَابُور) دا حەدیسێکی لە هاوێلی خۆشەویست (انس) ههوه ڕیوایەت کردووە، کە پێغەمبەری خوا فەرموویەتی: بە لە هەر ڕکاتێکدا سورەتی ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ بخوینیت. پاشان فەرموویەتی: ڕەنگە ئیمامی ئەوەی بەخزمەتی ئەم حەدیسە نەگەشتی و، ئەم دوو ڕکاتە نوێژەشی قیاس کردبێتە سەر دوو ڕکاتە نوێژە سونەتە کە ی پێش نوێژی بەیانی. بروانە: تُحْفَةُ الْأَبْرَارِ / ۱۰۲، وَالْفُتُوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۱۰۷.

(۲) شیخی عەسقلانی و ئیمامی (سخاوی) فەرموویانە: ئەم حەدیسەمان بەم دەقە نەبینووە. بروانە: تُحْفَةُ الْأَبْرَارِ / ۱۰۲، وَالْفُتُوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۱۰۸.

هممو ئه وخيرو بيرانه دنيو دواروژيشت لي ده كه م، كه به خوّمو به ئه وانىشت به خشيوه، توش هممو مان له گشت خراپه يهك بياريزه، ئه ي خواى به خشنده).

ههروه ها با له سه ره تاو له كو تاي نزاو پارانه وه كه يدا سو پاس و ستاي شي خواى به روه دگار بكات و، درودو سلاو بنيريت بو سه ر روحي پيروزي پيغه مبه ري خوا (درودي خواى له سه ر بيت).

باشان كه له جيگه ي خزي هه ستا، با ئه وه بليت، كه له ها وه لي خو شه ويست (انس) هوه (خواى لي رازى بيت) بو مان رپوايه ت كراوه، كه پيغه مبه ري خوا (درودي خواى له سه ر بيت)، هه ر كه ي بيويستايه سه فه ريك بكات، له كاتي هه ستا يدا ده يفه رموو: «اللَّهُمَّ، إِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ، وَبِكَ اعْتَصَمْتُ. اللَّهُمَّ، اكْفِنِي مَا هَمَّنِي، وَمَا لَا أَهْتَمُّ لَهُ. اللَّهُمَّ، زَوِّدْنِي التَّقْوَى، وَاعْفِرْ لِي ذُنُوبِي، وَوَجِّهْنِي لِلْخَيْرِ أَيْمًا تَوَجَّهْتُ».^(۱) واته: "خوايه ته نها روو له لوتفي تو ده كه مو، پشتيش به تو ده به ستم. خوايه خو ت نهو كارانه م بو جي به جي بكه، كه گرنگن به لاهه وه، ئه وان هه ش كه گرنگ نين به لاهه وه. خوايه ترسي خو ت بخره دل مه وه، له تاوانم خو شبه و، بو هه ر كو يش رو يشتم، به ره و خيرو چا كه ناراسته م بكه".

باسي زيكره كاني سه فه ر كردن نه كه ر كه سه كه له مان چوه دهرموه

له سه ره تاى ئه م كتي به وه ئه وه مان باس كرد، كه ئه و كه سه ي له مان دهر ده چي ت جي ده ليت. جا نه و زيكره بو كه سي سه فه ر كه ريش هه ر سونه ته و، سونه تيشه زوري بكات و، سونه تيشه خوا حافيزي و مالا واي له خيران و خزم و كه س و كارو ها وري و دراوسي كاني بكات و، داواى دوعاى خه ريان لي بكات و، دوعاشيان بو بكات.

(۱) پروانه: سُنُّ النَّبِيِّ الْكُبْرَى / ۵ / ۲۵۰ / به ژماره: ۱۰۰۸۶، وَعَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (اِنَّ السُّنِّيَّ) / ۲۳۳ / به ژماره: ۴۹۵، وَالِدُعَاءِ لِلطَّبْرِانِيِّ / ۲۵۵ / به ژماره: ۸۰۵. حه ديسيكي لاوازه. پروانه: الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۱۱۱ - ۱۱۲.

بوشمان ریوایت کراوه له (مُسْنَدِی نِمَامِی (أَحْمَدِی کورپی (حَبْل) و له غهیری نهویشدا، له هاوهلی خوْشهویست (ابْنُ عُمَرَ) هوه (خواله همدروکیان رازی بیت)، نهویش له پیغه مبهری خواوه (درودی خوی له سر بیت)، که فهرموویه تی: «إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى إِذَا اسْتَوْدِعَ شَيْئًا، حَفِظَهُ».^(۱) واته: "بهراستی خوی گهوره نه گهر شتیکی پی سپردرا، دهپاریزیت".

بوشمان ریوایت کراوه له کتیه کهی شیخی (ابْنُ السُّنِّي) و له غهیری نهویشدا، له هاوهلی خوْشهویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوی لی رازی بیت)، نهویش له پیغه مبهری خواوه (درودی خوی له سر بیت)، که فهرموویه تی: «مَنْ أَرَادَ أَنْ يُسَافِرَ، فَلْيُقَلِّ لِمَنْ يُخَلِّفُ: اسْتَوْدِعْكُمْ اللَّهُ الَّذِي لَا تَضِيْعُ وَدَائِعُهُ».^(۲) واته: "هو کهسهی دهیه ویت سه فهرتیک بکات، با بهو که سانه بلیت، که به جیان ده هیلیت: (بهو خوایه تان ده سپرم، که پی سپردراوه کانی نافه ویتن)".

دیسان بومان ریوایت کراوه له هاوهلی خوْشهویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوی لی رازی بیت)، نهویش له پیغه مبهری خواوه (درودی خوی له سر بیت)، که فهرموویه تی: «إِذَا أَرَادَ أَحَدُكُمْ سَفْرًا، فَلْيُوَدِّعْ إِخْوَانَهُ، فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى جَاعِلٌ فِي دُعَائِهِمْ خَيْرًا».^(۳)

(۱) بروانه: مُسْنَدُ الْإِمَامِ أَحْمَدَ بْنِ حَبْلٍ / ۹ / ۴۳۰ / به ژماره: ۵۶۰۵، وَسُنَنُ النَّسَائِيِّ الْكُبْرَى / ۶ / ۱۳۱ / به ژماره: ۱۰۳۴۳. شیخی عهسقه لانی فهرموویه تی: حه دیستیکی (صَحِيح) ه. بروانه: الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَائِيَّةُ / ۵ / ۱۱۳.

(۲) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۲۳۸ / به ژماره: ۵۰۵. شیخی عهسقه لانی فهرموویه تی: حه دیستیکی (حَسَن) ه. بروانه: الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَائِيَّةُ / ۵ / ۱۱۴.

(۳) نِمَامِی نه وه وی نه یفه رموه نه م حه دیسه ی له کوپوه بو ریوایت کراوه! به لام بروانه: مُسْنَدُ أَبِي يَعْلَى / ۱۲ / ۴۲ / به ژماره: ۶۶۸۶، وَالْمُعْجَمُ الْأَوْسَطُ / ۳ / ۱۷۵ / به ژماره: ۲۸۴۲. هره وه ها حه دیسه کهش زور لاوازه. بروانه: مَجْمَعُ الزَّوَائِدِ / ۳ / ۲۱۰ / به ژماره: ۵۲۸۴، وَالْفُتُوْحَاتُ الرَّبَائِيَّةُ / ۵ / ۱۱۵ - ۱۱۶.

واته: "نه گهر يه كينك له نيوه ويستی سه فه رينك بكات، با مالاوايي و خواحافيزی له براكاني بكات. چونكه خواي گه وره خه ير ده خاته دوعا كانيانه وه".

سونه ته نهو كه سه ی خواحافيزی لی ده كات، نه وه ی بی بلیت، كه له (سُنن) ی (أبو داؤد) دا، له شوینكه وتووی پایه بهرز (قَزَعَة يان قَزَعَة) ی كوری (يَحْيَى) وه بۆمان ریوايهت كراوه، كه فه رموويه تی: هاوه لی خو شه ويست (أَبْنُ عَمْرٍ) (خوا له هردوروكيان رازی بیت)، پی فه رمووم: وه ره با بهو جو ره خواحافيزی لی بكه م كه پیغه مبهری خوا (درودی خواي له سر بیت) خواحافيزی لی كردوم، فه رمووی: «أَسْتَوْدِعُ اللّٰهَ دِينَكَ وَأَمَانَتَكَ وَخَوَاتِيمَ عَمَلِكَ».^(۱) واته: "تاينه كه ت و نه مانه ته كه ت و دوايينی كرده وه كانت به خوا ده سپرم".

ئيمامی (خَطَّابِي) فه رموويه تی: نه مانه ت لی ره دا بریتيه له خیزانه كه ی و نهو كه سانه ی به جیان ده هیلیت و، نهو ماله ش كه له لای كه سیکی متمانه دار دایناوه.

ههروه ها فه رموويه تی: بۆيه لی ره دا باسی تاينیشی كرده، چونكه زورجار سه فه ر كردن ماندوبوون و نار هه تی تیدايه، كه رهنگه هه ندیک جار بیته هوی فه رامۆشكردن و پشتگوینخستی هه ندیک كاروباری تاينی.

ديسان بۆمان ریوايهت كراوه له كتيه كه ی ئيمامی (تَرْمِذِي) دا، له (نَافِع) هوه، نه ویش له هاوه لی خو شه ويست (أَبْنُ عَمْرٍ) هوه (خوا له هردوروكيان رازی بیت)، كه نه گهر پیغه مبهری خوا (درودی خواي له سر بیت)، خواحافيزی له كه سيك بكردايه، دهستی ده گرت و، بهری نه ده دا، تاوه كو نهو دهستی نه می بهرنه دايه، نه و جا پیی ده فه رموو: «أَسْتَوْدِعُ اللّٰهَ دِينَكَ وَأَمَانَتَكَ وَآخِرَ عَمَلِكَ».^(۲)

---

(۱) بروانه: سُننُ أَبِي دَاؤُد / ۲ / ۳۹ / به ژماره: ۲۶۰۰. شیخی عه سقه لانی فه رموويه تی:

حه دیسیکی (حَسَن) هه. بروانه: الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۱۱۶.

(۲) بروانه: سُننُ التَّرْمِذِي / ۵ / ۴۹۹ / به ژماره: ۳۴۴۲.

ديسان بؤمان رپوايهت كراوه له كتيبه كه‌ي نيمامي (تَرْمِذِيّ) دا، له (سَالِم) سه‌وه، كه هاوه‌لي خوشه‌ويست (ابْنُ عُمَرَ) (خوا له هردروكيان رازي بيت)، بهو كه‌سه‌ي ده‌فه‌رموو، كه ده‌يويست سه‌فه‌ر بكات: وه‌ره نزيك به‌ره‌وه ليم، تا بهو جو‌ره خواحافيزيت لي بکه‌م، كه پيغه‌مبه‌ري خوا (دروودي خوي له‌سر بيت)، خواحافيزي له ئيمه ده‌کرد: «أَسْتَوْدِعُ اللَّهَ دِينَكَ وَأَمَانَتَكَ وَخَوَاتِيمَ عَمَلِكَ».

نيمامي (تَرْمِذِيّ) فه‌رمويه‌تي: هه‌ديسينكي (حَسَن) ي (صَحِيح) به.^(۱)

بؤشمان رپوايهت كراوه له (سُنَنِ) ي (أَبُو دَاوُد) و له غه‌يري نه‌ويشدا، به رسته‌يه‌كي (صَحِيح)، له هاوه‌لي خوشه‌ويست (عَبْدُ اللَّهِ) ي كوري (يَزِيد) ي (خَطْمِيّ) سه‌وه (خوي لي رازي بيت)، كه فه‌رمويه‌تي: نه‌گه‌ر پيغه‌مبه‌ري خوا (دروودي خوي له‌سر بيت)، بيوستايه خواحافيزي له سوپاي موسولمانان بكات، ده‌يفه‌رموو: «أَسْتَوْدِعُ اللَّهَ دِينَكُمْ وَأَمَانَتَكُمْ وَخَوَاتِيمَ أَعْمَالِكُمْ».^(۲)

بؤشمان رپوايهت كراوه له كتيبه كه‌ي نيمامي (تَرْمِذِيّ) دا، له هاوه‌لي خوشه‌ويست (أَنَس) سه‌وه (خوي لي رازي بيت)، كه فه‌رمويه‌تي: پياويك هات بؤ خزمه‌تي پيغه‌مبه‌ري خوا (دروودي خوي له‌سر بيت) و، عه‌رزي كرد: نه‌ي پيغه‌مبه‌ري خوا، ده‌مه‌ويت سه‌فه‌ريك بکه‌م، بويه هه‌نديك زانياريم فير بکه‌ وه‌كو تويشوو پيميت. نه‌ويش فه‌رموي: «زَوَّدَكَ اللَّهُ التَّقْوَى» واته: "خوي گه‌وره ته‌قوا بكات به تويشوو بؤت". پياوه‌كesh عه‌رزي كرده‌وه: قوربان بؤم زياد بکه. پيغه‌مبه‌ريش فه‌رموي: «وَعَفَرَ ذَنْبَكَ» واته: "له تاوانيشت خوش بيت". پياوه‌كesh عه‌رزي كرده‌وه: قوربان بؤم زياد بکه. پيغه‌مبه‌ريش فه‌رموي: «وَيَسِّرْ لَكَ الْخَيْرَ حَيْثَمَا كُنْتَ» واته: "له هه‌ر كوي بيت، خوا كاري خه‌يرت بؤ ناسان بكات".

(۱) بروانه: سُنَنِ التَّرْمِذِيّ / ۵ / ۴۹۹ / به ژماره: ۳۴۴۳.

(۲) بروانه: سُنَنِ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۳۹ / به ژماره: ۲۶۰۱.

نیمامی (تَرْمِذِيّ) فہر موویہ تی: حدیسیکی (حَسَن)۔^(۱)

---

(۱) پروانہ: سُنُّ التَّرْمِذِيّ / ۵ / ۵۰۰ / بہ زمارہ: ۳۴۴۴.

سونه‌ته که‌سی رپیوار داوای ناموزگاری له که‌سانی چاکه‌کار بکات

بۆمان ریوایه‌ت کراوه له کتیبه‌که‌ی ئیمامی (ترمذی) و (ابن ماجه) دا، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أبو هريرة) وه (خوای لی‌رازی بیت)، که پیاویک عهرزی پیغه‌مبه‌ری خوای کرد: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، ده‌مه‌ویت سه‌فه‌ر بکه‌م، جا ناموزگاریم بکه. ئه‌ویش فه‌رمووی: «عَلَيْكَ بِتَقْوَى اللَّهِ تَعَالَى، وَالتَّكْبِيرِ عَلَى كُلِّ شَرَفٍ». واته: "له‌خوای گه‌وره‌ بزه‌سه‌و، له‌سه‌ر هه‌موو جینگه‌یه‌کی به‌رزیشدا (الله أكبر) بکه". جا که پیاوه‌که‌ پشته‌ی هه‌ل‌کردو ر‌و‌یشت، پیغه‌مبه‌ر فه‌رمووی: «اللَّهُمَّ، اطوِ لَهُ الْبَعِيدَ، وَهَوِّنْ عَلَيْهِ السَّفَرَ». واته: "خوایه‌ ریگه‌ی دووری بو‌ پیچهره‌وه‌و کورتی بکه‌ره‌وه‌، زه‌حه‌ت و نار‌ه‌حه‌تی سه‌فه‌ره‌که‌شی له‌سه‌ر ئاسان بکه".

ئیمامی (ترمذی) فه‌رموویه‌تی: حه‌دیسینی (حسن)ه. (1)

سونه‌ته که‌سی دانیشتوو وه‌سیت بو‌که‌سی رپیوار بکات، که له جینگه

چاکه‌کاندا دو‌مای خه‌یری بو‌بکات، باومکو که‌سه دانیشتومه‌کش له

که‌سه رپیوارمه‌که‌ باشتربیت

بۆمان ریوایه‌ت کراوه له (سنن)ی (أبو داود) و (ترمذی) و له‌ غه‌یری ئه‌وانیشدا، له ئیمامی (عمر)ی کوری (خطاب)ه‌وه (خوای لی‌رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: داوام کرد له پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت)، که ریگه‌م بی‌ بدات عومره بکه‌م، ئه‌ویش ریگه‌ی پیدام‌وو، فه‌رمووی: «لَا تَسْنَا يَا أُخِيَّ مِنْ دُعَائِكَ». جا شتیکی فه‌رموو، ئه‌وه‌نده‌م پی‌ خو‌شه، که به‌هه‌موو دنیا‌ی ناگورمه‌وه.

---

(1) نه‌مه‌ ده‌قی ریوایه‌ته‌که‌ی ئیمامی (ترمذی)ه‌و، له‌ نوسخه‌ به‌چاپگه‌یه‌نراوه‌کانیشدا به‌م جو‌ره‌ هاتوه: «اللَّهُمَّ اطوِ لَهُ الْأَرْضَ». بروانه: سنن الترمذی / 5 / 500 / به‌ ژماره: 3445، وستن ابن ماجه / 2 / 926 / به‌ ژماره: 2771.

له ریوایه تیکیشدا هاتوه، که پیغمبره فرموویه تی: «أَشْرِكْنَا يَا أَخِي فِي دُعَائِكَ». واته: " براله، یان برا، له نزاو پارانه وهی خوت فهراموشمان مه که، یان به شدارمان بکه".

ئیمامی (ترمذی) فرموویه تی: حه دیسیکی (حسن)ی (صحیح)ه. (۱)

ئه گهر که سی سه فه رکهر سواری ولاخ بوو چی بلیت؟

خوای گهوره فرموویه تی: ﴿وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ * لَتَسْتُؤُوا عَلَى ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ * وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ﴾ [الزخرف: ۱۲ - ۱۴] واته: {خوای گهوره له کهشتی و له چوارپی و ولاخیش هۆکاری سواری و گواستنه وهی بو فراههه کردوون. تا به ریکی له سهه پشتیان جیگیرنو و دانیشنو، پاشان ئه گهر ریکبونه وه و دانیشن بیری نازو نبعمه تی پهروه ردگارتان بکه نه وه، بلین: پاک و بیگهردی بو ئه و خواجهی که ئهه هۆکاره ی بو رام کردینو، ئه گهر لوتفی نه ویش نه بویه ئیمه توانای سواربوونیمان نه بوو. به راستی ئیمهش بۆلای پهروه ردگارمان ده گهرینه وه}.

بوشمان ریوایهت کراوه له کتیه کانی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (ترمذی) و (نسائی) دا، به چهند رستهیه کی (صحیح)، له زانای پایه بهرزی شوینکه و توان (علی)ی کوری (رَبِيعَةَ) وه، که فرموویه تی: جَارِيكَ بَيْنِي وَبَيْنَ الْأَخْيَارِ هِنَا بُوَ نِيَمَامِي (علی)ی کوری (أَبِي طَالِب) (خوای لی رازی بیت)، بۆئه وهی سواری بییت. جا که پی کرده ناو پیژینه کهیدا، فرمووی: (بِسْمِ اللَّهِ). ئه و جا که سواری بوو، فرمووی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ).

(۱) پروانه: سَنُنُ أَبِي دَاوُدَ / ۱ / ۴۷۰ / به ژماره: ۱۴۹۸، وَسَنُنُ التِّرْمِذِيِّ / ۵ / ۵۵۹ / به

پاشان فەرمووی: (سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا، وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ، وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ). واتە: (پاك و بێگەردی بۆ ئەو خواپەیی که ئەمەیی بۆ رام کردین و، پێشتریش تواناو دەسەڵاتمان نەبوو بەسەریداو، بەراستی لە کۆتاییشدا هەر بۆلای پەرورەدگارمان دەگەڕێنەوه). ئەوجا سێ جار فەرمووی (الْحَمْدُ لِلَّهِ)، سێ جاریش فەرمووی: (اللَّهُ أَكْبَرُ) و، پاشان فەرمووی: (سُبْحَانَكَ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي، فَاعْفِرْ لِي، إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنتَ). واتە: (پاك و بێگەردی بۆ تۆ ئەو پەرورەدگار، بەراستی من ستمم لەخۆم کردو، تۆش لیم خۆشبه، چونکه بێجگە لە تۆ، کەس لە تاوانەکان خۆش نابێت). ئەوجا پێکەنی. جا پرسیاری لیکرا: ئەو پێشەوای باوەرداران، بەچی پێدەکەنیت؟ ئەویش فەرمووی: پێغمەبەری خوام یینی (دروردی خوای لەسەر بیت)، وەهای کرد که من کردم، پاشان پێکەنی. منیش عەرزم کرد: ئەو پێغمەبەری خوا، بەچی پێدەکەنیت؟ ئەویش فەرمووی: «إِنَّ رَبَّكَ سُبْحَانَهُ يَعْجَبُ مِنْ عَبْدِهِ إِذَا قَالَ: "اعْفِرْ لِي ذُنُوبِي" يَعْلَمُ أَنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ غَيْرِي». واتە: "بەراستی پەرورەدگار تەو قەسە بەندەکەیی زۆر پێ خۆشە، که دەلێت: (خوایە لیم خۆشبه). که دەزانیت بێجگە لە من کەسی تر لە تاوانەکان خۆش نابێت".

جا ئەمە دەقی رپوایەتە کەیی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) ه.

ئیمامی (تِرْمِذِي) فەرموویەتی: حەدیسێکی (حَسَن) ه.

لە هەندیک نوسخەشدا فەرموویەتی: حەدیسێکی (حَسَن) ی (صَحِيح) ه. (۱)

بۆشمان رپوایەت کراوه لە صحیحی موسلیمدا، لە (كِتَابُ الْمَنَاسِكِ) دا، لە هاوێلی خۆشەویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی ئیمامی (عُمَر) هوه (خوایە هەردوکیان رازی بیت)، که ئەگەر پێغمەبەری خوا (دروردی خوای لەسەر بیت)، سواری حوشرەکەیی بوایە و تەشریفی بێردایە بۆ سەفەر، سێ جار (اللَّهُ أَكْبَرُ) ی دەکرد، پاشان دەیفەرموو:

(۱) بروانە: سَنُنُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۴۰ / بە ژمارە: ۲۶۰۲، وَسَنُنُ التِّرْمِذِي / ۵ / ۵۰۱ / بە

ژمارە: ۳۴۴۶، وَسَنُنُ التَّسَائِي الْكُبْرَى / ۵ / ۲۴۷ / بە ژمارە: ۸۷۹۹.

«سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا، وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ، وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ. اللَّهُمَّ، إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبِرَّ وَالتَّقْوَى، وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرْضَى. اللَّهُمَّ، هَوِّنْ عَلَيْنَا سَفَرَنَا هَذَا، وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ. اللَّهُمَّ، أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ، وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ. اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْثَاءِ السَّفَرِ، وَكَآبَةِ الْمُنْظَرِ، وَسُوءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ». واته:

" پاك و بيگهردي بۆ ئه و خوايهي ئه مهی بۆ رام كردين و، پيشريش تواناو دهسه لآتمان نه بوو به سه ريداو، به راستی له كۆتاييشدا هه ر بۆلای پهروه ردگارمان ده گه رپينه وه. خوايه ئيمه لهم سه فه ره ماندا داواي خه يرو چا كه و له خواترسانت لى ده كه ين و، داواي ئه و كرده وه شت لى ده كه ين، كه خۆت پى رازيت. خوايه نار ه حه تيه كانى ئه م سه فه ره مان له سه ر سووك و ئاسان بكه و، دووريه كه يمان بۆ بپچه ره وه و نزىكى بخه ره وه بۆ مان. خوايه تۆ هاو رپى راسته قينه ي ئه م سه فه ره يت و، تۆش جيگه نشيني ئيمه و چاود پى رى مال و مندال و كه س و كارمانى. خوايه من په نا به تۆ ده گرم له نار ه حه تى و زه حه تى ئه م سه فه ره و، له بينى ديمه نى دلته نگه رو خه مناك و، له هاتنه وه به سه ر نار ه حه تى و خراپه ي مال و مندال و كه س و كاردا".

ههروه ها ئه گه ر بشگه رايه ته وه، هه مان فه رمايشتى ده كرد و، ئه مه شى بۆ زياد ده كرد:

«آيُونَ تَائِبُونَ عَابِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ». ^(۱) واته: "وا ده گه رپينه وه بۆ ناو مال و مندال و، ته وبه و په شيمانى ده رده برين له تاوانه كانمان و، به ندايه تى هه ر بۆ پهروه ردگارمان ده كه ين و، سوپاس و ستايشى ته ويش ده كه ين".

جا ئه مه ده قى رپوايه ته كه ي ئيمامى موسليمه.

ئيمامى (أَبُو دَاوُد) يش له رپوايه ته كه ي خويدا ئه مه ي بۆ زياد كرد وه: ئه گه ر پتعه مبه رى خوا و سوپا كه ي به سه ر ته پۆلكه و گرديكدا سه ربكه و تنايه، (اللَّهُ أَكْبَرُ) يان ده كرد و، ئه گه ر داشبه زينايه ته سيبحتيان ده كرد. ^(۲)

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۹۷۸ / به ژماره: ۱۳۴۲.

(۲) بروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۳۹ / به ژماره: ۲۵۹۹.

هروه‌ها له‌پرنگه‌ی کۆمه‌له‌هاوه‌لێکی تریشه‌وه‌ مانای ئەم هه‌دیه‌سه‌مان بو
 ریوایه‌ت کراوه‌و، هه‌دیه‌سه‌که‌شیا‌ن داوه‌ته‌ پال‌په‌غه‌مبه‌ری خوا (درودی‌خوا‌ی له‌سه‌ر
 بی‌ت).

بو‌شمان ریوایه‌ت کراوه‌ له‌ سه‌حیحی‌موس‌لیم‌دا، له‌هاوه‌لی‌خۆشه‌ویست
 (عَبْدُاللهِ)‌ی‌کوری‌ (سَرَجِس)‌هوه‌ (خوا‌ی‌لی‌رازی‌بی‌ت)، که‌ فه‌رموویه‌تی: ئە‌گه‌ر
 په‌غه‌مبه‌ری‌خوا (درودی‌خوا‌ی‌له‌سه‌ر‌بی‌ت)، ته‌ش‌ریفی‌بیردایه‌ بو‌سه‌فه‌ر، په‌نای‌به‌خوا‌ی
 گه‌وره‌ ده‌گرت له‌ نا‌ره‌حه‌تی‌و‌زه‌حه‌ته‌کانی‌سه‌فه‌ره‌که‌و، له‌ بی‌تاقه‌تی‌و‌دلته‌نگی
 کاتی‌گه‌رانه‌وه‌و، له‌ گه‌رانه‌وه‌ له‌ باشیه‌وه‌ به‌ره‌و‌خرایی‌و، له‌ درعای‌که‌سی
 سه‌مه‌لی‌کراوه‌و، له‌ بی‌ینه‌وه‌ی‌که‌س‌و‌کارو‌مال‌به‌شیوه‌یه‌کی‌خراب‌و‌ناخۆش.^(۱)

بو‌شمان ریوایه‌ت کراوه‌ له‌ کتیبه‌که‌ی‌ئیمامی‌ (تَرْمِذِي)‌و‌کتیبه‌که‌ی‌ئیمامی
 (نَسَائِي)‌و‌کتیبه‌که‌ی‌ئیمامی‌ (ابْنُ مَاجَه)‌دا، به‌ چه‌ند‌رشته‌یه‌کی‌ (صَحِيح)، له‌
 هاوه‌لی‌خۆشه‌ویست (عَبْدُاللهِ)‌ی‌کوری‌ (سَرَجِس)‌هوه‌ (خوا‌ی‌لی‌رازی‌بی‌ت)، که‌
 فه‌رموویه‌تی: په‌غه‌مبه‌ری‌خوا (درودی‌خوا‌ی‌له‌سه‌ر‌بی‌ت)، ئە‌گه‌ر‌سه‌فه‌ری‌بک‌ردایه‌،
 ده‌یفه‌رموو: «اللَّهُمَّ، أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ، وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ. اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ
 بِكَ مِنْ وَعْثَاءِ السَّفَرِ، وَكَآبَةِ الْمُنْقَلَبِ، وَمِنْ الْخَوْرِ بَعْدَ الْكَوْنِ، وَمِنْ دَعْوَةِ الْمَظْلُومِ،
 وَمِنْ سُوءِ الْمُنْتَظَرِ فِي الْأَهْلِ وَالْمَالِ».

ئیمامی‌ (تَرْمِذِي)‌ فه‌رموویه‌تی: هه‌دیه‌سی‌کی‌ (حَسَن)‌ی‌ (صَحِيح)‌ه.^(۲)

ئیمامی‌ (تَرْمِذِي)‌ فه‌رموویه‌تی: هه‌روه‌ها‌ به‌ (الْخَوْرِ بَعْدَ الْكَوْنِ)‌یش‌ ریوایه‌ت
 کراوه‌. مه‌به‌ستی‌ئه‌وه‌یه‌، که‌ به‌ (الْكَوْنِ)‌و‌ به‌ (الْكَوْنِ)‌یش‌ ریوایه‌ت‌کراوه‌.

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۹۷۹ / به ژماره: ۱۳۴۳.

(۲) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۵ / ۴۹۹ / به ژماره: ۳۴۳۹، وَسُنُّ النَّسَائِي الْكُبْرَى / ۵ /

۲۴۸ / به ژماره: ۸۸۰۱، وَسُنُّ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۲۷۹ / به ژماره: ۳۸۸۸.

ههروه‌ها فهرموو‌یه‌تی: ههردووکیان له‌پرووی ماناوه ده‌گونجین. دیسان
فهرموو‌یه‌تی: ده‌وتریت: ماناکه‌یان بریتیه له‌گه‌رانه‌وه له‌باوه‌رداریه‌وه بۆ کافر‌بوون،
یان له‌گوێزایه‌لیه‌وه بۆ یاخیبوون. واته: گه‌رانه‌ویه له‌شتیکه‌وه بۆ شتیکی خراب.
جانمه‌مه‌ ئه‌مه‌ فه‌رمایشتی ئیمامی (تَرمِذِي)ه.

زانایانی تریش فه‌رموو‌یانه: مانای هه‌ردوو وشه‌که (واته: الْكُونُ و الْكُورُ) بریتیه
له‌گه‌رانه‌وه له‌هاوسه‌نگی، یان زیادبوونه‌وه به‌ره‌وه که‌مکردن.

دیسان فه‌رموو‌یانه: پ‌یوایه‌تی (الْكَورُ) له‌پ‌ینچانه‌وه‌وه لول‌کردن و کۆکردنه‌وه‌ی
م‌یزه‌ره‌وه جامانیه‌وه هاتوه‌وه، پ‌یوایه‌تی (الْكَونُ) یش له‌چاوگی (كَانَ يَكُونُ كَوْنًا)
وه‌رگ‌یراوه، که‌به‌مانای بوون و ج‌یگ‌یربوون د‌یت.

منیش ده‌ل‌یم: پ‌یوایه‌تی (الْكَونُ) له‌پ‌یوایه‌تی (الْكَورُ) زیاتره‌وه، له‌زۆربه‌ی
نوسخه‌ئه‌صلیه‌کانی سه‌حیحی موس‌لیم‌یشدا هه‌ر ئه‌وه‌وه هاتوه‌وه، به‌ل‌کو هه‌ر ئه‌ویش
مه‌شه‌وره.

نه گهر که سی سه فەرکه ر سواری که شتی بوو چی بلیت؟

خوای گه وره فەر موویه تی: ﴿وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرَاهَا وَمُرْسَاهَا﴾ [هُود: ٤١] واته: {حه زره تی (نُوح) به شوینکه وتوه کانی فەر موو: سواری که شتی که بن و، بو رویشتن و بو راوه ستانی ناوی خوا بهین} .

ههروه ها فەر موویه تی: ﴿وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْقُلُوبِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرَكُونَ﴾ [الزُّحُرْف: ١٢] .

بو شمان ریوایه ت کراوه له کتییه که ی شیخی (ابنُ السُّنِّيِّ) دا، له (حُسَيْنِ) ی کوری نیمامی (عَلِيٍّ) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فەر موویه تی: پیغه مبه ری خوا (درودی خوای له سر بیت) فەر موویه تی: «أَمَانَ لَأُمَّتِي مِنَ الْفِرَاقِ إِذَا رَكِبُوا أَنْ يَقُولُوا: ﴿بِسْمِ اللَّهِ مَجْرَاهَا وَمُرْسَاهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ [هُود: ٤١] ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ [الزُّمَر: ٦٧] ^(١) واته: "نه گهر نوم ته که م له کاتی سوار بووندا نم دوو نایه ته بخوین، نهوا له غه رقبون سه لامه ت و پاریزراو ده بن: ﴿بِسْمِ اللَّهِ مَجْرَاهَا وَمُرْسَاهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾" {واته: نهو بیباوه رانه وه کو پیویست ریژی خویان نه گرتوه، که له روژی قیامه تدا تهواوی زهوی له ناو دهستی هیرو توانای نهودایه و، ناسمانه کانیش لولکراون و پیچراوه نه ته وه

(١) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابنُ السُّنِّيِّ) / ٢٣٦ / به ژماره: ٥٠٠. شیخی (ابنُ السُّنِّيِّ) نم حه دیسه ی له ریگه ی زانای پایه برز (أَبُو يَعْلَى) وه ریوایه ت کردوه و، نهویش له (جُبَارَةَ) ی کوری (مُغَلِّس) هوه. جا شیخ (نُورُ الدِّينِ) ی (هَيْثَمِي) فەر موویه تی: (جُبَارَةَ) که سیکی لاوازه. بروانه: مَجْمَعُ الزَّوَائِدِ / ١٠ / ١٣٢ / به ژماره: ١٧١٠١. ههروه ها نیمامی (طَبْرَانِي) ش نم حه دیسه ی له ریگه ی هاوه لی خو شه ویست (ابنُ عَبَّاسٍ) هوه ریوایه ت کردوه و، شیخی (هَيْثَمِي) ش فەر موویه تی: رشته که ی نهویش که سیکی (مَثْرُوك) ی تیدا یه.

له دهستی راستیدا، ئەو خواپه پاكو بئگهردو بالآتره لهوهی ئەوان هاوهلی بو
دادهنن}.

له ههموو نوسخهكاندا بهم جوړه هاتوه: (إِذَا رَكِبُوا). ئیتر باسی كهشتی
نه كردوه.^(۱)

سونهته له سهفهردا دوعا بكریت

بۆمان رپوایهت كراوه له كتیبهكانی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تِرْمِذِي) و (ابْنُ
مَاجَه) دا، له هاوهلی خوۆشهویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، كه فهرموویهتی:
يَتَعَمَّبِرِي خُوا (درودی خوای لهسر بیت) فهرموویهتی: «ثَلَاثُ دَعَوَاتٍ مُسْتَجَابَاتٌ لَا
شَكَّ فِيهِنَّ: دَعْوَةُ الْمَظْلُومِ، وَدَعْوَةُ الْمُسَافِرِ، وَدَعْوَةُ الْوَالِدِ عَلَى وَلَدِهِ». واته: "سی
نزاو پارانهوه هه، ههچ گومانیان تیدا نیه كه گهرا دهبن: نزاو پارانهوهی كهسی
ستهملیكراوو، نزاو پارانهوهی كهسی سهفهركهرو، نزاو پارانهوهی باوكو داك له
مندالی خویمان".

ئیمامی (تِرْمِذِي) فهرموویهتی: حه دیسیکی (حَسَن) هه، له رپوایهته كهی ئیمامی
(أَبُو دَاوُد) يشدا برهگی (عَلَى وَوَلَدِهِ) تیدا نیه.^(۲)

---

(۱) به لآم له نوسخه به چاپگهیه نراوه كاندا بهم جوړه هاتوه: (إِذَا رَكِبُوا السَّفِينَةَ).

(۲) بروانه: سَنُنُ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۴۸۰ / به ژماره: ۱۵۳۶، وَسَنُنُ التِّرْمِذِي / ۵ / ۵۰۲ / به

ژماره: ۳۴۴۸، وَسَنُنُ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۲۷۰ / به ژماره: ۳۸۶۲.

سونه ته که سی پښوار نه کاتی سهرکه وتییدا به سهر ته پۆلکه و بهر زاییدا
(اللهُ اکْبَرُ) بکاتو، نه کاتی دابه زینیشی بؤ دؤن و شیونیک ته سبیحات بکات
 بؤمان ریوایهت کراوه له صحیحی بوخاریدا، له هاوه لئی خۆشه ویست
 (جَابِرِی کورِی (عَبْدُاللهِ هَوَه (خوای لَی رَازِی بیته)، که فهرموویه تی: ئیمه نه گهر
 (به ره و بهر زاییه ک) سهر بکه وتینایه، (اللهُ اکْبَرُ) مان ده کردو، نه گهر داشبه زینایه،
 ته سبیحاتمان ده کرد. (۱)

بؤمان ریوایهت کراوه له (سُنَنِی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) دا، له وه هدیسه
 (صَحِيح) هئی، که پښت هینامان له باسی (نه گهر که سی سه فهر کهر سواری و لَآخ
 بوو چی بَلَّیْت؟)، له هاوه لئی خۆشه ویست (أَبْنُ عُمَرَ) هوه (خو له هردوکیان رازی
 بیته)، که فهرموویه تی: نه گهر پیغه مبهری خواو سوپاکه ی به سهر ته پۆلکه و گردیکدا
 سهر که وتینایه، (اللهُ اکْبَرُ) یان ده کردو، نه گهر داشبه زینایه ته سبیحاتیان ده کرد.

بؤشمان ریوایهت کراوه له هردوو صحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه لئی
 خۆشه ویست (أَبْنُ عُمَرَ) هوه (خو له هردوکیان رازی بیته)، که فهرموویه تی: نه گهر
 پیغه مبهری خوا له چه جکردن یان له عومره کردن بگه راپه ته وه - راپه که ده لئیت:
 وا نه زانم له غه زای فهرموو-، جا هر که ی به سهر ته پۆلکه یه ک یان زهویه کی
 هه ورزدا سهر بکه وتینایه، سی جار (اللهُ اکْبَرُ) ی ده کردو، پاشان ده فهرموو: «لَا إِلَهَ
 إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ، لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. آيُونَ
 تَائِبُونَ عَابِدُونَ سَاجِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ. صَدَقَ وَعْدُهُ، وَتَصَرَ عَبْدُهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ
 وَحْدَهُ». (۲)

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۰۹۱ / به ژماره: ۲۸۳۱.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۰۹۱ / به ژماره: ۲۸۳۳، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۹۸۰ /

به ژماره: ۱۳۴۴.

جا نهمه دهقی ریوایه ته که ی نیمامی بوخاریه و، ریوایه ته که ی نیمامی موسلیمیش هر وه کو نه وه، به لآم نهم بر گه یه ی تیدا نیه (وا نه زانم له غه زای فهرموو). به لآم نهمه ی تیدایه: (نه گهر له گهل سوپا یان کومه له چه کداریکدا ته شریفی بهنایه ته وه، یان له چه جکردن، یان له عومره کردن بگه رایه ته وه).^(۱)

(نه و جا له بهر نه وه ی له فهرمایشته که ی (ابْنُ عُمَرَ) دا وشه ی (فَدَقْد) هاتوه. بویه نیمامی نه وه ی فهرموویه تی): (فَدَقْد) بریتیه له زهوی هه ورزو سهخت. و تراویشه: بریتیه له وه ده شته چۆله ی، که هیچی تیدا نیه. و تراویشه: بریتیه له زهویه کی رهقی بهرده لآن. و تراویشه: بریتیه له زهویه کی رهق له بهرزاییه کدا.

بۆشمان ریوایهت کراوه له ههردوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه لی خو شه ویست (أَبُو مُوسَى) ی (أَشْعَرِي) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: جارنک له خزمه تی پیغه مبهری خوادا (درودی خوای له سهر بیت) ریمان ده کرد، جا که ده مانروانی به سهر دۆلو شیوینکدا، به دهنگی بهرز (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ، (اللَّهُ أَكْبَرُ) مان ده کرد. پیغه مبهری خواش (درودی خوای له سهر بیت) پیمانی فهرموو: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ، ارْبِعُوا عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ، فَإِنَّكُمْ لَا تَدْعُونَ أَصَمًّا وَلَا غَائِبًا، إِنَّهُ مَعَكُمْ، إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ». واته: "هو خه لکینه، بهزه بیتان به خو تاندا بیته وه وه له سهر خو بن، چونکه ئیوه بانگی که سی گوینگران و غائب ناکه ن! نه وه که سهی ئیوه بانگی ده که ن له گه لتاندا یه وه، که سیکی بیسه ری نزیکه".^(۲)

بۆشمان ریوایهت کراوه له کتیه که ی نیمامی (ترمذی) دا، له وه چه دیسه ی پیشتر هینامان له باسی (سونه ته که سی ریوار داوای نامۆزگاری له کهسانی چاکه کار بکات)، که پیغه مبهری خوا فهرمووی: «عَلَيْكَ بِتَقْوَى اللَّهِ تَعَالَى، وَالتَّكْبِيرِ عَلَى كُلِّ

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۹۸۰ / به ژماره: ۱۳۴۴.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۰۹۱ / به ژماره: ۲۸۳۰، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۷۶.

/ به ژماره: ۲۷۰۴.

شَرَفٍ». واته: "له‌خوای گه‌وره بژسه‌و، له‌سه‌ر همه‌وو جینگه‌یه‌کی به‌رزیشدا (اللهُ اکبر) بکه".

بۆشمان ریوایه‌ت کراوه له‌ کتیبه‌که‌ی شیخی (ابنُ السُّنِّي) دا، له‌ هاوه‌لی خوشه‌ویست (أنس) سه‌وه (خوای لی‌ رازی بیت)، که‌ فه‌رموو یه‌تی: نه‌ گه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت) به‌سه‌ر زه‌ویه‌کی به‌رزدا سه‌ربکه‌وتایه، ده‌یفه‌رموو: «اللَّهُمَّ، لَكَ الشَّرْفُ عَلَى كُلِّ شَرَفٍ، وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى كُلِّ حَالٍ». (۱) واته: "خوایه‌ تو له‌ همه‌وو به‌رزیه‌ک به‌رزو بالآتريت، سوپاس و ستایشیش هه‌ر شایسته‌ی تویه له‌ همه‌وو حاله‌تیکدا".

نه‌هی کراوه نه‌وی که‌ نه‌کاتی (اللهُ اکبر) کردن و زیکری تردا ده‌نگ زور

به‌رز بکریته‌وه

سه‌باره‌ت به‌م باسه‌ش نه‌و حه‌دیه‌ی هاوه‌لی خوشه‌ویست (أَبُو مُوسَى) ی (أشعري) هاتوه (خوای لی‌ رازی بیت)، که‌ له‌ باسه‌که‌ی پیشتردا هینرا. خواه له‌ همه‌وو که‌س زانا تره‌.

---

(۱) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابنُ السُّنِّي) / ۲۴۶ / به‌ ژماره: ۵۲۲. حه‌دیه‌ی لاوازه.
پروانه: الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۱۴۵.

سونه ته گورانی بو حوشر بوتريت، تاومكو خيرا برواتو، چالاک بيتو،

نارام بيتو، ناسان ري بکات

نهم باسهش چهندين هديسي مهشهوری له باره وه هاتوه.^(۱)

نه گهر ولاخه که ی نه دست به ريوو چی بليت؟

بزمان رپوايهت کراوه له کتبه که ی شیحی (ابن السنّي) دا، له هاره لی خو شه ويست (عبدالله) ی کورپی (مسعود) هوه (خوای لی رازی بيت)، نه ويش له يتغه مبهری خواوه (دروودی خوای له سر بيت)، که فهرموويه تی: «إِذَا انْفَلَتَتْ دَابَّةُ أَحَدِكُمْ بِأَرْضِ فَلَاةٍ، فَلْيُنَادِ: "يَا عِبَادَ اللَّهِ احْبِسُوا. يَا عِبَادَ اللَّهِ احْبِسُوا"، فَإِنَّ لِلَّهِ -عَزَّ وَجَلَّ- فِي الْأَرْضِ حَاصِرًا (حَاصِرًا)، سَيَحْسِبُهُ».^(۲) واته: "نه گهر ولاخو نازه لی به کیک له

(۱) به کیک له وه هديسانه برتیه له وه هديسه ی، که نیمای بوخاری و موسلیم رپوايه تیان کرده له رینگه ی هاره لی خو شه ويست (انس) ی کورپی (مالک) هوه (خوای لی رازی بيت)، که فهرموويه تی: جاریک يتغه مبهری خوا (دروودی خوای له سر بيت) له سه فهریکدا بوو، کزيله به کی رهش پستی له خزمه تدابوو به ناوی (أَنْجَشَةَ) وه، شیعو گورانی دهوت بو حوشره کانی، يتغه مبهريش بی فهرموو: «رُوَيْدَكَ يَا أَنْجَشَةَ، سَوَّلَكَ بِالْقَوَارِيرِ». بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۹۴ / به ژماره: ۵۸۵۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۸۱۱ / به ژماره: ۲۳۲۳.

(۲) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّي) / ۲۳۹ - ۲۴۰ / به ژماره: ۵۰۸. هديسيکی لاوازه. به لام پالپشت کراوه به هديسيکی هاره لی خو شه ويست (ابن عباس)، نه ويش له يتغه مبهری خواوه، که فهرموويه تی: «إِنَّ لِلَّهِ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ سِوَى الْحَفَظَةِ، يَكْتُبُونَ مَا يَسْقُطُ مِنْ رِزْقِ الشَّجَرِ، فَإِذَا أَصَابَ أَحَدَكُمْ عَرَجَةٌ بِأَرْضِ فَلَاةٍ، فَلْيُنَادِ: أَعِينُوا عِبَادَ اللَّهِ». نیمای (بزار) رپوايه تی کرده وه، شیخ (نور الدين) ی (هينسي) فهرموويه تی: که سه کانی رسته ی گيرانه وه که ی متمانهدارن. شیحی عهسقه لانیش فهرموويه تی: هديسيکی (حسن) به. بروانه: مُسْتَدْرَأُ الْبَزَارِ (الْبَحْرُ الزُّخَارِ) / ۱۱ / ۱۸۱ / به ژماره: ۴۹۲۲، مَجْمَعُ الزُّوَائِدِ / ۱۰ / ۱۳۲ / به ژماره کانی: ۱۷۱۰۳ - ۱۷۱۰۵، وَالْفَتْوحَاتُ الرَّبَائِيَّةُ / ۵ / ۱۵۰ - ۱۵۱.

ئیوه له زهویه کی چۆلهوانیدا بهربوو، با دوو جار بانگ بکات و بلیت: (ئهی بهنده کانی خوا، بیگرن). چونکه بهراستی خوای گهوره له سهر زهویدا بهندهی تایهتی ههیه، و لاخه که ی بۆ ده گریت و ناهیلیت پروات".

منیش ده لیم: یه کیك له ماموستا گهوره کاغان گیرایهوه، که و لاخیکی له دهست بهربوو -وا بزائم قاتر بوه-، جا ناگای له م هه دیسه هه بوه، بۆیه ئه وهی فه رموه، که له هه دیسه که دا هاتوه. دهست به جی خوای گهوره و لاخه که ی بۆ را گرتوه.

ههروه ها منیش جار یك له گه ل کۆمه لیکدا بوومو، نازه لیکیان له دهست بهربوو، نه یان توانی بیگرنه وهو، منیش ئه وهی ناو هه دیسه که م وت، ئیز دهست به جی نازه له که را وهستا، به بی هیچ هۆ کار یك، بیجگه له و قسه یه ی که من کردم.

ئه گهر سواری و لاخیکی لاسارو ناره حهت بوو چی بلیت؟

بۆمان ریوایهت کراوه له کتیبه که ی شیخی (ابن السنّی) دا، له زانای به ناوبانگی شوینکه و توان (أبو عَبْدِ اللَّهِ يُوسُفُ) ی کوری (عَبْدُ) ی کوری (دینار) ی به صره یی، که زانایان کۆدهنگن له سهر ئه وهی که سیکی مه زنی بیرتیژی دینداری پارێزکاری خاوینی لیها توه، جا ئه و فه رموو یه تی: هه ر پیاویك له سهر و لاخیکی ناره حهت بیت و، ئه م ئایه ته بخوینیت به گویدا: ﴿أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ﴾ [آل عمران: ۸۳] واته: {ئایا ئه وانه ئاینیکی تریان دهویت، بیجگه له ئاینه که ی خوای گهوره، له کاتیکدا ئه وهی له ئاسمانه کان و زهویدا یه، به ویست و ناره زوو یان به زۆرو ناچاری ته سلیمی فه رمان و

به‌رنامه‌ک‌ه‌ی خ‌و‌ای گ‌ه‌وره ب‌و‌ون‌و، س‌ه‌ره‌ن‌ج‌ام ه‌ه‌م‌و‌ش‌ی‌ان ه‌ه‌ر ب‌و‌ل‌ای ن‌ه‌و
د‌ه‌گ‌ه‌ر‌ی‌ن‌ه‌و‌ه‌، ئ‌ی‌ع‌ر ب‌ه‌ ئ‌ی‌ز‌نی خ‌و‌ای گ‌ه‌وره و‌ل‌آ‌خ‌ه‌ک‌ه‌ ر‌اد‌ه‌و‌ه‌س‌ت‌ی‌ت.^(۱)

ن‌ه‌گ‌ه‌ر چ‌ا‌وی ب‌ه‌ ل‌اد‌ی‌و‌ ن‌ا‌و‌م‌د‌ان‌ی‌ه‌ک‌ ب‌ک‌ه‌و‌ی‌ت‌و، ب‌ی‌ه‌و‌ی‌ت‌ ب‌چ‌ی‌ن‌ه‌ ن‌ا‌و‌ی‌ه‌و‌ه‌ چ‌ی ب‌ل‌ی‌ت‌؟

ب‌و‌م‌ان ر‌ی‌و‌ای‌ه‌ت ک‌را‌وه ل‌ه‌ (سُن‌ن‌ی (نَسَائِی) و ل‌ه‌ ک‌ت‌ی‌ه‌ک‌ه‌ی ش‌ی‌خ‌ی (اِبْنُ
السَّنَنِ) د‌ا، ل‌ه‌ ه‌ا‌و‌ه‌ل‌ی خ‌و‌ش‌ه‌و‌ی‌س‌ت (صُهَیْب‌ه‌و‌ه‌ (خ‌و‌ای ل‌ی‌ ر‌از‌ی‌ ب‌ی‌ت‌)، ک‌ه‌ ه‌ه‌ر ک‌ات‌ی‌ک
ب‌ی‌ع‌ه‌م‌ب‌ه‌ری خ‌وا (د‌ر‌و‌دی خ‌و‌ای ل‌ه‌س‌ر‌ ب‌ی‌ت‌)، چ‌ا‌وی ب‌ه‌ ل‌اد‌ی‌ه‌ک‌ ب‌ک‌ه‌و‌ت‌ای‌ه‌و، ب‌ی‌و‌ی‌س‌ت‌ای‌ه
ت‌ه‌ش‌ر‌ی‌ف ب‌ی‌ات‌ه‌ ن‌ا‌و‌ی‌ه‌و‌ه‌، د‌ه‌ی‌ف‌ه‌ر‌م‌و‌و: «اللَّهُمَّ، رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَمَا أَظْلَلْنَا،
وَالْأَرْضَيْنِ السَّبْعِ وَمَا أَقْلَلْنَا، وَرَبَّ الشَّيَاطِينِ وَمَا أَضَلَّلْنَا، وَرَبَّ الرِّيَّاحِ وَمَا ذَرَيْنَا،
أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ وَخَيْرَ أَهْلِهَا وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَتَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ أَهْلِهَا
وَشَرِّ مَا فِيهَا».^(۲) و‌ات‌ه‌: "خ‌و‌ای‌ه‌، ئ‌ه‌ی پ‌ه‌ر‌و‌ه‌ر‌د‌گ‌اری ح‌ه‌وت‌ ن‌اس‌م‌ان‌ه‌ک‌ه‌و ئ‌ه‌و‌ه‌ش ئ‌ه‌و‌ان
س‌ی‌ب‌ه‌ر‌ی‌ان ل‌ه‌س‌ه‌ری ک‌ر‌د‌وه (و‌ات‌ه‌ ئ‌ه‌و‌ه‌ی ل‌ه‌ژ‌ی‌ر‌ی‌ان‌د‌ای‌ه‌) و، ئ‌ه‌ی پ‌ه‌ر‌و‌ه‌ر‌د‌گ‌اری ح‌ه‌وت
ز‌ه‌و‌ی‌ه‌ک‌ه‌و، ئ‌ه‌و‌ه‌ش ئ‌ه‌و‌ان ه‌ه‌ل‌ی‌ان گ‌ر‌ت‌وه‌و، ئ‌ه‌ی پ‌ه‌ر‌و‌ه‌ر‌د‌گ‌اری ش‌ه‌ی‌ت‌ان‌ه‌ک‌ان و ئ‌ه‌و‌ه‌ش
ئ‌ه‌و‌ان گ‌وم‌ر‌ای‌ان ک‌ر‌د‌وه‌و، ئ‌ه‌ی پ‌ه‌ر‌و‌ه‌ر‌د‌گ‌اری ب‌ا‌و، ئ‌ه‌و‌ه‌ش ئ‌ه‌و‌ ه‌ه‌ل‌ی‌ گ‌ر‌ت‌وه‌، د‌ا‌و‌ای
خ‌ه‌ی‌رو چ‌ا‌ک‌ه‌ی ن‌م‌ ل‌اد‌ی‌ه‌ت‌ ل‌ی‌ د‌ه‌ک‌ه‌م‌و، خ‌ه‌ی‌رو چ‌ا‌ک‌ه‌ی خ‌ه‌ل‌ک‌ه‌ک‌ه‌ی و، خ‌ه‌ی‌رو

---

(۱) ب‌ر‌و‌ان‌ه‌: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (اِبْنُ السَّنَنِ) / ۲۴۰ - ۲۴۱ / ب‌ه‌ ژ‌م‌ار‌ه‌: ۵۱۰. ح‌ه‌د‌ی‌س‌ی‌کی
(مَقْطُوع‌ی ل‌ا‌و‌از‌ه‌. چ‌ون‌ک‌ه‌ ک‌ه‌س‌ی‌کی ن‌ه‌ن‌اس‌را‌و ل‌ه‌ ر‌ی‌ش‌ت‌ه‌ک‌ه‌ی‌د‌ا ه‌ه‌ی‌ه‌. ب‌ر‌و‌ان‌ه‌: اَلْفُتُوحَاتُ
الرَّبَّانِيَّةِ / ۵ / ۱۵۲.

(۲) ب‌ر‌و‌ان‌ه‌: سُنُّ النَّسَائِيِّ الْكُبْرَى / ۵ / ۲۵۶ / ب‌ه‌ ژ‌م‌ار‌ه‌: ۸۸۲۶، و عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (اِبْنُ
السَّنَنِ) / ۲۴۷ / ب‌ه‌ ژ‌م‌ار‌ه‌: ۵۲۴. ن‌ی‌م‌ام‌ی (ح‌ا‌ک‌ی‌م‌) ف‌ه‌ر‌م‌و‌ی‌ه‌ت‌ی: ر‌ی‌ش‌ت‌ه‌ک‌ه‌ی (صَحِيح‌ه‌و،
ش‌ی‌خ‌ی ع‌ه‌س‌ق‌ه‌ل‌ان‌ی‌ش ف‌ه‌ر‌م‌و‌ی‌ه‌ت‌ی: ح‌ه‌د‌ی‌س‌ی‌کی (ح‌سَن‌ه‌. ب‌ر‌و‌ان‌ه‌: اَلْمُسْتَدْرَكُ عَلَي الصَّحِيحَيْنِ
/ ۱ / ۶۱۴ / ب‌ه‌ ژ‌م‌ار‌ه‌: ۱۶۳۴، و اَلْفُتُوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةِ / ۵ / ۱۵۴.

چاکه‌ی نه‌وش که له‌ناویدایه، په‌ناشت پی ده‌گرم له شه‌رو خراپه‌ی نهم لادیه‌و، شه‌رو خراپه‌ی خه‌لکه‌که‌ی‌و، شه‌رو خراپه‌ی نه‌وش که له‌ناویدایه".

بو‌شان ریوایه‌ت کراوه له کتیه‌که‌ی شیخی (ابن السنّی) دا، له (عائشَة) ی دایکی ئیماندارانه‌وه (خوای لی‌رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: نه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) ته‌شرفی ببردایه‌ته جینگه‌یه‌کو، بیویستایه له‌وی بمیتیه‌وه، ده‌یفه‌رموو: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ هَذِهِ، وَخَيْرِ مَا جَمَعْتَ فِيهَا؛ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا جَمَعْتَ فِيهَا. اللَّهُمَّ، ارْزُقْنَا حَيَاةَا، وَأَعِدْنَا مِنْ وَبَاةَا، وَحَبِّبْنَا إِلَى أَهْلِهَا، وَحَبِّبْ صَالِحِي أَهْلِهَا إِلَيْنَا». (۱) واته: "خوایه من داوای خه‌یرو خوشی نهم جینگه‌یه‌ت لی ده‌که‌م، خه‌یرو خوشی نه‌وش تیدا کۆتکردۆته‌وه، په‌ناشت پی ده‌گرم له شه‌رو ناخوشی نهم جینگه‌یه‌و، نه‌وش تیدا کۆتکردۆته‌وه. خوایه شتی‌کمان له‌م جینگه‌یه به‌نصیب بکه‌یت، که هۆکاری ژیان بیت‌و، له په‌تاو نه‌خوشی ناویشی په‌نامان بده‌یت و بمانپاریت‌و، لای خه‌لکه‌که‌شی خوشه‌ویستمان بکه‌یت‌و، خه‌لکه‌ باشه‌که‌شی خوشه‌ویست بکه‌یت لامان".

نه‌گه‌ر له کۆمه‌له که‌سیک یان له خه‌لکانیکی تر بترسیت چی بلیت؟

بو‌مان ریوایه‌ت کراوه له (سنّی) ی (أَبُو دَاوُد) و (نَسَائِي) دا، به‌رشته‌یه‌کی (صَحِيح)، له‌و هه‌دیه‌ی پیشزی هاوه‌لی خوشه‌ویست (أَبُو مُوسَى) ی (أَشْعَرِي) (خوای لی‌رازی بیت)، که نه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت)، له خه‌لکیک

---

(۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّی) / ۲۴۸ / به‌ژماره: ۵۲۷. شیخی عه‌سقه‌لانی فه‌رموویه‌تی: رشته‌که‌ی لاوازی تیدایه، به‌لام له ریگه‌ی تره‌وه پالپشت کراوه. بروانه: الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۱۵۸.

بترسایه، ده یفه رموو: «اللَّهُمَّ، إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي نُحُورِهِمْ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ».^(۱)
 واته: "خوایه نیمه هیژو ده سه لاتی تو ده دهین به گزیانداو، په ناش به تو ده گرین له
 شهرو خراپه یان".

سونه تیشه له گه لیدا دوعای خه فته و بیتا فته و نهو دوعایانه ی تریش بکات،
 که له گه لیدا باسما ن کردن.

نه گهر جنوکه و شهیتان له شیوهی تاییه تیدا خویمان پیشانی که سیکی ریوار دا، چی بلیت؟

بومان ریوایه ت کراوه له کتیه که ی شیخی (ابن السنّی) دا، له هاوه لی
 خو شه ویست (جابر) هوه (خوای لی رازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر
 بیت) فهرموویه تی: «إِذَا (إِنْ) تَقَوْلْتُ لَكُمْ (بِكُمْ) الْغِيلَانَ، فَتَادُوا بِالْأَذَانِ».^(۲) واته:
 "ته گهر جنوکه و شهیتانه جادوو گهره کان له شیوازیکی تاییه تیدا خویمان بو
 ده رختن، نیوه بانگ بدن".

منیش ده لیم: (غیلان) بریتیه له جنوکه و شهیتانه جادوو گهره کان. وشه ی
 (تَقَوْلْتُ) یش، واته: له شیوهی تاییه تیدا خویمان پیشانداو به ده رکه وتن.

جا مه بهستی فهرمایسته که نهو هیه، که له ریگه ی بانگدانه وه شهرو خراپه ی
 نه وانه له کولی خو تان بکه نه وه. چونکه شهیتان نه گهر گونی له بانگه وه بو، پشت
 هه لده کات و ده پروات.

(۱) پروانه: سنن أبي داود / ۱ / ۴۸۰ / به ژماره: ۱۵۳۷، وسنن التّسائي الكبري / ۵ /
 ۱۸۸ / به ژماره: ۸۶۳۱.

(۲) پروانه: عمل اليوم والليلة (ابن السنّی) / ۲۴۶ - ۲۴۷ / به ژماره: ۵۲۳. حه دیسیکی
 لاوازه. چونکه بچران له رسته که یدا هه یه. پروانه: الفتوحات الربّائیة / ۵ / ۱۶۱.

نهوجا پيشتريش شتيكمان باس كرد، كه له مه ده چوو، له باسي (نه گهر شهيعانك خوي پيشاندا، يان له شهيعان ترسا چي بليت؟)، له سه ره تاي ((كچي زيگرو پارانه وه كان بو كاره پيشهاته كان)) دا. جا له وي باس مان كرد، كه باشتر وايه خزي به خويندنه وه وي نهو نايه تانه وي قورناني پيروزه وه خهريك بكات، كه له و باره وه هاتون.

نه گهر نه جيگه يه كدا لايدا بو مانه وه چي بليت؟

بو مان رپوايهت كراوه له سه حيجي نيمامي موسليمو (موطأ ي نيمامي (مالك) و كتيبه كه ي نيمامي (ترمذي)) و له غهيري نه وانيشدا، له ژنه هاوه لي خوشه ويست (خولة) ي كچي (حكيم) سه وه (خوي لي رازي بيت)، كه فهرموويه تي: له پيغه مبهري خوام بيستوه (درودي خوي له سر بيت)، كه فهرموويه تي: «مَنْ نَزَلَ مَنْزِلًا، ثُمَّ قَالَ: "أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ"، لَمْ يَضُرَّهُ شَيْءٌ، حَتَّى يَرْتَجِلَ مِنْ مَنْزِلِهِ ذَلِكَ». (1) واته: "نهو كه سه ي بجته جيگه يه ك و، پاشان بليت: (أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ)، هيچ شتيك زيان ي بي ناگه يه نيست، تا نهو جيگه يه به جي ده هيليت".

بو شان رپوايهت كراوه له (سنن) ي (أبو داؤد) و له غهيري نه ويشدا، له هاوه لي خوشه ويست (عبدالله) ي كوري نيمامي (عمر) ي كوري (خطاب) سه وه (خواله خزي و باركيشي رازي بيت)، كه فهرموويه تي: نه گهر پيغه مبهري خوا (درودي خوي له سر بيت) سه فهري بكردايه و، شهوي به سه ردا بهاتايه، ده يفه رموو: «يَا أَرْضُ، رَبِّي وَرَبُّكَ اللَّهُ، أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرْكَ، وَشَرِّ مَا فِيكَ، وَشَرِّ مَا خُلِقَ فِيكَ، وَشَرِّ مَا يَدْبُ عَلَيْكَ، أَعُوذُ

(1) پروانه: صحيح مسلم / 4 / 2080 / 2708، وموطأ الإمام مالك (رواية يحيى الليثي) / 978 / به زماره: 1763، وسنن الترمذي / 5 / 496 / به زماره: 3437.

بِكَ مِنْ أَسَدٍ وَأَسْوَدَ، وَمِنْ الْحَيَّةِ وَالْعَقْرَبِ، وَمِنْ سَاكِنِ الْبَلَدِ، وَمِنْ وَالِدٍ وَمَا وَلَدَ».^(۱)
 واته: "تهی زهوی، پهروهردگاری من و توش خوايه، پهنا بهخوا ده گرم له شهرو
 زياني توو، له شهري نهوهی لهناو توډايه، له شهري نهوهی لهناو توډا
 دروستکراوه، له شهري نهوهی بهسهر توډا دهروات و ده گهړت. پهنا بهخوا
 ده گرم له شيرو له نادهميزادو، له مارو دووېشکو، له جنوکهو، له باوکو و روڼه
 شهيتانه کان".

شيخي (خَطَّابِي) فهرموويه تي: (سَاكِنُ الْبَلَدِ) بریتين له جنوکهی نيسته جتي سهر
 زهوی. (بَلَد) یش بریتيه لهو زهوی و شوپنهی که ده بيته جينگهی مانهوه و حهوانهوهی
 گیانله بهران، ئير باوه کو خانوو مالیش نه بيت.

ههروهها فهرموويه تي: ده گونجيت مهبهست به (وَالِد) ئيبليس بيت و، مهبهستيش
 به (مَا وَلَد) شهيتانه کان بيت.

جا نه مه فهرمايشته کهی شيخي (خَطَّابِي) بوو.

(أَسْوَد) یش واته: کهس. چونکه به هه موو که سيک ده وتریت: (أَسْوَد).

---

(۱) بروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۴۰ / به ژماره: ۲۶۰۳، وَسُنُّ التَّسَانِي الْكُبْرَى / ۴ / ۴۴۳
 / به ژماره: ۷۸۶۲، وَسُنُّ الْبَيْهَقِيِّ الْكُبْرَى / ۵ / ۲۵۳ / به ژماره: ۱۰۱۰۱. ئيمامي
 (حَاكِم) فهرموويه تي: رسته کهی (صَحِيح) هه، شيخي عهسقه لانيش فهرموويه تي:
 حهديسيکی (حَسَن) هه. بروانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۲ / ۱۱۰ / به ژماره:
 ۲۴۸۷، وَالْفُتُوْحَاتُ الرَّبَائِيَّةُ / ۵ / ۱۶۴.

نه گهر له سه فهدرکه‌ی که پرایه‌وه چی بلیت؟

سونه‌ته نه‌وه بلیت، که پیشتر له حه‌دیسه‌که‌ی هاوه‌لی خوشه‌ویست (ابنُ عُمَر) دا هیتامان، له (باسی (اللهُ اکْبَر) کردنی که‌سی ریوار، نه‌گهر سه‌رکه‌وت به‌سه‌ر ته‌پۆلکه‌یه‌کدا).

بۆشمان ریوایه‌ت کراوه له سه‌حیحی موسلیمدا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (أنس) هوه (خوای لی‌رازی بیت)، که فهدرموویه‌تی: من و (أبو طَلْحَة) له‌خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوادا ده‌هاتینه‌وه‌و، (صَفِيَّة) ی دایکی ئیماندارانیش له‌پاشکۆی پیغه‌مبه‌ردا بوو له‌سه‌ر حوشته‌که، جا که گه‌یشینه‌ نزیك شاری مه‌دینه‌ی پیروز، پیغه‌مبه‌ری خوا فهدرمووی: «آيُونَ تَائِبُونَ عَابِدُونَ سَاجِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ». ئیتر ههر نه‌وه‌ی ده‌فهدرموو، هه‌تا گه‌یشینه‌ شاری مه‌دینه‌ی پیروز.^(۱)

نه‌وه‌ی که‌سی ریوار له‌دوای نویژی به‌یانیه‌وه ده‌یلت

بزانه که که‌سی ریواریش ههر سونه‌ته نه‌و شته بلیت، که که‌سانی تر له‌دوای نویژی به‌یانی ده‌یلین، وه‌کو پیشتر باسمان کرد.

سونه‌ته له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا نه‌وه بلیت، که بۆمان ریوایه‌ت کراوه له‌کتیبه‌که‌ی شیخی (ابنُ السُّنِّي) دا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (أبو بَرَزَة) وه (خوای لی‌رازی بیت)، که فهدرموویه‌تی: نه‌گهر پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) نویژی به‌یانی بکرذایه - راپویه‌که فهدرموویه‌تی: وا ده‌زانم فهدرمووی: له سه‌فهدردا - ده‌نگی به‌رز ده‌کرده‌وه، تا هاوه‌له‌کانیشی گوئیان لی‌بیت و، ده‌یفه‌رموو: «اللَّهُمَّ، أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي جَعَلْتَهُ عِصْمَةً أَمْرِي. اللَّهُمَّ، أَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي جَعَلْتَ فِيهَا مَعَاشِي - ثَلَاثَ مَرَّاتٍ - اللَّهُمَّ، أَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي جَعَلْتَ إِلَيْهَا مَرْجِعِي - ثَلَاثَ مَرَّاتٍ - اللَّهُمَّ، أَعُوذُ

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۹۸۰ / به ژماره: ۱۳۴۵.

بِرِضَاكَ مِنْ سُخْطِكَ. اللَّهُمَّ، أَعُوذُ بِكَ مِنْكَ -ثَلَاثَ مَرَّاتٍ-، لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ».^(۱) واته: "خوايه ئاينه كه مم بۆ سازو سهلامت بکه، كه خۆت کردووته به پارێزه‌ری هه‌موو کاروباریکم، دنیا که شم بۆ سازو رێك و پێك بکه، كه بژیوی ژیاخت تیدا داناوه -سی جار ئه‌مه‌ی ده‌فه‌رموو-، دواڕۆژی شم بۆ سازو سهلامت بکه، كه بریارت داوه بۆ ئه‌وی بگه‌رێمه‌وه -سی جار ئه‌مه‌ی ده‌فه‌رموو-. خوايه، په‌نا ده‌گرم به رازیوونت له تووره‌یت. خوايه په‌نا ده‌گرم به سۆزو میهرت له غه‌زه‌بو خه‌شمت -سی جار ئه‌مه‌ی ده‌فه‌رموو-، هیچ رینگریك نیه له‌وه‌ی تۆ ده‌یه‌خشیته‌و، هیچ به‌خشه‌ریکیش نیه بۆ ئه‌وه‌ی تۆ رینگریته‌و، ده‌وله‌مه‌ندی و هه‌بوون و به‌خت و ده‌سه‌لاتیش سوود به‌خواه‌نه‌که‌یان ناگه‌یه‌ن له‌لای تۆ، (به‌لکو ئه‌وه‌ی كه سوودی هه‌یه، ته‌نها بریتیه له لوتفی تۆ، له کرده‌وه‌ی چاکی که سه‌که خۆی)".

ئه‌گه‌ر چاوی به‌شارمه‌که‌ی خۆی کهوت چی بلیت؟

سونه‌ته ئه‌وه بلیت، که له باسه‌که‌ی پێش‌ووتردا باس‌مان کرد، له هه‌دیه‌سه‌که‌ی هاوه‌لی خۆشه‌ویست (آنس)دا (خوای لێ رازی بیت).

سونه‌ته ئه‌وه‌ش بلیت، که له (باسی ئه‌وه‌ی ده‌بلیت، ئه‌گه‌ر چاوی به‌لادیه‌که‌ کهوت)دا هێت‌مان.

(۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۶۶ - ۶۷ / به ژماره: ۱۲۷. ده‌قی نهم زی‌کرو پارانه‌وه‌یه به‌م جووره ده‌قیکی لاوازه، که به‌سه‌را‌بته‌وه به‌کاتی سه‌فه‌ره‌وه‌و، هه‌ندیکیشی سیاره‌ بکریته‌وه. به‌لام به‌ره‌هایی له سه‌حیحی موس‌لیمدا هاتوه. بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۸۷ / به ژماره: ۲۷۲۰، وَالْفُتُوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۱۶۹.

سونه ته بشلیت: (اللَّهُمَّ، اجْعَلْ لَنَا بِهَا قَرَارًا، وَرِزْقًا حَسَنًا).^(۱) واته: (خوايه بریار
 بفهرموو که نهم شاره بیته نشینگه و نارامگا بومان و، بشیته جینگه بژیوی و رۆزی
 پاک و جوان بومان). خواش له هموو کهس زانا تره.

نه گهر له سه فهرمه که یه ووه، چوه مائی خویره ووه چی بلیت؟

بومان ریوایهت کراوه له کتیبه که یه شیخی (ابن السنّی) دا، له هاوه لی
 خو شه ویست (ابن عباس) هوه (خوا له همدروکیان رازی بیت)، که فهرموویه تی: نه گهر
 پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سهر بیت) له سه فهر بگه رپایه ته ووه، ته شریفی بر دایه ته
 ژووره ووه بۆ لای خیزانه کانی، ده یفه رموو: «تَوْبًا تَوْبًا، لِرَبِّنَا أَوْبًا، لَا يُغَادِرُ حَوْبًا».^(۲)
 واته: خوايه ته ووه و په شیمانمان لی وهر گره (یان داوای ته ووه و په شیمانیت لی
 ده که یه و)، بۆ لای په روه ردگارمان ده گه رپینه ووه، لی یه ده پارینه ووه، که هیچ
 تاوانیکمان به جی نه هیلیت (واته: له همووی خوش بیت).

باسی نه وهی به و که سه دهوتریت، که له سه فهر ده گه رپته ووه

سونه ته بوتريت: سوپاس بۆ نه و خوايه ی، که سه لامه تی کردیت. یان سوپاس بۆ
 نه و خوايه ی، که کۆیکردینه ووه و به یه کی گه یاندینه ووه. یان قسه یه کی له و جوړه.

(۱) نه گهر چی نیمای نه وه وی نه یفه رموه نهم حه دیسه ی له کو یوه هتاوه. به لام بروانه: عَمَلُ
 الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (التسائي) / ۳۷۲ - ۳۷۳ / به ژماره: ۵۵۳، وَعَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّی)
 / ۲۴۷ - ۲۴۸ / به ژماره: ۵۲۵، وَالِدُعَاءِ لِلطَّبْرَانِيِّ / ۲۶۴ / به ژماره: ۸۳۷. شیخی
 عه سقه لانیس فهرموویه تی: حه دیسیکی (حسن) ه. بروانه: الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۱۷۱.
 (۲) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّی) / ۲۵۰ / به ژماره: ۵۳۱. شیخی عه سقه لانی
 فهرموویه تی: حه دیسیکی (حسن) ه. بروانه: الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۱۷۱ - ۱۷۲.

خوای گهوره فەرمووێهتی: ﴿لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ﴾ [إِبْرَاهِيم: ۷] واتە: {ئەگەر شوکرو سوپاسی من بکەن، منیش نازو نێعمەتتان بۆ زیاد دەکەم}.

هەرۆهە سەبارەت بەم باسە، ئەو هەدیسهی دایکە (عَائِشَةُ) ش هاتو، کە لە باسەکهی دوواتر دا دەهێنرێت.

باسی ئەوهی بەو کەسه دەوترێت، کە ئە غەزا دمهگرێتهوه

بۆمان رپوایەت کراوه لە کتیبەکهی شیخی (ابْنُ السُّنِّيِّ) دا، لە (عَائِشَةُ) ی دایکی نێماندارانهوه (خوای ئی رازی بیت)، کە فەرمووێهتی: جَارِيكَ يَنْغَمِبُهُ خَوَا (دروردی خوای لەسەر بیت)، لە غەزا بوو، جا کە تەشریفی هێنایهوه مالهوه، منیش ههستمهوه پێشوازیم ئی کردو، دەستیم گرتو، وتم: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَصَرَكَ وَأَعَزَّكَ وَأَكْرَمَكَ) واتە: (سوپاس بۆ ئەو خوایهیی، کە سەری خستیتو، بههێزی کردیتو، رێزی ئی گرتیت).^(۱)

باسی ئەوهی بەو کەسه دەوترێت، کە ئە حج گهراوتهوهو، ئەوهش ئەو کەسه دەپلێت بە خهنگی

بۆمان رپوایەت کراوه لە کتیبەکهی شیخی (ابْنُ السُّنِّيِّ) دا، لە هاوهلی خوێشهویست (ابْنُ عُمَرَ) هوه (خوا لە هەردووکیان رازی بیت)، کە فەرمووێهتی: گەنجیک

---

(۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّيِّ) / ۲۵۰ - ۲۵۱ / به ژماره: ۵۳۲. شیخی (ابْنُ حَبَّانٍ) یش لە سهحیحهکهی خویدا رپوایهتی کردوهو، شیخ (شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوط) یش فەرمووێهتی: رستهکهی (صَحِيح) ه. ههروهها شیخ (سَلِيمُ الْهَلَالِي) ش له تهخریجی هەدیسهکانی کتیبەکهی شیخی (ابْنُ السُّنِّيِّ) دا ههمان شتی فەرموه. بروانه: صَحِيحُ ابْنِ حَبَّانٍ / ۱۲ / ۲۸۱ - ۲۸۲ / به ژماره: ۵۴۶۸، وَعَجَالَةُ الرَّاعِبِ الْمُتَمَتِّي / ۶۰۳.

هات بؤ خزمه تی پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سر بیت) و، وتی: دهمه ویت حه ج بکهم. پیغه مبهری خواش (درودی خوی له سر بیت) (چهند ههنگاوێک) له گه لیدا رویشت و، بی فهرموو: «يَا غُلَامُ، زَوَدَكَ اللَّهُ التَّقْوَى، وَوَجَّهَكَ فِي الْخَيْرِ، وَكَفَاكَ الْهَمَّ». واته: "ئه ی گه نجه که، خوا ترسی خوی بخاته دلته وه و، به ره و خه یرت ناراسته بکات و، له خه م و په ژارهش به دوورت بگریت". پاشان که گه نجه که گه راپه وه، سلاوی له پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سر بیت) کرد و، پیغه مبه ریش فهرموی: «يَا غُلَامُ، قَبِلَ اللَّهُ حَجَّكَ، وَغَفَرَ ذَنْبَكَ، وَأَخْلَفَ نَفَقَتَكَ». واته: "ئه ی گه نجه که، خوا حه جه که ت لی وه بگریت و، له تاوانیشت خۆش بییت و، جیگه ی خه رجه که شت بؤ پر بکاته وه".^(۱)

بۆشان ریوایهت کراوه له (سُنن) ی (بَيْهَقِي) دا، له هاوه لی خۆشه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوی لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سر بیت) فهرموویه تی: «اللَّهُمَّ، اغْفِرْ لِلْحَاجِّ، وَلِمَنْ اسْتَعْفَرَ لَهُ الْحَاجُّ». واته: "خوایه، له حاجی خۆشه و، له وه که سهش، حاجی داوای لیخۆشبوونی بؤ کرد وه".^(۲)

ئیمامی (حَاكِم) فهرموویه تی: ئەم حه دیسه (صَحِيح) به له سه ر مه رجه ئیمامی موسلیم.^(۳)

*****

*****

*****

-
- (۱) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۲۵۱ / به ژماره: ۵۳۳. حه دیسیکی لاوازه. پروانه: الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۱۷۵ - ۱۷۶.
- (۲) پروانه: سُننُ الْبَيْهَقِيِّ الْكُبْرَى / ۵ / ۲۶۱ / به ژماره: ۱۰۱۶۱.
- (۳) پروانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۶۰۹ / به ژماره: ۱۶۱۲. به لام شیخی عه سه لانی فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن). پروانه: الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۱۷۷.

((کتییی زیکرهکائی خواردن و خواردنهوه))

باسی نهومی نهو کهسه دمیلیت، که خواردنی خراوته بهردهست

بۆمان ریوایت کراوه له کتیبه کهی شیخی (ابن السنّی) دا، له هاوهلی خوڤشهویست (عبدالله) ی کورپی (عمرو) ی کورپی (عاص) هوه (خواله خزی و باوکیسی رازی بیت)، نهویش له پیغه مبهری خواوه (درودی خوی لهسر بیت)، که نه گهر خواردنی بخرایته بهردهست، دهیفرموو: «اللهم، بارک لنا فیما رزقتنا، و قنا عذاب النار، بسم الله». ^(۱) واته: "خوایه بهره کهت بخهره نهو رزق و رۆزیه ی که پیتداوین و، له ناگری دۆزه خیش بمانپاریزه، بهناوی خواوه".

سونته خواوهنی خواردن له کاتی خسته بهردهستی خواردنه که بۆ

میوانه کانی، بلیت: بغون، یان قسه یه کی نهو جوړه بکات

بزانه که سونته خواوهنی خواردن له کاتی خسته بهردهستی خواردن بۆ میوانه کانی، بلیت: (بسم الله)، یان بلیت (بغون)، یان صلاواتیک بدات، یان هر عیباره تیکی راشکاوانه، که مانای رینگه پیدان به دهست کردن به خواردن بگه یه نیت.

جا نه م قسه کردنه واجب نیه، به لکو هر نهوهنده بهسه که خواردنه که بخریته بهردهستیان و، نیت نهوایش هر بهوهنده بۆیان هیه دهست به خواردن بکه نو، مهر جیش نیه به زاره کی فهرموویان لی بکریت.

هندیکیش له هاوه لاغان فهرموویانه: پتویسته به زاره کی فهرموویان لی بکریت.

---

(۱) بروانه: عملُ الیومِ وَاللَّیْلَةِ (ابن السنّی) / ۲۱۶ - ۲۱۷ / به ژماره: ۴۵۷. حه دیسیکی زۆر لاوازه. بروانه: الفُتُوْحَاتُ الرِّبَائِیَّةُ / ۵ / ۱۷۸.

جا راسته که نه‌وی به که میانه‌و، نه‌و حه‌دیسه (صَحِيح) انه‌ش، که ده‌باره‌ی رینگه‌پیدانی زاره‌کی هاتون، هه‌موویان و الیکده‌دریته‌وه، که نه‌و کاره‌ سونه‌ته.

باسی (بِسْمِ اللَّهِ) کردن له‌کاتی خواردن و خواردنه‌ودا

بۆمان ریوایه‌ت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (عُمَرُ) ی کوری (أَبُو سَلَمَةَ) هوه (خواله هه‌ردوکیان رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مه‌ری خوا (درودی خوی له‌سه‌ر بیت)، پی فه‌رمووم: «سَمَّ اللّٰهَ، وَكُلُّ بِيَمِينِكَ، وَكُلُّ مِمَّا يَلِيكَ».^(۱) واته: "ناوی خوا به‌وه، به ده‌ستی راستت بخۆو، له‌به‌رده‌می خۆته‌وه بخۆ".

بۆشان ریوایه‌ت کراوه له (سُنَنِ) ی (أَبُو دَاوُدَ) و (تِرْمِذِي) دا، له (عَائِشَةَ) ی دایکی ئیماندارانه‌وه (خوی لێ رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مه‌ری خوا (درودی خوی له‌سه‌ر بیت) فه‌رموویه‌تی: «إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ، فَلْيَذْكُرِ اسْمَ اللّٰهِ تَعَالَى فِي أَوَّلِهِ. فَإِنْ نَسِيَ أَنْ يَذْكُرَ اسْمَ اللّٰهِ تَعَالَى فِي أَوَّلِهِ، فَلْيَقُلْ: بِسْمِ اللّٰهِ أَوَّلُهُ وَآخِرُهُ». واته: "ئه‌گه‌ر به‌کێک له ئیوه‌ شتیکی خوارد، با له سه‌ره‌تاکه‌یه‌وه ناوی خوا بیات. خۆ ئه‌گه‌ر له سه‌ره‌تاکه‌یه‌وه له‌بیری چوو ناوی خوا بیات، با بلیت: به ناوی خواوه له سه‌ره‌تاو له کۆتایه‌ که‌یه‌وه".

ئیمامی (تِرْمِذِي) فه‌رموویه‌تی: حه‌دیسێکی (حَسَن) ی (صَحِيح) هه.^(۲)

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۰۵۶ / به ژماره: ۵۰۶۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۵۹۹

/ به ژماره: ۲۰۲۲.

(۲) بروانه: سُنَنُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۳۷۴ / به ژماره: ۳۷۶۷، وَسُنَنُ التِّرْمِذِيِّ / ۴ / ۲۸۸ / به

ژماره: ۱۸۵۸.

بوشمان ریوایت کراوه له سه‌حیحی موسلیمدا، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (جابر) وه (خوای لی رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: له پیغه‌مبه‌ری خوام بیستوه (درودی خوای له‌سهر بیت)، که فه‌رموویه‌تی: «إِذَا دَخَلَ الرَّجُلُ بَيْتَهُ، فَذَكَرَ اللَّهَ عِنْدَ دُخُولِهِ وَعِنْدَ طَعَامِهِ، قَالَ الشَّيْطَانُ: «لَا مَبِيتَ لَكُمْ، وَلَا عَشَاءَ». وَإِذَا دَخَلَ، فَلَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ عِنْدَ دُخُولِهِ، قَالَ الشَّيْطَانُ: «أَذْرَكْتُمُ الْمَبِيتَ». وَإِذَا لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ عِنْدَ طَعَامِهِ، قَالَ: «أَذْرَكْتُمُ الْمَبِيتَ وَالْعَشَاءَ».^(۱) واته: "ته‌گهر پیاویک بجیته مالی خو‌یه‌وه‌و، له‌کاتی چوونه‌ژووره‌وه‌و، له‌کاتی ناخواردندا ناوی خوای به‌ییت، شه‌یتان به‌ده‌ست و په‌یوره‌نده‌که‌ی خو‌ی ده‌لیت: نه‌جیگه‌ی مانه‌وه‌ی شه‌وتان ده‌ستکه‌وت و، نه‌خواردنیش. به‌لام ته‌گهر بجیته ژووره‌وه‌و، ناوی خوا نه‌هییت، شه‌یتان ده‌لیت: جیگه‌ی مانه‌وه‌ی شه‌وتان ده‌ستکه‌وت. خو‌ته‌گهر له‌کاتی ناخواردنیشدا ناوی خوا نه‌هییت، شه‌یتان ده‌لیت: جیگه‌ی مانه‌وه‌ی شه‌وتان ده‌ستکه‌وت".

دیسان بومان ریوایت کراوه له سه‌حیحی موسلیمدا، له وه‌ده‌یسه‌ی هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أنس) وه (خوای لی رازی بیت)، که دا‌گروه‌یه به‌سهر یه‌کیک له موعجیزه‌ناشکراو دیاره‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سهر بیت)، کاتیک که هه‌ردوو هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أَبُو طَلْحَةَ) و (وَأُمُّ سَلِيمٍ) ده‌عه‌وتیان کرد بو‌خواردن. (أنس) ده‌فه‌رموویت: پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سهر بیت) فه‌رمووی: "رینگه‌بده‌به‌ده‌که‌س با بین". ئەویش رینگه‌ی پیدان و، ئەوانیش هاتنه‌ژووره‌وه‌و، پیغه‌مبه‌ریش پی فه‌رموون: "(بِسْمِ اللَّهِ) بکه‌ن و، ده‌ست بکه‌ن به‌خواردن". ئەوجا ئەوانیش وایان کرد. ئیتر هه‌شتا پیاو به‌م جو‌ره‌هاتن و نایان خو‌ارد.^(۲)

دیسان بومان ریوایت کراوه له سه‌حیحی موسلیمدا، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (حَدِيقَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: ته‌گهر له‌خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوادا

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۵۹۸ / به‌ژماره: ۲۰۱۸.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۱۳ / به‌ژماره: ۲۰۴۰.

بهاتینایه ته سهر خوار دنیك، دهستان بی نه ده کرد، تا پیغه مبهری خوا (درودی خوی نسر بیت)، دهستی بی ده کرد. جاریکیش له خزمه تیدا نامادهی خوار دنیك بووین و، کچیکی مندان هات و، وه کو بلیت، پالی پیوه دنرا، ئیتر چوو تا دهستی بخاته خوار دنه که وه، پیغه مبهری خواش دهستی گرت. پاشان عه ره بیکی دهشته کی هات و، وه کو بلیت، پالی پیوه دنرا، پیغه مبهر دهستی نه ویشی گرت و، فه رموی: «إِنَّ الشَّيْطَانَ يَسْتَحِلُّ الطَّعَامَ أَنْ لَا يُذْكَرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ. وَإِنَّهُ جَاءَ بِهَذِهِ الْجَارِيَةِ، لِيَسْتَحِلَّ بِهَا، فَأَخَذْتُ بِيَدِهَا. فَجَاءَ بِهَذَا الْأَعْرَابِيَّ، لِيَسْتَحِلَّ بِهِ، فَأَخَذْتُ بِيَدِهِ. وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّ يَدَهُ فِي يَدِي مَعَ يَدِهِمَا». واته: "به راستی شهیتان نه و خوار دنه به حه لالو ره و ده زانیت بو خوی، که ناوی خوی له سهر نه بریت، جا نه م کچه بچوو که ی هینا، تا به هوی نه وه وه حه لالی بکات. بویه منیش دهستیم گرت. نه و جا نه م عه ره به دهشته کیه شی هینا، تا به هوی نه وه وه حه لالی بکات. بویه منیش دهستیم گرت. جا سویند به و که سهی گیانی منی به دهسته، دهستی شهیتان له گه ل دهستی کچو عه ره به که دا له ناو دهستمدایه"، نه و جا پیغه مبهر (بِسْمِ اللَّهِ) کردو، دهستی به خوار دن کرد.^(۱)

بو شمان رپوایهت کراوه له (سُنَنِی (أَبُو دَاوُد) و (نَسَائِي) دا، له هاوه لی خورشه ویست (أُمِّيَّة) ی کوری (مَحْشِي) هوه (خوی لی رازی بیت)، که فه رموی هتی: جاریک پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سهر بیت) دانیشتبوو، پیاوینکیش خوار دنی ده خوار دو، (بِسْمِ اللَّهِ) نه کرد، هه تا یه ک پاروو له خوار دنه که ی مایه وه. جا که نه ویشی بهرز کرده وه بو ده می، وتی: (بِسْمِ اللَّهِ أَوْلَهُ وَآخِرُهُ)، پیغه مبه ریش دهستی کرد به پیکه نین و، نه و جا فه رموی: «مَا زَالَ الشَّيْطَانُ يَأْكُلُ مَعَهُ، فَلَمَّا ذَكَرَ اسْمَ اللَّهِ،

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۵۹۷ / به ژماره: ۲۰۱۷.

استَقَاءَ مَا فِي بَطْنِهِ».^(۱) واته: "بهرده‌وام شہیتان له گه لیدا ده بخوارد، جا که ناوی خوای برد، ئیتر شہیتان چی له ناوسکیدا بوو هه مووی هه لهیتایه وه".

منیش ده لیم: نهم حه دیسه وا لیکده درپته وه، که پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت)، هه تا دوا این پاروو نه یزانیوه که پایوه که (بِسْمِ اللّٰهِ) نه کردوه. چونکه نه گهر بیزانیایه، بیده نگ نه ده بوو له فرمان پیکردنی به (بِسْمِ اللّٰهِ) کردن.

بو شمان ریوایهت کراوه له (سُنَنِ تِرْمِذِي) دا، له (عَائِشَةَ) ی دایکی ئیماندارانه وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت) له ناو شهش کهس له هاوه لانیدا نانی ده خواردو، عه ره بیکی ده شته کی هاتو، به دوو پاروو خواردنه که ی خوارد. پیغه مبهری خواش (درودی خوای له سر بیت) فهرمووی: «أَمَّا إِنَّهُ لَوْ سَمَى، لَكَفَاكُمْ». واته: "بزانن که نه گهر ناوی خوای بهیتایه، خواردنه که به شی ده کردن".

ئیمامی (تِرْمِذِي) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ی (صَحِيح) ه.^(۲)

بو شمان ریوایهت کراوه له هاوه لی خو شه ویست (جَابِر) وه (خوای لی رازی بیت)، نه ویش له پیغه مبهری خوا وه (درودی خوای له سر بیت)، که فهرموویه تی: «مَنْ نَسِيَ أَنْ يُسَمِّيَ عَلَى طَعَامِهِ، فَلْيَقْرَأْ: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ إِذَا فَرَّغَ». واته: "نه وه که سه ی

---

(۱) بروانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۳۷۴ / به ژماره: ۳۷۶۸، وَسُنُنُ التَّسَانِي الكُبْرَى / ۶ / ۷۸ / به ژماره: ۱۰۱۱۳. ئیمامی (حَاكِم) فهرموویه تی: رسته که ی (صَحِيح) ه. به لام شیخی عه سقه لانی فهرموویه تی: حه دیسیکی لاوازه. بروانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۴ / ۱۲۱ / به ژماره: ۷۰۸۹، وَالْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّائِيَّةُ / ۵ / ۱۸۹.

(۲) بروانه: سُنُنُ التِّرْمِذِي / ۴ / ۲۸۸ / به ژماره: ۱۸۵۸.

(۳) نه گهر چی ئیمامی نه وه ی نه یفه رموه نهم حه دیسه ی له چی کتیبکه وه بو ریوایهت کراوه، به لام له م سه رچارانده ها توه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۲۱۸ / به ژماره: ۴۶۰، وَالِدَعَاءُ لِلطَّبْرَانِي / ۲۷۸ / به ژماره: ۸۹۰. جا حه دیسه کهش حه دیسیکی (مَوْضُوع) و

بیری چوو له سههه خواردن ناوی خوا بهیئت، با که لیویوهه سورتهی ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ بخوئیت.

منیش ده لیم: زانایان کۆدهنگن له سههه نه وهی که (بِسْمِ اللَّهِ) کردن له سههه تایی خواردنه وه سونه ته. خو ئه گهر نه یکرد، ئیز به دهستی ئه نقهست، یان له بیری نه بوو، یان زوری لی کرا، یان نه یوانی له بهر ههر هوکاریکی ترو، پاشان له میانهی ناخواردنه که دا توانی بیکات، سونه ته بیکات. له بهر نه وه ده دیسهی که پیشتر باسمان کرد. جا وه کو له ده دیسه که شدا هاتوه با بلیت: (بِسْمِ اللَّهِ أَوْلَهُ وَآخِرَهُ).

ههروهها (بِسْمِ اللَّهِ) کردن بو خواردنه وهی ناوو شیرو ههنگوین و شو رباو هه موو شله مه نیه کانی تریش، ههر وه کو (بِسْمِ اللَّهِ) کردن وه هایه بو خواردن، له هه موو نه وانهی باسمان کردن.

زانایانی هاوه لآغان و زانایانی تریش فهرموویانه: سونه ته به دهنگی ئاشکراو بهرز (بِسْمِ اللَّهِ) بکات، تاوه کو بیته ئاگادار کردنه وه بو کهسانی تر، که نه وانیش (بِسْمِ اللَّهِ) بکه نو، تاوه کو که سه که ش بیته پیشهنگ له و کاره دا. خواش له هه موو که سه زانا تره.

هه لبه سههه وه. چونکه که سیک له رسته که یدایه، به ناوی (حَمْرَةَ) ی (نَصِيبِي) هوه، که فهرمووده ناسان و شاره زایان به که سیک کی ده دیسه له بهستی داده نین. بر وانه: الْمَوْضُوعَاتُ لِابْنِ الْجَوَازِي / ۳ / ۳۴، وَالْفَتْوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۱۹۲. به لآم ده بیت ده دیسه که به لای نیمامی نه وه ویوهه (مَوْضُوع) نه بیت، چونکه نه گهر (مَوْضُوع) بیت ده بیت بو خه لکی روون بکاته وه که (مَوْضُوع) هه، نه گینا وه کو خو ی و زانایانیش فهرموویانه: دروست نیه ریویایه تی بکات و بیگرتیه وه. بر وانه: إِرْشَادُ طَلَّابِ الْحَقَائِقِ / ۱۰۵.

باسيک؛ {حوکمه کانی (بِسْمِ اللّٰهِ) کردن له کاتی خواردن و خواردنه وهدا}

یه کیک له گرنگترین نهو شتانهی که باشه بزانیرت، بریتیه له شیوازی (بِسْمِ اللّٰهِ) کردنو، نهو برهی که پی داده مزریت. بویه بزانه، که باشتر وهایه بلّیت: (بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ). خوْ نه گهر بلّیت: (بِسْمِ اللّٰهِ)، نهوه هر بهسهو، سونه ته که ی پی دیتهدیو، له م مهسه له شدا که سی له شگرانو، نافرته له سووری مانگانه داو، که سانی تریش یه کسانن.

ههروه ها وا باشه که هه ریه که له ناخوره کان (بِسْمِ اللّٰهِ) بکنن. خوْ نه گهر تهنها یه کیکیان کردی، نهوا بوْ نهوانی تریش جیگه ده گریته، وه کو ئیمامی (شَافِعِيّ) فهرموویه تی. منیش نه م بوْچوونه م له کتییی (الطَّبَقَات) دا، له باسی ژبانی ئیمامی (شَافِعِيّ) دا له کوْمه لّیک له زانایانه وه هیناوه.

جا نه م مهسه له ش هه ر وه کو مهسه له ی وه لامدانه وه ی سلاوو دوعا کردن بوْ که سی پڑمیو وه هایه، که له میشدا یه کیک بیکات بوْ کوْمه لّیک جیگه ده گریته.

باسی عهیب و نوقسانی نه بینینه وه له خواردن و خواردنه وهدا

بوْمان رپوایته کراوه له ههردوو سه حیجی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه لّی خوشه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لّی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سر بیت) هه رگیز عهیب و نوقسانی له خواردن نه بینیه ته وه، نه گهر ههزی لّی کردیته، خواردووویه تی و، نه گهر ههزی لّی نه کردیته، وازی لّی هیناوه.^(۱)

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۳۰۶ / به ژماره: ۳۳۷۰، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۳۲ / به ژماره: ۲۰۶۴.

له ریوایه‌تیکي ئیمامی موسلیمدا هاتوه، که نه‌گهر چه‌زی لی نه‌کردیبت،
بیده‌نگ بو‌ه، هیچی نه‌فهرموه.^(۱)

بو‌شان ریوایه‌ت کراوه له (سُنن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) و (ابْنُ
مَاجَه) دا، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (هَلْب) هوه (خوای لی‌رازی بی‌ت)، که فهرموویه‌تی:
له پیغه‌مبهری خوام بیستوه (درودی خوای له‌سەر بی‌ت)، که پی‌اوینک عه‌رزی کرد:
"جَوْرِيكْ خَوَارِدَن هَدِيه، مَن قِيْزِي لِيْ دَه‌كَه‌مَه‌وَه". پیغه‌مبهریش فهرمووی: «لَا
يَتَحَلَّجَنَّ فِيْ صَدْرِكَ شَيْءٌ، ضَارَعَتْ بِهِ النَّصْرَانِيَّةَ». ^(۲) واته: "با هیج گومانیک له
دل‌تا نه‌بی‌ت له‌باره‌ی نه‌و خواردنه‌وه، چونکه به‌و گومانه له‌گاوره‌کان ده‌چیت".

منیش ده‌لیم: وشه‌ی (يَتَحَلَّجَنَّ) شیخی (هَرَوِي) و شیخی (خَطَّابِي) و، زۆربه‌ی
پیشه‌وایانیش به‌م جو‌ره نوسیویانه‌و خویندویانه‌ته‌وه‌و، ئیمه‌ش له‌و نوسخه
نه‌صلیانه‌ی که (سُنن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و نه‌وانی تریشمان لی‌وه بیستوه، هه‌ر به‌و
جو‌ره وه‌رمان گرتوه‌و، زانای پایه‌به‌رز (أَبُو السَّعَادَاتِ ابْنُ الْأَثِير) یش هه‌ر به‌و جو‌ره
باسی کردوه. پاشان فهرموویه‌تی: هه‌روه‌ها به‌ (يَتَحَلَّجَنَّ) ش ریوایه‌ت کراوه‌و،
هه‌ردوو کیشیان به‌یه‌ک مانان.

شیخی (خَطَّابِي) فهرموویه‌تی: مانای نه‌وه‌یه، که با گومانی له‌باره‌یه‌وه نه‌بی‌ت.
هه‌روه‌ها فهرموویه‌تی: نه‌صله‌که‌ی له‌ (حَلَج) هوه وه‌ر‌گراوه، که برتیه له
جوله‌جوول‌و ناجیگی‌ری.

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۳۳ / به ژماره: ۲۰۶۴.

(۲) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۳۷۸ / به ژماره: ۳۸۷۴، و سُننُ التَّرْمِذِي / ۴ / ۱۳۳ / به
ژماره: ۱۵۶۵، و سُننُ ابْنِ مَاجَهَ / ۲ / ۹۴۴ / به ژماره: ۲۸۳۰. شیخی عه‌سقه‌لانی
فهرموویه‌تی: حه‌دیسیکي (حَسَن) هه. بروانه: الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّائِيَّةُ / ۵ / ۱۹۶ - ۱۹۷.

نه گهر پيويستی کرد، دروسته كه سِيك بليت؛ ههزم لهه خواردنه نيه، يان

عاده تم پيوه نه گرتوه بيغوم، يان شتيكي لهه جوړه

بۆمان رپوايهت كراوه له ههردوو سه حيهي بوخاري و موسليمداء، له هاوه لئى خو شهويست (خالد)ى كورى (وليد)هوه (خوای لئى رازى بيت)، له ههديسى لهه بزغزهيهى، كه به برژاوى خستiane بهردهستى پيغهمبهري خوا (درودى خوای لهه سر بيت)، جا كه دهستى بۆ برد، هاوه لآن عهرزian كرد: ئهه پيغهمبهري خوا، ئهوه بزغزهيه. ئهه ويش دهستى گه راندهوه. (خالد)يش عهرزى كرد: ئهه پيغهمبهري خوا، بزغزه هه راهه؟ ئهه ويش فهرمووى: نه خير، به لام له ولائى ئيمه دا نه بهوه، منيش ههزم لئى نيهو، ته بيهه تم ناچيته سهري.⁽¹⁾

باسى وه سفكردنى خواردن له لايهن كهسى بنغورهوه

بۆمان رپوايهت كراوه له سه حيهي موسليمداء، له هاوه لئى خو شهويست (جابر)هوه (خوای لئى رازى بيت)، كه پيغهمبهري خوا (درودى خوای لهه سر بيت)، داواى پيخوورى كرد له خيژانه كهى (واته: شتيك كه به نانهوه بخوريت)، ئهه ويش عهرزى كرد: تنهها سر كه مان ههيه. پيغهمبهريش فهرمووى بيهينهو، ئهه و جا دهستى كرد به خواردنو، دوو جار فهرمووى: «نعمَ الأذمُ الخَلُّ». واته: "به راستى سر كه پيخوورتيكى چا كه".⁽²⁾

(1) بروانه: صحیح البخاري / 5 / 2060 / به ژماره: 5076، وصحيح مسلم / 3 / 1543 / به ژماره: 1946.

(2) بروانه: صحيح مسلم / 3 / 1622 / به ژماره: 2052.

باسی نه‌وهی نه‌و کهسه ده‌یلیت، که خواردن ناماده‌بییتو، نه‌ویش به‌رؤزوو

بییتو، نه‌ویشی شکینیت

بۆمان ریوایهت کراوه له سه‌حیحی موسلیمدا، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أبو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی‌رازی بییت)، که فه‌رموویه‌تی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بییت) فه‌رموویه‌تی: «إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ، فَلْيُجِبْ. فَإِنْ كَانَ صَائِمًا، فَلْيُصَلِّ، وَإِنْ كَانَ مُفْطِرًا، فَلْيُطْعَمْ».^(۱) واته: "ته‌گه‌ر یه‌کیک له‌ تیره‌ ده‌عوت کرا، با بجیت به‌ده‌م ده‌عوته‌که‌وه. خو‌ته‌گه‌ر به‌رؤزوو بوو، با دو‌عای خه‌یریان بو بکاتو، ته‌گه‌ر به‌رؤزووش نه‌بوو، با نان بخوات".

بۆشمان ریوایهت کراوه له کتیه‌که‌ی شیخی (ابن السنّی) و له‌ غه‌یری نه‌ویشدا، که پی‌غه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بییت) فه‌رموویه‌تی: «فَإِنْ كَانَ مُفْطِرًا، فَلْيَأْكُلْ، وَإِنْ كَانَ صَائِمًا، دَعَا لَهُ بِالْبَرَكَاتِ».^(۲) واته: "ته‌گه‌ر به‌رؤزوو نه‌بوو، با نان بخواتو، ته‌گه‌ر به‌رؤزووش بوو، با دو‌عای فه‌رو به‌ره‌که‌ت بو‌خواه‌نی خواردنه‌که‌ بکات".

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۰۵۴ / به‌ ژماره: ۱۴۳۱.

(۲) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّی) / ۲۳۰ - ۲۳۱ / به‌ ژماره: ۴۸۹، وَالْمُعْجَمُ الْكَبِيرُ / ۱۰ / ۲۳۱ / به‌ ژماره: ۱۰۵۶۳. شیخ (نُورُ الدِّينِ) (هَيْثَمِي) فه‌رموویه‌تی: ئیمامی (طَبْرَانِي) له (الْمُعْجَمُ الْكَبِير) دا ریوایه‌تی کرده‌و، که‌سه‌کانی رسته‌ی گه‌یرانه‌وه‌که‌شی متمانه‌دارن. بروانه: مَجْمَعُ الزَّوَائِدِ / ۴ / ۵۲ / به‌ ژماره: ۶۱۵۸.

منیش ده‌لیم: فه‌رمایشته‌که‌ی ئیمامی نه‌وه‌وی گومانی نه‌وه‌ دروست ده‌کات، که‌ حه‌دیه‌سه‌که‌ لای نه‌مانیش له‌ ری‌نگه‌ی (أبو هُرَيْرَةَ) وه‌ ریوایه‌ت کرایت. به‌لام راسته‌که‌ی نه‌وه‌یه، که‌ حه‌دیه‌سه‌که‌ لای نه‌مان له‌ ری‌نگه‌ی هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (ابنُ مَسْعُودٍ) وه‌وه‌ ریوایه‌ت کراوه.

باسی نهومی نهو کهسه دهیلیت، که دهعوت کراوه بو خواردن و، کهسیکی

تر کهوتوته شوینی

بۆمان ریوایت کراوه له ههر دوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوهلی خوشهویست (أَبُو مَسْعُودٍ) ی (أَنْصَارِيّ) سهوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویهتی: پیاویک پیغهمبهری خوای دهعوت کرد بو خواردنیک، که بو نهوو بو چوار کهسی تر ناماده کرابوو. نهوهوو پیاویکیش کهوته شوینیان. جا که گهیشته دهرگا که، پیغهمبهری خوا (درودی خوای لهسر بیت) فهرمووی: «إِنَّ هَذَا أَتَبَعْنَا، فَإِنْ شِئْتَ أَنْ تَأْذَنَ لَهُ، وَإِنْ شِئْتَ رَجَعْ». واته: "ئهه پیاوه کهوتوته شوینمان، جا نه گهر دهتهویت ریگهی پی بدهیت، نهوه باشه، نه گهر دهشتهویت، ده گهر پتهوه". خاوهنی خواردنه کهش عهرزی کرد: به لکو ریگهی پی دهدهم، ئهی پیغهمبهری خوا.^(۱)

باسی ناموزگاری کردن و پهرومرده کردنی کهسیک، که خراپ نان دهخوات

بۆمان ریوایت کراوه له ههر دوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوهلی خوشهویست (عُمَرُ) ی کوری (أَبُو سَلَمَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویهتی: کاتیک مندال بووم له خزمهتی پیغهمبهری خوادا (درودی خوای لهسر بیت)، دهستم دهبرد بو هموو لایه کی قاپه خواردنه که. پیغهمبهری خواش (درودی خوای لهسر بیت) پی فهرمووم: "رؤله، ناوی خوا بهینهو، به دهستی راست بخوو، له بهردهمی خوتهوه بخوو".^(۲)

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۲ / ۷۳۲ / به ژماره: ۱۹۷۵، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۰۸ / به ژماره: ۲۰۳۶.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۰۵۶ / به ژماره: ۵۰۶۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۵۹۹ / به ژماره: ۲۰۲۲.

له رپوایه تیکی (صَحِيح) یشدا هاتوه، که (عُمَر) فەرموویەتی: رَوَّزِيكْ له خزمه تی پیغه مبهری خوادا (درودی خوی له سەر بیت) نام ده خواردو، له هه موو لایه کی قابه که وه ده بخوارد. پیغه مبهری خواش (درودی خوی له سەر بیت) پی فەرمووم: (له بهرده می خۆته وه بخۆ).^(۱)

بو شمان رپوایه ت کراوه له ههردوو سه حیحی بوخاری و موسلیمدا، له زانای پایه بهرزی شوینکه وتوان (جَبَلَة) ی کوری (سُحَيْم) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فەرموویەتی: سَالِيكْ له سهرده می فەرمانه وایی (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (زُبَيْر) دا تووشی بی بارانی و وشکه سالی بووین، جا خورمامان پیدراو، له و کاته شدا هاوه لی خۆشه ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری نیمامی (عُمَر) (خوای له ههردوو کیان رازی بیت) به لاماندا تیه پری و، نیمه ش خورمامان ده خوارد، نه ویش فەرمووی: به یه ک پاروو دوو خورما مه خۆن (واته: له و کاته دا که چند که سیك به یه که وهن). چونکه پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سەر بیت) نه می کردوه له وهی که خورما دوو دوو بخوریت. پاشان فەرمووی: مه گه ر یه کیك خۆی رینگه به برا که ی بدات، که دوو دوو بیخوات (واته: له م کاته دا دروسته).^(۲)

بو شمان رپوایه ت کراوه له سه حیحی موسلیمدا، له هاوه لی خۆشه ویست (سَلْمَة) ی کوری (أَكْوَع) هوه (خوای لی رازی بیت)، که پیاویك له خزمه تی پیغه مبهری خوادا نانی ده خوارد، نه ویش پی فەرمووم: (به دهستی راست بخۆ). پیاوه کهش وتی:

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۵ / ۲۰۵۶ / به ژماره: ۵۰۶۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۵۹۹

/ به ژماره: ۲۰۲۲.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۲ / ۸۶۷ / به ژماره: ۲۳۲۳، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۱۷ /

به ژماره: ۲۰۴۵.

ناتواخ. پیغهمبهریش فهرمووی: (دهی با هدر نه توانیت). جا خوْبه گهوره زانین ریگهی بیّ نه‌دا، بویه هه‌تا مابوو نه‌یتوانی دهستی راستی بهرز بکاته‌وه بوْ ده‌می.^(۱)

منیش ده‌لیم: نهو پی‌اوه (بُسری کوری (رَاعِي الْعَيْسِر) بو‌ه‌و، یه کیکیشه له هاوه‌لان‌و، له شهرحی صه‌حیحی موسلیمدا باس‌م کرده‌و، نه‌م هه‌دیسه‌شم روون کردۆته‌وه.

قسه کردن له‌سهر نا‌نخواردن سونه‌ته

نهو هه‌دیسهی هاوه‌لی خوْشه‌ویست (جَابِر) ی له‌باره‌وه هاتوه، که له (باسی وه‌سفرکردنی خواردن) دا هینامان.

پیشه‌وای پایه‌به‌رز (أَبُو حَامِد) ی (عَزَالِي) له کتییی (إِحْيَاء) دا فهرموویه‌تی: یه کیک له نادابه‌کانی نا‌نخواردن نه‌وه‌یه، که له کاتی خواردنیدا قسه‌ی باش بکه‌ن‌و، باسی چیرۆک و سه‌رگوزه‌شته‌ی پیاوچاکان بکه‌ن ده‌باره‌ی خواردن و شتی تریش.

باسی نه‌ومی نه‌و که‌سه ده‌یلیت و ده‌یکات، که هه‌رده‌خوات و تیر نابیت

بو‌مان ری‌وایه‌ت کراوه له (سُنَن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (أَبْنُ مَاجَه) دا، له هاوه‌لی خوْشه‌ویست (وَحْشِي) ی کوری (حَرْب) سه‌وه (خوای لی‌رازی بیت)، که هاوه‌لان (خوایان لی‌رازی بیت) عه‌ززی پیغهمبهری خوایان کرد (دروودی خوای له‌سهر بیت): نه‌ی پیغهمبهری خوا، ئیمه هه‌ر ده‌خوین و تیر نابین!!! نه‌ویش فهرمووی: «فَلَعَلَّكُمْ تَفْتَرُونَ». واته: "ره‌نگه به‌جیا جیا نان بخۆن". نه‌وانیش عه‌رزبان کرد: به‌لی. نه‌ویش فهرمووی:

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۵۹۹ / به‌ژماره: ۲۰۲۱.

«فَاجْتَمِعُوا عَلَى طَعَامِكُمْ، وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ، يُبَارِكْ لَكُمْ فِيهِ».^(۱) واته: "دهی له سهر خواردنه كه تان كۆبينه وه، ناوی خوا بهین، تا بهره كه تی تی بخات بۆتان".

نه گهر كه سێك له گهژ دهرده دارێكدا نانی خوارد چی بلیت؟

بۆمان پر وایهت كراوه له (سُننِ ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تِرْمِذِي) و (ابْنُ مَاجَه) دا، له هاوهلی خوڤشه ویست (جَابِر) هوه (خوای لی رازی بیت)، كه پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سهر بیت) دهستی كه سێکی (گولبووی) گرت و، له گهژ دهستی خویدا خسته ناو قاپه خواردنه كه وه، فهرمووی: «كُلْ بِسْمِ اللَّهِ، ثِقَةً بِاللَّهِ، وَتَوَكُّلاً عَلَيْهِ».^(۲) واته: "بخۆ به ناوی خوا وه، به متمانه به خوا، به پشتبهستن به خوا".

---

(۱) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۳۷۳ / به ژماره: ۳۷۶۴، وَسُننُ ابْنِ مَاجَهَ / ۲ / ۱۰۹۳ / به ژماره: ۳۲۸۶. شیخی عهسقه لانی فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ه. بروانه: الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۲۱۴.

(۲) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۴۱۳ / به ژماره: ۳۹۲۵، وَسُننُ التِّرْمِذِي / ۴ / ۲۶۶ / به ژماره: ۱۸۱۷، وَسُننُ ابْنِ مَاجَهَ / ۲ / ۱۱۷۲ / به ژماره: ۳۵۴۲. شیخی عهسقه لانی فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ه. بروانه: الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۲۱۵ - ۲۱۶.

**سونه ته خامونی خواردن به میوان و به و کهسهش که حسابی میوانی بؤ
 دهکریت، نه گهر دهستیان له خواردنه که هه لگرت، پینان بلیت؛
 "بخون" و، چهند بارهشی بکاته وه، تا دنیایا ده بیته له وهی تیریان
 خواردوه، به هه مان شیوه بؤ خواردنه وه و بؤنی خوش و شتی تری**

هاوشیومش

بزانه که ئەم کاره سونه ته، به جوریکی و هها که سونه ته میرد به ژنه که ی خوی و
 به منداله کانیشی بلیت، نه وانیهان که گومانی وایه دهستیان له خواردنه که
 هه لگرتوه، هیشتا پیوستیان بی ماوه، باوه کو پیوستیه کی که میش بیت.

جا یه کیك لهو حه دیسانه ی که ده کریت به به لگه بؤ ئەم باسه، بریتیه لهو
 حه دیسه ی که بۆمان ریوایهت کراوه له سه حیحی بوخاریدا، له هاوه لئی
 خوشه ویست (أبو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، که حه دیسیکی دریتزه و، داگره وه یه
 به سه ر چه ندین موعجیزه ی ناشکرای پیغمبه ری خوادا (درودی خوای له سه ر بیت).
 حه دیسه که ش ئەمه یه: جاریک (أبو هُرَيْرَةَ) زۆر زۆر برسی ده بیت و، له سه ر
 ریگه یه کدا داده نیشیت و، داوا له هه موو ئەو که سانه ده کات، که به لایدا تیده په رن،
 تاوه کو قورنانی بؤ بخوینن، به ئومیدی نه وه ی که میوانداری بکه ن و له گه ل خویناندا
 بیه نه وه. دواتر پیغمبه ری خوا (درودی خوای له سه ر بیت) ناردی به شوین هاوه لانی
 (أهل) ی (صُفَّة) داو، ئەویش هینانی و، پیغمبه ریش هه موویانی به په رداخیك شیر
 تیرا و کرد..... ئیتر (أبو هُرَيْرَةَ) حه دیسه که ده گیریتته وه، هه تا ده گاته ئەوه ی، که
 ده فه رمویت: پیغمبه ری خوا (درودی خوای له سه ر بیت) پی فه رموم: "من و تو ماوین".
 منیش عه رزم کرد: راست ده فه رمویت، ئەی پیغمبه ری خوا. ئەویش فه رموی:
 "دانیسه تویش بخۆره وه". منیش دانیشتم و خواردمه وه. دیسان فه رموی: "دانیسه
 تویش بخۆره وه" ئیتر هه ر ده یفه رموو: "بخۆره وه"، هه تا منیش عه رزم کرد: ناخۆم،
 سویند به و که سه ی تۆی به حق ره وانه کردوه، ریگه ی بؤ نابینه وه (واته له

گهدهمدا جيڳهي نايٽهوه). نهوجا پيڻه مبر فهرمووي: ئادهي پهداخه كه م پيشان
 بله. منيش خسته خزمه تي و، نهويش سوپاس و ستايشي خوي گهوره ي كردو،
 (بِسْمِ اللّٰهِ ي كَرْدُو، چي تيدا مابوو خوي خوارديه وه.^(۱))

نه گهر كه سينك تيڙي خواردو دهستي هه لگرت چي بليٽ؟

بومان رپوايهت كراوه له صهحيح بوخاريدا، له هاوه لي خو شه ويست (أبو
 أمّامة) وه (خوي لي رازي بيت)، كه پيڻه مبري خوا (درودي خوي له سر بيت)، نه گهر
 سفره و قابه كه ي بهردهستي خوي هه لگرتايه، دهيفه رموو: «الْحَمْدُ لِلّٰهِ كَثِيرًا طَيِّبًا
 مُبَارَكًا فِيهِ، غَيْرَ مَكْفِيٍّ، وَلَا مُوَدَّعٍ، وَلَا مُسْتَعْفَى عَنْهُ، رَبَّنَا.»^(۲)

له رپوايه تيكي شدا هاتوه: نه گهر له خواردن بو ايه ته وه.

جاريكيش فهرمووي: نه گهر سفره و قابه كه ي خوي هه لگرتايه، دهيفه رموو:
 «الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي كَفَّانَا، وَأَرْوَانَا، غَيْرَ مَكْفِيٍّ، وَلَا مَكْفُورٍ.»^(۳)

منيش ده ليم: وشه ي (مكفي) له رپوايه تي صهحيح و فه صيحا بهم جو ريه وه،
 زور ي كيش به (مكفي) رپوايه تيان كردوه. كه نه مه له پرووي زمانه وانيه وه هه ليه،
 نيڙ چي له (كفايه) وه، يان له (كفا) وه وه رگرايٽ. هه وه كو چون ناوتريت
 (مقري) وه، ناشوتريت: (مرمي) وه.

خاوه ني كتيبي (مطالع الأنوار) له ته فسيري نه م حه ديسه دا فهرموويه تي: مه بهستي
 به هه موو نه م شتانه خواردنه كه ي وه، راناوه كه ش هه ر بو نه وه گه رپته وه.

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۷۰ / به ژماره: ۶۰۸۷.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۰۷۸ / به ژماره: ۵۱۴۲.

(۳) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۰۷۸ / به ژماره: ۵۱۴۳.

شیخی (حَرْبِيّ) فەرمووێت: (مَكْفِيّ) بریتە لە قاپی دەمە و خوار کراو، لەبەر نیازبێنەمان، وەکو فەرمووێت: (غَيْرَ مُسْتَعْنَى عَنْهُ)، یان دەمە و خوار کراو لەبەر شتی تر. (غَيْرَ مَكْفُورٍ) یش واتە: ئێمە ئینکاری نەعمەتی خوا ناکەین، بەلکو شوکرانە بژیری دەکەین و، دانپێدانانە کە ناشارینەو، سوپاس و ستایشی خوا ی لەسەر دەکەین.

شیخی (حَطَّابِيّ) یش وای بۆ چو، کە مەبەست بە هەموو ئەم دوو عایە خوا ی گەورە یەو، راناو کەش بۆ ئەو دەگەریتەو، مانای (غَيْرَ مَكْفِيّ) یش ئەو یە، کە ئەو داڕێژکەری خۆراکەو، خۆشی پێوستی بە خۆراک نەو، لەم مەسەلەدا بی ئیحتیاجە.

هەندیکیش لە زانیان لە تەفسیری ئەم حەدیسەدا هەر وای بۆچوون و، فەرمووێت: خوا ی گەورە پێوستی بە پشتیوان و هاوکار نە.

شیخی (حَطَّابِيّ) فەرمووێت: (وَلَا مُوَدَّعٍ) واتە: واز لە داواکردن لە خوا ی گەورە ناهێن و، تەنها ئارەزووی خزمەتی ئەو یش دەکەین و، ئەمەش بەمانای (وَلَا مُسْتَعْنَى عَنْهُ) دیت.

وشە ی (رَبَّنَا) یش دەکریت بە مەنصوبی بۆئێتریتەو. ئەو کاتە وەکو ئەو وەهایە، کە و تراپیت: (يَا رَبَّنَا اسْمِعْ حَمْدَنَا وَدُعَاءَنَا) و، دەشکریت بە مەرفوعی بۆئێتریتەو. ئەو کاتە وەکو ئەو وەهایە، کە و تراپیت: (أَلْتَرُبَّنَا) و، دەشکریت بە مەجرور یش بۆئێتریتەو، بە دەل بێت لە ناوی (اللَّهُ) و، وەکو ئەو وەهایە، کە و تراپیت: (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبَّنَا).

زانای پایەبەرز (أَبُو السَّعَادَاتِ ابْنُ الْأَثِيرِ) یش لە کۆتایی کتیبی (النَّهْيَةُ فِي غَرِيبِ الْحَدِيثِ وَالْأَثَرِ) دا ئەم ناکۆکیە بە کورتی باس کردو، فەرمووێت: ئەو کەسە ی (رَبَّنَا) ی بە مەرفوعی خوێندۆتەو، کردوێت بە موبتەدای دواکەوتوو (الْمُبْتَدَأُ)

المؤخر). واته: (رَبُّنَا غَيْرُ مَكْفِيٍّ وَلَا مُوَدَّعٍ). بهمهش ده بیټ وشه‌ی (غیر)یش به مهرفوعی بخوینریته‌وه.

ههروه‌ها فهرموویده‌تی: ده‌شکریت هه‌موو فه‌رمایشته‌که بو (الْحَمْدُ) بگه‌رپته‌وه. بهمهش وه‌کو نه‌وه وه‌هایه، که فه‌رموویتی: (حَمْدًا كَثِيرًا غَيْرَ مَكْفِيٍّ، وَلَا مُوَدَّعٍ، وَلَا مُسْتَعْفَى عَنِ هَذَا الْحَمْدِ).^(۱)

ده‌باره‌ی (وَلَا مُوَدَّعٍ)یش فه‌رموویده‌تی: واته: واز له‌گوپرایه‌لی‌خی‌خوای‌گه‌وره‌ ناهین. و‌تراویشه: له‌خو‌احافیزی‌و به‌جیه‌یشتنه‌وه وه‌ر‌گراوه.^(۲) خو‌اش له‌هه‌موو که‌س زانا‌تره.

بو‌شمان‌ریوایه‌ت‌کراوه‌له‌ص‌حیحی‌موس‌لیم‌دا، له‌هاوه‌لی‌خو‌شه‌ویست (آنس)ه‌وه (خو‌ای‌لی‌رازی‌بیټ)، که فه‌رموویده‌تی: پی‌غه‌مبه‌ری‌خو‌ا (دروودی‌خو‌ای‌له‌سه‌ر بیټ) فه‌رموویده‌تی: «إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى لَيَرْضَى عَنِ الْعَبْدِ أَنْ يَأْكُلَ الْأَكْلَةَ، فَيَحْمَدَهُ عَلَيْهَا، أَوْ يَشْرَبَ الشَّرْبَةَ، فَيَحْمَدَهُ عَلَيْهَا». واته: "خو‌ای‌گه‌وره‌رازی‌ده‌بیټ‌له‌به‌نده‌ی‌خو‌ی، نه‌گه‌ر‌زه‌میک (ی‌به‌یانیان‌یان‌ئی‌واران) خو‌اردن‌بخوات‌و، سو‌پاسی‌خو‌ای‌له‌سه‌ر‌بکات، یان‌یه‌ک‌جار‌ناو‌بخواته‌وه‌و، سو‌پاسی‌خو‌ای‌له‌سه‌ر‌بکات".^(۳)

بو‌شمان‌ریوایه‌ت‌کراوه‌له‌(سُنَنِ‌ی‌ئیمامی‌ (أَبُو‌دَاوُد)‌و‌هه‌ردوو‌کتیبی‌ (الْجَامِعِ)‌و‌ (الشَّمَائِلِ)‌ی‌ئیمامی‌ (تَرْمِذِي)‌دا، له‌هاوه‌لی‌خو‌شه‌ویست (أَبُو‌سَعِيدِ)‌ی‌ (خُدْرِي)‌ه‌وه (خو‌ای‌لی‌رازی‌بیټ)، که نه‌گه‌ر‌پی‌غه‌مبه‌ری‌خو‌ا (دروودی‌خو‌ای‌له‌سه‌ر‌بیټ)، له‌خو‌اردن‌بو‌ایه‌ته‌وه، ده‌یفه‌رموو: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا، وَسَقَانَا، وَجَعَلَنَا

(۱) بروانه: النَّهَائِيَّةُ فِي غَرِيبِ الْحَدِيثِ وَالْأَثَرِ / ۴ / ۱۸۲.

(۲) بروانه: النَّهَائِيَّةُ فِي غَرِيبِ الْحَدِيثِ وَالْأَثَرِ / ۵ / ۱۶۸.

(۳) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۹۵ / به‌ژماره: ۲۷۳۴.

مُسْلِمِينَ».^(۱) واته: "سوپاس و ستایش بۆ ئەو خواجهی، که خواردن و خواردنهوهی پیداین و، کردوینی به موسولمان".

بۆشمان ریوایهت کراوه له (سُنَنِ ی نِیْمَامِی (أَبُو دَاوُد) و (نَسَائِی) دا، به رِشْتَه‌یه کی (صَحِیح)، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو أُیُوبِ خَالِدِی کورپی (زَیْدِی (أَنْصَارِی) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویهتی: ئە گەر پیغه‌مبهری خوا (دروردی خوای له‌سهر بیت)، خواردنیکی بخواردایه، یان شله‌مه‌نیه کی بخواردایه‌ته‌وه، ده‌یفه‌رموو: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَ، وَسَقَى، وَسَوَّغَهُ، وَجَعَلَ لَهُ مَخْرَجًا».^(۲) واته: "سوپاس و ستایش بۆ ئەو خواجهی، که خواردن و خواردنهوهی پیداین و، قوتدانیشی ئاسان کردوه و، جیگه‌ی ده‌رچوونیشی بۆ داناوه".

بۆشمان ریوایهت کراوه له (سُنَنِ ی نِیْمَامِی (أَبُو دَاوُد) و (تِرْمِذِی) و (ابْنُ مَاجَه) دا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (مُعَاذِی کورپی (أَنْسَ هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویهتی: پیغه‌مبهری خوا (دروردی خوای له‌سهر بیت) فهرموویهتی: «مَنْ أَكَلَ طَعَامًا، فَقَالَ: "الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا، وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةٍ"، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ».^(۳) واته: ئەو که‌سه‌ی خواردنیک بخوات و، به‌دوایدا بلیت: "سوپاس و ستایش بۆ ئەو خواجهی، که ئەم خواردنه‌ی ده‌رخوارد دامو، وهك رۆزیهك پێی به‌خشیم، بێ ئەوه‌ی هیز و توانای خۆمی تیدا بیت"، خوای گه‌وره له‌و تاوانانه‌ی ده‌بووریت، که پینتر کردوونی.

---

(۱) بروانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۳۹۴ / به ژماره: ۳۸۵۰، وَسُنُنُ التِّرْمِذِيِّ / ۵ / ۵۰۸ / به ژماره: ۳۴۵۷، وَالشُّمَائِلُ الْمُحَمَّدِيَّةُ / ۱ / ۵۹ / به ژماره: ۱۹۲. شیخی عه‌سقه‌لانی فهرموویهتی: حه‌دیسکی (حَسَن) هه. بروانه: الْفَتْوحَاتُ الرَّبَائِيَّةُ / ۵ / ۲۲۹.

(۲) بروانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۳۹۴ / به ژماره: ۳۸۵۱، وَسُنُنُ النَّسَائِيِّ الْكُبْرَى / ۴ / ۲۰۱ / به ژماره: ۶۸۹۴.

(۳) بروانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۴۴۰ / به ژماره: ۴۰۲۳، وَسُنُنُ التِّرْمِذِيِّ / ۵ / ۵۰۸ / به ژماره: ۳۴۵۸، وَسُنُنُ ابْنِ مَاجَهَ / ۲ / ۱۰۹۳ / به ژماره: ۳۲۸۵.

نیمامی (تَرْمِذِيّ) فەر موویه تی: حەدیسکی (حَسَن) ه.

ههروهها نیمامی (تَرْمِذِيّ) فەر موویه تی: له م باسه دا - مه بهستی (باسی ئه وهی کمیک ده یلێت، که تیری خوار دبیّت و ده ست هه ل بگرت) - حەدیس له هه ریه که له م هاوه له خو شه ویستانه وه ر یوایه ت کراوه: (عُقْبَةُ) ی کوری (عَامِر) و (أَبُو سَعِيد) و دایکه (عَائِشَةُ) و (أَبُو أَيُّوب) و (أَبُو هُرَيْرَةَ).^(۱)

بو شمان ر یوایه ت کراوه له (سُنَنِ) ی نیمامی (نَسَائِيّ) و له کتیه که ی شیخی (ابنُ السُّنِّيّ) دا، به ر شته یه کی (حَسَن)، له زانای پایه به رزی شوینکه و توان (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کوری (جُبَيْر) ه وه، که پیاویک بۆی گێرا وه ته وه، هه شت سال خزمه تی پیغه مبه ری خوای کرده (درودی خوای له سه ر بیّت)، ئه و نه گه ر خوار دنی له پیغه مبه ر نزیك بکر دایه ته وه، گوئی لیبوو ده یفه رموو: «بِسْمِ اللَّهِ»، نه گه ر له خوار دنه که ش بوایه ته وه، ده یفه رموو: «اللَّهُمَّ، أَطْعَمْتَ، وَسَقَيْتَ، وَأَغْنَيْتَ، وَأَقْنَيْتَ، وَهَدَيْتَ، وَأَحْيَيْتَ، فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا أُعْطِيتَ». ^(۲) واته: "خوایه، جه نابت خوار دنت پیّ دام، ئاوداشته ت کردم، بیتیازو ده و له مه ندت کردم، مالو سه ر وه ت بۆ جه م کردم، هیدایه ت دام، زیانت پیّ به خشیوم، ده ی سوپاس و ستایش بۆ جه نابت له سه ر ئه و خه لاتانه ی به منت به خشیوه".

بو شمان ر یوایه ت کراوه له کتیه که ی شیخی (ابنُ السُّنِّيّ) دا، له هاوه لی خو شه ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (عَمْرُو) ی کوری (عَاص) ه وه (خو له هه ردووکیان رازی بیّت)، ئه ویش له پیغه مبه ری خواوه (درودی خوای له سه ر بیّت)، که نه گه ر له خوار دن بوایه ته وه، ده یفه رموو: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مَنَّ عَلَيْنَا، وَهَدَانَا، وَالَّذِي أَشْبَعَنَا، وَأَرْوَانَا،

(۱) بروانه: سُنُنُ التَّرْمِذِيّ / ۴ / ۲۶۵ / له پاش حەدیسکی ژماره: ۱۸۱۶.

(۲) بروانه: سُنُنُ النَّسَائِيّ الْكُبْرَى / ۴ / ۲۰۲ / به ژماره: ۶۸۹۸، وَعَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابنُ السُّنِّيّ) / ۲۲۰ / به ژماره: ۴۶۵. شیخی عه سه قه لانی فەر موویه تی: حەدیسکی

(صَحِيح) ه. بروانه: الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۲۳۶.

وَكُلُّ الْإِحْسَانِ آتَانَا».^(۱) واته: "سوپاس و ستایش بۆ ئەو خواپەیی، منەتی ناو بەسەرمانداو، هیدایەتی داوینو، تیرنان و تیرناوی کردوینو، هەموو چاکەپەکی پێ بەخشیوین".

بۆشمان رپوایەت کراوە لە (سُنَنِ يَمَامِي (أَبُو دَاوُد) و (تِرْمِذِي) و لە کتیبە کەیی شیخی (أَبْنُ السُّنِّي) دا، لە هاوێلی خۆشەویست (أَبْنُ عَبَّاس) هەو (خوا لە هەردووکیان رازی بیت)، کە فەرموویەتی: پێغەمبەری خوا (درودی خوی لەسەر بیت)، فەرموویەتی: ئەگەر یەکیک لە ئیو شتیکی خوارد - لە رپوایەتە کەیی شیخی (أَبْنُ السُّنِّي) دا نوسراوە: ئەو کەسەیی خوا خواردنیکی دەر خوارددا - با بَلَيْت: «اللَّهُمَّ، بَارِكْ لَنَا فِيهِ، وَأَطْعِمْنَا خَيْرًا مِنْهُ». واته: "خواپە فەرپو بەرە کەتی تی بخە بۆمانو، لەمەش باشترمان دەر خوارد بە". ئەو کەسەش خوی گەورە شیر دەر خوارددا، با بَلَيْت: «اللَّهُمَّ، بَارِكْ لَنَا فِيهِ، وَزِدْنَا مِنْهُ». واته: "خواپە فەرپو بەرە کەتی تی بخە بۆمانو، زۆرتریشمان بەری". چونکە پێجگە لە شیر هیچ شتیکی تر جیگەیی خواردن خواردنەو ناگریت بۆ مروۆفی برسی و تینو.

ئیمامی (تِرْمِذِي) فەرموویەتی: حەدیسێکی (حَسَن) ه.^(۲)

بۆشمان رپوایەت کراوە لە کتیبە کەیی شیخی (أَبْنُ السُّنِّي) دا، بە رشتەپەکی لاواز، لە هاوێلی خۆشەویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (مَسْعُود) هەو (خوا لێ رازی بیت)، کە فەرموویەتی: ئەگەر پێغەمبەری خوا (درودی خوی لەسەر بیت)، لە قاپێکدا شتیکی

(۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (أَبْنُ السُّنِّي) / ۲۲۱ / بە ژماره: ۴۶۶. حەدیسێکی زۆر لاوازه. بروانه: الْعِلَلُ لِأَبْنِ أَبِي حَاتِمِ الرَّازِيِّ / ۴ / ۴۰۱ / بە ژماره: ۱۵۱۶، وَذَخِيرَةُ الْحَفَاطِ لِأَبْنِ طَاهِرِ الْمُقَدِّسِيِّ / ۲ / ۸۵۲ / بە ژماره: ۱۶۹۹.

(۲) بروانه: سُنَنِ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۳۶۵ / بە ژماره: ۳۷۳۰، وَسُنَنِ التِّرْمِذِيِّ / ۵ / ۵۰۶ / بە ژماره: ۳۴۵۵، وَعَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (أَبْنُ السُّنِّي) / ۲۲۴ / بە ژماره: ۴۷۴.

بخوار دایه تهوه، سیّ جار هه ناسه‌ی ده‌داو، له ههر جار یکیاندا همدو سه‌نای خوای ده‌کردو، له دوا هه مینیشیاندا شو کرانه‌ی ده‌کرد.^(۱)

ئه‌گهر که‌سی میوان و ده‌موه‌تکراو ده‌ستیان له خواردن هه‌تگرت سونه‌ته

دوما بۆ خاوه‌ن خواردنه‌که بکه‌ن

بۆمان ریوایه‌ت کراوه له سه‌حیحی موسلیمدا، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (بُسْر) هوه (خوای لی‌رازی بی‌ت)، که فه‌رموویه‌تی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بی‌ت) ته‌شرفی هی‌نا بۆ میوانی مائی باو‌کم، ئیمه‌ش خواردنی‌کمان خسته‌ خزمه‌تی (که پیکه‌اتبوو له خورماو که‌شک و پۆن) و، پاشان خورمای بۆ هینراو، ئه‌ویش ده‌بخواردو، ناو که‌که‌ی ده‌خسته نیوان هه‌ردوو په‌نجه‌ی شایه‌تومان و ناوه‌راسته‌وه - ئیمامی (شُعْبَة) فه‌رموویه‌ت: من گو‌مانم وایه، که ناوکی خورماکانی ده‌خسته نیوان ئه‌و دوو په‌نجه‌یه‌وه‌و، ئه‌گهر خواش بیه‌وی‌ت، ههر له‌وی‌دا بوه - پاشان شله‌مه‌نیه‌کی بۆ هینراو، له‌ویشی خوارده‌وه‌و، ئه‌وجا دایه ده‌ستی که‌سی لای راستی خوی. پاشان باو‌کم عه‌رز ی کرد: له‌خوا بپا‌رێه‌وه بۆمان. پی‌غه‌مبه‌ریش فه‌رموی: «اللَّهُمَّ، بَارِكْ لَهُمْ فِيْمَا رَزَقْتَهُمْ، وَاعْفِرْ لَهُمْ، وَارْحَمَهُمْ». ^(۲) واته: "خوایه به‌ره‌که‌ت بجه‌یته رزق و رۆزیا‌نه‌وه‌و، لیان خو‌شه‌و، ره‌حیان بی بکه".

بۆشمان ریوایه‌ت کراوه له (سُنَنِ) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و له غه‌یری ئه‌ویشدا، به‌رشته‌یه‌کی (صَحِيح)، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أَتَس) هوه (خوای لی‌رازی بی‌ت)، که پی‌غه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بی‌ت)، ته‌شرفی هی‌نا بۆلای هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (سَعْد) ی کوری (عَبَادَة) (خوای لی‌رازی بی‌ت)، ئه‌ویش نان و میوژی بۆ هی‌ناو،

(۱) بڕوانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۲۲۲ - ۲۲۳ / به ژماره: ۴۷۱.

(۲) بڕوانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۱۵ / به ژماره: ۲۰۴۲.

پیغمبریش خواردی و، پاشان فہرموی: «أَفْطَرَ عِنْدَكُمْ الصَّائِمُونَ، وَأَكَلَ طَعَامَكُمْ الْأَبْرَارُ، وَصَلَّتْ عَلَيْكُمْ الْمَلَائِكَةُ».^(۱) واتہ: "داوا ده کهم که بہر دہوام رُوژوہ وانان بہربانگتان لہ لا بکہنہ و، پیاوچا کانش نانتان بخون و، فریشتہ کانش داوا ی لیخوشبونتان بو بکہن".

بو شمان ریوایت کراوہ لہ (سُنن) ی ئیمامی (ابْنُ مَاجَه) دا، لہ ہاوہ لی خوشہ ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (زُبَیْر) ہوہ (خوالہ ہردوویان رازی بیت)، کہ فہرمویہ تی: پیغمبری خوا (درودی خوی لہ سر بیت)، لای ہاوہ لی خوشہ ویست (سَعْد) ی کوری (مُعَاذ) (خوی لی رازی بیت)، بہربانگی کردہ و، ئہ و جا فہرموی: «أَفْطَرَ عِنْدَكُمْ الصَّائِمُونَ، وَأَكَلَ طَعَامَكُمْ الْأَبْرَارُ، وَصَلَّتْ عَلَيْكُمْ الْمَلَائِكَةُ».^(۲)

منیش دہ لیم: ئہم دوو پروودا و بو ہردو و ہاوہ لی خوشہ ویست (سَعْد) ی کوری (عَبَادَةَ) و (سَعْد) ی کوری (مُعَاذ) پرویان داوہ.

بو شمان ریوایت کراوہ لہ (سُنن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) دا، لہ (پیاویکہ و)، لہ ہاوہ لی خوشہ ویست (جَابِر) ہوہ (خوی لی رازی بیت)، کہ فہرمویہ تی: ہاوہ لی خوشہ ویست (أَبُو الْهَيْثَمِ ابْنُ التَّيْهَانِ) (خوی لی رازی بیت) خوار دنیکی دروست کردبو بو پیغمبری خوا (درودی خوی لہ سر بیت)، جا پیغمبر و ہاوہ لانی بو دہ عوہت کرد. پاشان کہ لہ خوار دنہ کہ بوونہ و، پیغمبر فہرموی: «أُتِيُوا أَخَاكُمْ». واتہ: "پاداشتی برا کہتان بدہنہ و". ئہ وانیش عہر زیان کرد: "ئہ ی پیغمبری خوا، پاداشتانہ وہ کہ ی چیہ؟" ئہ ویش فہرموی: «إِنَّ الرَّجُلَ إِذَا دَخَلَ بَيْتَهُ، فَأَكَلَ طَعَامَهُ، وَشَرِبَ شَرَابَهُ، فَدَعَا لَهُ، فَذَلِكَ إِثَابُهُ». واتہ: "ئہ گہر پیاویک سہردانی مالہ کہ ی

(۱) بروانہ: سُننُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۳۹۵ / بہ ژمارہ: ۳۸۵۴.

(۲) بروانہ: سُننُ ابْنِ مَاجَه / ۱ / ۵۵۶ / بہ ژمارہ: ۱۷۴۷. حدیثہ کہ لہم ریگہ یہ وہ لاوازہ.

چونکہ کہ سیکی لاواز بہ ناوی (مُصَنَّب) ی کوری (ثَابِت) لہ رشتہ کہ یدایہ. بروانہ: الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۲۴۷.

بکریت و، خواردنی بخوریت و، خواردنه وه شی بخوریته وه، نه و جا (میوانه کانی) دوعای
بو بکن، نه وه پاداشندانه وه که یه تی".^(۱)

نه گهر که سینک ئاو یان شله مه نیه کی دا به که سیکی تر، سونه ته نه و

که سه دوعای خهیری بو بکات

بو زمان ریوایهت کراوه له سه حیجی موسلیمدا، له هاوه لئی خوشه ویست
(مقداد) هوه (خوای لی رازی بیت)، له وه هه دیسه دریزه به ناوبانگهی، که فهرموویه تی:
یتغه مبهری خوا (دروودی خوای له سر بیت)، سه ری بهرز کرده وه بو ئاسمان و، فهرمووی:
«اللَّهُمَّ، أَطْعِمْ مَنْ أَطْعَمَنِي، وَاسْقِ مَنْ سَقَانِي». ^(۲) واته: "خوایه خواردن و خواردنه وه
به دیت به و که سه ی خواردن و خواردنه وه ی دا به من".

بو شمان ریوایهت کراوه له کتیبه که ی شیخی (ابن السُّنِّي) دا، له هاوه لئی
خوشه ویست (عَمْرُو) ی کوری (حَمِق) هوه (خوای لی رازی بیت)، که نه وه هه ندیک
شیری دا به یتغه مبهری خوا (دروودی خوای له سر بیت)، یتغه مبه ریش فهرمووی: «اللَّهُمَّ،
أَمِّعُهُ بِشَبَابِهِ». واته: "خوایه، هه ر به گه نجی بیه یله وه". نه وه بوو (عَمْرُو) ته مه نی چوه
هه شتا سال تو، یه ک ته ل مووی سبی له گیانی خویدا نه بینی. ^(۳)

بو شمان ریوایهت کراوه له کتیبه که ی شیخی (ابن السُّنِّي) دا، له هاوه لئی
خوشه ویست (عَمْرُو) ی کوری (أَخْطَب) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی:

---

(۱) بروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۳۹۴ / به ژماره: ۳۸۵۳. هه دیسیکی لاوازه. چونکه
که سیکی نه ناسراو له رشته که یدا یه. بروانه: الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۲۴۸.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۲۵ / به ژماره: ۲۰۵۵.

(۳) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السُّنِّي) / ۲۲۴ / به ژماره: ۴۷۵. شیخی عه سقه لانی
فهرموویه تی: هه دیسیکی لاوازه. به لام پالپشتی هه یه. بروانه: الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ /

پتغمبهری خوا (درودی خوی لهسر بیت)، داوای ئاوی کردو، منیش له (جُمُجْمَة) به کدا (واته: له پهرداخیکی داریدا) ئاوم بۆ هیتا، ئاوه کەش ته له موویه کی تیدا بو، دهرمهیتا. پتغمبهری خواش (درودی خوی لهسر بیت)، فهرمووی: «اللَّهُمَّ، جَمِّلْهُ». واته: "خوایه ههه به جوانی بهیله ره وه".

راوی ئەم هه دیسه ده فهرمویت: من (عَمْرُو) م بینوه، ته مه نی نه وه دوسی (۹۳) سال بوه، قزو ریشی ههه رهش بوون.^(۱)

منیش ده لیم: (جُمُجْمَة) بریتیه له پهرداخ له دار دروستکرا. جهمه کهشی بریتیه له (جَمَاجِم) و، ههه به ئه میس ئهه جینگایه ی عیراق ناوئراوه به (دِیْرُ الْجَمَاجِم)، که شهری (ابْنُ الْأَشْعَث) له گهه (حَجَّاج) ی تیدا روویداوه. چونکه پهرداخ داری تیدا دروست ده کرا. و تراویشه: بۆیه بهه ناوه وه ناوئراوه، چونکه به که له ی سهری کوزراوه کان دروست کراوه، که خه لکیکی زۆری تیدا کوزرا.

سونه ته دوما بۆ نهه کهسه بکریت که میوانداری خه لکی دهکات و، هانیش

بکریت له سهه نهه کاره

بۆمان ریوایهت کراوه له ههردوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه لئى خوشه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوی لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیاوئک هات بۆ خزمه تی پتغمبهری خوا (درودی خوی لهسر بیت)، تا پتغمبهه میوانداری بکات و بیاته وه بۆ ماله وه، ئه ویش ههچی نه بوو تا میوانداری بکات. بۆیه فهرمووی: «أَلَا رَجُلٌ يُضِيفُ هَذَا، رَحِمَهُ اللَّهُ». واته: "ئاده ی چی پیاوئک میوانداری ئهه کهسه

(۱) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنَنِ) / ۲۲۵ / به ژماره: ۴۷۷. شیخی عهسقه لانی فهرموویه تی: هه دیسیکی (حَسَن) هه. پروانه: الْفَتْوحَاتُ الرَّبَّائِيَّةُ / ۵ / ۲۵۵.

ده کات، ره‌جه‌تی خوای لیبتت". نه‌وه‌بوو پیاویک له پشتیوانان هه‌ستاو، بر‌دی‌ه‌وه بو مالی خۆی..... ئیتر ته‌واوی هه‌دیسه‌که‌ی باس کرد.^(۱)

باسی ستایش‌کردنی نه‌وه‌که‌سه‌ی ریز له میوان ده‌گریت

بۆمان رپوایه‌ت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاره‌لی خۆشه‌ویست (أبو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی‌رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: پیاویک هات بو خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا (دروردی خوای له‌سه‌ر بیت) و، عه‌رزى کرد: ته‌واو شه‌که‌ت و نار‌ه‌جه‌تم (واته: له بر‌ستی و تینویتی‌دا). پیغه‌مبه‌ریش نار‌دی بۆلای یه‌کیک له خیزانه‌کانی و، نه‌ویش فه‌رمووی: "سویند به‌وه‌که‌سه‌ی تۆی به‌حه‌ق نار‌دوه، بیجگه له ناو هیچی ترم لا نه‌ه". پاشان نار‌دی بۆلای خیزانیکی تری و، نه‌ویش هه‌ر وه‌های فه‌رموو. هه‌تا هه‌موویان هه‌ر وایان فه‌رموو. نه‌وجا پیغه‌مبه‌ر فه‌رمووی: «مَنْ يُضِيفُ هَذَا، رَحِمَهُ اللَّهُ؟». واته: "کی میوانداری نه‌م پیاوه ده‌کات، ره‌جه‌تی خوای لیبتت؟" پیاویک له پشتیوانان هه‌ستاو، وتی: "من، نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا". نه‌وه‌بوو بر‌دی‌ه‌وه بو مالی خۆی و، فه‌رمووی به‌خیزانه‌که‌ی: "هیچت له‌لایه‌؟" نه‌ویش وتی: "نه‌خیر، ته‌نها خواردنی منداله‌کام نه‌بیت". پیاوه‌که‌ش وتی: "ده‌ی به‌شیتک مناله‌کان سه‌رقال بکه‌و، هه‌ر که میوانه‌که‌مان هاته ژووره‌وه، چراکه بکوژینه‌وه‌و، وا پیشان بده، که ئیمه‌ش نان ده‌خۆین. جا که میوانه‌که‌یستی ده‌ست بکات به‌ناخواردن، تۆش هه‌سته چراکه بکوژینه‌وه‌ه". نه‌وه‌بوو هه‌رسیکه‌یان دانیشن و، میوانه‌که‌ نانی خوارد. نه‌وجا سه‌به‌ینی خاوه‌ناله‌که‌ چوو بو خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا (دروردی خوای له‌سه‌ر بیت) و، پیغه‌مبه‌ریش فه‌رمووی: «قَدْ عَجِبَ اللَّهُ مِنْ صَنِيعِكُمْ بِضَيْفِكُمَا اللَّيْلَةَ». واته: خوای گه‌وره زۆر رازیه له‌وه‌کاره‌ی که ئیوه نه‌م شه‌و له‌گه‌ل میوانه‌که‌تاندا کردتان.

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ٤ / ١٨٥٤ / به‌ژماره: ٤٦٠٧، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٣ / ١٦٢٥ / به‌ژماره: ٢٠٥٤.

بویه خوی گهوره نهم نایه‌ته‌ی دابه‌زاند: ﴿وَيُؤْتِرُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ﴾ [الحنجر: ۹] واته: {هاوه‌له پشتیوانه‌کان خه‌لکی پتشد‌ه‌خن به‌سه‌ر خویاندا، باوه‌کو خویشیان موحتاج و نه‌دار بن}.^(۱)

منیش ده‌لیم: نهم حه‌دیسه و لی‌کده‌دریته‌وه، که منداله‌کان زور پتویستیان به خواردنه‌که نه‌بوه. چونکه عاده‌ت وه‌هایه، که مندال باوه‌کو تیریش بیت، نه‌گه‌ر بینی که‌سیک نان ده‌خوات، نه‌ویش داوای ده‌کات. هه‌روها کرده‌وه‌ی ژن میرده‌که‌ش و لی‌کده‌دریته‌وه، که نه‌وان به‌شه‌که‌ی خویان داوه به میوانه‌که‌یان. خواش له هه‌موو که‌س زانا تره.

سونه‌ته خامن مان به‌خی‌ره‌اتتی میوانه‌که‌ی بکات و، سوپاسی خوی گهوره بکات، که نه‌و بوته میوانی و، دن خوشی خوی به‌و بونه‌وه دم‌برپیت و، ستایشی خوی گهوره بکات، که کردوویه‌تی به نه‌هلی نه‌و کاره

له چه‌ندین ری‌نگه‌وه بومان ری‌وایه‌ت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هه‌ردوو هاوه‌لی خوشه‌ویست (أبو هريرة) و (أبو شريح) ی (خزاعی) سه‌وه (خواله هه‌ردوکیان رازی بیت)، که پی‌غه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوی له‌سه‌ر بیت) فه‌رموویه‌تی: «مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ». ^(۲) واته: "نه‌و که‌سه‌ی باوه‌ری به‌خواو به‌روژی دوابی هه‌یه، با ری‌زی میوانه‌که‌ی بگریت".

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۳۸۲ / به ژماره: ۳۵۸۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۲۴

/ به ژماره: ۲۰۵۴.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۴۰ / به ژماره: ۵۶۷۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۶۸ /

به ژماره: ۴۷.

بۆشمان ریوایهت کراوه له سه‌حیحی موسلیمدا، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أبو هريرة) وه (خوای لی رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: رُوژنک یان شه‌ویک پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سر بیت) ته‌شرفی برده ده‌روه، له‌وی گه‌یشت به هه‌ردوو هاوه‌لی خو‌شه‌ویست: ئیمامی (أبو بکر) و ئیمامی (عمر) (خوا له هه‌ردووکیان رازی بیت)، جا لیلی پرسین: "چی له‌م کاته‌دا ئیوه‌ی هی‌ناوته ده‌روه؟" عه‌رزیان کرد: "برسیتی، ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا". ئه‌ویش فه‌رمووی: "سویند به‌خوا، هه‌ر ئه‌وه‌ی ئیوه‌ منی‌شی هی‌ناوته ده‌روه" ئه‌وجا فه‌رمووی: "ئاده‌ی هه‌ستن با برۆین". ئه‌وانیش هه‌ستان له خزمه‌تیدا رۆیشتن و، ته‌شرفی برد بۆ مالی پیاویکی پشتیوانان، که‌چی پیاوه‌که له‌مال نه‌بوو. جا که خه‌زانه‌که‌ی چاوی به پیغه‌مبه‌ر که‌وت، به‌خه‌ره‌تانی کردوو، فه‌رمووی (مَرَحَبًا وَأَهْلًا). پیغه‌مبه‌ریش پی فه‌رموو: "فلانه‌که‌س له‌کوینه؟" ئه‌ویش عه‌رزێ کرد: "چوه‌ ئاوی خاوی‌ن و سازگارمان بۆ به‌ی‌ت". ئه‌وه‌بوو پیاوه‌که هاته‌وه‌و، ته‌ماشای پیغه‌مبه‌رو هه‌ردوو هاوه‌له‌که‌ی کردو، فه‌رمووی: "سوپاس و ستایش بۆ خوای گه‌وره، ئه‌م‌رۆ هه‌چ که‌سیک می‌وانی له‌می‌وانه‌کانی من به‌رپه‌رتی بۆ نه‌هاته‌وه". ..... ئه‌ت ته‌واوی هه‌دیسه‌که‌ی باس کرد. (۱)

ئه‌گه‌ر که‌سیک تیری خواردو ده‌ستی له‌خواردن هه‌نگرت چی بلیت؟

بۆمان ریوایهت کراوه له کتبه‌که‌ی شیخی (أَبْنُ السُّنِّي) دا، له (عَائِشَةَ) ی دایکی ئیماندارانه‌وه (خوای لی رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سر بیت) فه‌رموویه‌تی: «أَذِيبُوا طَعَامَكُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ - عَزَّ وَجَلَّ - وَالصَّلَاةِ، وَلَا تَنَامُوا عَلَيْهِ،

(۱) بر‌وانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۰۹ / به ژماره: ۲۰۳۸.

فَتَقَسَّوْا لَهُ قُلُوبَكُمْ». ^(۱) واته: "نهوهی خواردووتانه به زیگری خوی گوره و به نویژ کردن بیتاویتنهوه و ههزمی بکهن، نه کهن لهسه ری بجهون، با دلتان رهق نه بیّت".

*****

*****

*****

---

(۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السَّنِيِّ) / ۲۳۰ / به ژماره: ۴۸۸. حه دیسیکی (مَوْضُوع) و هه لیه ستراره. بروانه: الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۲۶۴ - ۲۶۵.

**((كتيبي سلاو كردن و، داواي مؤلته تي
هاتنه ژوورهوي مالان و، دوعا كردن بؤ
كەسى پزىميوو، نهوش پەيوەندى بەمانەوه
هەيه)) □**

- خوی گوره فرموویه تی: ﴿فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبَارَكَةً طَيِّبَةً﴾ [الثور: ۶۱] واته: {نه گهر چوونه ناو خانوویه که وه، سلاویکی پرۆزو خاوینی خوی له خوتان بکهن}.
- ههروه ها فرموویه تی: ﴿وَإِذَا حُيِّتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا﴾ [النساء: ۸۶] واته: {نه گهر به جوریک سلاوتان لی کرا، ئیوهش به جوریکی جوانر یان ههروه کو خوی وه لایمی بده نه وه}.
- ههروه ها فرموویه تی: ﴿لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّىٰ تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا﴾ [الثور: ۲۷] واته: {ئه ی ئه و که سانه ی باوه رتان به خواو پیغه مبه ره که ی هیناوه، مه چنه ناو خانوویه ک، بیجگه له خانووی خوتان، ههتا پرس نه که نو، سلاو له خه لکه که ی ناوی نه که ن}.
- ههروه ها فرموویه تی: ﴿وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ [الثور: ۵۹] واته: {کاتیکیش منداله کانتان گه یشته ته مه نی بالغبوون و پیگه یشتن، با نه وانیش داوی نیزن و مؤلت بکهن، وه کو چوون که سانی پیش نه وان داویان ده کرد}.
- ههروه ها فرموویه تی: ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ * إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ﴾ [الذاریات: ۲۴ - ۲۵] واته: {ئایا تو باسی میوانه به ریزه کانی حه زره تی (إبراهیم) ت پیگه یشته وه؟ کاتیک هاته نه ژوره وه بؤلای، وتیان: سلاوت لیبت، نه ویش فرمووی: سلاو له ئیوهش بیت}.

بشزانه که نه صلی سلاو کردن به قورناتن و به سونهت و به کۆدهنگی زانایان

سابت بوه.

سه بارهت به دانه دانه ی مه سه له کانی و لقه لقه باسباسه کانی، نه وه له وه زۆرتن که بژمیردرین. منیش - نه گهر خوی گه وره بیه ویت - پوخته ی مه به سه سه ره کیه کانی له چه نه باسیکدا که مدا ده ینم. ته و فیک و رینمووی و پیکان و چاودیش تنها له لایه ن خودا وه یه.

باسی گه ورهیی سلاو کردن و، فهرمان کردن به بلاوکردنهومی سلاو

بۆمان ریوایهت کراوه له ههردوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوهلی خوشهویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (عَمْرُو) ی کورپی (عَاصِ) هوه (خوا له خزی و باوکیشی رازی بیت)، که پیاویک پرسیاری له پیغهمبهری خوا کرد (درودی خوی له سهر بیت): (أَيُّ الْإِسْلَامِ خَيْرٌ؟) واته: "چی کاریک له نیسلامدا باشترین کاره؟" نهویش فهرمووی: «تَطْعِمُ الطَّعَامَ، وَتَقْرَأُ السَّلَامَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ»^(۱). واته: "نان بده بیت و، سلاو بکهیت له و که سهی که دهیناسیت و، له وهش که نایناسیت".

بۆشمان ریوایهت کراوه له ههردوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوهلی خوشهویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوی لی رازی بیت)، نهویش له پیغهمبهری خواوه (درودی خوی له سهر بیت)، که فهرموویهتی: «خَلَقَ اللَّهُ - عَزَّ وَجَلَّ - آدَمَ عَلَى صُورَتِهِ، طُولُهُ سِتُونَ ذِرَاعًا. فَلَمَّا خَلَقَهُ، قَالَ: اذْهَبْ، فَسَلِّمْ عَلَى أَوْلِيكَ نَفْرًا مِنَ الْمَلَائِكَةِ جُلُوسًا، فَاسْتَمِعَ مَا يُحْيُونَكَ، فَإِنَّهَا تَحْيِيكَ وَتَحْيِي ذُرِّيَّتَكَ. فَقَالَ: "السَّلَامُ عَلَيْكُمْ". فَقَالُوا: "السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ" فَرَادَوْهُ: وَرَحْمَةُ اللَّهِ»^(۲). واته: "خوی گه وره باوکه نادهمی له سهر شیوهی خوی دروستکردوه (واته: وه کو پیاویکی ریک و پیک و تهواو، نهک وه کو نهوه و هچه کانی که به چهند قوناغینکدا تیده په رن)، در پزیه کهی شهست قول بوو، جا که دروستی کرد، فهرمووی: برۆ، سلاو بکه له و فریشتانهی دانیشتون و، گویشبگره له سلاوه کهی نهوان بو تو، چونکه نهوه سلاوی توو سلاوی وه چه و نهوه کانیشته. جا نهویش فهرمووی: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ). نهوانیش (وَرَحْمَةُ اللَّهِ) یان بو زیاد کردو، فهرموویان: (السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ).

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۱۳ / به ژماره: ۱۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۶۵ / به ژماره: ۳۹.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۹۹ / به ژماره: ۵۸۷۳، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۱۸۳ / به ژماره: ۲۸۴۱.

بۆشمان رپوایهت کراوه له هەردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (بَراءِی کوری (عَازِب) سه‌وه (خوا له هەردووکیان رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خ‌وی له‌سه‌ر بیت) فه‌رمانی بی کردین به‌سه‌وت شت: به‌سه‌ردانی کردنی نه‌خۆشو، به‌شوینکه‌وتنی جه‌نازه‌و، به‌دوعا کردن بۆ که‌سی پژیوو، به‌پشتیوانی کردنی که‌سی لاوازو بی‌ده‌سه‌لاتو، به‌یارمه‌تیدان و کۆمه‌کی کردنی که‌سی سه‌تم‌لیک‌راوو، به‌بلاو کردنه‌وی س‌لاو کردنو، به‌ نه‌شکاندن و به‌جیه‌نانی سویند.^(۱)

جا نه‌مه ده‌قی به‌کیک له رپوایه‌ته‌کانی ئیمامی بوخاریه.

بۆشمان رپوایهت کراوه له سه‌حیحی موسلیمدا، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أبو هُرَیْرَةَ) وه (خ‌وی لی رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خ‌وی له‌سه‌ر بیت)، فه‌رموویه‌تی: «لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا، وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا. أَوْ لَا أَذْلكُمْ عَلَى شَيْءٍ، إِذَا فَعَلْتُمُوهُ، تَحَابَبْتُمْ؟ أَفَشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ». ^(۲) واته: "ناچنه به‌هه‌شته‌وه هه‌تا ئیمان نه‌هین، ئیمانیشتان ته‌واو نابیت، هه‌تا به‌کرتان خو‌ش نه‌ویت. جا رینموویتان نه‌که‌م بۆلای شتیک، نه‌گه‌ر بیکه‌ن به‌کرتان خو‌ش ده‌ویت؟ س‌لاو له‌ناو خۆتاندا بلاو بکه‌نه‌وه".

بۆشمان رپوایهت کراوه له (مُسْنَدِی ئیمامی (دَارِمِی) و هەردوو کتیه‌که‌ی ئیمامی (تِرْمِذِی) و (ابن ماجه) و له‌غه‌یری نه‌وانیشتا، به‌چه‌ند رپشته‌یه‌کی جوان (جید)، له‌هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (عَبْدُاللَّهِ) کوری (س‌لام) سه‌وه (خ‌وی لی رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: له‌پیغه‌مبه‌ری خ‌وام بیستوه (درودی خ‌وی له‌سه‌ر بیت)، که فه‌رموویه‌تی: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ، أَفَشُوا السَّلَامَ، وَأَطْعِمُوا الطَّعَامَ، وَصَلُّوا الْأَرْحَامَ، وَصَلُّوا

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۰۲ / به‌ژماره: ۵۸۸۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۳۵

/ به‌ژماره: ۲۰۶۶.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۷۴ / به‌ژماره: ۵۴.

وَالنَّاسُ نِيَامٌ، تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِسَلَامٍ». واته: "تهی خه لکینه، له نیوان خو تاندا سلاو بلاوبکه نه وه، نانیده بنو، په یوه ندی خزمایه تی بگه یه نن (به هه والپرسین و سهردانی کردن) و، نهو کاته ش خه لکی نوستون، نیوه نویژ بکه ن، تا به سه لاهه تی بچنه به هه شته وه".

ئیمامی (ترمذی) فهرموویه تی: حه دیسیکی (صحیح) ه. (۱)

بو شمان ریوایه ت کراوه له ههردوو کتبه که ی ئیمامی (ابن ماجه) و شیخی (ابن السنی) دا، له هاوه لی خو شه ویست (أبو أمامة) وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبه ره که مان (درودی خوای له سهر بیت)، فهرمانی پیکردین، که سلاو زور بلاو بکه یه وه. (۲)

بو شمان ریوایه ت کراوه له (موطأ) ی ئیمامی (مالک) دا (خوای لی رازی بیت)، له (إسحاق) ی کوری (عبدالله) ی کوری (أبو طلحة) وه، که (طفیل) ی کوری (أبي) ی کوری (کعب) هه والی پی داوه، که نهو دههات بو خزمه تی هاوه لی خو شه ویست (عبدالله) ی کوری ئیمامی (عمر) و، به یانیا ن زوو له خزمه تیدا ده چوو بو بازار. (طفیل) ده فهرمویت: جا که ده چووینه بازار، (عبدالله) به لای هیچ ورده وال هه فرۆش و کزنه فرۆش و گرانبه هه فرۆش و، هه ژارو، هیچ که سینکا تینه ده په ری، هه تا سلاوی لی نه کات. (طفیل) ده فهرمویت: رُوژنک هاتم بو خزمه تی (عبدالله) و، داوای لی کردم که شوینی بکه وم بو بازار. منیش عه رزم کرد: ئیشت چیه له بازار؟ خو تو هیچ ناکریت و، پرسیاری شمه ک و کالایه ک ناکه ت و، مامه له ی پیوه ناکه ت (واته: نه

(۱) پروانه: سنن الدارمی / ۱ / ۴۰۵ / به ژماره: ۱۴۶۰، و سنن الترمذی / ۴ / ۶۵۲ / به ژماره: ۲۴۸۵، و سنن ابن ماجه / ۲ / ۱۰۸۳ / به ژماره: ۳۲۵۱.

(۲) پروانه: سنن ابن ماجه / ۲ / ۱۲۱۸ / به ژماره: ۳۶۹۳، و عمل الیوم والليلة (ابن السنی) / ۱۱۰ - ۱۱۱ / به ژماره: ۲۱۶. شیخی عه سقه لانی فهرموویه تی: حه دیسیکی (حسن) هه، پالشیشی هه ده. پروانه: الفتوحات الربانیة / ۵ / ۲۸۰.

کریاریت و نه فروشیار) و، له هیچ کۆریکی بازاره کهشدا دانانیشیت! ئهوجا عه رزم کرد: دانیشه با لیسه دا قسه بکهین. ئیتر هاوهلی خوشهویست (ابْنُ عُمَرَ) پیی فهرمووم: ورگن - چونکه (طُفَيْل) کهسیکی ورگن بوه -! له بهر سلاو کردن ده چین بو بازار، سلاو ده کهین لهو کهسهی پیی ده گهین.^(۱)

بو شمان ریوایهت کراوه له سه حیحی بوخاریدا، له ئیمامی بوخاری خۆیهوه، که فهرموویهتی: هاوهلی خوشهویست (عَمَّار) (خوای لی رازی بیت) فهرموویهتی: سی سیفهت هه ن، هه ر که سیک له خۆیدا کۆیان بکاتهوه، ئیمانی له خۆیدا کۆ کردۆتهوه: هه بوونی ویژدان له گه ل نه فس و دهروونی خۆتداو، سلاو کردن له خه لکی و، به خشین و خیر کردن له کاتی هه ژاری و نه داریدا.^(۲)

ئیمه ئه م هه دیسه مان له غه یری سه حیحی بوخاریشدا بو ریوایهت کراوه و، هه دیسه کهش دراوه ته پال پیغه مبه ری خوا (دروودی خوای له سه ر بیت).^(۳)

منیش ده ئیم: به راستی ئه م سی رسته یه خیر و پییری دنیاو دوا رۆژی تیدا کۆ کراوه ته وه. چونکه هه بوونی ویژدان وا ده خوازیت، که هه رچی ماف و فهرمانی خوای گه و ره هه یه جیه جییان بکات و، خۆی له هه موو ئه و شتانه لابادات، که خوا

(۱) پروانه: موطأ الإمام مالك / ۲ / ۹۶۱ / به ژماره: ۱۷۲۶. شیخی عه سقه لانی فهرموویهتی:

فهرمایشتیکی (موقوف) ی (صحیح) ه. پروانه: الفتوحات الربانیة / ۵ / ۲۸۰.

(۲) پروانه: صحیح البخاری / ۱ / ۱۸.

(۳) زانای پایه بهرز شیخ (نور الدین) ی (هیئمی) فهرموویهتی: ئیمامی (طبرانی) له (المعجم

الکبیر) دا ریوایهتی کرده و، له رسته کهشیدا کهسیکی لاواز هه یه، به ناوی (القاسم أبو

عبد الرحمن). پروانه: مجمع الزوائد / ۱ / ۲۱۹ / به ژماره: ۱۸۴. ههروه ها له هه مان

لا په رده داو له سه ر هه دیسیکی پیتر به هه مان ده قو به ژماره (۱۸۳) فهرموویهتی: ئیمامی

(بزار) ریوایهتی کرده و، که سه کانی رسته ی گپانه وه کهشی ئه و که سانه ن که له رسته ی

گپانه وه ی هه دیسی سه حیحدا هه ن. به لام ئه وه نده هه یه، که ماموستا که ی ئیمامی (بزار)،

که بریتیه له (حسن) ی کوری (عبد الله) ی (کوفی)، نه مینیوه کهس باسی بکات.

نه هی لی کردونو، مافی خه لکیش جیبه جی بکاتو، داوای شتیک نه کات، که هی خوی نیو، ویژدانیسی هه بیته له گه ل نه فس و دهروونی خویدا، به هیج جوریک نه یخاته ناو خراپه و تاوانه وه.

سه بارهت به سلاو کردنیش له خه لکی، مانای نه وه یه، که سلاو له هه موو که سیک بکات. نه مهش نه وه له خوده گریت، که خوی له کهس به گه وره تر نه زانیتو، له گه ل هیج که سیکیشدا ساردی له نیوانیاندا نه بیته، که به هویه وه سلاوی لی نه کات.

سه بارهت به به خشین و خیر کردنیش له کاتی نه بوونی و نه داریدا، نه وه واده خوازیت که نه و کهسه به ته و اوته متمانه ی به خوای گه وره هه یه، پشتی به نه و به ستوه و، سۆزو به زه ییشی بو موسولمانان هه یه و، شتی تریش.

جا نیمهش له خوای به خشنده داواکارین، که سه رکه و توومان بکات بو هه موو نه مانه.

باسی چونیتهی سلاو کردن

بزانه که باشتر وه هایه کهسی موسولمان بلیت: (السَّلَامُ عَلَیْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ). واته: راناوی کو به کار بهیتت، باوه کو سلاو لیکراوه که یه که سیش بیت. هه روه ها کهسی وه لآمده ره وه ی سلاوه کهش بلیت: (وَعَلَيْكُمْ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ).

جا هه ندیک له و زانایانه ی که فه رموو یانه: باشتر وه هایه کهسی سلاو کهر بلیت: (السَّلَامُ عَلَیْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ): پتسه وای پایه بهرز (أَبُو الْحَسَنِ) ی (مَآوَرْدِي)، له کتیبی (الْحَاوِي) دا، له (کِتَابُ السَّيْرِ) داو، پتسه وای پایه بهرز (أَبُو سَعْدِ) ی

(مُتَوَلَّى) - که به کیکه له هاوه لآمان- له (كِتَابُ صَلَاةِ الْجُمُعَةِ) و، له غهیری
نه ویشدا.

به لگه ی نه مهش بریتیه له و حه دیسه ی، که بۆمان ریوایهت کراوه له (مُسْنَدِ
ئیمامی (دَارِمِيِّ) و (سُنَنِ) ی (أَبُو دَاوُدَ) و (تَرْمِذِيَّ) دا، له هاوه لی خو شه ویست
(عِمْرَانَ) ی کورپی (حُصَيْنَ) هوه (خواله ههردو کیان رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیاویک
هاته خزمه تی پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سر بیت) و، وتی: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ).
پیغه مبه ریش وه لآمی دایه وه و، پاشان پیاوه که دانیشت و، پیغه مبه ریش فهرمووی:
«عَشْرٌ». واته: (ده خهیری دهست کهوت). پاشان پیاویکی تر هات و، وتی:
(السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ) و، پیغه مبه ریش وه لآمی دایه وه و، نه و جا نه ویش
دانیشت و، پیغه مبه ریش فهرمووی: «عَشْرُونَ». واته: (بیست خهیری دهست
کهوت). پاشان پیاویکی تر هات و، وتی: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ) و،
پیغه مبه ریش وه لآمی دایه وه و، نه و جا نه ویش دانیشت و، پیغه مبه ریش فهرمووی:
«ثَلَاثُونَ». واته: (سی خهیری دهست کهوت).

ئیمامی (تَرْمِذِيَّ) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَنَ) ه. ^(۱)

له ریوایه تیکی ئیمامی (أَبُو دَاوُدَ) دا، له ریگه ی هاوه لی خو شه ویست (مُعَاذِ) ی
کورپی (أَنَسَ) هوه (خوی لی رازی بیت)، زیاتر له مهش هاتوه، نه و فهرموویه تی: پاشان
پیاویکی تر هات و، وتی: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَمَغْفِرَتُهُ) و،
پیغه مبه ریش فهرمووی: «أَرْبَعُونَ». واته: (چل خهیری دهست کهوت). نه و جا
فهرمووی: (دهست کهوتنی فهزلو پاداشتی زور بهم جوړه ده بیت). ^(۲)

---

(۱) بروانه: سُنَنِ الدَّارِمِيِّ / ۲ / ۳۶۰ / به ژماره: ۲۶۴۰، وَسُنَنِ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۷۱ / به
ژماره: ۵۱۹۵، وَسُنَنِ التَّرْمِذِيِّ / ۵ / ۵۲ / به ژماره: ۲۶۸۹.

(۲) بروانه: سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۷۱ / به ژماره: ۵۱۹۶. حه دیسیکی لاوازه. بروانه:
الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۲۹۱ - ۲۹۲.

بوشمان رپوایه ت کراوه له کتیبه کهی شیخی (ابن السنّی) دا، به رسته یه کی (ضعیف)، له هاوه لی خو شه ویست (آنس) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: جاریک پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت)، چاودیری ئاژه لی هاوه لانی ده کردو، پیاوئیکیش به لایدا تیه ری و، وتی: (السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ). پیغه مبهری خواش (درودی خوای له سر بیت) پی فهرموو: (وَعَلَيْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَمَغْفِرَتُهُ وَرِضْوَانُهُ). جا عهرزی کرا: نهی پیغه مبهری خوا، نهو سلاوه ی له م پیاوه ی ده کهیت، سلاوت له هیچ یه کیک له هاوه لانت پی نه کردوه؟! نهویش فهرمووی: جا چی رینگیم لیده کات له وه، له کاتیکدا نهو پیاوه پاداشتی (۱۰ - ۱۹) کهسی دهست ده کهویت؟^(۱)

هاوه لانغان فهرموویانه: نه گهر کهسی سلاو کهر بلیت: (السَّلَامُ عَلَیْكُمْ)، نهوا سلاوه که دیته جی و، نه گهر بشلیت: (السَّلَامُ عَلَیْكَ)، یان (سَلَامٌ عَلَیْكَ) دیسان ههر دیته جی.

سه بارهت به وه لآمی سلاوه کهش، نهوه که مزین وه لآم بریتیه له: (وَعَلَيْكَ السَّلَامُ)، یان (وَعَلَيْكُمْ السَّلَامُ). خو نه گهر واوه که لابیات و، بلیت: (عَلَيْكُمْ السَّلَامُ)، نهوا ههر دروسته و، ده بیته وه لآمیش. نه مهش نهو مهزه به دروسته مه شهوره یه، که نیمامی (شَافِعِي) له کتیبی (الْأُمَّم) دا فهرموویه تی و، زۆربه ی هاوه لانیشمان ههر وایان فهرموه.

زانای پایه بهرز (أَبُو سَعْدِی (مُتَوَلِّي) - که یه کیکه له هاوه لانغان - له کتیبی (التَّمَمَة) دا فهرموویه تی: (عَلَيْكُمْ السَّلَامُ) دروست نیه و، وه لآمیش نیه.

جا نه مه بۆچوونیک ی لاوازه یان هه له یه و، پیچه وانیه ی قورئان و حه دیس و ده قی فهرمایشتی نیمامی (شَافِعِي) ه.

---

(۱) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّی) / ۱۱۸ - ۱۱۹ / به ژماره: ۲۳۵. حه دیسیکی زۆر لاوازه. پروانه: الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۲۹۲.

سه‌بارت به قورئانی پیروز، خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ﴾ [هُزْد: ۶۹]. جا نه‌مه نه‌گه‌رچی شه‌رعی ئومه‌ته‌کانی پیش ئیمه‌یه، به‌لام شه‌رعه‌که‌ی ئیمه‌ش په‌سه‌ندی کرده. نه‌ویش به‌و حه‌دیسه‌ی هاوه‌لی خوشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی‌رازی بیت)، که پیشتر باس‌مان کرد، سه‌بارت به‌وه‌لامی فریشته‌کان بو‌باوکه (آدم) (درودی خوای له‌س‌ریت)، که پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌س‌ریت) هه‌والی پی‌داوین، که خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: (هِيَ تَحِيَّتُكَ وَتَحِيَّةُ ذُرِّيَّتِكَ). واته: نه‌مه سلاوی توو، سلاوی وه‌چه‌و نه‌وه‌کانیشته. جا مه‌علومه که نه‌م ئومه‌ته‌ش به‌شیکه له‌وه‌چه‌و نه‌وه‌کانی باوکه (آدم). خواش له‌هه‌موو کهس زانا تره.

هاوه‌لانیسمان یه‌کده‌نگن له‌س‌ر نه‌وه‌ی، که نه‌گه‌ر له‌وه‌لامی سلاودا بلیت: (عَلَيْكُمْ)، نه‌وه به‌وه‌لام دانانریت. جا نه‌گه‌ر بلیت: (وَعَلَيْكُمْ)، نایا به‌وه‌لام داده‌نریت یان نا؟ نه‌وه دوو بو‌چوونی هاوه‌لانیسمان له‌باره‌وه هاتوه.

نه‌گه‌ر که‌سی سلاوکه‌ر وتی: (سَلَامٌ عَلَيْكُمْ)، یان وتی: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ)، نه‌وا که‌سی وه‌لامده‌روه بو‌ی هه‌یه له‌هه‌ردوو شیوازه‌که‌دا بلیت: (سَلَامٌ عَلَيْكُمْ)، و، بو‌یشی هه‌یه بلیت: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ). خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ﴾.

پیشه‌وای پایه‌به‌رز (أَبُو الْحَسَنِ) (وَاحِدِي) - که یه‌کینکه له‌هاوه‌لانیسمان - فه‌رموویه‌تی: تو له‌به‌ناسراوی (مَعْرِفَةَ) و به‌نه‌ناسراوی (تَكْرَرًا) هینانی وشه‌ی (سَلَامٌ) دا سه‌ریشک و ناره‌زوومه‌ندی.

منیش ده‌لیم: به‌لام باشتر وه‌هایه که به‌نه‌لف ولامه‌وه به‌یتریت (واته: به‌ناسراوی).

باسيک؛ {دووباره کردنهوی سلاو سونه ته}

بۆمان ریوایهت کراوه له سه حیحی بوخاریدا، له هاوهلی خوشه ویست (انس) هوه (خوای لی رازی بیت)، نهویش له پتعه مبهری خواوه (دروودی خوای له سه ر بیت)، که نه گهر شتیکی بفرموايه، سی جار دووباره ی ده کرده وه، ههتا لیی تیگه ن و، نه گهر ته شریفیسی بهینایه بۆلای خه لکیک، سی جار سلاوی لی ده کردن. (۱)

منیش ده لیم: نه م هدیسه وا لیکنده درپته وه، که نه گهر خه لکه که کۆمه لیتیکی زۆر بووبن. له مه ولاش نه گهر خوای گه وره بیهویت، نه م مه سه له به روونی باس ده که ین و، فهرمایشتی نیمامی (ماوردی) شی له باره وه ده هینین، که خاوه نی کتیسی (الخاوی) ه.

باسيک؛ {سلاو کردن به دهنگی بهرز}

که مترین سلاو کردن، که به هۆیه وه وا داده نریت که سیک سونه تی سلاو کردنی به جیهیناوه، نه وه یه، که دهنگی خو ی به جوریک بهرز بکاته وه، که که سه سلاو لیکراوه که گوئی لییت. خو نه گهر نه و گوئی لیته بیت، نه وه وا دانانریت که سلاوی کردییت و، واجیش نیه وه لآمی بدرپته وه.

که مترینی وه لآمدانه وهش، که فهرزی وه لآمدانه وه ی سلاوی پی داده که ویت، نه وه یه، که دهنگی به جوریک بهرز بکاته وه، که که سه سلاو که ره که گوئی لییت. خو نه گهر نه و گوئی لیته بیت، نه و فهرزی وه لآمدانه وه که ی له سه ر دانا که ویت. وه کو شیخی (موتولی) و غهیری نهویش فهرموویانه.

منیش ده لیم: سونه ته نه وه نده دهنگی بهرز بکاته وه، که که سه سلاو لیکراوه که، یان سلاو لیکراوه کان به دلنیا ییه وه گوئی یان له سلاوه که بیت. خو نه گهر گومان ی

(۱) بروانه: صحیح البخاری / ۱ / ۴۸ / به ژماره: ۹۵.

هه‌بوو، که ئایا گوئیان لیبوه یان نا، ئەوا با ئیحتیات بکاتو، زیاتر دەنگی بهرز بکاتەوه.

به‌لام ئە‌گەر سلاوی له کۆمه‌له‌ که‌سیکی به‌خه‌به‌ر کرد، که چه‌ند که‌سیکی خه‌وتوو یان له‌لادابوو، ئەوا سونه‌ته به‌جۆریک ده‌نگی نزم بکاتەوه، که به‌خه‌به‌ره‌کان گوئیان لیبیتو، خه‌وتوه‌کانیش خه‌به‌رنه‌کاته‌وه.

بۆمان رپوایه‌ت کراوه له‌ سه‌حیحی موسلیمدا، له‌ هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (مُقَدَّاد) هوه (خوای لێ رازی بیت)، له‌و هه‌دیه‌سه‌ درێژه‌ی، که‌ فه‌رموویه‌تی: ئیمه‌ به‌شه‌ شیره‌که‌ی پێغه‌مبه‌ری خوامان (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) ده‌برد بۆ خزمه‌تیو، ئەویش له‌ شه‌ودا ته‌شرفی ده‌هیناو، سلاویکی وه‌های ده‌کرد، که‌ که‌سی خه‌وتوو ی خه‌به‌ر نه‌ده‌کرده‌وه‌و، که‌سی به‌خه‌به‌ریش گوئی لێ ده‌بوو. منیش جارێک خه‌وم نه‌ده‌هاتو، دوو هاو‌رپێکه‌شم خه‌وتیوون. جا پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت)، ته‌شرفی هیناو، هه‌ر به‌و جۆره‌ سلاوی کرد، که‌ پێشتر ده‌یکرد. ^(۱) خواش له‌ هه‌موو که‌س زانا تره‌.

باسیک: {وه‌لامدان‌ه‌وه‌ی سلاو ده‌ست به‌جی}

پێشه‌وای پایه‌به‌رز قاضی (حُسَيْن) و (أَبُو الْحَسَنِ) ی (وَاحِدِي) و، غه‌یری ئەوانیش له‌ هاوه‌لامان فه‌رموویانه: به‌مه‌رج گه‌راوه‌ که‌ وه‌لامدان‌ه‌وه‌ی سلاو ده‌ست به‌جی بیت. خو‌ ئە‌گەر دوا‌بخستو، پاشان وه‌لامی دایه‌وه، ئەوه‌ به‌ وه‌لام دانان‌ریتو، تاوانباریش ده‌بیت، که‌ وه‌لامی نه‌داوه‌ته‌وه‌.

---

(۱) بر‌وانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۲۵ / به‌ ژماره: ۲۰۵۵.

باسی نهو هه‌دیسانه‌ی سه‌باره‌ت به ناپه‌سه‌ندی سلاو کردن به نیشاره‌تی

دهست‌و‌شتی ترهاتون، به‌بی‌دنگ

بۆمان ریوایه‌ت کراوه له کتیبه‌که‌ی ئیمامی (تَرْمِذِي) دا، له (عَمْرُو) ی کوری (شُعَيْب) هوه، ئه‌ویش له باوکیه‌وه‌و، ئه‌ویش له باپه‌ره‌یه‌وه، ئه‌ویش له پیغه‌مبه‌ری خواوه (دررودی خوای له‌سه‌ر بیت)، که فه‌رموویه‌تی: «لَيْسَ مِنَّا مَنْ تَشَبَّهَ بِغَيْرِنَا. لَا تَشَبَّهُوا بِالْيَهُودِ وَلَا بِالنَّصَارَى، فَإِنَّ تَسْلِيمَ الْيَهُودِ الْإِشَارَةُ بِالأَصَابِعِ، وَتَسْلِيمَ النَّصَارَى الْإِشَارَةُ بِالْكَفِّ». واته: "ئه‌و که‌سه له ئیمه‌ نه، که خۆی به‌ غه‌یری ئیمه‌وه ده‌شوبه‌یتیت. خۆتان مه‌شوبه‌یتن به‌ جوله‌که‌و گاوره‌کانه‌وه: چونکه‌ به‌راستی سلاو کردنی جوله‌که‌کان بریتیه له نامازه‌کردن به‌ په‌نجه‌کان‌و، سلاو کردنی گاوره‌کانیش بریتیه له نامازه‌کردن به‌ له‌بی‌ده‌ست".

ئیمامی (تَرْمِذِي) فه‌رموویه‌تی: رسته‌که‌ی لاوازه.^(۱)

منیش ده‌لیم: سه‌باره‌ت به‌و هه‌دیسه‌ش، که بۆمان ریوایه‌ت کراوه له کتیبه‌که‌ی ئیمامی (تَرْمِذِي) دا، له ژنه‌هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَسْمَاء) ی کچی (بَزِيد) هوه، "که رۆژێک پیغه‌مبه‌ری خوا (دررودی خوای له‌سه‌ر بیت) به‌ مزگه‌وتدا تپه‌ری‌و، کۆمه‌له‌ نافرته‌تیکیش دانیشتبوون، ئه‌ویش به‌ ده‌ستی نامازه‌ی بۆ کردن و سلاوی لێ کردن" ئیمامی (تَرْمِذِي) ش فه‌رموویه‌تی: هه‌دیسێکی (حَسَن) به^(۲)، نه‌وه‌ وایکده‌دریته‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا (دررودی خوای له‌سه‌ر بیت) به‌ ده‌ست‌و به‌ زمانیش سلاوی لیکردون.

(۱) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۵ / ۵۶ / به ژماره: ۲۶۹۵. به‌لام پالپشتیشی هه‌یه. بروانه:

الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۲۹۹ - ۳۰۰.

(۲) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۵ / ۵۸ / به ژماره: ۲۶۹۷.

به‌لگه‌ی نهم لیکن‌دانه‌وش نه‌وه‌یه، که نیمامی (أبو داؤد) نهم حه‌دیس‌ه‌ی ریوایه‌ت کرده‌و، له‌ گئیرانه‌وشیدا فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ر سلاؤی لیکن‌ردین.^(۱)

باسی سوکمی سلاؤ کردن

بزانه که سلاؤ کردن سونه‌ته‌و، واجب نیه‌و، سونه‌تی (کفایه‌)شه. بویه نه‌گه‌ر سلاؤ‌که‌ره‌کان کۆمه‌لئیک بوون، نه‌وا سلاؤ کردنی یه‌ کیکیان به‌سه‌ بۆ هه‌موویان. خو نه‌گه‌ر هه‌موویان سلاؤ بکه‌ن، نه‌وه‌ باش‌ره‌.

پیشه‌وای پایه‌به‌رز قاضی (حُسین) - که یه‌ کیکه‌ له‌ پیشه‌وایانی هاوه‌لائمان - له‌ (کتابُ السیر)ی (تعلیق)به‌ که‌یدا فه‌رموویه‌تی: بیجگه‌ له‌ نهمه‌ سونه‌تی (کفایه‌)ی ترمان نیه‌.

منیش ده‌لیم: نهمه‌ی که‌ قاضی (حُسین) وای داناوه‌ تاکه‌ نموونه‌یه، جیگه‌ی سه‌رنجه‌. چونکه‌ هاوه‌لائمان (ره‌جه‌تی خویان لیبت) فه‌رموویانه: دو‌عا کردن بۆ که‌سی پڑمیویش هه‌ر سونه‌تی (کفایه‌)یه، وه‌ کو له‌م نزیکانه‌دا - نه‌گه‌ر خوای گه‌وره‌ بیه‌ویت - به‌روونی باسی ده‌ که‌ین.

کۆمه‌لئیکش له‌ هاوه‌لائمان، به‌لکو هه‌موویان فه‌رموویانه: قوربانی کردن سونه‌تی (کفایه‌)یه، ده‌ره‌ق به‌ ته‌واوی نه‌ندامانی خیزائیک. بویه نه‌گه‌ر یه‌ کیکیان قوربانی بکات، نه‌وا شیعارو سونه‌ته‌که‌ بۆ هه‌موویان دینه‌دی.

سه‌باره‌ت به‌ وه‌لامدانه‌وه‌ی سلاؤیش، نه‌وه‌ نه‌گه‌ر سلاؤ لیکراوه‌ که‌ یه‌که‌ که‌س بوو، نه‌وا پیویسته‌ له‌سه‌ری وه‌لام بداته‌وه‌. خو نه‌گه‌ر کۆمه‌لئیک بوون، نه‌وا وه‌لامدانه‌وه‌ که‌ فه‌رزی (کفایه‌)یه له‌سه‌ر هه‌موویان. بویه نه‌گه‌ر یه‌ کیکیان وه‌لامی

(۱) بروانه: سُنُّ أَبِي دَاؤُد / ۲ / ۷۷۳ / به‌ ژماره: ۵۲۰۴.

دایه‌وه، ئەوا ئەر که که له‌سه‌ر ئەوانی تر نامینیت. خو ئه‌گەر هه‌موویان وه‌لامیان نه‌دایه‌وه، ئەوا هه‌موویان تاوانبار ده‌بن. ئه‌گەر هه‌مووشیان وه‌لامیان دایه‌وه، ئەوه ئه‌وپه‌ری ته‌واوی و گه‌وره‌یه. هاوه‌لامان وایان فه‌رموه‌و، فه‌رمایشته‌که‌شیان به‌هێزو جوانه.

هاوه‌لامان یه‌کده‌نگن له‌سه‌ر ئەوه‌ی، که ئه‌گەر که‌سیکی تر (له‌ ده‌ره‌وه‌ی کۆمه‌له‌که) وه‌لامی دایه‌وه، ئەوا وه‌لامدانه‌وه‌که له‌سه‌ر کۆمه‌له‌که دانا‌که‌وێت. به‌لکو پێویسته له‌سه‌ریان وه‌لامی سلاوه‌که بده‌نه‌وه. خو ئه‌گەر ته‌نها ئەو که‌سه وه‌لامی دایه‌وه، ئەوا هه‌موویان تاوانبار ده‌بن.

بۆمان رپوایه‌ت کراوه له (سُنن) ی (أَبُو دَاوُد) دا له ئیمامی (عَلِيّ) سه‌وه (خوای ئی رازی بیت)، ئەویش له پێغه‌مبه‌ری خواوه (درودی خوای له‌سه‌ر بیت)، که فه‌رموویه‌تی: «يُجْزِي عَنِ الْجَمَاعَةِ إِذَا مَرُّوا أَنْ يُسَلَّمَ أَحَدُهُمْ، وَيُجْزِي عَنِ الْجُلُوسِ أَنْ يَرُدَّ أَحَدُهُمْ».^(۱) واته: "ئه‌گەر کۆمه‌لێک تێپه‌رین و، ته‌نها یه‌کیان سلاوی کرد، بۆ هه‌موویان جینگه ده‌گریت و، ئه‌گەر کۆمه‌لێکیش دانیشتبوون و، ته‌نها یه‌کیان وه‌لامی دایه‌وه، بۆ هه‌موویان جینگه ده‌گریت".

بۆشان رپوایه‌ت کراوه له (مُوطَا) دا، له زانای پایه‌به‌رزی شوینکه‌وتوان (زَيْد) ی کوری (أَسْلَم) سه‌وه، که پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت)، فه‌رموویه‌تی: «إِذَا سَلَّمَ وَاحِدًا مِنَ الْقَوْمِ، أَجْزَأَ عَنْهُمْ».^(۲) واته: "ئه‌گەر یه‌ک که‌س له کۆمه‌لێک سلاوی کرد، بۆ هه‌موویان جینگه ده‌گریت".

منیش ده‌لیم: ئەمه‌ هه‌دیسیکی (مُرْسَل) سه‌و، رسته‌که‌شی (صَحِيح) سه‌.

(۱) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۷۵ / به ژماره: ۵۲۱۰. شیخی عه‌سقه‌لانی فه‌رموویه‌تی:

هه‌دیسیکی (حَسَن) سه‌. بروانه: الْفَتْوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۳۰۵.

(۲) بروانه: مُوطَا الْإِمَامِ مَالِك / ۲ / ۹۵۹ / به ژماره: ۱۷۲۱.

باسيڻڪ: {نہو کہسہی سلاوئیکي پيڱگہيشٽ، واجبه وهلامی بداتہوہ}

پيشه‌وای پایه‌برز (أَبُو سَعْدِی (مُتَوَلِّي) و غهیری نه‌ویش فہرموویانہ: نہ‌گہر کہسینک له پستی پەردہ‌یہک یان دیواریکہ‌وہ بانگی کہسینکی تری کردو، وتی: (السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا فُلَانُ). واتہ: سلاوت لیبت، ئەی فلانہ کہس. یان نوسراوئیکي نوسی و، تیدا نوسیووی: (سلاوت لیبت، ئەی فلانہ کہس)، یان (سلاو له فلانہ کہس). یان کہسینکی ناردبوو، پيشی وتبوو: (سلاو بکہ له فلانہ کہس) و، کہسہ کہش نوسراوہ کہ یان نیردراوہ کہی پيڱگہيشٽ، پیوستہ وهلامی سلاوہ کہ بداتہوہ.

هہروہا شیخی (وَاحِدِي) و غهیری نه‌ویش فہرموویانہ: پیوستہ له‌سہر کہسہ نوسراوئیکراوہ کہ وهلامی سلاوہ کہ بداتہوہ، نہ‌گہر پئی گہيشٽ.

بۆمان ریوایہت کراوہ له هہردوو صہحیحی بوخاری و موسلیمدا، له (عَائِشَةُ) ی دایکی ئیماندارانہوہ (خوای لِي رَازِي بِيْت)، کہ فہرموویہتی: پیغہمبہری خوا (درودی خوای له‌سہر بِيْت) پئی فہرمووم: «نہمہ جوہرہئیلہ سلاوت لِي دہکات». منیش وتم: (وَعَلَيْهِ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ).^(۱)

جا له هہندیك له ریوایہتہ کانی هہردوو صہحیحی بوخاری و موسلیمدا بہم جوړہ ہاتوہو، وشہی (وَبَرَكَاتُهُ) ی تیدایہ. بہلام له هہندیك له ریوایہتہ کاندانہو وشہیہی تیدا نہو، زیادہی کہسی متمانہ‌داریش قبولئیکراوہ.

له کتیبہ کہی ئیمامی (تَرْمِذِي) شدا وشہی (وَبَرَكَاتُهُ) ہاتوہو، نه‌ویش فہرموویہتی: حہدیسینکی (حَسَن) ی (صَحِيح) ہ.^(۲)

---

(۱) بروانہ: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۳۷۴ / بہ ژمارہ: ۳۵۵۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۸۹۵ / بہ ژمارہ: ۲۴۴۷.

(۲) بروانہ: سُنُّ التَّرْمِذِيِّ / ۵ / ۵۵ / بہ ژمارہ: ۲۶۹۳.

سونه تیشه سلاو بو کسی غائب و دورور بنیردریت.

باسیک: { نهو کهسهی سلاوی کهسیکی دووری پیگه‌یشت، واجبه دست به‌جی وه‌لامی بداته‌وه }

نه‌گهر کهسیک به کهسیکی تردا سلاوی ناردو، نیردراوه‌کesh وتی: (فلانه
کهس سلاوت لی ده‌کات)، نه‌وه وه‌کو باسمان کرد، پیویسته دست به‌جی وه‌لامی
سلاوه‌که بداته‌وه‌و، سونه‌تیشه وه‌لامی کهسه سلاو‌گه‌یه‌نهره‌کesh بداته‌وه‌و، بلیت:
(وَعَلَيْكَ وَعَلَيْهِ السَّلَامُ) واته: (سلاو له توو، له نه‌ویش).

بو‌شمان ریوایه‌ت کراوه له (سُنَنِی نِیَمَامِی (أَبُو دَاوُد) دا، له (غَالِبِی
(قَطَّان) سه‌وه، نه‌ویش له (پیاویکه‌وه)، که وتویه‌تی: باو‌کم بو‌ی گِیرامه‌وه له
بایره‌مه‌وه، که فه‌رموویه‌تی: باو‌کم ناردمی بو‌ خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوی
له‌سر بیت) و، وتی: بچوره خزمه‌تی و، سلاوی لی بکه. منیش هاتمه خزمه‌تی و، عه‌رزم
کرد: باو‌کم سلاوت عه‌رز ده‌کات. نه‌ویش فه‌رمووی: «وَعَلَيْكَ السَّلَامُ، وَعَلَىٰ أَبِيكَ
السَّلَامُ».^(۱)

منیش ده‌لیم: نه‌مه نه‌گهرچی ریوایه‌ته له (کهسیکی نادیارو نه‌ناسراو)، به‌لام
پیشتر باسمان کرد، نه‌و حدیسانه‌ی له‌باره‌ی کرده‌وه چاکه‌کانه‌وه هاتون، به‌لای
هموو زانایانه‌وه چاوپوشیان تیدا ده‌کریت.

---

(۱) بروانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۸۰ / به‌ژماره: ۵۲۳۱.

باسيک: { سلاو کردن له کسی گوی گران }

شیخی (مُتَوَلِّي) فرمویه تی: نه گهر سلاوی له کسی گوی گران کرد، نهوا پیوسته به دم سلاوی لی بکات، چونکه ده توانیت، ههروهها به دهستیش ناماژهی بۆ بکات، تاوه کو کهسه که تیگات و، نه میس شایستهی وهلامدانهوه بیت. بویه نه گهر به ههردوو جوړه که سلاو نه کات، ئیتر شایستهی وهلامدانهوه نابیت.

دیسان فرمویه تی: ههروهها نه گهر کسی گوی گران سلاوی لهم کردو، نه میس ویستی وهلامی بداتهوه، ده بیت به زمان وهلامه که بداتهوه، به دهستیش ناماژهی بۆ بکات، تاوه کو کهسه که تیگات و، نه میس فهرزی وهلامدانهوه کهی له سهر دابکه ویت.

ههروهها فرمویه تی: نه گهر سلاوی له کسی لان کردو، کهسه لاله کهش به دهست ناماژهی کرد، نهوا فهرزی وهلامدانهوه کهی له سهر داده که ویت. چونکه ناماژه کردنه کهی نهو له جیگهی قسه دا داده نیشیت.

به هه مان شیوه نه گهر کسی لان به ناماژه سلاوی لی کرد، نهوا هه شایستهی وهلامدانهوه ده بیت، له بهر نهو هۆکارهی که باسمان کرد.

باسيک: { سلاو کردن له مندال }

شیخی (مُتَوَلِّي) فرمویه تی: نه گهر کسی سلاوی له مندالیک کرد، نهوا پیوست نیه له سهر منداله که وهلامی بداتهوه. چونکه مندال لهو که سانه نیه، که شتی له سهر فهرز بیت.

جا نه مهی که شیخی (مُتَوَلِّي) فرمویه تی راست و دروسته. به لام نه ده ب وهایه و، سونه تیشه که منداله که وهلامی بداتهوه.

قاضی (حُسَین) و قوتابیه‌کشی - که شیخی (مُتَوَلّی) ه - فہرموویانہ: نہ گہر مندالیکِ سلاوی لہ کہ سیکی پنگہ‌یشتووی بالغ کرد، نایا پیویستہ لہ سہر کہ سہ پنگہ‌یشتوہ کہ وہ لآمی سلاوہ کہی بداتہ وہ؟ نہ وہ دوو بۆچوونی لہ سہرہ، کہ پھیوہندیان بہ دروستیتی موسولمانبوونی مندالہ وہ ہہیہ:

- نہ گہر بلّین: موسولمانبوونی دروستہ، نہوا سلاوی نہمیش وہ کو سلاوی کہ سی پنگہ‌یشتو و ہہایہ و، پیویستہ وہ لآمی بدریتہ وہ.
- نہ گہر بیشلّین: موسولمانبوونی دروست نیہ، نہوا وہ لآمدانہ وہی سلاوہ کہی واجب نیہ، بہ لکو سونہ تہ.

منیش دہلّیم: بۆچوونہ دروست و راستہ کہی ئەم دوو بۆچوونہ، نہوہیانہ، کہ واجبہ وہ لآمی سلاوہ کہی بدریتہ وہ. چونکہ خوی گہورہ فہرموویہ تی: ﴿وَإِذَا حُيْتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا﴾ [النساء: ۸۶].

سہبارت بہوش کہ ئەوان فہرموویانہ: "پھیوہندی بہ دروستیتی موسولمانبوونی مندالہ کہ وہ ہہیہ"، زانای پایہ بہرز شیخ (أبو بکر) (شاشی) فہرموویہ تی: بۆچوونیکہ ہہلہیہ. جا ہہر نہوہ راستہ، کہ نہو فہرموویہ تی. خواش لہ ہہموو کہس زانا ترہ.

نہ گہر کہ سیکی پنگہ‌یشتو و سلاوی لہ کۆمہلّیک کرد، کہ مندالیکیان تیدابوو، مندالہ کہ وہ لآمی دایہ وہو، ئەوانی تر وہ لآمیان نہ دایہ وہ، نایا فہرزہ کہیان لہ سہر دادہ کہوویت؟ نہمہش دوو بۆچوونی لہ سہرہ:

- دروستزینیان - کہ (قاضی حُسَین) و شیخی (مُتَوَلّی) لہ سہرہ - نہوہیہ، کہ فہرزہ کہیان لہ سہر دانا کہوویت. چونکہ مندالہ کہ لہو کہ سانہ نیہ، کہ شتی لہ سہر فہرز بیت. خو وہ لآمدانہ وہی سلاویش فہرزہ، بۆیہ بہ وہ لآمدانہ وہی

مندالّه که فەرزه که دانا که ویت، ههروه کو چۆن فەرزی نوێژی جه نازهی پیّ
دانا که ویت.

• بۆ چوونی دوه میس، که فەرماشتی شیخ (أبو بکر)ی (شاشی) هه، خاوه نی
کتیبی - (حلیة العلماء فی معرفة مذاهب الفقهاء) ناسراو به - (المُسْتَظْهِرِي)
- که یه کیکه له هاوه لآغان - نهوه یه: که فەرزه که ی پیّ داده که ویت، هه
وه کو چۆن بانگدانی مندالّ بۆ پیاوان دروسته، به بانگدانه که ی نه، داوی
بانگدان له سه ر پیاوان داده که ویت.

منیش ده لیم: سه بارت به نوێژ کردن له سه ر جه نازهش، نهوه هاوه لآغان دوو
بۆ چوونی جیاوازو مه شهوریان هه یه له سه ر دا که وتی فەرزیتی نهو نوێژه، به کردنی
له لایه ن مندالیکه وه: دروستترینیان به لای هاوه لآغانه وه نهوه یه که داده که ویت و،
فەرماشتی نیمامی (شافعی) شی له سه ر هاتوه. خواش له هه موو کهس زانا تره.

باسیک: {دوباره کردنه وی سلاو نه گه ن هه موو به یه ک گه یشتینکدا}

نه گه ر که سیک سلاوی له که سیک تر کردو، پاشان له ماوه یه کی نزیکدا پیّ
گه یشته وه، نهوا سونه ته بۆ جاری دوه مو جاری سیه م و زیاتریش سلاوی لی
بکاته وه، هاوه لآغان له سه ر نه مه یه که نه گن. به لگه ش له سه ری بریتیه له:

نهو هه دیسه ی که بۆمان ریوایه ت کراوه له هه ردوو سه حیجی بوخاری و
موسلیمدا، له هاوه لی خو شه ویست (أبو هريرة) وه (خوای لی رازی بیت)، له هه دیسی
نهو که سه ی، که نوێژی به خرابی کرده. جا که سه که هاتوه، نوێژی کرده و،
پاشان هاتوه بۆ خزمه تی پیغه مبه ری خوا (دروودی خوای له سه ر بیت) و، سلاوی لی
کرده و، نهویش وه لامی سلاوه که ی داوه ته وه، پییشی فه رموه: «بگه ر پیره وه
نوێژه که ت بکه ره وه. چونکه نهوه نوێژ نیه، که تۆ کردت». جا کابراش گه ر پیره وه،

نوژنه که ی کرده وه، نه و جا هاته وه، سلاوی له یتغمبهری خوا (درودی خوی له سر بیت) کرده وه، هتا سی جار نه م کاره ی کرد.^(۱)

بوشمان ریوایت کراوه له (سُنن) ی (أَبُو دَاوُد) دا، له هاوه لی خو شه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوی لی رازی بیت)، نه ویش له یتغمبهری خوا وه (درودی خوی له سر بیت)، که فرموویه تی: «إِذَا لَقِيَ أَحَدَكُمْ أَخَاهُ، فَلْيَسَلْ عَلَيْهِ. فَإِنْ حَالَتْ بَيْنَهُمَا شَجَرَةٌ أَوْ جِدَارٌ أَوْ حَجْرٌ، ثُمَّ لَقِيَهُ، فَلْيَسَلْ عَلَيْهِ». ^(۲) واته: "نه گهر یه کینک له ئیوه گه یشت به برابه کی دینی خوی، با سلاوی لی بکات. جا نه گهر دره ختیک یان دیوارتیک یان بگردو تاویرتیک که وته نیوانیانه وه، پاشان پی گه یشته وه، با هر سلاوی لی بکاته وه".

بوشمان ریوایت کراوه له کتیه که ی شیخی (ابْنُ السُّنِّيِّ) دا، له هاوه لی خو شه ویست (أَنَسُ) وه (خوی لی رازی بیت)، که فرموویه تی: هاوه لانی یتغمبهری خوا (درودی خوی له سر بیت)، ریان ده کردو ده هاتن و ده چون. جا نه گهر دارتیک یان بهرزاییه که بهاتایه ته پیشیان، ده بون به دوو به شه وه، بو لای راست و بو لای چه پ. پاشان له و دیوی نه وه وه ده گه یشته وه به یه کترو، سلاویان له یه کتر ده کرد.^(۳)

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۲۶۳ / به ژماره: ۷۲۴، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۲۹۷ / به ژماره: ۳۹۷.

(۲) بروانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۷۲ / به ژماره: ۵۲۰۰. شیخی عه سقه لانی فرموویه تی: حه دیسیکی (صَحِيح) ه. بروانه: الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۳۱۸.

(۳) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّيِّ) / ۱۲۳ / به ژماره: ۲۴۵. ههروه ها نیمامی بوخاریش له (الْأَدَبُ الْمَفْرَد) و نیمامی (طَبْرَانِي) ش له (الْمُعْجَمُ الْأَوْسَط) دا ریوایه تیان کرده وه، شیخی (هَيْثَمِي) ش سه باره ت به ریوایه ته که ی نیمامی (طَبْرَانِي) فرموویه تی: رسته که ی (حَسَن) ه. بروانه: الْأَدَبُ الْمَفْرَد / ۳۴۹ / به ژماره: ۱۰۱۱، وَالْمُعْجَمُ الْأَوْسَطُ / ۸ / ۶۹ / به ژماره: ۷۹۸۷، وَمَجْمَعُ الزَّوَائِدِ / ۸ / ۳۴ / به ژماره: ۱۲۷۵۲. ۱۱۳

باسيڭ: {سلاو كردنى دوو كەسى بەيەك گەيشتوو ئە يەك كاتدا}

ئە گەر دوو كەس بەيەكتر گەيشتوو، ئە يەك كاتدا ھەريەكەيان سلاوى لەوى تريان كرد، يان يەككيان دوای ئەوى تريان سلاوى كرد، ئەو (قاضي حُسَيْن) و شىخى (مُتَوَلَّى) فەرمويانە: ھەريەكە لەو دوو كەسە دەبن بە سلاو كەر. بۆيە پيويستە لەسەر ھەريەكەيان وەلامى سلاوى ئەوى تريان بداتەو.

شىخى (شاشي) فەرمويەتى: ئەمە جيگەى سەرنجە. چونكە ئەو تەعبيرەى بۆ سلاو كردن بەكار دەھيترىت، بۆ وەلامدانەووش دەشيت. بۆيە ئە گەر يەككيان لەدوای ئەوى تريانەووبوو، ئەو دەبيتە وەلام. بەلام ئە گەر ھەردوو كيان بە يەك جار بوو، ئەو نايبتە وەلام.

جا بۆچونى راست ئەمەيە، كە شىخى (شاشي) فەرمويەتى.

باسيڭ: {ھوكمى ئەو كەسەى دەگات بە كەسيكى ترو، پيى دەليت:

{وَعَلَيْكُمْ السَّلَام}

ئە گەر كەسيك كەيشت بە كەسيكى ترو، كەسى سلاو كەر وتى: {وَعَلَيْكُمْ السَّلَام}، شىخى (مُتَوَلَّى) فەرمويەتى: ئەو بە سلاو دانانرىت. بۆيە شايستەى وەلامدانەووش نيە. چونكە ئەو تەعبيرە بۆ سلاو كردن ناشيت.

منيش دەليم: بەلام ئە گەر بليت: {عَلَيْكَ السَّلَام}، يان {عَلَيْكُمْ السَّلَام}، بەبى واو، ئەو پيشەواى پايەبەرز (أَبُو الْحَسَنِ) (وَاحِدِي) فەرمويەتى: بە سلاو كردن دادەنرىت و، پيويستيشە لەسەر كەسى بەرامبەر وەلامى بداتەو، ئە گەرچى تەعبيرە عادەتيە كەشى ھەلگىراو تەو.

جا بۆچونى بەھىز ئەمەيە، كە شىخى (وَاحِدِي) فەرمويەتى.

ههروه‌ها زانای پایه‌برز (إِمَامُ الْحَرَمَيْنِ) یش هه‌ر وای فه‌رموه. بویه پیوسته
که‌سی به‌رام‌بهر وه‌لامی سلاوه‌که‌ی بداته‌وه. چونکه‌ ته‌عبیره‌ که‌ به‌ سلاو داده‌نریت.

ده‌شگونجیت بوت‌ریت: له‌وه‌دا که‌ نایا ئه‌و ته‌عبیره‌ به‌ سلاو داده‌نریت، دوو
بوچوونی له‌سه‌ره، وه‌کو ئه‌و دوو بوچوونه‌ی هاوه‌لائمان، سه‌بارت به‌وه‌ی که‌
نه‌گه‌ر که‌سی نوپۆخوین بو ده‌رچوونی له‌نوپۆزه‌که‌ی بلیت: (عَلَيْكُمُ السَّلَامُ)، نایا
به‌وه‌ له‌ نوپۆزه‌که‌ی ده‌رده‌چیت، یان نا؟ دروست‌ترین بوچوونیان ئه‌وه‌یه‌ که‌: به‌ئلی
ده‌رده‌چیت.

هه‌روه‌ها ده‌شگونجیت بوت‌ریت، ئه‌م که‌سه‌ به‌هیچ جوریک شایسته‌ی وه‌لامدانه‌وه
نیه. له‌بهر ئه‌و هه‌دیه‌ی، که‌ بۆمان رپوایه‌ت کراوه‌ له‌ (سُنَنِی ئیمامی (أَبُو
دَاوُدَ) و (تَرْمِذِي) و له‌ غه‌یری ئه‌وانیشدا، به‌ چه‌ند رشته‌یه‌کی (صَحِيح) له‌ هاوه‌لی
خۆشه‌ویست (أَبُو جُرَيْجِي) (هَجِيمِي) به‌وه‌ (خوای لی‌رازی بیت)، که‌ ناوی (جَابِرِي)
کوری (سَلِيم) به‌ - و تراویشه: ناوی (سَلِيم) ی کوری (جَابِر) ه- جا ئه‌و فه‌رموویه‌تی:
جَارِيكَ هَاتِم بُو خَزْمَه‌تِي يَغْهَمْبَه‌رِي خَوَا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت) و، عه‌رزم کرد:
(عَلَيْكَ السَّلَامُ يَا رَسُولَ اللَّهِ). ئه‌ویش فه‌رمووی: «لَا تَقُلْ: "عَلَيْكَ السَّلَامُ"، فَإِنَّ
عَلَيْكَ السَّلَامُ تَحِيَّةَ الْمَوْتِي». واته: "مه‌ئلی: (عَلَيْكَ السَّلَامُ)، چونکه‌ ئه‌و ته‌عبیره‌ بو
سلاو کردن له‌ مردوه‌کان به‌کار ده‌هێنریت".

ئیمامی (تَرْمِذِي) فه‌رموویه‌تی: هه‌دیه‌یکی (حَسَن) ی (صَحِيح) به.^(۱)

منیش ده‌لیم: ده‌گونجیت ئه‌م هه‌دیه‌ به‌وونکردنه‌وه‌ی ئه‌وه‌ بیت، که‌
باش‌ترین و ته‌واوترین ته‌عبیری سلاو کردن کامه‌یه. نه‌ک مه‌به‌سته‌که‌ ئه‌وه‌ بیت، که‌
ئه‌و ته‌عبیره‌ بو سلاو کردن به‌کار ناهێنریت. خواش له‌ هه‌موو که‌س زانا تره‌.

---

(۱) بروانه: سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۷۴ / به‌ ژماره: ۵۲۰۹، وَسُنَنِ التَّرْمِذِي / ۵ / ۷۱ / به
ژماره: ۲۷۲۱.

پیشه‌وای پایه‌برز (أَبُو حَامِدِ) ی (غَزَالِي) له کتیبی (إِحْيَاء) دا فرموویه‌تی: ناپه‌سه‌نده که‌سی سلاو‌کەر یه که‌مجار بلیت: (عَلَيْكُمْ السَّلَام)، له‌بەر ئەم‌ه‌دیسه. جا بۆ‌چوونی هه‌لێژێردراو ئەوه‌یه که سلاو‌کردن به‌و صیغه‌یه ناپه‌سه‌نده. خو‌ئێ‌گەر که‌سیک به‌و جووره سلاوی کرد، پێویسته وه‌لام بدریته‌وه، چونکه به سلاو داده‌نریت.

{ سلاو‌کردن به‌ر له قسه‌کردن سونه‌ته }

سونه‌ته که‌سی موسولمان به‌ر له هه‌موو قسه‌یه‌ک سلاو‌بکات. ه‌دیسه (صَحِيح) سه‌کانو، کاری (سَلَف) و (خَلْف) ی ئەم ئومه‌ته‌ش له‌و باره‌وه مه‌شهورن.

جا به‌لگه‌ی پشت پێ‌به‌ستراوی ئەم باسه بریتیه له‌و ه‌دیسه سه‌حیحانه‌و، له کاری (سَلَف) و (خَلْف) ی ئومه‌ت.

سه‌باره‌ت به‌و ه‌دیسه‌ش، که بۆمان رپوایه‌ت کراوه له کتیبه‌که‌ی ئیمامی (تَرْمِذِي) دا، له هاه‌ولێ خو‌شه‌ویست (جَابِر) ه‌وه (خوای لێ‌رازی بیت)، که فرموویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت) فرموویه‌تی: «السَّلَامُ قَبْلَ الْكَلَامِ»، ئەوه ه‌دیسه‌یکێ لاوازه‌و، ئیمامی (تَرْمِذِي) ش فرموویه‌تی: ئەمه ه‌دیسه‌یکێ (مُنْكَر) ه.^(۱)

(۱) بروانه: سُنُنُ التَّرْمِذِي / ۵ / ۵۹ / به ژماره: ۲۶۹۹.

باسيک: {هزل و گه ورهیی سلاو کردن}

سلاو کردن (له وه لآمدانه وه) باشتره. له بهر نهو فهرمايشتهی پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سر بیت)، که له هه دیسی سه حیجی بوخاری و موسلیمدا هاتوه: «وَخَيْرُهُمَا الَّذِي يَبْدَأُ بِالسَّلَامِ».^(۱) واته: "باشترینان نهو هیانه که سلاوه که ده کات".

بویه باشتر وه هایه بۆ هه ریه که لهو دوو که سهی بهیه کتر ده گهن، سووریت له سهر نهوهی که نهو سلاوه که بکات.

بوشمان ریوایهت کراوه له (سُنَنِ) ی نیمی (أَبُو دَاوُد) دا، به ریشه کی جوان (جید)، له هاوه لی خوشه ویست (أَبُو أَمَامَةَ) وه (خوی لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سر بیت) فهرموویه تی: «إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِاللَّهِ مَنْ بَدَأَهُمْ بِالسَّلَامِ».^(۲) واته: "شایسته ترینی خه لکی به لوتفی خوا، نهو که سهیه که سه ره تا سلاو له خه لکی ده کات".

له ریوایه ته که ی نیمی (تَرْمِذِي) دا هاتوه، که عه رزی پیغه مبهر کراوه: نهی پیغه مبهری خوا، دوو پیاو بهیه کتر ده گهن، کامیان سلاو بکات؟ نهویش فهرمووی: «أَوْلَاهُمَا بِاللَّهِ تَعَالَى».

نیمی (تَرْمِذِي) فهرموویه تی: هه دیسیکی (حَسَن) ه.^(۳)

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۵۶ / به ژماره: ۵۷۲۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۹۸۴ / به ژماره: ۲۵۶۰.

(۲) بروانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۷۱ / به ژماره: ۵۱۹۷.

(۳) بروانه: سُنُنُ التَّرْمِذِيِّ / ۵ / ۵۶ / به ژماره: ۲۶۹۴.

باسی نهو حاله تانهی که سلاو کردن تیئاندا سونه تهو، نهوانهش که

تیئاندا ناپه سندهو، نهوانهش که تیئاندا (مُباح)ه

بزانه که ئیمه فهراغان پیکراوه سلاو زور بکهین، وه کو پیشتر باسمان کرد. بهلام سلاو کردن له هندیك حاله تدا زورتر جهختی لهسه ر کراوه تهو، له هندیك حاله تیشدا که مترو، له هندیك حاله تیشدا نهی لی کراوه.

سه بارهت بهو حاله تانهی که زور جهختی لهسه ر کراوه تهو و سونه ته، نهوه له ژماره نایه. چونکه سلاو کردن نهصله. بویه ئیمهش زور له خویمان ناکهین بو باسکردنی یه که به یه کهی حاله ته کان.

بشزانه که سلاو کردن له زیندوه کان و له مردوه کان بهر ئهم حاله تانه ده که ونو، پیشتریش له ((کچی زیکره کالی مردوو)) دا چوئیتی سلاو کردن له مردوو مان باس کرد.

سه بارهت بهو حاله تانهش که سلاو کردن تیئاندا ناپه سنده، یان که متر جهختی لهسه ر کراوه تهو، یان (مُباح)ه، نهوانه هلاویر کراون له نهصله که. بویه پیوسته بهروونی باس بکرین.

یه کیک لهو حاله تانه نهوه یه که: نه گهر سلاو لیکراوه که خهریکی میز کردن یان جوتبون یان شتیکی لهو جوړه بیټ. که لهم حاله تانه دا ناپه سنده سلاوی لی بکریت. خو نه گهر که سیک سلاوی کرد، نهوا شایسته ی وه لامدانه وه نابیت.

یه کیکیش لهو حاله تانه نهوه یه که: کهسه سلاو لیکراوه که خهوتبیټ، یان خهوه نوو چکه بییاته وه.

یه کیکیش لهو حاله تانه نهوه یه که: کهسه که نویژ بکات، یان خهریکی بانگدان، یان قامهت کردن بیټ بو نویژ، یان له همامو لهو جیگانهی تر دا بیټ، که سلاو کردن تیئاندا په سندنیه.

یه کیکیش لهو حاله تانه نهویه که: خهریکی ناخواردن بیت و، پارووی لهدهمدا بیت.

جا نه گهر که سیک لهم حاله تانه دا سلاوی لیکرد، نهوا شایسته ی وه لامدانه وه ناییت. به لام نه گهر له سهر خواردن بوو، پارووی لهدهمدا نه بوو، نهوا هیچ خراپه یه کی تیدا نیه، که سلاوی لی بکریت و، پیوسته له سهریشی وه لامی سلاوه که بداته وه.

به هه مان شیوه له کاتی کرین و فروشتن و سهر جهم مامه له کانی تریشدا سلاو ههر ده کریت و، واجبیشه وه لام بدریته وه.

سه بارهت به سلاو کردن له کاتی وتاری رۆژی جومعه ش، هاوه لانمان فهرموویانه: ناپه سه نده لهو کاته دا سلاو بکریت. چونکه نوپژخوینه کان فهرمانیان پیکراوه به بیده نگ بوون و گوی گرتن له وتاره که. جا نه گهر که سیک لهم حاله تده دا سلاوی کرد، ئایا وه لامی ده دریته وه؟ هاوه لانمان بوچوونی جیاوازیان هه یه:

- هه ندیکیان فهرموویانه: وه لامی نادریته وه. چونکه که مته رخه می کردوه.
- هه ندیکیش فهرموویانه: نه گهر بلین بیده نگ و گوی گرتن واجبه، نهوا وه لامی نادریته وه. نه گهر بشلین: سونه ته، نهوا یه کیک له ناماده بوه کان وه لامی ده داته وه، له هه موو حاله تیکدا ناییت زیاتر له یه ک کهس وه لامی بداته وه.

سه بارهت به سلاو کردنیش لهو که سه ی که خهریکی خویندنی قورئانه، پشه وای پایه بهرز (أَبُو الْحَسَنِی (وَاحِدِی) فهرموویه تی: باشتر وایه سلاوی لی نه کریت. چونکه خهریکی خویندنی قورئانه. خو نه گهر که سیک سلاوی لیکرد، نهوا تنها نه وه نده به سه، که به ناماژه وه لامی بداته وه. جا نه گهر به زمانیش وه لامی

دایه‌وه، ئەوا با سەرله‌نوی (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) بکات و، ئەوجا بگهریته‌وه بۆ قورئان خویندنه‌که‌ی.

ئەمه فه‌رمايشتی شیخی (وَاحِدِي) ه‌و، جینگه‌ی سه‌رنخیشه. بۆچوونی به‌هیزیش ئەوه‌یه که که‌سی قورئانخوین سلّوی لّی ده‌کریت و، واجیشه به‌ زمان وه‌لام بداته‌وه.

خۆ ئەگه‌ر خه‌ریکی نزاو پارانه‌وه بوو، ته‌واویش رۆچووبوو تیداو، دلّی به‌ته‌واو ته‌ی له‌لای بوو، ئەوه ده‌کریت بو تریت: ئەمیش له‌وه‌دا که باسمان کرد وه‌کو ئەو که‌سه وه‌هایه، که خه‌ریکی خویندنی قورئانه. بۆچوونی به‌هیزیش به‌لای منه‌وه سه‌بارهت به‌م که‌سه ئەوه‌یه، که ناپه‌سه‌نده سلّوی لّی بکریت. چونکه دلّی پیتی ده‌شکیت و گه‌رد ده‌گریت و، زۆر زیاتر له‌و که‌سه نار‌ه‌حه‌تر ده‌بیت، که خه‌ریکی خواردنه.

سه‌بارهت به‌و که‌سه‌ش، که خه‌ریکی ته‌لبیه کردنه له‌ ئیحرامدا، ئەویش ناپه‌سه‌نده سلّوی لّی بکریت. چونکه ناپه‌سه‌نده ته‌لبیه کردنه که‌ی بیچریتیت. خۆ ئەگه‌ر که‌سیک سلّوی لّیکرد، ئەوا وه‌کو ئیمامی (شَافِعِي) و هاوه‌لانمان (ره‌حه‌تی خویان لیتت) فه‌رموو یانه: ده‌بیت به‌ زمان وه‌لامی سلّوه که بداته‌وه.

باسیک: {حوکه‌کانی وه‌لامدانه‌وه‌ی سلّو}

پیشتر باسی ئەو حاله‌تانه‌مان کرد، که سلّو کردن تیاندا ناپه‌سه‌نده‌وه، باسی ئەوه‌شمان کرد، که له‌و حاله‌تانه‌دا که‌سی سلّو که‌ر شایسته‌ی وه‌لامدانه‌وه ناییت. بۆیه ئەگه‌ر که‌سه سلّو لّیکراوه که خۆی ویستی وه‌لامی بداته‌وه، ئایا دروسته بۆی، یان سونه‌ته؟ ئەوه جوّره ته‌فصیلیکی تیدایه:

سه‌بارهت به‌و که‌سه‌ی که خه‌ریکی میز کردن یان کاری له‌و جوّره‌یه، ئەوه ناپه‌سه‌نده وه‌لامی سلّوه که بداته‌وه، ئەمه‌شمان له سه‌ره‌تای کتیه‌که‌وه یاس کرد.

سه‌بارت به و که‌سه‌ش که خه‌ریکی ناخوردن و شتی وه‌هایه، نه‌وه سونه‌ته وه‌لامی سلاوه که بداته‌وه، له‌و جیگه‌دا که واجب نیه له‌سه‌ری.

سه‌بارت به و که‌سه‌ش که نویژ ده‌کات، نه‌وه حه‌رامه بۆ وه‌لامدانه‌وه‌ی سلاوه که بلیت: (وَعَلَيْكُمْ السَّلَام). خوْ نه‌گه‌ر وای وتو، ده‌شیزانی حه‌رامه، نه‌وا نویژه‌که‌ی به‌تان ده‌بیته‌وه. به‌لام نه‌گه‌ر نه‌یده‌زانی، نه‌وه به‌لای دروست‌ترینی دوو بۆ‌چوونه‌که‌ی لای ئیمه‌وه: نویژه‌که‌ی به‌تان نابیته‌وه. هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر بشلیت: (عَلَيْهِ السَّلَام)، نویژه‌که‌ی هه‌ر به‌تان نابیته‌وه. چونکه دو‌عاو پاران‌ه‌ویه، نه‌وه‌ك (خِطَاب) و روو تیگردن.

سونه‌تیشه که‌سی سلاو لیکراو له‌ناو نویژدا به‌ ناماژه وه‌لامی سلاو بداته‌وه‌و، به‌ زمان هیچ نه‌لیت. خوْ نه‌گه‌ر له‌دوای لیب‌وونه‌وه له‌ نویژه‌که به‌ زمان وه‌لامی بداته‌وه، نه‌وه هیچ خراپه‌یه کی تیدا نیه.

سه‌بارت به که‌سی بانگ‌خوینیش ناپه‌سه‌ند نیه به‌ له‌فزه عاده‌تیه که وه‌لامی سلاو بداته‌وه. چونکه له‌فزه که که‌مه‌و، بانگه‌که‌ی پی به‌تان نابیته‌وه‌و، خه‌له‌لیشی تی ناکه‌ویت.

باسی نهو کهسهی سلاوی لی دهریتو، نهوش سلاوی لی ناگریتو،

نهوش وهلامی دهریتهوهو، نهوش وهلامی نادریتهوه

بزانه که نهو کهسه موسولمانهی، که ناوبانگی تاوانباری و بیدعه کاری نیه، سلاو دهکاتو، سلاویشی لی دهکریت. بویه سونهته نهو سلاو بکاتو، واجیشه وهلامی بدریتهوه.

هاوه لاغان فرموویانه: نافرته له گهل نافرته وهکو پیاو له گهل پیاو وههایه.

سهبارته به نافرته له گهل پیاو، پیشهوای پایه بهرز (أبو سعدي) (مُتَوَلِّي) فرموویه تی: نه گهر ژنی خوئی بوو، یان که نیزه کی بوو، یان یه کیك بوو له مه حرمه کانی، نهوه نهو نافرته له گهل نهو پیاو هدا وهکو پیاو له گهل پیاو وههایه. بویه سونهته بو ههریه که یان سلاو لهوی تریان بکه نو، پیوستیشه له سهر نهوی تریان وهلامی بداته وه.

نه گهر نافرته تیکی بیگانهش بوو، نهوا نه گهر جوان و گهنج بوو، ترسی حهز لیگردن و دلبردنی هه بوو، نهوا نابیت پیاو سلاوی لی بکات. خو نه گهر سلاوی لیگرد، نهوا دروست نیه نهو وهلامی بداته وهو، ناشییت نهو سهره تا سلاو له پیاو بکات. خو نه گهر سلاوی لیگرد، نهوا شایستهی وهلام نابیت. خو نه گهر وهلامی دایه وه، نهوا کاریکی ناپه سهندی کرد وه.

بهلام نه گهر پیرو به ته مهن بوو، ترسی حهز لیگردن و دل بردنی نه بوو، نهوا دروسته نهو سلاو له پیاو بکاتو، پیوستیشه له سهر پیاو وهلامی سلاوه کهی بداته وه.

نه گهر نافرته ته کان کومه لیک بوون، نهوا دروسته پیاو سلاویان لی بکات. یان نه گهر پیاو هکان کومه لیک زور بوونو، سلاویان له نافرته تیک کرد، نهوا دروسته،

نه گهر ترسی فیتنه ی تیدا نه بوو بو پیاویک یان بو ژنه کان، یان بو ژنیک یان بو پیاوه کان.

بو مان ریوایهت کراوه له (سُنن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تِرْمِذِي) و (أَبْنُ مَاجَه) و له غهیری ئهوانیشدا، له ژنه هاوه لی خوشه ویست (أَسْمَاء) ی کچی (بِرِّد) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت)، به لاماندا تپه ری و، سلاوی لیکردین و، ئیمهش کۆمه له نافرته تیک بووین.^(۱)

ئیمامی (تِرْمِذِي) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ه.

ئهمهش که من هینام دهقی ریوایه ته که ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) ه.

سه بارهت به ریوایه ته که ی ئیمامی (تِرْمِذِي) ش، له ودا له (أَسْمَاء) هوه هاتوه، که پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت) رۆژنیک به ناو مزگوتدا تپه ری و، کۆمه له نافرته تیکیش دانیشتبوون و، ئه ویش به ناماژه ی دهست سلاوی لی کردن.

بو شان ریوایهت کراوه له کتیه که ی شیخی (أَبْنُ السُّنِّي) دا، له هاوه لی خوشه ویست (جَرِيْر) ی کوری (عَبْدُ اللَّهِ) هوه (خوای لی رازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت)، به لای کۆمه له ژنیکدا تپه ری و، سلاوی لی کردن.^(۲)

بو شان ریوایهت کراوه له سه حیجی بوخاریدا، له هاوه لی خوشه ویست (سَهْل) ی کوری (سَعْد) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: نافرته تیکمان له ناودا بوو - له ریوایه تیکدا هاتوه که پیره ژنیکمان هه بوو - لاسکی سلقی ده گرت و، ده یکرده ناو مه نجه له وه و، چه ند دنکه جو به کیشی ده هاری. جا ئیمهش نه گهر نو یژی

---

(۱) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۷۳ / به ژماره: ۵۲۰۴، وَسُننُ التِّرْمِذِي / ۵ / ۵۸ / به ژماره: ۲۶۹۷، وَسُننُ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۲۲۰ / به ژماره: ۳۷۰۱.

(۲) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (أَبْنُ السُّنِّي) / ۱۱۴ / به ژماره: ۲۲۵. حه دیسیکی لاوازه. بروانه: الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَائِيَّةُ / ۵ / ۳۳۴.

جومعه مان بگردايه، ده گه رايه وهو، سلاومان لي ده كردو، نه ويش خواردنه كه ي ده خسته به رده مان.^(۱)

بوشمان رپوايه ت كراوه له سه حيجي موسليمدان، له (أُمُّ هَانِي) ي كچي (أَبُو طَالِب) سه وه (خوای لي رازي بيت)، كه فهرموويه تي: له رُوژي فه تخي شاري (مكه) ي بيروژدا هاتم بو خزمه تي پيغهمبه ري خوا (دروودي خوای له سر بيت)، نه ويش له و كاته دا خو ي ده شو ردو، (فَاطِمَة) ش په رده ي بو گرتبوو، منيش سلاوم لي كرد..... نيت ته وای حه ديسه كه ي باس كرد.^(۲)

باسيک: {حوکمی سلاو کردن له کافری (ذمي)}

هاوه لانغان سه باره ت به بيواه ري (ذمي) بوچووني جياوازيان هه يه: زوربه يان بيان وايه، كه دروست نيه سلاويان لي بکريت و، هه نديکيش فهرموويانه: سلاو ليکردنيان حه رام نيه، به لکو ناپه سه نده. خو نه گه ر نه وان سلاويان له موسولمانيك كرد، با نه ويش له وه لامياندا بلت: (وَعَلَيْكُمْ) و، هيجي تري بو زياد نه کات.

شيخي (ماوردي) باسي بوچووني هه نديک له هاوه لانغاني كرده، كه به لاي نه وان هه دروسته سلاويان لي بکريت. به لام موسولمان ده بيت ته نها بلت: (السَّلامُ عَلَيْكُمْ)، نابيت صيغه ي كو به كار به نييت. (واته: نه ليت: السَّلامُ عَلَيْكُمْ).

ههروه ها شيخي (ماوردي) باسي بوچوونيكي تريشي كرده، كه بي وايه نه گه ر نه وان سلاويان كرد، با موسولمان له وه لامياندا بلت: (وَعَلَيْكُمْ السَّلامُ). به لام با نه ليت: (وَرَحْمَةُ اللَّهِ).

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۰۶ / به ژماره: ۵۸۹۴.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۴۹۸ / به ژماره: ۳۳۶. ههروه ها له سه حيجي بوخاريشدا

هاتوه. بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۱۴۱ / به ژماره: ۳۵۰.

جا نهم دوو بۆچوونه هەردووکیان نامۆو رەدکراوەن.

بۆمان رپوایەت کراوە لە صەحیحی موسلیمدا، لە هاوێلی خۆشەویست (أبو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، که پێغه‌مبەری خوا (درودی خوای لەسەر بیت) فەرموویەتی: «لَا تَبْدُؤُوا الْيَهُودَ وَلَا النَّصَارَى بِالسَّلَامِ، فَإِذَا لَقِيتُمْ أَحَدَهُمْ فِي طَرِيقٍ، فَاضْطَرُّوهُ إِلَىٰ أُضْيَقِهِ». ^(۱) واتە: "ئێوە سەرەتا سلاو لە جولە‌کەو گاورە‌کان مە‌کەن. ئە‌گەر لە‌ رینگە‌شدا بە‌ یە‌کیک لە‌وان گە‌یشتن، ناچار ی بە‌کن بچیتە‌ تە‌نگە‌بە‌ری رینگە‌کە‌وه".

بۆشان رپوایەت کراوە لە هەردوو صەحیحی بوخاری و موسلیمدا، لە هاوێلی خۆشەویست (أَس) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فەرموویەتی: پێغه‌مبەری خوا (درودی خوای لەسەر بیت) فەرموویەتی: «إِذَا سَلَّمَ عَلَيْكُمْ أَهْلُ الْكِتَابِ، فَقُولُوا: وَعَلَيْكُمْ». ^(۲) واتە: "ئە‌گەر کە‌سیکی ئە‌هلی کتێب سلاوی لی‌ کردن، ئێ‌وه‌ش لە‌ وه‌لامدا بلێن: (وَعَلَيْكُمْ)".

بۆشان رپوایەت کراوە لە صەحیحی بوخاریدا، لە هاوێلی خۆشەویست (ابنُ عُمَرَ) هوه (خوا لە هەردووکیان رازی بیت)، که پێغه‌مبەری خوا (درودی خوای لەسەر بیت) فەرموویەتی: «إِذَا سَلَّمَ عَلَيْكُمْ الْيَهُودُ، فَإِنَّمَا يَقُولُ أَحَدُهُمْ: "السَّلَامُ عَلَيْكَ"، فَقُلْ: وَعَلَيْكَ». ^(۳) واتە: "ئە‌گەر جولە‌کە‌یه‌ک سلاوی لی‌ کردن، ئە‌وه‌ ناگە‌دارین کە‌ ئە‌وه‌ دە‌لێت: (السَّلَامُ عَلَيْكَ). (واتە: مردن بیت بە‌سە‌رتدا). بۆیە تۆش بلێ: (وَعَلَيْكَ)".

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٤ / ١٧٠٧ / به ژماره: ٢١٦٧.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ٥ / ٢٣٠٩ / به ژماره: ٥٩٠٣، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٤ / ١٧٠٥ / به ژماره: ٢١٦٣.

(۳) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ٥ / ٢٣٠٩ / به ژماره: ٥٩٠٢. هەروەها نێمیی موسلیمیش رپوایەتی کردووە. بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٤ / ١٧٠٦ / به ژماره: ٢١٦٤.

ههروههها لهه مهسهلهدا زۆرێك چه دیسی تریش ههن، هاووێتهی ئه مانه ی باسمان کردن. خواش له هه موو کهس زانا تره.

زانای پایه بهرز (أبو سَعْدِی (مُتَوَلِّی) فهرموو یه تی: ئه گهر موسولمانێك سلاوی له پیاوێك کردو، گومانی وابوو موسولمانه و، که چی ده رکهوت کافره، سونه ته داوای گه راندنه وه ی سلاوه که ی لی بکات و، پێی بلێت: (سلاوه کهم بو بگه رینه ره وه).

مه به ستیش له م کاره نه وه یه، که وای لی بکات هه ست به ته نهایی و نامۆی بکات و، پێشانیشی بدات، که هه یج جوړه خو شه ویسته ک له نیوانیاندا نه.

رپوایه تیش کراوه که هاوه لی خو شه ویست (ابنُ عُمَرَ) (خواله ههردووکیان رازی بیت)، سلاوی کردوه له پیاوێك و، پێی و تراوه: "ئه وه جووله که یه". ئیتر ئه ویش که وته شوینی و، پێی فهرموو: (سلاوه کهم بو بگه رینه ره وه).^(۱)

منیش ده لیم: بۆمان رپوایهت کراوه له (مُوطَّأ) ی ئیمامی (مَالِك) دا (رهحه تی خوای لیت)، که پرسیار کراوه له ئیمامی (مَالِك)، ده باره ی ئه وه که سه ی سلاو له یه هو دیه ک یان نه صرانیه ک ده کات، ئایا داوای گه راندنه وه ی سلاوه که ی لی بکاته وه؟

---

(۱) ئیمامی نه وه ی نه یفه رموه که ئه م چه دیسه له چی سه رچاوه یه کدا رپوایهت کراوه!!! جا من ده لیم زانای پایه بهرز (عَبْدُ الرَّزَّاقِ) ی کورێ (هَمَّام) له (مُصَنَّف) به که ی خویدا رپوایه تی کردوه. ههروه ها ئیمامی بوخاریش له (الأَدَبُ المُفْرَد) داو، ئیمامی (بَيْهَقِي) ش له (شُعْبُ الأَیْمَان) دا رپوایه تیان کردوه، به لām له رپوایه ته که ی ئه ماندا نوسراوه کابرا که گا ور بوه، نه وه ک جووله که. بروانه: مُصَنَّفُ عَبْدِ الرَّزَّاقِ / ۱۰ / ۳۹۲ / به ژماره: ۱۹۴۵۸، والأَدَبُ المُفْرَد / ۳۸۱ / به ژماره: ۱۱۱۵، وشُعْبُ الأَیْمَان / ۶ / ۴۶۲ / به ژماره: ۸۹۰۶. ههروه ها شیخی (ابنُ أَبِي شَيْبَةَ) ش رپوایه تی کردوه، که هاوه لی خو شه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) به لای که سه کدا تیه رپوه و، سلاوی لی کردوه و، دواتر پێی و تراوه: ئه وه جووله که یه، نه ویش پێی فهرموه: "ئه ی جووله که، سلاوه کهم بو بگه رینه وه". بروانه: مُصَنَّفُ ابْنِ أَبِي شَيْبَةَ / ۵ / ۲۵۹ / به ژماره: ۲۵۸۶۸.

بۆمان رېوايت كراوه له هەردوو صحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوێلی خۆشه‌ویست (أَسَامَةَ) ی کوری (زَيْد) هوه (خوا له هەردووکیان رازی بیت)، که پیغه‌مبەری خوا (درودی خوی لەسەر بیت) به‌لای کۆرپێکدا تێپەری، که تیکه‌لبوو له موسولمانان و موشریکه بپه‌رسته‌کان و، یه‌هودیه‌کان و، سلاویشی لێ کردن.^(۱)

لقه‌باسیک: {حوکمی نووسینی سلاو بۆ کەسی موشریک}

ئه‌گەر نوسراویکی نووسی بۆ موشریکیک و، سلاو یان شتیکی له‌و جۆره‌ی تیدا نوسیوو، ئه‌وا پێویسته‌ ئه‌وه‌ی تیدا بنوسیت، که بۆمان رېوايت كراوه له هەردوو صحیحی بوخاری و موسلیمدا، له‌ هه‌دیه‌که‌ی هاوێلی خۆشه‌ویست (أَبُو سَفِيَان) هوه (خوی لێ رازی بیت)، له‌ چیرۆکه‌که‌ی (هَرَقْل) دا، که پیغه‌مبەری خوا (درودی خوی لەسەر بیت) نوسیوی: (مِنْ مُحَمَّدٍ عَبْدِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى هَرَقْلٍ عَظِيمِ الرُّومِ، سَلَامٌ عَلَيَّ مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَى).^(۲) واته: "له‌ موحه‌مەدی به‌نده‌و پیغه‌مبەری خواوه بۆ (هَرَقْل) ی گه‌وره‌ی رۆمه‌کان، سلاو له‌و که‌سه‌ی شوین رینگه‌ی راست که‌وتوه".

لقه‌ باسیك سه‌باره‌ت به‌وه‌ی موسولمانیک ده‌یلت، ئه‌گەر چوو بۆ سه‌ردانی

کافرکی (ذمی) نه‌خۆش.

بزانه، که هاوه‌لانمان بۆچوونی جیاوازیان هه‌یه سه‌باره‌ت به‌ سه‌ردانی کردنی کافرکی (ذمی) نه‌خۆش: کۆمه‌لیک به‌ سونه‌تیان داناوه‌و، کۆمه‌لیکیش رینگریان لێ

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۰۷ / به‌ ژماره: ۵۸۹۹، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۴۲۲

/ به‌ ژماره: ۱۷۹۸.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۷ / به‌ ژماره: ۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۳۹۳ / به‌

ژماره: ۱۷۷۳.

کردوه. شیخی (شاشی)ش باسی راجیایه که ی کردوهو، پاشان فهرموویه تی: بۆچوونی راست به لای منه وه ئه وه یه، که بوتریت: سهردانی کردنی کافری نه خوش له هه ندیک حاله تدا دروسته و، چاره پتی ده سته که وتی پاداشتیش له و سهردانه دا له سهر جووری ئه و په یوه ندیه راوه ستاوه که له نیوانیان موسولمانه که و کافره که دا هه یه، نایا دراوسییه تیه، یان خزمایه تیه.

منیش ده لیم: ئه مه ی که شیخی (شاشی) فهرموویه تی بۆچوونیکی جوانه. چونکه بۆمان ریوایه ت کراوه له سه حیجی بوخاریدا، له هاوه لی خوشه ویست (انس) سه وه (خوای لی رازی بیت)، که مندالیکی یه هودی خزمه تی پیغه مبه ری خوای ده کرد (درودی خوای له سهر بیت). جا که نه خوش که وت، پیغه مبه ری خوا سهردانی کردو، لای سهریدا دانیشته و، پی فهرموو: "موسولمان به". منداله که ش ته ماشایه کی باوکی کرد، که له وی دانیشته و، باوکی شی وتی: گوپرایه لی (أبو القاسم) بکه. ئه وه بوو منداله که موسولمان بوو. پیغه مبه ریش ته شریفی هینایه ده ره وه و، فهرمووی: "سوپاس بو ئه و خوایه ی، که له ئاگر رزگاری کرد".^(۱)

بۆشان ریوایه ت کراوه له هه ردوو سه حیجی بوخاری و موسلیمدا، له (مسیب) ی کوری (خزن) سه وه - که باوکی زانای پایه رز (سعید) ی کوری (مسیب) سه (خوای لی رازی بیت) - ئه و فهرموویه تی: له کاتی سهرمه رگی (أبو طالب) دا

---

(۱) بروانه: صحیح البخاری / ۱ / ۴۵۵ / به ژماره: ۱۲۹۰. ئه م هه دیسه به لگه یه له سهر نه وه ی، که دروسته که سی بیباوه ر به خزمه تکار بگر دریت و، دروستیشه به مندال بوتریت موسولمان به و، به لگه شه له سهر نه وه ی، که نه گه ر مندال فامی په یدا کردو، زانی کوفر مانای چیه و، دواتر مردو باوه ری نه هینا و موسولمان نه بوو، تووشی سزا ده بیت. بروانه: فتح الباری / ۳ / ۲۲۱.

پیغمبره‌ری خوا (درودی خوی له‌سه‌ر بیت)، ته‌شریفی هیئا بۆلای و، فه‌رمووی: "مامه، بلی: لا إلهَ إلاَّ اللهُ". ئیتر هه‌دیسه‌که‌ی به‌دریژی باس کرد.^(۱)

منیش ده‌لیم: ئەو که‌سه‌ی سه‌ردانی کافرێکی (ذمی) نه‌خۆش ده‌کات، وا باشه بۆی، که باسی ئاینی پرۆزی ئیسلامی بۆ بکات و، جوانی و چاکیه‌کانی بۆ روون بکاته‌وه‌و، هانی بدات بۆی و، هه‌لی بنیت له‌سه‌ر باوه‌ر پنه‌تانی، به‌ر له‌وه‌ی بگاته‌ حاله‌تیک، که ته‌وبه‌و په‌شیمانی تییدا سوودی پی نه‌گه‌یه‌نیت. هه‌روه‌ها ته‌گه‌ر دو‌عایشی بۆ کرد، با دو‌عای هیدایه‌ت و شتی له‌و جو‌ره‌ی بۆ بکات.

{سلاو کردن له‌ که‌سی بیده‌کار}

که‌سی بیده‌کار و ئەو که‌سه‌ی تاوانیکی گه‌وره‌ی ئەنجام داوه‌و ته‌وبه‌شی نه‌کرده‌و، پیوسته‌ سلاویان لی نه‌کریت و، وه‌لامی سلاویشیان نه‌دریته‌وه‌و. ئیمامی بوخاری و زانیانی تر وه‌هایان فه‌رموه‌.

ئیمامی بوخاری له‌ سه‌حیحه‌که‌ی خۆیدا بۆ ئەم مه‌سه‌له‌ به‌لگه‌ی به‌و هه‌دیسه‌ هیئاوه‌ته‌وه‌و، که بۆمان رپوایه‌ت کراوه‌ له‌ هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له‌ چیرۆکه‌که‌ی هاوه‌لی خۆشه‌ویست (کعب) ی کوری (مَالِك) دا، که خۆی و دوو هاو‌پێکه‌ی له‌ غه‌زای ته‌بوک دواکه‌وتن، (کعب) فه‌رمووی: پیغمبره‌ری خوا (درودی خوی له‌سه‌ر بیت)، نه‌هی کرد له‌وه‌ی قسه‌مان له‌گه‌لدا بکریت. هه‌روه‌ها فه‌رمووی:

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۴۵۷ / به‌ ژماره‌: ۱۲۹۴، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۵۴ / به

ژماره‌: ۲۴.

من دههاتم بؤ خزمهتی پیغمبهره، سلاوم لی ده کردو، له دلی خوئدا ده موت: گوايه
لیوه کانی جولاندهوه بؤ وه لامدانهوهی سلاوه کم، یان نا؟^(۱)

ئیمامی بوخاری فهرموویهتی: هاوه لی خوئشه ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (عَمْرُو)
(خوا له هردو کیان رازی بیت) فهرموویهتی: سلاو له مه یخوره کان مه کن.^(۲)

منیش ده ئیم: نه گهر که سیک ناچار بوو سلاو له سته مکاران بکات، به هوی
نهوهی که چوو بؤلیان و، نه گهر سلاوی نه کردایه، ترسی توشبوونی زیان و
خه ساری دینه که ی یان دنیا که ی یان هردو کیانی هه بوو، نهوا با سلاویان لی
بکات.

پیشه وای پایه بهرز (أَبُو بَكْرٍ) ی (أَبْنُ الْعَرَبِيِّ) فهرموویهتی: زانایان فهرموویانه: با
سلاو له که سی سته مکار بکات و، مه به سیتی نهوه بیت، که (السَّلَام) یه کیکه له
ناوه کانی خوای گهوره، نهو کاته مانای (السَّلَامُ عَلَیْكُمْ) بهم جو ره ی لی دیت: (اللَّهُ
عَلَيْكُمْ رَقِيبٌ). واته: (خوا چاودیره به سه رتانه وه).

باسیک: {سلاو کردن له مندالان}

سونه ته سلاو له مندالان بکریت.

بۆمان ریوایهت کراوه له ههردوو صحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه لی
خوئشه ویست (أَنَسُ) هوه (خوای لی رازی بیت)، که نهو به لای کومه له مندالی کدا

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۴ / ۱۶۰۳ / به ژماره: ۴۱۵۶، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۱۲۰

/ به ژماره: ۲۷۶۹.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۰۷.

تپه‌ریوه‌و، سلاوی لیکردوون‌و، فهرموویه‌تی: پیغه‌مبهری خواش (دروودی خوی له‌سهر بیت) سلاوی له مندالآن ده‌کرد.^(۱)

له ریوایه‌تیک‌ی ئیمامی موسلیمدا له (أَنَس) هوه هاتوه، که پیغه‌مبهری خوا (دروودی خوی له‌سهر بیت) به‌لای کۆمه‌له مندالیکدا تپه‌ریوه‌و، سلاوی لیکردوون.^(۲)

بوْشمان ریوایه‌ت کراوه له (سُنَن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و له غه‌یری نه‌ویشدا - به رسته‌یه‌ک، که له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا هه‌دیس‌ی پی ریوایه‌ت کراوه - له هاوه‌لی خوشه‌ویست (أَنَس) هوه (خوی لی‌رازی بیت)، که پیغه‌مبهری خوا (دروودی خوی له‌سهر بیت)، به‌لای کۆمه‌له مندالیکدا تپه‌ری، که یاریان ده‌کرد، نه‌ویش سلاوی لی‌کردن.^(۳)

نهم هه‌دیس‌ه‌مان له کتبه‌که‌ی شیخی (أَبْنُ السُّنِّي) و له غه‌یری نه‌ویشدا بو ریوایه‌ت کراوه، که (أَنَس) له گیرانه‌وه که‌یدا فهرموویه‌تی: پیغه‌مبهر فهرمووی: "السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا صَبِيَّانُ". واته: (مندالینه، سلاوتان لیبت).^(۴) خواش له هه‌موو که‌س زانا تره.

باسی نادابه‌کانی سلاو کردن‌و، چهند مه‌سه‌له‌یکی تاییه‌ت

بوْمان ریوایه‌ت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوی لی‌رازی بیت)، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبهری خوا

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۰۶ / به ژماره: ۵۸۹۳، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۷۰۸ / به ژماره: ۲۱۶۸.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۷۰۸ / به ژماره: ۲۱۶۸.

(۳) بروانه: سُنَنُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۷۳ / به ژماره: ۵۲۰۲.

(۴) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (أَبْنُ السُّنِّي) / ۱۱۵ / به ژماره: ۲۲۷.

(درودی خوی له سهر بیت) فرموویه تی: «يُسَلِّمُ الرَّأَكِبُ عَلَى الْمَاشِي وَالْمَاشِي عَلَى الْقَاعِدِ، وَالْقَلِيلُ عَلَى الْكَثِيرِ». ^(۱) واته: "با سوار سلاو له پیاده بکات و، پیادهش سلاو له دانیشتوو بکات و، کۆمه‌لی که‌میش سلاو له کۆمه‌لی زۆر بکه‌ن".

له ریوایتیکی ئیمامی بوخاریدا هاتوه، که: «يُسَلِّمُ الصَّغِيرُ عَلَى الْكَبِيرِ، وَالْمَاشِي وَالْمَارُّ عَلَى الْقَاعِدِ، وَالْقَلِيلُ عَلَى الْكَثِيرِ». ^(۲) واته: "با مندان سلاو له گه‌وره بکات و، پیادهش له دانیشتوو، کۆمه‌لی که‌میش له کۆمه‌لی زۆر".

هاوه‌لاغان و زانایانی تریش فرموویانه: سونه‌ت ئەمه‌یه که باسکرا. خو نه‌گه‌ر پیچه‌وانه‌ی ئەمه‌یان کردو، که‌سی پیاده سلاوی له که‌سی سواری کرد، یان که‌سی دانیشتوو سلاوی له پیاده‌و له سواری کرد، ئەوه‌ ناپه‌سه‌ند نیه. وه‌کو پیشه‌وای پایه‌به‌رز (أبو سعدي) و غه‌یری ئەویش فرموویانه.

جا به‌پێ ئەم فرمایشته‌ بیت، ناپه‌سه‌ندیش نیه که کۆمه‌لیکی زۆر سلاو له کۆمه‌لیکی که‌م بکه‌ن و، گه‌وره‌ش سلاو له مندان بکات. به‌لام ئەمه‌ وازه‌یتانه له‌وه‌ی که حه‌ق وایه ئەوان سلاو له‌مان بکه‌ن.

ئەم ئەده‌به‌ش بو کاتیکه که دوو که‌س له رێگه‌یه‌ کدا به‌یه‌ک بگه‌ن. به‌لام ئەگه‌ر که‌سیک چوو به‌سه‌ر که‌سیکی دانیشتوو‌دا، ئەوه‌ هه‌ر ده‌بیت ئەو سلاو بکات، ئیتر بچووک بیت، یان گه‌وره، که‌م بن یان زۆر.

شیخی (ماوردی) ئەمه‌ی دوه‌میانی به‌ سونه‌ت ناو بردوه‌و، ئەوه‌ی یه‌که‌میشیان به‌ ئەده‌بو، فرموویه‌تی ئەمه‌یان له‌خوار سونه‌ته‌وه‌یه له‌ فەزل‌و پاداشتا.

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۰۱ / به ژماره: ۵۸۷۸، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۷۰۳ / به ژماره: ۲۱۶۰.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۰۱ / به ژماره: ۵۸۷۷.

باسيڭ: {ناپەسەندە ئەناو كۆمە ئە خە ئىكدا تەنھا سلاو ئە ھەندىكىيان

{بكریت}

شىخى (مُتَوَلَّى) فەرموویەتى: ئەگەر پیاویڭ گەیشت بە كۆمەلئىك و، ویستی تەنھا سلاو ئە ھەندىكىيان بکات، ئەو ناپەسەندە. چونكە مەبەست لە کردنى سلاو دروستبوونی خوشەویستی و پیکەوہبوونە. جا لە تايەت کردنى سلاوہ کہ لە ھەندىكىيان عاجز کردو بیتاقەت کردنى ئەوہ کانی تىدايەو، رەنگە بشییت بە ھۆ کارىڭ بۆ دوژمنايەتى.

باسيڭ: {حوکمی سلاو کردن ئە جيگە قەرەبالفەکاندا}

ئەگەر کەسيڭ بە بازارىڭدا يان بە کۆلانىڭدا زۆر تىدەپەرى، يان بە شوپىڭى وەھادا کہ بەزۆرى خەلکى تىدا بەيەك دەگەن. ئەو شىخى (ماورۇدى) فەرموویەتى: لەو جيگايانەدا تەنھا سلاو لە ھەندىڭ کەس دەكریت و، لەوانى تر ناکریت. جا فەرموویەتى: چونكە ئەگەر سلاو لە ھەموو ئەو کەسانە بکات، کہ پىيان دەگات، ئەوا بە خەلکىوہ سەرقال دەبیت و، ناپەرژىتە سەر کارو پىوستىە کانی خوئى و، لە داب و نەرىتىش دەردەچىت.

ھەروەھا فەرموویەتى: مەبەست لەو سلاو کردنەش تەنھا يە کىڭە لەم دوو شتە: يان دەستخستنى خوشەویستی، يان لە کۆل کردنەوہى خراپە و کىشە.

باسيڭ: {تەنھا يەك جار وەلامى سلاوى كۆمەلئىك بىدرىتەوہ بەسە}

شىخى (مُتَوَلَّى) فەرموویەتى: ئەگەر كۆمەلئىك سلاويان لە پياويڭ کردو، ئەويش لە وەلامدا وتى: (وَعَلَيْكُمُ السَّلَام) و، مەبەستىشى ئەوہ بوو، کہ وەلامى ھەموويان بداتەوہ، ئەوا فەرزى وەلامدانەوہى دەرھەق بە ھەموويان لەسەر

لادەچىت. ۋە ڪو چۆن ئەگەر بە يەك جار نوپۆز لەسەر چەند مردوويەك بکات، ئەوا
فەرزى نوپۆزە ڪە لەسەر تەواوى خەلكە ڪە لادەچىت.

{ سلاو كردن له كۆمهڵىكى }

شىخى (مَاورَدِي) فەرموويەتى: ئەگەر ڪەسىك چوو بەسەر كۆمهڵىكى ڪەمى
ۋە ھادا، ڪە يەك سلاو كردن ھەموويانى دەگرتەو، ئەوا با تەنھا يەك جار سلاو لە
ھەموويان بکات. خو ئەگەر بەتايبەتى سلاویشى لە ھەندىكىان كردهو، ئەو زىادە
نەدەبەو، تەنھا يەك ڪەسىش لە كۆمهڵە ڪە ۋەلامى بداتەو ھەر بەسە. خو ئەگەر
زىاد لە ڪەسىك ۋەلاميان دايەو، ئەو ھش زىادە ئەدەبە.

بەلام ئەگەر كۆمهڵىكى ۋە ھابوون، ڪە تەنھا يەك سلاو بە ھەموويان
نەدەگەيشت، ۋە ڪو مزگەوتى گەورە، يان كۆرى ناھەنگ، ئەو سونەت ۋە ھايە -
ئەگەر خەلكە ڪەى دەبىنى - ھەر لە سەرەتاي چوونەژوررە ۋە ھيدا سلاو بکات،
بەمەش ۋا دادەنریت ڪە سلاوى لە ھەموو ئەو ڪەسانە كردهو، ڪە گوڤيان لە
سلاو ڪەى بو. ئىتر ۋەلامدانەو ھى سلاو ڪە بو ھەموو ئەوانەى گوڤيان لىبو
دەبىت بە فەرزى (كفایە). جا ئەگەر ويستى لەناو ئەوانەدا دابنىشیت، ئىتر سونەتى
سلاو كردنى لەسەر نامىنیت سەبارەت بەوانەى گوڤيان لە سلاو ڪەى نەبو. بەلام
ئەگەر ويستى لەودىوى ئەوانەو دابنىشیت، ڪە گوڤيان لە سلاو ڪەى بو (واتە:
لەناو ئەوانەدا، ڪە گوڤيان لە سلاو ڪەى نەبو)، ئەو ھاوہ لائىمان دوو بوچوونيان
ھەيە:

- يەككىيان ئەو ھەيە، ڪە بە سلاو كردن لەوانەى يەكەم جار سونەتى سلاو
كردن بو ئەوانىش ھەر ھاتۆتەجى. چونكە ھەموويان يەك كۆمەلن. بۆيە
ئەگەر سلاو لەوانىش بکاتەو، ئەو ئەدەبى بەجىھتياو. جا بەپى ئەم

بۆچۈنە، ھەر كام لە خەلكى مزگەوتە كە وەلامى سالاۋە كەى داىهە، ئىبىر
فەرزى (كِفَايَة) ى وەلامدانەوہ كە لەسەر ھەمويان لادەچىت.

• دومىشان ئەوہىە، كە ئەگەر وىستى لەناو ئەوانەدا دانىشىت، كە
سالاۋە كەى يە كەم جاريان بى نەگەشىتوہ، سونەتە سالاۋيان لى بكات. جا
بەبى ئەم بۆچۈنە، فەرزى (كِفَايَة) ى وەلامدانەوہى سالاۋى يە كەم لەسەر
ئەوانەى يە كەم جار لاناچىت، بەھۆى وەلامدانەوہى ئەمانەى دواترەوہ.

باسىك: {سالاۋ كەردن ئەكاتى چوونە مالاھودا}

ئەگەر كەسىك چوہ مالى خۆيەوہ، سونەتە سالاۋ بكات، باوہ كو كەسىشى تىدا
نەبىت. سونەتەشە بلىت: (السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ).

ھەر وەھا لە سەرەتەى ئەم كىتەوہ باسى ئەوہ شمان كرد، كە سونەتە كەسىك چى
بلىت، كاتىك دەبەوېت بچىتەوہ مالى خۆى.

ھەر وەھا ئەگەر چوہ مزگەوتىكەوہ، يان چوہ مالى كەسىكى ترەوہ، مالاھ كەش
كەسى تىدا نەبوو، سونەتە ھەر سالاۋ بكات، بلىت: (السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ
الصَّالِحِينَ. السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ).

باسىك: {سالاۋ كەردن ئەكاتى بە جىھىشتنى كۆرېكدا}

ئەگەر كەسىك لە گەل كۆمەلىكدا دانىشتبوو، پاشان ھەستا بۆنەوہى بەجىيان
بەبىت و لىيان جىابىتەوہ، سونەت وەھايە، كە سالاۋيان لى بكات.

بۆمان رىوايەت كراوہ لە (سُنَنِ) ى ئىمامى (أَبُو دَاوُدَ) و (تِرْمِذِي) و لە غەبرى
ئەوانىشدا، بە چەند رىشتەيەكى جوان (جَيْد)، لە ھاوہلى خۆشەويست (أَبُو

هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، که فہرموویہ تی: پیغہ مہری خوا (درودی خوای لہ سہر بیت)، فہرموویہ تی: «إِذَا أَنْتَهَى أَحَدُكُمْ إِلَى الْمَجْلِسِ، فَلْيَسَلِّمْ. فَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَقُومَ، فَلْيَسَلِّمْ. فَلْيَسَلِّمِ الْأُولَى بِأَحَقِّ مِنَ الْآخِرَةِ». واتہ: "تہ گہر یہ کیک لہ نیوہ گہیشٹ بہ کۆرپیک، با سلاؤ بکات. جا تہ گہر ویستی ہہستیت، با سلاؤ بکاتہوہ. چونکہ سلاؤ کردنی یہ کہم لہ مہی تریان حہقزو لہ پیشتر نیہ".

ئیمامی (تَرْمِذِي) فہرموویہ تی: حہدیسینی (حَسَن) ہ. (۱)

منیش دہلیم: روالہ تی تہم حہدیسہ وا پیشان دہدات، کہ واجبہ لہ سہر دانیشٹوانی کۆرہ کہ، وہ لآمی سلاؤی تہو کہ سہ بدہنہوہ، کہ سلاؤی لی کردنو بہ جئی ہیشتن.

ہہردوو پیشہوای پایہ بہرز قاضی (حُسَيْن) و قوتابیہ کہشی - کہ شیخ (أَبُو سَعْدِی (مُتَوَلِّي) ہ - فہرموویانہ: عاہدتی ہہندیک کہس و ہایہ، کہ لہ کاتی جیابونہوہ یان لہ کۆمہ لیک سلاؤ دہ کہن. جا تہم کارہ دوعا کردنہو، سونہ تہ وہ لآم بدریتہوہ، بہ لآم واجب نیہ. چونکہ سلاؤ کردن تہنہا بو کاتی بہ یہ ک گہیشتنہ، نہوہ ک بو کاتی لیک جیابونہوہ.

جا تہ مہ فہرمایشٹہ کہی تہوانہ.

بہ لآم پیشہوای پایہ بہرز (أَبُو بَكْرٍ) ی (شَاشِي) پی رازی نیہو، فہرموویہ تی: تہوہ بوچوونیکی ہلہ یہ. چونکہ سلاؤ کردن لہ کاتی رۆشتن و بہ جیہیشٹیشدا سونہ تہ، ہہروہ کو چون لہ کاتی ہاتن و دانیشٹدا سونہ تہو، تہو حہدیسہ شی لہ بارہوہ ہاتوہ.

جا تہ مہی کہ شیخی (شَاشِي) فہرموویہ تی، بوچوونہ راست و دروستہ کہ یہ.

(۱) بروانہ: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۷۴ / بہ ژمارہ: ۵۲۰۸، وَسُنُّ التَّرْمِذِي / ۵ / ۶۲ / بہ ژمارہ: ۲۷۰۶.

باسيڭ: { ڇوڪري سلاو ڪردن نه و ڪهه سي، گومان وايه وهلام ناداته وه }

نه گهر ڪه سيڱ به لاي ڪه سيڱي تر يان چهند ڪه سيڱدا ٽيپهري و، زياتر يان گوماني وا بوو، ڪه نه گهر سلاو بڪات، وه لامي نادريته وه، ئي تر يان له بهر خويه گه وره زانيي ڪا برائي به لاداتيپهريو، يان له بهر گوينه داني به ڪا برائي ٽيپهريو، يان به سلاوه ڪهي، يان له بهر شتي ڪي تر، نه وا باشتر وه هابه ڪه سلاو بڪات و، له بهر نه وه گومانه واز له سلاو ڪردن نه هيتي. چونڪه سلاو ڪردن فهرماني پيڪراوه و، ڪه سه فهرمان پيڪراوه ڪه ش بريته له ڪه سه ٽيپهريوه ڪه. به لام فهرمان نه ڪراوه ڪه ده بيت وه لام بدريته وه، له گهل نه وه شدا ده گونجي ڪه سه به لاداتيپهريوه ڪه به هه له گوماني خرابي پي برائي و، ڪه چي وه لاميش بداته وه.

سه بارهت به بوچووني نه وه ڪه سه ش، ڪه ته حقيقي نه ڪردوه: گوايه "سلاو ڪردني ڪه سه ٽيپهريوه ڪه هو ڪاره بو تاوانباربووني ڪه سه به لاداتيپهريوه ڪه" نه مه نه زانيي ڪي ئاشڪراو، نه فاميه ڪي روونه. چونڪه فهرمان پيڪراوه شهرعيه ڪان له سه ڪه سي فهرمان پيڪراو دانا ڪه ون به وينه ي نه م خدياله پروپو وچانه. خو نه گهر ته ماشاي نه م خدياله پو وچه له بڪهين، نه وا ده بيت واز له ئينڪاري ڪردني ڪاري خراب بهين، ڪه ڪه سيڱ نه نجامي ده دات و، نازانيت خرابه و، ئيمه ش زياتر گومانان وايي، ڪه به قسه ي ئيمه وازي لي ناهيتي. چونڪه ئينڪاري ڪردني ئيمه و، پيئاساندني خرابي ڪاره ڪه ده بيته هو ڪار بو تاوانباربووني، نه گهر وازي لي نه هيتي. جا گوماني شي ٿدا ني، ڪه ئيمه به گوماني له م جو ره واز له ئينڪاري ڪردني ڪاري خراب ناهين.

جا نمونه ي هاوشيوه ي نه مه زوره و زانراوه. خواهش له هه موو ڪه س زانا تره.

نه گهر ڪه سيڱ به ده ننگي وه ها سلاوي له ڪه سيڱي تر ڪرد، ڪه گوئي ليبي و، واجب بيت له سهري ڪه وه لامي بداته وه، نه ویش وه لامي نه دايه وه،

سونه ته گهردنی نازاد بکات و، به دهم بلیت: گهردنی نازاد ده کهم له مافی خوږم
سه بارهت به وه لآمدانه وهی سلاوه کهم، یان گهردنی نازاد کرده له وه لآمدانه وه،
یان ته عبیریکی تری هاوشیوه. به مدهش مافه کهی نامیتیت و داده که ویت. خواش له
هموو کهس زانا تره.

بومان ریوایت کراوه له کتیه کهی شیخی (ابن السنی) دا، له هاوه لی
خوشه ویست (عبد الرحمن) ی کوری (شیل) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی:
یتعه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت) فهرموویه تی: «مَنْ أَجَابَ السَّلَامَ، فَهُوَ لَهُ؛
وَمَنْ لَمْ يُجِبْ، فَلَيْسَ مِنْنا».^(۱) واته: "نهو کهسه ی وه لآمی سلاو بداته وه،
پاداشته کهی بو خوویه تی و، نهو کهسهش وه لآم نه داته وه، نهوه له نیمه نیه".

نهو کهسه ی سلاوی له کهسیکی تر کرده و، نهویش وه لآمی نه داوه ته وه،
سونه ته به شیوه یه کی جوان و له سر خو پتی بلیت: (وه لآمدانه وهی سلاو واجبه، بویه
باشتر وایه بو تو وه لآم بدهیته وه، تاوه کو فرزه کهت له سر لاجیت). خواش له
هموو کهس زانا تره.

باسی داوای ریگه پیدان بو چوونه مالیک

خوای گه وره فهرموویه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى
تَسْتَأْنِسُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا﴾ [النور: ۲۷].

(۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنی) / ۱۰۸ - ۱۰۹ / به ژماره: ۲۱۱. نیمامی
(أحمد) و (طبرانی) بهم دهقه: (وَمَنْ لَمْ يُجِبْ، فَلَا شَيْءَ لَهُ) ریوایه تیان کرده و، شیخی
(هینمی) ش فهرموویه تی: کهسه کانی رشتی حدیسه که لای هر دوو کیان ههمان نهو
کهسانه، که له رشتی حدیسه صحیحه کانداناویان هاتوه. بروانه: مَجْمَعُ الزَّوَائِدِ / ۸ /
۳۶ / به ژماره: ۱۲۷۶۲.

هروه‌ها فرموویه‌تی: ﴿وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ [الثور: ۵۹].

بۆشمان ریوایهت کراوه له ههردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (أَبُو مُوسَى) ی (أَشْعَرِي) سه‌وه (خرای لی رازی بیته)، که فرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوی له‌سه‌ر بیته) فرموویه‌تی: «الاسْتِئْذَانُ ثَلَاثٌ، فَإِنْ أُذِنَ لَكَ، وَإِلَّا فَارْجِعْ». ^(۱) واته: "داوای مؤلته کردن سی جاره، نه‌گه‌ر ریگه‌ت پندرا، نه‌وه باشه و بچۆره ژووره‌وه، نه‌گینا بگه‌ریره‌وه".

هروه‌ها ئەم هه‌دیسه‌مان له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا بۆ ریوایهت کراوه، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (أَبُو سَعِيدٍ) ی (خُدْرِي) و، له غه‌یری نه‌ویشه‌وه، ئەوانیش له پیغه‌مبه‌ری خواوه (درودی خوی له‌سه‌ر بیته).

بۆشمان ریوایهت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (سَهْل) ی کوری (سَعْد) سه‌وه (خرای لی رازی بیته)، که فرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوی له‌سه‌ر بیته) فرموویه‌تی: «إِنَّمَا جُعِلَ الْإِسْتِئْذَانُ مِنْ أَجْلِ الْبَصْرِ». ^(۲) واته: "داوای مؤلته کردن بۆیه دانراوه، له‌به‌ر پاراستنی چاو له ته‌ماشاکردنی ناره‌وا".

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۰۵ / به ژماره: ۵۸۹۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۹۴ / به ژماره: ۲۱۵۳.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۰۴ / به ژماره: ۵۸۸۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۹۸ / به ژماره: ۲۱۵۶.

ههروهه ها له زۆر رینگه‌ی ترهوه مهسه‌له‌ی سی جار داواکردنی رینگه‌پێدانی
چوونه‌ژووره‌وه‌مان بۆ رپوایه‌ت کراوه. ^(۱)

جا سونه‌ت وه‌هایه کهسه که سه‌ره‌تا سلاو بکات، پاشان داوای رینگه‌پێدانی
چوونه‌ژووره‌وه بکات، لای ده‌رگا که‌دا بوه‌ستیت، به‌جۆرێکی وه‌ها، که ته‌ماشای
نه‌و که‌سانه نه‌کات وا له ژووره‌وه‌ن. پاشان بلیت: (السَّلَامُ عَلَیْکُمْ)، نایا بيمه
ژووره‌وه؟ نه‌گه‌ر که‌س وه‌لامی نه‌دایه‌وه، بۆ جاری دوهم بۆ جاری سیمه بیلیته‌وه.
نه‌گه‌ر که‌س وه‌لامی نه‌دایه‌وه، با بگه‌ریته‌وه و بپروات.

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه له (سُنَنِ) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) دا، به‌رشته‌یه‌کی
(صَحِيح)، له زانای پایه‌به‌رزنی شوینکه‌وتوان (رَبِيعِي) ی کورپی (حِرَاش) هوه، که
فه‌رموویه‌تی: پیاویک له هۆزی (عَامِر) بۆی گێڕینه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا (دروردی
خوای له‌سه‌ر بیت)، ته‌شرفی له مالتیکدا بوه‌و، ئه‌ویش داوای رینگه‌پێدانی
چوونه‌ژووره‌وه‌ی کردوه‌و، عه‌رزنی کردوه: بيمه ژووره‌وه؟ پیغه‌مبه‌ریش به
خزمه‌تکاره‌که‌ی فه‌رموه: بچۆره ده‌ره‌وه بۆلای نه‌و که‌سه‌و، فیری داواکردنی
رینگه‌پێدانی هاته‌نه‌ژووره‌وه‌ی بکه‌و، بی بلی: بلی: (السَّلَامُ عَلَیْکُمْ)، نایا بيمه
ژووره‌وه؟ جا کابراش گوئی له فه‌رمایشته‌که‌وه بوو، بۆیه وتی: (السَّلَامُ عَلَیْکُمْ)،
نایا بيمه ژووره‌وه؟ ئیتر پیغه‌مبه‌ر رینگه‌ی پێداو، ئه‌ویش هاته‌ ژووره‌وه. ^(۲)

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه له (سُنَنِ) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تِرْمِذِي) دا، له هاوه‌لی
خۆشه‌ویست (کَلْدَةَ) ی کورپی (حَنْبَل) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی:
جاریک هاتم بۆ خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا (دروردی خوای له‌سه‌ر بیت) و، چوومه

---

(۱) شیخی (ابنُ عَلَان) فه‌رموویه‌تی: شیخی عه‌سقه‌لانی ته‌خریجی حه‌دیه‌کانی تا ئیره کردوه‌و،
ئیتر له (۱۸) ی مانگی (ذُو الْحِجَّة) ی سالی (۸۵۲) ی کۆچیدا وه‌فاتی فه‌رموه (ره‌حه‌تی
خوای لیبیت). بپروانه: الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۳۷۱.

(۲) بپروانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۶۶ / به ژماره: ۵۱۷۷.

ژورره وهو، سلاوم نه کرد! پیغه مبه ریش فهرمووی: بگه ریره وهو، بلی: (السَّلَامُ عَلَیْكُمْ)، نایا بیمه ژورره وهو؟

ئیمامی (تَرْمِذِيّ) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ه. (۱)

جا نه مهی که باسمان کرد، له پیشخستنی سلاو کردن به سهر داوا کردنی رینگه پیدانی چورره نه ژورره وه دا، نه وه بوچوونه راسته که یه. به لام شیخی (مَآوَرَدِيّ) له مه مه سه له داسی سی بوچوونی کردوه: یه کیکیان نه مه یه و، دوه میشیان بریتیه له پیشخستنی داوا کردنه که به سهر سلاو کردنداو، سییه میشیان، که هه لَبْژارده و په سه نندی خو یه تی، نه وه یه: نه گهر که سه که پیش چوونه ژورره وه چاوی به خاوه نی ماله که کهوت، نه وا با سلاوه که پیش بخت و، نه گهر چاویشی پی نی نه کهوت، با داوای رینگه پیدانه که پیش بخت.

نه و جا نه گهر سی جار داوای کردو، رینگه ی پی نه دراو، گومانی وه هابوو، که خاوه ن ماله که گوئی له دهنگی نه مه نه بو، نایا دروسته زیاد له سی جار داوا بکات، یان نا؟

پیشه وای پایه به رزی مه زه بی ئیمامی (مَالِك) شیخ (أَبُو بَكْرِي) (ابْنُ الْعَرَبِيِّ) سه بارهت به مه سه له داسی سی مه زه ب و بوچوونی کردوه: یه که میان نه وه یه: که ده کریت دووباره ی بکاته وه. دوه میشیان نه وه یه: که ناییت دووباره ی بکاته وه. سییه میشیان نه وه یه: که نه گهر به و شیوازه داوای کردبوو، که پیشتر باسمان کرد، نه وه با دووباره ی نه کاته وه. نه گهر به شیوازیکی تر بوو، نه وه ده کریت دووباره ی بکاته وه.

---

(۱) پروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۶۵ / به ژماره: ۵۱۷۶، وَسُنُّ التَّرْمِذِيّ / ۵ / ۶۴ / به ژماره: ۲۷۱۰.

شیخی (ابنُ العَرَبِيِّ) فەرمووئەتی: دروستترین بۆچوون ئەوئەیه کە بە هیچ جۆرێک نایت دووبارە بکاتەو.

جا ئەمە ی کە ئەو بە دروستی داناو، سونەتیش هەر وا دەخوایت (واتە: موافیقی سونەتی پیغمبەرە). خواش لە هەموو کەس زانا ترە.

باسیک: {ئادابەکانی داوای مۆلەتی چوونە ژوورمە کردن}

ئەگەر کەسێک بە سلاو کردن، یان بە لەدەرگادان داوای مۆلەتی چوونە ژوورمەوئە ی لە کەسێکی تر کردو، پێی وترا: (کئی؟) پێیستە بلیت: (فلانی کورپی فلانم)، یان (فلانە کەسی ناسراو بە فلانە شت)، یان قسەئەکی لەو جۆرە بکات، بە جۆرێک کە بەتەواوئەتی بناسریتەو.

ناپەسەندیشە کە تەنها بلیت: (منم)، یان (خزمەتکارم)، یان (منالیکم)، یان (دۆستیکم)، یان هەر قسەئەکی هاوشیوئە ی ئەمانە.

بۆمان رپوایەت کراو لە هەردوو صەحیحی بوخاری و موسلیمدا، لە حەدیسە بەناوبانگە کە ی شەوڕەوئە کە (الْبَسْرَاءُ) دا، کە پیغمبەری خوا (درودی خوی لەسەر ینت) فەرمووئەتی: پاشان جوهرئیل بردمە سەرەو بە ئاسمانی دنیاو، داوای کردنەوئە ی کرد، جا وترا: (کئیە؟) ئەوئیش فەرمووئەتی: (جوهرئیلە). وترا: (کئیت لەگەڵدایە؟) فەرمووئەتی: (مُحَمَّد). پاشان بردمە سەرەو بە ئاسمانی دوهم و سێهەم و ئەوانی ترو، لە دەرگای هەموو ئاسمانیکدا دەوترا: (کئیە؟) ئەوئیش دەیفەرموو: (جوهرئیلە).^(۱)

---

(۱) بروانە: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۳ / ۱۴۱۰ / بە ژمارە: ۳۶۷۴، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۱۴۸ / بە ژمارە: ۱۶۳.

بۆشان ریوایت کراوه له هەردوو صحیحی بوخاری و موسلیماً، له
 حەدیسە کە ی هاوئەلی خۆشەویست (أبو مُوسَى) دا، کە کاتێک پێغەمبەری خوا
 (درودی خۆی لەسەر بێت) لەسەر بیری باخە کە دانێشت و، ئیمامی (أبو بَكْرٍ) تەشریفی
 هێناو، داوای پێگەپێدانی کردو، (أبو مُوسَى) ش فەرمووی: (کییە؟) ئەویش
 فەرمووی: (أبو بَكْرٍ) ه. ئەوجا ئیمامی (عُمَرُ) تەشریفی هێناو، داوای پێگەپێدانی
 کردو، (أبو مُوسَى) ش فەرمووی: (کییە؟) ئەویش فەرمووی: (عُمَرُ) ه. پاشان ئیمامی
 (عُثْمَانُ) یش هەر بەو جۆرە. (۱)

دیسان بۆمان ریوایت کراوه له هەردوو صحیحی بوخاری و موسلیماً، له
 هاوئەلی خۆشەویست (جَابِرُ) هوه (خوای ئی رازی بێت)، کە فەرموویەتی: جَارِئِكَ هَاتَمُ بَرِّ
 خزمەتی پێغەمبەری خوا (درودی خۆی لەسەر بێت) و، له دەرگام داو، ئەویش
 فەرمووی: (ئەوه کییە؟) منیش عەرزەم کرد: (منم). ئەویش فەرمووی: (منم منم!)
 وه کو بلیت، پێی ناخۆش بوو. (۲)

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۳ / ۱۳۴۳ / به ژماره: ۳۴۷۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۸۶۸ /
 / به ژماره: ۲۴۰۳.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۰۶ / به ژماره: ۵۸۶۹، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۹۷ /
 / به ژماره: ۲۱۵۵.

باسيک: {خوناسانندن له کاتي داواي مؤلته تي چوونه ژورمودا}

هیچی تیدا نیه نه گهر که سیک به جوریک خوی بناسیتیت، که پتی بناسریتته وه، نه گهر که سی به رامبر به بی نهو جوره نهیده ناسیه وه، ئیز باوه کو خوناسانندن که ش جوره گه وره یه کی تیدا بیت. وه کو نه وهی که به کونیه خوی بناسیتیت (واته: بلیت: باوکی فالانه که سم). یان بلیت: (فالانه که سی موفتیم)، یان (فالانه که سی قازیم)، یان (شیخ فالانه که سم)، یان هر قسه یه کی تری هاوشیوهی نه مانه.

بومان ریوایت کراوه له هردوو صحیحی بوخاری و موسلیمدا، له (أُمُّ هَانِي) ی کچی (أَبُو طَالِب) هوه (خوای لی رازی بیت) - که به پی بوچوونی مه شهر ناوی (فَاحْتَةَ) یه، و تراویشه (فَاطِمَةَ) و، و تراویشه (هِنْد) - جا نهو فرموویه تی: جاریک هاتم بو خزمه تی پیغمبری خوا (درودی خوای له سر بیت)، نهویش لهو کاته دا خوی ده شور دو، (فَاطِمَةَ) ش پرده ی بو کردبو، پیغمبر فرمووی: (نهوه کیه؟) منیش وتم: (أُمُّ هَانِي) م.^(۱)

بوشمان ریوایت کراوه له هردوو صحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه لی خوشه ویست (أَبُو ذَرٍّ) هوه - که ناوی (جُنْدُب) هوه، و تراویشه: (بُرَيْر) - جا نهو فرموویه تی: شهویک چومه دهره وه، بینیم وا پیغمبری خوا (درودی خوای له سر بیت) به تنها ری ده کات. منیش له سیبهری روشنایی مانگه وه ریم ده کردو، نهویش لای کرده وه، بینمی و، فرمووی: (نهوه کیه؟) منیش عه رزم کرد: (أَبُو ذَرٍّ) م.^(۲)

بوشمان ریوایت کراوه له صحیحی موسلیمدا، له هاوه لی خوشه ویست (أَبُو قَتَادَةَ) (حَارِث) ی کوری (رَبِيعِي) هوه (خوای لی رازی بیت)، له حه دیسی مه سینه که دا

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۳ / ۱۱۵۷ / به ژماره: ۳۰۰۰، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۴۹۸ / به ژماره: ۳۳۶.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۶۶ / به ژماره: ۶۰۷۸، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۶۸۸ / به ژماره: ۹۴.

(الْمِيضَاءُ)، که داگره‌وه‌یه به‌سه‌ر زۆرێک موعجیزه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوادا (درودی خوی له‌سه‌ر بیت) و، به‌سه‌ر چه‌ند جوړێک زانست و زانیاریدا. (أَبُو قَتَادَةَ) له‌و چه‌دیسه‌دا فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوی له‌سه‌ر بیت) سه‌ری به‌رز کرده‌وه‌و، فه‌رمووی: (ئه‌وه‌ کییه؟) منیش عه‌رزم کرد: (أَبُو قَتَادَةَ) م.^(۱)

منیش ده‌لیم: هاوینه‌ی ئەم جووره‌ خو‌ناساندنه‌ زۆره‌، چونکه‌ هه‌م پێوسته‌و، هه‌م که‌سه‌ که‌ش مه‌به‌ستی شانازی کردن نیه‌.

نزیکیشه‌ له‌م باسه‌وه‌ نه‌و چه‌دیسه‌ی که‌ له‌ سه‌حیحی موسلیمدا بۆمان رپوایه‌ت کراوه‌، له‌ هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه‌ (خوی لێ رازی بیت) - که‌ به‌پێی راستترین بۆچوون ناوی (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کوری (صَخْرَه‌) - جا ئه‌و فه‌رموویه‌تی: عه‌رزێ پیغه‌مبه‌ری خوام کرد: ئە‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، له‌خوا بپارێه‌وه‌ تا هیدایه‌تی دایکی (أَبُو هُرَيْرَةَ) بدات.... ئیتر چه‌دیسه‌که‌ی باس کرد، هه‌تا گه‌یشته‌ ئه‌وی که‌ فه‌رمووی: ئه‌و جا گه‌رامه‌وه‌و، عه‌رزم کرد: ئە‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، خوا پارانه‌وه‌ که‌تی گه‌را کردو، دایکی (أَبُو هُرَيْرَةَ) ی هیدایه‌تدا.^(۲)

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۴۷۲ / به ژماره: ۶۸۱.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۹۳۸ / به ژماره: ۲۴۹۱.

باسی چندد مهسه له یهك، كه دهنه لقه باسی سلاو كردن

مهسه له یهك: {سلاو كردن نهو كه سهی له حه مام دیته دهره وه}

پیشه وای پایه بهرز (أَبُو سَعْدِی (مُتَوَلِّی) فهرموویه تی: سلاو كردن له کاتی هاتنه دهره وه له حه مام، به وهی كه پی بوتريت: (طَابَ حَمَامُكْ)، هیچ نه صلیکی نه. به لام ریوایهت کراوه، كه ئیمامی (عَلِيّ) (خوای لی رازی بیت)، به پیاویکی فهرموه كه له حه مام هاتوته دهره وه: (طَهَّرْتَ، فَلَا نَجِسْتَ). واته: (هر خاوین بیت و، پس نه بیت).

منیش ده لیم: نه م جیگه یه هیچ فهرمایشتیکی صه حیچی له باره وه نه هاتوه. به لام نه گهر كه سیك به مه بهستی خوشه ویستی و دوستایه تی و راکیشانی مه یلی هاورپیه کی خوی، پی بلیت: (أَدَامَ اللهُ لَكَ النَّعِيمَ)، یان دو عایه کی تری هاشیوه ی بو بکات، نه وه هیچ خراپه یه کی تیدا نه.

مهسه له یهك: {سلاو كردن به ته عبیریکی تر، بیجگه نه (السَّلامُ

عَلَيْكُمْ)}

نه گهر كه سیك به لای كه سیکی تر دا تپه ری و، سلاوی لیكردو، وتی: (صَبَّحَكَ اللهُ بِالْخَيْرِ)، یان (صَبَّحَكَ اللهُ بِالسَّعَادَةِ)، یان (قَوَّأَكَ اللهُ)، یان (لَا أَوْحَشَ اللهُ مِنْكَ)، یان نهو ته عبیرانه ی تر، كه خه لکی به پی عادهت به کاریان ده هینن، نه وه شایسته ی وه لامدانه وه نایت. خو نه گهر له به رامبه ردا كه سه كه ی تر دو عای خهیری بو بکات، نه وه کاریکی باشه، مه گهر هر بیه ویت به هیچ جوریک وه لامی نه داته وه، تا وه كو تیبگه یه نیت، كه نهو پتجه وانیه سونه تی کردوه و، وازی له صیغه ی تایه تی سلاو كردن هیناوه. ههروه ها وه كو ته ربیه تدانیکیش بیت بو نه وو بو كه سانی تریش، كه بایه خی تایه تی به سلاو كردن بدن.

باسيڻڪ؛ {حوكمى ماچکردنى دست و پوومه تى كه سيڻڪ}

ئەگەر كەسيڻك ويستی دەستی كەسيڻكى تر ماچ بكات، ئەو ئەگەر لەبەر دىانەويستی و چاكيتى، يان لەبەر زانست، يان پايبەرزى كەسە كە بيت، يان لەبەر ھەر شتيكى تری ئاينى بيت، ئەو ناپەسەند نيه، بەلكو سونەتە. بەلام ئەگەر لەبەر دەولەمەندى و دنيادارى و سەرۆت و شان و شوكت و ناودارى كەسە كە بيت لای دنياداران، يان لەبەر ھەر شتيكى تری ھاوشيوەى ئەوانە بيت، ئەو زۆر ناپەسەندە.

شيخي (مُتَوَلِّي) - كە يەكئەكە لە ھاوہ لائمان - فەرموويەتى: ئەو كارە دروست نيه. وەكو نامازەيەك بەوہى كە كارىكى حەرامە.

بوشمان رپويەت كراوہ لە (سُنن)ى (أَبُو دَاوُد)دا، لە ھاوہ لى خوشەويست (زَارِع) - ھوہ (خوای لى رازى بيت) - كە لەناو شاندى نوینەرايەتى ھۆزى (عَبْدُ الْقَيْس)دا بوہ بۆ خزمەتى پيغەمبەرى خوا - جا ئەو فەرموويەتى: ئيمەش بە پەلە لە ولاخە كاغان دابەزىنو، دەستمان كرد بە ماچکردنى دەست و قاچى پيغەمبەرى خوا (دروودى خوای لەسەر بيت).^(۱)

ديسان چيرۆكئيمان بۆ رپويەت كراوہ لە (سُنن)ى (أَبُو دَاوُد)دا، لە ھاوہ لى خوشەويست (أَبْنُ عُمَرَ) ھوہ (خوای لە ھەردووكيان رازى بيت)، كە تيدا فەرموويەتى: ئەو جا لى نزيك بووينەوہ (مەبەستى ئەوہ يە: لە پيغەمبەرى خوا نزيكبوونەتەوہ) و، دەستيمان ماچ كرد.^(۲)

سەبارەت بەوہى كە پياو پوومه تى مندالئىكى خوئى، يان برايەكى ماچ بكات، يان جيگەيەكى تری ماچ بكات، وەكو دەست و قاچ و بالۆ ران، يان ھەر

(۱) بروانە: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۷۸ / بە ژمارە: ۵۲۲۵. حەديسيكى (حَسَن) - ھ. بروانە: فَتْحُ الْبَارِي / ۱۱ / ۵۷.

(۲) بروانە: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۷۸ / بە ژمارە: ۵۲۲۳. كەسيڻك لە رشتە كەيدايە، بەناوى (يَزِيد)ى كورپى (أَبُو زِيَاد) ھوہ، زۆرئەك لە زانايان بە لاوازيان داناوہ.

جینگیه کی تری لاشه‌ی، به مه‌بهستی سۆزو به‌زه‌یی و لوتف و خوشه‌ویستی
خزمایه‌تی، ئه‌وه سونه‌ته.

ئه‌و حه‌دیسانه‌ش که سه‌باره‌ت به‌م مه‌سه‌له هاتون زۆرو سه‌حیح و مه‌شه‌ورن،
ئیتز منداله‌که نیرینه بیت یان مبینه.

به ههمان شیوه سونه‌ته مندالی هاورپی خو‌ی، یان مندالی که‌سیکی تر ماچ
بکات، به ههمان ئه‌و مه‌به‌ستانه‌ی سه‌ره‌وه.

به‌لام ماچکردنی به‌ناره‌زوو به‌یه‌کده‌نگی زانایان کارینکی حه‌رامه. ئیتز ئایا
مندالی خو‌ی بیت یان هی که‌سیکی تر. به‌لکر به‌یه‌کده‌نگی زانایان ته‌ماشاکردنی
به‌ناره‌زووش هه‌ر حه‌رامه، ئیتز ته‌ماشاکراوه‌که خزم بیت یان بیگانه.

بۆمان ریوایه‌ت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هه‌وه‌لی
خوشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای ئی رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا
(دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) حه‌سه‌نی کورپی ئیمامی (عَلِيٍّ) ماچ کرد (خوای له‌هه‌ردوکیان
رازی بیت)، له‌و کاته‌شدا (أَقْرَع) ی کورپی (حَابِس) ی (تَمِيمِي) له‌خزمه‌تدا بوو.
(أَقْرَع) وتی: من ده مندالم هه‌یه‌و، تاوه‌کو ئیسته‌هیچ‌کامیانم ماچ نه‌کردوه.
پیغه‌مبه‌ریش ته‌ماشایه‌کی کردو، فه‌رمووی: «مَنْ لَا يَرْحَمُ، لَا يُرْحَمُ»^(۱). واته: "ئه‌و
که‌سه‌ی ره‌حم نه‌کات، ره‌حمی پی ناکریت".

بۆشمان ریوایه‌ت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له
(عَائِشَةَ) ی دایکی ئیماندارانه‌وه (خوای ئی رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: کۆمه‌له
عه‌ره‌بیکی ده‌شته‌کی هاتن بۆ خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت)، جا
وتیان: "ئیه‌و منداله‌کانتان ماچ ده‌که‌ن؟" هه‌وه‌لانیس وه‌لامیان دانه‌وه: "به‌لی".

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۳۵ / به‌ژماره: ۵۶۵۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۸۰۸
/ به‌ژماره: ۲۳۱۸.

نه وانیش وتیان: "سویند به خوا نئمه منداله کاغان ماچ ناکهین!" پیغه مبهری خواش (درودی خوی له سر بیت) فهرمووی: «أَوْ أَمْلِكُ أَنْ كَانَ اللَّهُ تَعَالَى نَزَعَ مِنْكُمْ الرَّحْمَةَ؟»^(۱) واته: "من چیم به دهسته، نه گهر خوی گه وره ره حم و سۆزی له دلی ئیوه دهر کیشاییت".

جا نهمه دهقی یه کیکه له ریوایه ته کان و، به چهند دهقیکی تریش ریوایهت کراوه.

بوئشان ریوایهت کراوه له صحیحی بوخاری و له غهیری نهویشدا، له هاوهلی خوشه ویست (أنس) هوه (خرای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سر بیت) (إِبْرَاهِيم) ی کوری خوی گرتنه باوه شه وه، ماچی کردو بوئیشی کرد.^(۲)

بوئشان ریوایهت کراوه له (سُنن) ی (أَبُو دَاوُد) دا، له هاوهلی خوشه ویست (بَرَاء) ی کوری (عَازِب) هوه (خوا له هردورکیان رازی بیت)، که فهرموویه تی: کاتیک یه کهم جار نیمامی (أَبُو بَكْر) ته شریفی هیتابه شاری مهیدینه ی پرۆزه وه، من له خزمه تیدا بووم ته شریفی برده وه ماله وه، بینی وا (عَائِشَة) ی کچی (خرای لی رازی بیت) راکشاوه و، تووشی تا بوه. ئیتر نیمامی (أَبُو بَكْر) ته شریفی برد بۆلای و، فهرمووی: "چۆنیت کچی خۆم؟" نهوجا روومه تیشی ماچ کرد.^(۳)

بوئشان ریوایهت کراوه له کتیه کانی نیمامی (بِرْمِذِي) و (نَسَائِي) و (ابن ماجه) دا، به چهند رشته یه کی (صَحِيح)، له هاوهلی خوشه ویست (صَفْوَان) ی کوری

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۳۵ / به ژماره: ۵۶۵۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۸۰۸ / به ژماره: ۲۳۱۷.

(۲) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۴۳۹ / به ژماره: ۱۲۴۱.

(۳) پروانه: سُننُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۷۷ / به ژماره: ۵۲۲۲. ههروه ها نیمامی بوخاریش نهم هه دیسه ی ریوایهت کردوه. پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۴۲۶ / به ژماره: ۳۷۰۴.

(عَسَّال) سهوه (خوای لی رازی بیت)، که فرموویه تی: که سیکی یه هودی وتی به هاورپیه کی خوئی: وهره با بچین بو لای نهو پیغه مبه ره. نهوجا هاتن بو خزمه تی پیغه مبه ری خوا (درودی خوای له سر بیت) و، پرسیاری نو نایه ت و به لگه یان لیگرد.... نیتر چه دیسه که ی باس کرد، هه تا گه یشته نه وه ی که فرمووی: نیتر که سه که و هاورپیکه ی ده ست و قاچی پیغه مبه ریان ماچ کردو، وتیان: شایه تی ده ده یین که تو پیغه مبه ریت. (۱)

بو شمان ریوایه ت کراوه له (سُنَن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) دا، به رسته یه کی (صَحِيح) ی جوان، له (إِيَّاس) ی کورپی (دَغْفَل) سهوه، که فرموویه تی: (أَبُو نَضْرَةَ) م یینی، روومه تی چه سه نی کورپی ئیمامی (عَلِيّ) ماچ کرد (خوا له هردوکیان رازی بیت). (۲)

منیش ده لیم: (أَبُو نَضْرَةَ) ناوی (مُنْذِر) ی کورپی (مَالِك) ی کورپی (قُطْعَةَ) سهوه، شوینکه وتوویه کی متمانه داره (تَابِعِيّ ثِقَّةً).

له هاوه لی خو شه ویست (أَبْنُ عُمَرَ) ی شهوه هاتوه (خوا له هردوکیان رازی بیت)، که (سَالِم) ی کورپی خوئی ماچ ده کردو، ده یفه رموو: "سه رتان سوور بمینیت له بیریک، که بیریک ماچ ده کات". (۳)

ههروه ها له زانای پایه بهرز (سَهْل) ی کورپی (عَبْدُ اللَّهِ) ی (تُسْتَرِيّ) شهوه هاتوه، که یه کیکه له دنیانه ویسته خوا په رسته کانی نه م ئومه ته (خوای لی رازی بیت)، جا نه و

---

(۱) بروانه: سُنُنُ التَّرْمِذِيّ / ۵ / ۷۷ / به ژماره: ۲۷۳۳، وَسُنُنُ التَّسَائِيّ / ۷ / ۱۱۱ / به ژماره: ۴۰۷۸، وَسُنُنُ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۲۲۱ / به ژماره: ۳۷۰۵. ئیمامی (تَرْمِذِيّ) فرموویه تی: چه دیسیکی (حَسَن) ی (صَحِيح) سه.

(۲) بروانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۷۷ / به ژماره: ۵۲۲۱.

(۳) بروانه: مُسْتَدْرَأُ ابْنِ الْجَعْدِ / ۳۱۰ / به ژماره: ۲۱۰۳، وَالتَّأْرِيخُ الْكَبِيْرُ (المَعْرُوْفُ بِتَأْرِيخِ ابْنِ أَبِي خَيْثَمَةَ) / ۲ / ۸۹۵ / به ژماره: ۳۷۹۰.

ته شریفی ده هیئا بو خزمه تی نیمامی (أبو داؤدی (سجستانی) و، ده یفه رموو: نهو زمانه تم بو دهر بهینه، که هدیسی پیغه مبهری خوی پی ده گیریته وه، با ماچی بکه م. نهویش زمانی دهر ده هیئاو، نه میش ماچی ده کرد.

جا کارو کرده وهی زانایانی (سلف) سه بارهت بهم باسه زور له وه زیاتره که بژمیردریت و سنوری بو دابنریت. خواه له هه موو کهس زانا تره.

باسیک: {ماچکردنی روخسارو شوینی تری مردوو}

هیچی تیدا نیه که روخساری مردوو چاکه کار بو پیروزی ماچ بکریت و، هیچیشی تیدا نیه که که سیک روخساری هاوړتیه کی خوی ماچ بکات، نه گهر له سه فهریک یان شتیکی لهو جوړه گه رایه وه.

بومان ریوایهت کراوه له صحیحی بوخاریدا، له (عائشة) ی دایکی نیماندارانه وه (خوی لی رازی بیت)، لهو هدیسه دریزه ی دهر باره ی وه فاتی پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سر بیت) هاتوه. دایکه (عائشة) فهرموویه تی: نیمامی (أبو بکر) ته شریفی هیئایه ژووره وه، په رده که ی له سر روخساری پیروزی پیغه مبهری خوا لابر دو، پاشان خویدا به سهریداو، (نیوچاوانی) ماچکردو، دهستی کرد به گریان.^(۱)

بو شمان ریوایهت کراوه له کتیبه که ی نیمامی (برمیدی) دا، له (عائشة) ی دایکی نیماندارانه وه (خوی لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: هاوه لی خوشه ویست (زید) ی کوری (حارثة) (خوی لی رازی بیت) ته شریفی هیئایه وه بو شاری مه دینه ی پیروزی، پیغه مبهری خواه (درودی خوی له سر بیت)، ته شریفی له مالی مندا بو، (زید) یش هات بو خزمه تی و، دای له دهر گاو، پیغه مبهریش (درودی خوی له سر بیت) هه ستایه وه

(۱) بروانه: صحیح البخاری / ۱ / ۴۱۸ / به ژماره: ۱۱۸۴.

بؤ پیشوازی و، کراسه کهی به شوین خویدا راده کیشاو، دهستی کرده ملی و، ماچی کرد.

نیمامی (تَرْمِذِيّ) فرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ه. (۱)

سه بارهت به دهست لهمل کردن و ماچکردنی روخساری کهسانی تر - بیجگه له مندالو لهو کهسهش له سه فهر گه پراوه ته وه - نه وه ههردوو کیان ناپه سه نندن. زانای پایه بهرز (أَبُو مُحَمَّدٍ) ی (بَغَوِيّ) و غهیری نهویش له هاوه لآنمان وایان فرموه.

به لنگه ی ناپه سه نندیه کهشیان بریتیه لهو حه دیسه ی، که بؤمان ریوایهت کراوه له ههردوو کتیه که ی نیمامی (تَرْمِذِيّ) و (أَبْنُ مَاجَه) دا، له هاوه لی خو شه ویست (أَنَس) ه وه (خوای لی رازی بیت)، که فرموویه تی: پیاویک عهرزی پیغه مبهری خوای کرد: نه ی پیغه مبهری خوا، یه کیک له نیمه ده گات به برابره ک یان به هاورپیه کی خوی، نایا خوی بؤ بچه مینیته وه؟ نهویش فرمووی: "نه خیر". پیاوه کهش عهرزی کرد: نه ی دهست بکاته ملی و، ماچی بکات؟ نهویش فرمووی: "نه خیر". پیاوه کهش عهرزی کرد: نه ی دهستی بگریت و، تهوقه ی له گه لدا بکات؟ نهویش فرمووی: "به لی".

نیمامی (تَرْمِذِيّ) فرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ه. (۲)

منیش ده لیم: نه وه ی باسمان کرد سه بارهت به ماچ کردن و دهست لهمل کردن، که له کاتی گه پراوه له سه فهر و شتی لهو جو ره دا هیچی تیدا نیه و، له غهیری نه و حاله ته شدا ناپه سه ننده، نه وه بؤ که سیکه که (أَمْرَد) و روخسار جوان نه بیت (أَمْرَد):

(۱) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِيّ / ۵ / ۷۶ / به ژماره: ۲۷۳۲.

(۲) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِيّ / ۵ / ۷۵ / به ژماره: ۲۷۲۸، و سُنُّ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۲۲۰ / به

ژماره: ۳۷۰۲.

واته: گهنجی لوسکه و مولیدنه هاتوو). به لأم (أمرَد) له هه موو حاله تیکدا ماچ کردنی حه رامه، ئیز له سه فهر گه رابیته وه یان نا.

جا وا دهرده که ویت که ده ست له مل کردنیشی هه ر وه کو ماچ کردنی وه ها بیت، یان نزیك بیت لییه وه. جیاوازش نیه له م مه سه له دا له نیوان ئه وه ی، که ماچکه ره که و ماچکراوه که دوو پیای چاکه کار بن، یان دوانی خراپه کار بن، یان یه کینیان چاکه کار بیت. هه مووی هه ر وه کو یه ک وه هایه.

مه زه بی دروستیش به لای ئیمه وه ئه وه یه، که ته ماشا کردنی (أمرَد) ی روخسار جوان کارینکی حه رامه، باوه کو ته ماشا کردنه که ناره زووی له گه لدا نه بیت و، ترسی فیتنه شی نه بیت. بویه ته ماشا کردنی (أمرَد) ی روخسار جوان هه ر وه کو ته ماشا کردنی نافرته حه رامه. چونکه ئه میش هه ر له مانای نافرته دایه.

باسیک سه باره ت به ته وقه کردن

بزانه که زانایان کۆدهنگن له سه ر ئه وه ی، ته وقه کردن له کاتی به یه ک گه یشتندا سونه ته.

بۆمان ریوایه ت کراوه له سه حیجی بوخاریدا، له زانای پایه بهرز (قَتَادَة) وه، که فه رموویه تی: عه رزی هاوه لی خو شه ویست (أَس) م کرد (خوای لی رازی بیت): ئایا ته وقه کردن له نیوان هاوه لانی پیغه مبه ری خوادا (درودی خوای له سه ر بیت) هه بوو؟ ئه ویش فه رمووی: "به لی".^(۱)

بۆشمان ریوایه ت کراوه له هه ردوو سه حیجی بوخاری و موسلیمدا، له حه دیسی چیرۆکی ته وبه کردنه که ی هاوه لی خو شه ویست (کَعْب) ی کوپی (مَالِک) دا، که

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۱۱ / به ژماره: ۵۹۰۸.

(كَعْب) فهرمووی: هاوه‌لی خوْشه‌ویست (طَلْحَة) ی کوری (عَبْدُ اللَّهِ) (خوای لی رازی بیت) له بهرم هه‌ستار، به‌راکردن هات بۆلام، هه‌تا ته‌وقه‌ی له‌گه‌لدا کردم، بپروزیبایی لی کردم.^(۱)

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه له (سُنَن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) دا، به رسته‌یه‌کی (صَحِيح)، له هاوه‌لی خوْشه‌ویست (أَنَس) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه‌تی: کاتیک خه‌لکی یه‌مهن هاتن، پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت) به هاوه‌لانی فهرموو: وا خه‌لکی یه‌مهن هاتن بۆلاتان و، ئه‌وان یه‌که‌م خه‌لکن که ته‌وقه‌یان کردییت.^(۲)

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه له (سُنَن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) و (ابْنُ مَاجَه) دا، له هاوه‌لی خوْشه‌ویست (بِرَاء) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت) فهرموویه‌تی: «مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَلْتَقِيَانِ فَيَتَصَافِحَانِ، إِلَّا غُفِرَ لَهُمَا قَبْلَ أَنْ يَفْتَرِقَا».^(۳) واته: هیچ دوو موسولمانیک نین که به‌یه‌کتر بگهن و ته‌وقه له‌گه‌ل یه‌کتر بگهن، هه‌تا خوای گه‌وره له گونا‌هه‌کانیان خوش نه‌بییت به‌ر له‌وه‌ی له‌یه‌کتر جیا‌بینه‌وه.

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه له هه‌ردوو کتیه‌که‌ی ئیمامی (تَرْمِذِي) و (ابْنُ مَاجَه) دا، له هاوه‌لی خوْشه‌ویست (أَنَس) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه‌تی: پیاویک عه‌رز ی پیغه‌مبه‌ری خوای کرد: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، یه‌کیک له ئیمه‌ ده‌گات به

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۴ / ۱۶۰۳ / به ژماره: ۴۱۵۶، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۱۲۰ / به ژماره: ۲۷۶۹.

(۲) بروانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۷۵ / به ژماره: ۵۲۱۳.

(۳) بروانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۷۵ / به ژماره: ۵۲۱۲، وَسُنُنُ التَّرْمِذِيِّ / ۵ / ۷۴ / به ژماره: ۲۷۲۷، وَسُنُنُ ابْنِ مَاجَهَ / ۲ / ۱۲۲۰ / به ژماره: ۳۷۰۳. ئیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه‌تی: حه‌دیسینکی (حَسَن) هه.

برایه ك یان هاوړپیه کی خوئی، ئایا خوئی بو بچه مینیتته وه؟ ئه ویش فهرمووی: "نه خیر".
 پیاوه که عدرزی کرد: ئه ی دهست بکاته ملی و، ماچی بکات؟ ئه ویش فهرمووی:
 "نه خیر". پیاوه که عدرزی کرد: ئه ی دهستی بگریت و، ته ووقه ی له گه لدا بکات؟
 ئه ویش فهرمووی: "به ئی".

نیمامی (ترمذی) فهرموویته: حه دیسیکی (حسن) به.^(۱)

ههروه ها له م باسه دا زوړیک حه دیسی تریش هاتون.

بو شمان ریوایهت کراوه له (موطأ) ی نیمامی (مالک) دا (ره حه تی خوا ی لینیت)، له
 (عطاء) ی کوری (عبدالله) ی (خراسانی) ه وه، که فهرموویته: پیغه مبهری خوا
 (درودی خوا ی له سر بیت) پی فهرمووم: «تصافحوا، یدهب الغل، وتهادوا، تحابوا،
 وتذهب الشخناء».^(۲) واته: ته ووقه له گه ل یه کتر بکه ن تا رپ و کینه له دل تاندا
 نه مینیت به رامبه ر به یه کتر، دیاری و خه لایش به یه کتر بده ن، تا یه کتر تان خو ش
 بویت و، دژایه تی له نیوان تاندا نه مینیت.

منیش ده ئیم: ئه مه حه دیسیکی (موسل).

جا بزانه که ئه م ته ووقه کردنه له کاتی هه موو به یه ک گه بیشتنیکدا سونه ته.

سه بارت به وهش که خه لکی کردوویانه به عاده ت، له دوای هه ردو نوئیژی
 به یانی و عه سه وه ته ووقه له گه ل یه کتر ده کهن، نه وه هیچ نه صلیکی له شه رعدا نیه
 به م جوړه. به لام کاریکی خرایش نیه. چونکه ته ووقه کردن خوئی سونه ته و، نه وهش
 که ئه وان له هه ندیک حاله تدا پاراستوویانه و، له زوړیک یان له زوړینه ی
 حاله ته کاندا که مته ر خه میان تیدا کردوه، واکات که نه و کاره ی ئه وان بهر نه و
 ته ووقه کردنه نه که ویت، که نه صله که ی له شه رعدا هاتوه.

(۱) که میک پیشت ته خرچمان کرد.

(۲) بروانه: موطأ الإمام مالک / ۲ / ۹۰۸ / به ژماره: ۱۶۱۷.

پیشه‌وای پایه‌به‌رز (أَبُو مُحَمَّدٍ) ی کورِی (عَبْدُ السَّلَام) یش (ره‌جمتی خوی لیبیت)^(۱)، له کتیبی (الْقَوَاعِد) دا فه‌رموویه‌تی: بیدعه پیج به‌شه: واجب و حه‌رام و ناپه‌سه‌ندو سونه‌ت و موباح. نه‌و‌جا فه‌رموویه‌تی: نموونه‌ی بیدعه‌ی موباح وه‌کو ته‌وقه‌کردن له‌دوای نو‌یژی به‌یانی و عه‌س‌ردا. خواه‌ش له‌هه‌موو که‌س زانا تره‌.

منیش ده‌لیم: پیوسته‌خوی له‌ته‌وقه‌کردن بی‌ایزیت له‌گه‌ل (أَمْرَد) ی رو‌خسار جواندا. چونکه‌وه‌کو له‌باسه‌که‌ی پیش‌تردا باس‌مان کرد، ته‌ماش‌ا کردنی حه‌رامه‌و، هاوه‌ل‌انیش‌مان فه‌رموویانه: هه‌ر که‌سیک ته‌ماش‌ا کردنی حه‌رام بی‌ت، ده‌ست پیوه‌دانیشی هه‌ر حه‌رامه (واته: پیست به‌ری پیست بکه‌ویت). به‌ل‌کو ده‌ست پیوه‌دان خراپ‌تره. چونکه‌ته‌ماش‌ا کردنی ئافره‌تی بیگانه‌ه‌ل‌اله، نه‌گه‌ر که‌سه‌که‌یه‌ویت ماره‌ی بکات. هه‌روه‌ها له‌کاتی فرو‌شتن و ک‌رین و وه‌رگرتن و به‌خشین و هاوشیوه‌ی نه‌مانه‌ش‌دا هه‌ر ته‌ماش‌ا کردنی ئافره‌تی بیگانه‌ه‌ل‌اله. به‌لام دروست نیه له‌هیچ‌کام له‌م حاله‌تانه‌دا ده‌ستی پیوه‌بدریت. خواه‌ش له‌هه‌موو که‌س زانا تره‌.

---

(۱) نه‌م زانا پایه‌به‌رزه بریتیه له‌ (عَبْدُ الْعَزِيزِ) ی کورِی (عَبْدُ السَّلَام)، کونیه‌که‌ی (أَبُو مُحَمَّدٍ) ه‌و، نازناوه‌که‌شی (عِزُّ الدِّينِ) ه‌و، ناسراوه به‌ (سُلْطَانُ الْعُلَمَاءِ) (عِزِّ) ی کورِی (عَبْدُ السَّلَام). کتیبه‌که‌شی بریتیه له: (قَوَاعِدُ الْأَحْكَامِ فِي مَصَالِحِ الْأَنْامِ). که‌یه‌کینکه‌له‌سه‌رچاوه‌متمانه‌داره‌کانی زانستی (أَصُولُ الْفِقْهِ). سه‌باره‌ت به‌و زانیاریه‌ش که‌نیمامی نه‌وه‌وی لییه‌وه‌هیناویتی، بروانه: قَوَاعِدُ الْأَحْكَامِ فِي مَصَالِحِ الْأَنْامِ (مُرَاجَعَةٌ وَتَعْلِيقٌ: طه‌عَبْدُ الرَّؤُوفِ سَعْدُ) /

باسيک: {نادابه کانی تهوقه کردن}

له گهڻ تهوقه کردندا ږوو خوښی و داوای لیخوښبون کردنو شتی تریش

سونه تن.

بؤمان ږیوایهت کراوه له صه حیجی موسلیمدا، له هاوهلی خوشه ویست (أبو ذرّ) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت) بی فهرمووم: «لَا تَحْقِرَنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ شَيْئًا، وَلَوْ أَنْ تَلْقَىٰ أَخَاكَ بِوَجْهِ طَلْقٍ».^(۱) واته: "هیچ کاریکی باشو چاک به بچووک و کهم بایه خ مهزانه، باوه کو نه وهش بیت که به ږوویه کی کراوه و خوشه وه بگهیت به برایه کی دینی خو ت".

بؤشمان ږیوایهت کراوه له کتیبه کهی شیخی (ابن السنّی) دا، له هاوهلی خوشه ویست (براء) ی کوری (عازب) هوه (خواله هدردوکیان رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت) فهرموویه تی: «إِنَّ الْمُسْلِمِينَ إِذَا اتَّقَىٰ، فَتَصَافَحَا، وَتَكَاشَرَا بَوْدٌ وَنَصِيحَةٌ، تَنَاءَرَتْ خَطَايَاهُمَا بَيْنَهُمَا».^(۲) واته: "به راستی نه گهر دوو موسولمان به یه کتر بگهنو، تهوقه بگهنو، به خوشه ویستی و دلسوزیه وه بزوه و پیکه نین له گهڻ یه کتر دا بگهن، هه له و تاوانه کانیان له نیوانیاندا داده وه ږیت".

له ږیوایه تیکشدا هاتوه: «إِذَا اتَّقَى الْمُسْلِمَانِ، فَتَصَافَحَا، وَحَمِدَا اللَّهَ تَعَالَىٰ، وَاسْتَغْفَرَا، غَفَرَ اللَّهُ - عَزَّ وَجَلَّ - لَهُمَا».^(۳) واته: "نه گهر دوو موسولمان به یه کتر

---

(۱) ږروانه: صحیح مسلم / ۴ / ۲۰۲۶ / به ژماره: ۲۶۲۶. نیمامی نه وه وی فهرموویه تی: وشه ی (طلق) به سی جوړ ږیوایهت کراوه: (طلق) و (طلق) و (طلق). ږروانه: شرح التووی علی صحیح مسلم / ۱۶ / ۱۷۷.

(۲) ږروانه: عمل الیوم واللیلة (ابن السنّی) / ۱۰۱ / به ژماره: ۱۹۵. شیخ (سليم الهالسي) فهرموویه تی: ږشته کهی لاوازه. ږروانه: عجاله الراغب المتمني / ۲۵۵.

(۳) ږروانه: عمل الیوم واللیلة (ابن السنّی) / ۱۰۰ / به ژماره: ۱۹۳. شیخ (سليم الهالسي) فهرموویه تی: بهم دهقه لاوازه. ږروانه: عجاله الراغب المتمني / ۲۵۱.

گه‌بشتن و، ته‌وقه‌یان کرد و، سوپاس و ستایشی خوی گه‌وره‌یان کرد و، داوی لیخوشبوونیان لی کرد، خوی گه‌وره‌ش لییان خوشده‌بیّت".

بوشمان ریوایه‌ت کراوه له کتیه‌که‌ی شیخی (ابن السنّی) دا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (آنس)ه‌وه (خوی لی رازی بیّت)، نه‌ویش له پیغه‌مبه‌ری خواوه (درودی خوی له‌سر بیّت)، که فه‌رموویه‌تی: «مَا مِنْ عَبْدَيْنِ مُتَحَابِّينِ فِي اللَّهِ، يَسْتَقْبِلُ أَحَدُهُمَا صَاحِبَهُ، فَيَصَافِحُهُ، فَيُصَلِّيَانِ عَلَى النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - إِلَّا لَمْ يَتَفَرَّقَا حَتَّى تُغْفَرَ ذُنُوبُهُمَا مَا تَقَدَّمَ مِنْهَا وَمَا تَأَخَّرَ». ^(۱) واته: "هیچ دوو به‌نده‌یه‌ک نیه، که له‌به‌ر خوا یه‌کتریان خوشبویت و، یه‌کیکیان پیشوازی له‌وی تریان بکات و، ته‌وقه‌ی له‌گه‌لدا بکات و، هه‌ردوو‌کیشیان سه‌لاوات له‌سر پیغه‌مبه‌ری خوا بده‌ن، نه‌وا له‌یه‌کتر جیانا‌بنه‌وه، هه‌تا خوی گه‌وره له‌تاوان و گونا‌هی پیش‌تر و دواتریشیان نه‌بو‌ریّت".

دیسان بومان ریوایه‌ت کراوه له کتیه‌که‌ی شیخی (ابن السنّی) دا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (آنس)ه‌وه (خوی لی رازی بیّت)، که فه‌رموویه‌تی: هه‌ر که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوی له‌سر بیّت)، ده‌ستی که‌سیکی گرتیّت و ته‌وقه‌ی له‌گه‌لدا کردیّت و، دواتر لی جیا‌بو‌ویته‌وه، فه‌رموویه‌تی: «اللَّهُمَّ، آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ». ^(۲)

(۱) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّی) / ۱۰۰ - ۱۰۱ / به ژماره: ۱۹۴. حه‌دیسکی لاوازه. پروانه: مَجْمَعُ الزَّوَائِدِ / ۱۰ / ۲۷۵ / به ژماره: ۱۷۹۸۷، وَإِخْفَافُ الْخَيْرَةِ الْمَهْرَةِ بِزَوَائِدِ الْمَسَانِيدِ الْعَشْرَةِ (للْبُوصَيْرِيِّ) / ۶ / ۴۰ / به ژماره: ۵۲۸۰، وَالْقَوْلُ الْبَسِيعُ / ۴۴۹، وَعُجَالَةُ الرَّاعِبِ الْمُتَمَنِّي / ۲۵۲ - ۲۵۳.

(۲) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّی) / ۱۰۵ / به ژماره: ۲۰۴. رسته‌که‌ی (حَسَن)ه‌ه. پروانه: عُجَالَةُ الرَّاعِبِ الْمُتَمَنِّي / ۲۶۳.

باسيک: {خوچه ماندنه وه بؤ که سيک به عينوانی سلاو ناپه سنده}

پشت چه ماندنه وه بؤ هه موو که سيک له هه موو حاله تیکدا ناپه سنده. به لگه که شی بریتیه لهو هه دیسه ی هاره لی خو شه ویست (أنس) (خوای لی رازی بیت)، که له دوو باسه که ی پیشتر دا هینامان، که کابرا پرساری له پیغه مبهری خوا کرد: "نایا خو ی بؤ بجه مینته وه؟" نهویش فهرمووی: "نه خیر".

نهمهش هه دیسیکی (حَسَن) بوو، وه کو باسمان کردو، هیچ هه دیسیکیش نه هاتوه دژایه تی بکات. بویه ناکریت سهرینچی لی بکریت و، ناییت که سیش به وه هه لبخه له تیت که خه لکانیکی زور نه یکن، له وانه ی که به که سانی زاناو به پیاوچاک و به پایه بهرز داده نرین. چونکه شوینکه وتن ته نها بؤ پیغه مبهری خوایه (دروودی خوای له سر بیت). خوای گه ورهش فهرموویه تی: ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾ [الْحَشْر: ۷] واته: {نه وه ی پیغه مبهری خوا بوی هیناون و پیی داون، ئیوهش دهستی پیوه بگرن و وه ریگرن و پهیره وی لی بکن، نه وهش نه وهی لی کردوون، ئیوهش وازی لی بهین و، توخنی مه که ون}.

ههروه ها فهرموویه تی: ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ [الْزُور: ۶۳] واته: {که واته با نه وانه ی سهرینچی له فهرمانی پیغه مبهری خوا ده کهن، ترسی نه وه یان هه بیت که ناشووب و به لایه کیان تووش بییت، یان سزایه کی نازاراویان تووش بییت}.

پیشتریش له ((کتیبی زیکره کالی مردوو)) دا فهرما یشتیکمان له خواناسی پایه بهرز (فُضَيْل) ی کوری (عِيَاض) سه وه هینا، که نهمه و اتا که یه تی: "شوین ریگه ی راست بکه وهو، که می شوینکه و توانیشی زیانت لی نه دات و، خوشت له ریگه ی گومرایی بپاریزه و، هه لیش مه خه له تی به زوری نه و تیاچوانه ی که له سه رینی". ته و فیکیش ته نها به دهستی به خوایه.

باسيڪ؛ {ههستانهوه نه بهر که سانی گه وره و پایه بهرز دروسته}

نه گهر که سيڪ هاته ژورره وه بو جيگه بهك و توش له بهری هه ستايت هوه، نه وه به لای نيمه وه کار يکی سونه ته، نه گهر که سه که فهزلو گه وره يسه کی ناشکرای تيدابوو، وه کو خوينده واری و زانای، يان پياوچاکی، يان پایه بهرزی، يان سهر په رشتياريه کی به پاريز، يان نه گهر مافی لیبون (ولادة) ی به سهر ته وه هه بوو، يان خز ميکی به ته مه ن بوو، يان شتيکی له و جوړه.

جا نه م هه ستانه وه يهش بو چا که کاری و ريز گرته، نهك بو پرو پامای و به گه وره زانين.

کارو هه لس و که وتی زانایانی (سلف) و (خلف) يش هر له سهر نه وه هاتوه و به رده و امه، که نيمه به په سه ندمان زانیوه و هه لمان بزاردوه.

منيش له مباره وه کتيبيکی بچو و کی تايه تيم داناوه، نه و سه ديس و فرمايشت و کرده وانه ی زانایانی (سلف) و (خلف) م تيدا کو کردوته وه، که ده بنه به لگه له سهر نه وه ی باسم کرد. ههروه ها نه و شتانه شم تيدا باس کروه، که پيچه وانه ی نه وه ن و، به روونی وه لأمم داونه ته وه. بويه نه و که سه ی له شتيك له و باره وه کيشه و جوړه تينه گه يشتيکی هه يه و، چه زيش ده کات نه و کتيبه ی من بخويي ته وه، نوميدم هه يه - نه گهر خوی گه وره بيه ویت - کيشه و تينه گه يشتنه که ی نه مييیت. خواه له هه موو کهس زانا تره.^(۱)

(۱) کتيبه که شی بر يته له: (الترخيص بالقيام لذوي الفضل والمريّة من أهل الإسلام).

باسيک: {رؤيشتن بۇ خزمەتى پياوچاكان}

سەردانى پياوچاكان و برايان و دراوسىكان و ھاورپيان و خزمان و رېنز گرتيان و، چاڪە لە گەلدا كردنيان و، ھەبوونی پەيوەندى لە گەلئاندا سونەتيكى دوپاتكراوھە.

جا زەبتي ئەم سەردان و پەيوەنديانە بەپىي جياوازي حالو پلە و كاتي ئەوان دەگۆرپت. بۆيە دەبیت سەردانەكان بۆلايان بەجۆرئيك بىت، ئەوان پىيان ناخۆش نەبىت و، لە كاتيكيشدا بىت، كە پىي رازى بن.

حەديسو فەرمايشتى ھاوھەلان و شوئىنكەوتوانيش لەمبارەوھ زۆرو مەشھورن. يەكيك لە جواترنيان برىتھە لەو حەديسەي كە لە صەحىحى موسليمدە بۆمان رىوايەت كراوھ، لە ھاوھەلىي خوشەويست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وھ (خوای ئى رازى بىت)، ئەويش لە پىغەمبەرى خواوھ (درودى خوای لەسەر بىت)، كە پياوئيك سەردانى براپەكى خوای كردوھ لە لادىيەكى تر. خوای گەورەش لەسەر رىنگەكەي فرىشتەبەكى دانا. جا كە پىي گەيشت، فرىشتەكە پىي فەرموو: "بۆ كوئى دەچىت؟" ئەويش وتى: "بۆلاي براپەكى خۆم لەو لادىيە". فرىشتەكە فەرموو: "ئايە بەرژەوھەندىبەكت لايەتى و، دەتەويت بىيارىزىت و ئاگات لىي بىت؟" ئەويش وتى: "نەخىر، بىجگە لەوھى كە لەبەر خاترى خوا خوشم دەويت". فرىشتەكەش فەرموو: دەي من نىردراوى خوای گەورەم بۆلاي تۆ، تا پىت بلىم: خوای گەورەش تۆي خوش دەويت، وھ كو تۆ ئەوت لەبەر خاترى خوا خوش دەويت.^(۱)

بۆشمان رىوايەت كراوھ لە ھەردوو كىتەبەكەي ئىمامى (ترمذىي) و (ابن ماجه) دا، لە ھاوھەلىي خوشەويست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وھ (خوای ئى رازى بىت)، كە فەرموويەتى: پىغەمبەرى خوا (درودى خوای لەسەر بىت) فەرموويەتى: «مَنْ عَادَ مَرِيضًا، أَوْ زَارَ أَخًا لَهُ

(۱) بروانە: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۹۸۸ / بە ژمارە: ۲۵۶۷.

فِي اللَّهِ، نَادَاهُ مُنَادٍ: أَنْ طُبْتُ، وَطَابَ مَمْشَاكَ، وَتَبَوَّاتَ مِنَ الْجَنَّةِ مَنْزِلًا».^(۱) واته: "ئەو كەسەى لەبەر خوا سەردانى نەخۆشێك یان بڕایەكى خۆى بكات، بانگكەریك بانگی دەكات و، پێى دەلێت: یاخوا لە تاوان خاوین بیتهوه و لەدنيا بەختەوهر بژیت و، ڕینگەى بەختەوهرى دواڕۆژیش بگریته بەرو، پلەو پایەیه كى گەورەشت دەست بكهویت و، بەهەشت بیته جینگە و مه‌نزڵت".

باسیك سەبارەت بەوێ كە سونەتە كەسیك داوا ئە هاورپیه‌كى چاكی

خۆى بكات، كە سەردانى بكات و، زۆریش سەرى ئى بدات

بۆمان ڕیوايەت كراوه لە صحیحى بوخارىدا، لە هاوه‌لى خۆشه‌ویست (ابنُ عَبَّاسٍ)هوه (خوا لە هەردووکیان رازی بیت)، كە فەرموویەتی: پێغه‌مبەرى خوا (درودى خۆى لەسەر بیت)، بە جوهره‌ئیلی فەرموه: «مَا يَمْنَعُكَ أَنْ تَزُورَنَا أَكْثَرَ مِمَّا تَزُورُنَا؟»، واته: "ئەو ه‌چى ڕینگرت لى دەكات، كە زیاتر لەمه سەردانمان بكەیت؟". ئیتر ئەم نایەتە دابەزى: ﴿وَمَا نَنْزَلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا﴾ [مریم: ۶۴] واته: {ئەى جوهره‌ئیل، بە پێغه‌مبەرى خوا بفەرموو: ئیمە بە فەرمانى پەروەردگارى تۆ نەبیت دانابەزین و نایەنە خوارەوه، ئەوێ لەبەردەمانداپەوه، ئەوهش لەدوامانەوه‌یه هەمووى ه‌ی خواپە}.^(۲)

(۱) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِيِّ / ٤ / ٣٦٥ / به ژماره: ٢٠٠٨، وَسُنُّ ابْنِ مَاجَهٗ / ١ / ٤٦٤ / به ژماره: ١٤٣٤. ئیمامى (تَرْمِذِي) فەرموویەتی: هەدیسیكى (حَسَن)هوه، شیخی (ابنُ حَبَّان)یش لە صحیحە کەیدا هیناوتی. بروانه: صَحِيحُ ابْنِ حَبَّانٍ / ٧ / ٢٨٨ / به ژماره: ٢٩٦١.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ٤ / ١٧٦٠ / به ژماره: ٤٤٥٤.

باسی دوما کردن بؤکھسی پڑمیوو، حوکی باویشکدان

بۆمان ریوایت کراوه له سهحیحی بوخاریدا، له هاوهلی خوشهویست (أبو هريرة) وه (خوای لی رازی بیت)، نهویش له پیغهمبهری خواوه (درودی خوای لهسر بیت)، که فرمویهتی: «إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يُحِبُّ الْعَطَسَ، وَيَكْرَهُ التَّأَوُّبَ، فَإِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ، وَحَمِدَ اللَّهَ تَعَالَى، كَانَ حَقًّا عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ سَمِعَهُ أَنْ يَقُولَ لَهُ: "يَرْحَمَكَ اللَّهُ". وَأَمَّا التَّأَوُّبُ، فَإِنَّمَا هُوَ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَإِذَا تَنَاءَبَ أَحَدُكُمْ، فَلْيُرِدْهُ مَا اسْتَطَاعَ؛ فَإِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا تَنَاءَبَ، ضَحِكَ مِنْهُ الشَّيْطَانُ»^(۱) واته: "خوای گهوره پڑمیو خو شدهویت و، باویشکدانی پی ناخوشه. جا نه گهر یه کیك له ئیوه پڑمیو، سوپاس و ستایشی خوای گهوره ی کرد، نهوه ده بیت به نه رکی سه ر شانی هه موو موسولمانیک، که گوتی لیه تی، پی بلیت: خوا ره حمت پی بکات (يَرْحَمَكَ اللَّهُ). سه باره ت به باویشکدانی، نهوه له شهیتانه وهیه. بویه نه گهر یه کیك له ئیوه باویشکی بؤ هات، با چهنده له توانایدایه بیگه ر پیته وه. چونکه نه گهر یه کیك له ئیوه باویشک بدات، شهیتان پی بنده که نیت".

منیش ده لیم: زانیان فرمویانه: مانای نهم حه دیسه نه وهیه، که پڑمین هوکاره که ی باشه، که بریتیه له سوکیتی لاشه، که به هوی که می چوار تیکه له که ی (زه رداو و خوین و به لغهم و ره شاو) و، خواردنی سوکه وه پهیدا ده بیت. که نه مهش کاریکی باشه. چونکه ناره زوو لاواز ده کات و، به ندایه تی و گوپرایه لی ناسان ده کات. به لام باویشکدان به پیچه وانهی نه مه وهیه. خواش له هه موو که س زانا تره.

دیسان بۆمان ریوایت کراوه له سهحیحی بوخاریدا، له هاوهلی خوشهویست (أبو هريرة) وه (خوای لی رازی بیت)، نهویش له پیغهمبهری خواوه (درودی خوای لهسر بیت)، که فرمویهتی: «إِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ فَلْيَقُلْ: "الْحَمْدُ لِلَّهِ" وَلْيَقُلْ لَهُ أَخُوهُ أَوْ صَاحِبُهُ: "يَرْحَمَكَ اللَّهُ". فَإِذَا قَالَ لَهُ يَرْحَمَكَ اللَّهُ، فَلْيَقُلْ: "يَهْدِيكُمُ اللَّهُ، وَيُصْلِحُ

(۱) بروانه: صحیح البخاری / ۵ / ۲۲۹۸ / به ژماره: ۵۸۷۲.

بَالِكُمْ»^(۱) واته: "ته گهر یه كِيك له ئیوه پژی، با بَلِیت: سوپاس و ستایش بۆ خوا. براكه شی یان هاوړپكه شی، كه گوئیان لیته تی، با بَلِین: خوا ره حمت پی بکات. نه و جا با نه ویش بلیت: خوا هیدایه تتان بدات و، دلّو حالتو کاروبارتان سازو باش بکات".

زانایان فهرموویانه: (بَالِكُمْ) واته: (شَأْنِكُمْ).

بوشمان ریوایه ت کراوه له ههر دوو صه حیجی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه لی خوشه ویست (أَنْس) هوه (خوای لی رازی بیت)، كه فهرموویه تی: دوو پیاو له خزمه تی پیغه مبه ری خوادا پژمین، پیغه مبه ریش (درودی خوای له سر بیت) دوعای بۆ یه کیکیان کردو، بۆ ئه وی تر یانی نه کرد. جا ئه وه ی كه دوعای بۆ نه کرد بوو عهرزی کرد: فلانه كه س پژی، دوعات بۆ کرد، من پژیم، دوعات بۆ نه کردم؟! پیغه مبه ریش فهرمووی: نه و سوپاس و ستایشی خوای گه و ره ی کردو، تو نه تکرر!^(۲)

بوشمان ریوایه ت کراوه له صه حیجی موسلیمدا، له هاوه لی خوشه ویست (أَبُو مُوسَى) ی (أَشْعَرِي) هوه (خوای لی رازی بیت)، كه فهرموویه تی: له پیغه مبه ری خوام بیستوه (درودی خوای له سر بیت)، كه ده یفه رموو: «إِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ، فَحَمِدَ اللَّهَ تَعَالَى، فَشَمِّتُوهُ، فَإِنْ لَمْ يَحْمَدِ اللَّهَ، فَلَا تُشَمِّتُوهُ»^(۳) واته: "ته گهر یه كِيك له ئیوه پژی و، سوپاس و ستایشی خوای گه و ره ی کرد، ئیوه ش دوعای خه یری بۆ بکه ن و، پی بَلِین (بِرْحَمَتِكَ اللَّهُ). خو ئه گهر سوپاس و ستایشی خوای نه کرد، ئیوه ش دوعای خه یری بۆ مه که ن".

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۹۸ / به ژماره: ۵۸۷۰.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۹۸ / به ژماره: ۵۸۷۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۲۹۲ / به ژماره: ۲۹۹۱.

(۳) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۲۹۲ / به ژماره: ۲۹۹۲.

بوشمان ریوایهت کراوه له ههردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (بَراءِی کوری (عَازِب) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت) فه‌رمانی پی کردین به‌حه‌وت شت و، نه‌هیشی لی کردین له‌حه‌وت شت: فه‌رمانی پی کردین به‌سه‌ردانی نه‌خۆش و، به‌شوینکه‌وتنی جه‌نازه‌و، به‌دوعا کردن بو که‌سی پژیوو، به‌ده‌مه‌وه‌چوونی ده‌عه‌وت و، وه‌لامدانه‌وی سلاوو، هاوکاری و پشتیوانی که‌سی سته‌ملیکراوو، نه‌خستنی سویند.^(۱)

بوشمان ریوایهت کراوه له ههردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، ئه‌ویش له پیغه‌مبه‌ری خواوه (درودی خوای له‌سه‌ر بیت)، که فه‌رموویه‌تی: «حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ خَمْسٌ: رَدُّ السَّلَامِ، وَعِيَادَةُ الْمَرِيضِ، وَاتِّبَاعُ الْجَنَائِزِ، وَإِجَابَةُ الدَّعْوَةِ، وَتَشْمِيتُ الْعَاطِسِ». ^(۲) واته: "مافی موسولمان له‌سه‌ر موسولمان پینج شته: وه‌لامدانه‌وی سلاوو، سه‌ردانی نه‌خۆش و، شوینکه‌وتنی جه‌نازه‌و، به‌ده‌مه‌وه‌چوونی ده‌عه‌وت و، دوعا کردن بو که‌سی پژیوو".

له ریوایه‌تیکی ئیمامی موسلیمدا هاتوه: «حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ سِتٌّ: إِذَا لَقِيْتَهُ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ، وَإِذَا دَعَاكَ فَأَجِبْهُ، وَإِذَا اسْتَنْصَحَكَ فَأَنْصَحْ لَهُ، وَإِذَا عَطَسَ فَحَمِدْ اللَّهَ فَشَمِّتْهُ، وَإِذَا مَرِضَ فَعُدُّهُ، وَإِذَا مَاتَ فَاتَّبِعْهُ». ^(۳) واته: "مافی موسولمان له‌سه‌ر موسولمان شه‌ش شته: نه‌گه‌ر پی گه‌بشتیت، سلاوی لی بکه‌و، نه‌گه‌ر ده‌عه‌وتی کردیت، بچۆ به‌ده‌مه‌وه‌و، نه‌گه‌ر داوای نامۆزگاری لی کردیت، نامۆزگاری بکه‌و،

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۹۷ / به ژماره: ۵۸۶۸، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۳۵ / به ژماره: ۲۰۶۶.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۴۱۸ / به ژماره: ۱۱۸۳، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۷۰۴ / به ژماره: ۲۱۶۲.

(۳) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۷۰۵ / به ژماره: ۲۱۶۲.

نه گهر پژمی و سوپاس و ستایشی خوای کرد، توش دوغای خهیری بو بکوه، نه گهر نه خوش کهوت، سهردانی بکوه، نه گهر مردیش، شوینی تهرمه کهی بکوه".

باسیك: {سونه ته کهسی پژمیو بلیت: (الْحَمْدُ لِلَّهِ)}

زانایان یه کدهنگن له سهر نه وهی که سونه ته کهسی پژمیو له دوای پژمینه که یه وه بلیت: (الْحَمْدُ لِلَّهِ). خو نه گهر بلیت: (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) نه وه باشتره و، نه گهر بشلیت: (الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ)، نه وه باشتره.

بۆمان ریوایهت کراوه له (سُنَنِ) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و له غهیری نه ویشدا، به ریشه یه کی (صَحِيح)، له هاوه لی خو شه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، نه ویش له پیغه مبهری خواوه (دروودی خوای له سهر بیت)، که فهرموویه تی: «إِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ، فَلْيَقُلْ: "الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ"، وَلْيَقُلْ أَخُوهُ أَوْ صَاحِبُهُ: "يَرْحَمَكَ اللَّهُ"، وَيَقُولُ هُوَ: "يَهْدِيكُمُ اللَّهُ، وَيُصْلِحُ بَالِكُمْ"»^(۱) واته: "نه گهر یه کیك له نیوه پژمی، با بلیت: (الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ) و، با براهی یان هاوړیکه ی بلیت: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ) و، با نه ویش بلیت: (يَهْدِيكُمُ اللَّهُ، وَيُصْلِحُ بَالِكُمْ)".

بۆشان ریوایهت کراوه له کتبه که ی ئیمامی (تَرْمِذِي) دا، له هاوه لی خو شه ویست (أَبْنُ عُمَرَ) وه وه (خو له ههردوکیان رازی بیت)، که پیاویك لای نه ودا پژمی و، وتی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ، وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ). (أَبْنُ عُمَرَ) یش فهرمووی: منیش ده لیم: (الْحَمْدُ لِلَّهِ، وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ-) و، که چی

---

(۱) بروانه: سُنَنِ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۲۶ / به ژماره: ۵۰۳۳، سُنَنِ التَّرْمِذِي / ۵ / ۸۳ / به ژماره: ۲۷۴۱.

پیغمبره‌ری خوا (درودی خوی له‌سر بیت) وای فیرنه‌کردوین. به‌لکو فیری‌کردوین،
که بلیین: (الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ).^(۱)

منیش ده‌لیم: سونه‌ته بو‌هه‌موو نه‌و که‌سانه‌ی گویان لییه‌تی، پی بلیین:
(يَرْحَمُكَ اللَّهُ)، یان (يَرْحَمُكَ اللَّهُ)، یان (رَحِمَكَ اللَّهُ)، یان (رَحِمَكُمُ اللَّهُ). سونه‌تیشه
بو‌که‌سه پڑمیوه‌که دوا‌ی نه‌وه بلیت: (يَهْدِيكُمُ اللَّهُ، وَيُصْلِحُ بِالْكُم)، یان (يَغْفِرُ اللَّهُ
لَنَا وَلَكُمْ).

بو‌شمان ریوایه‌ت کراوه له (مُوَطَّأ) ی نیمامی (مَالِك) دا (ره‌حمتی خوی لبیت)، له
نه‌وه‌وه، نه‌ویش له (نافع) ه‌وه، نه‌ویش له هاوه‌لی خوشه‌ویست (ابنُ عَمْرٍو ه‌وه) خوا
له ه‌ردورکیان رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: نه‌گه‌ر یه‌کیک له ئیوه پڑمیو، پی و‌ترا:
(يَرْحَمُكَ اللَّهُ)، با نه‌ویش بلیت: (يَرْحَمَنَا اللَّهُ وَإِيَّاكُمْ، وَيَغْفِرُ اللَّهُ لَنَا وَلَكُمْ).^(۲) واته:
"خوا ره‌حم به‌ئیمه‌و به‌ئیه‌ش بکات و، له ئیمه‌و له ئیه‌ش خوشبیت".

جا هه‌موو نه‌مانه سونه‌تن و، هیج شتیکی واجبیان تیدا نیه.

هاوه‌لاغان فه‌رموویانه: وتنی (يَرْحَمُكَ اللَّهُ) بو‌که‌سی پڑمیو سونه‌تی (کفایه) یه.
بو‌یه نه‌گه‌ر یه‌کیک له ناماده‌بوان بلیت، بو‌هه‌موویان جیگه‌ ده‌گریت. به‌لام باشه
وه‌هایه که هه‌موویان بلیین، نه‌ویش له‌به‌ر رواله‌تی نه‌و فه‌رمایشته‌ی پیغمبره‌ری خوا
(درودی خوی له‌سر بیت)، که له حه‌دییسی (صَحِيح) دا هاتبوو: «كَانَ حَقًّا عَلَى كُلِّ
مُسْلِمٍ سَمِعَهُ أَنْ يَقُولَ لَهُ: "يَرْحَمُكَ اللَّهُ"».

---

(۱) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِيِّ / ۵ / ۸۱ / به‌ژماره: ۲۷۳۸. نیمامی (حاکم) یش ریوایه‌تی
کرده‌و، پاشان فه‌رموویه‌تی: رسته‌که‌ی (صَحِيح) ه. بروانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ /
۴ / ۲۹۵ / به‌ژماره: ۷۶۹۱.

(۲) بروانه: مُوَطَّأُ الْإِمَامِ مَالِكٍ / ۲ / ۹۶۵ / به‌ژماره: ۱۷۳۳. رسته‌که‌ی (صَحِيح) ه. به‌لکو
به‌لای نیمامی بو‌خاریه‌وه له هه‌موو رسته‌کان سه‌حیحزه. بروانه: إِرْشَادُ طُلَّابِ الْحَقَائِقِ إِلَى
مَعْرِفَةِ سُنَنِ خَيْرِ الْخَلَائِقِ (تَحْقِيقُ: الدُّكْتُورُ نُورُ الدِّينِ عِثْر) / ۵۸.

پاشان ئەمەى كە باسمان كرد سەبارەت بە سونەت بوونی وتنى (يَرْحَمُكَ اللَّهُ)، ئەو
مەزەهەبى خۆمانە.

هاوەلانی ئىمامى (مَالِك) یش بۆچوونی جیاوازیان هەیه سەبارەت بەوہى كە
واجبە یان سونەتە:

- زانای پایەبەرز قاضى (عَبْدُالْوَهَّاب) یش هەر وە کو مەزەهەبە كەى ئىمە
فەرموویەتى: سونەتەو، یە كىكیش بیلّیت بۆ كۆمەلّیک دادەمەزرىت.
- زانای پایەبەرز (ابْنُ مُزَيْن) فەرموویەتى: لەسەر هەموویان واجبەو، شیخی
(ابْنُ الْعَرَبِيِّ) ش ئەم بۆچوونەى هەلّیژاردوہ.

باسىك: {ھوكمى دوھای خەیر كردن بۆ كەسى پڑمىو، ئەگەر ئەو (الْحَمْدُ لِلَّهِ نەكرد}

ئەگەر كەسى پڑمىو نەبوت (الْحَمْدُ لِلَّهِ)، پى ناوترىت: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ). لەبەر ئەو
ھەدىسەى پىشوو.

جا بەلایەنى كەمەوہ بۆ وتنى (الْحَمْدُ لِلَّهِ) و، (يَرْحَمُكَ اللَّهُ) و، وەلامە كەیشى
دەبىت ئەوہندە دەنگ بەرز بكاتەوہ، تا كەسى بەرامبەر گوئی لىبىت.

باسيک: {نه گهر که سی پژمیو شتیکی تری وت، بیجگه نه (الْحَمْدُ لِلَّهِ)،

نهوا شایستهی نهوه نیه، که پیی بوتریت: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ) {

بۆمان ریوایهت کراوه له (سُنَنِ ی نِیَمَامِی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) دا، له هاوه لئی خوښه ویست (سَالِم) ی کوری (عُبَيْد) ی (أَشْجَعِي) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: جاریک له خزمه تی پیغه مبهری خوادا بووین (درودی خوای له سهر بیت)، نهوه بوو که سیک له ناو خه لکه که دا پژمی و، وتی: (السَّلَامُ عَلَیْكُمْ). پیغه مبه ریش فهرمووی: (وَعَلَيْكَ وَعَلَى أُمَّكَ). نهوجا فهرمووی: نه گهر یه کیکتان پژمی، با سوپاس و ستایشی خوا بکات و، - ئیز هه ندیک شیوازی سوپاسکردنیشی باس کرد- نهو که سهش له لایدایه با بلیت: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ). نهوجا با نهویش وه لآمیان بداته وه، بلیت: (يَغْفِرُ اللَّهُ لَنَا وَلَكُمْ).^(۱)

باسيک: {پژمین له ناو نویژدا}

نه گهر که سیک له نویژدا پژمی، سونه ته بلیت: (الْحَمْدُ لِلَّهِ) و، خویشی بییسیت. نه مه مهزه بی ئیمهیه.

هاوه لانی نیمامی (مَالِك) یش سی بۆچوونیان ههیه:

یه کیکیان نه مهیه و، شیخی (ابن العَرَبِي) ش هه لیبژاردوه و پی په سهنده.

دوه میشیان نه وهیه که با له دلی خویدا (الْحَمْدُ لِلَّهِ) بکات.

---

(۱) بروانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۲۶ / به ژماره: ۵۰۳۱، و سُنُنُ التَّرْمِذِي / ۵ / ۸۲ / به ژماره: ۲۷۴۰. رسته ی نه م هدیسه لاوازه. چونکه یان بچرانی تیدایه، یان که سی نه ناسراو. بروانه: التَّارِيخُ الْكَبِيرُ (لِلْبُخَارِيِّ) / ۴ / ۱۰۶ / له باسی (سَالِم) ی کوری (عُبَيْد) ی (أَشْجَعِي) دا.

سیه‌میشیان، که بوچوونی (سُحْتُون) به^(۱): نه‌ویه که نابیت (الْحَمْدُ لِلَّهِ)، نه به دهنگی بهرزو، نه له دلی خوشیدا.

باسیک: {نادابه‌کانی کهسی پڑمیو}

نه‌گهر کهسیک پڑمه‌ی بوهات، سونه‌ت وه‌هایه دهستی یان کراسه‌که‌ی، یان شتیکی له‌و شیوه له‌سهر ده‌می دابیت‌و، ده‌نگیشی نزم بکاته‌وه.

بو‌مان ریوایه‌ت کراوه له (سُنن) ی نیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) دا، له‌هاوه‌لی خوشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی‌رازی بیت)، که‌فهرموویه‌تی: نه‌گهر پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سهر بیت) بپڑمیایه، دهستی یان کراسه‌که‌ی ده‌خسته‌سهر ده‌می‌و، ده‌نگی خو‌ی پی‌نزم، یان که‌م ده‌کرده‌وه - راویه‌که‌گومانی هدی‌ه، که‌کامیانی فهرموه-.

نیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه‌تی: حه‌دیسیتی (صَحِيح) به^(۲).

بو‌شان ریوایه‌ت کراوه له‌کتیبه‌که‌ی شیخی (اِبْنُ السُّنِّي) دا، له‌هاوه‌لی خوشه‌ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (زُبَيْر) وه وه (خوای له‌هردوکیان رازی بیت)، که‌فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سهر بیت) فهرموویه‌تی: «إِنَّ اللَّهَ - عَزَّ

---

(۱) به (سُحْتُون) و، به (سُحْتُون) یش ده‌خویرته‌وه. بروانه: كِفَايَةُ الطَّالِبِ الرَّبَّانِيِّ لِرِسَالَةِ أَبِي زَيْدِ الْقَيْرَوَانِيِّ / ۱ / ۷۳۷. أَبُو الْحَسَنِ الْمَالِكِيُّ / تَحْقِيقُ: يُوسُفُ الشَّيْخِ مُحَمَّدِ الْبِقَاعِيِّ / دَارُ الْفِكْرِ - بَيْرُوت / ۱۴۱۲ هـ.

(۲) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۲۵ / به ژماره: ۵۰۲۹، وَسُننُ التَّرْمِذِيِّ / ۵ / ۸۶ / به ژماره: ۲۷۴۵.

وَجَلَّ - يَكْرَهُ رَفَعَ الصَّوْتِ بِالتَّأْوُبِ وَالْعُطَّاسِ». ^(۱) واته: "خوای گهوره بی ناخوَرشه دهنگ بهرز بکریتتهوه بو باویشکدان و بو پژمین".

بو شمان ریوایهت کراوه له کتیبه کهی شیخی (ابن السنّی) دا، له (أُمُّ سَلْمَةَ) ی دایکی ئیماندارانهوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویهتی: له پیغه مبهری خوام بیستوه (درودی خوای له سر بیت)، که فهرموویهتی: «التَّأْوُبُ الرَّفِيعُ وَالْعُطْسَةُ الشَّدِيدَةُ مِنَ الشَّيْطَانِ». ^(۲) واته: "باویشکدان به دهنگی بهرزو، پژمینی توندو به هیز له شهیتانهوهیه".

باسیك: {حوكمی چندبارهبوننهوی پژمین}

ئه گهر که سیك چه ند جارێك به شوین یه کدا پژمی، ئهوا سونهته بو هه موو جارێك بی بوتریت: (يَرْحَمُكَ اللهُ)، هه تا ده گاته سی جار.

بو مان ریوایهت کراوه له سه حیجی موسلیمو (سُنَنُ) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُدَ) و (تَرْمِذِي) دا، له هاوهلی خو شه ویست (سَلْمَةَ) ی کورپی (أَكْوَع) هوه (خوای لی رازی بیت)، که گوئی له پیغه مبهری خوا بوه (درودی خوای له سر بیت)، که پیاویك له خزمه تیدا پژمیوه، ئه ویش پی فهرموه: (يَرْحَمُكَ اللهُ). پاشان جارێکی تر پژمیوه، پیغه مبهری خواش (درودی خوای له سر بیت) فهرمووی: ئه م پیاوه هه لامه تی هه یه.

---

(۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّی) / ۱۳۳ / به ژماره: ۲۶۷. هه دیسکی زور لاوازه. چونکه که سیك له رشته کهیدایه، تۆمه تباره به درۆ کردن. بروانه: عَجَالَةُ الرَّاغِبِ الْمُتَمَنِّي / ۳۲۳.

(۲) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّی) / ۱۳۲ / به ژماره: ۲۶۴. رشته کهی لاوازه. چونکه بچرانی تیدایه، که سی نه ناسراویشی تیدایه. بروانه: عَجَالَةُ الرَّاغِبِ الْمُتَمَنِّي / ۳۲۲.

جا نهمه دهقی ریوایه ته که ی نیمی موسلیمه.^(۱)

سه بارهت به ریوایه ته که ی نیمی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِيّ)، نه وان فهرموویانه: (سَلْمَة) فهرموویه تی: پیاویک له خزمه تی پیغه مبهری خوادا (درودی خوی له سر بیت) پژی و، منیش به دیاره وه بووم، پیغه مبهری خواش (درودی خوی له سر بیت) فهرمووی: (بِرَحْمَتِ اللَّهِ). پاشان بۆ جاری دوم یان سیهم پژی وه. پیغه مبهری خواش (درودی خوی له سر بیت) فهرمووی: (بِرَحْمَتِ اللَّهِ)، نهم پیاوه هه لآمه تی هه یه.

نیمی (تَرْمِذِيّ) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ی (صَحِيح) ه.^(۲)

سه بارهت به و حه دیسه ش، که له (سُنَن) ی نیمی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِيّ) دا بۆمان ریوایهت کراوه، له هاوه لی خۆشه ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (رِفَاعَة) وه (خوی لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سر بیت) فهرموویه تی: «يُسَمَّتُ الْعَاطِسُ ثَلَاثًا، فَإِنْ زَادَ، فَإِنْ شِئْتَ فَسَمِّتْهُ، وَإِنْ شِئْتَ فَلَا». ^(۳) واته: "سی جار دوغای خهیر بۆ که سی پژی ده کریت. جا نه گهر زیاتر پژی، نه وه نه گهر ویستت دوغای خهیری بۆ بکه و، نه گهر نا بۆی مه که"، نه وه حه دیسیکی لاوازه و، نیمی (تَرْمِذِيّ) له باره وه فهرموویه تی: حه دیسیکی (غَرِيب) ه و، رشته که شی نه ناسراوه.

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۲۹۲ / به ژماره: ۲۹۹۳.

(۲) بروانه: سُنَنُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۲۷ / به ژماره: ۵۰۳۷، وَسُنَنُ التَّرْمِذِيّ / ۵ / ۸۴ / به ژماره: ۲۷۴۳.

(۳) بروانه: سُنَنُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۲۷ / به ژماره: ۵۰۳۶، وَسُنَنُ التَّرْمِذِيّ / ۵ / ۸۵ / به ژماره: ۲۷۴۴.

بوشمان رپوایهت کراوه له کتبه کهی شیخی (ابن السنّی) دا، به رسته یهک - که
 پیاویکی تیدایه، دلنیا نیم له وهی حالی چونه-^(۱)، به لام ئه وه ولای رسته کهی
 (صَحیح) ه، له هاوه لی خو شه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، که
 فهرموویه تی: گویم له پیغه مبهری خواوه بوو (درودی خوای له سر بیت)، که
 ده یفه رموو: «إِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ فَلْيُشَمِّتْهُ جَلِيسُهُ، وَإِنْ زَادَ عَلَى ثَلَاثَةٍ، فَهُوَ مَزْكُومٌ،
 وَلَا يُشَمِّتُ (تَشَمِّتَ) بَعْدَ ثَلَاثِ (مَرَّاتٍ)». ^(۲) واته: "نه گهر یه کیک له ئیوه پژی، با
 نه و که سهی له لایدا دانیشته دو عای خهیری بو بکات. جا نه گهر زیاد له سی جار
 پژی، نه وه هه لامه تی ههیه. بویه له دوای سی جار وه دو عای خهیری بو ناکریت".

زانایانیش سه بارهت بهم حالته بو چونی جیاوازیان ههیه:

شیخی (ابن العریبی) فهرموویه تی: و تراوه: له جاری دوهمدا پیی دهوتریک: تو
 هه لامهت ههیه. و تراویشه: له سیهم جاردا وای پیده و تریت. و تراویشه: له چوارهم
 جاردا. دروستترین بو چونیش نه وهیه که له سیهم جاردا پیی دهوتریت.

ههروه ها فهرموویه تی: مانای وایه تو له و که سانه نیت، که له دوای نه م جار وه
 پیی بو تریت: (بِرَحْمَتِ اللَّهِ). چونکه نه مهی که توشی تو بو هه لامهت و نه خوشیه،
 نه وهک پژیمن.

---

(۱) شیخی عهسقلانی فهرموویه تی: نه م که سه برتیه له (سُلَيْمَانَ) ی کوری (أَبُو دَاوُدَ) ی
 (حَرَانِيَّ)، که که سیکی لاوازه و، نیمامی نه سانی له باره وه فهرموویه تی: که سیکی نه مین و
 متماندار نهیه. بروانه: فَتْحُ الْبَارِي / ۱۰ / ۶۰۵.

(۲) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّی) / ۱۲۶ / به ژماره: ۲۵۱. شیخ (سَلِيمُ الْهَلَالِي) له
 فهرموویه تی: رسته کهی زور لاوازه. به لام هه دیسه که (صَحیح) ه، چونکه له چه ند
 ریگه یه کی تر وه رپوایهت کراوه. بروانه: عَجَالَةُ الرَّأْغِبِ الْمُتَمَتِّي / ۳۰۶ - ۳۰۷.

جا نه گهر بوتريت: خو نه گهر پڙمينه كه نه خوښي بيت، نهوا ههر دهبيت دعواى
بو كه سه كه بكریت و، پى بوتريت: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ). چونكه نهو له كه سانی تر زیاتر
شایانی نهوه به دعواى خهیری بو بكریت.

وهلامی نه م پرسیاره نهوه به، كه بهلى سونه ته دعواى بو بكریت، بهلام نهك نهو
دوعا بهی كه بو پڙمین دانراوه. بهلكو دهبيت نهو دوعا يانهی بو بكریت، كه
موسولمان بو موسولمانی دهكات، له له شساغی و سهلامه تی و شتی لهو جوړه، نهك
نهوهی بو پڙمین به كار دیت.

باسیك: {نهو كه سهی گوئی له (الْحَمْدُ لِلَّهِ) كه سی پڙمیو بوو، با دعواى

خهیری بوبكات}

نه گهر كه سیك پڙمیو، (الْحَمْدُ لِلَّهِ) نه كرد، نهوا وه كو باسما ن كرد، دعواى بو
ناكریت و پى ناوتریت: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ). به هه مان شیوه نه گهر (الْحَمْدُ لِلَّهِ) كردو،
كه س گوئی لی نه بوو. خو نه گهر كو مه لیک له نزیکی بوونو، هه نديکیان گوئیان
لیبوو، هه نديکیان گوئیان لی نه بوو، نهوا ته نها نهوا نه یان پى ده لین: (يَرْحَمُكَ
اللَّهُ)، كه گوئیان لیبوو، نهك نهوانی تر.

شیخی (ابن العریبي) باسی ناكوكیه کی كردوه سه بارهت به وتی (يَرْحَمُكَ اللَّهُ)
له لایه ن نهوانه ی گوئیان لی نه بوو، نه گهر گوئیان لیبوو به کیك له هاورپكانیان وتی
(يَرْحَمُكَ اللَّهُ):

جا و تراوه: نهوانیش با پى بلین: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ). چونكه به هو ی وتیه وه له لایه ن
ره فیه كه یانه وه زانیویانه كه كبرا پڙمیوه و، (الْحَمْدُ لِلَّهِ) یشی كردوه.

وتراویشه: نه خیر با پى نه لین، چونكه خو یان گوئیان له (الْحَمْدُ لِلَّهِ) به كه ی
كبرا نه بوه.

بشزانه نه گهر کابرا (الْحَمْدُ لِلَّهِ) ههر نه کرد، نهوا سونه ته بۆ نهو کهسه ی له لایدا ناماده یه بیخاته وه بیری. نه مهش بۆچوونی هه لێبێر دراوه.

نیمهش بۆچوونیکه له م جوړه مان له کتیبی (مَعَالِمُ السُّنَنِ) ی شیخی (خَطَّابِي) یه وه بۆ ریوایهت کراوه، له پیشه وای پایه بهرز (إِبْرَاهِيم) ی (نَخَعِي) ه وه، چونکه نهو کاره ده چینه ژیر باسی دلسۆزی و، فرمان کردن به چاکه و، هاوکاری کردن له سهه چاکه کاری و له خوا ترسان.

شیخی (ابنُ العَرَبِيِّ) فهرموویه تی: نابت بیخاته وه بیری. جا نهو وای داناوه که نهو کهسه ی کاری وا بکات نهزانه. به لآم نهو لهو بۆچوونه یدا نه پینکاوه. به لکو بۆچوونی راست نهو یه که سونه ته بیخاته وه بیری، له بهر نهو هوکارانه ی باسما ن کردن. ته و فقیش ته نها به دهستی خوایه.

باسیک سه بارهت به وهی، که نه گهر که سیکی جووله که پڑمی؛

بۆمان ریوایهت کراوه له (سُنَنِ) ی نیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) و له غهیری نهوانیشدا، به چهند رشته یه کی (صَحِيح)، له هاوه لئی خوشه ویست (أَبُو مُوسَى) ی (أَشْعَرِي) ه وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: جووله که کان له خزمه تی پیغه مبهری خوادا (درودی خوای له سهر بیت) ده پڑمین و، ناواته خوازیش بوون، که بیان بلیت: (يَرْحَمُكُمُ اللَّهُ)، که چی نهو ده یفه رموو: «يَهْدِيكُمُ اللَّهُ، وَيُصْلِحُ بِالْكَمِّ».

نیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ی (صَحِيح) ه. (۱)

---

(۱) پروانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۲۷ / به ژماره: ۵۰۳۸، و سُنُنُ التَّرْمِذِي / ۵ / ۸۲ / به ژماره: ۲۷۳۹.

باسيک: { پڙمين نه کاتي قسه کردندا }

بۆمان رپوایهت کراوه له (مُسْنَدِی پيشه‌وای پایه‌به‌رز (أَبُو یَعْلَى) ی (مَوْصِلِي) دا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: پتغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت) فه‌رموویه‌تی: «مَنْ حَدَّثَ حَدِيثًا، فَعَطَسَ عِنْدَهُ، فَهُوَ حَقٌّ»^(۱) واته: "ئه‌و که‌سه‌ی قسه‌یه‌ک بگێڕێته‌وه‌و، له‌کاتی گێڕانه‌وه‌یدا بپڙمیت، ئه‌وه قسه‌که‌ی راسته".

هه‌موو که‌سه‌کانی رشته‌ی گێڕانه‌وه‌ی ئه‌م هه‌دیه‌سه‌ متمان‌ه‌دارو مه‌زبوتن، بيجگه له (بَقِيَّة) ی کورپی (وَلِيد)، که رای جیاوازی له‌سه‌ره‌و، زۆرینه‌ی فه‌رمووده‌ناسان و پيشه‌وایان ئه‌و هه‌دیه‌سه‌ی ده‌که‌ن به‌ به‌لگه، که له (شَامِي) ه‌که‌انه‌وه رپوایه‌تی کردوه، جا ئه‌م هه‌دیه‌سه‌شی له (مُعَاوِيَةَ) ی کورپی (يَحْيَى) ی (شَامِي) ه‌وه رپوایه‌ت کردوه.^(۲)

---

(۱) بروانه: مُسْنَدُ أَبِي يَعْلَى / ۱۱ / ۲۳۴ / به ژماره: ۶۳۵۲.

(۲) ئه‌م فه‌رمایشته‌ و ده‌گه‌یه‌نیت، که نیمامی نه‌وه‌ی ئه‌م هه‌دیه‌سه‌ی به‌لاوه په‌سه‌نده‌و، بۆ به‌لگه‌هیتانه‌وه ده‌شیت. نه‌گه‌رچی هه‌ندیک له زانایانی تر به هه‌دیه‌سیکی (مَوْضُوع) و هه‌لبه‌سه‌راوی ده‌زانن. بروانه: الْفَتْوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۶ / ۲۸ - ۲۹، وَكَشَفُ الْخَفَاءِ وَمُرْسَلُ الْأَلْبَاسِ (لِلْعَجْلُونِيِّ) / ۲ / ۲۹۱ / به ژماره: ۲۴۶۱.

باسيک؛ {نادابه کانی باويشکدان}

نه گهر که سيک باويشکی بۆ هات، سونه ته نه و نه دهی بنوانيت بيگه پښته وه، له بهر نه و هديسه (صحيح) بهی، که پيشتر باسماں کرد.

سونه تيشه دهستی بخاته سهر ده می، له بهر نه و هديسه ی که له صحیحی موسليما بۆمان رپوايه ت کراوه، له هاوه لی خوښه ويست (أبو سعيدی (خُدري) هوه (خوای لی رازی بيت)، که فهرموويه تی: پيغه مبهري خوا (دروودی خوای له سهر بيت)، فهرموويه تی: «إِذَا تَنَاءَبَ أَحَدُكُمْ، فَلْيُمْسِكْ بِيَدِهِ عَلَى فَمِهِ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَدْخُلُ». (۱) واته: "نه گهر به کيک له ئیوه باويشکی دا، با دهستی بخاته سهر ده می، چونکه شهيتان ده چيته ژورره وه".

منيش ده ليم: جا باويشکدانه که له نويزدا بيت، يان له دهره وهی نويز، سونه ته که سی باويشکدهر دهستی بخاته سهر ده می. به لام کاتيک ناپه سهنده نويز خوین دهستی بخاته سهر ده می، که پيوستيه ک نه بوو، وه کو باويشکدان، يان شتيکی له و شيوه. خواش له هه موو کهس زانا تره.

باسی وهسف و سه نا کردن

بزانه که وهسف و سه نا کردن که سيک و باس کردن سیفه ته جوانه کانی هندیک جار به ناماده بوونی خویه تی و، هندیک جار به ناماده بوونی خوئی نیه.

جا نه گهر به ناماده بوونی خوئی نه بوو، نه و هیج ريگريه ک نیه له وهسف کردن، مه گهر که سه وهسف که زیاده روهی بکات و، بکه ويته ناو دروه. نه و کاته به هوئی درو کردنه که وه قسه کانی حهرام ده بيت، نه ک به هوئی وهسف کردنه که.

(۱) بروانه: صحيح مُسَلِم / ۴ / ۲۲۹۳ / به ژماره: ۲۹۹۵.

جا هەر وەسفکردنێك كە درۆی تێدا نەبێت، كارێكی سونەتە، ئەگەر بەرژەوهندیەکی تێدا بێت، سەرنەكێشیت بۆ خراپە. بەوێی كە بگاتەو بە كەسە وەسفكراوە كەو، ئەویش پێی خۆشحال و سەرسام بێت، یان شتیکی لەو جۆرە.

سەبارەت بەو وەسفكردنەش كە بە ئامادەبوونی خودی وەسفكراوە كەبە، ئەو چەندین حەدیسی لەبارەو هاتو، كە وا دەخوازن ئەو كارە كارێكی دروست بێت، یان سونەت بێت، چەندین حەدیسیش هاتون، كە وا دەخوازن رێگری ئی بكریت.

زانایان فەرموویانە: رێگەیی كۆكردنەو و یە كخستەو و یە حەدیسه كان بەو دەبێت، كە بوتريت: ئەگەر كەسە وەسفكراوە كە خاوەنی ئیمانێكی تەواوو، دڵنیايە كی باشو، رَاهینانی نەفسو، شارەزاییە كی تەواوو بوو، بەجۆرێك، كە بە وەسفكردنە كە خۆشحال نەدەبوو، لەخۆشی باي نەدەبوو، نەفسیشی یاری و گالتهی پێ نەدەكرد، ئەو حەرام نیەو، ناپەسەندیش نیە. بەلام ئەگەر ترسی شتێك لەمانەیی لێكرا، ئەوا وەسفكردنی كارێكی زۆر ناپەسەندە.

جا لەو حەدیسانەیی كە سەبارەت بە رێگری لێكردن هاتون:

- بۆمان رپوایەت كراوە لە صەحیحی موسلیمد، لە هاوێلی خۆشەویست (مِقْدَاد) هوه (خوای ئی رازی بێت)، كە پیاوێك دەستی كرد بە وەسفو سەنا كردنی ئیمامی (عُثْمَان)، (مِقْدَاد) یش كەوتە سەر ئەزۆنۆكانی و، دەستی كرد بە هەلكردنی زیخو وردەبەرد بەروویدا. ئیمامی (عُثْمَان) یش پێی فەرموو: ئەو چیتە؟ (واتە: بۆچی وا دەكەیت؟) (مِقْدَاد) یش فەرمووی: پێغەمبەری خوا (دروودی خوای لەسەر بێت)، فەرموویەتی: «إِذَا رَأَيْتُمُ الْمَدَّاحِينَ، فَاحْتُوا فِيهِ وَجُوهَهُمُ التُّرَابَ».^(۱)

(۱) بروانە: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۲۹۷ / بە ژمارە: ۳۰۰۲.

● بوشمان ریوایت کراوه له هەردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أَبُو مُوسَى) ی (أَشْعَرِي) سه‌وه (خوای لی رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) گوئی له پیاویکه‌وه بوو، که وه‌سف و سه‌نای پیاویکی تری ده‌کردو، زیاده‌ره‌ویشی ده‌کرد له وه‌سفیدا، ئه‌ویش فه‌رمووی: «أَهْلَكْتُمْ أَوْ قَطَعْتُمْ ظَهْرَ الرَّجُلِ!». (۱) واته: "پیاوه‌که‌تان له‌ناوبرد، یان پشتیتان شکاند".

● بوشمان ریوایت کراوه له هەردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أَبُو بَكْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، که پیاویک له خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) باسکراو، که سه‌یکش وه‌سفی کردو باسی چاکه‌ی کرد. پیغه‌مبه‌ریش چه‌ند جارێک فه‌رمووی: «وَيَحَاك! قَطَعْتَ عُنُقَ صَاحِبِكَ!». واته: "نه‌گه‌ت، گه‌ردنی ره‌فیه‌که‌تت بریه‌وه‌و ملیت شکاند". ئه‌وجا فه‌رمووی: «إِنْ كَانَ أَحَدُكُمْ مَادِحًا أَخَاهُ، لَا مَخَالَةَ، فَلْيَقُلْ: "أَحْسَبُ كَذَا وَكَذَا"، إِنْ كَانَ يَرَى أَنَّهُ كَذَلِكَ، وَحَسْبِيهِ اللَّهُ، وَلَا يُزَكِّي عَلَيَّ اللَّهُ أَحَدًا». (۲) واته: "ته‌گه‌ر یه‌کیک له‌ ئیوه‌ ناچاربوو وه‌سفی بریه‌کی خو‌ی بکات، با بلیت: وا بزاتم فلانه وه‌سفی چاک و فیساره وه‌سفی باشی تیدایه، به‌ مه‌رجیک زیاتر گومانی وا بیت، که که‌سه‌که وه‌هایه، ئیتر ئه‌وه‌ولای لیگه‌رپیت بو خوا، ئه‌و ده‌زانیت چونه، با نه‌لیت لای خواش هه‌ر وه‌هایه که من ده‌یلیم".

سه‌باره‌ت به‌و چه‌دیسانه‌ش، که له‌باره‌ی دروستی وه‌سف کردن هاتون، ئه‌وه گه‌لیک زورن و نایه‌نه هه‌ژمار. به‌لام ئیمه‌ ته‌نها ئامازه به‌ هه‌ندیکیان ده‌ده‌ین:

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۲ / ۹۴۷ / به ژماره: ۲۵۲۰، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۲۹۷ / به ژماره: ۳۰۰۱.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۵۲ / به ژماره: ۵۷۱۴، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۲۹۶ / به ژماره: ۳۰۰۰.

- به كَيْك له‌وانه بریتیه له‌و فه‌رمایشته‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (دروردی خ‌وای له‌سه‌ر بیت)، که له‌ ه‌دیسی (صَحِيح) دا ه‌اتوه‌و، به ئیمامی (أَبُو بَكْرٍ) فه‌رموه‌: «مَا ظَنَنْتُكَ بِأَنَّيْنِ، اللَّهُ تَالِيَهُمَا؟». واته‌: "گومان‌ت چ‌ونه به‌و دوو که‌سه‌ی، که خ‌وای گه‌وره سییه‌میانه‌؟".^(۱)
- له‌ ه‌دیسیکی تر‌دا به ئیمامی (أَبُو بَكْرٍ) فه‌رموه‌: «لَسْتُ مِنْهُمْ». واته‌: "تو له‌و که‌سانه نیت، که له‌به‌ر شانازی کردن و خ‌وبه‌گه‌ووره زانین جل‌و به‌رگی خ‌ویان در‌یزو شو‌ر ده‌که‌ن".^(۲)
- له‌ ه‌دیسیکی تر‌یشدا فه‌رموویه‌تی: «يَا أَبَا بَكْرٍ، لَا تَبْكُ. إِنْ أَمِنَ النَّاسُ عَلَيَّ فِي صُحْبَتِهِ وَمَالِهِ أَبُو بَكْرٍ. وَلَوْ كُنْتُ مُتَّخِذًا خَلِيلًا مِنْ أُمَّتِي، لَأَتَّخَذْتُ أَبَا بَكْرٍ خَلِيلًا». واته‌: "(أَبُو بَكْرٍ) مه‌گری. به‌راستی به‌منه‌ت‌ترین که‌س له‌سه‌ر من له‌ ره‌فاقت و مال‌یشدا بریتیه له‌ (أَبُو بَكْرٍ). خ‌و نه‌ گه‌ر له‌ ئومه‌ته که‌مدا خ‌وشه‌ویست و دو‌ستی‌کم بو‌ خ‌وم هه‌لب‌زاردایه، نه‌وا (أَبُو بَكْرٍ) م ده‌کرد به‌ خ‌وشه‌ویست و دو‌ستی خ‌وم".^(۳)
- له‌ ه‌دیسیکی تر‌یشدا پی فه‌رموه‌: «أَرْجُو أَنْ تَكُونَ مِنْهُمْ». واته‌: "تکام وایه تو له‌و که‌سانه بیت، که له‌ هه‌موو ده‌ر گاکانی به‌هه‌شته‌وه بانگ ده‌کرین، بو‌ئه‌وه‌ی بچنه‌ ژووره‌وه".^(۴)
- له‌ ه‌دیسیکی تر‌یشدا سه‌باره‌ت به ئیمامی (أَبُو بَكْرٍ) فه‌رموویه‌تی: «أَنْذَنْ لَهُ، وَبَشْرُهُ بِالْجَنَّةِ». واته‌: "زیگه‌ی پی بده‌و، مژده‌ی به‌هه‌شتیشی بده‌ری".^(۱)

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ٤ / ١٧١٢ / به ژماره: ٤٣٨٦، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٤ / ١٨٥٤ / به ژماره: ٢٣٨١.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ٥ / ٢٢٥٢ / به ژماره: ٥٧١٥.

(۳) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ١ / ١٧٧ / به ژماره: ٤٥٤، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٤ / ١٨٥٤ / به ژماره: ٢٣٨٢.

(۴) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ٢ / ٦٧١ / به ژماره: ١٧٩٨، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٢ / ٧١١ / به ژماره: ١٠٢٧.

- له حدیسیکی تریشدا فرموویہ تی: «أَبْتُ أَحَدًا، فَإِنَّمَا عَلَيكَ نَبِيٌّ وَصِدِّيقٌ وَشَهِيدَانِ». واتہ: " (أُحَد) جیگیر بہو مہ جولی، چونکہ تہنہا پیغہ مہر یٹک و، (صِدِّيق) یٹک و، دوو شہیدت لہ سہرہ".^(۲)
- ہر وہا پیغہ مہری خوا (درودی خوای لہ سر بیت)، فرموویہ تی: «کہ چوومہ بہہ شتہوہ، بالہ خانہ یہ کم بینی. پرسیم: ئوہ ہی کیئہ؟ وتیان: ہی (عُمَر) ہ. جا منیش ویستم بچمہ ناویہوہ، غیرہ تی تۆم بیر کہوتہوہ ئہی (عُمَر)». نیمامی (عُمَر) یش فرمووی: باوک و دایکم بہ قوربان ت بیت، ئہی پیغہ مہری خوا، بوچی غیرہت بہ رامبہر بہ جنابیش ت دہ مگریت؟!^(۳)
- له حدیسیکی تریشدا پی فرموہ: «مَا لَقِيكَ الشَّيْطَانُ سَالِكًا فَجًّا، إِلَّا سَلَكَ فَجًّا غَيْرَ فَجِّكَ». واتہ: "ئہی (عُمَر)، شہیتان تۆ ببینیت بہ ہر ریگہ یہ کدا برؤیت، دہ چیتہ سہر ریگہ یہ کی تر بیجگہ لہ ریگہ کہی تۆ".^(۴)
- له حدیسیکی تریشدا سہ بارہت بہ نیمامی (عُثْمَان) فرموویہ تی: «أَفْتَحْ لِعُثْمَانَ وَبَشِّرْهُ بِالْجَنَّةِ». واتہ: "بیکہرہوہ بو (عُثْمَان) و، مژدہی بہہ شتیشی بدہری".^(۵)
- له حدیسیکی تریشدا بہ نیمامی (عَلِيّ) فرموہ: «أَنْتَ مِنِّي، وَأَنَا مِنْكَ». واتہ: "تۆ لہ منی و، منیش لہ تۆم".^(۱)

- (۱) بروانہ: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۳۴۳ / بہ ژمارہ: ۳۴۷۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۸۶۸ / بہ ژمارہ: ۲۴۰۳.
- (۲) بروانہ: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۳۴۴ / بہ ژمارہ: ۳۴۷۲.
- (۳) بروانہ: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۳۴۶ / بہ ژمارہ: ۳۴۷۶، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۸۶۳ / بہ ژمارہ: ۲۳۹۵.
- (۴) بروانہ: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۳۴۷ / بہ ژمارہ: ۳۴۸۰، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۸۶۳ / بہ ژمارہ: ۲۳۹۶.
- (۵) بروانہ: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۳۴۳ / بہ ژمارہ: ۳۴۷۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۸۶۸ / بہ ژمارہ: ۲۴۰۳.

- له حدیسیکی تریشدا به نیمامی (علیّ) فرموه: «أَمَا تَرْضَى أَنْ تَكُونَ مِنِّي بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى؟». واته: "تایا رازی ناییت، که جیگه و پیگه ی تو نسبت به من، وه کو جیگه و پیگه ی (هَارُونَ) وایت نسبت به حه زره تی (مُوسَى)؟".^(۲)
- له حدیسیکی تریشدا به (بلال) ی فرموه: «سَمِعْتُ ذَفَّ نَعْلِكَ فِي الْجَنَّةِ». واته: "گویم له ته په و خسه ی نه عله کانت بوو له به هشتدا".^(۳)
- له حدیسیکی تریشدا به (أَبِي) ی کوری (كَعْب) ی فرموه: «لِيَهْنَأُكَ (لِيَهْنِكَ) الْعِلْمُ أَبَا الْمُنْذِرِ». واته: "یاخوا زانست به ناسانی بیته به رده ست، ئه ی (أَبُو الْمُنْذِرِ)".^(۴)
- له حدیسیکی تریشدا به (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (سَلَام) ی فرموه: «أَنْتَ عَلَيَّ الْإِسْلَامِ حَتَّى تَمُوتَ». واته: "تو له سهر ئیسلام ده میته وه، هه تاکو ده مریت".^(۵)
- له حدیسیکی تریشدا به هاوه له (أَنْصَارِي) هه که ی فرموه: «ضَحِكَ اللَّهُ - عَزَّ وَجَلَّ - أَوْ عَجِبَ مِنْ فِعَالِكُمْ». واته: "خوا ی گه وره پی خوش بوو، وه

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۲ / ۹۶۰ / به ژماره: ۲۵۵۲.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۳۵۹ / به ژماره: ۳۵۰۳، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۸۷۰ / به ژماره: ۲۴۰۴.

(۳) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۳۸۶ / به ژماره: ۱۰۹۸، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۹۱۰ / به ژماره: ۲۴۵۸.

(۴) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۵۵۶ / به ژماره: ۸۱۰.

(۵) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۳۸۷ / به ژماره: ۳۶۰۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۹۳۰ / به ژماره: ۲۴۸۴.

رازی بوو له کردهوو مامه لهی خوټ و ژنه کت بهرام بهر به
میوانه که تان".^(۱)

- له هدیسیکی تریشدا به هاوه له (أَنْصَارِي) ه کانی فهرموه: «أَنْتُمْ مِنْ أَحَبِّ النَّاسِ إِلَيَّ». واته: "نیوه له خو شه ویستزینی خه لکن به لای منه وه".^(۲)
- له هدیسیکی تریشدا به (أَشَجِّي) (عَبْدِ الْقَيْسِ) ی فهرموه: «إِنْ فِيكَ خَصَلَتَيْنِ يُحِبُّهُمَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ: الْحِلْمَ وَالْأَنَاةَ». واته: "تو دوو سیفه ت تیدایه، خواو پیغه مبه ره که ی خو شیان دهوین: نارام گرتن و له سه رخوی".^(۳)

جا هه موو نهم هدیسانه ی که نامازهم پیدان مه شهورن و له صحیح ه کانی بوخاری و موسلیمدا هاتوون، بویه نهمدانه پال سه رچاوه کانیان. ههروه ها زوریک هدیسی تری هاووینه ی نهمانه سه بارهت به وه سف کردنی رووبه رووی پیغه مبه ری خوا (درودی خوی له سهر بیت) هاتوون.

سه بارهت به وه سف کردنی هاوه لآن و شوینکه وتوانو، نهوانه ی دواتریش له و زاناو پیشه وایه بهر زانه ی که کراون به پیشه ننگ (خواله هه موویان رازی بیت)، نه و زور له وه زیاتره که بزمیردریت و سنووری بو دابنریت. خواش له هه موو کهس زانا تره.

پیشه وای پایه بهرز (أَبُو حَامِدِی) (غَزَالِي) له کوتایی (كِتَابُ الزَّكَاةِ) ی کتیبی (إِحْيَاء) دا فهرموویه تی: نه گهر که سیک خه یرو سه ده قه یه کی کرد، باشتر وایه نه و که سه ی که لپی وه رده گریت ته ماشا بکات: نه گهر خه یر که ره که له و که سانه بوو، که پی خو شبوو سو پاس و ستایشی بکریت له سهر نه و خه یه ی کردوویه تی و، پیشی

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۳۸۲ / به ژماره: ۳۵۸۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۲۴ / به ژماره: ۲۰۵۴.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۳۷۹ / به ژماره: ۳۵۷۴، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۹۴۸ / به ژماره: ۲۵۰۸.

(۳) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۴۸ / به ژماره: ۱۷.

خوش بوو کاره که ی به ناو خه لکیدا بلاو بیته وه، نهوا باشتر وایه که سه وه رگره که خهیره که بشاریته وه. چونکه دانه وهی مافی که سه خهیر که ره که له لایه ن که سه خهیره رگره که وه به وه ده بیته، که له سه ر سته م کردن پالپشتی نه کات. جا هز کردنی که سه خهیر که ره که به وهی که سوپاسی بگریته، جوریکه له جوره کانی سته م کردن.

خو نه گهر به حالو هه لسو که وتیدا ده یزانی که هز به سوپاس کردن ناکات و، مه به ستیشی نیه، نهوا باشتر وه هایه سوپاسی بکات و، خهیر کردنه که شی ناشکرا بکات.

پیشه وای پایه بهرز (سُفیان) ی (ثُورِی) (ره جتهی خوای لیته) فهرموویه تهی: نهو که سهی خوئی ده ناسیته، وه سف و سه نای خه لکی زیانی پی ناگه یه نیته.

پیشه وای پایه بهرز (أَبُو حَامِد) ی (غَزَالِی) دوا ی نهو فهرمایشته ی پیشوو فهرموویه تهی: پیویسته نهو که سهی چاودیری دلئی خوئی ده کات ورده کاری نه م مانایانه له بهر چاو بگریته. چونکه کاری نه ندامه کانی لاشه له گه ل فهراموش کردنی نه م ورده کاریانه مایه ی پیکه نینی شه ی تانه، چونکه نه م جوره کاره ماندوو بوونی زوری تیدایه و، سوودیشی که مه. جا هاووینه ی نه م زانسته یه که له باره یه وه ده وتریته: "مه سه له یه کی لی بزانیته، له به ندایه تهی سالتیک باشره". چونکه به هوئی نه م زانسته وه به ندایه تهی به رده وام ده بیته و، به ناگا لی نه بوونیشی به ندایه تهی نامینیته و په کی ده که ویت. ته و فقیش ته نها به ده ستهی خوایه.

نایا دروسته که سیک و هسفی خوی بکاتو، باسی چاکه کانی بکات؟

خوای گه وره فەر موویه تی: ﴿فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ﴾ [التخیم: ۳۲] واته: {وهسفو سەنای خوۆتان مه کهن}.

بزانه که باسکردنی چاکه کانی خوی دوو جوۆره: خراپ و باش.

● خراپه که نه وهیه که کهسه که بو شانازی کردن و خوۆه لکیشان و خوۆجیا کردنه وه له هاوړی و ره فیه کانی، یان بو شتی له و جوۆره باسی چاکه کانی خوی بکات.

● باشه کهش نه وهیه که بهرزه وه ندیه کی ئاینی تیدا بیت. وه کو نه وهی که فەرمان به چاکه بکات، یان نه هی له خراپه بکات، یان نه صیحت و دل سوۆزی بنوینیت، یان ناماژه به بهرزه وه ندیه ک بکات، یان ماموۆستا بیت، یان په روه رده کهر بیت، یان ناموۆژگاری کهر بیت، یان بیرهینه روه وه بیت، یان یه کخه روه وه چاکه که روه وه په یوه ندی نیوان دوو کهس بیت، یان خراپه یه که له کوۆلی خوی بکاته وه، یان شتی له و جوۆره. جا ئەم کهسه دروسته باسی چاکه کانی خوی بکات و، له باسکردنه کهشدا نیه تی نه وه بیت، که نه و باسکردنه و ا ده کات زیاتر قسه ی لی وهر بگیری و، نه وه ی باسی ده کات پشتی بی بیه سرتیت، یان بلیت: نه و قسه ی من بوۆتان ده کهم، لای که سیکتی تر دهستان ناکه ویت، بویه له بهری بکهن، یان شتیکی له و جوۆره.

جا سه بارهت بهم جوۆره باسکردنه ش نه وه ندیه ده ق و فەرمايشت هاتون، که له ژماره نایدن. وه کو ئەم فەرمايشتانه ی پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت):

● «أَنَا النَّبِيُّ لَا كَذِبُ». واته: "من پیغه مبهرم و درووشی تیدا نیه".^(۱)

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۰۵۱ / به ژماره: ۲۷۰۹، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۴۰۰ / به ژماره: ۱۷۷۶.

- «أَنَا سَيِّدُ وُلْدِ آدَمَ». واته: "من سردارو گورهی رۆلهی نادهمم".^(۱)
- «أَنَا أَوَّلُ مَنْ تَنَشَقُّ عَنْهُ الْأَرْضُ». واته: "من یه کهم کهسم، که زه ویم بۆ ده کریته وه، له گۆر دیمه دهره وه".^(۲)
- «أَنَا أَعْلَمُكُمْ بِاللَّهِ وَاتِّقَاكُمْ». واته: "من له نیوه خواناسرو له خواترسزم".^(۳)
- «إِنِّي أَيْتُ عِنْدَ رَبِّي». واته: "من له خزمه تی پهروه ردگارمدام شهو ده کهمه وه".^(۴)

ههروه ها هاوشیوهی ئەم هه دیسانه زۆر زۆرن.

- هه زه تهی (يُوسُفُ) يش (درودی خوی له سهر بیت) فه رموویه تی: ﴿اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ﴾ [يُوسُفُ: ۵۵] واته: {هه زه تهی (يُوسُفُ) به فهرمانپه وای میصری فهرموو: بمخه ره سهه ره گه نجینهی ولاتی میصر، چونکه من که سیکي سپارده پارێزو زاناو لێزانم}.
- هه زه تهی (شُعَيْبُ) يش (درودی خوی له سهر بیت) فه رموویه تی: ﴿سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ [الْقَصَصُ: ۲۷] واته: {نه گه ره خوا بیه ویت ده مبینیت، که که سیکي راسالو چا که کارم}.
- ئیمامی (عُثْمَانُ) يش (خوی لێ رازی بیت) کاتیک گه مارۆ درا، نه وه فه رمایشتهی فهرموو، که له سه حیحی بوخاریدا بۆمان ریوایهت کراوه وه، فه رموویه تی: گوایه نیوه نازانن، که پتفه مبه ری خوا (درودی خوی له سهر بیت) فه رموویه تی: «مَنْ جَهَّزَ جَيْشَ الْعُسْرَةِ، فَلَهُ الْجَنَّةُ؟». واته: (کی پیداویستهی کانی سوپای (عُسْرَةَ) دابین ده کات، به هه شت بۆ نه و؟). جا من دابینم کرد. گوایه نیوه

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۷۸۲ / به ژماره: ۲۲۷۸.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۲ / ۸۵۰ / به ژماره: ۲۲۸۱.

(۳) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۱۶ / به ژماره: ۲۰.

(۴) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۲ / ۶۹۳ / به ژماره: ۱۸۶۰، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۷۷۴ /

به ژماره: ۱۱۰۳.

نازانن، که پیغمبه‌ری خوا (درودی خوی له‌سر بیت) فه‌رموویه‌تی: «مَنْ حَفَرَ بِئْرَ رُوْمَةَ، فَلَهُ الْجَنَّةُ؟». واته: (کی بیری (رُوْمَةَ) هه‌لده‌که‌نیت، به‌هه‌شت بو‌ئهو؟). جا من هه‌لمکه‌ند. ئیتر نه‌وانه‌ی گه‌مارۆیان دابوو وتیان: راست ده‌که‌یت و، بروایان به‌فه‌رمایشته‌کانی کرد. (۱)

● بۆشمان ریوایه‌ت کراوه‌له‌هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له‌هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (سَعْدِی کورپی (أَبُو وَقَّاصٍ) سه‌وه (خوای لی‌رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: کاتیک خه‌لکی کوفه‌شکاتیان لیکردم لای ئیمامی (عُمَرِی کوری (خَطَّاب) و، وتیان: (نویژ باش ناکات!). (سَعْدِیش فه‌رمووی: (سویند به‌خوا، من یه‌که‌م پی‌اوی عه‌ره‌جم، که تیری له‌رینگه‌ی خوادا هاویشتیبت. ئیمه‌له‌خزمه‌تی پیغمبه‌ری خوادا (درودی خوی له‌سر بیت) غه‌زامان ده‌کرد.....) ئیتر ته‌واوی چه‌دیسه‌که‌ی باس کرد. (۲)

● بۆشمان ریوایه‌ت کراوه‌له‌سه‌حیحی موسلیمدا، له‌ئیمامی (عَلِی) سه‌وه (خوای لی‌رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: سویند به‌وه‌که‌سه‌ی تووی ته‌قاندوه‌و، نه‌فسیشی دروست کردوه، نه‌وه‌په‌یمان و فه‌رمایشتی دوپاتکراوه‌ی پیغمبه‌ره (درودی خوی له‌سر بیت) بو‌من، که ته‌نها که‌سی ئیماندار خو‌شی ده‌ویتم و، ته‌نها که‌سی دوورپوش رقی لیمه. (۳)

● بۆشمان ریوایه‌ت کراوه‌له‌هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له‌(أَبُو وَاِئِل) سه‌وه، که فه‌رموویه‌تی: هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أَبْنُ مَسْعُودٍ) (خوای لی‌رازی بیت) وتاری بو‌داین و، فه‌رمووی: سویند به‌خوا، چه‌فتاو نه‌وه‌نده‌سوره‌تی قورئانی پیروزم له‌ده‌می پیروزی پیغمبه‌ری خواوه (درودی خوی له‌سر بیت) وه‌رگرتوه‌و، هاوه‌لانی پیغمبه‌ری خواش (درودی خوی له‌سر بیت) ده‌یانزانی،

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۰۲۱ / به‌ژماره: ۲۶۲۶.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۳۶۴ / به‌ژماره: ۳۵۲۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۲۷۷ / به‌ژماره: ۲۹۶۶.

(۳) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۸۶ / به‌ژماره: ۷۸.

که من یه کیکم له زانترینیان به کتیه کهی خوی گه وره. به لام من باشترینیان نیم. خو نه گهر بزائم که سیک له من زانتر هه بیته، نه وا ده چووم بۆلای. ^(۱)

● بۆشان ریوایته کراوه له سه حیحی موسلیمدا، له هاوه لی خو شه ویست (ابن عباس) هوه (خواله هردوکیان رازی بیت)، که پرسیری لی کراوه ده باره ی حوشتر، نه گهر په کی بکه ویت و بوه ستیت. نه ویش فهرمو ویه تی: که وتویت به سهر که سی شاره زادا - مه بهستی خوی بوه - .... ئیتر ته وای حه دیسه که ی باس کرد. ^(۲)

ههروه ها هاو وینه ی نه مانه نه وه نده زۆرن، له ژماره نایه نو، هه مووشیان به و جو ره لی کده درینه وه که باس مان کرد. ته و فیکیش ته نها به دهستی خوی به.

باسیک سه بارته به چند مه سه له یه که په یومندیان به و باسانه ی پیشوه وه هه یه

مه سه له یه که: { سه بارته به وه لامدان هوی نه و که سه ی بانگی کرد ویت، به (لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ) }

نه گهر که سیک بانگی کردیت، سونه ته وه لامی بده یته وه و، بلیت: (لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ)، یان (لَبَّيْكَ) به ته نها.

نه گهر که سیکیش هات بۆلات، سونه ته پی بلیت: (مَرَحَبًا).

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۴ / ۱۹۱۲ / به ژماره: ۴۷۱۴، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۹۱۲ / به ژماره: ۲۴۶۲.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۹۶۲ / به ژماره: ۱۳۲۵.

نه گهر كه سيكيش چا كه يه كي به رامبهرت كرد، يان كار يكي جوانت لي بيني،
سونه ته پني بليت: خوا بتپاريزيت (حَقِّظَكَ اللهُ)، يان خوا پاداشتي چاكت بداته وه
(جَزَاكَ اللهُ خَيْرًا)، يان ههر قسه يه كي تري هاوشيوه.

جا به لگه كاني نه مانه له هه دي سي (صَحِيح) دا زور و مه شهوورن.

مه سه نه يه ك: { حوكمي نه وه، كه خو ت يان كه سيكت بكه يت به قورباني

كه سيكي تر }

هيج خراپه يه كي تندا نه كه كه سيك به پياويكي پايد بهرز - به زانسته كه ي يان
چا كه كاري و دينداريه كه ي، يان به شتيكي تري له و شيوه - بليت: خوا بمكات به
قوربانت (جَعَلَنِي اللهُ فِدَاكَ)، يان باوك و دايكم بن به قوربانت (فِدَاكَ أَبِي وَأُمِّي)، يان
قسه يه كي تري له و شيوه.

جا به لگه كاني نه مانه ش له هه دي سي (صَحِيح) دا زور و مه شهوورن، منيش له بهر
دريز نه بوونه وه ي كتيه كه نه مه يتان و لامردن.⁽¹⁾

---

(1) يه كيك له وانه بريته له و هه دي سه صححه ي كه نيمامي بوخاري و موسليم ريوايه تيان
كر دوه، له ريگه ي نيمامي (عَلِيٍّ) سه وه (خو اي لي رازي يت) كه يتغه مبهري خوا (دروودي خو اي
له سر بيت) له روژي غه زاي (أُحْد) دا به هاوه لي خو شه ويست (سَعْدِي كوري (أَبِي
وَقَاصِ) (خو اي لي رازي يت) فهرموه: (فِدَاكَ أَبِي وَأُمِّي). بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / 5 /
2287 / به ژماره: 5830، و صَحِيحُ مُسْلِمٍ / 4 / 1876 / به ژماره: 2411.

مهسه نه په ك: {نادابه كانی قسه كردنی نافرته نه گهل كهسانی

{نامه حره مدا}

نه گهر نافرته ټيک پيوستی به وه هه بوو له گهل كهسانی نامه حره مدا قسه بکات، نير بو فروشتن يان بو کړين، يان بو نهو حاله تانه ي تر که دروسته تياندا نافرته له گهل نامه حره مدا قسه بکات، نهوا ده بيت دهنگی خو ی نيرو گه وره بکات، ناسکی نه کاته وه، نه وه کو ته ماعی تی بکريت.

پيشه وای پایه بهرز (أبو الحسن) ی (وَأَحِدِي) - که په کيکه له هاوه لآثمان - له کتبي (الْبَسِيط) دا فرموويه تی: هاوه لآثمان فرموويانه: نه گهر نافرته قسه ی له گهل بيگانه دا کرد، سونه ته دهنگی خو ی نير بکات. چونکه نهو کاره دورتری ده خاته وه له وهی ته ماعی تی بکريت. به هه مان شيوه نه گهر قسه ی له گهل كه سيكدا کرد، که به هو ی ژخووازيه وه بوو بوو به مه حره می. نایا تو نابینیت که خوای گه وره وه سیتی له م جوړه ی بو دایکانی نیمانداران کرده، له گهل نه وه شدا که نهوان بو هه تا هه تابه له نیمانداران حه رامن. وه کو فرموويه تی: ﴿يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنَّ أَعْيُنُنَّ قَلَّا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعُ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ﴾ [الْأَحْزَاب: ۳۲] واته: {نه ی خيزانه کانی پيغه مبه ر، نيوه وه کو هيچ ژنيکی تر وه ها نين، نه گهر له خوا بزرسن و خو تان پياريزن، بويه له کاتی قسه کردنتان له گهل بيگانه دا دهنگتان ناسک مه که نه وه، تا نهو که سه ی دلې نه خو شى تيدابه ته ماعتان تی نه کات}.

منيش ده ليم: هاوه لآنیشمان هه ر بهو جوړه يان فرموه، که شينخی (وَأَحِدِي) فرموويه تی، ده بيت نافرته لهو حاله ته دا دهنگی خو ی نير بکات.

شيخ (إبراهيم) ی (مَرُوزِي) - که په کيکه له هاوه لآثمان - فرموويه تی: ريگه ی نير کردنی دهنگی نافرته نه وه يه، که پشتی دهستی بلکيتيت به ده ميه وه، بهو جوړه وه لآم بداته وه. خواش له هه موو که س زانا تره.

ئەوئەش كە شىخى (وَاحِدِي) باسى كىردو، كە گوايه ئەو كەسەى بەهۆى
ژىخووزىهە بوە بە مەحرەم، هەر وە كو بىگانە وەهايه لەم مەسەلەدا، ئەو
بۆچوونىكى لاوازەو، پىچەوانەى ئەو بۆچوونەيه، كە بەلای هاوہ لائمانەو
مەشهوورە. چونكە ئەو كەسە هەر وە كو ئەو كەسە وەهايه كە بەهۆى خىزمایەتیهو
مەحرەمە، لە دروستى تەماشاشا كىردو، بەتەنھا لە گەلدا دانىشتن.

سەبارەت بە داىكانى ئىماندارانىش، ئەوان داىكن لەوہدا كە حەرامە مارە
بكرىن، پىويستە رىزىيان لى بگىرىت، هەر بۆيه حەلالە كچە كانيان مارە بكرىن.
خوئاش لە هەموو كەس زانا ترە.

*****

*****

*****

**((کتییی زیکرهکانی هاوسه رگیری و نهوهی
په یوه ندی پیوه یه تی)) □**

باسی نهومی نهو کهسه دهلیت، که خوازینی نافرمتیک دمکات له

کهس وکارمکهی، بو خوی، یان بو که سیکی تر

سونه ته کهسی خوازینیکار به سوپاس و ستایشی خوی گه وره و، به صلاوات له سهر پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سر بیت) دهست پی بکات و، بلیت: شایه تی ده دم که هیچ پرستراویکی راسته قینه نیه بیجگه له خوی گه وره، که ته نهایه و شهریکی نیه و، شایه تیش ده دم که (مُحَمَّد) به نده و پیغه مبهری نه وه. نه و جا بلیت: هاتوومه ته خزمه تان بو خوازینی فلانه کچتان، یان بو نافرته به ریزه که تان فلانی کچی فلان، یان شتیکی له و جزره.

بو مان ریوایه ت کراوه له (سُنن) ی نمامی (أبو داؤد) و (أَبْنُ مَاجَه) دا، له هاوه لی خۆشه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوی لی رازی بیت)، نه ویش له پیغه مبهری خواوه (درودی خوی له سر بیت)، که فهرموویه تی: «كُلُّ كَلَامٍ»، له هه ندیک له ریوایه ته کاندایه فهرموویه تی: «كُلُّ أَمْرٍ لَا يُبْدَأُ فِيهِ بِالْحَمْدِ لِلَّهِ، فَهُوَ أَجْذَمٌ». ههروه ها به (أَفْطَحُ) یش ریوایه ت کراوه و، ههردوو کیشیان به یه ک مانان. واته: "هه ر وته یه ک، یان هه ر کاریک به سوپاس و ستایشی خوی گه وره دهستی پی نه کریت، نه وه بیفهرو کهم به ره که ت ده بیت".^(۱)

نه م هه دیسه هه دیسیکی (حَسَن) هه.

بو شمان ریوایه ت کراوه له (سُنن) ی نمامی (أبو داؤد) و (تَرْمِذِي) دا، له هاوه لی خۆشه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوی لی رازی بیت)، نه ویش له پیغه مبهری خواوه (درودی خوی له سر بیت)، که فهرموویه تی: «كُلُّ خُطْبَةٍ لَيْسَ فِيهَا تَشْهَدٌ، فَهِيَ كَالْيَدِ الْجَذْمَاءِ». واته: هه ر وتاریک شایه تومانی تیدا نه بیت، وه کو دهستی بر او، یان دهستی گول وه هایه.

(۱) پروانه: سُننُ أَبِي دَاؤُدٍ / ۲ / ۶۷۷ / به ژماره: ۴۸۴۰، و سُننُ أَبِي مَاجَهٍ / ۱ / ۶۱۰ / به ژماره: ۱۸۹۴.

ئیمامی (تَرْمِذِيّ) فەرموویەتی: حەدیسکی (حَسَن)ه. (۱)

درووستە پیاو باسی کچی خۆی یان باسی ئەو ئاھرەتە ی بە شوودانی

بە دەستی ئەو بەکات بۆ کەسانی بەرپێزو چاکەکار، تا ماری بەکن

بۆمان رپوایەت کراوە لە صەحیحی بوخاریدا، کە کاتیک مێردە کە ی (حَفْصَةَ) ی کچی ئیمامی ئیمامی (عُمَر) ی کوری (خَطَّاب) (خوایان لێ رازی بیت) کۆچی دوایی کرد، ئیمامی (عُمَر) فەرمووی: بە ئیمامی (عُثْمَان) گەیشتمو، باسی (حَفْصَةَ) م بو کردو، وتم: ئەگەر دەتەوێت، (حَفْصَةَ) ی کچی (عُمَر) ت لێ ماره دە کەم. ئەویش فەرمووی: "با سەیرێکی کاروباری خۆم بە کەم". منیش چەند شەوێک چاوەرێم کردو، پاشان گەیشتهوێ پێمو، فەرمووی: "وام بە لاوه پەسەندە کە لەم کاتەدا ژن نەهێتم". ئیمامی (عُمَر) دە فەرمویت: ئەوجا بە ئیمامی (أَبُو بَكْر) گەیشتمو، وتم: ئەگەر دەتەوێت، (حَفْصَةَ) ی کچی (عُمَر) ت لێ ماره دە کەم. ئیمامی (أَبُو بَكْر) یش بێدەنگ بوو.... نێت تەواوی حەدیسە کە ی باس کرد. (۲)

(۱) پروانە: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۶۷۷ / بە ژمارە: ۴۸۴۱، وَسُنُّ التَّرْمِذِيّ / ۳ / ۴۱۴ / بە ژمارە: ۱۱۰۶.

(۲) پروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۴ / ۱۴۷۱ / بە ژمارە: ۳۷۸۳.

باسی نهومی نهو کهسه دهلیت، که خوازینی نافرمتیک دمکات له

کهس وکارمکهی، بو غوی، یان بو که سیکی تر

سونه ته کهسی خوازینیکار به سوپاس و ستایشی خوی گه وره، به صلاوات له سهر پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سر بیت) ده ست پی بکات و، بلیت: شایه تی ده دم که هیچ پرسراویکی راسته قینه نیه بیجگه له خوی گه وره، که ته نهایه و شهریکی نیه، شایه تیش ده دم که (محمّد) به نده و پیغه مبهری نه وه. نه و جا بلیت: هاتوومه ته خزمه تان بو خوازینی فلانه کچتان، یان بو نافرته به ریزه که تان فلانی کچی فلان، یان شتیکی له و جو ره.

بو مان ریوایه ت کراوه له (سُنن) ی ئیمامی (أبو داؤد) و (أَبْنُ مَاجَه) دا، له هاوه لی خو شه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوی لی رازی بیت)، نه ویش له پیغه مبهری خواوه (درودی خوی له سر بیت)، که فهرموویه تی: «كُلُّ كَلَامٍ»، له هه ندیک له ریوایه ته کاندایه فهرموویه تی: «كُلُّ أَمْرٍ لَا يُبْدَأُ فِيهِ بِالْحَمْدِ لِلَّهِ، فَهُوَ أَجْذَمٌ». ههروه ها به (أَفْطَحُ) یش ریوایه ت کراوه و، ههردوو کیشیان به یه ک مانان. واته: "هه ر وته یه ک، یان هه ر کاریک به سوپاس و ستایشی خوی گه وره ده ستی پی نه کریت، نه وه بیقهرو کهم به ره که ت ده بیت".^(۱)

نه م هه دیسه هه دیسیکی (حَسَن) هه.

بو شمان ریوایه ت کراوه له (سُنن) ی ئیمامی (أبو داؤد) و (تِرْمِذِي) دا، له هاوه لی خو شه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوی لی رازی بیت)، نه ویش له پیغه مبهری خواوه (درودی خوی له سر بیت)، که فهرموویه تی: «كُلُّ خُطْبَةٍ لَيْسَ فِيهَا تَشْهَدٌ، فَهِيَ كَالْيَدِ الْجَذْمَاءِ». واته: هه ر وتاریک شایه تومانی تیدا نه بیت، وه کو ده ستی بر او، یان ده ستی گول وه هایه.

(۱) بروانه: سُننُ أَبِي دَاؤُدٍ / ۲ / ۶۷۷ / به ژماره: ۴۸۴۰، و سُننُ أَبِي مَاجَه / ۱ / ۶۱۰ / به ژماره: ۱۸۹۴.

ئیمامی (تَرْمِذِيّ) فەرموویه تی: حەدیسێکی (حَسَن) هە. (۱)

درووستە پیاو باسی کچی خۆی یان باسی ئەو ئاھرەتە ی بە شوودانی

بە دەستی ئەو بەکات بۆ کەسانی بەرپێزو چاکەکار، تا ماری بەکن

بۆمان رپوایدت کراوه لە صەحیحی بوخاریدا، کە کاتیک میردە کە ی (حَفْصَةَ) ی کچی ئیمامی ئیمامی (عُمَرُ) ی کوری (خَطَّاب) (خوایان لی رازی بیت) کۆچی دوایی کرد، ئیمامی (عُمَرُ) فەرمووی: بە ئیمامی (عُثْمَان) گەیشتمو، باسی (حَفْصَةَ) م بۆ کردو، وتم: ئەگەر دەتەوێت، (حَفْصَةَ) ی کچی (عُمَرُ) ت لی ماره دە کەم. ئەویش فەرمووی: "با سەیرێکی کاروباری خۆم بە کەم". منیش چەند شەوێک چاوەرپێم کردو، پاشان گەیشتهوه پێمو، فەرمووی: "وام بە لاوه پەسەندە کە لەم کاتەدا ژن نەهێتم". ئیمامی (عُمَرُ) دە فەرمویت: ئەوجا بە ئیمامی (أَبُو بَكْرٍ) گەیشتمو، وتم: ئەگەر دەتەوێت، (حَفْصَةَ) ی کچی (عُمَرُ) ت لی ماره دە کەم. ئیمامی (أَبُو بَكْرٍ) یش بێدەنگ بوو.... ئیتر تەواوی حەدیسە کە ی باس کرد. (۲)

---

(۱) برۆانه: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۶۷۷ / بە ژماره: ۴۸۴۱، وَسُنُّ التَّرْمِذِيّ / ۳ / ۴۱۴ / بە ژماره: ۱۱۰۶.

(۲) برۆانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۴ / ۱۴۷۱ / بە ژماره: ۳۷۸۳.

نهومی نه کاتی گریهستی هاوسه رگریدا دوتریت

سونه ته بهر له بهستی گریهسته که وتاریک بدات، که داگروه بیت بهسه
نهوانه ی له باسه که ی پیشووتردا باسمان کردنو، با له وتاره که ی نهویش دریژتر
بیت، ئیز نایا نهو کهسه وتاره که بدات که گریهسته که نه نجام ده دات، یان
که سیکی تر.

باشترین وتاریش بریتیه لهو وتاره ی که بومان ریوایهت کراوه له (سُنن) ی
نیمامی (أبو داؤد) و (ترمذی) و (نسائی) و (ابن ماجه) و له غهیری نهوانیشدا، به
چهند رشتهیه کی (صَحیح)، له هاوه لی خو شه ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری
(مَسْعُود) هوه (خرای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (دروودی خرای لهسه
بیت)، وتاری پیوستی (خُطْبَةُ الْحَاجَةِ) ی فیر کردین: «الْحَمْدُ لِلَّهِ، نَسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ،
وَنَعُوذُ بِهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، مَنْ يَهْدِ اللَّهُ، فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ، فَلَا هَادِيَ لَهُ،
وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ. يَا أَيُّهَا
النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا
كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا [النساء:
1]، يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ [آل عمران:
102]، يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا * يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ
لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا [الأنزاب: 71].⁽¹⁾

نهمه دهقی به کیلک له ریوایه ته کانی نیمامی (أبو داؤد) هوه، له ریوایه تیکی تری
نهودا له دوا ی (وَرَسُولُهُ) نه مهش هاتوه: «أَرْسَلَهُ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا بَيْنَ يَدَيِ
السَّاعَةِ، مَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ رَشِدَ، وَمَنْ يَعْصِهِمَا فَإِنَّهُ لَا يَضُرُّ إِلَّا نَفْسَهُ، وَلَا يَضُرُّ

(1) بروانه: سُننُ أَبِي دَاؤُد / ۱ / ۶۴۴ / به ژماره: ۲۱۱۸، و سُننُ التِّرْمِذِيِّ / ۳ / ۴۱۳ / به
ژماره: ۱۱۰۵، و سُننُ النَّسَائِيِّ / ۳ / ۱۰۴ / به ژماره: ۱۴۰۴، و سُننُ ابْنِ مَاجَه / ۱ /
۶۰۹ / به ژماره: ۱۸۹۲.

الله شَيْئًا».^(۱) واته: "خوای گهوره پیغه مبهری ره وانه کرده به ناینیکی راست، وه کو مژده دهر، ترسینهر، بهر له هانتی رۆزی قیامت. نهو کهسهی گوپرایه لی خواو پیغه مبهره کهی بکات، رینگهی راستی گرتوهو، نهو کهسهش بیگوییان بکاو یاخی بیت له فهرمانیان، تهنه زیان له خوئی دهداتو، هیچ زیانیک به خوای گهوره نادات".

ئیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ه.

هاوه لَأَمَانَ فهرموویانه: سونه ته له گهل نه مه دا (سه ره رشتیاری نافرته ته که) بَلَّيْتُ: "لیت ماره ده کهم له سه ره نه وهی که خوای گهوره فهرمانی پیکردوه، یان به چاکهی دهستی پیوه بگریت، یان به جوانی رینگهی بۆ چۆل بکهیت".

که مترینی نه م وتارهش برتیه له (الْحَمْدُ لِلَّهِ، وَالصَّلَاةُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -، أَوْصِي بِتَقْوَى اللَّهِ). خواش له هه موو کهس زانا تره.

بشزانه که نه م وتاره سونه تهو، زانایان یه کدهنگن له سه ره نه وهی، که نه گهر هیچیشی لی نه هینیت، ماره برینه که ههر دروسته. حیکایهت کراوه له زانای پایه بهرز (دَاوُد) ی (ظَاهِرِي) سه وه (ره حهتی خرای لینیت)، که فهرموویه تی: نه گهر نهو وتاره نه دریت ماره برینه که دروست نیه. به لَام زانا لیکۆ له ره کان نه م ناکۆکیه (دَاوُد) به ناکۆکیه کی موعته بهر دانانینو، کۆدهنگی زانایانیش به بۆچوونه پیچه وانه کهی نهو هه لئاوه شیته وه. خواش له هه موو کهس زانا تره.

سه بارهت به میرده کهش، مهزه بی هه لبرژێردراو له سه ره نه وهی، که هیچ وتاریک نادات. به لکو نه گهر سه ره رشتیاره که پی و ت: "زَوَّجْتُكَ فُلَانَةً"، نهویش به دوایدا بلیت: "قَبِلْتُ تَزْوِجَهَا". نه گهر ویستیشی با بلیت: "قَبِلْتُ نِكَاحَهَا". خو نه گهر وتی: "الْحَمْدُ لِلَّهِ، وَالصَّلَاةُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -، قَبِلْتُ" نهوا

(۱) بروانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُدَ / ۱ / ۳۵۵ / به ژماره: ۱۰۹۷.

ماره کردنه که ههر دروسته و، نم قسه یهش له نیوان (إِنْجَاب) و (قَبُول) هه که دا هیچ زیانکی نیه. چونکه که ممو، په یوه ندیشی به گریهسته که وه هه یه. هه ندیکیش له هاوه لآثمان فهرموویانه: ماره کردنه که ی پی به تال ده بیته وه و، هه ندیکیش فهرموویانه: پی به تال نابیته وه، به لکو سونه ته نه وه ش بلیت. به لام بوچوونی راست نه وه یه که پیشتر وتمان، پیوست نیه نه وه بلیت. خو نه گهر سه ریچی کردو، وتی، نه وه ماره کردنه که ی پی به تال نابیته وه. خواه له هه موو که س زانا تره.

نه وه ی نه وه ای گریهستی هاوسه رگریه که به میرده که دهوتریت

سونه ته به میرده که بوتريت: "بَارَكَ اللهُ لَكَ" یان "بَارَكَ اللهُ عَلَيْكَ، وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ". واته: (خوای گه وره کاره که تدار بکات) یان (خوای گه وره به ره که ت دابارتیت به سه رتداو، به خه ریش بتانگه یه نیته یه کت).

سونه تیشه به هه ریه که له ژنو میرده که بوتريت: "بَارَكَ اللهُ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْكُمَا فِي صَاحِبِهِ، وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ". واته: (خوای گه وره بو هه ریه که تان به ره که ت بخاته ره فیه که یه وه و، به خه ریش بتانگه یه نیته یه کت).

بو مان ریوایهت کراوه له هه ردوو سه حیجی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه لی خو شه ویست (أَنَس) هوه (خرای لی رازی بیت)، که کاتیک هاوه لی خو شه ویست (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کوری (عَوْف) هه والی ژنهیتانی خو ی به پیغه مبهری خوا گه یاند، پیغه مبهر (درودی خوای له سه ر بیت) پی فهرموو: «بَارَكَ اللهُ لَكَ».^(۱)

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۴۶ / به ژماره: ۶۰۲۳، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۱۰۴۲

/ به ژماره: ۱۴۲۷.

ديسان له حه‌ديسي سه‌حيحدا بۆمان رپوايه‌ت كراوه، كه كاتيك هاوه‌لى خوشه‌ويست (جابر) هه‌والى ژنه‌يتانى خۆى به پيغه‌مبه‌رى خوا گه‌ياند، پيغه‌مبه‌ر (درودى خواى له‌سه‌ر بيت) پيى فه‌رموو: «بَارَكَ اللهُ لَكَ».^(١)

بۆثمان رپوايه‌ت كراوه له (سُنَنِ يَمَامِي (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) و (أَبْنُ مَاجَه) و له غه‌يرى نه‌وانيشدا، به چهند رسته‌يه‌كى (صَحِيح)، له هاوه‌لى خوشه‌ويست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خواى لى رازى بيت)، كه نه‌گه‌ر پيغه‌مبه‌رى خوا (درودى خواى له‌سه‌ر بيت)، بيوستايه پيرۆزبايى و دو‌عاى به‌يه‌ك گه‌يشتن و پيگه‌وه‌زيان بۆ كه‌سيك بكات، كه هاوسه‌گرى كردييت، ده‌يفه‌رموو: «بَارَكَ اللهُ لَكَ، وَبَارَكَ اللهُ عَلَيْكَ، وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ». واته: "خواى گه‌وره به‌ره‌كه‌ت بخاته كاته‌وه‌و، به‌ره‌كه‌تيش دابارييت به‌سه‌رتداو، به‌خه‌يرو خوشيش كۆتان بكاته‌وه‌و به‌يه‌كتان بگه‌يه‌نييت".

يَمَامِي (تَرْمِذِي) فه‌رمويه‌تى: حه‌ديسيكى (حَسَن) ي (صَحِيح) ه.^(٢)

باسييك: {حوكمى وتنى (بالرفاء والبنين)}

نه‌و كه‌سه‌ى ژنى هيتاوه ناپه‌سه‌نده پيى بوتريت: (بالرفاء والبنين). واته: (به‌خوشى پيگه‌وه بژين و منداليشتان بيت). نه‌گه‌ر خواى گه‌وره‌ش بيه‌ويت، له كۆتايى نه‌م كتبه‌وه له ((كئيبى پاراستى زمان)) دا به‌لگه‌ى ناپه‌سه‌ندى نه‌م وته‌يه ده‌هيتين.^(٣)

(١) بروانه: صحيح البخاري / ٥ / ٢٠٥٣ / به ژماره: ٥٠٥٢.

(٢) بروانه: سنن أبي داود / ١ / ٦٤٧ / به ژماره: ٢١٣٠، سنن الترمذي / ٣ / ٤٠٠ / به ژماره: ١٠٩١، سنن النسائي الكبرى / ٦ / ٧٣ / به ژماره: ١٠٠٨٩، سنن ابن ماجه / ١ / ٦١٤ / به ژماره: ١٩٠٥.

(٣) به‌لام ته‌قديري خوا وه‌هايه، كه له‌وى به‌لگه‌ى ناپه‌سه‌نديه‌كه‌ى نه‌هيتاوه له‌بيري چوه!!!

(رفاء) یش و اته: بهیهك گه یشتن و ینکوهه بوون.

باسی نهومی میردهکه دهیلایت کاتیک ژنهکهی نه شهوی گواستته و میدا دیته

ژوروهه بۆلای

سونه ته یه که مجار ناوی خوا بهیئت و، که یه کهم جاریش به ژنهکهی ده گات
پیشی سه ری بگریت و، بلیت: "خوای گه وره بۆ هه ریه که مان به ره که ت بخته
ره فیه که یه وه".

هه روه ها نه وه شی له گه لدا بلیت، که له (سُنن) ی نیمامی (أَبُو دَاوُد) و (ابْنُ
مَاجَه) و کتیه که ی شیخی (ابْنُ السُّنِّي) و له غهیری نه وانیشدا بۆ مان ریوایه ت
کراوه، به چند رشته یه کی (صَحِيح)، له (عَمْرُو) ی کوری (شَعِيب) هوه، نه ویش
له باو کیه وه، نه ویش له بایره یه وه (خوای لی رازی بیت)، نه ویش له پیغه مبه ری خواوه
(درودی خوای له سر بیت)، که فه رموویه تی: «إِذَا تَزَوَّجَ أَحَدُكُمْ امْرَأَةً، أَوْ اشْتَرَى خَادِمًا

جا به لگه که ش نه وه یه، که (عَقِيل) ی کوری (أَبُو طَالِب) ژنیکی له شاری به صره له
هوزی (بَنُو جُشَم) ماره کرده، جا که گواستتویه تیه وه، دواتر له مان ده رچوه، خه لکی
پروزیبان لیکر دوه، بیان وتوه: (بِالرِّفَاءِ وَالْبَنِينَ). نه ویش فه رموویه تی: (وا مه لین).
نه وانیش عه رزیان کرده: (ئه ی بلین چی؟) نه ویش فه رموویه تی: بلین: (بَارَكَ اللَّهُ لَكُمْ،
وَبَارَكَ عَلَيْكُمْ)، چونکه نیمه بهم جو ره فه رمانان ینکراوه. له ریوایه تیکی تر دا فه رموویه تی:
(وا مه لین، به لکو نه وه بلین، که پیغه مبه ری خوا ده یفه رموو: اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ وَبَارِكْ عَلَيْهِمْ).
له ریوایه تیکی تر دا فه رموویه تی: (وا مه لین. چونکه پیغه مبه ری خوا نه هی کرده له وه ی که
وا بو تریت، به لکو فه رمانی بی کرده وین، که بلین: بَارَكَ اللَّهُ لَكَ وَبَارَكَ عَلَيْكَ). نه م
حه دیسه نیمامی (أَحْمَد) و (دَارِمِي) و (ابْنُ مَاجَه) و (نَسَائِي) و (حَاكِم) و (بَيْهَقِي) و چند
زانایه کی تریش ریوایه تیان کرده وه، لیکۆله ره وه کانی (مُسْتَدَه) که ی نیمامی (أَحْمَد) یش به
صه حیجان داناوه. بر وانه: مُسْتَدُ الْإِمَامِ أَحْمَد / ۳ / ۲۶۰ / به هه ردوو ژماره: ۱۷۳۸ و
.۱۷۳۹

فَلْيَقُلْ: "اللَّهُمَّ، إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَخَيْرَ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَشَرِّ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ". وَإِذَا اشْتَرَى بَعِيرًا، فَلْيَأْخُذْ بِذُرْوَةِ سِنَامِهِ، وَلْيَقُلْ مِثْلَ ذَلِكَ»^(۱) واته: "نه گهر یه کیك له ئیوه ژنیکی هینا، یان خزمه تکارنیکی کړی، با بلیت: خوايه، من داوای خهیری نهم ژنهت لی ده کهم و، داوای خهیری نهو ره وشت و سیفه تانه شت لی ده کهم که له گهل دروست کردنی نهم ژنهدا کردوتن به به شیک له طه بیعه تی. په ناشت پی ده گرم له خراپه ی نهم ژنهو، خراپه ی نهو ره وشت و سیفه تانه ش که له گهل دروست کردنی نهم ژنهدا کردوتن به به شیک له طه بیعه تی. نه گهر حوش زیکشی کړی، با لوتکه ی پستی بگریت و، هه مان شت بلیت".

له ریوایه تیکشدا هاتوه: «تُمْ لِيَأْخُذَ بِنَاصِيَتِهَا، وَلِيَدْعُ بِالْبِرْكَاتِ فِي الْمَرْأَةِ وَالْخَادِمِ»^(۲) واته: "نهو جا با پیشی سه ری بگریت و، داوای بهر کهت بکات بز نافرته و خزمه تکاره که".

باسی نهوی به پیاو دهوتریت، داوی نهوی خیزانه که ی ده چیته ژورموه

بۆلای

بۆمان ریوایهت کراوه له سه حیجی بوخاری و له غهیری نهویشدا، له هاوه لی خو شه ویست (أنس) هوه (خوای لی بازی بیت)، که فه رموویه تی: پیغه مبه ری خوا (درودی خوای له سر بیت) دایکه (زینب) ی گواسته وه و، نان و گوشتی کرد به خو اردنی شایه که... ئیر باسی شیوازی خو اردنه که و، زوری نهو که سانه شی کرد، که ده عوه ت کرابون بۆی. پاشان فه رمووی: پیغه مبه ری خوا (درودی خوای له سر بیت) هاته ده ره وه و، ته شریفی برد بۆ ژورره که ی دایکه (عائشة) و، فه رمووی: «السَّلَامُ

(۱) بروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۱ / ۶۵۵ / به ژماره: ۲۱۶۰، وَسُنُّ ابْنِ مَاجَهَ / ۱ / ۶۱۷ / به ژماره: ۱۹۱۸، وَعَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السَّنِيِّ) / ۲۸۳ / به ژماره: ۶۰۰.

(۲) بروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۱ / ۶۵۵ / به ژماره: ۲۱۶۰.

عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ». دایکه (عائِشَة) ش فەر مووی: (وَعَلَيْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ، كَيْفَ وَجَدْتَ أَهْلَكَ؟ بَارَكَ اللَّهُ لَكَ). واته: (خیزانه کت چۆن بوو به لاتهوه؟ خوا بهره کت بخاته کاروبارتهوه). ئیتر پیغه مبهر ته شریفی برد بو ژووری خیزانه کانی یهك به یهك و، هه ر ئه وه ی پی ده فەر موون، که فەر مووی به دایکه (عائِشَة). ئه وانیش هه ر ئه وه یان پی ده فەر موو، که دایکه (عائِشَة) پی فەر موو. (۱)

ئه وه ی که پیاو له کاتی سه رجیگه یی و جووتبووندا ده لیت

بۆمان ریوایهت کراوه له هه ردوو سه حیحی بوخاری و موسلیمدا، له چه نندین رینگه وه، له هاوه لی خو شه ویست (ابنُ عَبَّاس) ه وه (خوا له هه ردوکیان رازی بیت)، ئه ویش له پیغه مبهری خواوه (درودی خوی له سه ر بیت)، که فەر مووی ته ی: «لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا أَتَى أَهْلَهُ» (۲)، قَالَ: "بِسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ، جَنَّبْنَا الشَّيْطَانَ، وَجَنَّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا" فَقَضِيَ بَيْنَهُمَا وَلَدٌ، لَمْ يَضُرَّهُ». (۳) واته: "ئه گه ر یه کیك له ئیوه ویستی به چیه لای خیزانه که ی خوی و، بلیت: (خوایه شه یتان له خو مان و له و منداله ش دور بخه ره وه، که ده مانده یی)، جا ئه گه ر بریاری خوا وه ها بوو که به و به یهك گه یشته مندالیان ببیت، ئه وا شه یتان زیانی پی ناگه یه نیت".

له ریوایه تیکی ئیمامی بوخاریدا هاتوه: «لَمْ يَضُرَّهُ شَيْطَانٌ أَبَدًا». (۴) واته: "هه ر گیز شه یتان زیانی پی ناگه یه نیت".

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۴ / ۱۷۹۹ / به ژماره: ۴۵۱۵.

(۲) واته: (إِذَا أَرَادَ أَنْ يَأْتِيَ أَهْلَهُ) وه كو له هه نديك له ریوایه ته كاندا هاتوه.

(۳) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۶۵ / به ژماره: ۱۴۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۱۰۵۸ / به ژماره: ۱۴۳۴.

(۴) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۱۹۸۲ / به ژماره: ۴۸۷۰. هه ره ها له ریوایه ته که ی ئیمامی موسلیمیشدا هه ر به م جو ره هاتوه.

باسی یاری کردن و گالته کردن و قسه‌ی خوش کردنی پیاو له‌گه‌ن ژنی

خویدا

بوژمان ریوایه‌ت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاره‌لی خو‌شه‌ویست (جَابِر) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت)، پی فه‌رمووم: «کچت ماره‌کرد یان بیوه‌ژن؟». منیش عه‌رزم کرد: (بیوه‌ژنم ماره‌کرد). نه‌ویش فه‌رمووی: «هَلَّا تَزَوَّجْتَ بَكْرًا، ثَلَاغِيهَا، وَثَلَاغِيكَ». واته: "ته‌ی بوچی کچت ماره‌نه‌کرد، تا یاری له‌گه‌لدا بکه‌یت و، یاریشت له‌گه‌لدا بکات".^(۱)

بوژمان ریوایه‌ت کراوه له کتیبه‌که‌ی نیمامی (تِرْمِذِي) و (سُنَنِ) ی نیمامی (نَسَائِي) دا، له (عَائِشَةَ) ی دایکی نیماندارانه‌وه (خوای لی رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت) فه‌رموویه‌تی: «أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا، وَأَلَطْفُهُمْ لِأَهْلِهِ». ^(۲) واته: "له‌ناو نیمانداراندا نه‌و که‌سه‌یان ته‌واوترین نیمامی

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۲ / ۷۳۹ / به ژماره: ۱۹۹۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۱۰۸۷ / به ژماره: ۷۱۵.

(۲) بروانه: سُنُنُ التِّرْمِذِيِّ / ۵ / ۹ / به ژماره: ۲۶۱۲، وَسُنُنُ النَّسَائِيِّ الْكُبْرَى / ۵ / ۳۶۴ / به ژماره: ۹۱۵۴. نیمامی (تِرْمِذِي) فه‌رموویه‌تی: هه‌دیسکی (صَحِيح) هه. منیش ده‌لیم: واته: (صَحِيحٌ لِقَبْرِهِ) یه، چونکه نه‌و که‌سه‌ی هه‌دیسه‌که‌ی له دایکه (عَائِشَةَ) وه ریوایه‌ت کرده بریتیه له (أَبُو قِلَابَةَ)، نیمامی (تِرْمِذِي) فه‌رموویه‌تی: "وا نازانین (أَبُو قِلَابَةَ) هه‌دیس‌ی له دایکه (عَائِشَةَ) بیستبیت". واته: رسته‌ی هه‌دیسه‌که به‌چرانی تیدا‌یه.

ماوه که بلیم: ده‌قی هه‌دیسه‌که له ته‌واوی نوسخه‌کانی کتیبی (الْأَذْكَار) دا به‌م جو‌ره هاتوه: (وَأَلَطْفُهُمْ لِأَهْلِهِ). به‌لام له ته‌واوی کتیبه هه‌دیسه‌کاندا به‌م جو‌ره هاتوه: (وَأَلَطْفُهُمْ بِأَهْلِهِ).

ههیه، که له هه موویان ره وشت و هه لسه و کهوتی جوانزه و، له هه مویشیان نهرم و نیانزه بو خیزان و مالو منداله کهی خوی".

باسی نه ده بی زاوا له گه گن خه زورانیدا له چوئیتی قسه کردندا

بزانه که سونه ته زاوا له قسه کردن له گه گن خزمه کانی ژنه کهیدا شتیک نه لیت، که باسی جیماعی نافرته، یان ماچکردن، یان دهست له مل کردن، یان هه شتیکی تر له جوړه کانی چیژ بردن له نافرته تیدابیت، یان شتیک نه لیت، که نهو باسانه له خو بگریت، یان بگریت به به لگه له سهریان، یان لیه وه وه بگرین.

بو مان ریوایهت کراوه له هه ردوو سه حیجی بوخاری و موسلیمدا، له تیمامی (علی) سه وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: من پیاوئیک بووم (مذی) م زور بوو، شه رمم کرد بیرسم له پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سهر بیت)، چونکه کچه کهی خیزانم بوو. بویه فهرمانم به (مقداد) کردو، نهو پرساری لیکرد.^(۱)

باسی نه وهی له کاتی مندالبوون و ژان و نازاری نافرته دا دموتریت

باش وه هایه نهو نزاو پارانه وانه زور بکات، که پیشتر بو خهم و خه فتهت باسمان کردن.

بو شمان ریوایهت کراوه له کتیه کهی شیخی (ابن السنی) دا، له (فاطمه) ی کچی پیغه مبهری خواوه (خوای لی رازی بیت)، که کاتیک وادهی مندالبوونی نزیک بوویه وه، پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سهر بیت)، فهرمانی کرد به هه ردوو دایکی تیمانداران (أم سلمه) و (زینب) ی کچی (جحش)، تا بین بولایو، (آیه الکرسی) و ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ

---

(۱) پروانه: صحیح البخاری / ۱ / ۶۱ / به ژماره: ۱۳۲، و صحیح مسلم / ۱ / ۲۴۷ / به ژماره: ۳۰۳.

النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَيْثُ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالتُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ
تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿[انغراف: ۵۴] و، ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ و، ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ
النَّاسِ﴾ له لادا بخوینن. ^(۱)

باسی بانگدان به گویی مندالی تازه له دایکبودا

بۆمان ریوایهت کراوه له (سُنن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تِرْمِذِي) و له غهیری
ئه وانیشدا، له (أَبُو رَافِع) ی (مَوْلَى) ی پیغه مبهروهه (خوای لی رازی بیت)، که
فهرموویه تی: کاتیک (حُسَيْن) ی کوری ئیمامی (عَلِي) و کچهزای پیغه مبهری خوا
له دایک بوو (خوا له همدورویان رازی بیت)، بینیم پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سهر بیت)،
همان نهو بانگهی خویند به گویدا، که بو نویت ده خوینتیت.

ئیمامی (تِرْمِذِي) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ی (صَحِيح) ه. ^(۲)

کۆمه لیک له هاوه لا ئمان فهرموو یانه: سونه ته بانگ به گویی راستیدا بخوینتیت و،
قامه تیش به گویی چه پيدا.

بۆمان ریوایهت کراوه له کتیبه که ی شیخی (ابنُ السُّنِّي) دا، له (حُسَيْن) ی
کوری ئیمامی (عَلِي) هوه (خوا له همدورویان رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری
خوا (درودی خوای له سهر بیت)، فهرموویه تی: «مَنْ وُلِدَ لَهُ مَوْلُودٌ، فَأَدْنُ فِي أَدْنِهِ الْيَمْنَى،

(۱) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابنُ السُّنِّي) / ۲۹۳ / به ژماره: ۶۲۰. حه دیسیکی زۆر لاوازه،
نه گهر (مَوْضُوع) یش نه بیت، چونکه که سیکی زۆر لاواز له رشته که پيدا ههیه به ناوی
(مُوسَى) ی کوری (مُحَمَّد) ی کوری (عَطَاء) ی (دِمِياطِي) هوه، که هه ندیک له زانایان
تۆمه تباریان کردوه به درۆ کردن. پروانه: الْكَامِلُ فِي ضَعْفَاءِ الرِّجَالِ (لَا بِنِ عَدِي) / ۸
/ ۶۴ / به ژماره: ۱۸۲۹، وَمِيزَانُ الْإِعْتِدَالِ فِي نَقْدِ الرِّجَالِ (لِلذَّهَبِيِّ) / ۴ / ۲۱۹
/ به ژماره: ۸۹۱۵، وَعَجَالَةُ الرَّاغِبِ الْمُتَمَنِّي / ۶۹۹.

(۲) پروانه: سُننُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۴۹ / به ژماره: ۵۱۰۵، وَسُننُ التِّرْمِذِي / ۴ / ۹۷ / به
ژماره: ۱۵۱۴.

وَأَقَامَ فِي أَذُنِهِ الْيُسْرَى، لَمْ تَصْرَهُ أُمُّ الصَّبِيَانِ». (۱) واته: "نهو كهسهی مندالتیکی بییتو، بانگ بدات به گوتی راستیداو، قامهتیش بکات به گوتی چهیدا، (أُمُّ الصَّبِيَانِ) (۲) زیان به منداله کهی ناگه به نیت".

باسی دوما کردن له کاتی هینانی په نجهی شیرینکراو به مەلاشووی

مندالدا

بۆمان رپوایهت کراوه له (سُنَنَی نِیْمَامِی (أَبُو دَاوُد) دا، به رښته یه کی (صَحِيح)، له (عَائِشَةُ) ی دایکی ئیماندارانه وه (خوای لی رازی بییت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهر بییت) مندال ده هیترا بۆ خزمه تی و، نه ویش دوعای بۆ ده کردن و، په نجهی شیرینکراویشی ده هیتا به ملاشوویاندا. (۳)

له رپوایه تیکیشدا هاتوه، که دوعای به ره که تی بۆ ده کردن.

(۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۲۹۴ / به ژماره: ۶۲۳. شیخی (ابْنُ السُّنِّي) نه م حه دیسه ی له رینگه ی زانای پایه بهرز (أَبُو يَغْلَى) ی (مَوْصِلِي) سه وه رپوایهت کرده، جا له رښته کهیدا دوو کهسی زۆر لاواز ههیه به ناوه کانی (يَحْيَى) ی کورپ (عَلَاءِ) ی (رَازِي) و (مَرَوَانَ) ی کورپ (سَالِمِ) ی (غَفَارِي) سه وه، بۆیه حه دیسه که زۆر لاوازه، به لکو هه نديک له زانایان به (مَوْضُوع) یان داناوه. بروانه: مُسْنَدُ أَبِي يَغْلَى / ۱۲ / ۱۵۰ / به ژماره: ۶۷۸۰، وَالْكَامِلُ فِي ضَعْفَاءِ الرَّجَالِ / ۹ / ۲۳ - ۲۴ / به ژماره: ۲۱۰۴، وَمِيزَانُ الْإِعْتِدَالِ / ۴ / ۳۹۷ / به ژماره: ۹۵۹۱، وَمَجْمَعُ الزَّوَائِدِ / ۴ / ۵۹، وَفَيْضُ الْقَدِيرِ / ۶ / ۲۳۸ / له سهر حه دیسی ژماره: ۹۰۸۵، عُجَالَةُ الرَّأْغِبِ الْمُتَمَتِّي / ۷۰۱ - ۷۰۲.

(۲) (أُمُّ الصَّبِيَانِ): بۆنیکه رهنگه به هۆیه وه مندال له هۆشی خزی به چیت، یان جوړه جنۆ که یه که. بروانه: فَيْضُ الْقَدِيرِ شَرْحُ الْجَامِعِ الصَّغِيرِ / ۶ / ۲۳۸.

(۳) بروانه: سُنَنُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۴۹ / به ژماره: ۵۱۰۶. نه م حه دیسه له سه حیحی موسلیمیشدا هاتوه. بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۹۱ / به ژماره: ۲۱۴۷.

بۆشمان ریوایهت کراوه له هەردوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا، له ژنه‌هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أَسْمَاءُ) ی کچی ئیمامی (أَبُو بَكْرٍ) سه‌وه (خوا له هەردورکیان رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: له شاری (مَكَّةَ) ی پی‌رۆز دوو‌گیان بووم به (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (زُبَيْرٌ) سه‌وه، جا که هاتمه شاری (مَدِينَةَ) ی پی‌رۆز، له (قُبَاء) نیشته‌جی بووم، له‌وی منداله‌که‌م بوو، پاشان هینام بۆ خزمه‌تی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (درودی خرای له‌سه‌ر بیت)، نه‌ویش له چاک‌ی خۆیدا داینا، نه‌وجا دا‌وای خورمایه‌کی کردو، له ده‌می خۆیدا هه‌ج‌ووی و، پاشان هه‌ندیکی کرده ده‌می منداله‌که‌وه. بۆیه یه‌که‌م شتیک که چه‌ ن‌اوسکی منداله‌که‌وه بریتی بوو له لیکی پی‌رۆزی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (درودی خرای له‌سه‌ر بیت). نه‌وجا خورما‌که‌ی هینا به مه‌لا‌شوویداو، پاشان دو‌عای به‌ره‌که‌تی بۆ کرد. (۱)

بۆشمان ریوایهت کراوه له هەردوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أَبُو مُوسَى) ی (أَشْعَرِيٌّ) سه‌وه (خوا ی رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: کورپیکم له‌دا‌یک بوو، منیش هینام بۆ خزمه‌تی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (درودی خرای له‌سه‌ر بیت)، نه‌ویش ناوی نا (إِسْرَاهِيمَ) و، خورما‌که‌ی هینا به مه‌لا‌شوویداو، دو‌عای به‌ره‌که‌تی بۆ کرد. (۲)

ئه‌مه ده‌قی ریوایه‌ته‌که‌ی ئیمامی بوخاری و موسلیمیشه، بی‌جگه له‌وه‌ی که فه‌رموویه‌تی: "دو‌عای به‌ره‌که‌تی بۆ کرد"، که ئه‌مه تایبه‌ت هی ئیمامی بوخاریه.

*****

*****

*****

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۴۲۲ / به ژماره: ۳۶۹۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۹۱ / به ژماره: ۲۱۴۶.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۰۸۱ / به ژماره: ۵۱۵۰، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۹۰ / به ژماره: ۲۱۴۵.

□ ((کتیبی ناومکان))

باسی ناونانی مندالی تازه له‌دایکبوو

سونهت وه‌هایه مندال له رۆژی هه‌وته‌می له‌دایکبوونیدا، یان له رۆژی له‌دایکبوونیدا ناو بنریت.

سه‌بارهت به‌وه‌ی که ناونان له رۆژی هه‌وته‌مدا سونه‌ته، له‌به‌ر نه‌و هه‌دیس‌ه‌یه که له (سُنن) ی ئیمامی (تَرْمِذِي) دا بۆمان رپوایه‌ت کراوه، له (عَمْرُو) ی کورپی (شُعَيْب) ه‌وه، ئه‌ویش له باوکیه‌وه‌و، ئه‌ویش له باپه‌ره‌یه‌وه، که پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خ‌وای له‌سه‌ر بیت)، فه‌رمانی کردوه به ناونانی مندالی تازه له‌دایکبوو له رۆژی هه‌وته‌میدا، فه‌رمانی‌شی کردوه که سه‌ری بتاشریت‌و، گوێزه‌بانه‌شی بۆ بکریت.

ئیمامی (تَرْمِذِي) فه‌رموویه‌تی: هه‌دیسێکی (حَسَن) ه‌ه‌.

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه له (سُنن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) و (نَسَائِي) و (أَبْنُ مَاجَه) و له غه‌یری نه‌وانی‌شدا، به‌چه‌ند ریشه‌یه‌کی (صَحِيح)، له‌هاوه‌لی خۆشه‌ویست (سَمُرَة) ی کورپی (جُنْدَب) ه‌وه (خ‌وای لێ رازی بیت)، که پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خ‌وای له‌سه‌ر بیت)، فه‌رموویه‌تی: «كُلُّ غُلَامٍ رَهِيْنَةٌ بِعَقِيْقَتِهِ تُذْبَحُ عَنْهُ يَوْمَ سَابِعِهِ، وَيُحْلَقُ، وَيُسَمَّى». واته: "هه‌موو مندالێك به‌سه‌راوه‌ته‌وه به‌هه‌وتمه‌که‌یه‌وه، که له رۆژی هه‌وته‌میدا بۆی سه‌ر بپریت‌و، سه‌ریشی بتاشریت‌و، ناویش بنریت."

ئیمامی (تَرْمِذِي) فه‌رموویه‌تی: هه‌دیسێکی (حَسَن) ی (صَحِيح) ه‌ه‌.

---

(١) بروانه: سُننُ التَّرْمِذِي / ٥ / ١٣٢ / به ژماره: ٢٨٣٢.

(٢) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ٢ / ١١٧ / به ژماره: ٢٨٣٧، و سُننُ التَّرْمِذِي / ٤ / ١٠١ / به

ژماره: ١٥٢٢، و سُننُ النَّسَائِي / ٧ / ١٦٦ / به ژماره: ٤٢٢٠، و سُننُ ابْنِ مَاجَه / ٢ /

١٠٥٦ / به ژماره: ٣١٦٥.

سه‌بارت به‌وش که ناونان له رۆژی له‌دایک‌وونیدا سونه‌ته، له‌بهر ئه‌و
حه‌دیه‌یه که له باسه‌که‌ی پێش‌وودا هینامان‌و، له‌رینگه‌ی هاوه‌لی خوشه‌ویست
(أَبُو مُوسَى) ی (أَشْعَرِيّ) هوه (خوای لی‌رازی بیت) بۆمان ریوایه‌ت کرابوو.

بۆشمان ریوایه‌ت کراوه له‌ سه‌حیحی موسلیم و له‌ غه‌یری ئه‌ویشدا، له‌ هاوه‌لی
خوشه‌ویست (أَنَس) هوه (خوای لی‌رازی بیت)، که‌ فه‌رموویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا
(دروودی خوای له‌سه‌ر بیت)، فه‌رموویه‌تی: «وُلِدَ لِي اللَّيْلَةَ غُلَامًا، فَسَمَّيْتُهُ بِاسْمِ أَبِي
إِبْرَاهِيمَ». ^(۱) واته: "ئه‌مشه‌و مندالی‌کمان بوو، منیش به‌ناوی (إِبْرَاهِيم) ی باوکمه‌وه
ناوم لێنا".

بۆشمان ریوایه‌ت کراوه له‌ هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له‌ هاوه‌لی
خوشه‌ویست (أَنَس) هوه (خوای لی‌رازی بیت)، که‌ فه‌رموویه‌تی: هاوه‌لی خوشه‌ویست
(أَبُو طَلْحَةَ) کورپێکیان بوو، منیش هینام بۆ خزمه‌تی پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای
له‌سه‌ر بیت)، ئه‌ویش شیری‌نی هینا به‌ مه‌لاشووبداو، ناویشی نا (عَبْدُ اللَّهِ). ^(۲)

بۆشمان ریوایه‌ت کراوه له‌ هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له‌ هاوه‌لی
خوشه‌ویست (سَهْل) ی کورپی (سَعْدِيّ) هوه (خوای لی‌رازی بیت)، که‌
فه‌رموویه‌تی: کاتیک (مُنْدِر) ی کورپی (أَبُو أُسَيْد) له‌دایک بوو، هینرا بۆ خزمه‌تی
پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت)، ئه‌ویش خسته‌یه سه‌ر رانی پیرۆزی‌و، (أَبُو
أُسَيْد) یش دانیشتبوو، پێغه‌مبه‌ریش به‌ شتیکی به‌رده‌ستی خۆیه‌وه خه‌ریک بوو، (أَبُو
أُسَيْد) یش فه‌رمانی کرد کورپه‌که‌ی لابه‌ن. ئه‌وه‌بوو له‌سه‌ر رانی پێغه‌مبه‌ر هه‌لگیراو،
برایه‌وه ماله‌وه. ئه‌وجا پێغه‌مبه‌ر به‌ناگا هاته‌وه‌و، فه‌رمووی: (کورپه‌که‌ کوا؟) (أَبُو
أُسَيْد) یش عه‌رزێ کرد: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا، بردمانه ماله‌وه. پێغه‌مبه‌ریش

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٤ / ١٨٠٧ / به ژماره: ٢٣١٥.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ٥ / ٢٠٨٢ / به ژماره: ٥١٥٣، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٣ / ١٦٨٩

/ به ژماره: ٢١٤٤.

فهرمووی: ناوی چیه؟ نهویش عهرزی کرد: فلان. پیغه مبه ریش فهرمووی: نه خیر، به لکو ناوی (مُنْدِر) ه. نیتر نهو رۆژه ناوی نا (مُنْدِر).^(۱)

باسی ناونانی کۆرپه‌ی له بارچوو

سونه ته کۆرپه‌ی له بارچوو ناو بنریت. خو ته گهر نه زانرا نیرینه‌یه یان میننه، نهوا با به ناویک ناو بنریت، که بو نیرینهو بو میننهش بگوجیت. وه کو ناوه کانی: (هِنْد) و (هَنْدَة) و (خَارِجَة) و (طَلْحَة) و (عُمَيْرَة) و (زُرْعَة) و هاووتنه‌ی نه مانه.

ئیمامی (بَعْوِي) فهرموویه تی: سونه ته کۆرپه‌ی له بارچوو ناو بنریت، له بهر هه دیستیک که له و باره وه هاتوه.^(۲)

ههروه ها بیجگه له ئیمامی (بَعْوِي) یش، هه ندیک له هاوه لائمان هه ر وایان فهرموه.

هاوه لائمان فهرموویانه: نه گهر مندالی له دایکبوو بهر له ناونانی مرد، هه ر سونه ته ناو بنریت.

---

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۸۹ / به ژماره: ۵۸۳۸، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۹۲ / به ژماره: ۲۱۴۹.

(۲) چهند هه دیستیک له و باره وه هاتوون، هه موویان لاوازن. پروانه: الْبَدْرُ الْمُنِيرُ / ۹ / ۳۴۲ - ۳۴۳، وَالتَّلْخِيصُ الْحَبِيرُ / ۴ / ۲۷۰ / له دواى هه دیسی ژماره: ۴۲۲۰، وَالفَتْوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۶ / ۱۰۳.

سونه ته بوناوانان ناوی جوان و باش هه لبرئیردریت

بۆمان ریوایهت کراوه له (سُنن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) دا، به رِشتهیه کی جوان (جَیْد)، له هاوه لئی خۆشهویست (أَبُو الدَّرْدَاء) هوه (خوای لئ رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت) فهرموویه تی: «إِنَّكُمْ تُدْعَوْنَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِأَسْمَائِكُمْ وَأَسْمَاءِ آبَائِكُمْ، فَأَحْسِنُوا أَسْمَاءَكُمْ». (۱) واته: "به راستی ئیوه له رۆژی قیامه تدا به ناوی خۆتان و باو کتانه وه بانگ ده کرین، بۆیه با ناوه کانتان باش بن".

باسی خۆشهویستترین ناو به لای خوای گه وره وه

بۆمان ریوایهت کراوه له سه حیحی موسلیمدا، له هاوه لئی خۆشهویست (ابنُ عُمَرَ) هوه (خوا له ههردووکیان رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت)، فهرموویه تی: «إِنَّ أَحَبَّ أَسْمَائِكُمْ إِلَى اللَّهِ -عَزَّ وَجَلَّ-: عَبْدُ اللَّهِ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ». (۲) واته: "به راستی خۆشهویستترینی ناوه کانتان به لای خوای گه وره وه بریتیه له: (عَبْدُ اللَّهِ) و (عَبْدُ الرَّحْمَنِ)".

بۆشان ریوایهت کراوه له ههردوو سه حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه لئی خۆشهویست (جَابِر) هوه (خوای لئ رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیاوێک له ئیمه کورێکی بوو، ناوی لێنا (قَاسِم). ئیمهش پیمان وت: ئیمه به کونیهی (أَبُو الْقَاسِمِ)

---

(۱) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۰۵ / به ژماره: ۴۹۴۸. سهیره بهلامه وه که ئیمامی نهوه وی رِشتهی نهم هه دیسه ی به جوان (جَیْد) داناوه و، که چی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) خۆی فهرموویه تی: (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورێ (أَبُو زَكْرِيَّا) نهم هه دیسه ی له (أَبُو الدَّرْدَاء) هوه ریوایهت کرده و، به خزمه تیشی نه گه یشته وه. که واته: وه کو شیخی عه سقه لانیش فهرموویه تی: رِشته که به چرانی تێدا به. بروانه: فَتْحُ الْبَارِي / ۱۰ / ۵۷۷.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۸۲ / به ژماره: ۲۱۳۲.

بانگت ناکهینو، نهو ریژهشت لی نانیین. نهویش خه بهره که ی گه یانده پیغه مبهری
خوا (درودی خوی له سر بیت)، پیغه مبهریش فه رمووی: «کور که ت ناوبنی:
عَبْدُ الرَّحْمَنِ».^(۱)

بو شمان ریوایهت کراوه له (سُنن) ی نیمامی (أبو داؤد) و (تَسَائِي) و له غهیری
نه وانیشدا، له هاوه لی خو شه ویست (أبو وهب) ی (جُشَمِي) هوه (خوی لی رازی بیت)،
که فه رموویه تی: پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سر بیت)، فه رموویه تی: «تَسَمَّوْا
بِأَسْمَاءِ الْأَنْبِيَاءِ، وَأَحَبُّ الْأَسْمَاءِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى: عَبْدُ اللَّهِ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ، وَأَصْدَقُهَا: حَارِثٌ
وَهَمَّامٌ، وَأَقْبَحُهَا: حَرْبٌ وَمُرَّةٌ».^(۲) واته: "ناوی پیغه مبهره کان هه لبریزین بو ناونان.
خو شه ویست زینی ناوه کانیش به لای خوی گه وره وه بریتیه له: (عَبْدُ اللَّهِ) و
(عَبْدُ الرَّحْمَنِ)، راستگوترینیشیان بریتیه له (حَارِث) و (هَمَّام) و، ناشیرینترین و
خراپترینیشیان بریتیه له (حَرْب) و (مُرَّة)".

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۸۷ / به ژماره: ۵۸۳۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۸۴ /
به ژماره: ۲۱۳۳.

(۲) بروانه: سُننُ أَبِي دَاؤُدَ / ۲ / ۷۰۵ / به ژماره: ۴۹۵۰، وَسُننُ التَّسَائِي الْكُبْرَى / ۶ /
۲۱۸ / به ژماره: ۳۵۶۵. رسته که ی لاوازه، چونکه که سیکی تیدایه، به ناوی (عَقِيل) ی
کور ی (شَبِيب) هوه، که زۆریه ی زانایان به لاوازی داده نین، نه گهرچی شیخی (ابْنُ حَبَّان)
به متمانه داری داناوه و، له کتیبی (الثَّقَات) دا ناوی بر دوه. ههروه ها نیمامی (بُوَصْرِي) ش
نم حدیسه ی له ریگه ی زانای پایه بهرز (أَبُو يَعْلَى) وه هیناوه و، پاشان فه رموویه تی:
که سه کانی رسته که ی متمانه دارن. بروانه: الثَّقَات (لَا بِنِ حَبَّان) / ۵ / ۲۷۲ / به ژماره:
۴۸۰۱، وَإِنْحَافُ الْخَيْرَةِ الْمَهْرَةَ / ۵ / ۳۳۲ / به ژماره: ۴۷۹۲.

سونه ته پیرۆزبایی مندالبوون له باوک و دایکی منداله که بکریت و،

ئه وانیش وه لای پیرۆزباییکه ره که بدهنه وه

پیرۆزبایی کردن له خاوه نی منداله له دایکبوه که سونه ته.

هاوه لاغان فەرموویانه: سونه ته به و فەرماشته پیرۆزبایی لی بکریت، که له نیمامی (حُسَيْن) هوه هاتوه (خوای لی رازی بیت) ^(۱)، که پیرۆزبایی فیری پیاویک ده کردو، فەرمووی: بلی: (بَارَكَ اللهُ لَكَ فِي الْمَوْهُوبِ لَكَ، وَشَكَرْتَ الْوَاهِبَ، وَبَلَغَ أَشُدَّهُ، وَرَزَقْتَ بَرَةً). واته: "خوای گهوره به ره کهت بخاته نه و خه لاتهی پی به خشویت و، شوکرانه بژیری به خشه ره کهش بکهیت و، منداله کهشت بو پی بگات و، باشیش بیت له گه لندا".

سونه ته کهسه پیرۆزبایی لیکراوه کهش وه لایم بداته وه و، بلیت: (بَارَكَ اللهُ لَكَ، وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَزَاكَ اللهُ خَيْرًا، وَرَزَقَكَ اللهُ مِثْلَهُ)، یان (أَجْرَلَ اللهُ ثَوَابَكَ)، یان شتیکی له و جوره. واته: (خوای گهوره به ره کهت بخاته ژبانی تو وه و، به ره کهتیش دابارنیت به سهرتداو، پاداشتی خهیرت بداته وه و، مندالیکی واش به تو ببه خشیت)، یان (خوای پاداشتی گه ورهت بداته وه).

باسی نهی کردن له ناوان به ناوه ناپه سه ندمکان

بو مان ریوایدت کراوه له سه حیجی موسلیمدا، له هاوه لی خو شه ویست (سَمُرَةَ) ی کوری (جُنْدَب) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فەرموویه تی: پیغه مبهری خوا

---

(۱) شیخی (ابنُ عَلَان) فەرموویه تی: به لی له نوسخه کانی کتبی (الأذکار) دا نوسراوه (حُسَيْن)، به لایم له و سهرچاوانه ی که نه م فەرماشته یان نقل کردوه نوسراوه (حَسَن). جا نه و (حَسَن) هه ش یان (حَسَن) ی کوری نیمامی (علی) هه، یان شیخ (حَسَن) ی (بَصْرِي) هه. پروانه: *الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ* / ۶ / ۱۰۸ - ۱۰۹.

(درودی خوی لهسر بیت)، فهرموویه تی: «لا تُسَمِّينَ غُلَامَكَ يَسَارًا، وَلَا رَبَاحًا، وَلَا نَجَاحًا، وَلَا أَفْلَحَ، فَإِنَّكَ تَقُولُ: "أَنْتُمْ هُوَ؟" فَلَا يَكُونُ، فَتَقُولُ: "لا"». (۱) واته: "مندالّه كهت ناو مه نئی (يَسَار) و (رَبَاح) و (نَجَاح) و (أَفْلَح)، چونكه تو ده لئیت: نهره نهوه فلان لهویه؟ جا كه لهوی نه بوو، تو ده لئیت: نه خیر".

جا (سَمْرَة) فهرموویه تی: به راستی ناوه كان هدر نه م چواره بوون، بویه به ناوی منهوه بوی زیاد مه كه ن".

ههروه ها نه م حه دیسه مان له (سُنن) ی ئیمامی (أبو داؤد) و له غهیری نهویشدا بوی ریوایهت کراوه، له هاوولئی خوشه ویست (جَابِر) هوه (خوای لی رازی بیت). جا نهویشی تیدایه، كه نهی کردوه له ناوانی مندال به: (بَرَکَة). (۲)

بویشان ریوایهت کراوه له ههردوو سه حیجی بوخاری و موسلیمدا، له هاوولئی خوشه ویست (أبو هُرَيْرَة) وه (خوای لی رازی بیت)، نهویش له پیغه مبهری خواوه (درودی خوای لهسر بیت)، كه فهرموویه تی: «إِنَّ أَخْتَعَ اسْمَ عِنْدَ اللَّهِ تَعَالَى رَجُلٌ تَسَمَّى مَلِكَ الْأَمْلاِكِ». (۳) واته: "سووك و رسواترین ناو به لای خوای گه وره وه، نهوه یه كه پیاوئك خوئی ناو بنی به: شاهان شاه".

له ریوایه تیکیشدا له بریتی (أَخْنَع) نوسراوه (أَخْنَى).

له ریوایه تیکئی ئیمامی موسلیمیشدا به م جوړه هاتوه: «أَغْيَظُ رَجُلٍ عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَأَخْبَثُهُ رَجُلٌ كَانَ يُسَمَّى مَلِكَ الْأَمْلاِكِ». (۴)

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۸۵ / به ژماره: ۲۱۳۷.

(۲) بروانه: سُننُ أَبِي دَاؤُدَ / ۲ / ۷۰۸ / به ههردوو ژماره: ۴۹۵۸ و ۴۹۶۰.

(۳) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۹۲ / به ژماره: ۵۸۵۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۸۸ / به ژماره: ۲۱۴۳.

(۴) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۸۸ / به ژماره: ۲۱۴۳.

زانایان فەرمووینانە: مانای (أَخْنَع) و (أَخْنَى) بریتیه له: سوک و رسواترین.

له صحیح (ی موسلیم) یشدا له زانای پایه‌به‌رز (سُفْيَان) ی کوری (عُيْنَةَ) وه هاتوه، که فەرمووینەتی: (مَلِكُ الْأَمْلَاكِ) وه کو (شاهان شاه) وایه. (۱)

دروسته ئادەمیزاد که سیکێ شوینکهوتە ی خوی، وکو منداڵ، یان خزمەتکار، یان قوتابی، یان که سیکێ هاوینە ی ئەوان به ناویکی خراپ ناو بهینیت، بۆئەوی تەمینی بکاتو، پێگری ئی بکات له کاریکی خراپو، ئەفسی رابەینیت

بۆمان رپوایەت کراوه له کتیبه که ی شیخی (ابْنُ السُّنِّي) دا، له هاوه‌لی
خۆشه‌ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (بُسْرَى) (مَازِنِي) هوه (خوای ئی رازی بیت)، که
فەرمووینەتی: دایکم به بُولِيك تریوه ناردمی بۆ خزمەتی پیغه‌مبەری خوا (درودی خوای
لەسر بیت)، منیش بهر له‌وه‌ی بیگه‌غه دەستی هەندیکم ئی خوارد، جا که هینامه
خزمەتی، گوئی گرتمو، فەرمووی: (يَا عَدْرًا!). واته: (هه‌ی ناپاک!). (۲)

بۆشان رپوایەت کراوه له هەردوو صحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی
خۆشه‌ویست (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کوری نیمامی (أَبُو بَكْرٍ) ی (صِدِّيق) هوه (خوای
هەردووکیان رازی بیت)، له‌وه‌ی هەدیسه درێژه‌یدا، که داگره‌وه‌یه به‌سه‌ر که‌رامه‌تیکی

(۱) بروانه: صحیح مُسْلِم / ۳ / ۱۶۸۸.

(۲) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۱۹۲ / به ژماره: ۴۰۱. شیخی (هَيْدَمِي)
فەرمووینەتی: نیمامی (طَبْرَانِي) رپوایەتی کردوه، (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (بُسْرَى) (خَبْرَانِي) له
رشته‌که‌یدا هه‌یه، شیخی (ابْنُ جَبَّان) به متمانه‌داری داناوه، زۆربه‌ی زانایانیش به لاوازیان
داناوه، که‌سه‌کانی تری رشته‌که‌ی متمانه‌دارن. بروانه: مَجْمَعُ الزَّوَالِد / ۹ / ۴۰۵ / به
ژماره: ۱۶۱۲۱.

ناشکرای نیمامی (أبو بکر) دا (خوای لی رازی بیت)، که مانا که ی نه مه یه: نیمامی (أبو بکر) کومەلێک میوانی هینایه وه، له ماله وه دا داینیشانندن و، خوئی ته شریفی برد بو خزمه تی پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت) و، درهنگ ته شریفی هینایه وه. جا که گه راپه وه فه رمووی: "نانتان پی دا ون؟" عه رزیان کرد: "نه خیر". نه ویش رووی کرده (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کوری و، فه رمووی: (يَا غُنْثُرُ). واته: (هه ی ناره سه ن)، نه و جا فه رمووی: دهک لوتت به برین به چیت و، هه ندیک قسه ی تریشی پی فه رموو. (۱)

باسی بانگکردن له و که سه ی ناوی نازانریت

نه گه ر ناوی که سیک نه زانرا وا باشه به جوړیک بانگ بکریت، که پی نازار نه خوات و، بانگکردنه کهش دروو زیاده ره وی و مه رای و (تَمَلُّقُ) ی تیدا نه بیت. وه کو نه وه ی پی بلنیت: برا که م، یان ماموستا، یان کابرای فه قیر، یان گه وره م، یان هیپی تو، یان کراس سهی، یان نه عل له پی، یان نه سپ سوار، یان خاوه ن حوشتر، یان شمشیر به ده ست، یان خاوه ن یم، یان هه ر شتیکی تری هاوشیوه و، به پیی حالی بانگراوه که، یان بانگکه ره که.

بو مان رپوایه ت کراوه له (سُنَنِ) ی نیمامی (أبو داؤد) و (نَسَائِي) و (أَبْنُ مَاجَه) دا، به رسته یه کی (حَسَن)، له هاوه لی خوشه ویست (بَشِير) ی کوری (مَعْبُد) ه وه، که ناسراوه به (أَبْنُ الْخَصَّاصِيَّة) (خوای لی رازی بیت)، که فه رموویه تی: جاریک له خزمه تی پیغه مبهری خوا دا (درودی خوای له سر بیت) ریم ده کرد، که ته ماشای کرد، بیسی وا پیاوێک به نیوان گۆره کاندای ده کات و، نه علیشی له پیدایه، جا بانگی کرد و

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبَخَّارِيِّ / ۱ / ۲۱۶ / به ژماره: ۵۷۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۲۷ /

به ژماره: ۲۰۵۷.

فهرموی: کابرای نه‌عل له‌بیّ (جووتیک نه‌علی بی‌موری له‌پیدا بوو)، نه‌گبته، نه‌عله کانت داکه‌نه... ئیتر ته‌واوی حه‌دیسه‌که‌ی باس کرد.^(۱)

بو‌شمان ریوایه‌ت کراوه له‌کتیبه‌که‌ی شیخی (ابن‌السُّنَّی) دا، له‌هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (جاریه‌ی) (أَنْصَارِي) هوه (خوای لی‌رازی بیت)، که‌فه‌رمویه‌تی: جاریک له‌خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خو‌ادا بووم (درودی خوای له‌سر بیت) جا‌نه‌گه‌ر ناوی پی‌اوینکی له‌به‌ر نه‌بوایه‌وه نه‌یزانیایه، ده‌یفه‌رموو: (يَا ابْنَ عَبْدِ اللَّهِ). واته: ئه‌ی کوری به‌نده‌ی خوا.^(۲)

باسی نه‌هی کردن له‌مندال و قوتابی که‌باوک و ماموستا به‌ناوی

خو‌یانه‌وه بانگ نه‌که‌ن

بو‌مان ریوایه‌ت کراوه له‌کتیبه‌که‌ی شیخی (ابن‌السُّنَّی) دا، له‌هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی‌رازی بیت)، که‌پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سر بیت) پی‌اوینکی بینی کورینکی بچووکی له‌گه‌لدا بوو، فه‌رموی به‌کوره‌که: (نهم پی‌اوه کئی؟) نه‌ویش وتی: (باوکمه). پیغه‌مبه‌ریش فه‌رموی: «فَلَا تَمْشِ أَمَامَهُ، وَلَا تَسْتَسِبَّ لَهُ، وَلَا تَجْلِسْ قَبْلَهُ، وَلَا تَدْعُهُ بِاسْمِهِ». واته: "ده‌ی له‌پیشیه‌وه ری مه‌که‌وه، کاریکیش مه‌که‌قه‌ت پی‌بلیت و، به‌ر له‌نه‌ویش دامه‌نیشه‌وه، به‌ناوی خو‌یشیه‌وه بانگی مه‌که".^(۳)

(۱) پروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۲۳۶ / به‌ژماره: ۳۲۳۰، وَسُنُّ التَّسَانِي / ۴ / ۹۶ / به‌ژماره: ۲۰۴۸، وَسُنُّ ابْنِ مَاجَهَ / ۱ / ۴۹۹ / به‌ژماره: ۱۵۶۸.

(۲) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن‌السُّنَّی) / ۱۹۱ / به‌ژماره: ۳۹۹. رسته‌که‌ی لاوازه. چونکه‌که‌سی نه‌ناسراوی تیدایه. پروانه: مَجْمَعُ الزَّوَائِدَ / ۸ / ۵۶ / به‌ژماره: ۱۲۸۹۵.

(۳) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن‌السُّنَّی) / ۱۹۰ / به‌ژماره: ۳۹۵. حه‌دیسکی لاوازه. پروانه: عَجَالَةُ الرَّاغِبِ الْمُتَمَتِّي / ۴۴۹.

بۆشمان رېوایەت کراوه له کتیبە کە ی شېخى (ابْنُ السُّنِّيِّ) دا، له خواناسى پايەبەرز (عُبَيْدُ اللَّهِ) ی کورى (زَحْر) هوه (خوای لى رازى بيت) - که بهیه کدهنگى زانايان که سىكى چاکه کاره - نهو فرموويه تى: دهوتریت: جوړنک له جوړه کانی نازاردانى دلى باوك نهويه، که بهناوى خوويه وه ناوى بهیت و، له رینگادا له پيشيه وه رى بکهیت. (۱)

سونه ته ناو بگۆردریت بۆ ناوى باشتار

یه کىک لهو هه دیسانه ی له م باره وه هاتوه بریتیه لهو هه دیسه ی هاوه لى خوشه ويست (سَهْل) ی کورى (سَعْدِی) (سَاعِدِيّ) (خوای لى رازى بيت)، که له باسى (ناوانى مندال) دا، له چىرۆكى ناوگۆرپنه که ی (مُنْذِر) ی کورى (أَبُو أُسَيْد) دا هیتامان.

بۆشمان رېوایەت کراوه له ههردوو سهحیحى بوخارى و موسليمد، له هاوه لى خوشه ويست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لى رازى بيت)، که (زَيْنَب) ناوى (بِرَّة) بوه. جا و تراوه: (تهزکيه و وه سفى خوینى بى ده کات!) پیغه مبهرى خواش (دروودى خوای له سر بيت)، ناوى نا (زَيْنَب). (۲)

بۆشمان رېوایەت کراوه له سهحیحى موسليمد، له (زَيْنَب) ی کچى (أَبُو سَلْمَةَ) وه (خوای لى رازى بيت)، که فرموويه تى: ناو نرابووم (بِرَّة). پیغه مبهرى خواش (دروودى خوای له سر بيت)، فرمووى: ناوى بنین (زَيْنَب). ههروه ها فرموويه تى:

(۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّيِّ) / ۱۹۰ / به ژماره: ۳۹۶.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۸۹ / به ژماره: ۵۸۳۹، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۸۷.

/ به ژماره: ۲۱۴۱.

(زَيْنَب) ی کچی (جَحْش) یش هاته خزمه تی پیغمبهرو، نهویش هدر ناوی (بَرَّة) بوهو، پیغمبهرو ناوی نا (زَيْنَب).^(۱)

ديسان بۆمان رپوايهت كراوه له سهحي موسليمداء، له هاوهلی خوشهويست (ابْنُ عَبَّاس) هوه (خوا له هردووكيان رازی بيت)، كه فهرموويه تي: (جُوَيْرِيَّة) ناوی (بَرَّة) بوه. پیغمبهري خوا (درودی خوی لهسر بيت)، گۆری بۆ (جُوَيْرِيَّة). چونكه پي ناخوش بو، كه بوتريت: {لای (بَرَّة) هاته دهروه}.^(۲)

بۆشمان رپوايهت كراوه له سهحي بوخاريدا، له زانای پایهبرز (سَعِيد) ی كۆری (مُسَيَّب) ی كۆری (حَزَن) هوه، نهویش له باوكيهوه، كه باوكی نهو (واته: بايرهی سَعِيد) هات بۆ خزمه تی پیغمبهري خوا (درودی خوی لهسر بيت)، نهویش فهرمووی: ناوت چيه؟ وتی: (حَزَن). پیغمبهريش فهرمووی: تو (سَهْل) ی. نهویش وتی: من نهو ناوه ناگۆرم كه باوكم ناوی ناوم! (سَعِيد) ده فهرمويت: (فَمَا زَالَتْ الْحَزُونَةُ فَيْنَا بَعْدُ). واته: ههتا ئيستهش رووگرژی و زبرمان تيدايه.^(۳)

بۆشمان رپوايهت كراوه له سهحي موسليمداء، له هاوهلی خوشهويست (ابْنُ عُمَرَ) هوه (خوا له هردووكيان رازی بيت)، كه پیغمبهري خوا (درودی خوی لهسر بيت)، ناوی (عَاصِيَّة) ی گۆریو، فهرمووی: تو (جَمِيلَةَ) يت.^(۴)

ديسان له رپوايهتيكي سهحي موسليمداء هاتوه، كه كچينكي ئيمامي (عُمَرَ) (خوی لى رازی بيت)، پي دهوترا (عَاصِيَّة). پیغمبهري خواش (درودی خوی لهسر بيت)، ناوی نا (جَمِيلَةَ).^(۱)

(۱) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۸۷ / به ژماره: ۲۱۴۲.

(۲) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۸۷ / به ژماره: ۲۱۴۰.

(۳) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۸۸ / به ژماره: ۵۸۳۶.

(۴) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۸۶ / به ژماره: ۲۱۳۹.

بوئشان ریوایهت کراوه له (سُنن)ی ئیمامی (أبو داؤد)دا، به رشتهیه کی (حَسَن)، له هاوهلی خو شهویست (أَسَامَة)ی کوری (أَخْذَرِي)هوه، که کۆمه لیک هاتن بو خزمهتی پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سر بیت)و، پیاویکیان تیدا بوو، پیی دهوترا (أَصْرَم). پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سر بیت) فهرمووی: "ناوت چیه؟" نهویش عهرزی کرد: (أَصْرَم). پیغه مبهریش فهرمووی: به لکو تو (زُرْعَة)ی.^(۲)

بوئشان ریوایهت کراوه له (سُنن)ی ئیمامی (أبو داؤد)و (نَسَائِي)دا، له هاوهلی خو شهویست (أبو شَرِيح هَانِي)ی (حَارِثِي)هوه (خوی لی رازی بیت)، کاتیک له گهله هۆزه کهیدا هاتن بو خزمهتی پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سر بیت)، پیغه مبهر گویی لیبوو، هۆزه کهی پیاو دهوت: (أَبُو الْحَكَم). جا بانگی کردو، پیی فهرموو: "تهنها خوا چه که مهو، حوکمیش به دهستی نهوه. ئیتر بوچی پیت دهوتریت: أبو الْحَكَم؟" نهویش عهرزی کرد: هۆزه کهم نه گهر له شتی کدا ناکۆکیان هه بوایه، دههاتن بو لای منو، منیش حوکم ده کرد له نیوانیاندا، ئیتر ههردوولا به حوکمه که رازی ده بوون. پیغه مبهری خواش (درودی خوی له سر بیت) فهرمووی: "به راستی کارینکی باش و جوانه! نهی مندالت چی ههیه؟" نهویش عهرزی کرد: (شَرِيح)و (مُسْلِم)و (عَبْدُ اللَّهِ). فهرمووی: "کامیان گه وره ترینیانه؟" منیش عهرزم کرد: (شَرِيح). فهرمووی: "دهی تو (أبو شَرِيح)یت".^(۳)

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۹۲ / به ژماره: ۵۸۵۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۸۷ / به ژماره: ۲۱۳۹.

(۲) بروانه: سُننُ أَبِي دَاؤُدٍ / ۲ / ۷۰۶ / به ژماره: ۴۹۵۴.

(۳) بروانه: سُننُ أَبِي دَاؤُدٍ / ۲ / ۷۰۶ / به ژماره: ۴۹۵۵، وَسُننُ النَّسَائِيِّ / ۸ / ۲۲۶ / به ژماره: ۵۳۸۷. شَيْخِي (ابنُ الْمَلَقِن) فهرموویهتی: ئیمامی (أبو داؤد)و (نَسَائِي)و (حَاكِم)یش ریوایه تیان کردوهو، شَيْخِي (ابنُ حَبَّان)یش به (صَحِيح)ی داناوه. بروانه: تُحْفَةُ الْمُحْتَاجِ إِلَى أدِلَّةِ الْمُنْهَاجِ / ۲ / ۵۷۰ / به ژماره: ۱۱۶۶. ههروهه شَيْخِي (ابنُ ۲۲۲

ئیمامی (أَبُو دَاوُد) فەرمووێتی: ھەروەھا پێغەمبەری خوا (درودی خۆی لەسەر بیت) ناوێکی (عَاصِي) و (عَزِيز) و (عَتَلَة) و (شَيْطَان) و (حَكَم) و (غُرَاب) و (حُبَاب) ی گۆرپووە، (شِهَاب) ی ناوناوێ (هَشَام) و، (حَرْب) یشی ناوناوێ (سَلَم) و، (مُضْطَجِع) ی ناوناوێ (مُنْبَعِث) و، ئەو زەویەش کە ناوی (عَفِرَة) بوە، ئەو ناوی ناوێ (خَضِرَة) و، دۆلی (ضَلَالَة) ی ناوناوێ: دۆلی (هُدَى) و، (بَنُو الرِّيَّة) ی ناوناوێ (بَنُو الرِّشْدَة) و، (بَنُو مُغَوِيَة) شی ناوناوێ (بَنُو رِشْدَة).

ئیمامی (أَبُو دَاوُد) فەرمووێتی: رشتەکانیانم نەهێناوێ لەبەر ئەوێ درێژنەبێتەو. (۱)
 مینش دەلیم: شیخی (أَبْنُ مَأْكُولَا) وشەیی (عَتَلَة) ی بەو جوێرە خۆیندووەتەو، فەرمووێتی: شیخ (عَبْدُالْعَنِيِّ) بە (عَتَلَة) خۆیندووەتەو، پێغەمبەری خواش (درودی خۆی لەسەر بیت) ئەم ناوێ گۆرپووە بە (عُتْبَة)، وەکو (عُتْبَة) ی کورپی (عَبْدُ السُّلَمِيِّ).

دروسته ناو کورت بکریتهوه، ئەگەر خاوەنەکە ی پێی ناخۆش نەبیت

بۆمان رپوایەت کراوە لە ھەدیسی (صَحِيح) دا لە چەندین رینگەو، کە پێغەمبەری خوا (درودی خۆی لەسەر بیت) ناوی کۆمەلێک لە ھاوێلانێ کورت کردۆتەو. یە کێک لەوانە ئەوێ بە (أَبُو هُرَيْرَة) ی فەرمو: (يَا أَبَا هِرٍّ) (۲) و، بە دایکە (عَائِشَة) شی فەرمو: (يَا عَائِشَ) (۳) و، بە (أَنْجَشَة) شی فەرمو: (يَا أَنْجَشَ). (۱)

عَلَان) یش فەرمووێتی: حافظێ عێراقیش بە (صَحِيح) ی داناو. بروانە: الْفُتُوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۱۲۷ / ۶

(۱) بروانە: سُنُنُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۰۷.

(۲) بروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۱۰۹ / بە ژمارە: ۲۸۱.

(۳) بروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۳۷۴ / بە ژمارە: ۳۵۵۷، و صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۸۹۶

/ بە ژمارە: ۲۴۴۷.

له كتيبه كهى شىخى (ابن السنّى) يشدا هاتوه، كه پتغمبهرى خوا (درودى خواى لهسر بيت) به (أَسَامَةَ) ى فهرموه: (يَا أُسَيْمَ).^(۲) و، به (مَقْدَام) ىشى فهرموه: (يَا قُدَيْمَ).^(۳)

باسى نهى كردن له به كارهينانى نهو نازناوانهى، كه خاومنه كانيان بينان ناخوشه

خواى گهوره فهرمويه تى: ﴿وَلَا تَنَابَرُوا بِالْأَلْقَابِ﴾ [الْحُجُرَات: ۱۱] واته: {نازناوى خراب و ناشيرين بو يه كتر به كار مههينن}.

زانايان يه كدهنگ لهسر نهوهى، كه حهرامه نازناويك دابنريت بو كه سيك و، نهو يش پى ناخوش بيت. نيتر تايا سيفه تى كه سه خوئ بيت، وه كو (أَعْمَش) و (أَجْلَح) و (أَعْمَى) و (أَعْرَج) و (أَحْوَل) و (أَبْرَص) و (أَشَج) و (أَصْفَر) و (أَخْدَب) و (أَصَم) و (أَزْرَق) و (أَفْطَس) و (أَشْتَر) و (أَثْرَم) و (أَقْطَع) و (زَمِن) و (مُقْعَد) و (أَشَلَّ)، يان سيفه تى باوكى يان داىكى، يان هر شتيكى تر بيت، كه نهو پى ناخوش بيت.^(۴)

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۹۱ / به ژماره: ۵۸۴۹.

(۲) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّى) / ۱۹۶ / به ژماره: ۴۱۱. ههديسيكى لاوازه. پروانه: عَجَالَةُ الرَّأغِبِ الْمُتَمَنِّي / ۴۶۴.

(۳) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّى) / ۱۸۹ / به ژماره: ۳۹۳. رسته كهى زور لاوازه. پروانه: عَجَالَةُ الرَّأغِبِ الْمُتَمَنِّي / ۴۴۶ - ۴۴۸.

(۴) (أَعْمَش) واته: چاو كزى چاو فرميسكاوى. (أَجْلَح) واته: سهرووتاو. (أَعْمَى) واته: كوئرو نابينا. (أَعْرَج) واته: شهلو پيلهنگ. (أَحْوَل) واته: خيلو چاولار. (أَبْرَص) واته: بهله كاوى. (أَشَج) واته: نيوجاوان قليشاو. (أَصْفَر) واته: زهردول. (أَخْدَب) واته: كوورو پشت چهماو. (أَصَم) واته: گوى گران. (أَزْرَق) واته: شينكه. (أَفْطَس) واته: لووت پانو لووت فش. (أَشْتَر) واته: پتلووى چاو ههلهگهراو. (أَثْرَم) واته: دان شكاو. (أَقْطَع) واته: بال قرتاو.

هروه‌ها یه کده‌نگن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که دروسته که‌سیک -بۆ ناسینه‌وه- ئه‌وه
جوړه نازناوه‌ی بۆ به‌کار به‌ئیریت، ئه‌گه‌ر که‌سی به‌رامبه‌ر ته‌نها به‌و جوړه
ده‌یناسیه‌وه.

جا به‌لگه‌کانی ئه‌م باسه گه‌لیک زۆرو مه‌شه‌ورن، منیش له‌به‌ر درێژنه‌بوونه‌وه
باسم نه‌کردون، له‌به‌ر مه‌شه‌ووریان پتوستان به‌باسکردن نیه.

دروسته و سونه‌تیشه ئه‌و نازناوه به‌کاربه‌ئیریت، که خاوه‌نه‌که‌ی پینی

خۆشه

یه کیک له‌وانه ئیمامی (أبو بکر)ی (صِدِّیق)ه (خوای لی‌رازی بیت)، که ناوی
(عَبْدُالله)ی کوری (عُثْمَان)ه‌و، نازناویشی (عَتِیق)ه.

ئهمه‌ش ئه‌و بۆچوونه دروسته‌یه، که زۆربه‌ی زانیانی فهرموده‌ناسان و
شاره‌زایانی سیره و میژوو، غه‌یری ئه‌وانیشی له‌سه‌ره.

وتراویشه: ناوی (عَتِیق)ه. زانای پایه‌به‌رز (أبو القاسم)ی (ابن عساکر) له
کتیبی (الإشراف علی معرفة الأطراف)دا باسی ئه‌م بۆچوونه‌ی کردوه. جا بۆچوونه
راسته که ئه‌وه‌ی یه‌که‌میانه.

زانایانیش یه‌کده‌نگن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که (عَتِیق) نازناویکی باش و چاکه‌و، به‌لام
رای جیاوازیان هه‌یه سه‌باره‌ت به‌ ناوانی ئیمامی (أبو بکر) به‌م نازناوه:

(زَمِن) واته: ده‌رده‌دارو ناته‌واو. (مُقَعَد) واته: گلۆله‌و له‌بێ که‌وتوو. (أشَلّ) واته: گۆج و
شه‌له‌په‌ته.

جا بۆ زانیاری له‌سه‌ر ئه‌و که‌سانه‌ی ئه‌م جوړه نازناوانه‌یان بۆ به‌کاره‌یتراوه، بڕوانه:
الْفُتُوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ٦ / ١٣٥ - ١٣٦.

له چهند ږنگه‌یه‌کوهه بۆمان ږیوایه‌ت کراوه له (عَائِشَةُ) ی دایکی ئیماندارانه‌وه (خوای لى رازی بیت)، که پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سر بیت) فه‌رموویه‌تی: «أَبُو بَكْرٍ عَتِيقُ اللَّهِ مِنَ النَّارِ». واته: "ئیمامی (أَبُو بَكْرٍ) ږزگار کراوی خوای گه‌وره‌یه له ناگری دۆزه‌خ". ئیتر له‌و ږۆژه‌وه ناو‌نرا به (عَتِيقُ) (واته: نازاد کراو).^(۱)

(مُصْعَبُ) ی کورپی (زُبَيْرُ) و، غه‌یری نه‌ویش له نه‌سه‌بناسان فه‌رموویانه: بۆیه پی و تراوه (عَتِيقُ) (واته: جوان)، چونکه له نه‌سه‌ب و ږه‌چه‌له‌کیدا شتیکی تیدا نه‌بوه، که پی عه‌یدار بکړیت.

هه‌روه‌ها شتی تریش و تراوه‌و، خواش له هه‌موو که‌س زانا تره.

یه کیکی تر له‌و جوړه نازاناوه بریتیه له (أَبُو ثَرَابِ)، که نازناوی ئیمامی (عَلِيَّ) ی کورپی (أَبُو طَالِبِ) ه (خوای لى رازی بیت) و، کونیه‌که‌شی (أَبُو الْحَسَنِ) ه.

له هه‌دیسى (صَحِيحُ) دا هاتوه، که پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سر بیت) بینویتی ئیمامی (عَلِيَّ) له مز‌گه‌وت‌دا خه‌وتوه‌و، تو‌زی له‌سه‌ر نیشته‌و. جا دوو جار پی فه‌رموه: هه‌سته نه‌ی (أَبُو ثَرَابِ). ئیتر نه‌م نازناوه چاک و جوانه‌ی پتوه لکا.

نه‌م هه‌دیسه‌مان له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیما بۆ ږیوایه‌ت کراوه، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (سَهْلُ) ی کورپی (سَعْدُ) ه‌وه (خوای لى رازی بیت). جا (سَهْلُ)

---

(۱) ئیمامی نه‌وه‌وی نه‌یفه‌رموه نه‌م هه‌دیسى له چی سه‌رچاوه‌یه‌کدا بۆ ږیوایه‌ت کراوه! جا ږروانه: سُنُّ التَّرْمِذِيَّ / ۵ / ۶۱۶ / به ژماره: ۳۶۷۹. شیخی (هَيْثَمِيَّ) یش هه‌دیسىکی به هه‌مان مانا هیناوه‌و، پاشان فه‌رموویه‌تی: ئیمامی (بَزَّارُ) ږیوایه‌تی کرده‌و، ئیمامی (طَبْرَانِيَّ) ش ده‌قیکی تری هاوشیوه‌ی ږیوایه‌ت کرده‌و، که‌سه‌کانی ږشته‌ی گپ‌رانه‌وه‌ی هه‌ردوو ږیوایه‌ته‌که‌ش که‌سانی متمان‌ه‌دارن. ږروانه: مَجْمَعُ الزَّوَائِدِ / ۹ / ۴۰ / به ژماره: ۱۴۲۸۹.

فهرموویه‌تی: نهمه خوْشه‌ویستزینی ناوه‌کانی ئیمامی (عَلِیّ) بوه به‌لای خوْیه‌وه،
زۆریشی بیّ خوْشبوه که به‌و ناوه‌وه بانگ بکریت.^(۱)

جا نهمه ده‌قی ریوایه‌ته‌که‌ی ئیمامی بوخاریه.

یه‌کیکی تر له‌و نازناوانه بریتیه له (ذُو الْأَيْدِیْنَ)، که ناوی (خِرَبَاق) بوه‌و،
ده‌سته‌کانی هه‌ندیک درێژبوون.

له‌ هه‌دیسی (صَحِيْح) دا هاتوه، که پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بی‌ت) به
(ذُو الْأَيْدِیْنَ) بانگی ده‌کردو، ناویشی (خِرَبَاق) بوه. ئیمامی بوخاری به‌م ده‌قه له
سه‌ره‌تا‌کانی (كِتَابُ الْبِرِّ وَالصَّلَاةِ) دا ریوایه‌تی کردوه.^(۲)

---

(۱) بروانه: صَحِيْحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۱۶ / به ژماره: ۵۹۲۴، وَصَحِيْحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۸۷۴
/ به ژماره: ۲۴۰۹.

(۲) بروانه: صَحِيْحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۴۹ / به ژماره: ۵۷۰۴. هه‌روه‌ها ئیمامی موسلیمیش
ریوایه‌تی کردوه: بروانه: صَحِيْحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۴۰۳ / به ژماره: ۵۷۳.

دروسته كه سيك كونيەى ھەبىتو، سونە تيشە كونيە بۆ كه سانى گەورەو

پايە بەرز بە كار بەيئريت

ئەم باسە لەو مەشھورترە كە ئيمە شتيكى لەبارەو نەقل بکەين. چونکە خویندەوارو نەخویندەوار ھاوبەشن لە ناگا لیبوونی بەلگە کانیدا.

ئەدەبیش وەھايە، كە كه سانی پایە بەرزو ئەوانەش نزیکى ئەوان بە كونيە بانگ بکړين. بە ھەمان شيوە ئەگەر نامەشيان بۆ بنوسیت. بە ھەمان شيوە ئەگەر شتيکیان ليوە بگيردريتهو. بۆ نمونە بلیت: شیخ یان پيشه‌وای پایە بەرز (أبو فلان)، كە فلانی كورپی فلان بوی گيرايه‌وه، یان شتيكى لەو جوړه.

ئەدەبیش وەھايە كە پیاو كونيەى خوئی لە كتيبی خویدا یان لە شتيكى تردا نەنوسیت، مەگەر ئەو كاتەى كە تەنها بە كونيە كەى ناسرايیت، یان كونيە كەى لە ناو كەى مەشھورتر بیت.

زانای پایە بەرزى شاره‌زا لە زمانى عەرەبى (أبو جعفرى) (نحاس) فەرموويه‌تى: ئەگەر كه سيك كونيە كەى لە ناو كەى مەشھورتر بوو، با كونيە كەى بۆ بە كار بەيئريت، بۆ كه سانی ھاووينه‌و ھاوئاستى خوئی. بەلام بۆ كه سانی گەورەترو بەرزتر، با ناو كەى بە كار بەيئريتو، پاشان بوتريت: ناسراو بە (أبو فلان).

بە كار ھيئانى كونيە بۆ پياويك بە ناوى گەورەترينى مندالە كانيه‌وه

پتەمبەرى خوا (درودى خواى لەسەر بیت) كونيەى (أبو القاسم) ی بۆ بە كار ھيئارو، بە ناوى (قاسم) ی كورپه‌وه، كە گەورەترينى مندالە كانى بو.

ھەر وەھا لەم باسەدا ئەو ھەديسەى (أبو شريح) یش ھاتو، كە پيشتر لە باسى (سونەتە ناو بگۆردريت بۆ ناوى باش) دا ھيئامان.

به کارهینانی کونیه بۇ پیاویک به ناوی غهیری منداله کانی خویره وه

ئهم باسه باسیکی فراوانه وه، ئه وه کهسانهش که ئهم جوره کونیه یان بۆ به کارهینراوه هینده زۆرن له ژماره نایه وه، به کارهینانه کهشی هیچ خراپه به کی تیدا نیه.

به کارهینانی کونیه بۆ ئه وه کهسهی مندالی نه بوه وه، به کارهینانیشی بۆ

مندال

بۆمان ریوایهت کراوه له ههر دوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوهلی خو شه ویست (أَس) سه وه (خرای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سهر بیت)، له هه موو خه لکی ره وشتی جوانزو شیرینتر بو. منیش برایه کم هه بوو، پیی ده و ترا (أَبُو عُمَيْر) - راوی چه دیسه که فهرموویه تی: و ابزائم (أَس) فهرمووی: برا کهم له شیر برابوه وه -، جا هه ر کاتیک پیغه مبهری خوا ته شریفی بهینایه بۆلای، ده یفه رموو: «يَا اَبَا عُمَيْرٍ، مَا فَعَلَ التَّغْيِرُ». واته: "ئه ی (أَبُو عُمَيْر)، بالنده بچوو که که چی کرد؟". چونکه برا کهم بالنده به کی بچوو کی هه بوو، گه مه ی پیده کرد.^(۱)

بۆشمان ریوایهت کراوه به چند پرشته به کی (صَحِيح)، له (سُنَنِ) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و له غهیری ئه ویشدا، له (عَائِشَةَ) ی دایکی ئیماندارانه وه (خرای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: ئه ی پیغه مبهری خوا (درودی خرای له سهر بیت)، هه موو هاوړیکام کونیه یان هیه. پیغه مبه ریش فهرمووی: ده ی تۆش با کونیه ت هه بیته به ناوی

---

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۹۱ / به ژماره: ۵۸۵۰، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۹۲

/ به ژماره: ۲۱۵۰.

(عَبْدُ اللَّهِ) ی کورته وه. راوی حدیسه که فهرموویه تی: مه بهستی هاوه لی خوشه ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (زُبَيْرِ) ه، که خوشکه زای بوه و، کوری (أَسْمَاءُ) ی کچی ئیمامی (أَبُو بَكْرٍ) بوه. بویه ئیتر به دایکه (عَائِشَةُ) ده وترا: (أُمُّ عَبْدِ اللَّهِ).^(۱)

منیش ده لیم: لیکنده وهی دروست و ناسراو بۆ حدیسه که هه ر ئه مه یه.

سه بارت به وهش که له کتیبه که ی شیخی (ابنُ السُّنِّيِّ) دا بۆمان ریوایه ت کراوه، له دایکه (عَائِشَةُ) وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: مندالیکم له پیغه مبه ری خوا (درودی خوای له سر بیت) له بار چوو، پیغه مبه ریش ناوی لینا: (عَبْدُ اللَّهِ) و، (أُمُّ عَبْدِ اللَّهِ) شی کرد به کونیه بۆم.^(۲) نه وه حدیسیکی لاوازه.^(۳)

ههروه ها له هاوه لانیشدا چند کۆمه لیک هه بوون، بهر له وهی مندالیان هه بیت، کونیه یان بۆ به کاره ئیتر اوه. وه کو (أَبُو هُرَيْرَةَ) و، { (أَنَسُ) ی کوری (مَالِكُ) }، که پی و تراوه (أَبُو حَمْزَةَ) { و، خه لکانیکی له ژماره نه ها توش له هاوه لان و شوینکه وتوان کهسانی دوای ئه وانیش. وه ئه م کارهش هیچ ناپه سه ندیه کی تیدا نیه. به لکو کاریکی باش و په سه نده به و مده رجه ی که پیشتر باسما ن کرد (ئه ویش نه وه بوو، که ناییت درۆی تیدا بیت و، له سنوورده رچوونیشی تیدا بیت).

(۱) بروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۱۱ / به ژماره: ۴۹۷۰.

(۲) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابنُ السُّنِّيِّ) / ۱۹۹ / به ژماره: ۴۱۷.

(۳) که سیک له رشته که یدايه، به ناوی (دَاوُدُ) ی کوری (مُحَبَّر). هه ندیک له زانایان به درۆزنیان داناوه. بویه ده کریت بوتریت: حدیسیکی (مَوْضُوع) و هه لبه ستر اوه. بروانه: التَّلْخِیصُ الْحَبِیْرُ / ۴ / ۲۷۰ / له دوای حدیسی ژماره: ۴۲۲۰، وَغَجَالَةُ الرَّاْغِبِ الْمُتَمَنِّيِّ / ۴۷۲ - ۴۷۳.

باسی نهی کردن له به کارهینانی کونیهی (أبو القاسم)

بۆمان ریوایهت کراوه له هەردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیماً، له کۆمه‌لیک له هاوه‌لانهوه - له‌ناویاندا (جابر) و (أبو هريرة) (خوایان لێ‌رازی بیت) -، که پیغه‌مبەری خوا (درودی خوی له‌سر بیت) فەرموویه‌تی: «سَمُّوا بِاسْمِي، وَلَا تُكْنُوا بِكُنِّيَّتِي».^(۱) واته: "ناوه‌که‌م بکه‌ن به‌ناو بۆ خۆتان، به‌لام کونیه‌که‌م به‌کارمه‌هێنن".

منیش ده‌لیم: زانایان سی بۆچوونی جیاوازیان هه‌یه سه‌باره‌ت به‌ دروستی به‌کارهینانی کونیهی (أبو القاسم):

۱) ئیمامی (شافعی) (ره‌حمتی خوی لێ‌بیت) و نه‌وانه‌ش هاوبۆچوونی نه‌ون بیان وایه که حه‌لāl نه‌ بۆ هیچ که‌سیک (أبو القاسم) بکات به‌ کونیه بۆ خوی، ئیتر ناوی (مُحَمَّد) بیت یان ناویکی تری هه‌بیت.

جا له‌و هاوه‌لانه‌مان که نه‌م بۆچوونه‌یان له ئیمامی (شافعی) هه‌وه گێراوه‌ته‌وه: پێشه‌وا‌یانی پایه‌به‌رز و متمانه‌دار و شه‌رع‌زان و فەرمووده‌ناس (أبو بکر) ی (بِهَقِي) و، (أبو مُحَمَّد) ی (بَغَوِي) له سه‌ره‌تای (كِتَابُ النِّكَاح) ی کتیی (التَّهْدِيْب) داو، (أبو القاسم) ی (ابْنُ عَسَاكِر) له (تَارِيخُ دِمَشْق) دا.

۲) بۆچوونی دوهم بریتیه له مه‌زه‌بی ئیمامی (مالک) (ره‌حمتی خوی لێ‌بیت): که پێی وایه دروسته (أبو القاسم) بکریت به‌ کونیه بۆ نه‌و که‌سه‌ی ناوی (مُحَمَّد) هه‌، بۆ نه‌و که‌سه‌ش که ناویکی تری هه‌یه. نه‌و نه‌هه‌ش که هاتوه تابه‌تی کردوه به‌ کاتی ژبانی پیغه‌مبەری خواوه (درودی خوی له‌سر بیت).

۳) بۆچوونی سێهه‌م: پێی وایه که دروست نه‌یه (أبو القاسم) بۆ که‌سیک به‌کاربه‌یتریت که ناوی (مُحَمَّد) هه‌، به‌لام بۆ که‌سانی تر دروسته.

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۳۰۱ / به‌ هەردوو ژماره: ۳۳۴۵ و ۳۳۴۶، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۸۳ - ۱۶۸۴ / به‌ هەردوو ژماره: ۲۱۳۳ و ۲۱۳۴.

پیشه‌وای پایه‌برز (أَبُو الْقَاسِمِ) ی (رَافِعِي) - که یه کیکه له هاوه لاندروست کردغان - فرموویه‌تی: له‌وه ده‌چیت نهم بۆ‌چوونه‌ی سییه‌میان له دوانه‌که‌ی تر دروستتر بیت. چونکه خه‌لکی له هموو سهرده‌مانیکدا نهو کونیه‌یان به کاره‌یتاوه، که‌سیش ئینکاری لی نه‌کردوه.

جا نه‌وه‌ی که خاوه‌نی نهم بۆ‌چوونه فرموویه‌تی، سه‌ریچیه‌کی ئاشکرای تیدایه بۆ ده‌قی حه‌دیه‌سه‌که.

سه‌باره‌ت به‌وه‌ش که خه‌لکی به‌شیوه‌یه‌کی گشتی کردویانه‌و، نه‌و که‌سانه‌ش نه‌و کونیه‌یان بۆ خۆیان هه‌لبژاردوه‌و، نه‌وانه‌ش بۆیان به کاره‌یتان بریتی بوون له پیشه‌وایانی ناودارو، زانایانی نه‌هلی (حَلّ) و (عَقْد) و، نه‌وانه‌ی که خه‌لکی له باب‌ته‌ه گرنگ و سه‌ره‌کیه‌کانی نایندا شویتیان ده‌که‌ون، نه‌وه پشتگیری مه‌زه‌به‌که‌ی ئیمامی (مَالِك) ی تیدایه، که به کاره‌یتانی نه‌و کونیه‌یه به‌ره‌هایی دروسته. به‌مه‌ش نه‌و زانایانه‌ و له نه‌هیه‌که تیگه‌یشتون، که تایه‌ته به ژبانی پیغه‌مبه‌ری خواوه (درودی خوی له‌سه‌ر بیت)، وه‌کو مه‌شه‌وره که هۆکاری نه‌هی کردنه‌که نه‌وه بوه، که یه‌هودیه‌کان کونیه‌ی (أَبُو الْقَاسِمِ) یان بۆ خۆیان به کار ده‌هیتاوه، به مه‌به‌ستی نازاردانی پیغه‌مبه‌ریش یه‌کتریان پی بانگ ده‌کرد. نهم مانایه‌ش ئیسته نه‌ماوه. خواش له هموو که‌س زانا تره.

**دروسته که‌سی کافرو بیده‌کارو تاوانبار به کونیه ناوبرین، نه‌گهر
ته‌نها به‌وه ده‌ناسرانه‌وه، یان ناوبردنیان ترسی ئاشوب و فیتنه‌ی لی**

ده‌کرا

خوای گه‌وره فرموویه‌تی: ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ﴾ [الْمَسَد: ۱] واته: {هه‌ردوو ده‌سته‌کانی (أَبُو لَهَب) له‌ناو بچن و بفه‌وتین}. ناویشی (عَبْدُ الْعُزَّى) بوه.

وتراوه: بویه به کونیه باسکراوه. چونکه بهوه ناسراوه.

وتراویشه: له بدر خرابی ناوه که ی بوه، که کراوه به بهنده ی بتیک (عَبْدُ الْعَزَى).

بو شمان ریوایت کراوه له هردوو صحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوهلی خوشهویست (أَسَامَةَ) ی کوری (زَیْد) هوه (خوا له هردورکیان رازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سر بیت) سواری گویدریتیک بوو، بوئهوه ی بجیته عیاده و سهردانی هاوهلی خوشهویست (سَعْد) ی کوری (عُبَادَةَ) (خوای لی رازی بیت). نیز حدیسه که ی باس کردو، باسی نهوهشی کرد که پیغه مبهر له رینگه دا به لای (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (أَبِي) ی کوری (سَلُول) ی دوو روودا تیهری. پاشان ته شریفی برد هتا چوه ژووره وه بو لای (سَعْد) ی کوری (عُبَادَةَ) و، پیی فهرموو: "ئه ی سه عد، گویت لی نه بوو (أَبُو حُبَاب) چی دهوت؟" - که مه بهستی (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (أَبِي) بوو-، نا وه ها وه های دهوت..... نیز ته وای حدیسه که ی باس کرد.^(۱)

منیش ده لیم: له حدیسه دا چه ندین جار کونیه ی (أَبُو طَالِب) هاتوه و، ناویشی (عَبْدُ مَنَاف) بوه.

له حدیسی (صَحِيح) یشدا هاتوه، که نه مه گوړی (أَبُو رِغَال) به.^(۲)

ههروه ها هاوینه کانی نه مانه گه لیک زورن. بو هه مووشیان ده بیت نه و مهرجه هاتبیه چی که له ناویشانی باسه که دا باسمان کرد. خو نه گهر مهرجه که نه هاتبوه چی، نه و نابیت له ناوه که ی زیاتر بوتریت. وه کو بو مان ریوایت کراوه له ههردوو صحیحی بوخاری و موسلیمدا، که پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سر بیت)

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۴ / ۱۶۶۳ / به ژماره: ۴۲۹۰، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۴۲۲ / به ژماره: ۱۷۹۸.

(۲) بروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۱۹۸ / به ژماره: ۳۰۸۸، وَالْمُعْجَمُ الْأَوْسَطُ / ۳ / ۱۵۸ / به ژماره: ۲۷۸۸، وَسُنُّ الْبَيْهَقِيِّ الْكُبْرَى / ۴ / ۱۵۶ / به ژماره: ۷۴۴۲.

له يه كَيْك له نامه كانيدا نوسيبووی: "له (مُحَمَّد)ی بهنده و پیغمبهری خواوه، بۆ (هَرَقْل)" (۱). وهك ده بئیریت تهنه به ناوه کهی ناوی بردهوه، کونیهی بۆ به کار نه هیناوه، نازناوی پاشای رۆمیشی بۆ به کار نه هیناوه، که قه بصهره.

ههروهها هاووینه کانی ئەمهش گه لیک زۆرنو، ئیمهش -وه کو موسولمان- فه رمانغان پیکراوه که رهق و زبر بین له گه لئاندا. بۆیه ناییت کونیه یان عیاره تیکی ناسکیان بۆ به کار بهینو، ناشییت قسهی نهرمیان له گه لدا بکهینو، ناشییت خو شه ویستی و دوستانه تیان بۆ دهر بپرین.

دروسته کونیهی (باوکی هَلان) بۆ پیاوو، (دایکی هَلان) بۆ ژن به کار

بهینریت، نیتار هَلان که نیرینه بیته یان مبینه

بزانه که هه موو نه مانه هیچ رینگریه کیان له سه ر نیه، کومه لیکي زۆر له پیشه وایانی (سَلَف)ی ئەم ئومده، له هاوه لآن و شوینکه وتوانو، خه لکانی دواتریش کونیهی (أَبُو فُلَانَة) یان هه بوه.

یه کیک له وانه ئیمامی (عُثْمَان)ی کورپی (عَفَان)ه، که سی کونیهی هه بوه: (أَبُو عَمْرُو) و (أَبُو عَبْدِ اللَّهِ) و (أَبُو لَيْلَى).

یه کیکیش له وانه هاوه لی خو شه ویست (أَبُو الدَّرْدَاء)و، ژنه که به تی -واته: (أُمُّ الدَّرْدَاء)ی گه وره-، که یه کیک بوه له ژنه هاوه لآنو، ناویشی (خَيْرَة) بوه. ههروهها ژنی دوه میشی که (أُمُّ الدَّرْدَاء)ی بچوو که، ناوی (هُجَيْمَة) بوه، ئافره تیکی پایه به رزی قه درگرانی شهر عزانی زۆر ژیری رێژداری شوینکه وتوان بوه.

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۷ / به ژماره: ۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۳۹۳ / به

ژماره: ۱۷۷۳.

یه کیکیش لهوانه (أَبُو لَيْلَى) ی باوکی زانای پایه‌برز (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کوری (أَبُو لَيْلَى) یه، که ژنه کهشی پیتی و تراوه (أُمُّ لَيْلَى) و، خویشی و ژنه کهشی هاوه‌لی خوشه‌ویستی پیغه‌مبهری خوا بوون.

یه کیکیش لهوانه: هاوه‌لی خوشه‌ویست (أَبُو أَمَامَةَ) یه. هه‌روه‌ها کومه‌لیکی تریش له هاوه‌لان. لهوانه: (أَبُو رَيْحَانَةَ) و، (أَبُو رَمْثَةَ) و، (أَبُو رَيْمَةَ) و، (أَبُو عَمْرَةَ) (بَشِيرِ) ی کوری (عَمْرُو) و، (أَبُو فَاطِمَةَ) ی (لَيْثِي)، که و تراوه: ناوی (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (أُنَيْسِ) بوهو، (أَبُو مَرْيَمِ) ی (أَزْدِي) و، (أَبُو رُقَيْةَ) (تَمِيمِ) ی (دَارِي) و، (أَبُو كَرِيمَةَ) (مِقْدَامِ) ی کوری (مَعْدِي كَرِبِ)، که هه‌موو نه‌مانه هاوه‌لی خوشه‌ویستی پیغه‌مبهری خوا بوون.

له شوینکه‌وتوانیش (أَبُو عَائِشَةَ) (مَسْرُوقِ) ی (أَجْدَعِ) و، خه‌لکانیکی زوریش، که له ژماره نایهن.

نیمامی (سَمْعَانِي) له کتیبی (الْأَنْسَابِ) دا فرموویه‌تی: بویه پیتی و تراوه (مَسْرُوقِ). چونکه که‌سیتک به مندالی دزیوتی و، پاشان دۆزراوه‌ته‌وه.^(۱)

هه‌روه‌ها له چهند هه‌دیسیکی (صَحِيحِ) یشدا هاتوه، که پیغه‌مبهری خوا (خوای لی رازی بیت) کونیهی (أَبُو هُرَيْرَةَ) ی بۆ نهو هاوه‌له خوشه‌ویسته به کاره‌یناوه.^(۲)

*****

*****

*****

---

(۱) پروانه: الْأَنْسَابِ / ۱۳ / ۴۲۷. له نیسه‌تی (هَمْدَانِي) دا / به ژماره: ۵۲۶۴.

(۲) وه‌کو نه‌وهی که فرموویه‌تی: «أَيْنَ كُنْتَ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ». پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ /

۱۰۹ / به ژماره: ۲۷۹، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۲۸۲ / به ژماره: ۳۷۱.

**((كتيبي زيكره جوراوجورو پهرتو
بلاومكان))**

بزانه - که نه گهر خوای گهوره بیهویت - نه م کتیه چهند باسینگی په‌رت و بلاوی نهو زیکرو دو‌عیانه‌ی تیدا باس ده‌کم - که نه گهر خوای گهوره بیهویت - سوودی زور گه‌وره‌یان ده‌بیت و، ریتسایه کی دیاریکراویشیان نیه، تا نیمه به‌هویه‌وه رینک‌خستن و ریزبه‌ندیه کی تاییه‌تیاں بو بکه‌ین. ته‌وفیقیش ته‌نها به ده‌ستی خوایه.

سونه‌ته له‌کاتی بیستنی مژده‌ی دن خوشکهردا سوپاس و ستایشی خوای

گه‌وره بکریت

بزانه که نهو که‌سه‌ی، نازو نیعمه‌تیک کی ناشکرا پرووی تیکرده‌وه، یان نه‌گه‌تی و نه‌هاتیه کی ناشکرای له‌کولبوه‌ته‌وه، سونه‌ته سه‌جده‌یه‌ک بیات بو شوکرانه‌بژی‌ری خوای گه‌وره‌وه، سوپاس و ستایشی بکات به‌و جو‌ره‌ی که شایسته‌ی نه‌وه.

نه‌و حه‌دیس و فه‌رمایش‌تانه‌ش که له‌و باره‌وه هاتون، گه‌لیک زور و مه‌شه‌ورن.

بو‌مان رپوایه‌ت کراوه له‌ سه‌حیحی بو‌خاریدا، له‌ زانای پایه‌به‌رز (عَمْرُو‌ی کورپی (مِیْمُون)‌سه‌وه، ده‌باره‌ی شه‌هیدبوونی ئیمامی (عَمْرُو‌ی کورپی (خَطَّاب) (خوای لی‌پازی بیت)، له‌و حه‌دیسه‌ دریزه‌دا که باسی شورا و راپوژ ده‌کات، هاتوه که ئیمامی (عَمْر) (خوای لی‌پازی بیت) (عَبْدُالله)‌ی کورپی نارد بولای دایکه (عَائِشَة) (خوای لی‌پازی بیت)، تا داوای مؤلّه‌تی لی‌بکات، که نه‌میش له‌ گه‌ل دوو ره‌فیه‌که‌یدا (واته: پیغه‌مبه‌رو ئیمامی أبو بکر) نه‌سپه‌رده‌ی خاک بکریت. جا که (عَبْدُالله) گه‌راپه‌وه، ئیمامی (عَمْر) فه‌رمووی: "چی خه‌به‌ریکت پیه؟" نه‌ویش عه‌رزی کرد: "نه‌وه‌ی که جه‌نابت بیت خو‌شه، نه‌ی پیشه‌وای ئیمانداران. دایکه (عَائِشَة) مؤلّه‌تی دا که له‌وی نه‌سپه‌رده بکریت". ئیمامی (عَمْر)‌یش فه‌رمووی: "سوپاس و ستایش بو خوای گه‌وره، هیچ شتیک له‌وه گرنگ‌تر نه‌بوو به‌لامه‌وه".^(۱)

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۳۵۳ / به ژماره: ۳۴۹۷.

نه گهر كه سيك گويي له قوقه‌ي كه له شير و، سه‌رپني گويندريژو، وهرپني سه‌گه‌وه بوو چي بليت؟

بزمان رپوايهت كراوه له ههردوو سه‌حيحي بوخاري و موسليما، له هاوه‌لي
خوشه‌ويست (أبو هريرة) وه (خوای لي رازي بيت)، نه‌ويش له پيغه‌مبه‌ري خواوه (درودي
خوای له‌سر بيت)، كه فهرموويه‌تي: «إِذَا سَمِعْتُمْ نُهَاقَ الْحَمِيرِ، فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنَ
الشَّيْطَانِ، فَإِنَّهَا رَأَتْ شَيْطَانًا، وَإِذَا سَمِعْتُمْ صِيَاحَ الدِّيَكَةِ، فَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ، فَإِنَّهَا
رَأَتْ مَلَكًا».^(۱) واته: "نه‌گهر گويتان له سه‌رپني گويندريژه‌وه بوو، په‌نا به‌خوای
گه‌وره بگرن له شه‌يتان. چونكه گويندريژه‌وه چاوي به شه‌يتانك كه‌وتوه. نه‌گهر
گويتان له قوقه‌ي كه له شير ووه بوو، داواي فه‌زلنو به‌خشش له‌خوای گه‌وره
بكه‌ن. چونكه كه له شير ووه كه چاوي به فرشته‌يهك كه‌وتوه".

بوشمان رپوايهت كراوه له (سُنن) ي نيمامي (أبو داود) دا، له هاوه‌لي
خوشه‌ويست (جابر) ي كوري (عَبْدُ اللَّهِ) هوه (خوا له ههردووكيان رازي بيت)، كه
فهرموويه‌تي: پيغه‌مبه‌ري خوا (درودي خوای له‌سر بيت) فهرموويه‌تي: «إِذَا سَمِعْتُمْ نُبَاحَ
الْكِلَابِ وَنَهَيْقَ الْحَمِيرِ بِاللَّيْلِ، فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ، فَإِنَّهُنَّ يَرَيْنَ مَا لَا تَرَوْنَ».^(۲) واته: "نه‌گهر
به شه‌ودا گويتان له وه‌رپني سه‌گ و سه‌رپني گويندريژه‌وه بوو، په‌نا به‌خوا بگرن.
چونكه نه‌وان شتيك ده‌بينن، كه نيوه نايبينن".

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۲۰۲ / به ژماره: ۳۱۲۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۹۲ /
/ به ژماره: ۲۷۲۹.

(۲) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۴۸ / به ژماره: ۵۱۰۳. نيمامي (حَاكِم) فهرموويه‌تي:
حه‌ديسيكي (صَحِيح) هه له‌سه‌ر مه‌رجي نيمامي موسليم. نيمامي (بَغْوي) ش فهرموويه‌تي:
حه‌ديسيكي (حَسَن) ي (صَحِيح) هه بروانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۴ / ۳۱۶ / به
ژماره: ۷۷۶۲، وَشَرْحُ السُّنَّةِ لِلْبَغَوِيِّ / ۱۱ / ۳۹۲.

نه گهر كه سيك چاوي به ناگر كهوت چي بليت؟

بۆمان رپوايهت كراوه له كتيبه كهى شينخى (ابن السنّي) دا، له (عَمْرُو) كورى (شُعَيْب) هوه، نهویش له باوكيهوهو، نهویش له باپرهيهوه (خوای نى رازى بيت)، كه فهرموويهتى: پيغه مبهرى خوا (درودى خوای له سر بيت) فهرموويهتى: «إِذَا رَأَيْتُمُ الْحَرِيقَ، فَكَبِّرُوا، فَإِنَّ التَّكْبِيرَ يُطْفِئُهُ».^(۱) واته: "نه گهر ناگرتان بينى، (الله اكبر) بكن. چونكه كردنى (الله اكبر) ناگره كه ده يكوژنيتتهوه".

سونه تيشه له گهل نهوه دا دو عاى خهم و خهفت و نهو دو عا يانهى تریش بكات كه پيشتر له ((كيتيى زيكره كانى كاره پيشهاته كانو، نهوانهى كاتى به لاو نه هاههتى)) دا باسمان كردن.

نه گهر كه سيك نه كوړيك ههستا چي بليت؟

بۆمان رپوايهت كراوه له كتيبه كهى نيمامى (ترمذى) و له غهبرى نهویشدا، له هاوهلى خو شهويست (أبو هُرَيْرَةَ) وه (خوای نى رازى بيت)، كه فهرموويهتى: پيغه مبهرى خوا (درودى خوای له سر بيت)، فهرموويهتى: «مَنْ جَلَسَ فِي مَجْلِسٍ، فَكَثُرَ فِيهِ لَغَطُهُ، فَقَالَ قَبْلَ أَنْ يَقُومَ مِنْ مَجْلِسِهِ ذَلِكَ: "سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ، وَأَتُوبُ إِلَيْكَ"، إِلَّا غُفِرَ لَهُ مَا كَانَ فِي مَجْلِسِهِ ذَلِكَ».^(۱) واته: "نهو كه سهى له كوړيدا دابنيشيت و، بهر له وهى ههستيت، بليت: (پاكى و بيگهردى و سوپاس و ستايش بۆ خوای گهوره، شايد تى ده دهه كه هيج په رسزاوينكى راسته قينه

---

(۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّي) / ۱۴۶ / به ژماره: ۲۹۴. شينخى (مناوي)
فهرموويهتى: رشته كهى لاوازه، به لام پالپشتى هديه. بۆيه نيمامى (سيوطى) هيمامى (حسن) ي
بۆ داناوه. بروانه: فَيْضُ الْقَدِيرِ / ۱ / ۳۶۰.

نيه بيجگه له جهنابت، داواى ليخوشبوننت لى ده كه مو، به په شيمانيه وه ديمه خزمهت) ئهوا خواى گهوره له هه موو ئه وه له وه قسه خراپانهى ده بووريت، كه له و كۆره دا كردوونى".

ئيمامى (ترمذى) فهرموويه تى: حه ديسيكي (حسن)ى (صحيح)ه.^(١)

بوئشان رپوايهت كراوه له (سُننى (أَبُو دَاوُد) و له غهبرى ئه ويشدا، له هاوه لى خوشه ويست (أَبُو بَرَزَةَ) وه - كه ناوى (نَضْلَةَ)يه - (خرأى لى رازى بيت)، ئه وه فهرموويه تى: پئغه مبهرى خوا (درودى خراى له سر بيت) له كۆتايى دانيشتن و كۆره كانيدا (يان له كۆتايى ته مه نيدا) ئه گهر بيويستايه له كۆرپك هه ستيت، ده يفه رموو: «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ، وَأَتُوبُ إِلَيْكَ». جا پياوئيك عه رزى كرد: ئه ي پئغه مبهرى خوا، تو فهرمايشتيك ده كه يت، كه پيشتر نه تكردوه! ئه ويش فهرمووى: "ئه وه فهرمايشته ده بيته كه فاره تى ئه وه ي له و كۆره دا روويداوه".^(٢)

ئيمامى (حاکم)يش له كتيبي (المُسْتَدْرَك) دا ئه م حه ديسه ي له رينگه ي دا يكه (عائشَة) وه (خرأى لى رازى بيت) رپوايهت كردوه و، فهرموويه تى: رسته كه ي (صحيح).^(٣)

بوئشان رپوايهت كراوه له كتيبي (حِلْيَةُ الْأَوْلِيَاءِ) دا، له ئيمامى (عَلِيّ)ه وه (خرأى لى رازى بيت)، كه فهرموويه تى: ئه وه كه سه ي پئى خوشه به ته واوترين پئوانه پاداشت ده ست بجات، با له كۆتايى دانيشتيكا له كۆرپك، يان له كاتى هه ستانيدا بليت: ﴿سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ، وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ [الصَّافَات: ١٨٠ - ١٨٢] واته: {پهروه ر دگارى تو - كه پهروه ر دگارى هيزو

(١) بروانه: سُننُ التَّرْمِذِيِّ / ٥ / ٤٩٤ / به ژماره: ٣٤٣٣.

(٢) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُدَ / ٢ / ٦٨١ / به ژماره: ٤٨٥٩.

(٣) بروانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ١ / ٦٧٤ / به ژماره: ١٨٢٧.

تواناو دسه لاته - پاك و خاويته له وهى نهوان وه سفدارى ده كهن. سلاویش له
پتغمه بره كان بيت و، سوپاس و ستایشیش بو خواى پهروه دگارى هموو عالمه {^(۱).

باسى پارانه وهى كه سيك له كورپكدا بو خوي و بو نهوانه شى نه گه ليدان

بومان رپوايهت كراوه له كتيبه كهى نيمامى (ترمىذى) دا، له هاوه لى
خوشه ويست (ابن عمر) هوه (خواله هردروكيان رازى بيت)، كه فهرموويه تى: كه م جار
پتغمه مبرى خوا (درودى خواى له سر بيت) له كورپك هه لده ستا، تا به م دو عايانه
نه پارايه ته وه بو هاوه له كانى: «اللَّهُمَّ، اقْسِمْ لَنَا مِنْ خَشْيَتِكَ مَا يَحُولُ بَيْنَنَا وَبَيْنَ
مَعَاصِيكَ، وَمِنْ طَاعَتِكَ مَا تُبَلِّغُنَا بِهِ جَنَّتِكَ، وَمِنَ الْيَقِينِ مَا تُوْهُنُ بِهِ عَلَيْنَا مَصَائِبَ
الدُّنْيَا، اللَّهُمَّ، مَتَّعْنَا بِأَسْمَاعِنَا وَأَبْصَارِنَا وَقُوَّتِنَا مَا أَحْيَيْتَنَا، وَاجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنَّا، وَاجْعَلْ
ثَأْرَنَا عَلَى مَنْ ظَلَمْنَا، وَانصُرْنَا عَلَى مَنْ عَادَانَا، وَلَا تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا، وَلَا تَجْعَلِ
الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمِّنَا، وَلَا مَبْلَغَ عِلْمِنَا، وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا مَنْ لَا يَرْحَمُنَا». واته: "خوايه
نه وهنده ترسى خوت بخره نيو دله كانان، كه بيته به ربه ست له نيوان نيتمه و
بيفهرمانى تودا. نه وهندهش گوپرايه لى خوتمان پى به خشه، كه به هوى نه وه وه
مانگه يه نيته به ههشت. نه وهندهش يه قين و دلنيايمان پى به خشه، كه به هوى نه وه وه
به لآو كاره ساته كانى دنيايمان له لا سووك و ناسان بكهيت. خوايه، نه وهندهى
ده مانژنييت تواناي بيستن و بينين و هيزى دينداريمان پى به خشه و، بيانكه به ميرانگري
سهرجه م توانا كانى ترى لاشه مان و، با تاوه كو ده زين نه وه هيزانه مان بمينييت، توله شمان
له وه كه سانه بو بسينه ره وه، كه سته ميان ليكر دووين و، پشتيوانيشمان بكه و سهرمان
بخه به سهر نه وه كه سانهى دزايه تيمان ده كهن. تووشى به لآو كاره ساتمان مه كه له

(۱) بروانه: حِلْيَةُ الْأَوْلِيَاءِ وَطَبَقَاتُ الْأَصْفِيَاءِ / ۷ / ۱۲۳. رشته كهى لاوازه و، به (مُرْسَل) يش له

ريگهى نيمامى (شعبي) هوه له پتغمه مبرى خواوه رپوايهت كراوه. بروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَارِ / ۲

/ ۳۰۶، وَالْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۶ / ۱۷۰.

ئاينه كه مانددا، دنياش مه كه به ئومىدى هه ره گه وره مانو به ئه پهرى هياو ئاواتمان، كه سىكىش مه كه به ده سه لاتدار به سه رمانه وه، كه به زه ي پيماندا نه يه ته وه".

ئيمامى (تَرْمِذِي) فهرموويه تى: حه ديسيكي (حَسَن) ه. (1)

ههستان له كۆرپك بهر نه وهى زيكرى خواى گه وره بكرىت ناپه سه نده

بۆمان رپوايه ت كراوه له (سُنَنِ ي ئيمامى (أَبُو دَاوُد) و له غه يرى ئه ويشدا، به رسته يه كى (صَحِيح)، له هاوه لى خو شه ويست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خواى لى رازى بيت)، كه فهرموويه تى: پيغه مبه رى خوا (دروروى خواى له سه ر بيت)، فهرموويه تى: «مَا مِنْ قَوْمٍ يَقُومُونَ مِنْ مَجْلِسٍ، لَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ تَعَالَى فِيهِ، إِلَّا قَامُوا عَنْ مِثْلِ جِيفَةِ حِمَارٍ، وَكَانَ لَهُمْ (عَلَيْهِمْ) حَسْرَةٌ». (2) واته: "هه ر كۆمه لىك له كۆرپك هه ستو، زيكرى خوايان تيدا نه كرد بيت، وه كو ئه وه وه هايه كه له سه ر لاكى گو ئيدري ئىكى بۆگه نكردو وه ستابنه وه، دواتر يش ده بيته مه راق و په شيمانى بۆيان".

ديسان بۆمان رپوايه ت كراوه له (سُنَنِ ي ئيمامى (أَبُو دَاوُد) دا، له هاوه لى خو شه ويست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خواى لى رازى بيت)، ئه ويش له پيغه مبه رى خوا وه (دروروى خواى له سه ر بيت)، كه فهرموويه تى: «مَنْ قَعَدَ مَقْعَدًا لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ تَعَالَى فِيهِ، كَانَتْ عَلَيْهِ مِنْ اللَّهِ تَبْرَةٌ، وَمَنْ اضْطَجَعَ مَضْجَعًا لَا يَذْكُرُ اللَّهَ تَعَالَى فِيهِ، كَانَتْ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ تَبْرَةٌ». (3) واته: "ئهو كه سه ي له جيگه يه كدا دابن يشيت و، زيكرى خواى تيدا نه كات، دواتر له لاي خوا بۆى ده بيت به خه فه ت و په شيمانى. نه وه كه سه ش له جيگه يه كدا

(1) بروانه: سُنَنِ التَّرْمِذِي / 5 / 528 / به ژماره: 3502.

(2) بروانه: سُنَنِ أَبِي دَاوُد / 2 / 680 / به ژماره: 4855.

(3) بروانه: سُنَنِ أَبِي دَاوُد / 2 / 680 / به ژماره: 4856. ئيمامى نه وه وهى پشتر نه م

حه ديه ي هيتاو، فهرمووى رسته كه ي جوانه.

راکشیت و، زیکری خوی تیدا نه کات، دواتر له لای خوا بوی ده بیت به خه فته و په شیمانی " .

منیش ده لیم: (ترة) واته: نوقسانی. و تراویشه: دهره نجامی خراب. ده شکریت به مانای (حه سرت و په شیمانی) بیت، وه کو له ریوایه ته که ی تردا هاتوه.

له کتبه که ی نیمامی (تَرْمِذِيّ) شدا بومان ریوایه ت کراوه، له هاوه لی خوشه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوی لی رازی بیت)، ئه ویش له پیغه مبهری خواوه (درودی خوی له سر بیت)، که فهرموویه تی: «مَا جَلَسَ قَوْمٌ مَجْلِسًا لَمْ يَذْكُرُوا اللَّهَ تَعَالَى فِيهِ، وَلَمْ يُصَلُّوا عَلَى نَبِيِّهِمْ فِيهِ، إِلَّا كَانَ عَلَيْهِمْ تَرَةٌ، فَإِنْ شَاءَ عَذَّبَهُمْ، وَإِنْ شَاءَ غَفَرَ لَهُمْ». واته: "هر کومه لیک له جیگه یه کدا دابنیشن و، زیکری خوی تیدا نه که ن و، سه لاواتیش له سر پیغه مبهری خوا نه دهن، دانیشته که یان ده بیته په شیمانی و خه فته له سه ریان. جا نه گهر خوی گه وره بیه ویت سزایان ده دات و، نه گهر بیشیه ویت لیان خوش ده بیت".

نیمامی (تَرْمِذِيّ) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ه. (۱)

باسی زیکر کردن به دم ری کردنه وه

بومان ریوایه ت کراوه له کتبه که ی شیخی (ابْنُ السُّنِّيِّ) دا، له هاوه لی خوشه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوی لی رازی بیت)، ئه ویش له پیغه مبهری خواوه (درودی خوی له سر بیت)، که فهرموویه تی: «مَا مِنْ قَوْمٍ جَلَسُوا مَجْلِسًا لَمْ يَذْكُرُوا اللَّهَ - عَزَّ وَجَلَّ - فِيهِ، إِلَّا كَانَتْ عَلَيْهِمْ تَرَةٌ، وَمَا سَلَكَ رَجُلٌ طَرِيقًا لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ - عَزَّ وَجَلَّ - فِيهِ،

(۱) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِيّ / ۵ / ۴۶۱ / به ژماره: ۳۳۸۰. له نوسخه به چاپگه یه نراوه کاندا

نوسراوه: حه دیسیکی (حَسَن) ی (صَحِيح) ه.

إِلَّا كَانَتْ عَلَيْهِ تِرَةً».^(۱) واته: "هر کومه لیک له جینگه کدا دابنیشن و، زیگری خوی تیدا نه کن، دانیشننه که یان ده بیته دهره نجامی خراب و لئی په شمان دهنه وه. نه و که سهش بهر پنگه یه کدا پروات و، زیگری خوی تیدا نه کات، نه و رویشننه ی ده بیته دهره نجامی خراب و لئی په شیمان ده بیته وه".

بو شمان ریوایت کراوه له کتبه که ی شیخی (ابن السنّی) و له (دلائل التّبوة) ی نیمامی (بیهقی) دا، له هاوه لئی خو شه ویست (أبو أمّامة) ی (باهلی) هوه (خوی لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: جو بره نیل ته شریفی هیتا بو خزمه تی پیغه مبهری خوا (دروردی خوی له سر بیت)، نه ویش له غزای (تّبوك) دا بو، پی فهرموو: {نه ی مُحَمَّد، وهره ناماده به له سر ترمی هاوه لئی خو شه ویست (معاویة) ی کوری (معاویة) ی (مُزنی)}. پیغه مبهریش ته شریفی هیتا یه دهره وه و، جو بره نیلیش له گه ل حفتا هزار (۷۰۰۰۰) فریشته دا دابه زین و، بالی راستی خسته سر چیاکان و، نه وایش ملکه چ بوون و نرمبوونه وه، بالی چه پیشی خسته سر زهویه کان و، نه وایش ملکه چ بوون و نرمبوونه وه، هتا پیغه مبهری چاوی به هردوو شاری پروزی (مکة) و (مدینة) کهوت. نه و جا پیغه مبهرو جو بره نیل و فریشته کان نوژیان له سر کرد. جا که لیوویه وه، فهرمووی: "نه ی جو بره نیل، به چی (معاویة) گه یشتوته نه م پایه؟" نه ویش فهرمووی: به خویندنی سوره تی ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ به راوه ستان و، به دانیشن و، به سواری و، به پیاده.^(۲)

(۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّی) / ۹۳ / به ژماره: ۱۷۹. رشته که ی لاوازه. به لام دهقی حدیسه که به هوی بوونی پالپشته وه (صحیح) ه. بروانه: عَجَالَةُ الرَّاغِبِ الْمُتَمَتِّي / ۲۳۱ - ۲۳۲.

(۲) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّی) / ۹۴ / به ژماره: ۱۸۰، ودلائل التّبوة (البیهقی) / ۵ / ۲۴۶. حدیسیکی زور لاوازه. بروانه: مَجْمَعُ الزَّوَائِدِ / ۳ / ۳۷ - ۳۸ / به ژماره کانی: ۴۱۹۷ - ۴۱۹۹، و عَجَالَةُ الرَّاغِبِ الْمُتَمَتِّي / ۲۳۲ - ۲۳۶.

نه گهر که سیک توره بووچی بلیت؟

خوای گه وره فهرموویه تی: ﴿وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ [آل عمران: ۱۳۴] واته: {نه وانهی رقی خوایان ده خونده وه، له خه لکی ده بوورنو، خوای گه ورهش چاکه کارانی خوش ده ویت}.

ههروه ها فهرموویه تی: ﴿وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ [فصلت: ۳۶] {نه گهر وه سوه سه وه خه یالایتک له شه یانه وه پرووی له دلت کرد، په نا به خوا بگره، چونکه به راستی نه و بیسه رو زانایه}.

بوئشان ریوایهت کراوه له ههردوو سه حیچی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه لی خوشه ویست (أبو هریره) وه (خوای لی رازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت) فهرموویه تی: «لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرْعَةِ، إِنَّمَا الشَّدِيدُ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ». (۱) واته: "که سی نازا به زورانبازی نه، که کهس ده ره قه تی نه یه و نه یدا به زه ویدا، به لکو که سی نازا نه و که سه یه، که له کاتی تووره بووندا جله وی نه فسی خوی به ده سه ته".

بوئشان ریوایهت کراوه له سه حیچی موسلیمدا، له هاوه لی خوشه ویست (ابن مسعود) وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت) فهرموویه تی: «مَا تَعْدُونَ الصُّرْعَةَ فِيكُمْ؟». واته: "له ناو خوتاندا کی به زورانباز داده نیی؟" نیمهش عه رزمان کرد: (نه و که سه ی که پساوان نایدهن به زه ویدا). پیغه مبه ریش فهرمووی: «نه وه نه، به لکو نه و که سه یه، که له کاتی تووره بووندا جله وی نه فسی خوی به ده سه ته». (۲)

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۶۷ / به ژماره: ۵۷۶۳، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۱۴ / به ژماره: ۲۶۰۹.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۱۴ / به ژماره: ۲۶۰۸.

منیش ده لیم: (صُرْعَة) به (ضَمَّة) ی صادو، به فتهدی داله که یه. که بریتیه لهو کهسه ی، زور جار خه لکی بهزه ویدا ده دات (ده نیتیه ژیر). نه میش وه کو هه ردوو وشه ی (هُمَزَة) و (لُمَزَة) وه هایه، که نهو کهسه یه تانه وته شهر له خه لکی زور ده دات.

بو شمان ریوایهت کراوه له (سُنن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) و (ابْنُ مَاجَه) دا، له هاوه لی خو شه ویست (مُعَاذِی کورپی (أَنَسِی (جُهَنِي) هوه (خوای لی رازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت)، فهرموویه تی: «مَنْ كَظَمَ غَيْظًا، وَهُوَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُفْذَهُ، دَعَاهُ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَلَى رُؤُوسِ الْخَلَائِقِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يُخَيَّرَهُ مِنَ الْخُورِ مَا شَاءَ». واته: "نهو کهسه ی رقی خو ی بخواته وهو، تواناشی هه بیت رقه که ی به که سیك بریژیت، خوای گه وره له روژی قیامه تدا له بهر چاوی هه موو خه لکی بانگی ده کات، هه تا سه رپشکی بکات له حوریه کانی به هه شت کامه یانی ده ویت هه لیژیریت بو خو ی".

ئیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) هه.^(۱)

بو شمان ریوایهت کراوه له هه ردوو سه حیجی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه لی خو شه ویست (سُلَيْمَانَ) ی کورپی (صُرْد) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: له خزمه تی پیغه مبهری خوا دا (درودی خوای له سر بیت) دانیشتبووم، دوو پیاویش قسه یان به یه کتر ده وتو، یه کیکیان ده موچاوی سوور هه لگه راو، ده ماره کانی لاملیشی هه لاوسان و فوویان تیوو، پیغه مبهری خواش (درودی خوای له سر بیت) فهرمووی: «إِنِّي لَأَعْرِفُ كَلِمَةً، لَوْ قَالَهَا، لَذَهَبَ عَنْهُ مَا يَجِدُ، لَوْ قَالَ: "أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ" ذَهَبَ عَنْهُ مَا يَجِدُ». واته: "من فهرمایشیک ده زانم، نه گهر نهو کهسه بیلیت، تووریه ی و نار هه تیه که ی نامینیت. فهرمایشته کهش نه میه: (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ

(۱) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۶۶۲ / به ژماره: ۴۷۷۷، و سُننُ التَّرْمِذِي / ۴ / ۳۷۲ / به ژماره: ۲۰۲۱، و سُننُ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۴۰۰ / به ژماره: ۴۱۸۶.

الرَّجِيمِ)". جا هاوه لآن به کابرای توورپه یان فهرموو: "پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سر بیت) فهرمووی: با (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) بکات. کابراش وتی: بۆ من شیتیم؟! (۱)

ههروه ها مانای ئەم حەدیسه شمان له ههردوو کتیبه کهی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) دا بۆ ریوایهت کراوه، له ڕینگه‌ی زانای پایه‌به‌رز (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کورپی (أَبُو لَيْلَى) وه، ئەویش له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (مُعَاذِي) کورپی (جَبَل) هوه (خوی لێ رازی بیت)، ئەویش له پیغه مبهری خواوه (درودی خوی له سر بیت). (۲)

ئیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه‌تی: ئەمه حەدیسیکی (مُرْسَل) ه. مەبه‌ستی ئەوه‌یه، که (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) به خزمه‌تی (مُعَاذ) نه‌گه‌یشتوه.

بۆشمان ریوایهت کراوه له کتیبه کهی شیخی (ابنُ السُّنِّي) دا، له (عَائِشَةَ) ی دایکی ئیماندارانه‌وه (خوی لێ رازی بیت)، که فهرموویه‌تی: پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سر بیت) ته‌شریفی هه‌تایه ژووره‌وه بۆلامو، منیش له‌و کاته‌دا تووره بووم، ئەویش ده‌ستی هه‌ناو، لالووتی گرتمو، پرواندیو، پاشان فهرمووی: «يَا عُوَيْشُ، قَوْلِي: اللَّهُمَّ، اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، وَأَذْهَبْ غَيْظَ قَلْبِي، وَأَجْرِنِي مِنَ الشَّيْطَانِ». (۳) واته: "ئه‌ی (عَائِشَةَ)، بلی: خوايه له تاوانم خۆشبه‌و، ئەم ڕقو توورپه‌یه‌ی دلم لابه‌و، له شه‌یتانیش بپاریزه".

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۱۹۵ / به ژماره: ۳۱۰۸، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۱۵ / به ژماره: ۲۶۱۰.

(۲) بروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۶۶۳ / به ژماره: ۴۷۸۰، وَسُنُّ التَّرْمِذِيِّ / ۵ / ۵۰۴ / به ژماره: ۳۴۵۲.

(۳) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابنُ السُّنِّي) / ۲۱۶ / به ژماره: ۴۵۵. حافظی عیراقی فهرموویه‌تی: ڕشته که‌ی لاوازه. بروانه: الْمُغْنِي عَنْ حَمَلِ الْأَسْفَارِ / ۱ / ۲۹۶ / به ژماره: ۱۱۲۹.

بۆشمان ریوایەت کراوە لە (سُنَن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) دا، لە هاوێلی خۆشەویست (عَطِيَّة) ی کورپی (عُرْوَةَ) ی (سَعْدِي) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فەرموویەتی: پێغه مبهری خوا (درودی خوای لەسەر بیت) فەرموویەتی: «إِنَّ الْغَضَبَ مِنَ الشَّيْطَانِ، وَإِنَّ الشَّيْطَانَ خُلِقَ مِنَ النَّارِ، وَإِنَّمَا تُطْفَأُ النَّارُ بِالْمَاءِ، فَإِذَا غَضِبَ أَحَدُكُمْ، فَلْيَتَوَضَّأْ». ^(۱) واتە: "توورەبوون لە شەیتانەوهیهو، شەیتانیش لە ئاگر دروستکراوەو، ئاگریش تەنها بە ئاو دەکوژێتەوه. جا ئەگەر یەکیک لە ئێوه توورەبوو، با دەستتوێژ بگریت".

ئەگەر کەسێک کەسیکی خۆشویست، سونەتە پێی بلێت، کە خۆشی دەوێت، سونەتە کەسی بەرامبەریش وەلامی بداتەوه

بۆمان ریوایەت کراوە لە (سُنَن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) دا، لە هاوێلی خۆشەویست (مِقْدَام) ی کورپی (مَعْدِيكِرِب) هوه (خوای لی رازی بیت)، ئەویش لە پێغه مبهری خواوه (درودی خوای لەسەر بیت)، که فەرموویەتی: «إِذَا أَحَبَّ الرَّجُلُ أَخَاهُ، فَلْيُخْبِرْهُ أَنَّهُ يُحِبُّهُ». واتە: "ئەگەر پیاویک بڕایەکی ئاینی خۆی خۆشویست، با پێی رابگەیهنێت، کە خۆشی دەوێت".

ئیمامی (تَرْمِذِي) فەرموویەتی: حەدیسێکی (حَسَن) ی (صَحِيح) ه. ^(۲)

(۱) بڕوانە: سُنُنُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۶۶۴ / بە ژمارە: ۴۷۸۴. ئیمامی (أَبُو دَاوُد) هیچی لەبارە ی ئەم حەدیسەوه نەفەرموه. ئەمەش وا دەگەیهنێت، کە بۆ بەلگەهێنانەوهو پشت پێ بەستن بشیت.

(۲) بڕوانە: سُنُنُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۵۴ / بە ژمارە: ۵۱۲۴، و سُنُنُ التَّرْمِذِي / ۴ / ۵۵۹ / بە ژمارە: ۲۳۹۲.

بۆشمان ریوایەت کراوە لە (سُنَن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) دا، لە هاوێلی
 خۆشهویست (أَنَس) هەو (خوای لی رازی بیت)، کە پیاویک لە خزمەتی پێغەمبەری
 خوادا بوو (درودی خوای لەسەر بیت)، پیاویکیش بەویدا تێپەریو، ئەویش وتی:
 "پێغەمبەری خوا، بەراستی ئەو پیاوێم خۆش دەوێت". پێغەمبەریش پێی فەرموو:
 "ئاگادارت کردۆتەوه؟" ئەویش عەرزی کرد: "نەخێر". پێغەمبەریش فەرمووی:
 "دەمی ئاگاداری بکەرەوه". نێر ئەویش کەوتە شوێنی پیاو کەو، پێی وت: "من
 لەبەر خاتری خوا تۆم خۆش دەوێت". پیاو کەش وتی: "ئەو کەسەش تۆی خۆش
 بویت، کە تۆ منت لەبەر خاتری ئەو خۆش دەوێت".^(۱)

بۆشمان ریوایەت کراوە لە (سُنَن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (نَسَائِي) دا، لە هاوێلی
 خۆشهویست (مُعَاذ) ی کورپی (جَبَل) هەو (خوای لی رازی بیت)، کە پێغەمبەری خوا
 (درودی خوای لەسەر بیت) دەستی گرتو، فەرمووی: «يَا مُعَاذُ، وَاللَّهِ إِنِّي لَأَحِبُّكَ،
 أَوْصِيكَ يَا مُعَاذُ، لَا تَدْعَنَّ فِي ذُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ أَنْ تَقُولَ: اللَّهُمَّ، أَعْنِي عَلَى ذِكْرِكَ
 وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ». ^(۲) واتە: "ئەم (مُعَاذ)، سویند بەخوا من بەراستی تۆم
 خۆش دەوێت، جا وەسیتت بۆ دەکەم، کە لەدوای هەموو نوێژەکانەوه واز لەم
 زیکرە نەهێت: خواپە یارمەتیم بدە لەسەر زیکری خۆت و لەسەر شوکرانەبژێری
 خۆت و، لەسەر بەندایەتی بۆ کردنت بە شیوێهەکی جوان".

(۱) بروانە: سُنَنُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۵۴ / بە ژمارە: ۵۱۲۵. ئیمامی (حَاكِم) یش ریوایەتی
 کردووە، فەرموویەتی: رشتەکەمی (صَحِيح) هە. بروانە: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۴ /
 ۱۸۹ / بە ژمارە: ۷۳۲۱.

(۲) بروانە: سُنَنُ أَبِي دَاوُدَ / ۱ / ۴۷۵ / بە ژمارە: ۱۵۲۲، وَسُنَنُ النَّسَائِيِّ / ۳ / ۵۳ / بە
 ژمارە: ۱۳۰۳. ئیمامی نەووی پێشتر فەرمووی: رشتەکەمی (صَحِيح) هە، ئیمامی
 (حَاكِم) یش فەرموویەتی: حەدیسێکی (صَحِيح) هە لەسەر مەرجی بوخاری و موسلیم.
 بروانە: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۴۰۷ / بە ژمارە: ۱۰۱۰.

بۆشمان ریوایهت کراوه له کتیبه کهی ئیمامی (تَرْمِذِيّ) دا، له شوینکه وتووی پایه بهرز (یَزِيد) ی کورپی (نَعَامَة) ی (صَبِيّ) سهوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سهر بیت) فهرموویه تی: «إِذَا آخَى الرَّجُلُ الرَّجُلَ، فَلَيْسَ لَهُ عَنِ اسْمِهِ وَاسْمِ أَبِيهِ وَمِمَّنْ هُوَ، فَإِنَّهُ أَوْصَلُ لِلْمَوَدَّةِ».^(۱) واته: "ته گهر که سیک وستی بیته براو هاوړتی که سیک، با پرساری ناوی خوئی و ناوی باوکی لی بکات و، لی شی پرسیک که له چی هوزو عه شره تیکه، چونکه ئەم پرسار کردنه زیاتر ده بیته هوئی پهیدا بوونی خوشه وستی".

ئیمامی (تَرْمِذِيّ) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ی (غَرِيب) هوه، ئیمهش ته نها له م ریگه یه وه ناگامان لیته تی. ههروه ها فهرموویه تی: واش نازانین که (یَزِيد) ی کورپی (نَعَامَة) حه دیسی له پیغه مبهری خواوه بیستی. دیسان فهرموویه تی: حه دیسیکی وه کو ئەم حه دیسهش له هاوه لی خوشه وستی (أَبْنُ عُمَرَ) هوه ریوایهت کراوه، نهویش له پیغه مبهره وه. به لām رشته کهی (صَحِيح) نیه.

منیش ده لیم: بۆچوونی جیاواز ههیه سه بارهت به هاوه لی تی (یَزِيد) ی کورپی (نَعَامَة):

زانای پایه بهرز (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کورپی (أَبُو حَاتِم) فهرموویه تی: هاوه ل نیه. نهو جا فهرموویه تی: ئیمامی بوخاری وای هیتاوه که هاوه له. پاشان فهرموویه تی: نهو بۆچوونه به هه له دانراوه.^(۲)

(۱) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِيّ / ۴ / ۵۹۹ / به ژماره: ۲۳۹۲.

(۲) بروانه: أَلْجَرْحُ وَالتَّعْدِيلُ (لابنِ أَبِي حَاتِمِ الرَّازِيّ) / ۹ / ۲۹۲ / به ژماره: ۱۲۴۷. شیخی عه سهقلانی فهرموویه تی: نهو فهرمایشه ی زانای پایه بهرز (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کورپی (أَبُو حَاتِم) جیگه ی سه رنجه، که فهرموویه تی: "ئیمامی بوخاری وای هیتاوه که (یَزِيد) ی کورپی (نَعَامَة) هاوه له". چونکه ئیمامی (تَرْمِذِيّ) له کتیبی (الْعِلَل) دا فهرموویه تی: ده باره ی ئەم حه دیسه پرسیارم له ئیمامی بوخاری کرد، نهویش فهرمووی: "حه دیسیکی (مُرْسَل) هه".

نه گهر که سیکی بینی، تووشی نه خوشی، یان به لایه ک بوو بوو چی بلیت؟

بۆمان ریوایهت کراوه له کتیه کهی نیمامی (تَرمِذِيّ) دا، له هاوه لای خو شه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لای رازی بیت)، نهویش له پیغه مبهری خواوه (درودی خوای له سر بیت)، که فهرموویه تی: «مَنْ رَأَى مُبْتَلِيَّ، فَقَالَ: "الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي مِمَّا ابْتَلَاكَ بِهِ، وَفَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلًا" لَمْ يُصِبْهُ ذَلِكَ الْبَلَاءُ». واته: "نهو که سهی چاوی به که سیکی دهرده دارو لیقه و ماو بکه ویت و، بلیت: (سو پاس و ستایش بۆ نهو خوایهی، منی سه لامهت کردوه له وهی توی پی دهرده دارو گیرۆده کردوه، فه زلیشی داوم به سهر زۆریک له وانهی دروستی کردوون)، ئیر نهو به لایه ی تووش نابیت".

نیمامی (تَرمِذِيّ) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ه. (۱)

بۆشمان ریوایهت کراوه له کتیه کهی نیمامی (تَرمِذِيّ) دا، له نیمامی (عَمَر) ی کوری (خَطَّاب) ه وه (خوای لای رازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت)، فهرموویه تی: «مَنْ رَأَى صَاحِبَ بَلَاءٍ، فَقَالَ: "الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي مِمَّا ابْتَلَاكَ بِهِ، وَفَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلًا" إِلَّا عُوفِيَ مِنْ ذَلِكَ الْبَلَاءِ كَانَتْ مَا كَانَ، مَا عَاشَ». واته: "نهو که سهی چاوی به که سیکی دهرده دارو لیقه و ماو بکه ویت و، بلیت: (سو پاس و ستایش بۆ نهو خوایهی، منی سه لامهت کردوه له وهی توی پی دهرده دارو گیرۆده کردوه، فه زلیشی داوم به سهر زۆریک له وانهی دروستی کردوون)، ههتا ماوه لهو به لایه سه لامهت ده بیت، با به لاکه هه رچیش بیت".

وه کو بلیت: نیمامی بوخاری (بَیْهَدِيّ) کوری (نَعَامَةَ) ی به هاوه لای دانه ناوه. بروانه: تَهْدِيْبُ التَّهْدِيْبِ / ۱۱ / ۳۶۴. ههروه ها بروانه: عِلَلُ التَّرمِذِيّ الْكَبِيْر / ۳۳۰ / له سهر حه دیسی ژماره: ۶۱۲.

(۱) بروانه: سُنُّ التَّرمِذِيّ / ۵ / ۴۹۳ / به ژماره: ۳۴۳۲.

ئىمامى (تَرْمِذِي) رېشته كەي بە لاواز داناوہ.^(۱)

منيش دەلیم: زانایانی هاوہ لآغان و غەیری ئەوانیش فەرموویانہ: پئویستە كەسە كە ئەم زیکرە بە نھینی و بە پەنھانی بلیت، بە جۆرئیک كە خۆی گوئی لیبت و، كە برای توشبوو گوئی لی نەبیت، نەوہ كو دلی بەو قسە یە نازاری پی بگات، مە گەر ئەوہی تووشی بوہ تاوان بیت، ئەو كاتە هیچی تیدا نیە كە گویشی لیبت، بە مەرجیک ترسی ئەوہی نەبیت، كە بەھۆی ئەو زیکرەوہ تووشی ناشووب و فیتنە بیت. خواش لە ھەموو كەس زانا ترە.

---

(۱) بروانہ: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۵ / ۴۹۳ / بە ژمارە: ۳۴۳۱. بە لام ھەدیسە كە ی پئشوو پالېشتی دە كات.

نه گهر كه سينك پرسياري حالي خوي، يان خوښه ويستيكي ليكرا، سونده ته نه گهن نهومي كه وه لام دمداته وه، سوپاس و ستايشي خواي گه ورهش بكات، نه گهر وه لامه كه ي هه والي باش و خوښي تيدا بوو

بۆمان رپوايهت كراوه له سه حيجي بوخاريدا، له هاوه لى خوښه ويست (ابن عباس) هوه (خوا له ههردو كيان رازى بيت)، كه له كاتى نازارو نه خوښى له دنيا ده رچوونى پيغه مبهري خوادا (دروودى خواي له سهر بيت) ئيمامى (علي) (خواي لى رازى بيت) له مالى پيغه مبهر ته شريفى هيتايه ده ره وه. جا هاوه لان عهريان كرد: "تهى باوكى حه سهن، پيغه مبهري خوا چونه؟" نه ويش فه رموى: "سوپاس بو خواي گه وره، باشه".^(۱)

نه گهر كه سينك چوو بو بازار چى بليت؟

بۆمان رپوايهت كراوه له كتيبه كه ي ئيمامى (ترمذي) و له غهبرى نه ويشدا، له ئيمامى (عمرى كورى) (خطاب) هوه (خواي لى رازى بيت)، كه پيغه مبهري خوا (دروودى خواي له سهر بيت)، فه رمويه تى: «مَنْ دَخَلَ السُّوقَ، فَقَالَ: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَكَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» كَتَبَ اللَّهُ لَهُ أَلْفَ أَلْفِ حَسَنَةٍ، وَمَحَا عَنْهُ أَلْفَ أَلْفِ سَيِّئَةٍ، وَرَفَعَ لَهُ أَلْفَ أَلْفِ دَرَجَةٍ». ^(۲) واته: "تهو كه سهى بجيته بازاره وه، بليت: (هيج په رستراويكى راسته قينه نيه بي جگه له خواي تاكو ته نها، كه شهريكى نيه، هه موو مولك و سامان و ده سه لا تيك هى نه وه، هه موو ستايشيكيش هه ر شايستهى نه وه، ژيان و مردن به ده سه تى نه وه، خوښى زيندوه و نامريتو، هه موو خه ير نيكيش به ده سه تى نه وه، تواناشى به سهر هه موو شتيكدا هه يه)، خواي گه وره يهك مليون

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۱۱ / به ژماره: ۵۹۱۱.

(۲) بروانه: سُنُّنُ التِّرْمِذِيِّ / ۵ / ۴۹۱ / به ژماره: ۳۴۲۸.

چاکه و خهیری بۆ ده‌نوسیت و، یه‌ک ملیۆن خراپه و تاوانیشی لى ده‌سپرتیه‌وه‌و، یه‌ک ملیۆن پله‌ش پله‌ی به‌رز ده‌کاته‌وه.

ئیمامی (حاکم) له کتیبی (المُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ)دا، له چه‌ندین رینگه‌وه نهم هه‌دیسه‌ی رپوایه‌ت کردوه‌و، له هه‌ندی‌ک له رینگه‌کانه‌وه نهمه‌شى بۆ زیاد کردوه: "وَبَنَى لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ". واته: (خوای گه‌وره مالتیکیشی له به‌هه‌شتدا بۆ دروست ده‌کات). هه‌روه‌ها له یه‌کێک له رینگه‌کانه‌وه نهمه‌شى زیاده: رپوایه‌که فه‌رموویه‌تی: منیش هاته‌وه بۆ خۆراسان و، چووم بۆلای فه‌رمانه‌وا (قُتَيْبَةَ)ی کورپی (مُسْلِم) و، پیم وت: دیاریه‌کم بۆ هه‌تاویت. نه‌وجا هه‌دیسه‌که‌م بۆ گه‌یراه‌وه. ئیتر (قُتَيْبَةَ)ی کورپی (مُسْلِم) له‌گه‌ڵ ده‌ست و په‌یوه‌نده‌کانیدا به‌سواری ده‌هات بۆ بازارو، نه‌و زیکره‌ی ده‌کردو، پاشان ده‌گه‌یراه‌وه.^(۱)

هه‌روه‌ها ئیمامی (حاکم) نهم هه‌دیسه‌ی له رینگه‌ی هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (ابْنُ عُمَرَ)ه‌وه رپوایه‌ت کردوه، نه‌ویش له پێغه‌مبه‌ری خواوه (درودی خوای له‌سه‌ر بیته).

ئیمامی (حاکم) فه‌رموویه‌تی: له‌م باسه‌دا هه‌دیسه‌ له‌م هاوه‌لانه‌وه رپوایه‌ت کراوه: (جَابِر) و، (أَبُو هُرَيْرَةَ) و، (بُرَيْدَةَ)ی (أَسْلَمِي) و، (أَنَس). نه‌وجا فه‌رموویه‌تی: نزیکه‌ترینیان له مه‌رجه‌کانی نهم کتیبه‌وه (واته: کتیبی الْمُسْتَدْرَكُ) بریتیه‌ له هه‌دیسه‌که‌ی (بُرَيْدَةَ)، به‌ غه‌یری نهم ده‌قه.^(۲)

نه‌وجا هه‌دیسه‌که‌ی به‌ رسته‌ی خو‌ی له (بُرَيْدَةَ)ه‌وه رپوایه‌ت کردوه، که نه‌و فه‌رموویه‌تی: نه‌گه‌ر پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیته) ته‌شرفی بېر دایه‌ته‌ ناو بازار، ده‌یفه‌رموو: «بِسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ، إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذِهِ السُّوقِ، وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا. اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أُصِيبَ فِيهَا يَمِينًا فَاجِرَةً أَوْ

(۱) بروانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۷۲۱ / به ژماره: ۱۹۷۴.

(۲) بروانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۷۲۳ / به ژماره: ۱۹۷۶.

صَفَقَةً خَاسِرَةً»^(۱) واته: "به‌ناوی خواوه، خوایه من داوای خیر و بیری نهم بازارهت لی ده‌کهم، خه‌یرو بیری نه‌وه‌ش که تیدایه. په‌ناشت پی ده‌گرم، له شه‌رو شو‌ری نهم بازاره‌و، شه‌رو شو‌ری نه‌وه‌ش که تیدایه. خوایه من په‌نات پی ده‌گرم که تیدا تووشی سویندی درو و کرین و فروشتنی زهره‌رمه‌ند بيم".

نه‌گه‌ر که‌سینک به شیوه‌یه‌کی شه‌ری ژنی هینابوو، یان شتیکی کرییوو،

یان کاریکی کردبوو، سونه‌ته پی بوتریت: پینکاوته (أصَبْتَ)، یان

چاکت کردوه (أَحْسَنْتَ)، یان شتیکی له‌و جو‌ری پی بوتریت

بۆمان ریوایه‌ت کراوه له‌ صحیحی موسلیمدا، له‌ هاوه‌لی خوشه‌ویست (جابر) هوه (خوای لی رازی بیت)، که‌ فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سر بیت)، پی فهرمووم: «ئه‌ی جابر، ژنت هینا؟». منیش عه‌رزم کرد: "به‌لی". فهرمووی: «کچ یان بیوه‌ژن؟». منیش عه‌رزم کرد: (بیوه‌ژن، ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا). نه‌ویش فهرمووی: «فَهَلَّا جَارِيَةٌ، تُلَاعِبُهَا، وَتُلَاعِبُكَ؟». واته: «ئه‌ی بۆ کچ نه‌بوو، تا یاری له‌گه‌لدا بکه‌ویت و، یاریشت له‌گه‌لدا بکات؟». یان فهرمووی: «تَضَاحِكُهَا وَتَضَاحِكُكَ». منیش عه‌رزم کرد: (عَبْدُ اللَّهِ) -مه‌به‌ستی باوکی خو‌ی بوه- وه‌فاتی کردوه‌و، نو یان هه‌وت کچی به‌جی هینشته‌وه‌و، منیش پیم ناخوشبوو کچیکی وه‌کو خو‌یان به‌ینمه‌ ناویان و، هه‌زم کرد نافرته‌تیک به‌ینم، سه‌رپه‌رشتیان بکات و، په‌روه‌ده‌یان بکات. پیغه‌مبه‌ریش فهرمووی: «أصَبْتَ». واته: (پینکاوته). ئیتر ته‌واوی هه‌دیسه‌که‌ی باس کرد.^(۲)

(۱) بروانه: الْمُسْتَذْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۷۲۳ / به‌ ژماره: ۱۹۷۷.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۱۰۸۷ - ۱۰۸۸ / به‌ ژماره: ۷۱۵. هه‌روه‌ها نیمامی

بوخاریش ریوایه‌تی کردوه. بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۴ / ۱۴۸۹ / به‌ ژماره: ۳۸۲۶.

نه گهر كه سينك ته ماشاي ناوينه‌ي كرد چي بليت؟

بومان رپوايهت كراوه له كتيبه‌كه‌ي شيخي (ابن السنّي) دا، له ئيمامي (علي) هوه (خوای لى رازى بيت)، كه نه گهر پتغه‌مبه‌رى خوا (درودى خوای له‌سه‌ر بيت)، ته ماشاي ناوينه‌ي بكردايه، ده‌يفه‌رموو: «الْحَمْدُ لِلَّهِ، اللَّهُمَّ، كَمَا حَسَّنْتَ خَلْقِي فَحَسِّنْ خَلْقِي». ^(۱) واته: "سوپاس و ستايش بو خوا، خوايه وه كو به شيويه‌كي جوان دروست كردووم، هه‌روا ره‌وشت و ناكاريشم جوان بكه".

هه‌روه‌ها نهم هه‌ديسه‌مان به زياده‌يه‌كه‌وه له‌و كتيبه‌دا بو رپوايهت كراوه، له ريگه‌ي هاوه‌لى خوشه‌ويست (ابن عباس) هوه. ^(۲)

بو شمان رپوايهت كراوه له كتيبه‌كه‌ي شيخي (ابن السنّي) دا، له ريگه‌ي هاوه‌لى خوشه‌ويست (انس) هوه، كه نه گهر پتغه‌مبه‌رى خوا (درودى خوای له‌سه‌ر بيت)، له ناوينه‌دا ته ماشاي خو‌ي بكردايه، ده‌يفه‌رموو: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي سَوَّى خَلْقِي، فَعَدَلَهُ، وَكَرَّمَ صُورَةَ وَجْهِي، فَحَسَّنَهَا، وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ». ^(۳) واته: "سوپاس و ستايش بو نه‌و خوايه‌ي، كه به ريك و پينكي دروستى كردووم، پي‌زي له وينه‌ي پوخسارم ناوه، به جوانى دروستى كردوه‌و، كردووشى به يه كيك له موسولمانان".

(۱) بېروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّي) / ۸۵ - ۸۶ / به ژماره: ۱۶۳. رسته‌كه‌ي زور لاوازه. بېروانه: عَجَالَةُ الرَّاعِبِ الْمُتَمَتِّي / ۲۱۷.

(۲) بېروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّي) / ۸۶ - ۸۷ / به ژماره: ۱۶۴. زياده‌كه‌ش له رپوايه‌ته‌كه‌ي (ابن عباس) دا به‌م جو‌ره‌يه: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي حَسَّنَ خَلْقِي وَخَلْقِي، وَزَانَ مِنِّي مَا شَانَ مِنْ غَيْرِي». هه‌ديسينكي زور لاوازه، نه گهر (مَوْضُوع) يش نه‌بيت. بېروانه: مَجْمَعُ الزَّوَائِدِ / ۵ / ۱۷۰ - ۱۷۱ / به ژماره: ۸۸۷۵، وَاتِحَافُ الْخَيْرَةِ الْمَهْرَةِ / ۴ / ۵۲۳ / به ژماره: ۴۰۶۶.

(۳) بېروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّي) / ۸۷ / به ژماره: ۱۶۵. رسته‌كه‌ي زور لاوازه. بېروانه: عَجَالَةُ الرَّاعِبِ الْمُتَمَتِّي / ۲۱۸ - ۲۱۹.

نهمی له کاتی گرتنی که له شاخدا دموتريت

بۆمان رپوايهت كراوه له كتيبه كهي شيخي (ابن السنّي) دا، له ئيمامي (علي) هوه (خوای لی رازی بيت)، كه فهرموويه تي: پیغه مبهري خوا (درودی خوای له سر بيت) فهرموويه تي: «مَنْ قَرَأَ آيَةَ الْكُرْسِيِّ عِنْدَ الْحِجَامَةِ، كَانَتْ لَهُ مَنَفَعَةٌ حِجَامَتِهِ».^(۱) واته: "ئهو كه سهی له کاتی گرتنی که له شاخدا (آیة الكُرسی) بخوینیت، سوودی که له شاخه کهي ده ست ده كه ویت".

نه گهر که سیک گوینی زرنگایه وه چی بلیت؟

بۆمان رپوايهت كراوه له كتيبه كهي شيخي (ابن السنّي) دا، له هاوه لی خو شه ويست (أبو رافع) ی (مولى) ی پیغه مبهري خواوه (خوای لی رازی بيت)، كه فهرموويه تي: پیغه مبهري خوا (درودی خوای له سر بيت) فهرموويه تي: «إِذَا طَنَّتْ أُذُنُ أَحَدِكُمْ فَلْيَذْكُرْنِي، وَلْيُصَلِّ عَلَيَّ، وَلْيَقُلْ: ذَكَرَ اللَّهُ بِخَيْرٍ مَنْ ذَكَرَنِي».^(۲) واته: "نه گهر گوینی یه کیک له ئیوه زرنگایه وه، با ناوی من بیات و، سه لا واتم له سر بدات و، بشلیت: (خوای گه وره به چاکه باسی ئهو که سه بکات، که باسی من ده کات)".

---

(۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّي) / ۸۸ / به ژماره: ۱۶۷. رشته کهي لاوازه. بروانه: عَجَالَةُ الرَّاعِبِ الْمُتَمَنِّي / ۲۲۱.

(۲) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّي) / ۸۷ / به ژماره: ۱۶۶. شيخي (هيتمي) فهرموويه تي: ئيمامي (طبراني) له هه رسي (مُعْجَم) ه كه يدا رپوايه تي كردوه و، رشته ی رپوايه ته کهي (المُعْجَمُ الْكَبِيرُ) رشته يه کي (حَسَن) ه. به لام ئيمامي سه خوای به لاوازی داناوه و، فهرموويه تي: سه يره، که شيخي (ابن خزيمة) له سه حجه کهي خویدا هيتاوي تي. به لکو شيخي (ابن الجوزي) و هه نديک له زانايان به (مَوْضُوع) يشيان داناوه. به لام شيخي (مناوي) بي وايه، که هه دي سي کي (صحيح) ه. بروانه: مَجْمَعُ الزَّوَالِدِ / ۱۰ / ۱۳۸ / به ژماره: ۱۷۱۴۲، وَالْقَوْلُ الْبَدِيعُ / ۴۲۲ - ۴۲۴، وَالْفَيْضُ الْقَدِيرُ / ۱ / ۳۹۹، وَكَشْفُ الْخَفَاءِ / ۱ / ۱۱۷ - ۱۱۸ / به ژماره: ۲۹۲.

نه گهر كه سينك قاچى سر بوو چى بليت؟

بومان رپوايهت كراوه له كتيبه كهى شينخى (ابن السنّي) دا، له (هيثم) ي كورى (حنس) هوه، كه فرموويه تى: له خزمه تى هاوه لى خو شه ويست (عبدالله) ي كورى ئيمامى (عمر) دا بووين، نه وىش قاچى سر بوو، جا پياوئيك عهرزى كرد: "ناوى خو شه ويست ترين كهس به لاي خو ته وه بهينه" نه وىش فرمووى: (يا مُحَمَّدُ)، ئيتر كه هه ستايه وه، وه كو له پهت و پينه ند بهر بوويت وه هابوو. ⁽¹⁾

بو شمان رپوايهت كراوه له كتيبه كهى شينخى (ابن السنّي) دا، له زاناي پايه بهرزي شوينكه وتوان (مجاهد) هوه، كه فرموويه تى: پياوئيك له خزمه تى هاوه لى خو شه ويست (ابن عباس) دا قاچى سر بوو، نه وىش پى فرموو: "ناوى خو شه ويست ترين كهس به لاي خو ته وه بهينه" پياوه كهش وتى: (مُحَمَّدُ)، ئيتر سر بوونه كهى لاچوو. ⁽²⁾

بو شمان رپوايهت كراوه له كتيبه كهى شينخى (ابن السنّي) دا، له زاناي پايه بهرزي (ابراهيم) ي كورى (مُنذر) ي (جزامي) هوه - يه كيكه لهو ماموستايانه ي ئيمامى بوخارى، كه له صه حيحه كهيدا هه ديسى ليوه رپوايهت كردوه - نهو فرموويه تى:

---

(1) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّي) / 89 / به ژماره: 170. هه نديك كهس نه م هه ديسه يان به لاواز داناوه، به لام كه سينك به ناوى (مَجْدِي عَسَّانُ مَعْرُوف) هوه كتيبيكى تايه تى له سه ر داناوه، به ناو نيشانى: {الْقَوْلُ الْفَضْلُ الْمُسَدَّدُ فِي صِحِّهِ حَدِيثٌ (يَا مُحَمَّدُ)}، تيدا سه لماندووويه تى، كه هه ديستىكى صه حيحه.

(2) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّي) / 88 - 89 / به ژماره: 169. هه ديستىكى زور لاوازه، نه گهر (مَوْضُوع) يش نه بيت. چونكه كه سينك له رسته كه يدايه، به ناوى (غِيَاث) ي كورى (ابراهيم)، زور به ي زانايان به لاوازيان داناوه، به لكو هه نديكيان تومه تباريشان كردوه به درو كردن. بروانه: لِسَانُ الْمِيْزَانِ (لِلْعَسْقَلَانِي) / 6 / 311 / به ژماره: 6002.

خه‌لکی شاری (مَدینة)ی پیروز سه‌رسانم به جوانی ئەو دێره هونراوه‌ی شاعیری ناودار (أَبُو الْعَتَاهِيَّةِ)، که فه‌رموویه‌تی:

وَتَخْدَرُ فِي بَعْضِ الْأَحْيَانِ رِجْلُهُ فَإِنْ لَمْ يَقُلْ "يَا عُتْبُ" لَمْ يَذْهَبِ الْخَدْرُ^(۱)
واته: له هه‌ندیک کاتدا قاچی سږ ده‌بیت، جا ئە‌گه‌ر نه‌لێت: "ئه‌ی عُتْبَة" سږبوونه‌که‌ی ناروات و لاناچیت.

دروسته که‌سیک دو‌ما ئە‌و که‌سه بکات، که سته‌می له موسولمانان، یان

ته‌ن‌ها له ئە‌و کردوه

بزانه که ئە‌م باسه زۆر فراوانه‌و، سه‌باره‌ت به‌ دروستی ئە‌م کاره‌ش چه‌ندین ده‌قی قورئان و سونه‌ت و کرده‌وه‌ی (سَلَف) و (خَلَف)ی ئە‌م ئومه‌ته‌هاتون. خ‌وای گه‌وره‌ش له چه‌ندین جی‌گه‌ی زانراوی قورئانی پی‌رۆزدا هه‌والی ئە‌وه‌ی داوه، که پی‌غه‌مبه‌ره‌کان (درودی خ‌ویان له‌سه‌ر بیت) دو‌عیان له کافرو بی‌اوه‌ره‌کان کردوه.^(۲)

بۆمان ر‌پ‌وایه‌ت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موس‌لیمدا، له تیمامی (عَلِيٍّ)ه‌وه (خ‌وای لێ ر‌ازی بیت)، که پی‌غه‌مبه‌ری خ‌وا (درودی خ‌وای له‌سه‌ر بیت) له ر‌ۆژی (الْأَحْزَاب)دا فه‌رمووی: «مَلَأَ اللَّهُ قُبُورَهُمْ وَيُوتَهُمْ نَارًا، كَمَا شَغَلُونَا عَنِ الصَّلَاةِ الْوُسْطَى».^(۱) واته: "خ‌وای گه‌وره گۆرو ماله‌کانیان پ‌ر بکات له ناگ‌ر، و مه‌شغولیان کردین و، نو‌یژی عه‌سرمان ر‌و‌یشت".

(۱) ب‌روانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۹۰.

(۲) خ‌وای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا﴾ [نوح: ۲۶].

(۱) ب‌روانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۰۷۱ / به ژماره: ۲۷۷۳، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۴۳۶ / به ژماره: ۶۲۷.

بوشمان رپوایه ت کراوه له هەردوو صەحیحی بوخاری و موسلیمدا، لە چەند رینگەیه کەوه، کە پێغه مبهری خوا (درودی خرای لەسەر بیت) دووعای لەو خەلکانە کردووە کە قورئانخۆینە کانیان شەهید کردو، مانگیک بەردەوام دووعای لی دەکردن و، دەیفەرموو: «اللَّهُمَّ الْعَن رِعْلًا وَذَكَوَانَ وَعَصِيَّةً».^(۱) واتە: "خوایە ئەم سی هۆزە لە رەحمەتی خۆت دووربخەرەوه".

بوشمان رپوایه ت کراوه له هەردوو صەحیحی بوخاری و موسلیمدا، لە هاوێلی خۆشەویست (أَبْنُ مَسْعُودٍ) هوه (خوای لی رازی بیت)، لەو حەدیسە درێژەیی، سەبارەت بە چیرۆکە کە ی (أَبُو جَهْلٍ) و هاوێله قورەیشیە کانی هاتو، کاتیک پەرزانگی حوشترە سەربراو کە یان خستە سەر پشتی پێغه مبهری خوا (درودی خرای لەسەر بیت)، ئەویش دووعای لی کردن و، سی جار فەرمووی: «اللَّهُمَّ، عَلَيكَ بِقَرِيشٍ». واتە: "خوایە بیاوێرە کانی قورەیش بفرۆتێتە". پاشان فەرمووی: «اللَّهُمَّ، عَلَيكَ بِأَبِي جَهْلٍ، وَعَتْبَةَ بَن رَيْبَعَةَ... هەتا هەر نۆ کەسە کە ی ناو برد». ئیتر تەواوی حەدیسە کە ی باس کرد.^(۲)

بوشمان رپوایه ت کراوه له هەردوو صەحیحی بوخاری و موسلیمدا، لە هاوێلی خۆشەویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، کە پێغه مبهری خوا (درودی خرای لەسەر بیت) ئەم دووعایە دەکرد: «اللَّهُمَّ، اشْدُدْ وَطْأَتَكَ عَلَى مُضَرَ. اللَّهُمَّ، اجْعَلْهَا عَلَيْهِمْ سِنِينَ كَسَنِي يَوْسُفَ».^(۱) واتە: "خوایە بە توندی هۆزی (مُضَرَ) بگرەوه، سزایان بدەوه، لە ناویان ببە. خوایە با لە ناو بردنە کە یان بە قات و قری و گرانی و

(۱) پروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۴ / ۱۵۰۰ / بە ژمارە: ۳۸۶۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۴۶۶ / بە ژمارە: ۶۷۵.

(۲) پروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۹۴ / بە ژمارە: ۲۳۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۴۱۸ / بە ژمارە: ۱۷۹۴.

(۱) پروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۳۴۱ / بە ژمارە: ۹۶۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۴۶۷ / بە ژمارە: ۶۷۵.

وشكه سالى بيت، وه كو گراني و وشكه ساليه كاني سه رده مي حه زره تي (يوسف)
(دروودي خوي له سر بيت).

بوشمان رپوايهت كراوه له سه حيحي موسليمداء، له هاوه لي خو شه ويست
(سَلْمَة) ي كوري (أَكْوَع) سه وه (خوي لي رازي بيت)، كه پياويك له خزمه تي پيغه مبهري
خوادا به دهستي چه بي ناني ده خوارد، نه ويش پي فهرموو: (به دهستي راست بخو).
پياوه كesh وتي: ناتوانم. پيغه مبهريش فهرمووي: (دهي با ههر نه توانيت). جا
خوبه گه وره زانين ريگهي بي نه دا. (سَلْمَة) فهرمووي: ئيتر له و كاته به دواوه نه و
پياوه نه يتواني دهستي راستي بهرز بكاته وه بو ده مي.^(۱)

ميش ده ليم: نه و پياوه برتبه له (بُسر) ي كوري (رَاعِي الْعَيْر) ي (أَشْجَعِي)، كه
به كيك بوه له هاوه لان.

نهم حه ديسه نه وه ي تيدايه، كه دروسته دوعا له و كه سه بكرت، كه سه ريپچي
حوكمي شهرعي ده كات.

بوشمان رپوايهت كراوه له هه ردوو سه حيحي بوخاري و موسليمداء، له هاوه لي
خو شه ويست (جَابِر) ي كوري (سَمْرَة) وه (خوي لي رازي بيت)، كه فهرموويه تي:
خه لكي شاري كوفه لاي نيمامي (عَمْر) (خوي لي رازي بيت) شكاتيان له هاوه لي
خو شه ويست (سَعْد) ي كوري (أَبُو وَقَّاص) كرد (خوي لي رازي بيت)، نه ويش له
فهرمانره وايي لاي بردو، كه سيكي تري خسته جيگه كه ي..... ئيتر حه ديسه كه ي
باس كرد، هه تا فهرمووي: نيمامي (عَمْر) پياويك يان چند پياويكي له گه ل (سَعْد) دا
نارد بو كوفه، تا هه وائي (سَعْد) بپرسن. جا هيچ مزگه وتيك نه ما، كه پرسياي
(سَعْد) ي تيدا نه كريت و، خه لكي مزگه وته كesh ههر وه سف و ستايشيان ده كرد.
هه تا چوه مزگه وتي هوزي (بُنُو عَبْس) سه وه، پياويك له وان هه ستايه وه، كه پي

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۵۹۹ / به ژماره: ۲۰۲۱.

دهوترا: (أَسَامَةَ) ی کورپی (قَتَادَةَ) و، کونیه کهی (أَبُو سَعْدَةَ) بوو، وتی: مادام تۆ
 پرسیارمان لی ده کهیت و قسه مان وهرده گریت، دهی بزانه که (سَعْد) له گهل هیچ
 پۆله چه کداریکدا ده رناچیت بۆ شهرو، دهستکه وتیش به یه کسانی دابهش ناکات و،
 له قهزیه و بریاره کانیشدا دادپهروهه نیه.

(سَعْد) یش فهرمووی: دهی به خوا منیش سی دوعا ده کهم: خوییه نه گهر نه
 بهندهی تۆ درۆ ده کات و، پروپامایی ده کات و به شوین ناوو ناوبانگدا ده گهریت،
 توش ته مهنی دریژ بکهو، به هه ژاریش بیژینهو، توشی فیتنهشی بکه.

جا دواتر نهو (أَسَامَةَ) ناوه دهیوت: پیریکی گیرۆدهو عهدالم، دوعا کهی (سَعْد)
 بیکامی.

نهو کهسهش که حه دیسه کهی له (جَابِر) ی کورپی (سَمْرَةَ) وه ریوایهت کردوه،
 که بریتیه له (عَبْدُ الْمَلِك) ی کورپی (عُمَيْر)، فهرموویتهی: منیش لهم دوایانه دا نهو
 (أَسَامَةَ) ناوه مینی، که له پیریدا برۆ کانی هاتبوونه سهر چاوه کانی و، ده چوه سهر
 رینگای کچان و، دهستی پندا ده هینان و، لاشه یانی ده گوشتی.^(۱)

بۆشمان ریوایهت کراوه له ههردوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوهلی
 خۆشهویست (عُرْوَةَ) ی کورپی (زُبَيْر) هوه (خوای لی رازی بیت)، که (أَرْوَى) ی کچی
 (أَوْس) - و تراویشه: أُويس - لای (مَرْوَانَ) ی کورپی (حَكَم) شکاتی له هاوهلی
 خۆشهویست (سَعِيد) ی کورپی (زَيْد) کرد (خوای لی رازی بیت)، ئیدیعیای نهوهی کرد
 که (سَعِيد) به شیک له زهویه کی نهوی بردوه بۆ خوئی. (سَعِيد) یش (وکو پرسیاریکی
 نکولیکاری) فهرمووی: "من به شیک له زهویه کهی نهوم بردوه، دواي نهو
 فهرمایشتهی، که له پیغه مبهری خوام بیستوه (درودی خوای له سهر بیت)؟!".
 (مَرْوَانَ) یش لئی پرسی: چیت له پیغه مبهری خوا بیستوه؟ نهویش فهرمووی: له

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۱ / ۲۶۲ / به ژماره: ۷۲۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۳۳۴ / به
 ژماره: ۴۵۳.

پیغمبره‌ری خوام بیستوه، که فهرموویه‌تی: «مَنْ أَخَذَ شَيْبًا مِنَ الْأَرْضِ ظُلْمًا، طَوَّقَهُ إِلَى سَبْعِ أَرْضِينَ». واته: "ئهو کهسه‌ی بستیک زهوی به زولم و ستهم بیات بو خوی، هه‌تا هه‌ر حه‌وت چینی زهوی ده‌کریت به ته‌وق و ده‌کریته ملی". (مَرَوَان) یش پی و ت: دهی ئیز منیش دوا‌ی نهمه داوا‌ی به‌لگه و شایه‌تت لی ناکهم. ئه‌وجا (سَعِيد) فهرمووی: "خوایه ئه‌گه‌ر ئه‌و ژنه درۆ ده‌کات، توش چاوه‌کانی کویر بکه‌و، له زهویه‌که‌ی خوشیدا بیکوزه". جا (عُرْوَة) ده‌فهرمویت: ئه‌و ژنه نه‌مرد، هه‌تا چاوه‌کانی کویر بوونو، له زهویه‌که‌ی خویدا ری‌ی ده‌کردو، کتوپر که‌وته ناو چالیکه‌وه‌و، مرد.^(۱)

باسی خۆبه‌ری کردن له که‌سانی بیده‌کارو خراپه‌کار

بۆمان ریوایه‌ت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له زانای پایه‌به‌رز (أَبُو بُرْدَةَ) ی کوری هاوه‌لی خوشه‌ویست (أَبُو مُوسَى) ی (أَشْعَرِي) هوه، که فهرموویه‌تی: (أَبُو مُوسَى) (خوای لی رازی بیت)، توشی ئازاریکی سه‌خت بوو، به‌هۆیه‌وه له‌هۆشی خۆی چوو بوو، له‌و کاته‌شدا سه‌ری له چاکی خیزانه‌که‌ی خویدا بوو^(۱)، جا خیزانه‌که‌ی ده‌ستی کرد به‌ هاوار هاوارو، (أَبُو مُوسَى) ش نه‌یده‌توانی هیچ شتیک بفه‌رمویت. پاشان که هۆشی هاته‌وه، فهرمووی: "من به‌ریم له‌و که‌سه‌ی

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۱۶۸ / به ژماره: ۳۰۲۶، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۲۳۱ / به ژماره: ۱۶۱۰.

(۱) واته: دایکی (أَبُو بُرْدَةَ) که پی و تراوه (أُمُّ عَبْدِ اللَّهِ) ی کچی (أَبُو دَوَمَةَ) و، و تراوه ناوی (صَفِيَّةُ) ی کچی (دَمُون) بوه. بروانه: فَتْحُ الْبَارِي / ۳ / ۱۶۵، وَغَمْدَةُ الْقَارِي / ۸ / ۹۳.

پتغمبهری خوا خوی لی بهری کرده. چونکه پتغمبهری خوا (درودی خوی لهسه
بیت) خوی بهری کرده لهه سی کهسه: (الصَّالِقَة) و (الحَالِقَة) و (الشَّاقَّة) ^(۱).

منیش ده لیم:

- (الصَّالِقَة): نهو کهسه یه، که به دهنگی بهرز هاوار ده کات و ده قیرنیت.
- (الحَالِقَة): نهو کهسه یه، که له کاتی لیتقه و ماندا قژی خوی ده بریت.
- (الشَّاقَّة): نهو کهسه یه، که له کاتی لیتقه و ماندا یه خهی خوی داده دریت.

بوشمان ریوایت کراوه له صحیحی موسلیمدا، له زانای پایه بهرز (یحیی) ی
کوری (یعمر) هوه، که فرموویه تی: عهرزی هاوه لی خوشه ویست (ابن عمر) م کرد
(خوی له هردو کیان رازی بیت): "نه ی باوکی (عبد الرحمن)، خه لکیک لای نیمه
دهر که وتوونو، قورنان ده خورینو، به قسه ی به تالی خویان ده لین: "قه زاو قه ده ر
نیهو، زانست و قه ده ری خواش له کاتی پهیدا بوونو روودانی شته که دا پهیدا ده بیت"
(په نا به خوا). (ابن عمر) یش فرمووی: "ته گهر گه یشیت به وانه، خه بهریان پی بده،
که من له وان بهریمو، نه وانیش له من بهرین" ^(۲).

منیش ده لیم: نهو گومر ایانه درو ده کهن. به لکو خوی گه وره له پیش دروست
کردنی هه موو دروست کراوه کانه وه زانیاری له باره یانه وه هه بوه.

نه گهر که سیک دهستی کرد به لبردنی خرا په یه ک چی بلیت؟

بومان ریوایت کراوه له هردوو صحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه لی
خوشه ویست (ابن مسعود) هوه (خوی لی رازی بیت)، که فرموویه تی: پتغمبهری خوا

(۱) پروانه: صحیح البخاری / ۱ / ۴۳۶ / به ژماره: ۱۲۳۴، و صحیح مسلم / ۱ / ۱۰۰ /
به ژماره: ۱۰۴.

(۲) پروانه: صحیح مسلم / ۱ / ۳۶ / به ژماره: ۸.

(درودی خوی لسهر بیت) له رۆژی فهتخدا ته شریفی هینایه شاری (مکة) ی پیروزه وه، له و کاته دا سی سه دو شهست (۳۶۰) بت له دهوری که عبهی پیروزدا هه بوون. ئیتر نه ویش به دارنک، که به دهسته وه بو، لی ده دان و، ده یفه رموو: ﴿جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا﴾ [الأنساء: ۸۱] واته: {به رنامه ی راستی ئیسلام هات و، به رنامه ی پوچه ل له ناوچوو، به راستی به رنامه ی پوچه ل هه ر زوو له ناوچوه}، ﴿جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ﴾ [سبأ: ۴۹] واته: {به رنامه ی راستی ئیسلام هات و، به رنامه ی پوچه لیش شتیکی بی نه تا بیخاته روو، یان له دوای له ناوچوون بیگه رینیته وه} (۱).

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۴ / ۱۵۶۱ / به ژماره: ۴۰۳۶، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۴۰۸ / به ژماره: ۱۷۸۱.

نه گهر كه سيك زمانى راهاتبوو له سهر قسه‌ى خراب چى بلييت؟

بۆمان رپوايهت كراوه له ههردوو كتيبه‌كه‌ى ئيمامى (ابن ماجه) و شيعى (ابن السننى) دا، له هاوه‌لى خو شه‌ويست (حُدَيْفَةُ) وه (خو‌ى لى رازى بيت)، كه فهرموويه‌تى: سكال‌اى خراب‌گۆبى زمانم برده خزمه‌تى پيغه‌مبه‌رى خوا (درودى خو‌ى له‌سهر بيت)، نه‌ويش فهرمووى: «أَيْنَ أَنْتَ مِنَ الْاسْتِغْفَارِ؟ إِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ - عَزَّ وَجَلَّ - كُلَّ يَوْمٍ مِائَةً مَرَّةً»^(١). واته: "له‌گه‌ن داواى ليخوشبوونكر دندا چۆنيت؟ به‌راستى من هه‌موو رۆژت ك سهد (١٠٠) جار داواى ليخوشبوون له خو‌ى گه‌وره ده‌كه‌م".

نه گهر كه سيك ولاخه‌كه‌ى سه‌رسى دا چى بلييت؟

بۆمان رپوايهت كراوه له (سُنن)ى ئيمامى (أَبُو دَاوُد) دا، له شوينكه‌وتووى به‌ناوبانگ (أَبُو الْمَلِيح) هوه، نه‌ويش له (پياوينكه‌وه)، كه فهرموويه‌تى: "جاريت ك له پشتى پيغه‌مبه‌رى خواوه سوار بووبوم، جا ولاخه‌كه‌ى سه‌رسى داو، منيش وتم: (تَعَسَ الشَّيْطَانُ). پيغه‌مبه‌رى خواش (درودى خو‌ى له‌سهر بيت) فهرمووى: "مه‌لى: (تَعَسَ الشَّيْطَانُ). چونكه نه‌گه‌ر وا بلييت، شه‌يتان خو‌ى گه‌وره ده‌كات، هه‌تا وه‌كو خانوويه‌كى لى ديت و، ده‌شلييت: نه‌و سه‌رسمدانه به‌هۆى هيزى منه‌وه بوه. به‌لام بلى: (بِسْمِ اللَّهِ). چونكه نه‌گه‌ر وات وت، ئيتر بچووك ده‌بيته‌وه، هه‌تا وه‌كو ميشيكي لى ديت"^(٢).

---

(١) پروانه: سُننُ ابْنِ مَاجَه / ٢ / ١٢٥٤ / به ژماره: ٣٨١٧، عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ١٧٦ / به ژماره: ٣٦٢. ئيمامى (حَاكِم) فهرموويه‌تى: ريشته‌كه‌ى (صَحِيح) سه له‌سهر مه‌رجى ئيمامى بوخارى و موسليم. به‌لام به‌لاى ئيمامى (بُوصَيْرِي) هوه ريشته‌كه‌ى لاوازه. پروانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ١ / ٦٩١ / به ژماره: ١٨٨٢، وَمِصْبَاحُ الرَّجَاحَةِ / ٤ / ١٣٤.

(٢) پروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ٢ / ٧١٤ / به ژماره: ٤٩٨٢.

منیش ده لیم: ئیمامی (أبو داؤد) ئەم حەدیسەى بەم جۆرە لە (أبو المَلِیح) -هوه
ریوایەت کردوه، ئەویش لە (بیاویکەوه)، که لە پاشکۆو پستی پیغەمبەری خواوه
سوار بوە.

هەر وهها ئەم حەدیسەمان لە کتیبە کەى شیخی (أَبْنُ السُّنِّيِّ) شادا بوَ ریوایەت
کراوه^(۱)، لە رینگەى (أَبُو المَلِیح) -هوه، ئەویش لە باوکیدوه - که یە کیک بوە لە
هاوه لآن-و، بە پێى بۆچوونى دروست و مەشهوریش ناوی (أَسَامَة) بوە. هەر وهها
چەند بۆچوونیکى تریش لەم باره وه هاتوون.

جا هەردوو ریوایەتە کەش (صَحِيح) و (مُتَّصِل) ن. چونکە ئەو پیاوه نەناسراوهى
ریوایەتە کەى (أَبُو داؤد) یش هەر هاوه لى پیغەمبەرەو، هاوه لآنیش (خوایان لى رازى بىت)
هەموویان دادپەرورەن و، نەناسرانیشیان هیچ زیانیکی نیە.

سەبارەت بە وشەى (تَعَس) ش وتراوه: واتە: تیاچوو. وتراویشە: کەوت.
وتراویشە: سەرسمى دا. وتراویشە: شەرى پتوہ بلکیت.

جا بە کەسەرەو بە فەتەحەى عەینە کەش هاتوہو، فەتەحە کەى مەشهورترەو، شیخی
(جَوَهْرِي) ش لە (صِحَاح) -ه کەیدا هەر ئەوى باس کردوه.

---

(۱) پروانە: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (أَبْنُ السُّنِّيِّ) / ۲۴۰ / بە ژمارە: ۵۰۹.

**نه‌گهر فەرمانرہوای شاریک مرد، سونہ تہ گہورہی شارکہ وتار بؤ
خہ لکہ کہ بداتو، ناموزگاریان بکاتو، فەرمانیان پی بکات بہ نارام
گرتنو، خوپاگرتنو، مانہوہ لہسہر نہوہی کہ پیشتر لہسہری بوون**

بؤمان ریوایہت کراوہ لہو حدیسہ (صَحِيح) بہ مہشورہی، کہ سہبارہت بہ
وتارہ کہی ئیمامی (أَبُو بَكْرٍ) ی (صِدِّیق) ہاتوہ، لہ رۆزی وہفاتی پیغہمبہری خوادا
(دروودی خوی لہسہر بیت)، کہ ئەو فہرمووی: "ئەو کہسہی پیشتر (مُحَمَّد) ی پەرستوہ،
ئەوا بہراستی (مُحَمَّد) وہفاتی کرد، ئەو کہسہش خوی پەرستوہ، ئەوا خوا
زیندوہو، نامریت".^(۱)

بؤشمان ریوایہت کراوہ لہ ہەردوو صحیحی بوخاری و موسلیمدا، لہ ہاوہلی
خۆشہویست (جَرِيْر) ی کوری (عَبْدُالله) ہوہ، کہ ئەو رۆژہی ہاوہلی خۆشہویست
(مُغِيْرَة) ی کوری (شُعْبَة) وہفاتی کرد، کہ لہو کاتہدا فەرمانرہوای ہەردوو شاری
(بَصْرَة) و (کُوفَة) بوہ. (جَرِيْر) ہہستایہ سہریو، سوپاس و ستایشی خوی گہورہی
کردو، فہرمووی: لہو خویاہ بترسن کہ تاكو تہنہایہو ہاوبہشی نیہو، بہ یقارو
لہسہرخو بن. ہہتا فەرمانرہوایہ کتان بؤ دیت. چونکہ ہەر ئیستہ بؤتان دیت.^(۲)

(۱) بروانہ: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۱ / ۴۱۹ / بہ ژمارہ: ۱۱۸۵.

(۲) بروانہ: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۱ / ۳۱ / بہ ژمارہ: ۵۸. ئەم حدیسہم لہ صحیحی

موسلیمدا نہیبیہوہ!!

**باسی دوما کردنی که سیک بو نه و که سهی چاکه یه کی نه گه لدا کرده، یان
چاکه یه کی نه گه ن هه موو خه لکدا یان نه گه ن کومه نه خه لکیکدا کرده و،
ستایش کردنی و، هاندانی له سهر نه و کاره**

بۆمان ریوایهت کراوه له ههردوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوهلی
خۆشهویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (عَبَّاس) هوه (خوا له ههردووکیان رازی بیت)، که
فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سهر بیت) ویستی ته شریف بیات بو
سهرناو کردن، منیش تاوم بو ناماده کرد، جا که ته شریفی هیتایه دهروه،
فهرمووی: "کی ئەم ئاوهی داناوه؟" ئیتر خه بهری پندرا. ئه ویش فهرمووی: "خوایه
شاره زای بکهیت". ئیمامی بوخاری ئەمهشی بو زیاد کرده: "له ئاین شاره زای
بکهیت" (۱).

بۆشان ریوایهت کراوه له سهحیحی موسلیمدا، له هاوهلی خۆشهویست (أَبُو
قَتَادَةَ) وه (خوی لی رازی بیت)، له وه هه دیسه درێژه گهوره یه دا، که داگره وه یه به سهر
چه ن دین موعجیزه ی پیغه مبهری خوا دا (درودی خوی له سهر بیت)، (أَبُو قَتَادَةَ)
فهرموویهتی: جا پیغه مبهری خوا هه ر بهردهوام بوو له رۆیشتن، ههتا شهو نیوه بوو،
منیش له ته نیشتی بووم، پیغه مبهریش خه وه نوچکه ده بیر ده وه، له سهر و لآخه که ی
لار بوویه وه، منیش هاتمه نزیک و -بی ئه وه ی خه بهری بکه مه وه- خۆم داوه بهری
ههتا له سهر و لآخه که راست بوویه وه. پاشان هه ر بهردهوام بوو له رۆیشتن، ههتا
زۆربه ی شهو به سهر چوو، جارێکی تریش له سهر و لآخه که ی لار بوویه وه، منیش
هاتمه نزیک و -بی ئه وه ی خه بهری بکه مه وه- خۆم داوه بهری ههتا له سهر
ولآخه که راست بوویه وه. پاشان هه ر بهردهوام بوو ههتا کۆتایی به ره به یان، نه و جا
زیاتر له دوو جاره که ی یه کهم لار بوویه وه، ههتا خه ریک بوو بکه ویته خواره وه، منیش

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۱ / ۶۶ / به ژماره: ۱۴۳، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۹۲۷ / به

ژماره: ۲۴۷۷.

هاقمه نزدیکی و، خوم داوه بهری. نهوجا پیغمبهری خوا سهری بهرز کردهوه،
 فهمووی: "نهوه کییه؟" منیش عهرزم کرد: (أَبُو قَتَادَةَ م). فهمووی: "له کهیهوه
 له گهل مندا ری ده کهیت؟" منیش عهرزم کرد: هه ر له سهره تای شهوهوه
 له خزمه تدام. نهویش فهمووی: «حَفِظَكَ اللَّهُ بِمَا حَفِظْتَ بِهِ نَبِيَّهُ». واته: "خوا
 بتپاریزیت، بههوی نهوهی که پیغمبهره کهیت پاراست". ئیتر تهواوی هه دیسه کهی
 باس کرد.^(۱)

بوشمان ریوایهت کراوه له کتیبه کهی ئیمامی (تَرْمِذِيّ) دا، له هاوهلی
 خۆشهویست (أَسَامَةَ) ی کورپی (زَيْد) هوه (خوا له ههردوکیان رازی بیت)، نهویش له
 پیغمبهری خواوه (درودی خوی له سهر بیت)، که فهموویتهی: «مَنْ صُنِعَ إِلَيْهِ مَعْرُوفٌ،
 فَقَالَ لِفَاعِلِهِ: "جَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا"، فَقَدْ أُبْلَغَ فِي الشَّاءِ». واته: "نهو کهسهی چاکهیه کی
 له گهلدا بکریت و، به چاکه کهره که بلیت: (خوا پاداشتی خهیرت بداتهوه)، نهوه
 نهوهری ستایشی به جیهناوه".

ئیمامی (تَرْمِذِيّ) فهموویتهی: هه دیسیکی (حَسَن) ی (صَحِيح) هه.^(۲)

بوشمان ریوایهت کراوه له (سُنَنِ) ی (نَسَائِيّ) و (أَبْنُ مَاجَه) و له کتیبه کهی شیخی
 (أَبْنُ السُّنِّيّ) دا، له هاوهلی خۆشهویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (أَبُو رَيْبَعَةَ) وه (خوای لی
 رازی بیت)، که فهموویتهی: پیغمبهری خوا (درودی خوی له سهر بیت) چل ههزار
 (درهم) ی لی قهرز کردم، جا که مال و دهسکه و تیکی بۆ هات، دای به من (واته
 قهززه کهی دامهوه) و، فهمووی: «بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ، إِنَّمَا جَزَاءُ السَّلْفِ

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۴۷۲ / به ژماره: ۶۸۱.

(۲) بروانه: سُنُنُ التَّرْمِذِيّ / ۴ / ۳۸۰ / به ژماره: ۲۰۳۵.

الْحَمْدُ وَالْأَدَاءُ».^(۱) واته: "خوا بهره کت بخاته خیزان و ماله که ته وه. به راستی پاداشتی قهرز تنها بریتیه له ستایشی خاوه نه که ی، دانه وهی قهرزه که ی".

بوشمان ریوایهت کراوه له ههردوو سهیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوهلی خو شه ویست (جَرِیر) ی کوری (عَبْدُ اللَّهِ) ی (بَجَلِي) سه وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: له سه رده می نه فامیدا خانوویه کی هۆزی (خَتَم) هه بوو، پیی ده وترا: (الْكَعْبَةُ الْيَمَانِيَّةُ) و، پییشی ده وترا: (ذُو الْخَلْصَةِ). پیغه مبهری خواش (درودی خوای له سر بیت) پیی فهرمووم: "ئه وه بو دل و ده رونم ناسوده ناکه یت و (ذُو الْخَلْصَةِ) م له کۆل ناکه یته وه؟". منیش له گه ل سه دو په نجا (۱۵۰) سوارچاکی هۆزی (أَحْمَس) دا چووین بۆی و، کئی تیدا بوو کوشتمان و، هاتینه وه بۆ خزمه تی پیغه مبهرو، خه بهرمان پیدا. ئه ویش دوعای بۆ ئیمه و، بۆ هۆزی (أَحْمَس) یش کرد.^(۲)

له ریوایه تیکیشدا هاتوه، که پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت) پینج جار دوعای بهره که تی بۆ ئه سپ و پیاوه جهنگاوه ره کانی هۆزی (أَحْمَس) کرد.^(۳)

بوشمان ریوایهت کراوه له سهیحی بوخاریدا، له هاوهلی خو شه ویست (ابن عباس) سه وه (خوا له ههردوکیان رازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت)،

---

(۱) بروانه: سُنُّ النَّسَائِيِّ / ۷ / ۳۱۴ / به ژماره: ۴۶۸۳، وَسُنُّ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۸۰۹ / به ژماره: ۲۴۲۴، وَعَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۱۳۷ - ۱۳۸ / به ژماره: ۲۷۷. حافظی عیراقی فهرموویه تی: رسته که ی (حَسَن) ه. بروانه: الْمُعْنِي عَنْ حَمَلِ الْأَسْفَار / ۱ / ۳۰۴ - ۳۰۵ / به ژماره: ۱۱۶۰.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۳۹۰ / به ژماره: ۳۶۱۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۹۲۵ / به ژماره: ۲۴۷۶.

(۳) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۱۰۰ / به ژماره: ۲۸۵۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۹۲۶ / به ژماره: ۲۴۷۶.

تشریفى هینا بۆلای ئاوی زهمزه مو، ئەوانیش ئاویان لى دەگرت و، کاریان تیدا ده کرد. ئەویش فەرمووی: "کار بکەن، بەراستی ئیوه لەسەر کاریکی چاکن".^(۱)

سونه ته کهسی دیاری به خەش به دوها کردن پاداشتی کهسی دیاری پیندراو بدا تهوه، نه گهر نهو له کاتی پیندانی دیاریه کهدا دوهای بۆ نه م کردبوو

بۆمان رپوایهت کراوه له کتیبه کهی شیخی (ابن السنّی) دا، له (عائشَة) ی دایکی ئیماندارانهوه (خوای لى رازی بیت)، که فەرموویهتی: مەرپک به دیاری هینرا بۆ پیغه مبهری خوا (دروردی خوای لەسەر بیت)، ئەویش فەرمووی: "دابەشی بکه". جا که خزمه تکاره که به شه گۆشته کانی ده بردو ده گه راپه وه، دایکه (عائشَة) لى ده پرسى: "نهو خه لکانه ی گۆشته کهت بۆ بردن چیان وت؟" خزمه تکاره کهش عه رزی ده کرد: وتیان: (خوا به ره کهت بخاته ناوتانه وه). دایکه (عائشَة) ش ده یفه رموو: "خوا به ره کهتیش بخاته ناو نه وانه وه. به هه مان قسه ی خویان وه لأمیان ده ده ینه وه، پاداشته که شمان بۆ ده مینتته وه".^(۲)

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۲ / ۵۸۹ / به ژماره: ۱۵۵۴.

(۲) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّی) / ۱۳۸ / به ژماره: ۲۷۸. رسته کهی (حَسَن) ه.

بروانه: عَجَالَةُ الرَّاعِبِ الْمُتَمَتِّي / ۳۳۳ - ۳۳۴.

**ئەگەر كەسبىڭ ديارىھكى بۇ ئىزدراو، ئەوئش ئەبەر ھۆكارىكى شەرھى
ديارىھكەى رمد كردهو، بۇ نموونە : كەسەكە خۇى دادومر يان فەرمانرەوا
بوو، يان ديارىھكە گومانىكى تىدا بوو، يان ئەبەر ھەر ھۆكارىكى تر،
سونەتە عوزر بەينىتەو**

بۆمان رپوایەت كراوہ لە صەحیحى موسلىمدا، لە ھاوہلى خۆشەوئست (ابنُ
عَبَّاس) ھەوہ (خوا لە ھەردروكیان رازى بئت)، كە ھاوہلى خۆشەوئست (صَعْب) ى كورى
(جَثَامَة) (خوای لى رازى بئت)، كەرە وەحشئە كى پئشكەش بە پئغەمبەرى خوا كردد،
ئەوئش لەو كاتەدا لە ئىحرامدا بوو، جا پئغەمبەرى خوا (درودى خوای لەسەر بئت)
بۆى گەراندەوہو، فەرمووى: «ئەگەر لە ئىحرامدا نەبووئنايە، لئمان قبول
دە كرددت»^(۱).

ئەگەر كەسبىڭ پئسى و چە پەئبەكت لى بكا تەوہ چى پى دەئبئت؟

بۆمان رپوایەت كراوہ لە كئبئەكەى شئخى (ابنُ السُّنَّي) ۱د، لە زانای پاىەبەرز
(سَعِيد) ى كورى (مُسَيْب) ھەوہ، ئەوئش لە ھاوہلى خۆشەوئست (أَبُو أَيُّوب) ى
(أَنْصَارِي) ھەوہ (خوای لى رازى بئت)، كە دەستى بردو، شئكى لە رئشى پئرووزى
پئغەمبەرى خوا كردهو، پئغەمبەرىش (درودى خوای لەسەر بئت) فەرمووى: «مَسَحَ اللَّهُ
عَنْكَ يَا أَبَا أَيُّوبَ مَا تَكَرَّهُ». واتە: "ئەى (أَبُو أَيُّوب)، خوا ئەو شتەت لى بسرئت، كە
بئت ناخۆشە"^(۲).

(۱) بروانە: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۸۵۱ / بە ژمارە: ۱۱۹۴. ھەروەھا ئىمامى بوخارىش
رپوایەتى كردهو. بروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۲ / ۶۴۹ / بە ژمارە: ۱۷۲۹.
(۲) بروانە: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابنُ السُّنَّي) / ۱۳۹ / بە ژمارە: ۲۸۱. رشتەكەى زۆر لاوازە.
بروانە: عَجَالَةُ الرَّاغِبِ الْمُتَمَتِّي / ۳۳۶.

له ریوایه‌تیکتی تریشدا له (سَعِيدِی کورپی (مُسَيَّب) هوه هاتوه، که (أَبُو أُيُوب) شتیکی له پیغه‌مبه‌ری خوا کرده‌وه، پیغه‌مبه‌ری خواش (درودی خوی له‌سر بیت) دوو جار پی فهرموو: «لَا يَكُنْ بِكَ السُّوُّ يَا أَبَا أُيُوبَ، لَا يَكُنْ بِكَ السُّوُّ». واته: "ته‌ی (أَبُو أُيُوب)، یاخوا هه‌رگیز خراپه‌و پیسیت پیوه نه‌بیّت".^(۱)

بوْشمان ریوایه‌ت کراوه له کتیبه‌که‌ی شیخی (أَبْنُ السُّنِّي) دا، له (عَبْدُ اللَّهِ) کورپی (بَكْرِي) (بَاهِلِي) هوه، که فهرموویه‌تی: ئیمامی (عُمَر) (خوی لی‌رازی بیت) شتیکی له ریش یان له سه‌ری پی‌اوئیک کرده‌وه. پیاوه‌که‌ش وتی: "خوا خراپه‌ت لی لادات". ئیمامی (عُمَر) یش فهرمووی: "له‌وه‌ته‌ی موسولمان بووین خوا خراپه‌ی لی لاداوین. بویه‌یه‌گه‌ر له‌لایه‌ن که‌سیکه‌وه شتیک له لاشه‌و جلو به‌رگه‌که‌ت کرایه‌وه، به‌که‌سه‌که‌ بلی: یاخوا خه‌یرت ده‌ستگیر بیّت".^(۲)

---

(۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (أَبْنُ السُّنِّي) / ۱۳۹ - ۱۴۰ / به ژماره: ۲۸۲. ئیمامی (حَاكِم) به (صَحِيح) ی داناهه. به‌لام رسته‌که‌ی لاوازه. چونکه (يَحْيَى) ی کورپی (عَلَاء) ی (رَازِي) تیدایه، که زۆربه‌ی زانایان به لاوازیان داناهه. بروانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۳ / ۵۲۳ / به ژماره: ۵۹۴۳، وَمِيزَانُ الْاِعْتِدَالِ / ۴ / ۳۹۷ / به ژماره: ۹۵۹۱، وَعُجَالَةُ الرَّاْغِبِ الْمُتَمَنِّي / ۳۳۶ - ۳۳۷.

(۲) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (أَبْنُ السُّنِّي) / ۱۴۰ / به ژماره: ۲۸۳. رسته‌که‌ی لاوازه. چونکه (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (بَكْرِي) به‌خزمه‌تی ئیمامی (عُمَر) نه‌گه‌یشتوه. که‌واته رسته‌که‌ی بچرانی تیدایه. بروانه: عُجَالَةُ الرَّاْغِبِ الْمُتَمَنِّي / ۳۳۷.

میش ده‌لیم: ئیمامی (ذَهَبِي) فهرموویه‌تی: (عَبْدُ اللَّهِ) له سه‌رده‌می فهرمانه‌ویه‌ته‌ی (هَشَام) ی کورپی (عَبْدُ الْمَلِك) دا له‌دایک بوه‌و، له سالی (۲۸۰) ی کۆچیدا وه‌فاتی کرده‌وه. بروانه: سِيرُ اَعْلَامِ النَّبَلَاءِ / ۹ / ۴۵۰ - ۴۵۱ / به ژماره: ۱۷۰.

نه گهر كه سيك چاوی به نوبه ره كهوت چی بلیت؟

بۆمان ریوایهت کراوه له سه حیحی موسلیمدا، له هاوهلی خو شهویست (أبو هريرة) وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویهتی: خه لکی نه گهر چاویان به یه کهم بهروبووم بکهوتایه، دهیانهیئا بۆ خزمهتی پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت)، جا نهویش نه گهر وه ریگریایه، دهیغه رموو: «اللَّهُمَّ، بَارِكْ لَنَا فِي ثَمَرِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مَدِينَتِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي صَاعِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مَدَنَاتِنَا». واته: "خوایه بهره کهت بخه ره بهروبوومو میوه ها قمانه وه، بهره که تیش بخه ره شاره که مانه وه، بهره که تیش بخه ره پیوانه و مدن و مشتمانه وه". نه و جا بانگی بچوو کترین مندالی خو ی ده کردو، نه و بهروبوومه ی ده دایه. ^(۱)

دیسان له ریوایه تیکی ئیمامی موسلیمدا هاتوه، که فهرموویهتی "بَرَكَهٌ مَعَ بَرَكَهٍ"، پاشان دهیدا به بچوو کترینی نه و مندالانه ی که له خزمه تیدا بوون. ^(۲)

له ریوایه تی ئیمامی (ترمذی) دا هاتوه: دهیدا به بچوو کترین مندال که بیینیایه. ^(۳)

له ریوایه تیکی شیخی (ابن السنّی) شدا له هاوهلی خو شهویست (أبو هريرة) وه (خوای لی رازی بیت) هاتوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوام بینوه (درودی خوای له سر بیت)، که نه گهر نوبه ره یه کی بۆ بهیترایه، دهیخسته سه ر چاوه کانی و، پاشان دهیخسته سه ر لیوه کانی و، دهیغه رموو: «اللَّهُمَّ، كَمَا أَرَيْتَنَا أَوْلَهُ، فَأَرِنَا آخِرَهُ». واته: "خوایه وه کو نوبه ره و سه ره تا کهیت پیشانداین، دو بهرو کۆتاییه که شیمان پیشان بده". پاشان دهیدا بهو مندالانه ی که له خزمه تیدا بوون. ^(۱)

(۱) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۱۰۰۰ / به ژماره: ۱۳۷۳.

(۲) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۱۰۰۰ / به ژماره: ۱۳۷۳.

(۳) پروانه: سُنُنُ التَّرْمِذِيِّ / ۵ / ۵۰۶ / به ژماره: ۳۴۵۴.

(۱) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّی) / ۱۳۹ / به ژماره: ۲۸۰. رسته که ی زۆر لاوازه.

پروانه: عَجَالَةُ الرَّاعِبِ الْمُتَمَتِّي / ۳۳۵.

سونه ته ناموزگاری به کورتی بکرتیو، زانستیش به کهمی بدریت

بزانه که نهو کهسهی ناموزگاری کومه لیک ده کات، یان زانستیکیان فیر ده کات، سونه ته هول بدات به کورتی بیتو، نهونده دریزی نه کاته وه، که ماندوویان بکات، نهوه کو بیزار بنو، شیرینی و گورهیی ناموزگاری و زانسته که له دلیندا نه میتیت. ههروه ها نهوه کو وایان لی بیت، که رقیان له زانست و له بیستی خهیر بیته وه، بهمهش تووشی بیشه رعی بن.

بومان ریوایهت کراوه له ههردوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا، له زانای پایه بهرزی شوینکه وتوان (شقیق) ی کوری (سَلْمَة) وه، که فهرموویه تی: هاوه لی خوشه ویست (ابن مسعود) (خوای لی رازی بیت) هه موو رپوزیککی پنج شه مه ناموزگاری ده کردینو، شتی ده هیتایه وه بیرمان. جا پیاویک عهرزی کرد: "تهی (أبو عبد الرحمن)، حهزم ده کرد هه موو رپوزیک ناموزگاریت بکردینایه". نهویش فهرمووی: نهوهی که رپگریم لی ده کات، نهوه تان بو بکه م، نهوه یه که پیم ناخوشه ماندووتان بکه م. منیش هه ر بهو جو ره ناموزگاریتان ده که م، که پیغه مبهری خوا ناموزگاری نیمه ی بی ده کرد، له ترسی نهوهی که تووشی بیتا قه تی نه بن.^(۱)

بوثمان ریوایهت کراوه له سهحیحی موسلیمدا، له هاوه لی خوشه ویست (عمار) ی کوری (یاسر) وه (خواله ههردوکیان رازی بیت)، که ده یفه رموو: گویم له پیغه مبهری خواوه بوو (دروودی خوای له سهر بیت)، که ده یفه رموو: «إِنَّ طُولَ صَلَاةِ الرَّجُلِ وَقَصْرَ خُطْبَتِهِ مِثْنَةٌ مِنْ فِقْهِهِ، فَأَطِيلُوا الصَّلَاةَ واقْصِرُوا الخُطْبَةَ».^(۱) واته: "به راستی دریزی نویزی که سیک و کورتی وتاره کهی نیشانه و به لگه ن له سهر

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۳۹ / به ژماره: ۷۰، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۱۷۳ / به ژماره: ۲۸۲۱.

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۵۹۴ / به ژماره: ۸۶۹.

شاره‌زایی و شهرعزانی نهو که‌سه. دهی که‌وابوو نیوه‌ش نویژه‌کانتان دریژ بکه‌نه‌وه‌و،
وتاره‌کانتان کورت بکه‌نه‌وه".

منیش ده‌لیم: (مِنَّة) واته: نیشانه‌و به‌لگه‌ی شاره‌زایی و شهرعزانی که‌سه‌که‌یه.

بوشمان ریوایه‌ت کراوه‌له‌ زانای پایه‌به‌رز (ابنُ شِهَابِی (زُهْرِي) هوه (ره‌حمته‌ی
خوای لیبته‌ت)، که‌ فهرموویه‌ته‌ی: نه‌گه‌ر کورِ دریژه‌ بکیشیت، به‌شی شه‌یتانی تی
ده‌که‌ویت. (۱)

فهل و گوره‌یی پینموویی کردن بو چاکه‌و، هه‌لنان له‌سه‌ری

خوای گه‌وره‌ فهرموویه‌ته‌ی: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى﴾ [المائدة: ۲] واته:
{پشتیوان و هاوکاری یه‌کتر بن له‌سه‌ر چاکه‌کاری و له‌خواترسان}.

بوشمان ریوایه‌ت کراوه‌له‌ سه‌حیحی موسلیمدا، له‌ هاوه‌لی خوشه‌ویست (أبو
هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی‌رازی بیت)، که‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت)
فهرموویه‌ته‌ی: «مَنْ دَعَا إِلَى هُدًى، كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أُجُورٍ مَنْ تَبِعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ
مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئاً، وَمَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالَةٍ، كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ آثَامٍ مَنْ تَبِعَهُ، لَا
يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ آثَامِهِمْ شَيْئاً». (۲) واته: "نهو که‌سه‌ی بانگی خه‌لکی بکات بوسه‌ر
رینگه‌ی راست، هاووینه‌ی پاداشتی نهو که‌سانه‌ی ده‌ست ده‌که‌ویت که‌ شوینی
ده‌که‌ون، بی‌نه‌وه‌ی هیچیک له‌ پاداشتی شوینکه‌وتوه‌کانی که‌م بکاته‌وه. نهو
که‌سه‌ش بانگی خه‌لکی بکات بو گومرایی، هاووینه‌ی تاوانی نهو که‌سانه‌ی

(۱) نیمامی نه‌وه‌وی نه‌یفه‌رموه‌له‌ کوپوه‌ بوی ریوایه‌ت کراوه! به‌لام بروانه: حلیة الأولیاء / ۳ /

۳۶۶، والجامع لأخلاق الراوی وآداب السامع (للخطیب البغدادی) / ۲ / ۱۲۸.

(۲) بروانه: صحیح مسلم / ۴ / ۲۰۶۰ / به‌ژماره: ۲۶۷۴.

ده كه ويته سهر كه شوپني ده كه ون، بي نه وهى هيچيك له تاوانى شوپنكه وتوه كانى كه م بكا ته وه".

ديسان بومان رپوايه ت كراوه له سه حىحى موسليمداء، له هاوه لى خو شه ويست (أبو مسعود) (أنصاري) (بدرى) هوه (خو اى لى رازى بيت)، كه فه رمويه تى: پيغه مبه رى خوا (درودى خو اى له سهر بيت) فه رمويه تى: «مَنْ دَلَّ عَلَى خَيْرٍ، فَلَهُ مِثْلُ أَجْرِ فَاعِلِهِ».^(۱) واته: "نهو كه سهى چا كه يه ك پيشانى كه سيك بدات، هاو وينه ي پاداشتى بكه رى چا كه كه ي ده ست ده كه ويت".

بو شان رپوايه ت كراوه له هه ردوو سه حىحى بوخارى و موسليمداء، له هاوه لى خو شه ويست (سه ل) ي كورى (سعد) هوه (خو اى لى رازى بيت)، كه پيغه مبه رى خوا (درودى خو اى له سهر بيت) به ئيمامى (على) فه رموو: «فَوَاللَّهِ لَأَنَّ يَهْدِيَ اللَّهُ بِكَ رَجُلًا وَاحِدًا، خَيْرٌ لَكَ مِنْ حُمْرِ النَّعَمِ».^(۲) واته: "سو ين به خوا، نه گه ر خوا به هو ي تو وه هيدا يه تى پاو نك بدات، بو تو باشزه له حوشزه سووره (كه باشزين و گرانبه ها ترينى حوشزه به لاي عه ره به كانه وه)".

له حه ديسى سه حىحيشدا ها توه كه پيغه مبه رى خوا (درودى خو اى له سهر بيت) فه رمويه تى: «وَاللَّهِ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ، مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ».^(۳) واته: "خو اى گه و ره له پشتيوانى به نده ي خو يدا يه، تا نهو له پشتيوانى براى خو يدا بيت".

نهو حه ديسانه ش سه باره ت به م باسه ها تون زورن و، له كتيه سه حىحه كانيشدا مه شه ورن.

(۱) بروانه: صحیح مسلم / ۳ / ۱۵۰۶ / به ژماره: ۱۸۹۳.

(۲) بروانه: صحیح البخاري / ۳ / ۱۰۹۶ / به ژماره: ۲۸۴۷، و صحیح مسلم / ۴ / ۱۸۷۲ / به ژماره: ۲۴۰۶.

(۳) بروانه: صحیح مسلم / ۴ / ۲۰۷۴ / به ژماره: ۲۶۹۹.

**نه گهر كه سيك داواي زانستيكي لي كراو، شارمزايي له باره يه وه نه بوو،
به لام دهيزاني كه كه سيكي تر دهيزانيت، باشتراويه داواكه ركه
رېنموويي بكات بولاي نهو كه سه**

سه باره ت بهم باسه ش هه مان نهو هه ديسه سه ححانه هاتون، كه له باسه كه ي
پيشوودا هيران.

ههروه ها هه ديسي (الدَّيْنُ النَّصِيحَةُ) شي له باره وه هاتوه، چونكه نه م كاره ش هه ر
ناموزگاري و دلسوزيه.

بو شمان رپوايه ت كراوه له سه ححی موسليمداء، له شويتكه وتووي پايه بهرز
(شُرَيْح) ي كوري (هانِيء) هوه، كه فهرموويه تي: هاتم بو خزمه تي دايكه (عَائِشَة)
(خوای لي رازي بيت)، تا پرسيا ري لي بكم ده رباره ي ده سته تان به سه ر (خُف) دا،
نه ویش فهرمووي: بجو بو خزمه تي نيمامي (عَلِي) ي كوري (أَبُو طَالِب) (خوای لي رازي
بيت) و، پرسيا رهو بكه. چونكه نهو له خزمه تي پيغه مبهري خوادا (درودي خوای
له سه ر بيت) سه فهري ده كرد. جا نيمه ش چووين بو خزمه تي و، پرسيا رمان لي كرد.....
ئيه ر هه ديسه كه ي باس كرد.^(۱)

نهو هه ديسه دريژه شمان بو رپوايه ت كراوه له سه ححی موسليمداء، كه
سه باره ت به چيرو كه كه ي شويتكه وتووي پايه بهرز (سَعْد) ي كوري (هِشَام) ي كوري
(عَامِر) هاتوه، كاتيك ويستويه تي پرسيا ر بكات ده رباره ي نويزي (وثر) ي پيغه مبهري
خوا (درودي خوای له سه ر بيت). جا هاتوه بو خزمه تي هاوه لي خوزه ويست (ابن
عباس) و، له باره وه پرسيا ري لي كرده، نه ویش فهرموويه تي: "تايار رنموويست

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۲۳۲ / به ژماره: ۲۷۶.

نه کهم بۆلای زاناترین کهسی سهر زهوی به نویژی (وثر) ی پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سهر بیت)؟" (سعد) یش لئی پرسیه: "تهو کهسه کییه؟" نهویش فهرموویه تی: "تهو کهسه دایکه (عائشه) یه، بچۆ بۆ خزمه تی و، پرسیاری لی بکه"..... ئیتر حه دیسه که ی باس کرد.^(۱)

بۆشمان ریوایهت کراوه له سه حیحی بوخاریدا، له (عمران) ی کوری (حطان) هوه، که فهرموویه تی: ده باره ی ناوریشم پرسیارم له دایکه (عائشه) کرد (خوی لی رازی بیت)، نهویش فهرمووی: "بچۆ بۆ خزمه تی هاوه لی خوشه ویست (ابن عباس) و، له و بیرسه". نهویش فهرمووی: "له هاوه لی خوشه ویست (ابن عمر) بیرسه". منیش پرسیارم له (ابن عمر) کرد، نهویش فهرمووی: (ابو حفص) هه والی پیدام -مه بهستی ئیمامی (عمر) ی کوری (خطاب) ه- (خوی لی رازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سهر بیت) فهرموویه تی: «إِنَّمَا يَلْبَسُ الْحَرِيرَ فِي الدُّنْيَا مَنْ لَا خَلْقَ لَهُ فِي الْآخِرَةِ». ^(۲) واته: "تهنها تهو کهسه له دنیا دا ناوریشم له بهر ده کات، که له رۆژی دوایدا ناوریشمی ده ست ناکه ویت و له چاره ی نه نوسراوه".

ههروه ها حه دیسه سه حیحه کانی هاو وینه ی ته مانه ش زۆرو مه شهرون.

نه گهر که سیک بانگ بکریت بۆ کارکردن به حوکمی خوی گهوره، چی

بلیت؟

ته گهر که سیک به که سیک تری وت: له نیوان من و تۆدا کتییی خوا، یان سونه تی پیغه مبهری خوا، یان فه رمایشتی زانایانی موسولمانان، یان شتیکی له و جوړه هه یه. یان پی وت: له گه لمددا وه ره بۆلای حاکمی موسولمانان، یان بۆلای مو فتی،

(۱) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۵۱۲ - ۵۱۳ / به ژماره: ۷۴۶.

(۲) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۱۹۴ / به ژماره: ۵۴۹۷.

بۆ یه کلاهی کردنه وهی ناکۆکیه کهی نیوانمان، یان شتیکی لهو جوره، ئەوا ده بیته کهسی دوهم بلیته: (سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا)، یان (سَمِعًا وَطَاعَةً)، یان (نَعْمَ وَكِرَامَةً)، یان شتیکی لهو جوره.

خوای گهوره فهرموویهتی: ﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ [الشور: ۵۱] واته: {بهراستی نه گهر باوهرداران باگیشت بکرین بۆلای بهرنامهی خواو پیغه مبهره کهی، تا بریار بدات له نیواناندا، قسهی ئەوان ههر ئەوهیه، که ده لێن: (سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا) واته: "بریاره کهمان بیست و گوێرایه لیشی بووین"، جا بهراستی ههر ئەو باوهرداران به براوه و سه رکه وتوون}.

باسیك: {نه گهر کهسیك نامۆزگاریه کی رووتیکرا چی بلیته؟}

نه گهر کهسیك کیشه و ناکۆکی له گهه کهسیکی تر دا بهریا کردو، پتی وت: (تهقوای خوای گهوره ته هه بیته)، یان (له خوای گهوره برسه)، یان (ناگات له خوا بیته)، یان (بزانه که خوای گهوره ناگای لیته)، یان (بزانه ئەوهی ده بیته، له سه رت ده نوسریت و، له سه ری مو حاسه به ده کریت)، یان پتی وت: (خوای گهوره فهرموویهتی: ﴿يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحَضَّرًا﴾ [آل عمران: ۳۰] واته: {لهو رۆژه ۱۵ – که رۆژی قیامه ته – هه مو نه فسیك چی چاکه به کی کرد بیته له بهردهمی خویدا ده بیته وه}، یان فهرموویهتی: ﴿وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ﴾ [القره: ۲۸۱] واته: {لهو رۆژه برس، که تیدا ده گهر پترینه وه بهردهستی لپرسینه وهی خوای گهوره}، یان نایه تی لهم جوره ی بۆ خوینده وه، یان ههر رسته و ته عیرتیکی تری لهو جوره ی به کارهینا. ئەوا ده بیته کهسی دوهم به ئەده به وه وه لآمی بداته وه، پتی بلیته: (سَمِعًا وَطَاعَةً)، یان (دوا له خوا ده کهم، که موه فهقم بکات بۆ ئەو کاره)، یان (داوای سۆزو بهزه یی له خوای بهخشنده ده کهم). ئەو جا به

نهرم و نیانی قسه له گهل نهو كهسه دا بكات، كه وای پی وتوه. ههروهها با زوریش وریاو به پاریز بیت له به کارهینانی رسته و تهعیردا. چونکه زوریک له خه لکی لهو کاته دا قسهی ناشایسته ده کهنو، رهنگه هه ندیکیشیان شتیک بلین، که کوفر بیت.

به هه مان شیوه نه گهر هاورییه که به هاورییه کی خوئی وت: نه مهی تو کردت پیچه وانهی سونه تی پیغه مبهری خوایه (درودی خرای له سر بیت)، یان شتیکی لهو جورهی پی وت، نهوا ناییت له وه لامدا پیی بلیت: (من خووم به هه دیسه وه نابه ستمه وه)، یان (من کار به هه دیس ناکهم)، یان هه عیاره تیکی تری ناشیرینی لهو جوره. ئیز باوه کو هه دیسه که به روالهت کاریشی پی نه کریت، له بهر ته خصیص، یان ته ئویل، یان شتیکی لهو جوره. به لکو نه گهر و ابو، با پیی بلیت: نهو هه دیسه ته خصیص کراوه، یان ته ئویل کراوه، یان به کۆدهنگی زانایان کار به رواله ته کهی ناکریت، یان با شتیکی لهو جورهی پی بلیت.

باسی وه لام نه دانه وهی نه فامان و پشت هه لکردن لییان

- خوای گه وره فهرموویه تی: ﴿خَذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ﴾ [الأعراف: ۱۹۹] واته: {کارو ره وشتی جوانی خه لکی قبول بکهو، فهرمانیش به چاکه بکهو، خوئی له نه فامان لاده و پشتیان تی بکه}.
- ههروهها فهرموویه تی: ﴿وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَالُنَا وَلكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ﴾ [القصاص: ۵۵] واته: {نه گهر قسهی پر و پووچیش له خه لکی بیستن، خوئیانی لی تینا گه یه نن و گوئی تی ناده نو، ده لین: پاداشتی چاکه ی کرده وهی خویمان بو خویمان و، پاداشتی خراپه ی کرده وهی خویشان بو خویشان، ئیمه خویمان به وه لامدانه وهی ئیوه وه خه ریک ناکه ی نو، به شوین هاورییه تی و دوستایه تی نه فامانیشدا ناگه رین}.

- ههروه‌ها فهرموویه‌تی: ﴿فَأَعْرِضْ عَمَّن تَوَلَّىٰ عَنْ ذِكْرِنَا﴾ [السَّجْم: ۲۹] واته: {دهی تۆش خۆت لاده لهو کهسهی پشتی کردۆته بهرناکهی ئیمه}.
- ههروه‌ها فهرموویه‌تی: ﴿فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ﴾ [الْجِنْدَر: ۸۵] واته: {دهی تۆش به‌شیویه‌کی جوان و رێک و پێک چاوپۆشیان لی بکه}.

بۆشمان رپوایهت کراوه له ههردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (مَسْعُود) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت) له رۆژی (حُئِن) دا له دابه‌شکردنی ده‌ستکه‌وته‌کاندا به‌شی زیادی دا به هه‌ندیک له گه‌وره‌ پیاوه‌کانی عه‌ره‌ب. جا پیاوێک وتی: "سوێند به‌خوا ئەم دابه‌شکردنه دادپه‌روه‌ری تیدا نه‌کراوه‌و، له‌به‌ر خاتری خواش نه‌بوه‌!!!" منیش وتم: "سوێند به‌خوا ئەم قسه‌ بۆ پێغه‌مبه‌ری خوا ده‌گیرمه‌وه (درودی خوای له‌سه‌ر بیت)". جا هاتم بۆ خزمه‌تی پێغه‌مبه‌رو، قسه‌ی کابرام بۆ گیرایه‌وه، پێغه‌مبه‌ریش ره‌نگی ده‌م و چاوی گۆرا، هه‌تا وه‌کو بۆیه‌ی سووری لیها، پاشان فهرمووی: «جا کی دادپه‌روه‌ر ده‌بیت، نه‌گه‌ر خواو پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی دادپه‌روه‌ر نه‌بن؟!». نه‌وجا فهرمووی: «ره‌حه‌تی خوا له‌حه‌زه‌رتی (مُوسَى)، که له‌مه‌ش زیاتر ئازار دراو، نه‌و هه‌ر سه‌به‌رو ئارامی گرت».^(۱)

بۆشمان رپوایهت کراوه له سه‌حیحی بوخاریدا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (ابْنُ عَبَّاس) هوه (خوا له هه‌ردووکیان رازی بیت)، که فهرموویه‌تی: (عُيَيْنَةَ) ی کورپی (حِصْن) ی کورپی (حُدَيْفَةَ) گه‌رپایه‌وه‌و، لای (حُرّ) ی کورپی (قَيْس) ی برازای مایه‌وه - که یه‌کیک بوو لهو که‌سانه‌ی ئیمامی (عُمَر) له‌خۆی نزیککی ده‌کردنه‌وه. جا که‌سانی کۆرو راپۆژی ئیمامی (عُمَر) بریتی بوون له قورئانزانه‌کان، چی نه‌وانه‌ی گه‌وره‌و به‌ته‌مه‌ن بوون، یان نه‌وانه‌ی که گه‌نجو لای بوون. جا (عُيَيْنَةَ) به‌برازاکه‌ی وت:

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبَخَّارِيِّ / ۳ / ۱۱۴۸ / به ژماره: ۲۹۸۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۷۳۹ /

به ژماره: ۱۰۶۲.

"برازاکم، لای ئەم فەرمانپەر وایه ریزو حورمه تیکت ههیه، داوای مۆلته تی لی بکه، با بیینم". ئەویش داوای مۆلته تی بو کردو، ئیمامی (عمر) یش رینگهی پێدا. جا که چوه ژووره وه، وتی: "هیی، کوری (خَطَّاب)، سویند به خوا به خششی زۆرمان پی نادهیتو، دادپهروه رانهش حوکم ناکهیت له ناوماندا!!!" ئیمامی (عمر) یش تووره بوو، ههتا ویستی په لاماری بدات، (حُر) یش عهرزی کرد: ئەهی فەرمانپهروای ئیمانداران، خوای گهوره به پتعه مبه ره کهی خوی فهرموه: ﴿خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ﴾، جا ئەمهش یه کیکه له نه فامه کان.

(ابن عَبَّاس) ده فهرمویت: سویند به خوا که ئایه ته کهی خوینده وه، ئیمامی (عمر) لی تینه پهری و، چونکه به راستی که سیکی زۆر هه لویسته کهر بوو له بهرامبه ر کتیبه کهی خوای گهوره (واته: کاری پی ده کردو، لی تینه ده پهری).^(۱)

باسی نامۆزگاری کردنی که سینک بو که سینک، که له خوی گه وره تر بیت

ئهو هه دیسه ی هاوه لی خوشه ویست (ابن عَبَّاس) ی له باره وه هاتوه، که سه باره ت به چیرۆکه کهی ئیمامی (عمر) هاتبوو، له باسه کهی پێشوو دا.

بزانه که ئەم باسه لهو باسانه یه که بایه خپێدانی دوو پاتکراوه ته وه. بۆیه دلسۆزی و نامۆزگاری و فەرمان کردن به چاکه و، نه هی کردن له خراپه و اجبه بو هه موو بچووک و گه وره یه ک، نه گه ر زیاتر گومانی وه ها نه بوو، که له نامۆزگاری کردنه کهی خراپه په یدا ده بیت.

خوای گهوره فهرمویه تی: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ [التخل: ۱۲۵] واته: {به حکمه ت و به شیوازی گونجاوو

(۱) پروانه: صحیح البخاری / ۴ / ۱۷۰۲ / به زماره: ۴۳۶۶.

به ناموژگاری جوان خه‌لکی بۆ به‌نامه و رینگای په‌روه‌دگارت بانگ بکه‌و، به جوانترین شیوه‌ش موناقه‌شه و گفت و گویان له‌گه‌لدا بکه‌{.

هه‌روه‌ها گه‌لێك حه‌دییسی تری هاووینه‌ی ئه‌مانه هاتوون، که له زۆریدا له ژماره نایه‌ن.

ئه‌وه‌ش که خه‌لکانه‌کی زۆر وازیان له‌و کاره هیناره دهره‌ق به‌که‌سانی پله‌به‌رز، به‌خه‌یالی خویان شه‌رمیان لی ده‌که‌ن، ئه‌وه هه‌له‌یه‌کی ناشکراو راشکاوه‌و، نه‌زانیکی ناشیرین و بی‌زراوه‌. چونکه به‌راستی ئه‌وه شه‌رم نیه‌. به‌لکو کزی و لاوازی و نه‌توانکاریه‌. چونکه شه‌رم هه‌مووی خه‌یره‌و، شه‌رمیش ته‌نها خه‌یر ده‌هینیت، که‌چی ئه‌م کاره خراپه ده‌هینیت. بۆیه به‌ شه‌رم دانانریت. شه‌رمیش به‌لای زانا خواناسه‌کان و پێشه‌وا لیکۆله‌روه‌کانه‌وه بریتیه له‌ ره‌وشتیک، که هۆکاره بۆ وازه‌ینان له‌ خراپه‌و، رینگه‌ له‌ که‌مه‌رخه‌می دهره‌ق به‌خاوه‌ن ماف.

ئهمه‌ش واتای ئه‌و فه‌رمایشته‌ی خواناسی گه‌وره شیخ (جُنید)ه (خوای لی‌رازی بیت)، که له‌ ریساله‌ی (قُشیرِی)دا بۆمان رپوایه‌ت کراوه‌، که ئه‌و فه‌رموویه‌تی: "شه‌رم بریتیه له‌ بینینی نازو نيعمه‌ته‌کانو، بینینی که‌مه‌رخه‌میه‌کان، که له‌ نیوانیاندا حاله‌تیک په‌یدا ده‌بیت، پێی ده‌وتریت: شه‌رم".

سوپاس بۆ خوا، که ئه‌م مه‌سه‌له‌م له‌ سه‌ره‌تای شه‌رحی سه‌حیحی موسلیمدا به‌ درێژی روونکردۆته‌وه‌. خواش له‌ هه‌موو که‌س زانا تهره‌.

باسی فه‌رمان کردن به‌ پابه‌ندبوون به‌ په‌یمان و به‌ ئینه‌وه

- خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ﴾ [التحل: ۹۱] واته‌: {ئه‌گه‌ر په‌یمانتان به‌خوای گه‌وره‌ دا، وه‌فای پێی بکه‌ن و مه‌یشکێتن}.

- هدروه‌ها فہرموویہ تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ﴾ [الْمَائِدَة: ۱] واتہ: {تھی تھو کہ سانہی باوہرتان بہ خواو پیغہمبہرہ کہی ہیٹاوه، وہفا بہو پھیمانانہ بکہن، کہ بہ خواو بہ خہلکیتان داون}.
- هدروه‌ها فہرموویہ تی: ﴿وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا﴾ [الْأَنْبِيَاء: ۳۴] واتہ: {وہفا بکہن بہو پھیمانہی داوتانہ، بیہنہسہرو مہیشکیتن، چونکہ بہراستی پھیمان لیپرسینہوہی لہسہرہ}.

جا ٹاہتہکانی قورٹانی پیروز لہم بارہوہ زورن، لہ توندترینیان بریتہ لہم فہرماہستہی خوی گہورہ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ * كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ [الْصَّف: ۲ - ۳] واتہ: {تھی تھو کہ سانہی باوہرتان بہ خواو بہ پیغہمبہرہ کہی ہیٹاوه، بوچی شتیک دہلینو، کاری ہی ناکہن؟ بہراستی زور جینگہی توورہیہ لای خوی گہورہ، کہ شتیک بلینو، کاری ہی نہ کہن}.

بوٹمان ریوایہت کراوہ لہ ہردوو صہحیحی بوخاری و موسلیمدا، لہ ہاوہلی خوٹشہویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وہ (خوی لی رازی بیت)، کہ پیغہمبہری خوا (درودی خوی لہسر بیت) فہرموویہ تی: «آيَةُ الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ: إِذَا حَدَّثَ كَذَبًا، وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ، وَإِذَا أَوْثَمِنَ خَانَ».^(۱) واتہ: "نیشانہی کہسی مونافیق و دووروو سی شتہ: تہ گہر قسہ بکات، درو دہ کات، تہ گہر بہلینیش بدات، پیچہوانہی بہلینہ کہی دہ کات، تہ گہر شتیکیشی ہی بسپردریت و متمانہی ہی بکریٹ، ناپاکی و خیانہت دہ کات".

لہ ریوایہتیکدا تہمہشی بو زیاد کردوہ: «وَإِنْ صَامَ، وَصَلَّى، وَزَعَمَ أَنَّهُ مُسْلِمٌ».^(۱) واتہ: "باوہ کو رزووش بگریٹو، نوٹریش بکاتو، خویشی بہ موسولمان دابنیت".

(۱) بروانہ: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۲۱ / بہ ژمارہ: ۳۳، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۷۸ / بہ ژمارہ: ۵۹.

(۱) بروانہ: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۷۸ / بہ ژمارہ: ۵۹.

ههروهها حه ديسىكى زۆر به هه مان مانا هاتون، به لآم نه وهنده به سه.

زانايانيش كۆدهنگن له سه ر نه وهى، كه نه و كه سهى به لىنى شتىك ده دات به كه سىكى ترو، شته كه ش نه هى لى نه كراوه، ده بىت به لىنه كهى به جى به يىت. جا نه و به جىه يانه واجبه يان سونه ت؟ نه وه بۆچوونى جياوازيان له باره يه وه هديه:

ئىمامى (شافعى) و (أبو حنيفة) و زۆر بهى زانايان وى بۆچوون كه سونه ته. بۆيه نه گه ر نه يكات، نه وه فه زلو چا كه يه كى له ده ست ده رچوه و، كارىكى زۆر ناپه سه ندى نه نجام داوه، به لآم تا وانبار نابىت.

كۆمه لىكىش وى بۆچوون كه واجبه. پىشه وى پايه به رز (أبو بكرى) (ابن العريبى) (مالكى) فه رموويه تى: پايه به رز ترينى نه و زانايانهى كه نه م بۆچوونه يان هديه برىتبه له پىشه وى پايه به رز (عمرى كورى) (عبدالعزىز).

ههروهها فه رموويه تى: زانا مالىكه كان بۆچوونىكى تريان هديه، نه و يش نه وه يه كه: نه گه ر به لىنه كه په يوه ندى به هو كارىكه وه هه بوو، وه كو نه وهى كه وتبىتى: (زن به ينه و، نه وه نده بو تو)، يان (سوئند بخو)، كه قسم بى نه لىت، نه وه نده بو تو)، يان شتىكى له و جو ره، نه وه واجبه به جى به يىت. به لآم نه گه ر به لىتىكى ره ها بوو، نه وه واجبه نيه به جى به يىت.

جا نه و زانايانهى كه به واجبان دانه ناوه، به لگه يان به وه هى تا وه ته وه، كه به لىن له ماناى به خشين دايه و، به خشينىش به لاي زۆر بهى زانايانه وه به وه رگرتن نه بىت پىويست نابىت. به لآم به لاي زانا مالىكه كانه وه به ر له وه رگرتنىش هه ر پىويست ده بىت.

ئەگەر كەسبىڭ مالنىڭ يان شتىكى خستە بەردەست كەسبىكى تر - وەكو

دىيارى-، ئەوا سونەتە كەسى دوم دوھای خەپىرى بۇبكات

بۇمان رېۋايەت كراۋە لە صەحىحى بوخارى و لە غەپىرى ئەۋىشدا، لە ھاۋەلى خۇشەۋىست (أَنَس) - ھوۋە (خوای لى رازى بىت)، كە فەرموۋىھتى: كاتىك ھاۋەلە كۆچەرەھە كان ھاتنە شارى (مَدِيْنَةُ) ى پىرۆزەۋە، ھاۋەلى خۇشەۋىست (عَبْدُالرَّحْمَنِ) ى كورپى (عَوْف) لای ھاۋەلى خۇشەۋىست (سَعْدِ) ى كورپى (رَبِيع) مایەۋە، ئەۋىش پىنى فەرموۋ: "مالە كەى خۆمت لە گەلدا بەش دە كەمو، دەستىش لە يە كىك لە ژنە كانم ھەلئە گىرم بۆت". (عَبْدُالرَّحْمَنِ) ىش فەرموۋى: "خوۋا بەرە كەت بختە خىزان و مالە كەتەۋە".^(۱)

ئەگەر كافرئىكى (ذِمِّي) چاكەى بەرامبەر موسولماننىك كىرد، ئەۋچى پى

بلىت؟

بزانە كە دروست نىھە دوھای لىخۇشبوون و ئەۋ شتانەى بۆ بىكرىت، كە نابلت بۆ كەسانى كافر بىكرىت. بەلام دروستە دوھای ھىدايەت و لەشساغى و سەلامەتى و شتى لەۋ جۆرەى بۆ بىكرىت.

بۇمان رېۋايەت كراۋە لە كىتەپە كەى شىخى (ابْنُ السُّنَنِ) دا، لە ھاۋەلى خۇشەۋىست (أَنَس) - ھوۋە (خوای لى رازى بىت)، كە فەرموۋىھتى: جارنىك پىغەمبەرى خوا (دروۋدى خوای لەسەر بىت)، داۋاى ئاۋى كىردو، پىاۋىكى جۈولە كە ئاۋى بۆ ھىنا،

---

(۱) بروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۱۹۸۳ / بە ژمارە: ۴۸۷۲، وَسُنَنُ التِّرْمِذِيِّ / ۴ / ۳۲۸ /

بە ژمارە: ۱۹۳۳.

پیغمبریش پی فہرموو: «جَمَلَكَ اللهُ». واتہ: "خوا ہر بہ جوانی بتهیلتہ وہ".
(انس) دہ فہرمویت: ئیر ئو پیاوہ یہ ہودیہ ہتا مرد مووی سپی بہ خوہ وہ نہ بینی.^(۱)

**نہ گہر کہ سینک نہ خودی خویدا، یان نہ مندا لیکیدا، یان نہ مالہ کہ پیدا،
یان نہ ہر شتیکی تردا سیفہ تیکی وہای بینی، کہ پی پی سہ رسام بییتو،
ترسی نہ وشی ہہ بوو، کہ چاوی خوئی کاری لی بکاتو، پی زہر مہند
بییت، چی بییت؟**

بۆمان ریوایت کراوہ لہ ہردوو صحیحی بوخاری و موسلیمدا، لہ ہاوہ لی
خوشہ ویست (أبو هريرة) وہ (خوای لی رازی بیت)، ئویش لہ پیغمبرہ ری خواوہ (درودی
خوای لہ سر بیت)، کہ فہرموویہ تی: «الْعَيْنُ حَقٌّ». واتہ: "چاوی پیس حہ قہ و ہدیہ و
کاریگہ ریشی ہدیہ".

بۆشان ریوایت کراوہ لہ ہردوو صحیحی بوخاری و موسلیمدا، لہ (أُمُّ
سَلْمَةَ) ی دایکی ئیماندارانہ وہ (خوای لی رازی بیت)، کہ پیغمبرہ ری خوا (درودی خوای
لہ سر بیت) لہ مالی ئودا کچیکی بچووک (یان کہ نیزہ کیک) ی بینی، کہ رہنگی زہر
ہلگہ رابوو، بۆیہ فہرمووی: «اسْتَرْقُوا لَهَا، فَإِنَّ بِهَا النَّظْرَةَ». واتہ: "نوشتہ ی بۆ
بکہن، چونکہ چاوی کاری لی کردوہ".^(۳)

---

(۱) پروانہ: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنَيِّ) / ۱۴۳ / بہ ژمارہ: ۲۸۹. رشتہ کہی لاوازہ.

پروانہ: عَجَالَةُ الرَّاعِبِ الْمُتَمَتِّي / ۳۴۲.

(۲) پروانہ: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۱۶۷ / بہ ژمارہ: ۵۴۰۸، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۷۱۹

/ بہ ژمارہ: ۲۱۸۷.

(۳) پروانہ: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۱۶۷ / بہ ژمارہ: ۵۴۰۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۷۲۵

/ بہ ژمارہ: ۲۱۹۷.

بوئشان ریوایهت کراوه له سه‌حیحی موسلیمدا، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (ابن عباس) سه‌وه (خوا له هردووکیان رازی بیته)، که پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوی له‌سه‌ر بیته) فه‌رموویه‌تی: «الْعَيْنُ حَقٌّ، وَلَوْ كَانَ شَيْءٌ سَابِقَ الْقَدَرِ، سَبَقَتْهُ الْعَيْنُ، وَإِذَا اسْتُغْسِلْتُمْ، فَاغْسِلُوا».^(۱) واته: "چاوی پیس حه‌قه‌و کاریگه‌ریشی هه‌یه. نه‌گه‌ر شتیکیش بکه‌وتایه‌ته پیش قه‌ده‌ری خواوه، نه‌وا چاو ده‌که‌وته پیشی. جا نه‌گه‌ر داوای خو‌شوردنتان لی‌کرا، خو‌تان بشون".

منیش ده‌لیم: زانایان فه‌رموویانه: (اسْتِغْسَالَ) نه‌ویه که به شیوه‌یه‌کی جوان به که‌سه چاویسه‌که بوت‌ریت: "به‌ئاو خو‌ت بشو" پاشان ئاوه‌که بک‌ریت به‌سه‌ر که‌سه چاو لی‌کراوه‌که‌دا.

له دایکه (عَائِشَةُ) وه هاتوه، که فه‌رموویه‌تی: کاتی خوی فه‌رمان ده‌کرا به که‌سه چاویسه‌که، که ده‌ستوێژ بگ‌ریت، پاشان که‌سه چاو لی‌کراوه‌که به ئاوی ده‌ستوێژه‌که‌ی نه‌و خوی بشوات.

ئیمامی (أَبُو دَاوُد) نه‌م فه‌رمایشته‌ی ریوایه‌تی کردوه به‌رشته‌یه‌کی (صَحِيح) له‌سه‌ر مه‌رجی ئیمامی بوخاری و موسلیم.^(۲)

بوئشان ریوایهت کراوه له کتیه‌که‌ی ئیمامی (تِرْمِذِي) و (نَسَائِي) و (ابن ماجه) دا، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أَبُو سَعِيدٍ) (خُذْرِي) سه‌وه (خوای ل‌رازی بیته)، که فه‌رموویه‌تی: کاتی خوی پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوی له‌سه‌ر بیته) په‌نای به‌خوا ده‌گرت له جنۆکه‌و له چاوی ئاده‌میزاد، هه‌تا هه‌ردوو سووره‌تی ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ و، ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ دابه‌زین، جا که نه‌وان دابه‌زین، ئیتر نه‌وانی ده‌خویندو، وازی له زی‌ک‌ره‌کانی تر هیتا.

(۱) بر‌وانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۷۱۹ / به ژماره: ۲۱۸۸.

(۲) بر‌وانه: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۴۰۱ / به ژماره: ۳۸۳۰.

ئیمامی (تَرْمِذِيّ) فەرموویەتی: حەدیسێکی (حَسَن)ە. (۱)

هەر وەها لە صەحیحی بوخاریدا ئەو حەدیسە ی هاوێلی خۆشەویست (ابْنُ عَبَّاس) مان بۆ رپوایەت کراوە، کە پێغەمبەری خوا (درودی خۆی لەسەر بیت) دوغای پاراستنی دەکرد بۆ (حَسَن) و (حُسَيْن) و، دەیفەرموو: «أُعِيدُكُمْ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَّةٍ». واتە: "پەناتان دەدەم بە فەرماشتە تەواوە پێرۆزەکانی خۆی گەورە، لە هەموو شەیتانیەک و، لە هەموو گیانلەبەرێکی خاوەن زەهەری کوشندەو، لە هەموو چاویکی پێسی زیانبەخش". هەر وەها دەیفەرموو: «إِنَّ أَبَاكُمْ كَانَ يُعَوِّذُ بِهِمَا إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ». واتە: "باوکتان (کە حەزرەتی ئیبراھیمە) ئەم دوغایە ی دەکرد بۆ پاراستنی ئیسماعیل و ئیسحاقی کوری". (۲)

بۆشان رپوایەت کراوە لە کتیبە کە ی شیخی (ابْنُ السُّنِّيِّ) دا، لە (سَعِيد) ی کوری (حَكِيم) هەو (خۆی لێ رازی بیت)، کە فەرموویەتی: ئە گەر پێغەمبەری خوا (درودی خۆی لەسەر بیت) بترسایە کە شتێک ببیت بە چاویەو، دەیفەرموو: «اللَّهُمَّ، بَارِكْ فِيهِ، وَلَا تَضُرَّهُ». واتە: "خوایە بەرە کە تی بخەو، زیانی یی مە گەینە". (۳)

---

(۱) بروانە: سُنُّ التَّرْمِذِيّ / ۴ / ۳۹۵ / بە ژمارە: ۲۰۵۸، وَسُنُّ التَّسَانِيّ / ۸ / ۲۷۱ / بە ژمارە: ۵۴۹۴، وَسُنُّ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۱۶۱ / بە ژمارە: ۳۵۱۱.

(۲) بروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۲۳۳ / بە ژمارە: ۳۱۹۱.

(۳) بروانە: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّيِّ) / ۱۰۷ / بە ژمارە: ۲۰۸. رشتە کە ی بچرانی تێدا یەو لاوازە. چونکە (سَعِيد) ی کوری (حَكِيم) بە خزمەتی هاوێلانی ش نە گەشتو، چیعای پێغەمبەری خوا!!! کە واتە دوو کەس بە شوێن یە کدا لە رشتە کە ی دا کە وتوون، بۆ یە حەدیسە کە حەدیسێکی (مُفَصَّل) بە بروانە: الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۶ / ۲۶۸، وَعُجَالَةُ الرَّاْغِبِ الْمُتَمَنِّيِّ / ۲۶۷.

ماوێ کە بلێن: لە تەواوی نوسخەکانی (أَذْكَار) دا حەدیسە کە لە رینگە ی (سَعِيد) ی کوری (حَكِيم) هەو رپوایەت کراوە. بەلام لە نوسخە بە چاپ گە یە نراوێ کانی کتیبە کە ی

بوشمان ربوایهت کراوه له کتیه کهی شیخی (ابن السنّی) دا، له هاوه‌لی
 خوشه‌ویست (أس) سه‌وه (خوای لی رازی بیت)، که پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سر
 بیت) فه‌رموویه‌تی: «مَنْ رَأَى شَيْئًا، فَأَعْجَبَهُ، فَقَالَ: "مَا شَاءَ اللَّهُ، لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ" لَمْ
 يَضُرَّهُ».^(۱) واته: "هه‌ر که‌سیک شتیک ببینت و، پی سه‌رسام بیت و، بلیت: (مَا شَاءَ
 اللَّهُ، لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ)، ئیتر هیچ زه‌ره‌رو زیانیکی بی ناگه‌یه‌نیت".

بوشمان ربوایهت کراوه له کتیه کهی شیخی (ابن السنّی) دا، له هاوه‌لی
 خوشه‌ویست (سه‌ل) ی کوری (حنیف) سه‌وه (خوای لی رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی:
 پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سر بیت) فه‌رموویه‌تی: «إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ مَا يُعْجِبُهُ فِي
 نَفْسِهِ أَوْ مَالِهِ، فَلْيُبْرِكْ عَلَيْهِ، فَإِنَّ الْعَيْنَ حَقٌّ».^(۲) واته: "ته‌گه‌ر یه‌کیک له ئیوه له
 خودی خویدا یان له ماله‌که‌یدا شتیک بی‌نی و، پی سه‌رسام بوو، با داوا بکات خوا
 به‌ره‌که‌تی تی بخات. چونکه چاوی پیس حه‌قه‌و راسته".

بوشمان ربوایهت کراوه له کتیه کهی شیخی (ابن السنّی) دا، له هاوه‌لی
 خوشه‌ویست (عامر) ی کوری (ریبعة) وه (خوای لی رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی:
 پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سر بیت) فه‌رموویه‌تی: «إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ مِنْ نَفْسِهِ

شیخی (ابن السنّی) دا - که نیمامی نه‌وه‌ی حه‌دیه‌سه‌که‌ی لیوه هیناوه - له ریگه‌ی (حزام) ی
 کوری (حکیم) ی کوری (حزام) سه‌وه ربوایهت کراوه، که یه‌کیکه له شوینکه‌وتوان. جا
 حه‌دیه‌سه‌که له‌ریگه‌ی نه‌میشه‌وه هه‌ر بچرانی تیدایه‌و، حه‌دیه‌سیکی (مُرْسَل) ه.
 (۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّی) / ۱۰۶ / به ژماره: ۲۰۷. که‌سیک له
 رشته‌که‌یدایه، ناسراوه به (أبو بكر) ی (هذلي)، شیخی (هيثمي) له‌باره‌یه‌وه فه‌رموویه‌تی:
 که‌سیکی زور لاوازه. بروانه: مَجْمَعُ الزَّوَائِدِ / ۵ / ۱۰۹ / به ژماره: ۸۴۳۲.
 (۲) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّی) / ۱۰۵ / به ژماره: ۲۰۵. رشته‌که‌ی لاوازه. به‌لام
 ده‌قی حه‌دیه‌سه‌که (صحيح) ه، چونکه له چه‌ن‌دین ریگه‌ی تره‌وه ربوایهت کراوه. بروانه:
 عَجَالَةُ الرَّأْيِ الْمُتَمَتِّي / ۲۶۴ - ۲۶۵.

وَمَالِهِ وَأَخِيهِ مَا يُعْجِبُهُ، فَلْيَدْعُ بِالْبِرْكَاتِ»^(۱) واته: "نه گهر یه کیک له ئیوه له خودی خویدا یان له ماله کهیدا یان له برابه کیدا شتیکی بینی و، پی سهرسام بوو، با داوا بکات خوا بهره کهتی تی بخات".

پیشه‌وای پایه‌به‌رز (قَاضِي حُسَيْن) - که یه کیکه له هاوه‌لاغان - (ره‌حمتی خویان لیت) له کتیی (التَّغْلِيْقُ فِي الْمَذْهَبِ) دا فرموویه‌تی: رَوِّزِيك يه كِيك له پيغه‌مبه‌ران (درودو سه‌لامی خوی له‌سه‌ر هم‌ویان بیت) سه‌یری ئومه‌ته‌که‌ی خوی کردو، به زوری زانین و، پینان سه‌رسام بوو. نه‌وه‌بوو له سه‌عاتیکدا حه‌فتا هزار (۷۰۰۰۰) که‌سیان لی مرد. ئیتر خوی گه‌وره‌ش وه‌حی بو کرد: "تو چاوت تی‌پیرین، نه‌گهر کاتی چاوت تی‌پیرین په‌رژینت بگردنایه، تیانه‌ده‌چوون". نه‌ویش عه‌رزى کرد: "به‌چی په‌رژینان بکه‌مو بیان‌پاریزم؟" خوی گه‌وره‌ش وه‌حی بو کرد، که بلیت: (حَصَّاتُكُمْ بِالْحَيِّ الْقِيَوْمِ الَّذِي لَا يَمُوتُ أَبَدًا، وَدَفَعَتْ عَنْكُمْ السُّوءَ بِلا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ). واته: "په‌رژینتان ده‌که‌مو ده‌تان‌پاریزم به‌و خویایه‌ی که زیندوه‌و، چاود‌تیرو پاریزه‌ری هم‌وو شتیکه‌و، هه‌رگیز نامریت و، خراپه‌و نار‌ه‌حه‌تیشتان لی لاده‌ده‌م به‌ زیکری (لا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ)"^(۲).

(۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۱۰۶ / به ژماره: ۲۰۶. رشته‌که‌ی لاوازه. به‌لام ده‌قی هه‌دیسه‌که (صَحِيح) به، چونکه له چه‌ندین ریگه‌ی تره‌وه ریوایه‌ت کراوه. بروانه: عُبَّالَةُ الرَّاعِبِ الْمُتَمَتِّي / ۲۶۵ - ۲۶۶.

(۲) شیخی (ابْنُ عَلَانَ) فرموویه‌تی: شیخی عه‌سقه‌لانی له ته‌خریجی هه‌دیسه‌کانی (أذْكَار) دا فرموویه‌تی: له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (صُهَيْب) هه‌وه هاتوه (خوی لی‌بازی بیت)، که فرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوی له‌سه‌ر بیت) له رۆژه‌کانی غه‌زای (حُتَيْن) دا له‌دوای نویژی به‌یانیه‌وه لیوه‌کان و ده‌می ده‌جولاندو شتیکی ده‌فه‌رموو، ئیمه‌ش عه‌ر زمان کرد: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، له‌دوای نویژی به‌یانیه‌وه تا ئیسته‌ش لیوه‌کانت ده‌جولیتیت و، پیشتیش شتی وات نه‌کردوه؟! نه‌ویش فه‌رموی: "یه کیک له پیغه‌مبه‌ره‌کانی پیش من، زوری ئومه‌ته‌که‌ی سه‌رسامی کردبوو، بویه فه‌رموی: (هیچ هیزیک - له‌به‌ر زوری - شه‌ر له‌گه‌ل نه‌مانه‌دا ناکات و په‌لاماریان نادات). جا خوی گه‌وره‌وه‌حیی بو کرد، تا ئومه‌ته‌که‌ی سه‌ریشک

جا ئەو كەسەى ئەم فەرمايشتەى (قَاضِي حُسَيْن)ى نوسيوه تهوه، خویشى فەرموويه تى: (قَاضِي حُسَيْن) (رەحمەتى خوارى لىيت) عادهتى وابوو، ئەگەر سهيرى قوتاييه كانى بگردايهوه، به ديمهه و شيوازى جوانيان سه رسام بوايه، بهم زيكره په رژينى ده كردن. خواش له هه موو كهس زانا تره.

ئەگەر كەسێك شتيكى بينى كه پيى خوشبوو، يان شتيكى بينى كه پيى ناخوش بوو، چى بليت؟

بۆمان رپوايهت كراوه له كتيبه كهى ئىمامى (ابن ماجه) و شيخى (ابن السننى) دا، به رسته يه كى جوان (جيد)، له (عائشه)ى داىكى ئىماندارانه وه (خوارى لى رازى بيت)، كه فەرموويه تى: ئەگەر پيغه مبهرى خوا (درودى خوارى له سر بيت) شتيكى بينيايه، كه پيى خوش بيت، ده يفه رموو: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بِنِعْمَتِهِ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ». واته: "سوپاس و ستايش بۆ ئەو خوايهى، كه به لوتف و منه تى ئەو هه موو نازو نيعمه ته

بكات له نيوان ئەم سى شته دا: يان برسيتى زال ده كه م به سه رياندا، يان دوژمن، يان مردن، نه و يش وه حيه كهى بۆ نومه ته كهى گيرايه وه، سه رپشكى كردن له نيوان سى شته كه دا، نه وانيش عه رزيان كرد: سه باره ت به زال كردنى برسيتى و دوژمن، نه وه له تواناماندا نه وه به رگهى ناگرين، به لام مردن فه ينا كه. ئيت نه وه بوو له سى رۆژدا نه وه ده هه زار (٩٠٠٠٠) كه سيان لى مرد. نه و جا پيغه مبهرى خوا فەرمووى: منيش نه مړو ده ليم: «اللَّهُمَّ، بِكَ أَحْوَلُ، وَبِكَ أَقَاتِلُ، وَبِكَ أَصَاحِلُ».

شيخى عه سه لانى فەرموويه تى: ئەمه هه ديسيكى (صحيح)ه، ئىمامى (أحمد) و زانايانى تریش رپوايه تيان كردوه. پروانه: تَائِيحُ الْأَفْكَارِ / ٢ / ٣٣٣.

نه و جا شيخى (ابن علان) فەرمووى: رهنگه (قاضي حسين) يش ناماژهى بهم چيروكه كرد بيت و، رهنگه مبهه ستى چيروكى تريس بوو بيت، چونكه نه وه فەرمووى: "له سه عاتيكدا هه فنا هه زار (٧٠٠٠٠) كه سيان لى مرد". خواش له هه موو كهس زانا تره. پروانه: الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ٦ / ٢٧٠.

چاكو و جوانه كان ته او دهن". نه گهر شتيكيشي بينيايه، كه پتي ناخوش بيت، دهيفهرموو: «الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ». (۱) واته: "سوپاس و ستايش بو خواي گه وره له سر هموو حالو شيوازو بارودوخيك".

ئيمامي (حَاكِم) فهرموويه تي: نهم حه ديسه رسته كه ي (صَحِيح) ه. (۲)

نه گهر كه سينك سه يري ناسماني كرد چي بليت؟

سونه ته بليت: ﴿رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ * رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ * رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ * رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ﴾ [ال عمران: ۱۹۱ - ۱۹۴] واته: {ئهي پهروه ردگارمان، نهمه ت بيهووده دروست نه كرده، تو پاك و بيگهر ديت، ده ي له سزاي ناگر بمانپاريزه. ئهي پهروه ردگارمان، نهو كه سه ي تو بيخه يته ناو ناگروه، بهراستي سهرشورت كردهو، سته مكارانيش هيچ پشتيوان و پارمه تيده رتيكان نيه. ئهي پهروه ردگارمان، ئيمه گويمان له بانگه ريكه وه بوو، بانگي خه لكي ده كرد بو باوه ره ينانو، ده يوت: باوه ر به پهروه ردگارتان به يين، ئيمه ش باوه رمان هينا. ئهي پهروه ردگارمان، له تاوانه كاغان خوشبهو، كاره خراپه كاغان بو په رده پوش بكهو، له گه ل چا كه كاراندا بماغرينه. ئهي پهروه ردگارمان، نه وه ي به ليت پيدا بوو ين له سره زماني يغه مبه ره كه ت، پيمان به خشه و، له روژي قيامه تيشدا سهرشورو ريسوامان مه كه، بهراستي تو پيچه وانهي به ليني خوت ره فتار ناكه يت}.

(۱) بروانه: سُنُّ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۲۵۰ / به ژماره: ۳۸۰۳، وَعَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِيِّ)

/ ۱۸۳ / به ژماره: ۳۷۸.

(۲) بروانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۶۷۷ / به ژماره: ۱۸۴۰.

به‌لگه‌ی نهمه‌ش بریتیه له و هه‌دیسه‌ی هاوه‌لی خۆشه‌ویست (ابنُ عَبَّاس) (خوا له هه‌ردووکیان رازی بیت)، که له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا هینراوه، که پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوی له‌سه‌ر بیت) له و کاته‌دا وای ده‌فه‌رموو. وه‌کو پیش‌تریش باسما‌ن کرد. خواش له هه‌موو که‌س زانا تره.

ئه‌گه‌ر که‌سێک نیشانه‌ی شوومی له شتی‌کدا به‌دی کرد چی بلیت؟

بۆمان رپوایه‌ت کراوه له سه‌حیحی موسلیمدا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (مُعَاوِيَةَ) ی کورپی (حَكَم) ی (سُلَيمِي) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: عه‌رزى پیغه‌مبه‌ری خوام کرد: "ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، که‌سانێک له ئیمه به‌رده‌وام ربه‌شبین و نوقلانه‌ی خراب لی ده‌ده‌ن!" پیغه‌مه‌ریش (درودی خوی له‌سه‌ر بیت) فه‌رمووی: «ذَلِكَ شَيْءٌ يَجِدُونَهُ فِي صُدُورِهِمْ، فَلَا يَصُدُّهُمْ». (١) واته: "ئه‌وه شتی‌که له دلی خۆیاندا وای ده‌بینن و، نه‌صلیکیشی نه‌ه. بۆیه با رینگریان لی نه‌کات و ساردیان نه‌کاته‌وه له کاره‌کانیان".

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه له کتیبه‌که‌ی شیخی (ابنُ السُّنِّي) و له غه‌یری ئه‌ویشدا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (عُرْوَةَ) ی (٢) کورپی (عَامِر) ی (جُهَنِّي) هوه (خوای لی رازی

(١) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ١ / ٣٨١ / به ژماره: ٥٣٧.

(٢) له هه‌ندیک له نوسخه به‌چاپ‌گه‌یه‌نراوه‌کانی کتیی (أَذْكَار) و له کتیبه‌که‌ی شیخی (ابنُ السُّنِّي) یشتا نوسراوه: (عُقْبَةَ) ی کورپی (عَامِر). به‌لام وه‌کو هه‌ندیک له لیکۆله‌ره‌وه‌کانیش ناماژه‌یان بی داوه، ئه‌وه هه‌له‌یه، به‌لکو راسته‌که‌ی ئه‌وه‌یه، که هه‌دیسه‌که له رینگه‌ی (عُرْوَةَ) ی کورپی (عَامِر) هوه رپوایه‌ت کراوه، وه‌کو له‌م سه‌رچاوانه‌ی هه‌دیسدا هاتوه: مُصَنَّفُ ابْنِ أَبِي شَيْبَةَ / ٥ / ٣١٠ / به ژماره: ٨٥٧١، وَسُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ٢ / ٤١٢ / به ژماره: ٣٩١٩، وَسُنُّ أَبِي هُرَيْرَةَ / ٨ / ١٣٩ / به ژماره: ١٦٢٩٨.

شیخی عه‌سقه‌لانی فه‌رموویه‌تی: رای جیاواز هه‌یه سه‌باره‌ت به هاوه‌لیتی (عُرْوَةَ) ی کورپی (عَامِر). ئه‌وجا فه‌رموویه‌تی: هه‌ردوو زانای پایه‌به‌رز (أَبُو أَحْمَد) ی (عَسْكَرِي) و

بیت)، که فرموده‌ی تی: له باره‌ی ره‌شبینی و لیدانی نوقلانه‌ی خرابه‌وه پرسیار له پیغه‌مبه‌ری خوا کرا (درودی خوی له‌سه‌ر بیت)، نه‌ویش فرمودی: «أَصْدَقُهَا الْفَأَلُ، وَلَا يَرُدُّ مُسْلِمًا، وَإِذَا رَأَيْتُمْ مِنَ الطَّيْرِ شَيْئًا تَكْرَهُونَهُ، فَقُولُوا: "اللَّهُمَّ، لَا يَأْتِي بِالْحَسَنَاتِ إِلَّا أَنْتَ، وَلَا يَذْهَبُ بِالسَّيِّئَاتِ إِلَّا أَنْتَ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ"». (۱) واته: "راستگوترین نوقلانه لیدان بریتیه له گه‌شبینی و نوقلانه لیدانی باش، بویه ناییت ره‌شبینی و لیدانی نوقلانه‌ی خراب موسولمان له نه‌نجامدان و راپه‌راندنی کاره‌که‌ی بگه‌ریننه‌وه. جا نه‌گه‌ر نیشانه‌ی شوومیتان له شتی‌کدا بینیی، له باره‌یه‌وه ره‌شبین بوون، بلّین: (خوایه بیجگه له جه‌نابت که‌س چاکه ناهیتیّت و، بیجگه له جه‌نابیشت که‌س خرابه لانادات و، هیچ هی‌زو توانایه‌کیش نیه بو خو‌لادان له خرابه‌وه، بو کردنی چاکه بیجگه له هی‌زی لوتف و پشتیوانی جه‌نابت) ".

نه‌وه‌ی له‌کاتی چوونه جه‌مامدا ده‌وتریّت

وتراره: سونه‌ته ناوی خوی گه‌وره بهیتریّت و، داوای به‌هه‌شتی لی بگریّت و، په‌نای بی بگریّت له ناگر.

بو‌شمان ریوایه‌ت کراوه له کتیبه‌که‌ی شیخی (ابن السنّی) دا، به رسته‌یه‌کی لاواز، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أبو هريرة) وه (خوی لی رازی بیت)، که فرموده‌ی تی:

نیمامی (بیهقی) بیان وایه، که نهم حدیسه حدیسیکی (مُرْسَل) ه. {واته: (عُرْوَة) له پیغه‌مبه‌ری خوی نه‌بیستوه}. بروانه: الْأَصَابَةُ فِي تَمْيِيزِ الصَّحَابَةِ / ٤ / ٤٠٤ - ٤٠٥ / به ژماره: ٥٥٣٦.

شیخی (ابن عرّان) یش فرموده‌ی تی: رای جیاواز هدیسه سه‌باره‌ت به هاوه‌لیتی (عُرْوَة) ی کوری (عامر). زانای پایه‌برز (ابن ابي حاتم) یش له ریزی متمانه‌دارانی شوینکه‌وتواندا باسی کرده. به‌مه‌ش نه‌گه‌ر (عُرْوَة) یه کینک بیت له شوینکه‌وتوان، نه‌وا حدیسه‌که به حدیسیکی (مُرْسَل) داده‌نریّت. بروانه: الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ٦ / ٢٧٥.

(۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّی) / ١٤٤ - ١٤٥ / به ژماره: ٢٩٣.

پيغمبهري خوا (درودی خوی له سهر بیت) فهرموويه تی: «نعمَ الْبَيْتُ الْحَمَّامُ، يَدْخُلُهُ الْمُسْلِمُ، إِذَا دَخَلَهُ سَأَلَ اللَّهَ -عَزَّ وَجَلَّ- الْجَنَّةَ وَاسْتَعَاذَهُ (وَاسْتَعَاذَ بِهِ) مِنَ النَّارِ».^(۱) واته: "حمام جيگه و ماليکي باشه، که موسولمان ده چيته ناويه وه (چونکه خوی تيدا دهشتوات و، خوی خاوين ده کاته وه). جا نه گهر موسولمانيك چوه ناو حمامه وه، با داواي بههشت له خواي گه وه بکات و، په ناشی پی بگريت له ناگري دزه خ". (خوا په نامان بدات. آمين)

نه گهر که سيک به نديه ک، يان که نيزه کيک، يان ولاخيکي کري چي بليت و، نه گهر قهرزيکيشي دايه وه چي بليت؟

سونه ته له وهی په که مياندا - که کرينه که يه - پيشی سهری کويله يان ولاخه کراوه که بگريت و، بليت: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهُ وَخَيْرَ مَا جُبِلَ عَلَيْهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَشَرِّ مَا جُبِلَ عَلَيْهِ). واته: "خوايه، من داواي خهيري نه م شته ت لي ده که م، داواي خهيري نه و ره وشت و سيفه تانهشت لي ده که م که له گهل دروست کردنی نه م شته دا کراون به به شيک له طبعه تی. په ناشت پی ده گرم له خراپه ی نه م شته و، له خراپه ی نه و ره وشت و سيفه تانهش که له گهل دروست کردنی نه م شته دا کراون به به شيک له طبعه تی".

پيشريش له ((کيبي زيکوه کاني نيکاج)) دا نه و حه ديسه مان هينا، که له (سُننِی (أَبُو دَاوُد) و له غهيري نه ويشدا له م باره وه هاتبوو.

(۱) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۱۵۴ / به ژماره: ۳۱۵. وه کو نيمامي نه وه وی فهرموويه تی: رسته ی نه م حه ديسه لاوازه، چونکه وه کو نيمامي (بُوصَيْرِي) و نيمامي (سَخَاوِي)ش فهرموويانه: که سيکی لاوازی تيدايه، به ناوی (يَحْيَى) ی کوري (عُبَيْدُ اللَّهِ) وه. پروانه: إِثْحَافُ الْخَيْرَةِ الْمَهْرَةِ / ۱ / ۲۹۹ - ۳۰۰ / به ژماره: ۵۰۵، وَالْمَقَاصِدُ الْحَسَنَةُ / ۱ / ۷۰۰ / به ژماره: ۱۲۵۵.

ههروه‌ها سونه‌ته له دانه‌وه‌ی قهرزیشدا به خاوه‌ن قهرزه‌که بلیت: (بَارَكَ اللهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ، وَجَزَاكَ خَيْرًا). واته: "خوا بهره‌کهت بخاته خیزان و ماله‌که‌ته‌وه‌و، پاداشتی خه‌یریشت بداته‌وه".

نه‌گهر که‌سیک له‌سه‌ر و لاخ خو‌ی نه‌ده‌گرت چی بلیت، چی دو‌عا‌یه‌کی‌شی بۆ بکریت؟

بۆمان رپوایه‌ت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (جریر) ی کوری (عَبْدُاللهِ) ی (بَجَلِي) سه‌وه (خوای لێ‌رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: سکا‌لای نه‌وه‌م برده‌ لای پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت)، که ناتوانم له‌سه‌ر و لاخ خو‌م بگرم، نه‌ویش به‌ده‌ستی کیشای به‌سه‌ر سینه‌مداو، فه‌رمووی: «اللَّهُمَّ، ثَبِّتْهُ، وَاجْعَلْهُ هَادِيًا مَهْدِيًا». (1) واته: "خوا‌یه‌ را‌گی‌راوی بکه‌و، بیکه به‌رینگه‌پیشانده‌رو، هیدایه‌تیشی بده‌و بیخه‌ره سه‌ر رینگه‌ی راست".

**نابیت که‌سی خوینده‌وار یان که‌سانی تریش شتیک بۆ خه‌لکی باس بکه‌ن،
که لینی تینه‌گه‌ن، یان ترسی نه‌ومیان لێ بکریت، که ماناکه‌ی بگۆرن و،**

به‌ پیچه‌وانه‌ی مه‌به‌سته‌که‌یه‌وه‌ لیک‌ی بده‌نه‌وه

خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ﴾ [إبراهيم: 4] واته: {ئیمه هیچ پیغه‌مبه‌ریکمان نه‌ناردوه به‌ زمانی گه‌لو هۆزه‌که‌ی خو‌ی نه‌بی‌ت، تاوه‌کو به‌رنامه‌و شه‌ریعه‌ته‌که‌ی خویان بۆ روون بکه‌نه‌وه}.

---

(1) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / 5 / 2260 / به ژماره: 5739، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / 4 / 1925

/ به ژماره: 2475.

بۆشمان رېوايەت كراوه له هەردوو صحیحی بوخاری و موسلیمدا، كە كاتیک هاوہلی خۆشەویست (مُعَاذ) (خوای لی رازی بیت) نوێژی جەماعەتی درێژ كردهوہ، پێغەمبەری خوا (درودی خوای لەسەر بیت) پێی فەرموو: «أَفْتَانُ أُنْتِ، يَا مُعَاذُ؟»^(۱) واتە: "ئەي (مُعَاذ) تۆ دەتەوێت خەلكی تووشی فیتنە بكەیت و لەنوێژی جەماعەت دووریان بچەیتەوہ؟!".

بۆشمان رېوايەت كراوه له صحیحی بوخاریدا، له ئیمامی (علی) ەوہ (خوای لی رازی بیت)، كە فەرموو یەتی: "شَتِيكَ بُوْ خەلكی باس بكەن، كە لێی تییگەن، بۆ ئیوہ پێتان خۆشە كە خواو پێغەمبەرە كە ی بەدرۆ بخرێنەوہ؟!".^(۲)

دەكریت كەسی زانا یان ئامۆزگاریكەر داوا له ئامادەبوانی كۆرەكەیان

بكەن كە بێدەنگی پابگرن، تا بەباشی گوێی بۆ بگرن و ئێی تییگەن

بۆمان رېوايەت كراوه له هەردوو صحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوہلی خۆشەویست (جَرِيْرِي كورپی (عَبْدُالله) ەوہ (خوای لی رازی بیت)، كە فەرموو یەتی: پێغەمبەری خوا (درودی خوای لەسەر بیت) له حەجی مائناواییدا پێی فەرموو: "خەلكیم بۆ بێدەنگ بكە". ئەوجا فەرموو: «لَا تَرْجِعُوا بَعْدِي كَفَّاراً، يَضْرِبُ بَعْضُكُمْ رِقَابَ بَعْضٍ»^(۳) واتە: "لەدوای وەفاتی من (یان لەدوای جیابوونەوہ له من) كافر مەبنەوہو، خوێنی یە كتر بە حەلال بزانی (یان وەكو كافرەكان مەكەن) هەندێكتان بەدەن له گەردنی هەندێکی تەرتان".

(۱) پروانە: صَحِيْحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۲۴۹ / بە ژمارە: ۶۷۳، وَصَحِيْحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۳۳۹ / بە ژمارە: ۴۶۵.

(۲) پروانە: صَحِيْحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۵۹ / بە ژمارە: ۱۲۷.

(۳) پروانە: صَحِيْحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۵۶ / بە ژمارە: ۱۲۱، وَصَحِيْحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۸۱ / بە ژمارە: ۶۵.

نه گهر كه سيكي په پيره وليكړاو كاريكي دروستي كرد، كه به رواله ت

نادرست بوو چي بليت؟

بزانه كه كه سي زاناو ماموستاو دادوهر و موفتي و شيخي په وروږده كارو غهيري نه وانيش، لهو كه سانه ي كه په پيره ويان لي ده كريت و، بوچوونيان وهرده گيريت، سونه ته خويان به دوور بگرن لهو كردارو گوفتارو هه لس و كه وتانه ي، كه به رواله ت ناحه قن، باوه كو له سهر حه قيش بن تيدا. چونكه نه گهر وا بكن، خراپه ي لي په يدا ده بيت.

- په كيك لهو خراپانه نه وه، كه زوريك لهو كه سانه ي پي ده زانن وا گومان ده بن، كه رواله تي نهو كار له هه موو حاله تيكدا هه درووسته و، دواتر ده بيت به شهر ع و بو هه تا هه تايه كاري پي ده كريت.
- خراپه يه كي تريشيان نه وه، كه خه لكي به چاوي كه مو كور تيه وه ته ماشاي كه سه كه ده كه نو، باوه رپيان واي ليدت، كه كه سيكي كه مو كور ته و، زمانيانيشيان لي به ره لا ده كه ن.
- خراپه يه كي تريشيان نه وه، كه خه لكي گوماني خراپي پي ده بن و، ليني دوورده كه ونه وه و، كه ساني ترishi لي دوور ده خه نه وه، بو نه وه ي زانستي لي وهر نه گرن.
- هه روه ها رپوايه ت و شايه تيدانشي لي وهر نا گيريت و، كار به فه تواسي ناكريت و، خه لكيش مه يليان ناميتيت بو وهر گرتني نهو زانستانه ي كه بيته تي.

جا نه مانه چند خراپه يه كي ناشكرا بوون، كه پويسته نهو كه سه خو ي له دانه دانه يان به دوور بگريت، چي جاي هه موويان.

خَوَّ نَهْ گەر پئویستی به یه کیتک لهو کارانه هه بوو، له واقیعیشدا له سهر حهق بوو، نهوا با به ئاشکرا نه یکات. خَوَّ نَهْ گەر به ئاشکرا کردی، یان خَوَّی ئاشکرا بوو، یان پئی وابوو که بهرزه وهندی هه به له به ئاشکرا کردیدا، تاوه کو بزانیته که دروسته و، حوکمی شهرع له باره یه وه چیه، نهوا پئویسته بلیت: (ئهمه ی که من کردم حهرام نیه. یان بویه کردم، تا بزانی حهرام نیه، نه گەر بهم جوړه بکریته که من کردم، نهویش وها وه هایدو، به لگه که شی نه وه و نه وه یه).

بۆمان ریوایهت کراوه له ههردوو سهیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه لئی خَوَّ شه ویست (سَهْل) ی کوری (سَعْد) ی (سَاعِدِي) سه وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوام بینی (درودی خوای له سهر بیت) له سهر مینه رپاوه ستابوو، (اللهُ أَكْبَرُ) ی ده کردو، خه لکیش به شوینیدا (اللهُ أَكْبَرُ) یان ده کرد. نهوجا قورئانی خویندو، رکوعی بردو، خه لکیش به شوینیدا رکوعیان برد. پاشان ههستایه وه و، نهوجا گه رایه وه دواوه و، له سهر زهوی سه جده ی بردو، پاشان گه رایه وه بۆ سه ر مینه ره که، ههتا له نوێزه که ی بوویه وه. نهوجا پرووی کرده خه لکه که و، فهرمووی: «أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا صَنَعْتُ هَذَا لِتَأْتُمُوا، وَلِتَعْلَمُوا صَلَاتِي». واته: "ئه ی خه لکینه، بویه وام کرد، تا شوینم بکه ونو، فیری چوئیتی نوێژ کردنیشم بن".^(۱)

ههروه ها گه لیک هه دیسی تریش سه بارهت بهم باسه هاتوون، یه کیتک له وانه هه دیسه که ی: «ئوه (صَفِيَّة) یه». ^(۲)

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۱ / ۳۱۰ / به ژماره: ۸۷۵، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۳۸۶ / به ژماره: ۵۴۴.

(۲) نیمامی بوخاری و موسلیم ریوایه تیان کرده له دایکی ئیمانداران (صَفِيَّة) ی کچی (حَبِيْبَة) سه وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: جارنیک پیغه مبهری خوای له مزگه وتدا مابوو یه وه بۆ (اعْتِكَاف)، منیش شه و هاتم بۆ خزمه تی و، هه ندیک قسم له خزمه تیدا کردو،

له صحیحی بوخاریشدا هاتوه، که جارِیک ئیمامی (عَلِیَّ) به راوهستانهوه ئاوی دهخواردهوهو، فهرمووی: "پَیغَمبَهْرِی خَوَام بَیْنِیْهِ (درودی خوی لهسر بیت) که بهم جۆرهی دهکرد، ئیوه منتان بینی".^(۱) (واته: بینومه ئهویش به راوهستانهوه ئاوی خواردۆتهوه).

فهرمایشته کانی پَیغَمبَهْرِی خَوَاو هاوهلآن و شویتکه وتوانیش لهم بارهیهوه له کتیه صحیحه کاندایه شهوورن.

پاشان ههستام بگهڕیمهوه، پَیغَمبَهْرِی ههستا له گهلهما تا رهوانهم بکاتهوهوه، لهو کاتهشدا مالمان له خانوویهکی هاوهلی خو شهویست (أَسَامَةَ) ی کورپی (زَیْد) دا بوو، جا که دههچووین دوو پیار له پشتیوانان بهلاماندا تپهڕینو، که چاویان به پَیغَمبَهْرِی خوا کهوت رۆیشته کهیان تیزو خیرا کرد، پَیغَمبَهْرِی بی فهرموون: "بهله مه کهن و لهسه رخۆ بن، نهوه (صَفِیَّة) ی کچی (حَبِی) ه". جا نهوانیش وتیان: "(سُبْحَانَ اللَّهِ) نهی پَیغَمبَهْرِی خوا". پَیغَمبَهْرِی فهرمووی: «إِنَّ الشَّيْطَانَ يَجْرِي مِنَ الْإِنْسَانِ مَجْرَى الدَّمِ، وَإِنِّي خَشِيتُ أَنْ يَقْدِفَ فِي قُلُوبِكُمْ سُوءًا - أَوْ قَالَ - شَيْئًا». واته: بهراستی شهیتان له لاشه ی مروڤدا بهناو رپهروهی خویندا دهروات، منیش بهراستی ترسام خه یالیککی خراب یان شتیک بخته دلئانهوه. پروانه: صَحِيْحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۱۹۵ / به ژماره: ۳۱۰۷، وَصَحِيْحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۷۱۲ / به ژماره: ۲۱۷۵.

(۱) پروانه: صَحِيْحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۱۳۰ / به ژماره: ۵۲۹۲.

نه گهر که سیکي په یرمولیکراو کاریکی نه و جوړوی کرد، شوینکه وتو مګانی

چی پی بلین؟

بزانه که نه گهر که سیکي شوینکه وتوو شتیکی له ماموستایه کی خوی بینی، یان له یه کیګ له و که سانه ی که په یره ویان لی ده کریت و، شته کهش له پړواله تدا خراب بوو، نهوا بوی هدی به مبهستی وهر گرتی رینموی پرسیاری لی بکات. جا نه گهر به له بیرنه بوون کرد بووی، نهوا پی ده زانیت و وازی لی ده هیئت، نه گهر به دهستی نه نقه ستیش کرد بووی و، له واقعی شدا دروست بوو، نهوه بوی روون ده کاته وه.

بومان ریوایت کراوه له هردوو صحیحی بوخاری و موسلیما، له هاوه لی خو شه ویست (أسامة) ی کوری (زید) هوه (خواله هردو کیان رازی بیت)، که فهرمووی ته: جاریک پیغه مبری خوا (درودی خوی له سر بیت) له پراوه ستانی کیوی (عرفه) گه پراهوه، جا که گه شته نهو ریگه یه ی حاجیه کان پیدا تیده پهرین له نیوان دوو که ژه که دا، دابهزی و، دهستی به تاو گه یاندو، پاشان ده ستویژی گرت و، منیش عه رزم کرد: "نه ی پیغه مبری خوا، ده ته ویت نویژ بکهیت؟". نهویش فهرمووی: "نویژ له پیشته وهیه".^(۱) واته: له (مزدلفة) نویژ ده کهین.

منیش ده لیم: بویه (أسامة) وای فهرموو. چونکه گومانی وا بوو، که پیغه مبر نویژی مه غریبی له بیر چوه. چونکه بهر له در چوونی پیغه مبر کاتی نویژی مه غریب هاتبوو.

هروه ها له هردوو صحیحی بوخاری و موسلیما نهو فهرمایشته ی هاوه لی خو شه ویست (سعد) ی کوری (آبو وقاص) یشمان بۆ ریوایت کراوه، که عهرزی

---

(۱) بروانه: صحیح البخاری / ۱ / ۶۵ / به ژماره: ۱۳۹، وصحیح مسلم / ۲ / ۹۳۴ / به

ژماره: ۱۲۸۰.

پتغمبه‌ری کردوه: "ئه‌ی پتغمبه‌ری خوا، ئه‌وه چیه وا فلانه که‌ست په‌راند (و هیجت پینه‌دا)؟! سویند به‌خوا من به‌که‌سیکی ئیمان‌داری ده‌زانم".^(۱)

له‌ سه‌حیحی موسلیمیشدا هاتوه، له‌ هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (بُرَيْدَة) وه، که‌ پتغمبه‌ری خوا (درودی خوی له‌سه‌ر بیت) له‌ رۆژی فه‌تخی شاری (مَكَّة) ی پی‌رۆزدا چهند نو‌یژنکی به‌یه‌ك ده‌ست‌نو‌یژ کرد. ئیمامی (عُمَر) یش (خوای لی‌رازی بیت) عه‌رز ی کرد: "ئه‌م‌رۆ شتی‌کت کرد، که‌ پیشتر نه‌تکرده‌وه". پتغمبه‌ریش فه‌رمووی: "هه‌ر به‌ ده‌ستی ئه‌نقه‌ست کردم، ئه‌ی (عُمَر)".^(۲)

جا‌حه‌دییی هاو‌پتیه‌ی ئه‌مانه‌ گه‌لیک زۆرنو، له‌ کتیبه‌ سه‌حیحه‌ کانی‌شدا مه‌شه‌وورن.

باسی هاندان له‌سه‌ر پاو‌یژ کردن

خوای گه‌وره‌ فه‌رموویه‌تی: ﴿وَتَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ﴾ [آل عَمْرَان: ۱۵۹] واته: {له‌ کاروباری موسولماناندا پرس و پاو‌یژیان بی‌بکه‌}.

حه‌دیه‌ سه‌حیحه‌ کانی‌ش له‌مباره‌وه‌ گه‌لیک زۆرو مه‌شه‌وورن، به‌لام که‌ ئه‌م ئایه‌ته‌ پی‌رۆزه‌ هه‌بیت پی‌ویست به‌هیچ به‌لگه‌یه‌کی تر ناکات. چونکه‌ ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره‌ له‌ کتیبه‌که‌ی خویدا به‌ ده‌قیکی روون فه‌رمان به‌ پتغمبه‌ره‌که‌ی بکات که‌ ده‌بیت پاو‌یژ بکات - له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی که‌ ته‌واوترینی دروستکراوه‌ کانی‌تی -، ئیتر ده‌بیت بو‌ که‌سانی تر چۆن بیت؟

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۱۸ / به‌ ژماره: ۲۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۱۳۲ / به‌ ژماره: ۱۵۰.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۲۳۲ / به‌ ژماره: ۲۷۷.

جا بزانه که هەر کهسیک بیهویت کارێک بکات، سونهته لهوبارهوه راویژ بکات بهو کهسهی، که متمانهی ههیه به دین و شارهزایی و زیرهکی و دلسۆزی و بهپاریزی و بهسۆزیه کهی.

ههروهها سونهته راویژ به کۆمهلیکی زۆر لهو کهسانهش بکات، که نهو سیفهتانهیان ههیهو، پێشیان بلێت مهبهستی لهو کاره چیهو، بهرژهوهندی و زیانی کاره کهشیان بۆ روون بکاتهوه، نه گهر شتیکی لی دهزانی.

نهو جا دهبیته نهو کهسانه زیاتر راویژ بکهن، که سهپرهرشتیاری کاروباری گشتی ده کهن، وه کو سولتانو، دادوهرو، هاووتنه کانیا.

نهو هه دیسه سهحیحانهش که سهبارته به راویژ کردنی ئیمامی (عَمَر)ی کوری (خَطَّاب) به هاوهله کانیو، که پرانهوهی بۆ فرمایشتی نهوان هاتون، گهلیک زۆرو مه شهوورن.^(۱)

پاشان سوودی راویژ کردن بریتیه له قبول کردنی بۆچوونی کهسه راویژینکراوه که، نه گهر نهو سیفهتانهی ههبوو که باسمان کردن، به مهرجیک رێنموونیه کهی ههچ خراپهیه کی تیدا نهبوو.

نهو جا پێوستیشه له سهر کهسه راویژینکراوه که چهنده ده توانیت دلسۆزی خوی پیشان بداتو، بیرو هۆشی خوی لهو بارهوه بخاته کار.

چونکه بۆمان رپوایته کراوه له سهحیحی موسلیمدا، له هاوهلی خۆشهویست (تَمِیم)ی (دَارِی)هوه (خوای لی رازی بیته)، نهویش له پێغه مبهری خواوه (درودی خوای

---

(۱) به کیک لهوانه هه دیسی ته شریف بردنه که بهتی بۆ ولاتی شام، که له رینگه خه بهریان پێدا، بهتاو نهخۆشی له ولاتی شامدا بلا بوتهوه، نهویش هاوهلانی کۆ کردهوه و پرسو راویژی بۆ کردن، که ته شریف بیات یان بگه رپتهوه. پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۶۳ / به ژماره: ۵۳۹۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۷۴۰ / به ژماره: ۲۲۱۹.

له‌سەر‌بیت)، که فەرموویه‌تی: «الدَّيْنُ النَّصِيحَةُ». واته: "ئاین بریتیه له دلسۆزی و نامۆزگاری". جا ئیمه‌ش عه‌رزمان کرد: "دلسۆزی و نامۆزگاریه بۆ کی؟" ئه‌ویش فەرمووی: «لِلَّهِ وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأَيِّمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ». واته: "بۆ خواو، بۆ کتیبه‌که‌ی و، بۆ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و، بۆ پیشه‌وایانی موسولمانان و، بۆ هه‌موو موسولمانانیش".^(۱)

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه له (سُنَنِی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) و (نَسَائِي) و (ابْنُ مَاجَه) دا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی‌رازی بیت)، که فەرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سەر‌بیت) فەرموویه‌تی: «الْمُسْتَشَارُ مُؤْتَمَنٌ». واته: "که‌سی راوێژینکراو جینگه‌ی متمانه‌یه".^(۲)

باسی هاندان له‌سەر‌قسه‌ی باش کردن

خوای گه‌وره فەرموویه‌تی: ﴿وَإِخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ [الجنر: ۸۸] واته: {بالی سۆزو ره‌حه‌ت بۆ باوه‌رداران راجه‌و، له‌گه‌لیاندا بیته‌فسانه مامه‌له‌ بکه}.

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (عَدِي)ی کوری (حَاتِم) هوه (خوای لی‌رازی بیت)، که فەرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سەر‌بیت) فەرموویه‌تی: «اتَّقُوا النَّارَ وَلَوْ بِشِقِّ تَمْرَةٍ».

(۱) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۷۴ / به ژماره: ۵۵.

(۲) پروانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۵۵ / به ژماره: ۵۱۲۸، وَسُنُنُ التَّرْمِذِي / ۵ / ۱۲۵ / به ژماره: ۲۸۲۲، وَسُنُنُ ابْنِ مَاجَهَ / ۲ / ۱۲۳۳ / به ژماره: ۳۷۴۵. ئیمامی (حَاكِم) فەرموویه‌تی: حه‌دیسکی (صَحِيح) له‌سەر‌مه‌رجی بوخاری و موسلیم. پروانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَي الصَّحِيحَيْنِ / ۴ / ۱۴۵ / به ژماره: ۷۱۷۸. منیش ده‌لیم: ده‌قی حه‌دیسه‌که‌م له نوسخه‌به‌چاپگه‌یه‌نراوه‌کانی (سُنَنِ) به‌کانی ئیمامی (نَسَائِي) دا نه‌بیه‌وه!!!

فَمَنْ لَمْ يَجِدْ، فَبِكَلِمَةٍ طَيِّبَةٍ»^(۱) واته: "خوتان له ناگری دوزخ پاریزن، باوه کو به لهته خورمايه کيش بیټ. جائه و کهسهی لهته خورماکهی نه بوو، با به قسه به کی جوان و شیرین خوی پاریزیت".

بوشمان ریوایهت کراوه له هردوو صحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه لی خوشه ویست (أبو هريرة) وه (خوای لی رازی بیټ)، که فدموویه تی: پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیټ) فدموویه تی: «كُلُّ سُلَامَى مِنَ النَّاسِ عَلَيْهِ صَدَقَةٌ، كُلَّ يَوْمٍ تَطْلُعُ فِيهِ الشَّمْسُ تَعْدِلُ بَيْنَ الْأَثْنَيْنِ صَدَقَةٌ، وَتُعِينُ الرَّجُلَ فِي ذَاتِهِ، فَتَحْمِلُهُ عَلَيْهَا أَوْ تَرْفَعُ لَهُ عَلَيْهَا مَتَاعَهُ صَدَقَةٌ. قَالَ: وَالْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ صَدَقَةٌ، وَبِكُلِّ خُطْوَةٍ تَمْشِيهَا إِلَى الصَّلَاةِ صَدَقَةٌ، وَتَمِيطُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ صَدَقَةٌ»^(۲) واته: "هموو روژنیک که خور هلدیت، هموو به کیك له جو مگه کانی لاشه ی ناده میزاد خه یرو صدهده قه به کیان له سه ره: دادپهروه ری بکهیت له نیوان دوو که سداو ناو بژیان بکهیت و به کیان بجهیته وه و صدهده قه به که، یارمه تی پیاو نیک بدهیت تا سواری و لآخه که ی بیټ، یان کول و باره که ی بو بار بکهیت صدهده قه به که، قسه به کی خوش و شیرین صدهده قه به که، به هموو ههنگاو نیک که ده بیټ بو نویتز کردن صدهده قه به که، نازارو زهحه تیك له ریگه دا لابهیت صدهده قه به که".

منیش ده لیم: (سُلَامَى) بریتیه له به کیك له جو مگه کانی نه ندامه کانی لاشه ی ناده میزاد. جهمعه که شی بریتیه له (سُلَامِيَّاتِ)، وه کو پیشتریش له سه ره تا کانی کتیه که دا باسما ن کرد.

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۴۱ / به ژماره: ۵۶۷۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۷۰۴ / به ژماره: ۱۰۱۶.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۰۹۰ / به ژماره: ۲۸۲۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۶۹۹ / به ژماره: ۱۰۰۹.

بۆشمان رپوایهت كراوه له سه‌حیحی موسلیمدا، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أبو ذر) هوه (خوای لی رازی بیت)، كه فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) پی فهرمووم: «لَا تَحْقِرَنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ شَيْئًا، وَلَوْ أَنْ تَلْقَى أَخَاكَ بِوَجْهِ طَلْقٍ».^(۱) واته: "هیچ کاریکی باش و چاك به بچووك و كه‌مبایه‌خ مه‌زانه، باوه‌كو نه‌وه‌ش بیت كه به روویه‌کی كراوه و خو‌شه‌وه بگه‌یت به برابه‌کی دینی خو‌ت".

سونه‌ته قسه به روونی بكریت بۆكه‌سی بووتیكراو

بۆمان رپوایهت كراوه له (سُنن) ی نیمامی (أبو داؤد) دا، له (عائِشَة) ی دایکی نیماندارانه‌وه (خوای لی رازی بیت)، كه فهرموویه‌تی: فهرمایشتی پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) روون و ئاشكرا بوو له گه‌یاندنی مانادا، به‌جۆرێك كه ئەو كه‌سه‌ی ده‌بیست لێ تێده‌گه‌یشت.^(۲)

بۆشمان رپوایهت كراوه له سه‌حیحی بوخاریدا، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أنس) هوه (خوای لی رازی بیت)، نه‌ویش له پیغه‌مبه‌ری خواوه (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت)، كه نه‌گه‌ر شتیکی بفرموایه، سیاره‌ی ده‌كرده‌وه، هه‌تا لێی حالی ببنو، نه‌گه‌ر ته‌شرفیشتی به‌ئینایه بۆلای كۆمه‌لیك، سلاوی لی ده‌كردنو، سلاوه‌كه‌شی سیاره‌ی ده‌كرده‌وه.^(۳)

(۱) برۆانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٤ / ٢٠٢٦ / به ژماره: ٢٦٢٦.

(۲) برۆانه: سُننُ أَبِي دَاؤُدٍ / ٢ / ٦٧٦ / به ژماره: ٤٨٣٩. نیمامی (تِرْمِذِي) ش به ده‌قیکی هاومانا رپوایه‌تی كرده‌وه، فهرموویه‌تی: حه‌دیسیکی (حَسَن) ه. برۆانه: سُننُ التِّرْمِذِي / ٥ / ٦٠٠ / به ژماره: ٣٦٣٩.

(۳) برۆانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ١ / ٤٨ / به ژماره: ٩٥.

باسی گه مه و گائته کردن

بۆمان ریوایهت کراوه له ههردوو سهیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوهلی خوشهویست (أنس) هوه (خوای لی رازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت) به برا بچوو که کهی نهوی ده فرموو: «يَا أَبَا عُمَيْرٍ، مَا فَعَلَ التَّغْيِيرُ؟»^(۱)

ديسان بۆمان ریوایهت کراوه له ههردوو کتیه کهی ئیمامی (أبو داؤد) و (ترمذی) دا، له هاوهلی خوشهویست (أنس) هوه (خوای لی رازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت) بهوی فرموو: «يَا ذَا الْأُذُنَيْنِ». واته: "تهی خاوهنی دوو گوچکه".

ئیمامی (ترمذی) فرموویته: حه دیسیکی (حسن) ی (صحیح) ه.^(۲)

ديسان بۆمان ریوایهت کراوه له ههردوو کتیه بوخاری و موسلیمدا، که پیاویک هاتوته خزمهتی پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت) و، عهرزی کردوه: "تهی پیغه مبهری خوا، و لاخیکم بهری با سواری بم". پیغه مبهری فرمووی: «إِنِّي حَامِلٌكَ عَلَى وَكَلِّ النَّاقَةِ». واته: "به چکه حوشتریکت ده ده می سواری به". پیاوه کهش عهرزی کرد: "تهی پیغه مبهری خوا، به چکهی حوشتر چی پی بکه م؟". پیغه مبهری فرمووی: «وَهَلْ تَلْدُ الْإِبِلَ إِلَّا التُّوقُ؟». واته: "تهی بیچکه له حوشتری مینه هیچ شتیکی تر حوشتری نیرینهی ده بیت؟!". (واته: هه موو حوشتریک - چی گه وره بیت یان بچووک - هه له حوشتری مینه پهیدا ده بیت).

ئیمامی (ترمذی) فرموویته: حه دیسیکی (حسن) ی (صحیح) ه.^(۱)

---

(۱) بروانه: صحیح البخاری / ۵ / ۲۲۹۱ / به ژماره: ۵۸۵۰، صحیح مسلم / ۳ / ۱۶۹۲ / به ژماره: ۲۱۵۰.

(۲) بروانه: سنن أبي داؤد / ۲ / ۷۱۹ / به ژماره: ۵۰۰۲، سنن الترمذی / ۴ / ۳۵۸ / به ژماره: ۱۹۹۲.

بۆشمان ریوایت کراوه له کتیبه‌که‌ی ئیمامی (تَرْمِذِيّ) دا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: هاوه‌لان عه‌رزى پیغه‌مبه‌ریان کرد (درودی خوای له‌سه‌ر بیت): ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، به‌راستی جه‌نابت گه‌مه‌و گالته‌مان له‌گه‌لدا ده‌که‌یت!!! (واته: چون ده‌بیت جه‌نابت گه‌مه‌و گالته‌ بکه‌یت، که‌چی نه‌هیت کرده‌ له‌ ئیمه‌ که‌ بیکه‌ین!) ئه‌ویش فه‌رمووی: «إِنِّي لَا أَقُولُ إِلَّا حَقًّا». واته: "من بیجگه‌ له‌ قسه‌ی راست هیچی تر نالییم". (واته: هه‌رچی بلییم هه‌ر راسته‌).

ئیمامی (تَرْمِذِيّ) فه‌رموویه‌تی: هه‌دیسیکی (حَسَن) ه. (۲)

بۆشمان ریوایت کراوه له‌ کتیبه‌که‌ی ئیمامی (تَرْمِذِيّ) دا، له‌ هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبْنُ عَبَّاسٍ) هوه‌ (خوای له‌سه‌ر بیت)، ئه‌ویش له‌ پیغه‌مبه‌ری خواوه‌ (درودی خوای له‌سه‌ر بیت)، که‌ فه‌رموویه‌تی: «لَا تُمَارِ أَخَاكَ، وَلَا تُمَارِحُهُ، وَلَا تَعِدُهُ مَوْعِدًا، فَتُخْلِفُهُ». (۳) واته: "چه‌ندوچوون و مشت و مر له‌ گه‌ل برای خۆتدا مه‌که‌و، گه‌مه‌و گالته‌شی له‌ گه‌لدا مه‌که‌و، به‌لین و مه‌وعیدیشی مه‌ده‌ری، دواتریش بۆی جیه‌جی نه‌که‌یت!!!".

زانایان فه‌رموویانه: گه‌مه‌و گالته‌ی نه‌هی لی کراو ئه‌ویه‌ که‌ زیاده‌ره‌وی تیدا بکریت و، به‌رده‌وامیش بکریت، که‌ ئه‌م جو‌ره‌ ده‌بیته‌ هۆی پیکه‌نینی زۆرو، ره‌قبوونی دل، مروفیش مه‌شغول ده‌کات له‌ زیکری خوا، له‌ بیر کردنه‌وه‌ له‌ بابته‌ گه‌رنگ و

(۱) بروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۱۸ / به‌ ژماره: ۴۹۹۸، وَسُنُّ التَّرْمِذِيِّ / ۴ / ۳۵۷ / به‌ ژماره: ۱۹۹۱.

(۲) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِيِّ / ۴ / ۳۵۷ / به‌ ژماره: ۱۹۹۰. له‌ نوسخه‌ به‌ چاپگه‌یه‌ نه‌راوه‌ کاندا نوسراوه: هه‌دیسیکی (حَسَن) ی (صَحِيح) ه.

(۳) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِيِّ / ۴ / ۳۵۹ / به‌ ژماره: ۱۹۹۵. رسته‌که‌ی لاوازه. بروانه: الْمُغْنِي عَنْ حَمْلِ الْأَسْفَارِ / ۱ / ۴۷۸ / به‌ ژماره: ۱۸۱۷، وَبُلُوغُ الْمَرَامِ / ۴۵۳ / به‌ ژماره: ۱۵۱۲.

سهره كيه كاني نايرو، له زوربه ي كاته كانشدا سهرده كيشيت بو نازارداني دلي
يه كترو، رِقو كينه پهيدا ده كاتو، شكومه ندى و ريزو و يقاريش ناهي ليت.

سه بارهت بهو گالته و گه پهبش كه نم جوړه شتانه ي تيدا نيه، نهوه نهو گه مهو
گالته ره او دروسته يه، كه پيغهمبه رى خوا (درودى خواى له سر بيت) كردوويه تى.
نهو يش تنه ا له هه نديك حالته ي زور كه مو ناوازه دا ده ي كرد، له بهر بهرژه وه نديه كى
تايه تى و، له بهر دل خو ش كردنى كه سى بهرام بهر، كه نم جوړه گالته كردنه به
هيچ جوړيك ريگرى له سر نيه. بهلكو - نه گه بهم جوړه بيت - سونه ته. بو به
توش پشت به مه بيهسته كه له زانا يانه وه بو مان هيتايت و، خوشمان له م حه ديسان ه وه
ته حقيقمان كردو، حوكمه كه يمان روون كرده وه. چونكه يه كيكه له و جيگانه ي كه
ناگا ليوونيان زور پيوسته. ته و فيقيش تنه ا به ده ستي خوايه.

باسى شه فامهت و تكا كردن

بزانه كه تكا كردن لاي ده سه لاتداران و لاي كه ساني تر يش هه ر سونه ته، نيتز
چى خاوه ن ماف بيكات يان نهو كه سانه ي كه ماف ده گه ريننه وه بو خاوه نه كه ي،
به م هر جيك تكا كردنه كه سه بارهت به حه ديكي شهر عى، يان شتيكى وا نه بيت، كه
دروست نه بيت وازى لي بهتريت و ده ستي لي هه لگيرت. وه كو تكا كردن لاي نهو
كه سه ي چاوديري مندا ل، يان شيت، يان مالى وه قف، يان شتى له و جوړه ده كات،
سه بارهت به وازه يان له هه نديك له و مافانه ي كه له ژير ده سه لاي نه و دان.

جا هه موو نم جوړه تكا كردنانه حه رامن و، حه رامه كه سى تكا كار بيانكات و،
حهراميشه كه سى تكاليكرو او قبووليان بكات و، حهراميشه كه سى تر هه و ليان تيدا
بدات، نه گه ر زاني بهو جوړه يه.

به‌لگه‌کانی هموو نه‌مانه‌ی باسم کردن له قورئان و له سونه‌ت و له فره‌مایشتی زانایاندا گه‌لیک زۆرو ئاشکران.

خوای گه‌وره فره‌موویه‌تی: ﴿مَنْ يَشْفَعُ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا وَمَنْ يَشْفَعُ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا﴾ [النساء: ۸۵] واته: {ئهو كه‌سه‌ی تکه‌یه‌کی باش بکات و هه‌ول بدات که‌سیک بگاته کارێکی خه‌یر، خۆیسی پاداشتی چاکی له‌و تکا کردنه‌و له‌و هه‌ول‌دانه‌ ده‌ست ده‌که‌وێت، ئهو که‌سه‌ش تکه‌یه‌کی خراب بکات و هه‌ول بدات که‌سیک بگاته کارێکی خراب، خۆیسی پاداشتی خرابی له‌و تکا کردنه‌و له‌و هه‌ول‌دانه‌ ده‌ست ده‌که‌وێت، خوای گه‌وره‌ش ناگادارو چاودێرو به‌توانایه‌ به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا}.

- وشه‌ی (مُقِيت) واته: به‌تواناو بریارده‌ر له‌ چاره‌نووس (المُقْتَدِرُ وَالْمُقَدَّر).
ئهمه‌ لی‌کدانه‌وه‌ی شاره‌زایانی زمانه‌و، له‌ هاوه‌لی خۆشه‌ویست (ابنُ عَبَّاس) و له‌ ته‌فسیرزانی تریشه‌وه‌ هینراوه‌.
  - هه‌ندیکیش له‌ ته‌فسیرزانی فره‌موویانه: (مُقِيت) واته: پاسه‌وان و پارێزه‌ر (حَفِیظ).
  - و تراویشه: (مُقِيت) ئهو که‌سه‌یه‌ که‌ ژبواری رزقی هه‌موو گیانه‌به‌رانی له‌سه‌ره‌.
  - شیخی (کَلْبِي)ش فره‌موویه‌تی: (مُقِيت) ئهو که‌سه‌یه‌ که‌ پاداشتی چاکه‌و خراپه‌ ده‌داته‌وه‌.
  - و تراویشه: (مُقِيت) واته: چاودێرو ناگادار (شَهِيد). که‌ ئه‌میش هه‌ر بۆ مانای پاسه‌وان و پارێزه‌ر (حَفِیظ) ده‌گه‌رێته‌وه‌.
- وشه‌ی (کِفْل)یش واته: به‌ش و پشک.

سه‌بارت بهو (شَفَاعَة) و تکا کردنش که له نایه‌ته‌که‌دا باسکراوه، زۆربه‌ی زانایان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ن که بریتیه له تکا کردنی هه‌ندیک له خه‌لکی بۆ هه‌ندیکی تریان.

وترایشه (شَفَاعَة) ی (حَسَنَة) ئه‌وه‌یه: که موسولمان ئیمان و باوه‌ره‌که‌ی خۆی دوو‌قات بکاته‌وه، به‌وه‌ی که شهر له‌گه‌ل کافرو بیباوه‌ره‌کاندا بکات. ^(۱) خواش له هه‌موو که‌س زانا تره.

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو مُوسَى) ی (أَشْعَرِي) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: ئه‌گه‌ر که‌سیکی خاوه‌ن پێویستی به‌هاتایه بۆ خزمه‌تی پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت)، پێغه‌مبه‌ریش رووی ده‌کرده ئه‌و هاوه‌لانه‌ی که له‌خزمه‌تیدا دانیشتبوون و، ده‌یفه‌رموو: «اشْفَعُوا تُؤْجَرُوا، وَيَقْضِي اللَّهُ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّهِ مَا أَحَبَّ». واته: "تکای باش بکه‌ن بۆ که‌سانی نیازمه‌ند و لێقه‌وماو، تا پاداشتی باشتان لای خوا ده‌ست بکه‌ویت، ئه‌و برپاره‌ش خوای گه‌وره پێی خۆشه له‌سه‌ر زمانی پێغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌وه بۆتان روون ده‌کاته‌وه".

له رپوایه‌تی‌کشدا به‌م جوّره هاته‌وه: (مَا شَاءَ). ^(۲)

له رپوایه‌تی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) یشدا به‌م جوّره هاته‌وه: «اشْفَعُوا إِلَيَّ لِتُؤْجَرُوا، وَلَيَقْضِي اللَّهُ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّهِ مَا شَاءَ». واته: "لای من تکای بۆ بکه‌ن، تا پاداشتی

---

(۱) نَقَلَ الْوَأَحَدِيُّ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ -: أَنَّ الشَّفَاعَةَ الْحَسَنَةَ هِيَ أَنْ يَشْفَعَ إِمَانُهُ بِاللَّهِ بِقِتَالِ الْكُفَّارِ - أَيْ يَضُمُّهُ إِلَيْهِ - وَالشَّفَاعَةُ السَّيِّئَةُ أَنْ يَشْفَعَ كُفْرُهُ بِالْمَحَبَّةِ لِلْكَفَّارِ وَتَرْكُ إِيدَانِهِمْ.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۲ / ۵۲۰ / به ژماره: ۱۳۶۵، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۲۶ / به ژماره: ۲۶۲۷.

چاکه تان بدریته‌وه‌و، خوای گه‌وره‌ش له‌سه‌ر زمانی پیغه‌مبهره‌که‌یه‌وه‌ نه‌و بریاره ده‌دات، که خۆی ویستویه‌تی".^(۱)

جا نهم ریوایه‌ته‌مانای ریوایه‌تی هه‌ردوو سه‌حیحه‌که‌ پروون ده‌کاته‌وه.

بۆشمان ریوایه‌ت کراوه‌ له‌ سه‌حیحی بوخاریدا، له‌ هاوه‌لی خوشه‌ویست (ابنُ عَبَّاس) هه‌وه (خوا له‌ هه‌ردووکیان رازی بیت)، سه‌باره‌ت به‌ چیرۆکه‌که‌ی (بَرِیرَة) و میرده‌که‌ی. (ابنُ عَبَّاس) فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبهری خوا (درودی خرای له‌سه‌ر بیت) به‌ (بَرِیرَة) ی فه‌رموو: «خۆزگه‌ ده‌گه‌راییته‌وه‌ بۆلای میرده‌که‌ت». نه‌ویش عه‌رز ی کرد: "ئه‌ی پیغه‌مبهری خوا، ئایا جه‌نابت فه‌رمانم یی ده‌که‌یت؟" پیغه‌مبهریش فه‌رمووی: «ته‌نها تکا ده‌که‌م». نه‌ویش عه‌رز ی کرد: "ده‌ی من پتویستم پتی نه‌ی".^(۲)

بۆشمان ریوایه‌ت کراوه‌ له‌ سه‌حیحی بوخاریدا، له‌ هاوه‌لی خوشه‌ویست (ابنُ عَبَّاس) هه‌وه (خوا له‌ هه‌ردووکیان رازی بیت)، که‌ فه‌رموویه‌تی: کاتیک (عَیْنَة) ی کور ی (حِصْن) ی کور ی (حُدَیْفَة) ی کور ی (بَدْر) گه‌راییه‌وه‌، لای (حَرّ) ی کور ی (قَیْس) ی برازای مایه‌وه‌، که‌ یه‌ کیک بوو له‌و که‌سانه‌ی ئیمامی (عَمْر) له‌خۆی نزیک ی ده‌کردنه‌وه‌. (عَیْنَة) وتی: "ئه‌ی برازاکه‌م، لای نهم فه‌رمانه‌وایه‌ ریزو حورمه‌تیک هه‌یه‌، داوای مۆله‌تی لی بکه‌، با بیینم". ئیمامی (عَمْر) یش رینگه‌ی پێدا. جا که‌ چوه ژووره‌وه‌، وتی: "هیی، کور ی (حَطَّاب)، سویند به‌خوا به‌خششی زۆرمان ناده‌پتی‌و، به‌ دادپه‌روه‌ریش حوکم ناکه‌یت له‌ ناوماندا!!!" ئیمامی (عَمْر) یش تووره‌بوو، هه‌تا ویستی په‌لاماری بدات. (حَرّ) یش عه‌رز ی کرد: ئه‌ی فه‌رمانه‌وای ئیمانداران، خوای گه‌وره‌ به‌ پیغه‌مبهره‌که‌ی خۆی فه‌رموه‌: ﴿خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ﴾، جا نهمه‌ش یه‌کیکه‌ له‌ نه‌فامه‌کان.

(۱) پروانه: سَنُنُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۵۵ / به‌ ژماره‌: ۵۱۳۱.

(۲) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۰۲۳ / به‌ ژماره‌: ۴۹۷۹.

(ابن عَبَّاس) ده‌فهرمویت: سویند به‌خوا که نایه‌ته‌که‌ی خوینده‌وه، نیمامی (عَمَر) لئی تینه‌په‌ری. چونکه که‌سیکی زور هه‌لو‌یسته‌که‌ر بوو له به‌رام‌به‌ر کتیه‌که‌ی خوای گه‌وره.^(۱)

مژده پیدان و پیروزیایی کردن سونه‌ته

- خوای گه‌وره فهرموویه‌تی: ﴿فَتَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيحْيَى﴾ [آل عمران: ۳۹] واته: {جا جو‌به‌ئیل بانگی چه‌زره‌تی (زَکْرِيَّا) ی کردو، ئه‌ویش له‌و کاته‌دا له می‌حرا‌به‌که‌دا را‌وه‌ستا‌بوو نویژی ده‌کرد، بیی فهرموو: خوای گه‌وره مژده‌ت ده‌داتی به‌ پیدانی کورپیکی چاک به‌ناوی (يَحْيَى) وه}.
- هه‌روه‌ها فهرموویه‌تی: ﴿وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبَشْرَى﴾ [الأنكبت: ۳۱] واته: {له‌ کاتیک‌دا نی‌ردرا‌وه‌ کا‌ئمان مژده‌که‌یان هینا بو چه‌زره‌تی (إِبْرَاهِيم)}.
- هه‌روه‌ها فهرموویه‌تی: ﴿وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبَشْرَى﴾ [هود: ۶۹] واته: {به‌راستی نی‌ردرا‌وه‌کانی ئیمه مژده‌که‌یان هینا بو چه‌زره‌تی (إِبْرَاهِيم)}.
- هه‌روه‌ها فهرموویه‌تی: ﴿فَبَشِّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ﴾ [الصافات: ۱۰۱] واته: {ئیمه‌ش مژده‌ی کورپیکی به‌نا‌رام و خو‌گرمان دا به‌ چه‌زره‌تی (إِبْرَاهِيم)}.
- هه‌روه‌ها فهرموویه‌تی: ﴿قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشِّرُوهُ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ﴾ [الذاریات: ۲۸] واته: {می‌وانه‌کان به‌ چه‌زره‌تی (إِبْرَاهِيم) یان فهرموو: مه‌ترسه‌و، مژده‌ی کورپیکی زاناو شاره‌زا‌شیا‌ن پیندا}.
- هه‌روه‌ها فهرموویه‌تی: ﴿قَالُوا لَا تَوَجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ﴾ [الحجر: ۵۳] واته: {می‌وانه‌کان به‌ چه‌زره‌تی (إِبْرَاهِيم) یان فهرموو: مه‌ترسه‌، ئیمه مژده‌ی کورپیکی زاناو شاره‌زات ده‌ده‌ینی}.

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۴ / ۱۷۰۲ / به‌ ژماره: ۴۳۶۶.

- هدره‌ها فرمویه‌تی: ﴿وَأَمْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحَكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ
إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ﴾ [مؤد: ۷۱] واته: {خیزانه‌گهی حذرته‌تی (إِسْرَاهِيمَ) به‌پیوه
راوه‌ستابوو پیده‌گه‌نی، نیمه‌ش مژده‌مان پیدا، که (إِسْحَاقَ) ی ده‌بیّت و، له
دوای (إِسْحَاقَ) یشه‌وه (يَعْقُوبَ) په‌یدا ده‌بیّت}.
- هدره‌ها فرمویه‌تی: ﴿إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ
اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ [آل عمران: ۴۵] واته: {فریشته‌که به (مَرْيَمَ) ی
فرموو: خوای گه‌وره مژده‌ت پیّ ده‌دات، که به فرمانی خوئی کورپکت
ده‌بیّت و، نازناوی (مَسِيحَ) ه‌و، ناویشی (عِيسَى) ی کوری (مَرْيَمَ) ه‌.}
- هدره‌ها فرمویه‌تی: ﴿ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ﴾ [الشورى: ۲۳] واته: {ئه‌وه ئه‌و پاداشته‌یه، که خوای گه‌وره
مژده‌ی به‌خشینی ده‌دات به‌و به‌ندانه‌ی، که باوره‌ریان هیتاوه‌و، کرده‌وه‌ی
چاک ئه‌نجام ده‌ده‌ن}.
- هدره‌ها فرمویه‌تی: ﴿فَبَشِّرْ عِبَادِ * الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ﴾
[الزمر: ۱۷ - ۱۸] واته: {ده‌ی توش مژده‌ بده به‌و به‌ندانه‌ی، که گوی بؤ قسه
ده‌گرن و، شوینی چاکترین قسه ده‌که‌ون}.
- هدره‌ها فرمویه‌تی: ﴿وَأَبَشِّرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾ [فصلت: ۳۰]
واته: {مژده‌ی ئه‌و به‌هسته‌تان لیبت، که به‌لیتتان پیّ درابوو}.
- هدره‌ها فرمویه‌تی: ﴿يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ
أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ [الحديد: ۱۲]
واته: {له‌و رۆژه‌دا پساوان و ژنانی باوره‌ردار ده‌بینیت، که رۆشنایی
باوره‌که‌یان وه‌کو چرا له‌ به‌رده‌میان و لای راستیانه‌وه‌ ده‌روات و ریگه‌ی
به‌هسته‌یان بؤ رووناک ده‌کاته‌وه، جا فریشته‌کان بیان ده‌فرمویون: ئه‌مرو
مژده‌ی به‌هسته‌کتان لیبت، که رووباری ئاو به‌ژیر دارو باخو باخاته‌کانیدا
ریّ ده‌کات}.

● ههروه ها فهرموویه تی: ﴿يَيْشُرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتْ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ﴾ [الثوبه: ۲۱] واته: {پهروه ردگار یان مژده ی میهره بانی و په زامه ندی خو یان بیّ دهدات و، مژده ی باخو باخاتیکیشیان بیّ دهدات، که نازو نعمه تی هه میسه یی و به رده و امی تیدایه بو یان}.

نه و حه دیسانه ش که له کتبه سه حیه کاندایه باره ی مژده پیدانه وه هاتون، گه لیک زور و مه شهوورن.

یه کتیکان بریتیه له حه دیسی مژده پیدانه که ی دایکه (خدیجه) (خوای لی رازی بیت) که مالیکی له قامیش بو دروو ستکراوه له به هه شتدا، هیچ ماندوو بوون و زاوه ژاوکی تیدا نیه.^(۱)

یه کتیکیشیان حه دیسه که ی هاوه لی خو شه ویست (کعب) ی کوری (مالک) به (خوای لی رازی بیت)، که له هه ردوو سه حیه ی بوخاری و موسلیمدا هیتراوه، سه باره ت به چیرۆکی ته و به کردنه که ی. (کعب) فهرموویه تی: گویم له دهنگی که سیکه وه بو، که به به رزترین دهنگی خو ی هاواری ده کرد: " (کعب) ی کوری (مالک) مژده". ئیز خه لکی ده ستیان کرد به مژده پیدانمان و، منیش چووم بو خزمه تی پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سهر بیت)، خه لکیش دهسته دهسته پیم ده گه یشتن و، پیروزبایی ته و به که یان لی ده کردم و، ده یانوت: " پیروزت بیت که خوای گه و ره ته و به ی لی وه رگرتیت" هه تا چوومه ناو مزگه وته وه، بینیم وا خه لکی له ده وری پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سهر بیت) کو بوونه ته وه، جا هاوه لی خو شه ویست (طلحه) ی کوری (عبیدالله) هه ستاو، به را کردن هات بولام و، ته و قه ی له گه لدا کردم و، پیروزبایی لی کردم.

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۲ / ۶۳۶ / به ژماره: ۱۶۹۹، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۸۸۷ / به ژماره: ۲۴۳۳.

جا هاوه‌لی خوشه‌ویست (کعب) نهم هه‌لو‌یسته‌ی هاوه‌لی خوشه‌ویست
(طَّلْحَة) ی قهت له‌بیر نه‌ده‌چوو.

هاوه‌لی خوشه‌ویست (کعب) ده‌فه‌رمو‌یت: کاتیک سلاوم له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا
کرد (درودی خوی له‌سر‌بیت)، بینیم رو‌خساری له‌ خوشیدا ده‌گه‌شایه‌وه‌و، پی‌ی
فه‌رمووم: «أَبَشِرُ بِخَيْرِ يَوْمٍ مَرَّ عَلَيْكَ مُنْذُ وَلَدْتِكَ أُمَّكَ». واته: "مژده‌ت لی‌بیت که
نهمه‌ باشترین روژی ته‌مه‌نته، له‌وه‌ته‌ی له‌دایک بو‌ویت".^(۱)

دروسته‌ سه‌رسو‌ورمان به‌ نه‌فری (سُبْحَانَ اللَّهِ) و (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) و

هاو‌وینه‌کانیان ده‌ری‌پریت

بو‌مان ریوایه‌ت کراوه‌ له‌ هه‌ردوو سه‌حیحی بو‌خاری و موسلیمدا، له‌ هاوه‌لی
خوشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوی لی‌رازی بیت)، که جاریک له‌ یه‌کیک له‌ ری‌گه‌کانی
شاری مه‌دینه‌ی پی‌رۆزدا به‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوا گه‌یستم، له‌و کاته‌شدا له‌شم
گران بوو. بو‌یه به‌ دزیه‌وه‌ رو‌یستم خو‌م شو‌ردو، پیغه‌مبه‌ریش هه‌ر چاوه‌ریم بوو. جا
که هاتمه‌وه‌ بو‌ خزمه‌تی، فه‌رمووی: "أَبُو هُرَيْرَةَ) نه‌وه‌ له‌کوی بو‌ویت؟" منیش
عه‌رزم کرد: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، که گه‌یستم به‌ خزمه‌ت، له‌شم گران بوو،
پی‌شم ناخوش بوو له‌ خزمه‌تدا دانیشم، هه‌تا خو‌م نه‌شو‌رم. پیغه‌مبه‌ریش فه‌رمووی:
«سُبْحَانَ اللَّهِ، إِنَّ الْمُؤْمِنَ لَا يَنْجُسُ». واته: "به‌راستی مرو‌فی ئیماندار پیس ناییت".^(۲)

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۴ / ۱۶۰۳ / به‌ ژماره: ۴۱۵۶، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۱۲۰
/ به‌ ژماره: ۲۷۶۹.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۱۰۹ / به‌ ژماره: ۲۷۹، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۲۸۲ / به
ژماره: ۳۷۱.

بۆشمان رېوايەت كراوه له هەردوو صەحیحی بوخاری و موسلیمدا، له (عائشە)ی دایكى ئیماندارانەوه (خوای لی رازی بیت)، كه ئافرهتێك سەبارەت بە خۆشۆردن لە سووری مانگانە پرسیاری لە پێغەمبەری خوا کرد (درودی خوای لەسەر بیت). ئەویش فەرمانی یی کرد كه چۆن خۆی بشواتو، پێشی فەرموو: «خُذِي فِرْصَةً مِنْ مِسْكِ فَتَطْهَرِي بِهَا». واتە: "پارچە قوماشیكى بۆنخۆش ببەو، خۆتی یی پاك بكەرەوه". ئافرهتەكەش عەرزى کرد: "چۆن خۆمى یی پاك بكەمەوه؟" پێغەمبەرىش فەرموو: "خۆتی یی پاك بكەرەوه". ئافرهتەكە هەم عەرزى كردهوه: "چۆن؟" پێغەمبەرىش فەرموو: "(سُبْحَانَ اللَّهِ) خۆت پاك بكەرەوهو، تەواو".

دایكە (عائشە) دەفەرمویت: منیش ئافرهتەكەم پاكیشتا بۆلای خۆم، وتم: "شوین شوینەوارى خوینەكە بكەوه". واتە: (پارچە قوماشەكە بخرە ئەو جینگەى كه خوینەكەى لیۆه هاتو).^(۱)

منیش دەلیم: ئەمە دەقى یەكێك لە رېوايەتەكانى ئیمامى بوخاریەو، رېوايەتەكانى تری و رېوايەتەكانى ئیمامى موسلیمیش هەر بە هەمان مانان.

جا مەبەستى ئەم فەرمايشتە ئەوێه، كه با ئافرهتەكە تۆزێك بۆنى ميسك بدات لە پارچە لۆكەیهك یان پارچە خوریهك، یان پارچە قوماشیك، یان شتیكى لەو جۆرەو، ئەوجا بیخاتە ناو زێى خۆیەوه، تا بۆنخۆشى بكاتو، بۆنە ناخۆشەكەى لابات.

وتراویشە: مەبەست لەو كارە ئەوێه كه زوو مندان بگرتیت. ئەمەش بۆچوونىكى لاوازهو، خواش لە هەموو كەس زانا ترە.

(۱) بروانە: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۱ / ۱۱۹ / بە ژمارە: ۳۰۸، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۲۶۰ / بە ژمارە: ۳۳۲.

بوشمان رپوایهت کراوه له سه‌حیحی موسلیمدا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (آنس)‌هوه (خوای لی رازی بیت)، که خوشکه‌که‌ی (رُبِيع) - که بیی ده‌وترا (أُمُّ حَارِثَةَ) - مروفیکی بریندار کردبوو، کیسه‌که‌یان هینایه خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سر بیت)، نه‌ویش فه‌رمووی: «الْقِصَاصَ الْقِصَاصَ». واته: "تۆله‌ی شه‌رعی له‌سه‌ر جیبه‌جی بکه‌ن، تۆله‌ی شه‌رعی". دایکی (رُبِيع) یش عه‌رزی کرد: "ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، تۆله‌ی له‌ فلانه‌ که‌س ده‌ کریته‌وه؟ سویتند به‌خوا تۆله‌ی لی نا‌کریته‌وه!" پیغه‌مبه‌ریش فه‌رمووی: «سُبْحَانَ اللَّهِ! يَا أُمَّ الرَّبِيعِ، الْقِصَاصُ كِتَابُ اللَّهِ». (۱) واته: "ئه‌ی (أُمُّ الرَّبِيعِ)، تۆله‌ی کردنه‌وه بریارو حوکمی خواجه".

منیش ده‌لیم: نه‌صلی حدیسه‌که‌ له‌ هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا هاتوه. به‌لام نه‌مه‌ی باس‌مان کرد ده‌قی رپوایه‌ته‌که‌ی ئیمامی موسلیمه‌و، نه‌ویش مه‌به‌سته‌که‌ی ئیمه‌یه‌ لی‌ره‌دا.

بوشمان رپوایهت کراوه له سه‌حیحی موسلیمدا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (عِمْرَان)ی کوری (حُصَيْن)‌هوه (خوا له‌ هه‌ردوکیان رازی بیت)، له‌و هه‌دیسه‌ درێژه‌یدا، که سه‌باره‌ت به‌ چیرۆکی ئافه‌ته‌ دیل‌کراوه‌ که‌ هاتوه، که‌ له‌ ده‌ستی کافه‌ره‌کان به‌ریه‌وه، سواری حوشه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا بوه‌و، نه‌زیشی کرده‌و، که‌ نه‌گه‌ر خوای گه‌وره‌ رزگاری بکات، ده‌بیت نه‌و حوشه‌ سه‌ربرپیت! جا که‌ چیرۆکه‌ که‌یان بو پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سر بیت) باس کرد، نه‌ویش فه‌رمووی: «سُبْحَانَ اللَّهِ! بِئْسَ مَا جَزَّئَهَا». (۲) واته: "به‌راستی نه‌و ئافه‌ته‌ پادا‌شتیکی خرابی حوشه‌که‌ی داوه‌ته‌وه".

بوشمان رپوایهت کراوه له سه‌حیحی موسلیمدا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (أَبُو مُوسَى)ی (أَشْعَرِي)‌هوه (خوای لی رازی بیت)، له‌ هه‌دیسی داوای مؤله‌ت کردنه‌که‌دا،

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۳۰۲ / به‌ ژماره: ۱۶۷۵.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۲۶۲ / به‌ ژماره: ۱۶۴۱.

که ئەو بە ئیمامی (عَمَر)ی فەرموو (خوای لی رازی بیت): { سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ: «الْإِسْتِذَانُ ثَلَاثٌ فَإِنْ أُذِنَ لَكَ، وَإِلَّا فَارْجِعْ»..... } جا له کۆتایی هەدیسە که دا هاتو: "ئە ی کوری (خَطَّاب)، مەبە بە سزاو نازار بو هاو هلائی پیغه مەبر (درودی خوای لەسەر بیت)". ئیمامی (عَمَر) یش فەرمووی: "(سُبْحَانَ اللَّهِ)، مەسەله که هەر ئەو هەندەیه که من شتیکم بیست و، هەزم کرد لئی دلتیام".^(۱)

بو شمان ریوایەت کراوه لە هەردوو صەحیحی بوخاری و موسلیمدا، لەو هەدیسە درێژە ی هاو هلائی خو شەویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (سَلَام) دا، کاتیک پیی وترا: "تۆ بە هەشتیت". ئەو یش فەرمووی: "(سُبْحَانَ اللَّهِ)، ناییت کە سیک شتیک بلیت و، ناگای لئی نەبیّت". .... ئیژ تەواوی هەدیسە کە ی باس کرد.^(۲)

باسی فەرمان کردن به چاکه و، نه‌هی کردن له خراپه

ئەم باسە گەرنگترین باسە، یان یە کینکە لە گەرنگترین باسە کان. لەبەر زۆری ئەو دەقانهی کە لە باره یه‌وه هاتون، چونکە پینگه‌یه‌کی گەرنگی هه‌یه‌و، زۆریش جینگه‌ی بایه‌خه‌و، زۆر یکیش له‌خه‌لکی تیی‌دا که‌مته‌رخه‌من.

لی‌ره‌شدا ناتوانی‌ت هه‌رچی له‌و باره‌وه هاتی‌ت باس بکری‌ت. به‌لام ئی‌مه هه‌یچ‌کام له‌ بابه‌ته گەرنگه‌کانی فەرامۆش ناکه‌ین.

زانایانیش له‌م باره‌وه چه‌ندین کتیبیان لی‌ره‌و له‌وی داناه‌وه، منیش له‌ سه‌ره‌تای شه‌رحی صەحیحی موسلیمدا به‌شیکیم کۆکردۆته‌وه‌و، تیی‌دا هۆشداریم داوه له‌سه‌ر ئەو بابه‌ته گەرنگانه‌ی، که‌ کەس له‌ زانی‌و ناگا لی‌بوونیان بی‌ نیاز نه‌یه‌.

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۶۹ / به ژماره: ۲۱۵۴.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۶ / ۲۵۷۲ / به ژماره: ۶۶۰۸، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۹۳۰.

/ به ژماره: ۲۴۸۴.

- خوی گوره فەرموویەتی: ﴿وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ [آل عمران: ۱۰۴] واتە: {با هەمیشە لەناو ئێوەدا کۆمەڵێک هەبن خەڵکی بانگ بکەن بۆسەر ڕێگەی راست و، فرمان بە چاکە بکەن و، نەهی لە خراپە بکەن، جا هەر ئەوانە براوە و بەختەوەر دەبن}.
- هەروەها فەرموویەتی: ﴿خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ﴾ [الأعراف: ۱۹۹] واتە: {کار و ڕەوشتی جوانی خەڵکی قبوڵ بکەو، فرمانیش بە چاکە بکە}.
- هەروەها فەرموویەتی: ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ [التوبة: ۷۱] واتە: {باوەردارانێ پیاوان و ئافەرەتان هەندیکیان دۆستی هەندیکیان، فرمان بە چاکە دەکەن و، نەهی لە خراپە دەکەن}.
- هەروەها فەرموویەتی: ﴿كَانُوا لَا يَتَّهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ﴾ [المائدة: ۷۹] واتە: {ئەوانە عەدەتیان وابوو، کە یە کەتریان لە خراپە و تاوان نەدەگیرایەو، نەهیان لە خراپە نەدەکرد}.

هەروەها گەڵێک نایەتی تریش لەم بارەو هاتوون.

بۆشمان ڕیوایەت کراوە لە صحیحی موسلیمد، لە هاوێلی خۆشەویست (أبو سعید)ی (خُدَیْ)سەو (خوی لێ رازی بیت)، کە فەرموویەتی: لە پێغەمبەری خوام بیستوه (دروودی خوی لەسەر بیت)، کە فەرموویەتی: «مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا، فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ، فَبِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ، فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ».^(۱) واتە: "هەر کەسێک لە ئێوە شتێکی خراپ و ناپەرەوای بینی، با بە دەست و هیزی خۆی بیگۆرێت. ئەگەر نەیتوانی، با بە قەسە و بە زمانی بیگۆرێت، ئەگەر نەیتوانی، با بە دلی پێ ناخۆش بیت. کە ئەم بەدل پێناخۆشبوونە لاوازترین پلەی باوەرە".

(۱) ڕوانە: صحیح مُسْلِم / ۱ / ۶۹ / بە ژمارە: ۴۹.

بوشمان ریوایت کراوه له کتیبه‌که‌ی ئیمامی (تَرْمِذِي) دا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (حُدَيْفَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، نه‌ویش له پیغه‌مبه‌ری خواوه (درودی خوای له‌سه‌ر بیت)، که فه‌رموویه‌تی: «وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَتَأْمُرَنَّ بِالْمَعْرُوفِ، وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ، أَوْ لِيُوشِكَنَّ اللَّهُ تَعَالَى أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عِقَابًا مِنْهُ، ثُمَّ تَدْعُوهُ، فَلَا يُسْتَجَابَ لَكُمْ». واته: "سویند به‌و که‌سه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته، فه‌رمان ده‌که‌ن به‌چاکه‌و، نه‌هی ده‌که‌ن له‌خرابه، یان نزیکه‌ خوای گه‌وره‌ سزایه‌کتان لای خوویه‌وه بو‌ره‌وانه‌ بکات، نه‌وجا لئی بپارینه‌وه‌و، دو‌عا‌که‌شتان گیرا نه‌بیت".

ئیمامی (تَرْمِذِي) فه‌رموویه‌تی: حه‌دیسیکی (حَسَن) ه.^(۱)

بوشمان ریوایت کراوه له (سُنَنِ) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) و (نَسَائِي) و (أَبْنُ مَاجَه) دا، به‌چه‌ند رسته‌یه‌کی (صَحِيح)، له ئیمامی (أَبُو بَكْر) ی (صِدِّيق) ه‌وه (خوای لی رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: "خه‌ل‌کینه، ئیوه‌ ئه‌م نایه‌ته ده‌خویننه‌وه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ﴾ [الْمَائِدَة: ۱۰۵] واته: {ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی باوه‌رتان به‌خواو پیغه‌مبه‌ر هیناوه، ناگاتان له‌خوتان بیت، نه‌گه‌ر ئیوه له‌سه‌ر رینگه‌ی راست بن، ئه‌و که‌سه‌ی گو‌مرا بوه زیانتان بئ ناگه‌یه‌نیت}، منیش له پیغه‌مبه‌ری خووام بیستوه (درودی خوای له‌سه‌ر بیت)، که فه‌رموویه‌تی: «إِنَّ النَّاسَ إِذَا رَأَوْا الظَّالِمَ فَلَمْ يَأْخُذُوا عَلَى يَدَيْهِ أَوْشَكَ أَنْ يَعْمَهُمُ اللَّهُ بِعِقَابٍ مِنْهُ». ^(۲) واته: "به‌راستی ئه‌گه‌ر خه‌ل‌کی که‌سی سته‌مکار بیننو، ده‌سته‌کانی نه‌گرن و رینگه‌ی سته‌م کردنی لی نه‌گرن، نزیکه‌ خوای گه‌وره‌ سزایه‌کی گشتگیران لای خوویه‌وه بو‌بنیریت".

(۱) بروانه: سُنَنِ التَّرْمِذِي / ۴ / ۴۶۸ / به‌ ژماره: ۲۱۶۹.

(۲) بروانه: سُنَنِ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۵۲۵ / به‌ ژماره: ۴۳۳۸، و سُنَنِ التَّرْمِذِي / ۴ / ۴۶۷ / به‌

ژماره: ۲۱۶۸، و سُنَنِ النَّسَائِي الْكُبْرَى / ۶ / ۳۳۸ / به‌ ژماره: ۱۱۱۵۷، و سُنَنِ أَبِي مَاجَه

/ ۲ / ۱۳۲۷ / به‌ ژماره: ۴۰۰۵.

بوئشان ریوایهت کراوه له (سُنن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تِرْمِذِي) و له غهیری نهوانیشدا، له هاوهلی خوشهویست (أَبُو سَعِيد) هوه (خوای لی رازی بیت)، نهویش له پیغه مبهری خواوه (درودی خوای له سر بیت)، که فهرموویه تی: «أَفْضَلُ الْجِهَادِ كَلِمَةٌ عَدْلٌ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَائِرٍ». واته: "گه وره ترین و باشترین جهاد و تیکۆشان بریتیه له کردنی قسه یه کی حهق لای دهسه لاتداریکی زۆرداری سته مکار".

ئیمامی (تِرْمِذِي) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) هه. ^(۱)

منیش ده لیم: حه دیسه کانی ئه م باسه له وه مه شهوورترن که باس بکرین.

ئه و نایه ته پیروزهش - که ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ﴾ - له و نایه تانه یه، که زۆرێک له نهزان و نه فامه کان پی هه لده خه له تین و، به شیوه یه کی جیاواز له مه بهسته که ی خوئی لیک ی ده ده نه وه. به لکو لیکدانه وه ی راست بو مانا که ی ئه مه یه: (ئیه ئه گه ئه وه ی فهرمانتان پیکراوه بیکه ن، ئیتر گومرایی گومرایان زیانتان پی ناگه یه نیت). جا یه کیک له و شتانه ی فهرمانیان پیکراوه، بریتیه له فرمان کردن به چاکه و، نه هی کردن له خراپه. نایه ته کهش له پرووی مانا وه له م فهرمایشته ی خوای گه وره وه نزیکه، که فهرموویه تی: ﴿مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ﴾ [الْمَائِدَة: ۹۹، وَالشُّور: ۵۴، وَالْعَنْكَبُوت: ۱۸] واته: {پیغه مبه ر ته نها ناگادار کردنه وه و پیراگه یان دنی له سه ره}.

بشزانه که فرمان کردن به چاکه و، نه هی کردن له خراپه چه ند مه رج و شیوازیکی زانراوی خوئی هه یه، که ئیره جینگه ی ئه وه نیه، به درێژی باسیان بکه ی ن. باشترین و جوانترین جینگهش بریتیه له کتیبی (إِحْيَاءُ عُلُومِ الدِّينِ). منیش نه وه ی گرنگ و سه ره کیه له شه رحی سه حیحی موسلیمدا به پروونی باس م کرده. ته و فقیش ته نها به ده ستی خوایه.

(۱) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۵۲۷ / به ژماره: ۴۳۴۴، وَسُننُ التِّرْمِذِي / ۴ / ۷۴۱ / به

ژماره: ۲۱۷۴.

((کتییی پاراستنی زمان))

- خوی گوره فرموویه تی: ﴿مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ﴾ [ق: ۱۸] واته: {ئاده میزاد هر قسه یه ک بکات، فریشته یه کی چاودیری له لادایه، قسه کی تو مار ده کات}.
- هروه ها فرموویه تی: ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَبَلِْمُرْصَادٍ﴾ [الفجر: ۱۴] واته: {به راستی په روه دگاری تو چاودیریان ده کات و له که میندایه بویان}.

له باسه کانی پیشوودا نه ونده ی خوی گوره بوی ناسان کردم، باسی زیکره سونه ته کان و هاوینه کانیام کرد. لیره شدا ده مه ویت نه و ته و له فزانه بخمه پالیان، که ناپه سهند یان حه رامن. تاوه کو کتیه که گشتگیر بیت بو حو کمه کانی هه موو جوړه و ته و له فزیک.

جا لیره دا تنها نه و ته و له فزه سه ره کی و گرنگانه باس ده که م، که هه موو که سیکی دیندار پیوستی به زانین و ناگا لیبونیان هه یه. هه روه ها نه وانیه باسیان ده که م زوره یان زانراون. بویه بو زوریکیان به لگه کانیان ناهیم. ته و فیکیش تنها به دهستی خویه.

باسیک: {پاراستنی زمان له قسه، مه گهر قسه ی خهیر}

بزانه که هه موو (مکلف) ښک بوی هه یه زمانی خوی پاریتیت له هه موو قسه یه ک، مه گهر قسه یه ک که بهر ژه ونده ی تیدا بیت. هر کاتیکیش کردن و نه کردنی قسه یه ک یه کسان بوون له بهر ژه ونه دیدا، نه وه سونه ت وه هایه که نه کریت. چونکه رهنگه هه ندیک جار قسه ی حه لال سه ربکیشیت بو حه رام یان ناپه سهند. به لکو نه مه زوره، یان عاده ت وایه که زور جار هر و ده بیت. هیچ شتیکیش هاوتای سه لامه تی و دوور له کیشه یی نه.

بۆمان ریوایهت کراوه له ههردوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوهلی خۆشهویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیئت)، ئەویش له پیغه مبهری خواوه (دروردی خوای له سهر بیئت)، که فهرموویهتی: «مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، فَلْيُكَلِّ خَيْرًا، أَوْ لِيَصُمْتُ»^(۱) واته: "ئەو که سهی باوهری به خواوه به رۆژی دوایی ههیه، با قسهی چاک بکات، یان بیدهنگ بیئت".

منیش دهلیم: ئەم هه دیسهی که ئیمامی بوخاری و موسلیم هاودهنگ له سهر (صَحِيح) یه کهی، دهقیکی راشکاوه له سهر ئەوهی که ناییت مروفی ئیماندار قسه بکات، مه گهر قسه کهی خهیر بیئت. ئەویش ئەوهیه که بهرژه وه ندیه کی ناشکرای تیدا بیئت. جا هه کاتیکیش گومانی هه بوو که بهرژه وه ندی تیدا یه، ئیتر با قسه نه کات.

ئیمامی (شَافِعِي) (ره هتی خوای لیئت) فهرموویهتی: ئە گهر که سیک ویستی قسه بکات، با بهر له کردنه کهی بیری لی بکاته وه، ئە گهر بهرژه وه ندی تیدا بوو، با بیکات و، ئە گهر گومانیشی هه بوو، با نه بکات، هه تا ده رده که ویت که بهرژه وه ندی تیدا یه.

بۆثمان ریوایهت کراوه له ههردوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوهلی خۆشهویست (أَبُو مُوسَى) ی (أَشْعَرِي) وه (خوای لی رازی بیئت)، که فهرموویهتی: "عه رزی پیغه مبهرم کرد: ئەی پیغه مبهری خوا، کام موسولمانه له هه موو موسولمانان باشتره؟" ئەویش فهرمووی: «مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ»^(۲) واته: "ئەو موسولمانه ی، که موسولمانان سهلامهت بن له زیانی زمان و له دهستی".

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۴۰ / به ژماره: ۵۶۷۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۶۸ / به ژماره: ۴۷.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۱۳ / به ژماره: ۱۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۶۶ / به ژماره: ۴۲.

بوشمان ریوایت کراوه له سه‌حیحی بوخاریدا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (سَهْل) ی کوری (سَعْد) هوه (خوای لی رازی بیت)، ئه‌ویش له پیغه‌مبهری خواوه (درودی خوای له‌سر بیت)، که فهرموویه‌تی: «مَنْ يَضْمَنُ لِي مَا بَيْنَ لَحْيَيْهِ وَمَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ، أَضْمَنُ لَهُ الْجَنَّةَ».^(۱) واته: "ئه‌و که‌سه‌ی زه‌مانه‌تی نیوان دوو شه‌ویلگه‌که‌ی (که بریتیه له زمانی) و نیوان هه‌ردوو رانیم بۆ بکات (که بریتیه له داوینیی)، منیش زه‌مانه‌تی به‌هه‌شتی بۆ ده‌که‌م".

بوشمان ریوایت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، که گوتی لیبوه پیغه‌مبهری خوا (درودی خوای له‌سر بیت) فهرموویه‌تی: «إِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ، مَا يَتَّبِعُ فِيهَا، يَزِلُّ بِهَا إِلَى النَّارِ أُنْعَدَ مِمَّا بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ». واته: "به‌راستی جاری وا هه‌یه به‌نده‌یه‌که قسه‌یه‌که ده‌کات و، بیری لی ناکاته‌وه و لئی وردنابیته‌وه که چاکه یان خراپه، ئه‌و قسه‌یه به‌ناو ناگری دۆزه‌خدا ده‌بیاته خواره‌وه، زیاتر له پانتایی نیوان رۆژه‌لآت و رۆژئاوا".

له ریوایته‌که‌ی نیمامی بوخاریدا به‌م جوړه هاتوه (أُبْعُدُ مِمَّا بَيْنَ الْمَشْرِقِ)، ئیتر باسی (مَغْرِب) نه‌کراوه.^(۲)

بوشمان ریوایت کراوه له سه‌حیحی بوخاریدا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، ئه‌ویش له پیغه‌مبهری خواوه (درودی خوای له‌سر بیت)، که فهرموویه‌تی: «إِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ رِضْوَانِ اللَّهِ تَعَالَى، مَا يُلْقِي لَهَا بَالًا، يَرْفَعُ اللَّهُ تَعَالَى بِهَا دَرَجَاتٍ. وَإِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ سَخَطِ اللَّهِ تَعَالَى، لَا يُلْقِي

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۷۶ / به ژماره: ۶۱۰۹.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۷۷ / به ژماره: ۶۱۱۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۲۹۰.

/ به ژماره: ۲۹۸۸.

لَهَا بَالًا، يَهْوِي بِهَا فِي جَهَنَّمَ».^(۱) واته: "بهراستی بنده قسهیه کی وها ده کات، که مایه ی رهمندی خوی گورهیه و، نهوندهش دلی ناداتی، کهچی خوی گوره بهوی نه و قسهوه چند پلهیه ک پلهی بهرز ده کاتهوه. جاری واش هیه قسهیه کی وها ده کات، که مایه ی رِق و توورهیی و نارهبایی خوی گورهیه و، نهوندهش دلی ناداتی، کهچی خوی گوره بهوی نه و قسهوه فرهی ده داته ناو ناگری دوزه خوه".

منیش ده لیم: له هه موو نوسخه نه صلیه کانی صه حیجی بوخاریدا بهم جوره هاتوه: (يَرْفَعُ اللَّهُ بِهَا دَرَجَاتٍ)، واته: (دَرَجَاتِهِ)، یان ته قدیری فرمایشته که بهم جوره یه: (يَرْفَعُهُ).

بویشان ربوایه ت کراوه له (مُوطَأً) ی نیمامی (مَالِك) و، له هه ردوو کتیه که ی نیمامی (تَرْمِذِي) و (ابْنُ مَاجَه) دا، له هاوه لی خوشه ویست (بِلال) ی کوری (حَارِث) ی (مُزَنِي) سه وه (خوی لی رازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سر بیت) فرموویه تی: «إِنَّ الرَّجُلَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ رِضْوَانِ اللَّهِ تَعَالَى، مَا كَانَ يَظُنُّ أَنْ تَبْلُغَ مَا بَلَغَتْ، يَكْتُبُ اللَّهُ تَعَالَى لَهُ بِهَا رِضْوَانَهُ إِلَى يَوْمِ يَلْقَاهُ، وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ سَخَطِ اللَّهِ تَعَالَى، مَا كَانَ يَظُنُّ أَنْ تَبْلُغَ مَا بَلَغَتْ، يَكْتُبُ اللَّهُ تَعَالَى بِهَا سَخَطَهُ إِلَى يَوْمِ يَلْقَاهُ». واته: "بهراستی جاری وا هیه پیاویک قسهیه کی وها ده کات، که مایه ی رهمندی خوی گورهیه و، گومانیشی وا نه بوه نه و قسهیه بگاته نه و ناسته باشی که پی گه یستوه، کهچی خوی گوره بهوی نه و قسهوه رهمندی خوی بو ده نویست، تا نه و روزه ی پی ده گاته وه. جاری واش هیه قسهیه کی وها ده کات، که مایه ی رِق و توورهیی و نارهبایی خوی گورهیه و، گومانیشی وا نه بوه نه و قسهیه بگاته نه و ناسته خرابه ی که پی گه یستوه، کهچی

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۷۷ / به ژماره: ۶۱۱۳.

خوای گهوره بههوی ئه و قسه وه توورهبی و نارهبایی خوئی بو ده نویت، تا ئه و
روژهی بی ده گاته وه".

ئیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ی (صَحِيح) ه. (۱)

بو شمان ریوایه ت کراوه له کتیه که ی ئیمامی (تَرْمِذِي) و (نَسَائِي) و (ابْنُ مَاجَه) دا،
له هاوه لی خو شه ویست (سُفْيَان) ی کوری (عَبْدُ اللَّهِ) وه (خوای لی رازی بیت)، که
فهرموویه تی: "عه رزی پیغه مبه ری خو ام کرد: ئه ی پیغه مبه ری خوا، شتی کم پی
بفهرمو، تا دهستی پیوه بگرم" ئه ویش فهرمووی: «قُلْ: "رَبِّيَ اللَّهُ" ثُمَّ اسْتَقِمَّ». واته:
"بلی: پهروه ردگارم خوایه و، ئه و جا له سه ر ئه و باوه ره بینه ره وه". منیش عه رزم
کرد: "ئه ی پیغه مبه ری خوا، ترسناکترین شت بو من چه؟" ئه ویش دهستی گرت به
زمانی خو یه وه، ئه و جا فهرمووی: "ئهمه یه".

ئیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ی (صَحِيح) ه. (۲)

بو شمان ریوایه ت کراوه له کتیه که ی ئیمامی (تَرْمِذِي) دا، له هاوه لی
خو شه ویست (ابْنُ عُمَرَ) وه (خو له هه ردورکیان رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبه ری
خوا (درودی خوای له سه ر بیت) فهرموویه تی: «لَا تُكْثِرُوا الْكَلَامَ بِغَيْرِ ذِكْرِ اللَّهِ، فَإِنَّ كَثْرَةَ
الْكَلَامِ بِغَيْرِ ذِكْرِ اللَّهِ تَعَالَى قَسْوَةٌ لِلْقَلْبِ، وَإِنَّ أَعْدَاءَ النَّاسِ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى الْقَلْبُ
الْقَاسِي». (۳) واته: "بی له زیگری خوا قسه زور مه که ن. چونکه قسه ی زور کردن،

(۱) بروانه: مُوطَأُ الْإِمَامِ مَالِكٍ / ۲ / ۹۸۵ / به ژماره: ۱۷۸۱، و سُنُّ التَّرْمِذِي / ۴ / ۵۵۹ /

به ژماره: ۲۳۱۹، و سُنُّ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۳۱۲ / به ژماره: ۳۵۱۱.

(۲) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۴ / ۶۰۷ / به ژماره: ۲۴۱۰، و سُنُّ التَّنَائِي الْكُبْرَى / ۶ /

۴۵۸ / به ژماره: ۵۴۹۴، و سُنُّ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۳۱۴ / به ژماره: ۳۹۷۲.

(۳) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۴ / ۶۰۷ / به ژماره: ۲۴۱۱. ئیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه تی:

حه دیسیکی (حَسَن) ی (غَرِيب) ه.

بی له زیگری خوا، ده بیته هوی ره قبوونی دل دورترین که سیش له ره حمتی خوا بریتیه له خاوه نی دلی ره ق و ره ش".

بو شمان ریوایهت کراوه له کتیبه کهی نیمامی (تَرْمِذِيّ) دا، له هاوه لی خوشه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سر بیت) فهرموویه تی: «مَنْ وَقَاهُ اللَّهُ تَعَالَى شَرَّ مَا بَيْنَ لَحْيَيْهِ، وَشَرَّ مَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ، دَخَلَ الْجَنَّةَ». واته: "نهو که سهی خوای گوره له شهرو خراپه ی نیوان شه ویلگه کانی (واته: زمانی) و شه ری نیوان رانه کانی (واته: داوینی) بیپاریزیست، ده چیته به هه شته وه".

نیمامی (تَرْمِذِيّ) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ه. (۱)

بو شمان ریوایهت کراوه له کتیبه کهی نیمامی (تَرْمِذِيّ) دا، له هاوه لی خوشه ویست (عُقْبَةُ) ی کوری (عَامِر) وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: عهرزی پیغه مبهری خوام کرد: "نه ی پیغه مبهری خوا، رزگار بوون چیه؟" نه ویش فهرمووی: «أَمْسِكْ عَلَيْكَ لِسَانَكَ، وَلَيْسَعَكَ بَيْتُكَ، وَأَبِكْ عَلَى خَطِيئَتِكَ». واته: "زمانی خوت بگروه، له مالی خوت دا دانشه و مهیره دهره وه، به په شیمانیه وه له سر تاوانه کانت بگری".

نیمامی (تَرْمِذِيّ) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ه. (۲)

بو شمان ریوایهت کراوه له کتیبه کهی نیمامی (تَرْمِذِيّ) دا، له هاوه لی خوشه ویست (أَبُو سَعِيدٍ) ی (خُدْرِيّ) وه (خوای لی رازی بیت)، نه ویش له پیغه مبهری خواوه (دروودی خوای له سر بیت)، که فهرموویه تی: «إِذَا أَصْبَحَ ابْنُ آدَمَ، فَإِنَّ الْأَعْضَاءَ كُلَّهَا تُكْفَرُ اللِّسَانَ، فَتَقُولُ: "أَتَقِيَ اللَّهَ فِينَا، فَإِنَّمَا نَحْنُ بِكَ، فَإِنِ اسْتَقَمَّتْ، اسْتَقَمْنَا، وَإِنِ

(۱) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِيّ / ۴ / ۶۰۶ / به ژماره: ۲۴۰۹.

(۲) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِيّ / ۴ / ۶۰۵ / به ژماره: ۲۴۰۶.

اعْوَجَجْتَ، اعْوَجَجْنَا»^(۱) واته: "نه گهر ئادهمیزاد رۆژی لیبویهوه، هه موو نه ندامه کانی له شی به ملکه چی له زمانی ده پارینه وه، پئی ده لئین: (له خوا بترسه ده رباره ی ئیمه، چونکه ئیمه به تۆوه به نندین. نه گهر تۆ پێک و راست بیت، ئیمهش پێک و راست ده بین. نه گهر تۆش لارو خوارو خێچ بیت، ئیمهش لارو خوارو خێچ ده بین)".

بۆشان ریوایهت کراوه له کتێبه که ی ئیمامی (بِرْمِذِي) و (ابْنُ مَاجَه) دا، له (أُمُّ حَبِيبَةَ) ی دایکی ئیماندارانه وه (خوای لی رازی بیت)، ئه ویش له پیغه مبه ری خوا وه (درودی خوای له سر بیت)، که فهرموویه تی: «كُلُّ كَلَامِ ابْنِ آدَمَ عَلَيْهِ، لَا لَهُ، إِلَّا أَمْرًا بِمَعْرُوفٍ، وَنَهْيًا عَنِ مُنْكَرٍ، أَوْ ذِكْرًا لِلَّهِ تَعَالَى»^(۲) واته: "هه موو قسه یه کی ئاده میزاد له دژی حسیب ده کریت، نه ک له به رژه وه ندی، مه گهر ئه و قسه یه فهرمان کردن بیت به چاکه و، نه ی کردن بیت له خراپه، یان زیکری خوای گه وره بیت".

بۆشان ریوایهت کراوه له کتێبه که ی ئیمامی (بِرْمِذِي) دا، له ها وه لی خۆشه و یست (مُعَاذ) وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: "عه رزی پیغه مبه ری خوام کرد: نه ی پیغه مبه ری خوا، کارو کرده وه یه کم پی بفرموو، که بمخاته به هه شته وه، دووریشم بخاته وه له ناگر". ئه ویش فهرمووی: «لَقَدْ سَأَلْتَ عَنْ عَظِيمٍ، وَإِنَّهُ لَيْسِيرٌ عَلَى مَنْ يَسِرُهُ اللَّهُ عَلَيْهِ: تَعْبُدُ اللَّهَ لَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا، وَتُقِيمُ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ، وَتَصُومُ رَمَضَانَ، وَتَحُجُّ الْبَيْتَ»^(۳) واته: "به راستی ده رباره ی شتیکی زۆر گه وره پرسیارت کردو، ئاسانی شه له سه ر ئه و که سه ی خوای گه وره له سه ری ئاسان بکات: به ندایه تی بۆ خوا بکه و ئه و به رسته و، هیه شتیک مه که به ها وه لو شه ریک بۆی و، نوێژه کان به جوانی و به رپێک و پێکی نه نجام بده و، مانگی ره مه زان به رپۆزۆو

(۱) بروانه: سُنُّ التِّرْمِذِي / ۴ / ۶۰۵ / به ژماره: ۲۴۰۷. شیخ (عَبْدُ الْقَادِرِ الْأَرْتُوْط) له ته خریجی (أَذْكَار) دا فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) به.

(۲) بروانه: سُنُّ التِّرْمِذِي / ۴ / ۶۰۸ / به ژماره: ۲۴۱۲، و سُنُّ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۳۱۵ / به ژماره: ۳۹۷۴. شیخ (عَبْدُ الْقَادِرِ الْأَرْتُوْط) فهرموویه تی: رسته که ی لاوازه.

بهو، حه جی مالی خوا بکه". ئهوجا پیغه مبهه فرمووی: «أَلَا أَدُلُّكَ عَلَىٰ أَبْوَابِ الْخَيْرِ؟ الصَّوْمُ جُنَّةٌ، وَالصَّدَقَةُ تُطْفِئُ الْخَطِيئَةَ كَمَا يُطْفِئُ الْمَاءُ النَّارَ، وَصَلَاةُ الرَّجُلِ فِي حَوْفِ اللَّيْلِ». واته: "نایا رینموویت بکهم بۆلای چه ند ده رگایه کی چاکه؟: رۆزوو گرتن قه لغان و پاریزه ره له ئاگرو، خیر کردن و صه ده قهش گونا هو تاوان ده کورژینته وه، وه کو چون ئاو ئاگر ده کورژینته وه، نویتز کردنی پیویش له ناوجه رگه ی شه ودا". ئهوجا ئه م نایه تانه ی خوینده وه: ﴿تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ * فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ [السجدة: ١٦ - ١٧]. واته: {لاته نیشته کانیان له جیگه ی خه و تنه که بیان دوورده که ویتسه وه، واز له خه و تن ده هینو، له ترسی سزای دۆزه خو و به ته مای خه لاتی به ههشت له پهروه ردگاریان ده پارینه وه، لهو رزق و رۆزیه ی پیمان داون خه یرو صه ده قه ی لی ده کهن * هیچ که سیک نازانیت نه و که سانه چی خه یرو خه لاتیکیان له په نهانه وه بو دانراوه، لهو خیر و بیزانه ی که چاویانی پی گهش ده بیتسه وه، ئه مهش وه کو پاداشتیک بو نه و کرده وه باشانه ی له دنیا دا نه نجامیان داون}. ئهوجا پیغه مبهه فرمووی: «أَلَا أُخْبِرُكَ بِرَأْسِ الْأُمْرِ وَعَمُودِهِ وَذُرُوعِ سَنَامِهِ؟». واته: "نایا خه بهرت پی بدهم، که سه ری هه موو جو ره خوا په رستی و دینداریه ک چه وه، کۆله که و چله پۆیه ی ستوونه که ی کامه یه؟" منیش عه رزم کرد: "به لی نه ی پیغه مبهه ری خوا، بفرموو". ئه ویش فرمووی: «رَأْسُ الْأُمْرِ الْإِسْلَامُ، وَعَمُودُهُ الصَّلَاةُ، وَذُرُوعُ سَنَامِهِ الْجِهَادُ». واته: "سه ری هه موو کاریک بریتیه له نیسلامه تی و، کۆله که ی ناینیش بریتیه له نویتز کردن و، چله پۆیه ی ستوونه که شی بریتیه له جهاد و تیکۆشان". ئهوجا فرمووی: «أَلَا أُخْبِرُكَ بِمَمْلَكٍ ذَلِكَ كُلُّهُ؟». واته: "نایا خه بهرت پی نه دهم، که شیرازه و مه بهستی سه ره کی هه موو ئه مانه کامه یه؟" منیش عه رزم کرد: "به لی نه ی پیغه مبهه ری خوا، بفرموو". ئه ویش زمانی خو ی گرت و، فرمووی: «كُفَّ عَلَيْكَ هَذَا». واته: "ئاگات له مه بیت و، خو تی لی پاریزه". منیش عه رزم کرد: "ئه ی پیغه مبهه ری خوا، بو چی ئیمه له سه ره نه و قسانه ی ده یانکه ین لپیرسینه وه مان له گه لدا ده کریت و، سزا ده درین؟". ئه ویش فرمووی:

«تَكَلِّتُكَ أُمُّكَ، وَهَلْ يَكْبُ النَّاسُ فِي النَّارِ عَلَيَّ وَجُوهِهِمْ - أَوْ قَالَ عَلَيَّ مَنَاحِرِهِمْ - إِلَّا حَصَائِدُ أَلْسِنَتِهِمْ». واته: "دايكت له دهست بدات و رۆلهر پۆت بۆ بکات، نهی نایا بیجگه له دروینهی زمانیان، چی تر ههیه نهو خه لکه به روودا بخاته نار ناگری دۆزه خه وه".

ئیمامی (تَرْمِذِي) فەرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ی (صَحِيح) ه. ^(۱)

منیش ده لیم: (ذُرْوَة) و (ذُرْوَة) واته: چله پۆیه.

بۆشمان ریوایهت کراوه له کتیبه که ی ئیمامی (تَرْمِذِي) و (ابْنُ مَاجَه) دا، له هاوه لی خۆشه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، ئه ویش له پیغه مبه ری خواوه (درودی خوای له سر بیت)، که فەرموویه تی: «مِنْ حُسْنِ إِسْلَامِ الْمَرْءِ تَرْكُهُ مَا لَا يَعْنِيهِ». ^(۲) واته: "یه کیك له نیشانه کانی جوانیتی و ریک ویتی موسالمانیتی که سیک، نه وه یه که از لهو شته بهییت، که په یوه ندی به نه وه وه نیه".

حه دیسیکی (حَسَن) ه.

بۆشمان ریوایهت کراوه له کتیبه که ی ئیمامی (تَرْمِذِي) دا، له هاوه لی خۆشه ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (عَمْرُو) ی کورپی (عَاص) ه وه (خوای له خزی و باوکیسی رازی بیت)، که پیغه مبه ری خوا (درودی خوای له سر بیت) فەرموویه تی: «مَنْ صَمَتَ نَجَا». ^(۳) واته: "ئهو که سه ی بیده نگ بیت و قسه نه کات به سه لامه تی رزگاری ده بیت".

(۱) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۵ / ۱۱ / به ژماره: ۲۶۱۶.

(۲) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۴ / ۵۵۸ / به ژماره: ۲۳۱۷، و سُنُّ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۳۱۵ / به ژماره: ۳۹۷۶.

(۳) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۴ / ۶۶۰ / به ژماره: ۲۵۰۱.

رشته‌کەى لاوازه. جا منیش تەنھا لەبەر ئەو هینام، کە بَلیم لاوازه. چونکە
حەدیسکی مەشهورە.^(۱)

هەر وەها زۆرێک حەدیسى صەحیحى تری وە کو ئەمانە لەمبارەو هاتوون.
ئەوانەش کە من باسم کردن بەسن بۆ کەسێک کە خوای گەورە تەو فیقی دابیت.
لەمەولاش ئەگەر خوا بیهویت، لە باسی غەیبەتدا کۆمەلێکی تر باس دەکەین.
تەو فقیش تەنھا بە دەستی خوا یە.

هەر وەها زۆرێک فەرماشتیش لە زانیانی (سَلَف) و لە غەیری ئەوانیشەو
سەبارەت بەم باسە هاتوون، جا لەبەر ئەوەی ئەو حەدیسانەى پێشترمان هینا، ئیتر
پێویست بە هینانی ئەوان ناکات. بەلام هەندێک لە گەرنگەکانیان باس دەکەین،
لەوانە:

بێمان گەیشتووە کە جارێک (قُس) ی کورێ (سَاعِدَة) و (أَكْتَم) ی کورێ (صَيْفِي)
بەبەك گەیشتن، یە کێکیان بەوی تریانی وت: "چەند عەبیت لە مەروفا بێنێوە تەو؟"
ئەویش وتی: "زیاتر لەوێ کە بژمێردریت. بەلام ئەوێ کە ژماردوو مە هەشت
هەزار (۸۰۰۰) عەیبە. جا سێفەتیکیشم بێنێوە، ئەگەر تۆ بە کاری بەهێتیت، هەموو
عەیبەکان دادەپۆشیت." ئەویش وتی: "ئەو سێفەتە کامە یە؟" وتی: "پاراستنی زمان".

بۆشان رپوایەت کراوە لە زاناو خواناسی پایەبەرز (فَضَّيْل) ی کورێ
(عِيَّاض) هەو (خوای ئی رازی بیت)، کە فەرموویەتی: "هەر کەسێک قسەکانی خوێ بە

---

(۱) بەلام حافظى عیراقى فەرموویەتی: رشته‌ی حەدیسە کە لای ئیمامی (بُرْمِذِي) لاوازه، ئەگینا
لای ئیمامی (طَبْرَانِي) رشته‌یە کى (حَسَن) ه. هەر وەها ئیمامی (مُنْذَرِي) و شیخی عەسقە لانیس
فەرموویانە: کەسەکانی رشته‌کەى متمانه‌دارن. بروانە: الْمُغْنِي عَنْ حَمَلِ الْأَسْفَار / ۲ / ۷۶۵
/ به ژماره: ۲۸۱۱، وَالتَّرْغِيبُ وَالتَّرْهيبُ / ۳ / ۳۴۳ / به ژماره: ۴۳۵۷، وَفَتْحُ الْبَارِي /
۱۱ / ۳۰۹. هەر وەها بروانە: فَيْضُ الْقَدِيرِ / ۶ / ۱۷۱.

به شِيك له کرده و هکانی دابنیت، قسه کهم ده کات لهو شتانه دا که په یوه نندیان به نه ووه نیه".

ئیمامی (شافعی) ش (رحمتی خوی لیبیت) به (ربیع) ی قوتابی خوی فهرموه: "ئه ی (ربیع)، قسه لهو شته دا مه که که په یوه نندی به توره نیه. چونکه نه گهر یه ک وشه بلیت، نهو وشه یه ده بیت به خاوه نی تو، تو نابیت به خاوه نی نهو".

بو شمان ریوایه ت کراوه له هاوه لی خو شه ویست (عبدالله) ی کوری (مسعود) هوه (خوی لیرازی بیت)، که فهرموویه تی: "هیچ شتیک نیه له زمان شایسته تر بیت به سجن کردن".

که سیک ی تر فهرموویه تی: "زمان وه کو گیانله بهری درنده وه هایه، نه گهر باش نه بیه سیتته وه، په لامارت ده دات و هیرش ده کاته سهرت".

بو شمان ریوایه ت کراوه له زانای پایه بهرز شیخ (أبو القاسم) ی (قشیری) هوه (رحمتی خوی لیبیت)، له (رسالة) به ناوبانگه که یدا، که فهرموویه تی: "قسه نه کردن سه لامه تیه و، نه ویش نه صلوه، بیده نگبونیش له کاتی خویدا سیفه تی پیاوه گوره کانه، وه کو چو ن قسه کردن له جینگه ی خویدا به ریزترین و گوره ترین سیفه ته کانه". پاشان فهرموویه تی: له زانای پایه بهرز (أبو علی) ی (دقاق) م بیستوه، که ده یفه رموو: "نهو که سه ی له به رامهر حق بیده نگ بیت شیتانی لاله".

نه و جا فهرموویه تی: سه باره ت به وهش که سو فیه خوا به رسته رساله کان بیده نگ ی و قسه نه کردنیان هه لبراردوه، له بهر نه وه بوه که زانیویانه قسه کردن چهنده به لای پیوه یه و، سهره رای نه وه ی که به شی نه فیشی پیوه یه و، به ده رخه ری نه و سیفه تانه شه که هو کاری وه سف و ستایشنو، نار ه زووی نه وه شی تیدایه که که سه که ده یه ویت له نیو هاووینه کانی خویدا جیاوازو تایه ت بیت، به وه ی که قسه ی جوان ده زانیت. ههروه ها چهن دین به لای تریش.

بۆيە بىدەنگى و قسە نە كردن يە كىكە لە سىفەتى سۆفیه خواناسە كانو،
 يە كىكيشە لە پايە كانى پەيرەوہ كەيان، بۆ خۆبە كەم زانين و، پالفتە كردنى ئاكارو
 رەوشتيان.

جا يە كىك لەو دېرە ھۆنراوانەى لەم بارەوہ ھۆندوو يانەتەوہ بریتىە لە:

احْفَظْ لِسَانَكَ أَيُّهَا الْإِنْسَانُ لَا يَلْدَغَنَّكَ، إِنَّهُ تُعْبَانُ
 كَمْ فِي الْمَقَابِرِ مِنْ قَتِيلٍ لِسَانِهِ قَدْ كَانَ هَابَ لِقَاءَهُ الشُّجْعَانُ

واتە: زمانت بپارێزە ئەى مرۆڤ، با پیتەوہ نەدات، چونكە ئەو مارە. زۆرىك
 كوژراوى زمان لە گۆرستانە كاندان، كە كاتى خۆى ئازاو نەبەردە كان لەوہ
 دەترسان پى بگەن و رووبەر ووى ببنەوہ.^(۱)

زانای زمانزان (عباس)ى كورپى (فرج)ى (رياشى)ش (رەحمەتى خواى لىبىت)
 فەرموو يەتى:

لَعَمْرُكَ إِنَّ فِي ذَنْبِي لَشُغْلًا لِنَفْسِي عَنْ ذُنُوبِ بَنِي أُمِّيَّةَ
 عَلَى رَبِّي حِسَابُهُمْ إِلَيْهِ تَنَاهَى عِلْمُ ذَلِكَ لَا إِلَيْهِ
 وَلَيْسَ بِضَائِرِي مَا قَدْ أَتَوْهُ إِذَا مَا اللَّهُ أَصْلَحَ مَا لَدَيْهِ

واتە: سویند بە تەمەنى تۆ، لە تاوانە كانى خۆمدا ئەو نەندەم ھەيە، كە سەرقالم
 بکەن و، نەمپەرژیتە سەر تاوانى ئومەویە كان. حیسابى ئەوانیش لای خواى
 پەرورەدگارمە، ئەو زانیارى لەبارەیانەوہ ھەيە، نەك من. ئەوہى ئەوان دەیکەن
 زیانێك لەمن نادات، ئەگەر خواى گەورە حال تۆ دلێ خۆم چاك بکات.

(۱) مینش دەلیم:

ئاگات لە زمانت بى ئەى مرۆڤى موسولمان نەوہك پیتەوہ بدات، ئەو مارە لەبۆ گیان
 زۆر كەس لە گۆرستاندا كوژراوى زمانىتى كەچى لە كاتى خۆیدا ئازايان لى دەترسان

باسی حەرامییتی غەیبەت و فیتنەیی کردن (الغیبة و التمیمه)

بزانه که ئەم دوو سیفەتە لە ناشیرینترینی سیفەتە ناشیرینە کانن و، لە هەمووشیان زیاتر لەناو خەڵکیدا بلاون، بەجۆریک که خەڵکانیکی کەم نەبێت، کەس لێیان سەلامەت و پارێزراو نیە. جا لەبەرئەووی که خەڵکی بەگشتی پێویستیان بەو هەدیە، که لەم دوو سیفەتە بترسێن و هۆشداریان بدریتی، بۆیە منیش بەم دووانە دەستم پێکرد:

غەیبەت: ئەو هەدیە که باسی کەسیک بکەیت بە شتیک، که ئەو پێی ناخۆشە. ئیتر ئەو شتە لە لاشەیدا بێت، یان لە ناینبە کەس، یان لە دنیا داربە کەس، یان لە خودی خۆیدا، یان لە شیوازی پێکھاتەیی لاشەیدا، یان لە رەوشت و هەلس و کەوتیدا، یان لە مال و مۆلکیدا، یان لە مندالیکیدا، یان لە باوکیدا، یان لە هاوسەرە کەیدا، یان لە خزمەتکارە کەیدا، یان لە بەندە و کەنیزە کە کەیدا، یان لە جامانیە کەیدا، یان لە کراسە کەیدا، یان لە رۆیشتن و رێ کردن و جوولەیدا، یان لە رووخۆشی و بێشەرمی و رووگرژی و کرانەو کەیدا، یان لە هەر شتیکی تردا، که پەیوەندی بەو کەسەو هەبێت. ئیتر ئایا بە قسە باسی بکەیت، یان بە نوسین، یان بە هێما، یان بە چاوت یان بە دەست یان بە سەرت ناماژەیی بۆ بکەیت، یان بە شتیکی لەو جۆرە.

بۆ نمونە لەبارەیی لاشەیهو بەلێت: کوێرە، یان شەلە، یان چاوی کزو تەرە، یان کەجەلە، کورته، یان درێژە، یان رەشە، یان زەردۆلە.

لەبارەیی ناینبە کەشیەو بەلێت: فاسقە، یان دزە، یان ناپاکە، یان ستمکارە، یان بەچاوی سووک تەماشای نوێژ دەکات، یان لە بەرامبەر شتە پێسەکاندا کەمتەر خەمە، یان لە گەل باوکیدا چاکە کار نیە، یان زە کات نادات بەو کەسانەیی شایستەیی، یان خۆی لە غەیبەت لاناادات.

لەبارەیی دنیا کەشیەو بەلێت: کەم ئەدەبە، یان بەچاوی سووک تەماشای خەڵکی دەکات، یان وا ناینبێت کەس مافی لەسەری هەبێت، یان زۆربلێیە، یان زۆرخۆرە،

يان زۆرخهوه، يان لهو كاته دا دهخهويت، كه كاتي خهويه، يان له جيگهيه كدا
داده نيشيت، كه جيگهيه نهويه.

له باره ي باوكيشيه وه بلييت: باوكي فاسقه، يان هينديه، يان (بَطِي)، يان
(زُنَجِي)، يان پينه چيه، يان كوتالفرۆشه، يان مسگهره، يان دارتاشه، يان ئاسنگهره،
يان جو لايه.

له باره ي ره وشته و ئاكاريشيه وه بلييت: به دره وشته، يان خو به زلزانه، يان
رپابازه، يان هارو هاجه، يان توندو زبره، يان نه توانكاره، يان دلي لاوازه، يان
هه له شه وه له په كاره، يان روو گرزو مونه، يان بيشهرم و بياره، يان شتيكي لهو
جو ره.

له باره ي كراس و پوشا كه كيشيه وه بلييت: قولي ده لپه، يان له خواره وه شو ره،
يان پرت و پيسه، يان شتيكي لهو جو ره.

ئيز شته كاني تريش هه ره بهم جو ره قياس ده كرينو، ريسا كيشي نهويه، كه
به جو ريك باس بكرت، نهو پي ناخوش بيت.

پيشه واي پايه بهرز (أبو حامد) ي (غزالي) كو ده نكي مؤسولماناني هيناوه له سه ره
نهويه، كه غه ييه ت: برتیه له وه ي كه به جو ريك باسي كه سيك بكه يت، نهو پي
ناخوش بيت. له مه و لاش نهو هه ديسه (صحيح) هه ده هينين، كه به راشكاوي وا
ده فه رمويت.

(نَمِيمَة) ش: برتیه له گواستنه وه ي قسه له كه سيكه وه بو كه سيكي تر، به
مه به ستی تيك دانی نيوانيان.

جا نه مه پيناسه ي هه ردوو كيان بوو.

سه‌بارت به حوکمی شهرعیش له‌باره‌یانه‌وه، ئه‌وه به کۆده‌نگی موسولمانان هه‌ردووکیان هه‌رامن‌و، چه‌ندین به‌لگه‌ی راشکاویش له‌سه‌ر هه‌رامیته‌که‌یان له‌قورئان و سونه‌ت و کۆده‌نگی ئومه‌تدا هاتوه.

- خوای گه‌وره‌ فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلَا يَغْتَبُ بَعْضُكُم بَعْضًا﴾ [الْحَجَرَات: ۱۲] واته: {هه‌ندیکتان غه‌یه‌تی هه‌ندیکی ترتان مه‌که‌ن}.
- هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿وَيَلِّ لِكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةً﴾ [الْهُمَزَةُ: ۱] واته: {له‌ناوچوون و سزا بۆ هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی غه‌یه‌تی خه‌لکی ده‌که‌ن‌و، بۆ هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ش تانه‌و ته‌شه‌ر له‌ خه‌لکی ده‌ده‌ن}.
- هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿هَمَّازٍ مَشَاءٍ بِنَمِيمٍ﴾ [الْقَلَم: ۱۱] واته: {ئه‌و که‌سانه‌ی غه‌یه‌تی خه‌لکی زۆر ده‌که‌ن‌و، فیتنه‌یی و دووزمانی ده‌که‌ن‌و، قسه‌ ده‌هیئن‌و ده‌به‌ن}.

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه‌ له‌ هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له‌ هاوه‌لی خۆشه‌ویست (حُدَيْفَةَ) وه (خوای لی‌رازی بی‌ت)، ئه‌ویش له‌ پیغه‌مبه‌ری خواوه (درودی خوای له‌سه‌ر بی‌ت)، که‌ فه‌رموویه‌تی: «لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ نَمَامٌ»^(۱). واته: "که‌سی فیتنه‌و دووزمان ناچیته‌ به‌هه‌شته‌وه".

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه‌ له‌ هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له‌ هاوه‌لی خۆشه‌ویست (ابنُ عَبَّاسٍ) هه‌وه (خوا له‌ هه‌ردووکیان رازی بی‌ت)، که‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بی‌ت)، به‌لای دوو گۆردا تیبه‌ری و، فه‌رمووی: «إِنَّهُمَا يُعَذَّبَانِ، وَمَا يُعَذَّبَانِ فِي كَبِيرٍ». له‌ رپوایه‌ته‌که‌ی ئیمامی بوخاریدا فه‌رموویه‌تی: «بَلَى، إِنَّهُ كَبِيرٌ».

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۵۰ / به‌ ژماره: ۵۷۰۹، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۱۰۱ / به‌ ژماره: ۱۰۵. له‌ سه‌حیحی بوخاریدا ده‌قی هه‌دیسه‌که‌ ته‌نها به‌م جوژه‌ هاتوه: (لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَاتٍ). به‌لام له‌ سه‌حیحی موسلیمدا به‌ هه‌ردوو جوژه‌ که‌ هاتوه.

أَمَّا أَحَدُهُمَا، فَكَانَ يَمْشِي بِالْتَّمِيمَةِ، وَأَمَّا الْآخَرُ، فَكَانَ لَا يَسْتَتِرُ مِنْ بَوْلِهِ»^(۱). واته: "بهراستی ئەم دووانه سزا دەدرین، لەسەر کارئیکش سزا نادرین که خویان به گهورهیان داناییت، یان لەسەر کارئیک سزا نادرین که واز لیهتانی ئەرکیکی گوره و گران بوویت. بەئێ بەراستی ئەوهی لەسەری سزا دەدرین تاوانیکی گورهیه. چونکه یه کیکیان قسهی دههیناو دهبردو، فیتنهیی و دووزمانی ده کرد. ئەوی تریشیان خۆی له میزو له پاشمیز نهده پاراست".

منیش دهئیم: زانایان فەرمووین: (وَمَا يُعَذِّبَانِ فِي كَبِيرٍ) واته: کارئیک که بهلای خویانهوه به گهورهیان نهزانیوه. یان کارئیک که واز لیهتانی کارئیکی گوره نه بهوه له سهریان.

بۆشمان رپوایهت کراوه له سهحیحی موسلیم و له (سُنَنِی ئیمامی (أَبُو دَاوُدَ) و (تَرْمِذِي) و (نَسَائِي) دا، له هاوهلی خۆشهویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، که پێغه مبهری خوا (درودی خوای له سهر بیت)، فەرمووی: «دهزانن غهیهت چیه؟». هاوهلانیس عهززیان کرد: "خواو پێغه مبهره کهی له هه موو کهس زاناترن". پێغه مبه ریش فەرمووی: «ذِكْرُكَ أَخَاكَ بِمَا يَكْرَهُ». واته: "ئه وه یه که براكه ی خۆت به جوړئیک باس بکهیت، ئەو پئی ناخۆش بیت". جا عهززی کرا: "ئه ئه ئه گهر براكه م ئەو شتهی تیدا بوو که من وتم؟" ئەویش فەرمووی: «إِنْ كَانَ فِيهِ مَا تَقُولُ، فَقَدْ اغْتَبْتَهُ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهِ مَا تَقُولُ، فَقَدْ بَهْتَهُ». واته: "ئه گهر ئەوهی تو ده یلێت له براكه تدا هه بوو، ئەوه غهیهت کردوهو، ئەگهر تیشیدا نه بوو، ئەوه بوختانت بو کردوه".

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۵۰ / به ژماره: ۵۷۰۸، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۲۴۰ /

به ژماره: ۲۹۲.

ئیمامی (تَرْمِذِي) فەرموویەتی: حەدیسینی (حَسَن) ی (صَحِيح) ە.^(۱)

بۆشمان رپوایەت کراوە لە هەردوو صحیحی بوخاری و موسلیمدادا، لە هاوێلی خۆشەویست (أَبُو بَكْرَةَ) وە (خوای ئی رازی بیت)، کە پێغەمبەری خوا (درودی خوای لەسەر بیت)، لە حەجی مائاوایدا، لە وتاری رۆژی جەژندا، لە (مَنِي) فەرمووی: «إِنَّ دِمَاءَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ وَأَعْرَاضَكُمْ حَرَامٌ عَلَيْكُمْ، كَحُرْمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا، فِي بَلَدِكُمْ هَذَا. أَلَا هَلْ بَلَّغْتُ؟»^(۲) واتە: "بەراستی خوین و مائو شەرەفو ناموستان لەیە کتر حەرمامە، وە کو چۆن ئەوانە لەم رۆژەدا لەم شارەدا حەرمان. جا ئایا ئەوێی کە لەسەر من بوو رامگەیاندا؟".

بۆشمان رپوایەت کراوە لە (سُنَنِ) ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) دا، لە (عَائِشَةَ) ی دایکی ئیماندارانەو (خوای ئی رازی بیت)، کە فەرموویەتی: عەرزی پێغەمبەری خوام کرد (درودی خوای لەسەر بیت): "ئەوئەندەت بەس نیه کە (صَفِيَّة) وەها وەها یە؟" یە کێک لە راپوێکان فەرموویەتی: "مەبەستی ئەو بۆ، کە (صَفِيَّة) کورتەبالا بۆ". پێغەمبەری خواش فەرمووی: «لَقَدْ قُلْتِ كَلِمَةً، لَوْ مُرِجَتْ بِمَاءِ الْبَحْرِ، لَمَزَجْتَهُ». واتە: "شتیکت گوت، ئەگەر تیکەل بە ئاوی دەریا بکرت، بە جۆرێک تیکەلی دەبیت، کە تامە کە یان بۆنە کە ی دە گۆریت". دایکە (عَائِشَةَ) فەرمووی: "هەر وەها لاسکانی کە سیکیشم بۆ کردەو" پێغەمبەریش فەرمووی: «مَا أُحِبُّ أُنِّي حَكَيْتُ إِسْنَانًا، وَأَنْ لِي كَذَا وَكَذَا». واتە: "پێم خۆش نیه لاسکانی کە سیک بە مەو وە، لە بەرامبەر دا ئەوئەندە ئەوئەندە دەست بەکەویت".

---

(۱) بروانە: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۰۱ / بە ژمارە: ۲۵۸۹، وَسُنُنُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۶۸۵ /
بە ژمارە: ۴۸۷۴، وَسُنُنُ التَّرْمِذِي / ۴ / ۳۲۹ / بە ژمارە: ۱۹۳۴، وَسُنُنُ التَّسَائِي الْكُبْرِي
/ ۶ / ۴۶۷ / بە ژمارە: ۱۱۵۱۸.

(۲) بروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۲ / ۶۲۰ / بە ژمارە: ۱۶۵۴، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۳۰۵ /
بە ژمارە: ۱۶۷۹.

ئيمامى (تَرْمِذِي) فەرموويەتى: ھەدىسىكى (حَسَن) ى (صَحِيح) ە.^(۱)

منيش دەلیم: ئەم ھەدىسە يەككە لە گەورەترین، يان ھەر گەورەترینى ئەو
فەرمايشتانەيە، كە سەبارەت بە رېڭرى لە غەيبەت كەردن ھاتونو، منيش ھېچ
ھەدىسك پىنازىم، كە لە زەمى غەيبەتدا بگاتە ئەم ئاستە. خوای گەورەش
فەرموويەتى: ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ * إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾ [التخيم: ۳ - ۴] واتە:
{ئەوھى پىغەمبەرى خوا دەيفەرموويت لە ئارەزوروى نەفسى خۆيەوھ نىھ. بەلكو
ئەوھى دەيفەرموويت وەھيەو لەلایەن خواوھ بوى نىردراوھ}.

جا داوا لە خوای بەخشنەدە دەكەين، كە لوتفمان لەگەلدا بكاتو، لە ھەموو
خراپەو ناخۆشەك بمانپارىزيت.

بۆشان رىوايەت كراوھ لە (سُنَن) ى ئيمامى (أَبُو دَاوُد) دا، لە ھاوھلى
خۆشەويست (أَنَس) ەوھ (خوای لى رازى بيت)، كە فەرموويەتى: پىغەمبەرى خوا
(دروردى خوای لەسەر بيت)، فەرموويەتى: «لَمَّا عَرَجَ بِي، مَرَرْتُ بِقَوْمٍ لَهُمْ أَظْفَارٌ مِنْ
نُحَاسٍ، يَخْمِشُونَ وَجُوهَهُمْ وَصُدُورَهُمْ، فَقُلْتُ: "مَنْ هَؤُلَاءِ يَا جَبْرِيلُ؟" قَالَ: هَؤُلَاءِ
الَّذِينَ يَأْكُلُونَ لُحُومَ النَّاسِ، وَيَقَعُونَ فِي أَعْرَاضِهِمْ».^(۲) واتە: "كاتىك بو ئاسمانە كان
بەرز كرامەوھ، بەلای خەلكانىكدا تىپەرىم، نىنوکیان ھەبوو لە مس، دەم وچاوو
سىنگى خویان بى دەرووشاند! منيش پرسىم: (جوپرەئیل، ئەمانە كىن؟) ئەويش

---

(۱) بروانە: سُنَنُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۶۸۵ / بە ژمارە: ۴۸۷۵، وَسُنَنُ التَّرْمِذِي / ۴ / ۶۶۰ / بە
ھەردوو ژمارە: ۲۵۰۲ و ۲۵۰۳.

(۲) بروانە: سُنَنُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۶۸۵ / بە ژمارە: ۴۸۷۸. ئيمامى (أَبُو دَاوُد) ھېچى لەبارەى
ئەم ھەدىسەوھ نەفەرموھ. كەواتە بەلایەوھ پەسەندە. حافظى عىراقىش فەرموويەتى: ئيمامى
(أَبُو دَاوُد) ئەم ھەدىسەى بە (مُرْسَل) ىو بە (مُسْنَد) ىش رىوايەت كەردوھ، بەلام
(مُسْنَد) ەكەيان (صَحِيح) ترە. بروانە: الْمُعْنِي عَنِ حَمَلِ الْأَسْفَار / ۲ / ۸۱۶ / بە ژمارە:
۲۹۹۶.

فهرموی: نه‌مانه نه‌وانه‌ن که گۆشتی خه‌لکی ده‌خۆن و، غه‌یه‌تیا‌ن ده‌که‌ن و قسه‌ی خراب ده‌که‌ن له‌باره‌ی ناموس و ئابروویانه‌وه".

بۆشمان ریوایه‌ت کراوه له (سُنَنِی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) دا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (سَعِيد) ی کوری (زَيْد) هوه (خوای لی‌پازی بیت)، ئه‌ویش له پێغه‌مبه‌ری خواوه (درودی خوای له‌سه‌ر بیت)، که فهرموویه‌تی: «إِنَّ مِنْ أَرْبَى الرَّبَا الْأَسْطَلَّةَ فِيْ عِرْضِ الْمُسْلِمِ بِغَيْرِ حَقٍّ»^(۱). واته: "به‌راستی خراب‌ترین و قیزه‌ون‌ترین جووری ریباو سوو بریتیه له زماندریژی و ده‌مخسته‌ناو ناموس و ئابرووی موسولمان به‌ناوه‌وا".

بۆشمان ریوایه‌ت کراوه له کتیه‌که‌ی ئیمامی (تَرْمِذِي) دا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی‌پازی بیت)، که فهرموویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت) فهرموویه‌تی: «الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ، لَا يَخُونُهُ، وَلَا يَكْذِبُهُ، وَلَا يَخْذُلُهُ، كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ، عِرْضُهُ، وَمَالُهُ، وَدَمُهُ، التَّقْوَى هَا هُنَا، بِحَسَبِ امْرِئٍ مِنَ الشَّرِّ أَنْ يَحْتَقِرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ». واته: "موسولمان برای موسولمانه، خیانه‌ت و ناپاکی له‌گه‌لدا ناکات و، درۆی له‌گه‌لدا ناکات و، پشت ناکاته‌هاوکاری و یارمه‌تیدانی. هه‌موو شتیکی موسولمان له‌سه‌ر موسولمان حه‌رامه: ناموس و مال و خوینی. ته‌قراو له‌خواترسی ئا‌لی‌ره‌دایه (مه‌به‌ستی ناو دله). نه‌وه‌نده‌ش به‌سه له‌خرابه‌و تاوان، که که‌سیک به‌چاوی سوو‌که‌وه ته‌ماشای براهه‌کی موسولمانی خۆی بکات".

---

(۱) بروانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۶۸۵ / به ژماره: ۴۸۷۶. ئیمامی (مُنْذِرِي) و شیخی (هَيْمِي) فهرموویانه: ئیمامی (أَحْمَد) و ئیمامی (بَزَّار) یش ریوایه‌تیا‌ن کردوه، که‌سه‌کانی ریشه‌که‌ی ئیمامی (أَحْمَد) متمانه‌دارن. بروانه: التَّرْغِيبُ وَالتَّرْهِيْبُ / ۳ / ۲۳۰ / به ژماره: ۳۸۱۰، وَمَجْمَعُ الزَّوَانِدِ / ۸ / ۱۵۰ / به ژماره: ۱۳۴۴۴.

ئىمامى (تَرْمِذِي) فەرموويه تى: حەدىسىكى (حَسَن) ھە. (۱)

ئىش دەلىم: بەراستى ئەم حەدىسە زۆرىك سوودى گەورە تىدايە!!!
تەوفىقىش تەنھا بەدەستى خوايە.

باسى ھەندىك بابەتى گرنگ، كە پەيوھندىيان بە پىناسەى غەييە تەوھ ھەيە

لە باسە كەى پىشوردا ئەوھمان وت، كە غەييەت برىتە لە باسكردنى كەسىك بەجۆرىك كە ئەو پى ناخوش بىت. ئىتر ئايا بە دەم باسى بكەيت، يان بە نوسىن، يان بە چاۋ يان بە دەست يان بە سەرت ئاماژەى بۆ بكەيت.

رېساي كردنى غەييەتەش ئەمەيە: ھەر شتىك بەھۆى ئەوھوھ نوقسانى موسولمانىك بۆ كەسىك پىشان بەرېت، ئەوھ غەييەتەو حەرامە. لەوانە: لاساي كردنەوھى بەوھى كە لارەلار يان لۆقەلۆق دەروات، يان بە ھەر شىۋازىكى تر، كە مەبەست پى لاساي كردنەوھى شىۋازى كەسىك بىتو، بويسىرتت بەو لاساي كردنەوھ كەم و كورتى ئەو كەسە پىشان بەرېت. جا ھەموو ئەمانە حەرامن، بەپى ناكۆكى لەنئوان زاناياندا.

يە كىكىش لەوانە ئەوھيە كە دانەرى كىتېك لە كىتېە كەيدا باسى كەسىك بكاتو، بلىت: "فلانە كەس وای وت" مەبەستىشى غەبىدار كردن و بەناقولايى باسكردنى بىت، كە ئەوھش ھەر حەرامە.

---

(۱) بىروانە: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۴ / ۳۲۵ / بە ژمارە: ۱۹۲۷. دەقى ئەم حەدىسە بە ھەندىك پاش و پىشەوھ لای ئىمامى موسلىمىش ھاتوھ. بىروانە: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۹۸۶ / بە ژمارە: ۲۵۶۴.

خۆ ئەگەر مەبەستی ئەو بوو روونی بکاتەووە کە بۆچوونە کە ی هەلەیه، تا کەس شوینی نە کەوێت. یان بۆچوونە کە ی لاوازه لەرووی زانستیەو، تا کەس پێی هەلەخەلەتێت، پێی وەر نە گرت، ئەو غەیبەت نیە. بەلکو دڵسۆزیە و پێوستەو، پاداشتیسی لەسەری دەدریتەو، ئەگەر مەبەستی ئەو بوو.

بەهەمان شیوێ ئەگەر دانەری کتیبیک، یان کەسیکی تر وتی: خەلکانیک یان کۆمەلێک وایان وتوو، بۆچوونە کەشیان هەلەیه، یان نەزانیە، یان بێئاگایە، یان شتیکی لەو جۆریە، ئەو هەر غەیبەت نیە. بەلکو غەیبەت بریتیه لە باسکردنی کەسیک یان کۆمەلە کەسیکی دیاریکراو.

هەر وەها جۆریکی تر لە غەیبەتە حەرامەکان ئەو یە کە تۆ بلیت: کەسیک یان یەکیک لە شەرەزانان، یان یەکیک لەوانە ی کە خۆی بە زانا دادەنێت، یان یەکیک لە موفتیه کان، یان یەکیک لەوانە ی بە پیاوچاک دادەنریت، یان خۆی بە خۆپارێزو دنیانەویست پێشان دەدات، یان یەکیک لەو کەسانە ی ئەمڕۆ سەردانی کردین، یان یەکیک لەوانە ی ئەمڕۆ بینیمان فلانە کاری ئەنجامدا، یان شتیکی لەو جۆرە، ئەگەر کەسی روتیکراوی قسەلەگەلداکراو لە قسە کە تیگات.

بە هەمان شیوێ غەیبەتی ئەو کەسانە ی کە خۆیان بە زاناو خۆیتەوارو خواناس پێشان دەدەن. ئەوانیش جاری وا هەیه بەجۆریکی ناراشکاوانە غەیبەت دەکەن، کە خەلکی لێی تێدەگەن، هەر وەکو چۆن لە غەیبەتی راشکاو تێدەگەن. وەکو ئەو ی کە بوتریت بە یەکیک لەوانە: "ئەو فلانە کەس چۆنە؟" ئەویش بلیت: "خوا ئیصلاحان بکات"، یان "خوا لیمان خۆش بییت"، یان "خوا ئیصلاحي بکات"، یان "داوا لەخوا دەکەین ساغو سەلامەتمان بکات"، یان "سوپاسو ستایشی ئەو خوا یە دەکەین، کە تاقی نەکردوینەتەو بە چوونەلای سەمەکاران"، یان "پەنا بەخوا دەگرین لە خراپە"، یان "خوا لە کەمشەرمی بمانپارێزیت"، یان "خوا تەوبەمان لێ

وهر گریټ"، یان هدر شتیکی تری هاوشیوه، که نو قسانی و کهم و کورتی کهسه کهی لیوه وهر بگریټ. هه موو ئه مانه غه ییه تی حه رامن.

به هه مان شیوه ئه گهر بلیټ: "فلانه که سیش هدر گیرۆده یه به وه ی که ئیمه ی بی گیرۆده ین"، یان "چاره یه کی نیه له و کاره دا، چونکه هه موومان هدر ده یکه ین".

جا ئه مانه نمونه بوون. ئه گینا وه کو باسمان کرد، رپسای غه ییه ت کردن ئه وه یه، که تو به کهسی روتیکراوی به رامبه رت بگه یه نیت، که فلانه کهس نو قسانی و کهم و کورتی هه یه.

هه موو ئه مانه ش له و حه دیسه وه وهر ده گیرین، که له باسه کهی پیشتر دا له صه حیجی موسلیم و له غه یری ئه ویشدا هیتامان سه باره ت به پیناسه ی غه ییه ت کردن. خواهش له هه موو کهس زانا تره.

باسیک: {غهییه ت کردن و گوئی لی گرتیشی حه رامه }

بزانه که غه ییه ت وه کو له سه ر ئه و کهسه حه رامه، که ده یکات، به هه مان شیوه له سه ر ئه و کهسه ش حه رامه که گوئی لی ده ییت و به ئی بو ده کات. بو یه ئه و کهسه ی گوئی له که سیکی تره، و ا خه ریکه ده ست به غه ییه تی حه رام ده کات، پیویسته له سه ری نه می لی بکات، ئه گهر ترسی زیانیکی ئاشکرای نه بوو. خو ئه گهر ترسی هه بوو، ئه و ده ییت به دل پی رازی نه ییت و، ئه گهر توانیشی با کۆره که به جی به یلیټ. خو ئه گهر توانی به زمان ئینکاری بکات، یان توانی به قسه یه کی تر غه ییه ته که بچرینیت، ئه وه ده ییت بیکات. جا ئه گهر وانه کات، ئه و تاوانبار ده ییت.

ئه و جا ئه گهر به ده م وتی: بیده نگ به و، به دلش حه زی لیوو به رده وام بیټ، ئه وه پیشه وای پایه رز (أبو حامد) ی (غزالی) فه رمویه تی: ئه وه به دوور ووی

جینگه‌یه‌ک، که غه‌یه‌تی خه‌لکی تیدا ده‌کریت!، ئیر ته‌شریفی هاته ده‌ره‌وه‌و، تا سی
رۆژ نانی نه‌خوارد.

یه‌کیکیش له‌و هۆنراوانه‌ی له‌م باره‌وه و تراون بریتیه له‌:

وَسَمْعَكَ صُنْ عَنْ سَمَاعِ الْقَبِيحِ   كَصَوْنِ اللِّسَانِ عَنِ التَّنْطِقِ بِهِ
فَأَنْتَ عِنْدَ سَمَاعِ الْقَبِيحِ   شَرِيكَ لِقَائِلِهِ، فَأَنْتَبَهُ

واته: گویت له‌ بیستی قسه‌ی خراب پارێزه، وه‌کو چۆن زمانتی لی ده‌پارێزیت.
چونکه‌ تۆ له‌ کاتی بیستی خراپه‌دا ده‌بیت به‌ هاوبه‌شی ئه‌و که‌سه‌ی قسه‌ خراپه‌که‌ی
کردوه، بۆیه‌ ناگات له‌خۆت بیت. (۱)

مرۆفی موسولمان به‌چی غه‌یه‌ت له‌کۆلی خۆی بکاته‌وه‌؟

بزانه‌ که‌ ئه‌م باسه‌ زۆریک به‌لگه‌ی له‌ قورئان و سونه‌تدا له‌سه‌ر هاته‌وه‌. به‌لام من
ته‌نها ئاماژه‌ به‌ هه‌ندیکیان ده‌که‌م. جا ئه‌و که‌سه‌ی خوا موه‌فه‌قی کردییت به‌و
به‌لگانه‌ له‌ غه‌یه‌ت کردن ده‌گه‌رپته‌وه‌و، ئه‌وه‌ش که‌ خوا موه‌فه‌قی نه‌کردوه‌، به‌
خویندنه‌وه‌ی چهند به‌رگیکیش له‌ غه‌یه‌ت کردن ناگه‌رپته‌وه‌.

گرنگترین و سه‌ره‌کیترین به‌لگه‌ی ئه‌م باسه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌و ده‌قانه‌ی سه‌باره‌ت به‌
حه‌رامی غه‌یه‌ت کردن هه‌تاما، مرۆفی موسولمان بیاغخاته‌ پیش چاوی خۆی‌و،
ئه‌وجا بیر له‌م دوو فه‌رمایشته‌ی خوا‌ی گه‌وره‌ بکاته‌وه‌:

(۱) منیش ده‌لیم:

وه‌ک چۆن زمانتی لی به‌دوور ده‌گری
کابرای قسه‌که‌ر تاوان وه‌رده‌گری

گویت پارێزه له‌ قسه‌ی خراب
هۆشداربه‌ که‌ تۆش ده‌یه‌ هاوبه‌شی

- ﴿مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ﴾ [ق: ۱۸] واته: {ئادهمیزاد هەر قسهیهك بکات، فریشتهیهکی چاودیترو ناماده کراوی له لادایه بو نووسین و تو مارکردنی نهو قسهیه}.
- ﴿وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ﴾ [اثور: ۱۵] واته: {ئیوه نهو قسهیه به سووک و ئاسان دهزانن، به لآم لای خوا زور گه وره و گرانه}.

ههروهها با بیر لهو هه دیسه (صَحِيح) ههش بکاته وه، که ده فهرمویت: (به راستی پیاو قسهیهك لهو قسانه ده کات، که مایه ی تورهبوونی خوای گه وره یه و، که چی خوی گویی پی نادات و، قسه کهش ده بیته هوی فره دانی بو ناو ناگری جه هه نه م).

ههروهها با بیر لهو فه رمایشتانه ی تریش بکاته وه، که پیشتر له (باسی پاراستی زمان) و، له (باسی غه بیته) دا هینامان و، با له گه ل نه وه شدا ناگای له م قسانه بیت: (خوام له گه ل دایه)، (خوا ناگای لی مه)، (خوا ته ماشام ده کات).

له شیخ (حَسَن) ی (بَصْرِي) شه وه هاتوه (ره حه تی خوای لی بیت)، که پیاویك پیی وتوه: "تو غه بیته تم ده که یته!" نه ویش فه رموو یه تی: "ئه وه نده لای من به ریترو قه درگران نیت، تا بته که مه بریار به ده ست به سه ر چاکه کاغده وه".

بو شمان رپوایه ت کراوه له زانای پایه به رز (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (مُبَارَك) ه وه (ره حه تی خوای لی بیت)، که فه رموو یه تی: نه گه ر غه بیته تی که سیك بکه م، نه وا غه بیته تی باوک و دایکی خو م ده که م، چونکه نه وان له هه موو کهس له پیشترن بو چاکه کانم.

باسی نهو غه بیته تانه ی که هه لآن

بزانه که غه بیته نه گه رچی هه رامه، به لآم له هه ندیک حالته دا - که به رژه وه ندی تیدایه - هه لآ له.

ئەو شەش كە رېنگە بە كۈردنى غەيبەت دەدات بىر تىپە لە مەبەستىكى دروستى شەرىعى، كە تەنھا بە غەيبەت كۈردنە كە ئادەمىزاد دەتوانىت پىتى بىگات. ئەو شەش يە كىكە لەم شەش ھۆكارە:

● يە كەم: سكالانى كەسى ستمەلىكراو. دروستە بۆ كەسى ستمەلىكراو سكالانى ستمەلىكراونى خۆى بىتە لای فەرمانرەواو دادوھرو غەيرى ئەوانىش، لەو كەسانەى كە دەسەلاتيان ھەيە، تا مافە كەى لە كەسە ستمەكارە كە بۆ ھەر گرنەوھ. جا دە كرىت بلىت: "فلانە كەس ستمەى لى كۈردوم"، يان "فلانە شتى پىكردم"، يان "فلانە شتى بىردم"، يان شتىكى لەو جۆرە.

● دوھم: داواى ھاو كارى لەسەر گۆرپىنى خراپە يەك، گەراندنەوھى كەسە خراپە كارە كە بۆ سەر رېنگەى راست. جا دە كرىت بەو كەسە بوترىت، كە رەنگە تواناى لا بردنى خراپە كەى ھەيىت: "فلانە كەس فلانە كار دە كات، تۆ مەھىلەو رېنگرى لى بكە"، يان شتىكى لەو جۆرەى پى بلىت، مەبەستىشى تەنھا ئەو بىت كە خراپە كە لا بىرىت. خۆ ئە گەر مەبەستى ئەو نەيىت، ئەو ھەر امە.

● سىيەم: داواى ھەر گرنى فەتواى شەرىعى: بەوھى كە بە كەسى موفتى بوترىت: "باو كەم يان برا كەم يان فلانە كەس ستمەىكى ئاواى لى كۈردوم، ئايا بۆى ھەيە بىكات، يان نا؟ من چى رېنگەيە كەم ھەيە بۆ رىزگار بوون لى، مافە كەى خۆشم دەست بكەوېت، ئەو ستمەشم لە كۆل بىتەوھ؟" يان پرسىارىكى لەو جۆرەى لى بكات.

ھەر وھە ئە گەر پىاويك بلىت: "ژنە كەم ئاوام لە گەلدا دە كات"، يان ژنىك بلىت: "مىردە كەم ئاوام لە گەلدا دە كات"، يان شتىكى لەو جۆرە. كە ئەم جۆرە گلەبىانە لەبەر پىويستى دروستن. بەلام باشر وھەيە كەسە كە بلىت: "ئەو تۆ چى دەفەرموويت دەر بارەى پىاويك، كە ئەو كارى بىت؟"، يان "چى دەفەرموويت ئە گەر مىردىك يان ژنىك ئاوا بكات؟"، يان شتىكى لەو جۆرە، كە ھەم

مه بهسته كهی پی دیتهدی و، هم دهستیشانکردنی كه سه كهشی تیدا نیه، نه گهرچی دهستیشانیسی بکات ههر دروسته. له بهر نهو حه دیسهی (هندی ژنی (أبو سفیان)، كه نه گهر خوای گه وره بیهویت، له مهولا باسی ده كهین. نهو عهرزی پیغه مبهری خوای کردوه (درودی خوای له سر بیت): "نهی پیغه مبهری خوا، به راستی (أبو سفیان) پیاوئیکی چرووك و رهزیهله..... هتد"، پیغه مبهریش نه هی لی نه کرد.

● چوارهم: هوشداریدان به موسولمانان و ناموژگاری کردنیان سه بارهت به خراپهیه کی دیاریکراو. نهویش به چهند ریگهیهك ده بیت:

یه کیک لهوانه بریتیه له جهرح کردنی نهو كه سانهی حه دیس ریوایهت ده كهن، یان نهو كه سانهی كه شایهتی ده دن، كه نه مه به كو دهنگی موسولمانان کاریکی دروسته. به لكو له کاتی پیوستیدا واجبه.

یه کیکیش لهوانه نهو هیه كه كه سیك راویژت پی بکات سه بارهت به ژنو ژنخوازی، یان شهریکایهتی، یان نه مانهت لادانان، یان مامه له له گه لدا کردن له گه لدا كه سیکی تردا، نهو پیوسته له سهرت نهو هی دهیزانیت سه بارهت بهو كه سه وه كو دلسوزی باسی بکهیت. خو نه گهر مه بهسته كه تهنها به ونده ده هاته دی، كه تو بلیت: "بو نهو ناشیت مامه لهی له گه لدا بکهیت"، یان "ژنو ژنخوازی له گه لدا بکهیت"، یان "وا مه كه"، یان شتیکی لهو جووره، نهو دروست نیه لهو زیاتر بلیت و، باسی خراپه کانی بکهیت. خو نه گهر مه بهسته كه نه ده هاته دی هه تا به راشکاوانه باسی خراپه کانی نه کهیت، نهوا قهینا كه به راشکاوی باسیان بکه.

یه کیکیش لهوانه نهو هیه كه كه سیك بینیت بهندهیهك ده سینت و، بهنده كهش به دز، یان به زینا کهر، یان به مه شرو بخور، یان به شتی تر ناسراوه، نهو پیوسته نهو شته بو کریاره كه روون بکه یته وه، نه گهر پی نه ده زانی. نه مهش تهنها تایهت نیه بهم حاله ته وه. به لكو ههر كه سیك زانی کالایه کی فروشراو عهییکی تیدایه، پیوسته له سهری بو کریاره كهی روون بکاته وه، نه گهر نهو پی نه ده زانی.

یە کێکش لەوانە ئەو یە کە کەسیکی زانستخواز هاتوچۆی لای کەسیکی بیدعە کار یان فاسق بکات، زانستی ئی وەر بگریت، تۆش ترسی ئەوەت هەبیت کە زانستخوازه کە لەو هاتوچۆیه زەرەرمەندە بیت، ئەوا پێویستە لەسەرت نامۆزگاری بکەیت، حالی مامۆستا کە ی بۆ روون بکەیتەو. جا بە مەرج گیراوه کە لەم کارەدا مەبەستی دڵسۆزی و نامۆزگاری بیت، کە ئەمە هەندیک جار هەلە ی تیدا دەگریت. جاری واش هەیه حەسادەت و دەکات کەسە کە ئەو قسانە بکات، یان شەیتان لێی دەگۆریت، وای پێشان دەدات کە نامۆزگاری و سۆزو بەزەییە. بۆیە دەبیت مەروۆفی موسولمان زۆر بە وشیری و زیرەکیەو مامەلە لەگەڵ ئەم حالەتەدا بکات.

یە کێکش لەوانە ئەو یە کە کەسیک سەرپەرشتیاریتیه کی هەبیت، بەپێی پێویست و وەکو خۆی جییه جیی نەکات، ئیتر ئایا بۆ ئەو سەرپەرشتیاریتیه ناشیت، یان کەسیکی فاسقه، یان نەفام و بیئاگایه، یان کەسیکی لەو جۆرەیه. بۆیە پێویستە باسی ئەو بگریت بۆ دەسەلاتدار و فەرمانرەوای گشتی، تا ئەو کەسە لایبات، و کەسیکی شیوا بکاتە سەرپەرشتیار، یان دەسەلاتدارە کە ئاگادار بکاتەو لەو هی کە ئەو کەسە ئاوايه، بۆ ئەو هی خۆی مامەلە ی لەگەڵدا بکات، و پێی هەلنەخەلەتیت. هەر وەها هەولێ ئەو هەش بدات، کە دەسەلاتدارە کە هانی کەسە کە بدات لەسەر راست رویشتن، یان کەسیکی تر بخاتە شوینی.

● پێنجەم: ئەو یە کە کەسیکی وای بیت بە ئاشکرا تاوان بکات، یان بانگەشه بۆ بیدعە کە ی خۆی بکات. وەکو ئەو کەسە ی کە بە ئاشکرا مەشروب دەخواتەو، یان دەست دەگریت بەسەر مائی خەلکیداو، باج و سەرانه یان بەناهەق ئی دەسینیت، یان خەریکی خراپە کاریه. بۆیە دروستە باسی ئەو کارە ی بکەیت، کە بە ئاشکرا خەریکیتی، و، حەرانیشه هیچ عەیبیکي تری باس بگریت، مەگەر بۆ باسکردنە کە هۆکاریکی تر هەبیت لەوانە ی باسمان کردن.

● شه‌شه‌م: ناساندن: ئە‌گەر كه‌سێك به‌نازناوێك ناسرابوو، وه‌كو: (أَعْمَش) و (أَعْرَج) و (أَصَمَّ) و (أَعْمَى) و (أَحْوَل) و (أَفْطَس) و نازناوه‌كانی تر، ئە‌وه دروسته به‌مه‌به‌ستی ناساندن به‌و نازناوه‌ بناسێنرێت و، حه‌رامیشه به‌مه‌به‌ستی كه‌م و كورتی لێ گرتن بۆی به‌كار به‌یترێت. خو‌ئە‌گەر كرا به‌شتیكی تر بناسێنرێت، ئە‌وه باشتره‌.

جا ئە‌مه شه‌ش هۆكار له‌و هۆكارانه‌ بوون، كه‌ زانایان باسیان كردون و، دروسته به‌هۆیانه‌وه غه‌یبه‌ت بكریت، به‌و شیوه‌ی كه‌ باسما‌ن كرد.

له‌و زانایانه‌ش كه‌ باسی ئە‌م هۆكارانه‌یان كردوه: پێشه‌وا‌ی پایه‌به‌رز (أَبُو حَامِدٍ) (غَزَالِيٍّ) له‌ كَتِيبِي (إِحْيَاء) داو، هه‌ندێك له‌ زانایانی تریش.

به‌لگه‌كانی دروستی ئە‌م جو‌ره‌ غه‌یبه‌ت كردنانه‌ش له‌ هه‌دیه‌سه (صَحِيح) به‌كاندا مه‌شه‌وورن، زۆربه‌ی ئە‌م هۆكارانه‌ش جی‌گه‌ی كۆده‌نگی زانایان، كه‌ دروسته به‌هۆیانه‌وه غه‌یبه‌ت بكریت.

بۆمان رپوا‌یه‌ت كراوه له‌ هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له (عَائِشَةَ) ی دایکی ئیماندارانه‌وه (خوای لێ رازی بیت)، كه‌ پیاوێك داوای مۆله‌تی كرد بۆ هاتنه‌ خزمه‌تی پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت)، ئە‌ویش فه‌رمووی: «أَنْذَرُوا لَهُ، بِئْسَ أَخُو الْعَشِيرَةِ». ^(١) واته‌: "رینگه‌ی پێ‌بدهن، به‌راستی كه‌سیكی خراپی عه‌شه‌ره‌ته‌كه‌ی خو‌یه‌تی".

ئیمامی بوخاری ئە‌م هه‌دیه‌سه‌ی كردوه به‌ به‌لگه‌ له‌سه‌ر دروستی غه‌یبه‌ت كردنی كه‌سی خراپه‌كارو، ئە‌و كه‌سه‌ی گو‌مان له‌ دلی خه‌لكیدا دروست ده‌كات.

---

(١) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ٥ / ٢٢٥٠ / به‌ ژماره‌: ٥٧٠٧، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٤ / ٢٠٠٢ / به‌ ژماره‌: ٢٥٩١.

بۆشمان ریوایهت کراوه له هەردوو صحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی
خۆشه‌ویست (ابْنُ مَسْعُودٍ) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویهتی: پیغه‌مبهری خوا
(دروودی خوای له‌سر بیت) شتیکی دابه‌ش کرد. پیاویکیش له پشتیوانان وتی: "سویند
به‌خوا، (مُحَمَّدٌ) له‌م دابه‌شکردنه‌دا مه‌به‌ستی ره‌زامه‌ندی خوا نه‌بوه!!!" منیش هاتم بۆ
خزمه‌تی پیغه‌مبهر، خه‌به‌رم پێدا، ئه‌ویش ره‌نگی روخساری گۆراو، فهرمووی:
"ره‌حه‌تی خوا له‌ حه‌زه‌تی (مُوسَى)، به‌راستی له‌مه‌ش زیاتر نازار دراو، ئه‌و هه‌ر
سه‌بر و نارامی گرت".^(۱)

له‌ هه‌ندیک له‌ ریوایه‌ته‌کاندا (لای نیمامی موسلیم) هاتوه، که (ابْنُ مَسْعُودٍ)
فهرموویهتی: وتم: "ئێ‌تر دوای ئه‌مه‌ قسه‌ به‌رز ناکه‌مه‌وه بۆ خزمه‌تی پیغه‌مبهر".

منیش ده‌لیم: نیمامی بوخاری ئه‌م حه‌دیه‌ی کردوه به‌ به‌لگه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی،
که‌ دروسته‌ که‌سێ‌ک خه‌به‌ر بدات به‌ براهی‌کی خۆی، که‌ چی له‌باره‌یه‌وه‌ وتراوه‌.

بۆمان ریوایهت کراوه له‌ صحیحی بوخاریدا، له‌ (عَائِشَةَ) ی دایکی
نیماندانه‌وه (خوای لی رازی بیت)، که‌ فهرموویهتی: پیغه‌مبهری خوا (دروودی خوای له‌سر
بیت) فهرموویهتی: «مَا أَظُنُّ فُلَانًا وَفُلَانًا يَعْرِفَانِ مِنْ دِينِنَا شَيْئًا». ^(۲) واته: "وا نازانم
فلان و فیسار هیچ له‌باره‌ی ئاینه‌که‌ی ئێ‌مه‌وه‌ بزانه‌ن".

زانای پایه‌به‌رز (لُیثُ) ی کوری (سَعْدٌ) - که‌ به‌کێکه‌ له‌ راویه‌کان - فهرموویهتی:
ئه‌و دوو که‌سه‌ هه‌ردووکیان دووروو بوون.

بۆشمان ریوایهت کراوه له‌ هه‌ردوو صحیحی بوخاری و موسلیمدا، له‌ هاوه‌لی
خۆشه‌ویست (زَيْدُ) ی کوری (أَرْقَمُ) هوه (خوای لی رازی بیت)، که‌ فهرموویهتی: له‌

(۱) بڕوانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۱۴۸ / به‌ ژماره: ۲۹۸۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۷۳۹ /
به‌ ژماره: ۱۰۶۲.

(۲) بڕوانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۵۴ / به‌ ژماره: ۵۷۲۰.

سه‌فهرینکدا له خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوادا دهرچوون (درودی خوی له‌سر بیت)، خه‌لکه‌کەش تووشی نارە‌حه‌تی بوون و، (عَبْدُالله) ی کوری (أَبِي) یش وتی: "هیچ خه‌رج مه‌که‌ن بۆ ئەوانه‌ی له خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوادان، تا له ده‌وری نه‌مین و بلاوی لی بکه‌ن!!!". هه‌روه‌ها وتی: "ئه‌گه‌ر گه‌راینه‌وه بۆ شاری (مَدِيْنَة)، ده‌سه‌لاتداره‌کاغان بیده‌سه‌لاته‌کان ده‌رده‌که‌ین!!! جا منیش هاتم بۆ خزمه‌تی پیغه‌مبه‌رو، خه‌به‌رم پێدا که وای وتوه، ئەویش ناردی به‌شوینی (عَبْدُالله) دا..... ئیتر ته‌واوی هه‌دیسه‌که‌ی باس کرد. خوای گه‌وره‌ش سوره‌تی (الْمُنَافِقُونَ) ی بۆ راستاندنی خه‌به‌ره‌که‌ی (زَيْد) دابه‌زاند: ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ.....﴾^(۱).

هه‌روه‌ها له هه‌دیسی (صَحِيح) دا هاتوه، که (هِنْد) ی خیزانی (أَبُو سُفْيَانَ)، عه‌رزێ پیغه‌مبه‌ری خوای کردوه (درودی خوی له‌سر بیت): "ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، به‌راستی (أَبُو سُفْيَانَ) پیاویکی چرووک و ره‌زیله.....هتد."^(۲)

هه‌روه‌ها له هه‌دیسی (صَحِيح) ی‌شدا هاتوه، که پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوی له‌سر بیت) به (فَاطِمَة) ی کچی (قَيْس) ی فه‌رموه: (مُعَاوِيَة) پیاویکی گه‌داو نه‌داره‌و، (أَبُو الْجَهْم) یش گالۆک له‌سه‌ر شانی دانانیت (واته: زۆر له ژن ده‌دات).^(۳)

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ٤ / ١٨٦٠ / به ژماره: ٤٦٢٠، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٤ / ٢١٤٠ / به ژماره: ٢٧٧٢.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ٢ / ٧٦٩ / به ژماره: ٢٠٩٧، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٣ / ١٣٣٨ / به ژماره: ١٧١٤.

(۳) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٢ / ١١١٤ / به ژماره: ١٤٨٠.

باسی فەرمان کردن بهو کهسهی که گوئی له غهییتهی مامۆستایهکی خۆی یان هاوڕێیهکی یان کهسیکی تر دهبیته، که بهرپهڕچی غهییتهکارهکه بداتهوهو قسهکهی پوچهن بکاتهوه

بزانه نهو کهسهی گوئی له غهییتهی موسولمانیک دهبیته، پیوسته بهرپهڕچی
بداتهوهو، رینگری له غهییتهکاره که بکات، خو نه گهر به قسه وازی نههینا، نهوا با
به دهست رینگری لی بکات. خو نه گهر نه به دهست و نه به زمانیش نهیتوانی، نهوا
با کۆره که بهجی بهیلتیت.

نهو جا نه گهر غهییتهی مامۆستایهکی خۆی، یان کهسیکی تری بیست، لهوانهی
که مافیکیان بهسهریهوه ههیه، یان غهییتهکاره که کهسیکی خاوهن پایه و چاکه کار
بوو، نهوا دهبیته زیاتر بایه خ بهو ههلوێستانه بدات، که باسمان کردن.

بۆمان ریوایهت کراوه له کتیه کهی ئیمامی (ترمذی) دا، له هاوهلی
خۆشهویست (أبو الدرداء) هوه (خوای لی رازی بیته)، نهویش له پیغه مبهری خواوه
(درودی خوای لهسر بیته)، که فهرموویهتی: «مَنْ رَدَّ عَنْ عَرَضِ أَخِيهِ، رَدَّ اللَّهُ عَنْ وَجْهِهِ
النَّارَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ». واته: "نهو کهسهی پارێزگاری له ناموس و ئابرووی براههکی
دینی خۆی بکاتو، لهسهری بکاتهوه، خوای گهورهش له رۆژی قیامهتدا ئاگری
دۆزهخ له دهم وچاوی دووردهخاتهوه".

ئیمامی (ترمذی) فهرموویهتی: هه دیسیکی (حسن) ه. (1)

بۆشان ریوایهت کراوه له ههردوو سهحیحی بوخاری و موسلیماندا، له
هه دیسه کهی هاوهلی خۆشهویست (عئبان) وه - که وا مه شهووره عهینه کهی
مه کسوره، و تراویشه (مضموم) ه - (خوای لی رازی بیته)، که هه دیسیکی درێژی
مه شهووره، نهو فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا (درودی خوای لهسر بیته) ته شریفی

(1) بروانه: سنن الترمذی / 4 / 327 / به ژماره: 1931.

ههستا نوڤژ بکات، وتیان: "مَالِكِ ی کورپی (دُخْشُم) ^(۱) له کوږیه؟" پیاویک وتی: "نهوه دوورپوه، خواو پیغهمبهره که بی خوش ناوږت!! پیغهمبهریش فهرمووی: «لا تَقُلْ ذَلِكَ! أَلَا تَرَاهُ قَدْ قَالَ: "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ"، يُرِيدُ بِذَلِكَ وَجْهَ اللَّهِ؟» ^(۲) واته: "وا مهلی! بۆ نازانیت که وتووږیه تی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) و، مه به سستی شی ره زامه ندی خوا بوه؟".

بوښمان ریوایهت کراوه له صحیحی موسلیمدا، له شیخ (حَسَن) ی (بَصْرِي) هوه (ره حمتی خوی لیتت)، که (عَائِدِی کورپی (عَمْرُو) - که یه کیک بوه له هاوه لانی پیغهمبهری خوا (درودی خوی له سر بیت) - چوه ته ژوور بولای (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (زِيَاد) و، پی فهرموه: "کورم، من له پیغهمبهری خوام بیسته، که فهرموویه تی: «إِنَّ شَرَّ الرَّعَاءِ الْحُطْمَةُ». واته: "خراپترینی دهسه لاتداران و چاودیران نه وانن که به هو ی زه حمت و نار ه حمتیه وه ژیر دهسته کانیان ټیکده شکین". بویه هر گیز نه که یت که تو یه کیک بیت له وان. (عَبْدُ اللَّهِ) ش پی وت: "فهرموو دانیشه. تو یه کیکی لهو هاوه لانه ی پیغهمبهر که وه کو که په ک وه هان!!! (واته: له شاره زاو پایه به رزه کانیان نیت، به لکو له بیکه لکه کانیان، که وه کو سوس و که په ک وه هان!!! په نا به خوا له بی نه ده بی لهو جوړه)". (عَائِدِی ش فهرمووی: "بۆ نه وانیش سوس و که په کیان هه بوه؟! به لکو سوس و که په ک ته نها له دوا ی نه وان و له غهیری نه واندا هدیة". ^(۳)

بوښمان ریوایهت کراوه له ههردوو صحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه لی خوشه ویست (كَعْب) ی کورپی (مَالِك) هوه (خوی لی رازی بیت)، لهو حه دیسه

(۱) شیخی عهسقه لانی فهرموویه تی: نه م ناره به (دُخْشُن) و (دُخْشِين) یش ده خوږ ټر ټه وه. بروانه:

الأصَابَةُ فِي تَمْيِيزِ الصَّحَابَةِ / ۵ / ۵۳۴ / به ژماره: ۷۶۴۰.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۱۶۴ / به ژماره: ۴۱۵، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۴۵۵ / به

ژماره: ۳۳.

(۳) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۴۶۱ / به ژماره: ۱۸۳۰.

دریژه‌ی‌دا، که سه‌بارت به چیرۆکی ته‌وبه‌کردنه‌که‌ی‌هاتوه. ئەو فەرموویه‌تی: کاتیک پیغه‌مبەری خوا (درودی‌خوای‌له‌سەر‌بیت)، له‌ناو کۆمه‌لیکدا دانیشتوو له (تَبُوك)، پرسیاری‌کردو فەرمووی: "كَعْبُ ي كورپی (مَالِك) چی‌کرد؟" پیاوینکی هۆزی (بُنُو سَلِمَة) ش‌وتی: "ئە‌ی پیغه‌مبەری‌خوا، عاباو کراسه‌که‌ی‌و، ته‌ماشاکردنی ئە‌ملاولاکانیان نه‌یان‌ه‌یشت بیت بو‌غه‌زا!!" (مه‌به‌ستی ئە‌وه‌بوه، که‌که‌سیکی له‌خۆ‌رازی‌بوه). هاوه‌لی‌خۆشه‌ویست (مُعَاذِ ي كورپی (جَبَل) یش‌به‌کابرای فەرموو: "ئای‌که‌قسه‌یه‌کی‌خراپت‌کرد!! ئە‌ی پیغه‌مبەری‌خوا، سویند‌به‌خوا، ئیمه‌ته‌ن‌ها‌چاکه‌له‌بارە‌ی (كَعْب) ه‌وه‌ده‌زانین". ئیتر پیغه‌مبەری‌خوایش‌بیده‌نگ‌بوو.^(۱)

بو‌شان‌ری‌بایه‌ت‌کراوه‌له‌ (سُنَنِ ي ئیمامی (أَبُو دَاوُد) دا، له‌هه‌ردوو‌هاوه‌لی‌خۆشه‌ویست (جَابِرِ ي كورپی (عَبْدُ اللَّهِ) و (أَبُو طَلْحَةَ) وه‌ (خوایان‌لی‌رازی‌بیت)، که‌فەرموویانه: پیغه‌مبەری‌خوا (درودی‌خوای‌له‌سەر‌بیت) فەرموویه‌تی: «مَا مِنْ أَمْرٍ يَخْذُلُ أَمْرًا مُسْلِمًا فِي مَوْضِعٍ تُنْتَهَكُ فِيهِ حُرْمَتُهُ، وَيُنْتَقَصُ فِيهِ مِنْ عَرَضِهِ، إِلَّا خَذَلَهُ اللَّهُ فِي مَوْطِنٍ، يُحِبُّ فِيهِ نُصْرَتَهُ. وَمَا مِنْ أَمْرٍ يَنْصُرُ مُسْلِمًا فِي مَوْضِعٍ، يُنْتَقَصُ فِيهِ مِنْ عَرَضِهِ، وَيُنْتَهَكُ فِيهِ مِنْ حُرْمَتِهِ، إِلَّا نَصَرَهُ اللَّهُ فِي مَوْطِنٍ، يُحِبُّ نُصْرَتَهُ.»^(۲) واته:

"هه‌ر‌که‌سێک‌به‌رگری‌و‌پشتیوانی‌له‌موسولمانیک‌نه‌کات، له‌جینگه‌یه‌کدا‌که‌ئابرووی‌ده‌شکیریت‌و، باسی‌شه‌ره‌فو‌نامووسی‌به‌خراپه‌ده‌کریت، خوای‌گه‌وره‌ش‌له‌جینگه‌یه‌کدا‌ئه‌و‌سه‌ر‌کز‌ده‌کات، که‌پێی‌خۆشه‌پشتیوانی‌لی‌بکریت. هه‌ر‌که‌سیکیش‌به‌رگری‌و‌پشتیوانی‌له‌موسولمانیک‌بکات، له‌جینگه‌یه‌کدا‌که‌باسی‌شه‌ره‌فو‌نامووسی‌به‌خراپه‌ده‌کریت‌و، ئابرووی‌ده‌شکیریت، خوای

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ٤ / ١٦٠٣ / به‌ژماره: ٤١٥٦، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٤ / ٢١٢٠ / به‌ژماره: ٢٧٦٩.

(۲) بروانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُدَ / ٢ / ٦٨٧ / به‌ژماره: ٤٨٨٤. شیخی (هَيْثَمِي) فەرموویه‌تی: ئیمامی (طَبْرَانِي) حه‌دیه‌سه‌که‌ی (جَابِرِ ي) له (الْمُعْجَمُ الْأَوْسَطُ) دا‌ری‌بایه‌ت‌کردوه‌و، رسته‌که‌شی (حَسَن) ه. بروانه: مَجْمَعُ الزَّوَائِدِ / ٧ / ٢٦٧ / به‌ژماره: ١٢١٣٨.

گورهش له جینگهیه کدا پشتیوانی لهو ده کات، که پئی خوشه پشتیوانی لی بکریت".

بوشمان ریوایهت کراوه له (سُنن) ی ئیمامی (أبو داؤد) دا، له هاوهلی خوشه ویست (مُعَاذ) ی کوری (أَنَس) هوه (خوای لی رازی بیت)، ئه ویش له پیغه مبهری خواوه (دروودی خوای له سر بیت)، که فهرموویه تی: «مَنْ حَمَى مُؤْمِنًا مِنْ مُنَافِقٍ» و ده زانم فهرمووی: «بَعَثَ اللَّهُ مَلَكًا يَحْمِي لَحْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ نَارِ جَهَنَّمَ. وَمَنْ رَمَى مُسْلِمًا بِشَيْءٍ، يُرِيدُ شَيْنَهُ بِهِ، حَبَسَهُ اللَّهُ عَلَى جِسْرِ جَهَنَّمَ، حَتَّى يَخْرُجَ مِمَّا قَالَ».^(۱) واته: "ئهو که سهی حورمهت و نامووسی ئیمانداریک له غه یه تکاریکی دووروو پاریزیت، خوای گه وره له رۆژی قیامه تدا فریشته یه که ده نیریت، تا گوشتی لاشه ی ئهو له ناگری دۆزه خ پاریزیت. ئهو که سهش بوختیان بو موسولمانیک ده کات و، مبهستی عهیدار کردن و ئابروو بردنی بیت، خوای گه وره له سر پردی دۆزه خ رای ده گریت، ههتا له وهی و توویه تی رزگاری ده بیت و له تاوانه که ی پاک ده کریته وه (ئیت به گهردننازاد کردن له لایه ن موسولمانه که وه، یان به شه فاعهت و تکا بو کردن، یان به سزادانی به ئهنده زه ی تاوانه که ی)".

باسی غه ییهت کردن به دل

بزانه که ههروه کو چون قسه ی خراب کردن حه رامه، گومانی خراب بردنیش هه ر حه رامه. جا وه کو چون حه رامه باسی خرابه و که م و کورتی که سیک بکهیت بو

---

(۱) بروانه: سُننُ أَبِي دَاؤُد / ۲ / ۶۸۷ / به ژماره: ۴۸۸۳. حافظی عیراقی فهرموویه تی: رسته که ی لاوازه. بروانه: الْمُعْنِي عَنْ حَمَلِ الْأَسْفَار / ۱ / ۵۱۰ / به ژماره: ۱۹۶۴. به لام شیخ (عَامِر عَلِيّ يَاسِيْن) له ته خریجی حه دیسه کانی (أذْكَار) دا فهرموویه تی: حه دیسه که به هۆی پالپشته وه ده بیت به حه دیسیکی (حَسَن).

که سیکي تر، ههروا حهرامه له ناخو دهرونی خۆتدا بهو جووره باسی بکهیت و،
گومانی خرابی بی بهیت.

خوای گهوره فهرموویهتی: ﴿اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ﴾ [الْحُجْرَات: ۱۲] واته: {ئهی
ئهو کهسانهی باوه پتان به خوای گهوره به پیغه مبهره کهی هیناوه، خۆتان له
زۆریک گومان به دوور بگرن}.

بو شمان ریوایهت کراوه له ههردوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه لئی
خۆشه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (درودی خرای
له سر بیت) فهرموویهتی: «إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ، فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذِبُ الْحَدِيثِ». ^(۱) واته: "خۆتان
له گومانی خراب بپاریزن. چونکه گومانی خراب درۆترین قسه و خه یالی نه فسی
مرۆفه".

ههروه ها زۆریک حه دیسی تریش له م باره وه هاتون.

مه به ستیش له غه بیتهت کردن به دل نه وه به که دلت بریاری خراب به سه ر
که سیکي تر دا بدات.

سه بارت بهو خه یالات و خویندنه وه دهرونیانهش که له دلدا جیگیر نابن و،
خواه نه که یان له سهریان بهرده وام ناییت، نه وه به یه کدهنگی زانیان عه فویان لی
دراوه. چونکه خواه نه که یان هیچ ویست و ئاره زوویه کی نیه له دهروستبوونیانداو،
رینگه یه کیشی نیه بو خۆ لیده رباز کردنیان.

هه ر ئه م مانایهش مه به سه ته به وه ی که له حه دیسی (صَحِيح) دا له پیغه مبهری
خواوه هاتوه (درودی خوای له سر بیت)، که فهرموویهتی: «إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ لِمَأْتِي مَا

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۵۳ / به ژماره: ۵۷۱۹، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۹۸۵
/ به ژماره: ۲۵۶۳.

له دلدّا حه رامه. بۆيه ههر كاتيك تۆ خه يالى غه يهت يان تاوانيكى ترت بۆ دروست بوو، پئويسته لايهت و، پشتى تى بكهت و، ته ئويلى واي بۆ بكهت، كه له رواله ته كه ي لاي بدات.

پيشه واي پايه بهرز (أبو حَامِدِى (غَزَالِيّ) له كتيبي (إحياء) دا فهرمويه تي: "ئه گهر گوماني خراب كه وته ناو دلته وه، ئه وه يه كي كه له وه سه وه سه كاني شه يتان، كه بۆت ده هاو پيژت. بۆيه پئويسته به درۆي بجه يته وه و باوه ري پى نه كه يت، چونكه ئه و له هه موو فاسقه كان فاسقه وه، خواي گه وره ش فهرمويه تي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْحَبُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ﴾ [الْخُرُجَات: ٦] واته: {ئهي ئه و كه سانه ي باوه رتان به خواو به پيغه مبه ره كه ي هيئاوه، ئه گهر كه سيكي فاسق و تاوانبار هه وائو زانياريه كي بۆ هيئان، ئيه ليى بكو لنه وه و، له راستى و ناراستى دلنيابن، نه وه كو به نه زانين و بيتا گايي په لاماري خه لكانيك بده ن و، بده ن به سه ريانداو، دواتريش له وه ي كر دو وتانه په شيمان ببنه وه}. بۆيه ناييت باوه ر به شه يتان بكرت. خو ئه گهر قهرينه كه هه بوو له سه ر ئه وه ي كه گومانه خراپه كه نادرسته و، ده گو نجي ت پيچه وانه كه ي راست بيت، ئه وا ناييت گوماني خراب بري ت".

"جا يه كي كه له نيشانه كاني گوماني خراب بردن ئه وه يه كه دل ت له گه ل كه سه كه دا بگورپت و، وه كو جاران نه مي تي ت، وات لي يت هه زي پى نه كه يت و، پى بيتا قهت بيت و، كه م موراعاتي بكه يت و رپزي بگري ت و، كه م خه فه تبار بيت بۆ تاوان و خراپه كاني. چونكه شه يتان به كه مزين خه يال خراپه ي خه لكى له دل ي ئاده ميزاد نزيك ده كاته وه و، وا ده خاته دل يه وه، كه: ئه وه نيشانه ي زي ره كي و ژيري و زوو تي گه يشتي تويه و، مروفي ئيمانداريش به نوري خوا ده رواني ت، كه چي له راستيشدا ئه و كه سه ته نها له رووي له خو باي بوون و وه سه وه سه ي شه يتانه وه قسه ده كات. خو ئه گهر كه سيكي دادپه روهر خه به ري ئه و شته ي پيدا يت، ئه وا نه

حَدَّثَتْ بِهٖ اَنْفُسَهَا، مَا لَمْ تَتَكَلَّمْ بِهٖ اَوْ تَعْمَلْ»^(۱) واته: "خوای گهوره چاوپووشی کرده له نومته کهم لهو قسه و خه یاله خراپانهی که دیت به دلایندا، به مهر جیک به دم دهرینه برن، یان کاری پی نه کن".

زانایان فرموویانه: مبهستی نهو خه یالاتانهیه که جیگیر نابن و نامینه وه.

هروه ها فرموویانه: نیت نایا نهو خه یالاتانه غه بیهت بن، یان کوفر بن، یان شتیکی تر بن. بویه نهو کهسهی که تنها به خه یال کوفر دیت به خه یالیدا، بی نهوی خوئی به مبهستی دهستی هدییت له دروستبوونیدا، پاشان دهست به جی وازی لی بهییت، نهو کافر ناییت و، هیچیسی له سهر نیه.

پیشتریش له (باسی وه سو سه) دا له حه دیسی (صَحِيح) دا هیتامان، که کومه لیک له هاوه لان عهرزی پیغمبهری خوایان کرده: "نهی پیغمبهری خوا، کهسی وامان تیدایه ههست به بونی خه یالی وا ده کات له میشکی خویدا، که باسکردنی به شتیکی زور گهوره ده زانیت". نهویش فرمووی: "نهو به گهوره زانینه بریتیه له نیمانی پاک و بیگهرد"^(۲).

هروه ها چند حه دیسیکی تریشمان لهوی باس کرده، چند حه دیسیکی تریش که هه مان مانایان ههیه.

جا هوئی عهفو لیدرانی نهو جوره خه یالاتانهش نهو هیه، که ئاده میزاد ناتوانیت خوایان لی به دوور بگریت. به لکو نهوی که له توانادا ههیه، تنها بریتیه له خو به دوور گرتن له به رده وام بوون له سهریان. هر بویه به رده وام بوون و چه سپوونیان

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۶ / ۲۴۵۴ / به ژماره: ۶۲۸۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۱۱۶ / به ژماره: ۱۲۷.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۱۱۹ / به ژماره: ۱۳۲. منیش ده لیم: پیشتر نیمانی نهو هوی نهو حه دیسهی نه هیتاوه. جا سهیره به لامه وه، که فرموویتهی پیشتر هیتاومانه!

له دَلِّدا حه‌رامه. بۆيه ههر كاتِيك تَوَّ خه‌يالِي غه‌يهت يان تاوانِيكي تَرْت بَوَّ
 دروست بوو، پَيويسته لاييهت و، پِشتِي تِي بَكه‌يت و، ته‌ئويلى واي بَوَّ بَكه‌يت، كه
 له رِواله‌ته‌كه‌ي لاي بدات.

پيشه‌وای پایه‌برز (أَبُو حَامِدِی (غَزَالِيّ) له كَتِيبي (إِحْيَاء) دا فه‌رمويه‌تي:
 "ئه‌گه‌ر گوماني خراب كه‌وته ناو دَلته‌وه، ئه‌وه يه‌كِيكه له وه‌سوه‌سه‌كاني شه‌يتان،
 كه بَوَّ ده‌هاوَيژِيْت. بۆيه پَيويسته به‌دروِي بَخه‌يته‌وه و باوه‌ري پِي نه‌كه‌يت، چونكه
 ئه‌و له هه‌موو فاسقه‌كان فاسقه‌زه‌و، خواي گه‌وره‌ش فه‌رمويه‌تي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بَنِيًّا فَتَبَيَّنُوا أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصِحُّوا عَلَيَّ مَا فَعَلْتُمْ
 نَادِمِينَ﴾ [الْخُرَات: ٦] واته: {ئهي ئه‌و كه‌سانه‌ي باوه‌رتان به‌خواو به‌پتغه‌مبه‌ره‌كه‌ي
 هيتاوه، ئه‌گه‌ر كه‌سيكي فاسق و تاوانبار هه‌والو زانياريه‌كي بَوَّ هيتان، ئيه‌و لِيي
 بكوْلنه‌وه‌و، له رِاستي و نارِاستي دَلنيابن، نه‌وه‌كو به‌نه‌زانين و بيتاگايي په‌لاماري
 خه‌لكانِيك بده‌ن و، بده‌ن به‌سه‌ريانداو، دواترِيش له‌وه‌ي كر دووتانه په‌شيمان
 ببنه‌وه‌}. بۆيه نابيت باوه‌ر به‌شه‌يتان بَكريت. خو ئه‌گه‌ر قه‌رينه‌يه‌ك هه‌بوو له‌سه‌ر
 ئه‌وه‌ي كه‌ گومانه‌ خراپه‌كه‌ نادرسته‌و، ده‌گوئجِيْت پِنچه‌وانه‌كه‌ي رِاست بيت، ئه‌وا
 نابيت گوماني خراب بريت".

"جا يه‌كِيك له نيشانه‌كاني گوماني خراب بردن ئه‌ويه‌كه‌ دَلت له‌گه‌ل
 كه‌سه‌كه‌دا بگوَريْت و، وه‌كو جاران نه‌ميتِيْت، وات لِييت هه‌زي پِي نه‌كه‌يت و، پِي
 بيتاقت بيت و، كه‌م موراعاتي بكه‌يت و رِيژِي بگريت و، كه‌م خه‌فه‌تبار بيت بَوَّ
 تاوان و خراپه‌كاني. چونكه شه‌يتان به‌كه‌مترين خه‌يال خراپه‌ي خه‌لكي له‌ دَلِي
 ئاده‌میزاد نزيك ده‌كاته‌وه‌و، وا ده‌خاته‌ دَليه‌وه، كه‌: ئه‌وه نيشانه‌ي زيره‌كي و ژيري و
 زوو تينگه‌يشتي تۆيه‌و، مرؤفي ئيماندارِيش به‌نوري خوا ده‌روانِيْت، كه‌چي
 له‌رِاستيشدا ئه‌و كه‌سه‌ته‌نها له‌رووي له‌خوبايي بوون و وه‌سوه‌سه‌ي شه‌يتانه‌وه‌ قسه
 ده‌كات. خو ئه‌گه‌ر كه‌سيكي دادپه‌روه‌ر خه‌به‌ري ئه‌و شته‌ي پِندايت، ئه‌وا نه‌

باوهری پی بکهو، نه به درووشی بخرهوه، تاوه کو گومانی خراب به هیچکامیان نه بهیت".

"هەر کاتیکیش گومانیکی خراب ده باره ی موسولمانیک هات به خه یالتدا، ههول بده زیاتر موراعاتی بکهیت و ریژی بگریت. چونکه نهو کاره شهیتان تورپه ده کاتو، له کۆلتی ده کاتهوهو، ئیتر گومانی لهو جووره ناخاته دلتهوه، له ترسی نهوهی نهوه کو دهست بکهیت به دوعای خهیر بو کردنی".

"هەر کاتیکیش به بهلگه یه کی حاشا هه لنه گر به تیکه وتن و پیخزانی که سیک موسولمانت زانی، نهوا سهلامهتی له وه دایه که نهینی بیست لاتو، با شهیتانیش ههلت نه خه له تیبتو، بانگت بکات بو غه یهت کردنی نهو که سه. خو نه گهر ناموژگاریشت کرد، بهو جووره ناموژگاری مه که، که تو دل خو شیت بهوهی ناگات لهو تیکه وتن و نو قسانیهی نهو هه یهوه، سه ره نجام نهو نهو به چاوی گه وره یهوه ته ماشای تو بکاتو، توش به چاوی بچوو کیهوه ته ماشای نهو بکهیت. به لکو ههولنی نهوه بده لهو تاوانه رزگاری بکهیتو، ههروه کو چون بو خو ت خه فه تبار ده بیست، نه گهر نو قسانیهک رووی تی کردیت، ههروا بو نهویش خه فه تبار ده بیستو، پیوستیشه از هینانی که سه که لهو نو قسانیه به بی ناموژگاری تو، به لاتهوه خو شه ویستر بیست له واز لی هینانی به ناموژگاری تو".

جا نه مه فه رمایشته که ی ئیمامی (غزالی) بوو.

منیش ده لیم: پیستر باسمان کرد، که نه گهر که سیک خه یالی گومانی خراپی بو دروست بوو، پیوسته وازی لی بهینیت. نه مهش نه گهر بهرژه وه ندییه کی شرعی وای نه ده خواست که بیر لهو خه یاله بکاتهوه. خو نه گهر بهرژه وه ندییه کی شرعی وای ده خواست، نهوا دروسته بیر له که م و کورتیه کانی نهو که سه بگریته وهو، شویندو زیشیان بو بگریت، وه کو له جهرحی شایه ته کان و راویه کان و غهیری نهوانیشدا له (باسی نهو غه یه تانه ی که حه لالن) دا باسمان کرد.

باسی که فارمتی غه بیته کردن و تهوبه کردن نیی

بزانه ئه و کهسهی تاوانیکی نه نجام داوه، پیویسته پهله بکات بو تهوبه کردن له و تاوانه.

جا تهوبه کردن له و کارانهی که مافی خوای گهورهن، سی مهرجی ههیه: ده بیته کهسه که دهم و ده ست واز له تاوانه که بهینیت و، په شیمانیش بیته له کردنی و، برپاریش بدات که هه رگیز نه گهریته وه بو.

تهوبهش له و شتانهی که مافی ناده میزاده کانن ئه م سی مهرجه و، مهرجیکی تریشی ههیه، نهویش: گهراندنه وهی مافه کهیه بو خاوه نه کهی، یان داوای عه فو لی کردنی و، گهردن نازاد کردنی.

بوئه پیویسته له سه ر کهسی غه بیته تکار بهم چوار مهرجه تهوبه بکات. چونکه غه بیته کردن مافیکی ناده میزادیه و، پیویسته داوای گهردن نازادی له و کهسه بکات، که غه بیته تی کرده.

جا نایا نه و نه ده بهسه که بی بلیت: "غه بیته تیکم کردیت، گهردنم نازاد بکه"، یان ده بیته باسی غه بیته کهشی بو بکات، که چی بو؟ نه وه دوو بو چوونی هاوه لانی نیمامی (شافیعی) له باره وه ها توه (ره حه تی خویان لیت):

- یه که میان نه وه یه که ده بیته باسی بکات و روونی بکاته وه. خو ئه گهر به بی باسکردنیش کابرای غه بیته تکارو گهردن نازاد کرد، نه و نایته باسی بکات، وه کو چون نه گهر گهردن نازاد بکات له مالو مولکیکی نه ناسراودا.
- دوه میان نه وه یه که به مهرج نه گراوه باسی بکات. چونکه ئه مه سه له له و مه سه لانه یه که چاوپوشیان تیدا ده کریت. بوئه به مهرج نه گراوه کابرای

غهبه تکرارو بزانت چى وتوه، به پینچه وانهى مالئو مولکوهه، که ده بیت بزانت چیه.

جا بۆچونى یه که میان به هیزتره. چونکه ده گونجیت ئاده میزاد چاوپۆشى له جوره غهبه تیک بکاتو، چاوپۆشى له جوریکى تر نه کات.

ئهو جا نه گهر کابرای غهبه تکرارو مردبوو، یان غایب بوو، ئهوا ناگونجیت یان نهسته مه گهر دننازادى لى وه ربگیریت. به لام زانایان فهرموویانه: پتویسته داواى لیخۆشبوونى بۆ بکاتو دوعاى زۆر بۆ بکاتو، خدیرو چاکهشى زۆر بۆ بکات.

ههرواها سونه ته کهسه غهبه تکراره که گهر دنى کهسه غهبه تکاره که نازاد بکات، به لام واجب نیه له سه رى. چونکه نهو گهر دن نازاد کردنه کارى چاکه یه و، وازه تانه له ماف. بۆیه کابرا سه رپشکه تیدا. به لام زیاتر سونه ت وه هایه که گهر دنى نازاد بکات، تاوه کو برا موسولمانه کهى خۆى له سه ره نجامى خراپى نهو تاوانه رزگار بکاتو، خۆشى پاداشتى گه وره ی ده ست بکه ویت، وه کو لیخۆشبوونى خواى و، خۆشه وىستى خواى گه وره.

خواى گه وره فهرموویه تى: ﴿وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ [آل عمران: ۱۳۴] {ئهوانه ی رقى خویان ده خۆنه وهو، له خه لکی ده بورن، خواى گه وره ش چاکه کارانى خۆش ده ویت}.

جا رینگه ی پاکبونه وه ی دلئى به لیبوردن له کهسه غهبه تکاره که نه وه یه، که بیری خۆى بخاته وه، تازه نهو کاره روویداوه و، هیچ رینگه یه کیش نیه بۆ لا بردنى. بۆیه ناییت پاداشتى نه م کاره له ده ستى خۆم ده ر که م، ده بیت برا موسولمانه که شم رزگار نه که م. چونکه خواى گه وره فهرموویه تى: ﴿وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ [الشورى: ۴۳] واته: {به راستى نهو کهسه ی نارام ده گریتو، له

خه‌لکی ده‌بووریت، ئەو کارە‌ی ده‌یکات کارێکی هه‌ره‌ گه‌وره‌و به‌نرخ‌و مه‌ردانه‌یه‌ .

هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ﴾ [الاعراف: ۱۹۹] واته‌: { کارو ره‌وشتی جوانی خه‌لکی قبول بکه‌و، فه‌رمانیش به‌ چاکه‌ بکه‌و، خۆت له‌ نه‌فامان لاده‌و پشتیان تی بکه‌و }.

هه‌روه‌ها نایه‌تی تری هاووینه‌ی نه‌مانه‌ گه‌لیک زۆرن.

له‌ حه‌دیسێ (صَحِيح)یشدا هاتوه‌، که‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیته‌) فه‌رموویه‌تی: «وَاللَّهِ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ، مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ».^(۱) واته‌: "خوای گه‌وره‌ له‌ پشتیوانی به‌نده‌دایه‌، تا ئەو له‌ پشتیوانی برای ناینی خۆیدا بیته‌".

ئیمامی (شَافِعِي)ش (ره‌حه‌تی خوای لیبته‌) فه‌رموویه‌تی: "ئەو که‌سه‌ شه‌یتانه‌، که‌ داوای رازیبونی لیده‌کریت‌و، رازی نایته‌".

زانایانی پێشینه‌ش (وه‌ک له‌ دیوانی ئیمامی شافعی‌دا هاتوه‌) له‌م هۆنراوه‌دا فه‌رمویانه‌:

قِيلَ لِي: قَدْ أَسَاءَ إِلَيْكَ فُلَانٌ   وَمَقَامُ الْفَتَى عَلَى الدَّلِّ عَارٌ
قُلْتُ: قَدْ جَاءَنَا وَأَحْدَثَ عُذْرًا   دِيَةَ الذُّبِّ عِنْدَنَا الْإِعْتِذَارُ

واته‌: پێم وترا: فلانه‌ که‌س خراپه‌ی کردوه‌ به‌رامبه‌رت‌و، مانه‌وه‌ی مرۆفیش له‌سه‌ر زه‌لیلی عه‌بیه‌وه‌و نابرووچوونه‌!! منیش وتم: ئەو هات بۆلامان‌و عوززو پۆزشی هێتایه‌وه‌، تۆ له‌و خویته‌ی تاوانیش لای ئیمه‌ بریتیه‌ له‌ عوززو پۆزش هێتانه‌وه‌.

جا بۆچوونه‌ راسته‌که‌ هه‌ر ئەمه‌یه‌ که‌ ئیمه‌ باسمان کرد، سه‌باره‌ت به‌ هاندان له‌سه‌ر گه‌ردن نازاد کردن له‌ غه‌بیه‌ت کردن.

(۱) بروانه‌: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۷۴ / به‌ ژماره‌: ۲۶۹۹.

سه‌بارت به‌وش که له زانای پایه‌برز (سَعِيدِی کورِی (مُسَيَّب) هوه هاتوه، که فرموویه‌تی: "گهردنی ئه‌و کهسه نازاد ناکهم، که سته‌می لَی کردوم". وه ئه‌وش که له زانای پایه‌برز (ابْنُ سَيْرِين) هوه هاتوه، که فرموویه‌تی: "من لیم حهرام نه‌کردوه، تا بۆی حه‌لال بکه‌م. چونکه خوا غه‌یبه‌تی له‌و کهسه حهرام کرده، بۆیه منیش ههر گیز ئه‌و شته حه‌لال ناکهم، که خوای گه‌وره حهرامی کرده". ئهمه بۆچوونیکِی لاوازه، یان هه‌له‌یه. چونکه ئه‌و کهسه‌ی گهردنی کابرا نازاد ده‌کات، شتی حهرامی بۆ حه‌لال ناکات. به‌لکو ده‌ست له مافیکی خوی هه‌لده‌گریت به‌سه‌ر کابراوه. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که چه‌ندین ده‌قی قورئان و سونه‌تیش هاتون سه‌بارت به‌وه‌ی که لی‌بوردن و عه‌فو کردن و، ده‌ست هه‌لگرتن له مافی تایبه‌تی کاریکِی سونه‌ته. یان ده‌بیت مانای فرمایشته‌که‌ی (ابْنُ سَيْرِين) به‌م جوّره بکریت: "من ههر گیز به ره‌وای دانانیم کهس غه‌یبه‌تم بکات". که ئهمه‌ش مانایه‌کی راست و دروسته. چونکه ئه‌گهر که سیک بلت: "من ریگه ده‌ده‌م خه‌لکی غه‌یبه‌تم بکه‌ن" به‌مه‌ غه‌یبه‌ت کردنی ئه‌و کهسه حه‌لال نابیت. به‌لکو حهرامه‌و نابیت هیچ که سیک غه‌یبه‌تی که سیکِی تر بکات.

سه‌بارت به‌و حه‌دیه‌ش، که ده‌فرمویت: «أَيَعِزُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَكُونَ كَمَا—(أَبِي ضَمُّمٍ) كَانَ إِذَا خَرَجَ مِنْ بَيْتِهِ، قَالَ: "إِنِّي تَصَدَّقْتُ بِعَرَضِي عَلَى النَّاسِ"». مانا‌که‌ی ئه‌وه‌یه: (من داوای ماف و تۆله‌ی خۆم نه‌ له دنیا و نه‌ له‌دوارپوژیشدا له‌و کهسه ناکهم، که سته‌می لَی کردوم). که ئهمه‌ش سوودی خوی هه‌یه سه‌بارت به‌ ده‌ست هه‌لگرتن و وازه‌یان له‌و مافه‌ زه‌وت‌کراوه‌ی که به‌ر له‌ گهردن نازاد کردنه‌که هه‌بوه.

سه‌بارت به‌و مافانه‌ش، که دواتر په‌یدا ده‌بن، ئه‌وه پیوستیان به‌ گهردن نازاد کردنیکِی تازه هه‌یه. ته‌وفیقیش ته‌نها به‌ده‌ستی خواجه.

باسی فیتنه‌یی کردن (النَمِیْمَة)

پیشتر باسی حهرامی فیتنه‌یی کردن و به‌لگه‌کانی و نه‌وه‌ه‌ر‌ه‌شان‌ه‌شان کرد که له‌سه‌ری هاتبوون. هه‌روه‌ها باسی نه‌وه‌شان کرد که فیتنه‌یی مانای چیه. به‌لام باسه‌که به کورتی بوو. بویه ئیسته زیاتر روونی ده‌که‌ینه‌وه.

پیشه‌وای پایه‌به‌رز (أَبُو حَامِدِی (غَزَالِیَ) (ره‌جه‌تی خرای لَبِیْت) فه‌رموویه‌تی: (نَمِیْمَة) به‌زۆری ته‌نها بو نه‌وه به‌کار ده‌هینریت که که‌سیتک قسه‌ی که‌سیتک بگوازیته‌وه بۆلای که‌سه قسه له‌سه‌رکراوه‌که. وه‌کو نه‌وه‌ی بَلِیْت: "فلانه‌ که‌سه له‌باره‌ی تۆوه‌ وای وت".

به‌لام (نَمِیْمَة) تایه‌ت نیه به‌وه‌وه. به‌لکو پیناسه‌که‌ی نه‌وه‌یه، که شتیک ناشکرا بکریت و، ناشکرا کردنه‌که‌شی ناپه‌سه‌ندو خراب بیت، ئیتز نایا که‌سه لیوه نقلکراوه‌که، یان که‌سه بۆلا نقلکراوه‌که، یان که‌سیکی تر پیتی ناخۆش بیت. هه‌روه‌ها گرنگ نیه که به‌قسه بیت، یان به‌نوسین، یان به‌هیما، یان به‌ئاماژه، یان به‌شتیکی له‌و جۆره. هه‌روه‌ها شته گواستراوه‌که قسه بیت، یان کرده‌وه، عه‌یه‌وه نه‌نگی بیت، یان شتیکی تر.

بویه حه‌قیقه‌تی (نَمِیْمَة) بریتیه له: ناشکرا کردن و بلاو کردنه‌وه‌ی نه‌ینی و، دادپینی په‌رده له‌سه‌ر نه‌و شتانه‌ی که ناشکرا کردنیان خراب و ناپه‌سه‌نده.

ده‌بیت مروّقی موسولمان بیده‌نگ بیت سه‌باره‌ت به‌هه‌موو نه‌و شتانه‌ی ده‌یانینیت و، په‌یوه‌ندیان به‌خه‌لکیه‌وه هه‌یه، مه‌گه‌ر شتیکی وه‌ها بیت که‌ گپراوه‌که‌ی سودی موسولمانیک، یان لادانی تاوانیکی تیدا بیت. بویه نه‌گه‌ر که‌سیکی بینی مالیکی خۆی ده‌شارده‌وه، نه‌ویش باسی کرد، نه‌وه (نَمِیْمَة)یه.

ئىمامى (عَزَالِي) فەرموۋىدەتى: ئەو كەسەش كە فېتنەيەكى بۇ دەھىترىت، پىي دەوترىت: "فالاڭ كەس وای لەبارەى تۆۋە وای وت"، شەش شت پىۋىستەن لەسەرى:

- يەكەم: باۋەر بە كەسەكە نەكات. چونكە كەسى فېتنە بە فاسق دادەنرىت، فاسقىش خەبەرى لى ۋەرنانگىرىت.
- دوهم: نەھى لى بىكات لەو كارەو، نامۇزگارى بىكات، تىيشى بگەيەنيت كە كارىكى خراب دەكات.
- سىيەم: لەبەر خاترى خوا رىق لەو كەسە ھەلبىگىرىت كە فېتنەيەكەى بۇ ھىناۋە. چونكە ئەو كەسە خۋاى گەورەش رىقىتى لىي، رىق لىيۋونەۋەش لەبەر خاترى خوا واجبە.
- چوارەم: گومانى خراب نەيىت بەرامبەر بەو كەسەى قسەكەى لىۋە نقلكراۋەكە. چونكە خۋاى گەورە فەرموۋىدەتى: ﴿اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ﴾ [الْخُجُرَات: ۱۲].
- پىنجەم: نايىت گىرآنەۋەى قسەكە پالەنەر بىت بۇ سىخورى كردن و گەران بەشۋىن راستى و ناراستىەكەيدا. خۋاى گەورە فەرموۋىدەتى: ﴿وَلَا تَجَسَّسُوا﴾ [الْخُجُرَات: ۱۲].
- شەشەم: ۋەكو نەھى لە كابرالى قسەھىن دەكات كە ئەو كارە نەكات، نايىت خۋىشى قسە بەيىت و بىات.

دەگىر نەۋە كە پىاۋىك باسى پىاۋىكى ترى كردوۋە بۇ پىشەۋاى پاىبەرز (عَمْر) كورى (عَبْدُ الْعَزِيز) (خۋاى لى رازى بىت)، ئەۋىش فەرموۋىدەتى: "ئەگەر دەتەۋىت تەماشى قسەكەت دەكەين، جا ئەگەر درۆت كرديىت، ئەۋە بەر ئەم ئايەتە دەكەۋىت: ﴿إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا﴾، ئەگەر راستىشت كرديىت، ئەۋە بەر ئەم ئايەتە دەكەۋىت: ﴿هَمَّازٍ مَّشَاءٍ بَنِيمٍ﴾. ئەگەر دەشتەۋىت لىت دەبوورين.

پیاوه‌ک‌ش عه‌رزى کرد: "ته‌ى فه‌رمان‌ره‌واى ئيمانداران، داواى لي‌بوردن ده‌که‌م، هه‌رگيز ناگه‌رپ‌مه‌وه بو‌ئو کاره".

که‌سيک‌يش نوسراويک‌ى نارد بۆلاى (صاحب‌ى کورى (عباد)، هانيدا‌بوو له‌سه‌ر بردنى مالى هه‌تيوئک، که‌ مالىک‌ى زۆر بوو. ئه‌و‌يش له‌ پشتى نوسراوه‌که‌وه‌ نوسى: "فيتنه‌يى -باوه‌کو راستيش بي‌ت- کارىک‌ى ناشيرين و قيزه‌ونه. کابراى مردووش (واته: باوک‌ى هه‌تيوه‌که‌) خوا ره‌حمى بي‌ بکات و، هه‌تيوه‌که‌ش خوا جيگه‌ى باوک‌ى بو پر بکاته‌وه‌و، ماله‌که‌ش خوا به‌ره‌که‌تى تى بجات و زياترى بکات و، که‌سى فيتنه‌ش خوا له‌ ره‌حه‌تى خوى دوورى بجاته‌وه".

**باسى نه‌ه‌ى کردن له‌ گواسته‌وه‌ى قسه‌ بو‌ فه‌رمان‌ره‌واو ده‌سه‌لاتداران،
نه‌گه‌ر له‌ به‌ر پيوستى نه‌بي‌ت، وه‌کو ترسى خراپه‌يه‌ک يان شتيک‌ى له‌و**

جو‌ره

بو‌مان ريوايه‌ت کراوه‌ له‌ هه‌ردوو کتبه‌که‌ى ئيمامى (أبو داؤد) و (ترمذى) دا، له‌ هاوه‌لى خو‌شه‌ويست (ابن مسعود) هوه (خواى لى رازى بي‌ت)، که‌ فه‌رموويه‌تى: پيغه‌مبه‌رى خوا (درودى خواى له‌سه‌ر بي‌ت) فه‌رموويه‌تى: «لا يُلغني أحدٌ من أصحابي عن أحدٍ شيئاً، فإني أحبُّ أن أخرج إليكم، وأنا سليم الصدر». (١) واته: "با هيچ‌کام له‌ هاوه‌لام له‌ به‌ره‌ى که‌سى تره‌وه‌ قسه‌م بو‌ نه‌ه‌ينن. چونکه‌ من پيم خو‌شه‌ کاتيک ديمه‌ ده‌ر بۆلاتان و، دل‌م ساف و بيگه‌رد بي‌ت و، هيچى تيدا نه‌بي‌ت".

---

(١) پروانه: سنن أبي داؤد / ٢ / ٦٨١ / به‌ ژماره: ٤٨٦٠، وسنن الترمذى / ٥ / ٧١٠ / به‌ ژماره: ٣٨٩٦. ئيمامى (ترمذى) به‌ لاوازى داناهه.

باسی نهی کردن له تانه‌دان له و نه‌سه‌بان‌هی، که به زاهیری شهره سابت

بوون

خوای گه‌وره فهرموویه‌تی: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ [الأنباء: ۳۶] واته: {شوینی شتیک مه‌که‌وه، که زانیاریت له‌باره‌یه‌وه نیه، چونکه به‌راستی هیژی بیستن و هیژی بینن و دل، هه‌موو نه‌مانه پرسیار له خاوه‌نه‌کانیان ده‌کریت له‌باره‌یانه‌وه}.

بو‌شمان ریوایه‌ت کراوه له سه‌حیحی موسلیمدا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (أبو هریره) وه (خوای لی‌رازی بیت)، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سر بیت) فهرموویه‌تی: «اِنَّتَانِ فِي النَّاسِ هُمَا بِهِمْ كُفْرٌ: الطَّعْنُ فِي النَّسَبِ، وَالنِّيَاحَةُ عَلَيَّ الْمَيِّتِ». واته: "دوو کار له‌ناو خه‌لکیدا ههن، که له کاری کافره‌کانن: تانه‌دان له نه‌سه‌بو، شین‌وزاری له‌سر مردوو".^(۱)

باسی نهی کردن له شانازی کردن و خوه‌لکیشان

خوای گه‌وره فهرموویه‌تی: ﴿فَلَا تَزْكُوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى﴾ [التجم: ۳۲] واته: {جا‌ئیوه‌ش خو‌تان به پاکو بی‌تاوان دامه‌نین، چونکه خوا له هه‌موو که‌س زاناتره، که کی له‌خوا ده‌ترسیت و، خو‌ی له تاوان ده‌پاریت}.

بو‌شمان ریوایه‌ت کراوه له سه‌حیحی موسلیم و له (سنن) ی ئیمامی (أبو داود) و له غه‌یری نه‌وانیشدا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (عیاض) ی کوری (جمار) وه (خوای لی‌رازی بیت)، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سر بیت) فهرموویه‌تی: «إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى أَوْحَى إِلَيَّ: أَنْ تَوَاضَعُوا، حَتَّى لَا يَبْغِيَ أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ، وَلَا يَفْخَرَ أَحَدٌ

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۸۲ / به ژماره: ۶۷.

عَلَى أَحَدٍ». ^(۱) واته: "خوای گه وره وه حی بو کردووم، که خاکي و خوڤه که مزان
بن، به جوړتک که هیچ که سیک سته م و ناهه قی له که سی تر نه کات و، که سیش
شانازی به سهر که سی تر دا نه کات".

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۱۹۸ / به ژماره: ۲۸۶۵، وَسَنَنْ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۶۹۰ /
به ژماره: ۴۸۹۵.

باسی نهی کردن له دهرپرینی دل خوشی و شادومانی به گیروده بوونی که سیکی موسولمان

بۆمان رپوایهت کراوه له کتیه کهی ئیمامی (ترمذی) دا، له هاوهلی
خۆشهویست (وَائِلَّة) ی کوری (أَسْقَع) هوه (خرای لی رازی بیت)، که فهرموویهتی:
پتیه مبری خوا (درودی خوی له سر بیت) فهرموویهتی: «لَا تُظْهِرِ الشَّمَاتَةَ لِأَخِيكَ،
فَإِنَّ رَحْمَةَ اللَّهِ، وَيَبْتَلِيكَ». واته: "شاده کامی و خوشحالی به تیکه وتن و لیتقه و مانی برای
دینی خۆت دهرمه بره، نه گینا خوی گهوره ره حم بهو ده کات و، تو گیروده
ده کات".

ئیمامی (ترمذی) فهرموویهتی: حه دیسیکی (حسن) هه.^(۱)

به چاوی سووک ته ماشا کردنی موسولمانان و، گالته پیکردنیان کاریکی هه رام و نارموایه

• خوی گهوره فهرموویهتی: ﴿الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي
الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ [التوبة: ۷۹] واته: {ئهو دووروانه ی تانه و ته شهر لهو باوه پردارانه
ده دن که خه یرو سه ده قه زور ده کهن و، ده لین بو ربابازی ده یکن،
ههروه ها تانه و ته شهر لهو باوه پردارانه ده دن، که بیجگه له ره نه شانی
خویان هیچ شک نابن، جا گالته یان بی ده کهن و، توانجیان لی ده گرن، که
لات و نه دارن، نه وانه خوی گهوره گالته یان بی ده کات و، تۆله ی نه و تانه و
ته شهرو گالته کردنه یان لی ده کاته وهو، سزایه کی نازارایش چاوه رپوانیان
ده کات}.

(۱) بروانه: سنن الترمذی / ۴ / ۶۶۲ / به ژماره: ۲۵۰۶.

- ههروه‌ها فهرموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِنْ نِسَاءٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَرُوا بِاللِّقَابِ﴾ [الْمُحْذَرَاتُ: ۱۱] واته: {تهی نهو که‌سانه‌ی باوه‌رتان هیناوه، با هیج کۆمه‌له‌ پیاویک گالته به هیج کۆمه‌له‌ پیاویکی تر نه‌کن، چونکه ره‌نگه گالته‌پیکراوه‌کان له گالته‌که‌ره‌کان باشترین و، با هیج کۆمه‌له‌ نافرته‌تیکیش گالته به هیج کۆمه‌له‌ نافرته‌تیکیی تر نه‌کن، چونکه ره‌نگه گالته‌پیکراوه‌کان له گالته‌که‌ره‌کان باشترین، ههروه‌ها غه‌یه‌تی یه‌کتری مه‌که‌نو، نازناوی خراب و ناشیرینیش بۆ یه‌کتر به‌کارمه‌هین}.
- ههروه‌ها فهرموویه‌تی: ﴿وَيَلِّ لِكُلِّ هَمَزَةٍ لُمَزَةٌ﴾ [الْهَمَزَةُ: ۱] واته: {له‌ناو‌چوون و سزا بۆ هه‌موو نهو که‌سانه‌ی غه‌یه‌تی خه‌لکی ده‌که‌نو، بۆ هه‌موو نهو که‌سانه‌ش تانهو ته‌شه‌ر له خه‌لکی ده‌ده‌ن}.

سه‌باره‌ت به‌و حه‌دیه‌سه (صَحِيح)انه‌ش، که ده‌ر‌باره‌ی ئەم باسه‌هاتون، نهو له‌وه زۆرت‌رن که بۆمیر‌درین. ههروه‌ها کۆده‌نگی ئومه‌تیش له‌سه‌ر نه‌وه دامه‌زراوه، که نهو کاره‌کارێکی حه‌رامه. خواش له هه‌موو که‌س زانا تره.

بۆشمان رپوايه‌ت کراوه له سه‌حیحی موسلیمدا، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ)وه (خوای لێ رازی بیته)، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (دررودی خوای له‌سه‌ر بیته) فهرموویه‌تی: «لَا تَحَاسَدُوا، وَلَا تَنَاجَشُوا، وَلَا تَبَاغَضُوا، وَلَا تَدَابَرُوا، وَلَا يَبِيعُ بَعْضُكُمْ عَلَىٰ بَيْعِ بَعْضٍ، وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا. الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ، لَا يَظْلِمُهُ، وَلَا يَخْذُلُهُ، وَلَا يَحْقِرُهُ. التَّقْوَىٰ هَا هُنَا» واته: "حه‌سوودی به‌یه‌کتر مده‌بنو، زهم به‌سه‌ر مامه‌له‌ی یه‌کتر دا مه‌که‌نو، رقتان له‌یه‌کتر نه‌بیته، پشت له‌یه‌کتر هه‌لمه‌که‌نو، که‌ستان مامه‌له‌ به‌سه‌ر مامه‌له‌ی که‌سی تر دا نه‌کاتو، به‌نده‌ی خودا برای یه‌کتر بن. موسولمان برای موسولمانه، سته‌می لێ ناکاتو، له‌کاتی پێویستدا پشتی تی ناکاتو، به‌چاوی سووکه‌وه ته‌ماشای ناکات. ته‌قواو له‌خواترسانیش ئا لی‌ره‌دایه" سی جار ئاماژه‌ی بۆ دلی کرد له‌ناو سنگیداو، پاشان فهرمووی: «بِحَسْبِ امْرِئٍ مِنَ

الشَّرُّ أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ. كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ: دَمُهُ وَمَالُهُ وَعِرْضُهُ».^(۱)
 واته: " نهونده بهسه بؤ خرابی که سیک، که به چاوی سوو که وه ته ماشای برایه کی
 موسولمانی خوی بکات. هه موو شتیکی موسولمان له سهر موسولمان حه راهه:
 خوین و مالو ناموسی".

منیش ده لیم: به راستی نهم حه دیسه گه لیک سووو که لکی گه وره ی تیدایه بؤ
 که سیک، که به وردی بیر له مانا که ی بکاته وه.

بؤشمان ریوایه ت کراوه له سه حیجی موسلیمدا، له هاوه لی خوشه ویست (ابنُ
 مَسْعُودٍ) هوه (خوای لی رازی بیت)، نه ویش له پیغه مبه ری خواوه (دروردی خوای له سر بیت)،
 که فه رموویه تی: «لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ كِبَرٍ». واته: "ته و
 که سه ناچیته به هه شته وه، که به نه ندازه ی مسقاله زه ره یه ک خوبه گه وره زانین له
 دلیدا بیت". جا پیاویک عه رزی کرد: "پیاو حه ز ده کات جل و به رگ و نه علو
 پتلاوه که ی جوان بن". پیغه مبه ریش فه رموی: «إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ، يُحِبُّ الْجَمَالَ. الْكِبَرُ
 بَطَرٌ الْحَقُّ، وَغَمَطُ النَّاسِ». واته: "خوای خوی خواوه نی سیفاتی جوانه و، جوانیشی
 خوشده ویت. خوبه گه وره زانین بریتیه له به لاهه نان و پووجه ل کردنه وه ی حه ق و
 راستی و، به چاوی سوو که ته ماشا کردنی خه لکی".^(۲)

منیش ده لیم: وشه ی (غَمَطٌ) به (غَمَصٌ) یش ریوایه ت کراوه و، هه ردو و کیشیان
 یه ک مانایان هه یه، که بریتیه له: به چاوی سوو که ته ماشا کردنی خه لکی و، به که م
 زانینیان.

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۹۸۶ / به ژماره: ۲۵۶۴.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۹۳ / به ژماره: ۹۱.

شایه‌تیدانی درو کاریکی زور حه‌رام و نارموایه

- خوی گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ﴾ [النَّحْج: ۳۰] واته: {خوتان له قسه‌ی درو به‌دوور بگرن}.
- هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ [الْأَنْرَاء: ۳۶] واته: {شوینی شتیك مه‌که‌وه، که زانیاریت له‌باره‌یه‌وه نیه، چونکه به‌راستی هیژی بیستو هیژی بینو دل هه‌موو نه‌مانه پرسیار له‌خاوه‌نه‌کانیان ده‌کریت له‌باره‌یانه‌وه}.

بو‌شان ریوایه‌ت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هه‌وه‌لی خو‌شه‌ویست (أَبُو بَكْرَةَ) (نُفِيع) ی کوری (حَارِث) وه (خوی ل‌ی‌رازی بی‌ت)، که فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوی له‌سه‌ر بی‌ت) سی جار به‌ئی‌مه‌ی فه‌رموو: «أَلَا أُتْبِكُمْ بِأَكْبَرِ الْكِبَائِرِ؟». واته: "ئایا خه‌به‌رتان پی نه‌ده‌م، که گه‌وره‌ترینی گونا‌هه گه‌وره‌کان کامه‌یه؟" ئی‌مه‌ش عه‌رزمان کرد: "به‌لی، ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، خه‌به‌رمان پی بده". ئه‌ویش فه‌رموی: «الْإِشْرَاكُ بِاللَّهِ، وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ». واته: "هه‌وه‌لدانان بو خواو، یاخی بوون و بچ‌راندنی په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل باوک و دایکدا" (أَبُو بَكْرَةَ) ده‌فه‌رمویت: "پیغه‌مبه‌ر که وای فه‌رموو، شانی دادابوو، ئه‌وجا راست دانیش‌تو، فه‌رموی: "أَلَا وَقَوْلُ الزُّورِ، وَشَهَادَةُ الزُّورِ». واته: "ئاگادار بن که قسه‌ی دروو، شایه‌تیدانی دروش له گه‌وره‌ترینی گونا‌هه گه‌وره‌کانن". (أَبُو بَكْرَةَ) ده‌فه‌رمویت: ئیتر هه‌ر ئه‌م فه‌رمایشته‌ی دوباره‌ی ده‌کرده‌وه، هه‌تا وتمان: "خوز‌گه بیده‌نگ ده‌بوو".^(۱)

منیش ده‌لیم: حه‌دیسکی زور له‌مباروه هه‌توونو، ئه‌وه‌نده‌ش به‌سه که من باس‌م کردنو، کۆده‌نگیش هه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که شایه‌تیدانی درو کاریکی حه‌رام و نارموایه.

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۲ / ۲۲۲۹ / به ژماره: ۵۶۳۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۹۱ /

به ژماره: ۸۷.

نابیت به‌هوی به‌خشین یان شتیکی ترموه منته به‌سهر که‌سدا بکریت

خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صِدْقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى﴾ [البقرة: ۲۶۴]. واته: "ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی باوه‌رتان هیناوه، خه‌یرو به‌خششه‌کانتان به‌ منته و نازاردان پووجه‌ل مه‌که‌نه‌وه".

زانایانی ته‌فسیر فه‌رموویه‌انه: واته: (پاداشته‌که‌ی پووجه‌ل مه‌که‌نه‌وه).

بو‌شمان ریوایه‌ت کراوه له‌ صحیحی موسلیمدا، له‌ هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أبو ذر) هوه (خوای لی‌رازی بیت)، ئه‌ویش له‌ پیغه‌مبه‌ری خواوه (درودی خوای له‌سر بیت)، که‌ فه‌رموویه‌تی: «ثَلَاثَةٌ لَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ، وَلَا يُزَكِّيهِمْ، وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ». واته: "سیّ جو‌ر که‌س خوای گه‌وره له‌ رۆژی قیامه‌تدا قسه‌یان له‌گه‌لدا ناکاتو، به‌چاوی لوتف و خو‌شه‌ویسته‌وه ته‌ماشایان ناکاتو، له‌ تاوان و گونا‌هیش پاکیان ناکاته‌وه". ئه‌وجا پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سر بیت) سیّ جار ئه‌و ئایه‌ته‌ی (پیشه‌وه‌ی) خوینده‌وه. (أبو ذر) یش عه‌رزی کرد: "ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، ئه‌و به‌دبه‌خت و خه‌سارۆمه‌ندانه‌ کین؟" پیغه‌مبه‌ریش فه‌رمووی: «الْمُسْبِلُ، وَالْمَنَّانُ، وَالْمُنْفِقُ سَلَعَتُهُ بِالْحَلْفِ الْكَاذِبِ». ^(۱) واته: "ئه‌و که‌سه‌ی به‌ فیزو هه‌وا جل‌وبه‌رگی شو‌ر له‌به‌ر ده‌کات و دامینی جله‌کانی به‌ زه‌ویدا ده‌خشینیتو، ئه‌و که‌سه‌ی منته به‌سهر خه‌لکیدا ده‌کات (تایه‌ت ئه‌وانه‌ی چاکه‌یه‌کی له‌سه‌ریان هه‌یه‌و)، ئه‌و که‌سه‌ی شه‌ک و کوتالی خو‌ی به‌ سویندی درۆ ساغ ده‌کاته‌وه".

(۱) بروانه: صحیحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۱۰۲ / به‌ ژماره: ۱۰۶.

نابیت نه فرین له هبع شتیک بکریت

بۆمان ریوایهت کراوه له ههردوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوهلی خو شه ویست (تَابِت) ی کورپی (ضَحَّاك) هوه (خوای لی رازی بیت) - که یه کیکه لهو هاوه لانهی له ژیر درهخته که دا به یعه تیان به پیغه مبهری خوا کرده - نهو فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت) فهرموویه تی: «لَعْنُ الْمُؤْمِنِ كَقْتَلِهِ»^(۱) واته: "نه فرین کردن له که سی ئیماندار - له تاواندا - وه کو کوشتی وه هایه".

بۆشان ریوایهت کراوه له سهحیحی موسلیمدا، له هاوهلی خو شه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت) فهرموویه تی: «لَا يَنْبَغِي لِصَدِيقٍ أَنْ يَكُونَ لَعَانًا»^(۲) واته: "نابیت که سی راسالو راستگو نه فرینکار بیت و، دو عای دوور که وتنه وه له ره چی خوا له که س بکات".

دیشان بۆمان ریوایهت کراوه له سهحیحی موسلیمدا، له هاوهلی خو شه ویست (أَبُو الدَّرْدَاءِ) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت) فهرموویه تی: «لَا يَكُونُ اللَّعَانُونَ شُفَعَاءَ وَلَا شُهَدَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»^(۳) واته: "نهوانه له دنیا دا نه فرین زور ده که ن، له رۆژی قیامه تدا نابن به تکاکارو، ناشبن به شهید له سر نه ته وه کانی تر (یان پلهی شهیدیان نادریتی)".

بۆشان ریوایهت کراوه له (سُنَنِ) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تِرْمِذِي) دا، له هاوهلی خو شه ویست (سَمُرَةَ) ی کورپی (جُنْدَب) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت) فهرموویه تی: «لَا تَلَاعَنُوا بِلَعْنَةِ اللَّهِ وَلَا بِغَضَبِهِ»

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۶۴ / به ژماره: ۵۷۵۴، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۱۰۴ / به ژماره: ۱۱۰.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۰۵ / به ژماره: ۲۵۹۷.

(۳) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۰۶ / به ژماره: ۲۵۹۸.

وَلَا بِالنَّارِ». واته: "دوعای لهم جوره لهیه کتری مه کهنو، مه لئین: نه فرینی خوات لیئیت، یان خوا غه زه بت لی بگریت، یان خوا بتخاته ناگری دوززه خه وه".

ئیمامی (تَرْمِذِيّ) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ی (صَحِيح) ه. ^(۱)

بوشمان ریوایهت کراوه له کتیبه که ی ئیمامی (تَرْمِذِيّ) دا، له هاوه لی خوشه ویست (ابْنُ مَسْعُود) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت) فهرموویه تی: «لَيْسَ الْمُؤْمِنُ بِالطَّعَّانِ، وَلَا اللَّعَّانِ، وَلَا الْفَاحِشِ، وَلَا الْبَذِيءِ». واته: "ئیماندار ی ته واو زور توانجدهر نیهو، زوریش نه فرینکه ر نیهو، خراپه کاریش نیهو، زمان پیسیش نیه".

ئیمامی (تَرْمِذِيّ) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ه. ^(۲)

بوشمان ریوایهت کراوه له (سُنَن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) دا له هاوه لی خوشه ویست (أَبُو الدَّرْدَاء) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت) فهرموویه تی: «إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا لَعَنَ شَيْئًا، صَعِدَتِ اللَّعْنَةُ إِلَى السَّمَاءِ، فَتُعَلَّقُ أَبْوَابُ السَّمَاءِ دُونَهَا، ثُمَّ تَهْبِطُ إِلَى الْأَرْضِ، فَتُعَلِّقُ أَبْوَابَهَا دُونَهَا، ثُمَّ تَأْخُذُ يَمِينًا وَشِمَالًا، فَإِذَا لَمْ تَجِدْ مَسَاغًا، رَجَعَتْ إِلَى الَّذِي لَعَنَ، فَإِنْ كَانَ أَهْلًا لِذَلِكَ، وَإِلَّا رَجَعَتْ إِلَى قَائِلِهَا». ^(۳) واته: "بهنده ی خوا نه گهر نه فرینی له شتیک کرد، نه فرینه که ی بهر زده بیته وه بو ئاسمانو، دهر گاکانی ئاسمانی بهر وودا داده خریت. نه و جا داده به زیت و دیته خواره وه بو سهر زهویو، دهر گاکانی زه ویشی بهر وودا داده خریت. نه و جا به رهو لای راستو، به رهو لای چهپ. جا نه گهر جینگه یه کی

---

(۱) پروانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۶۹۵ / به ژماره: ۴۹۰۶، وَسُنُنُ التَّرْمِذِيّ / ۴ / ۳۵۰ / به ژماره: ۱۹۷۶.

(۲) پروانه: سُنُنُ التَّرْمِذِيّ / ۴ / ۳۵۰ / به ژماره: ۱۹۷۷.

(۳) پروانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۶۹۴ / به ژماره: ۴۹۰۵. شیخی عهسقه لانی فهرموویه تی: رسته که ی جوانه. پروانه: فَتْحُ الْبَارِي / ۱۰ / ۴۶۷.

نه‌بینیه‌وه، ئیتر ده‌گه‌رپته‌وه بو‌ئو که‌سه‌ی نه‌فرینه‌که‌ی لی‌ کراوه. جا‌ئه‌گه‌ر شایانی نه‌فرینه‌که‌ بوو، ئه‌وه‌ باشه، ئه‌گینا ده‌گه‌رپته‌وه بو‌لای که‌سه‌ نه‌فرینه‌که‌ره‌که‌".

بو‌شمان رپوایه‌ت کراوه له‌ هه‌ردوو کتیه‌که‌ی ئیمامی (أبو داؤد) و (ترمذی)‌دا، له‌ هاوه‌لی‌ خو‌شه‌ویست (أبنُ عَبَّاس)‌سه‌وه (خوا‌له‌ هه‌ردووکیان رازی‌بیت)، که‌ پی‌غه‌مبه‌ری خوا (درودی‌خوای‌له‌سه‌ر‌بیت) فه‌رموویه‌تی: «مَنْ لَعَنَ شَيْئًا لَيْسَ بِأَهْلٍ، رَجَعَتِ اللَّعْنَةُ عَلَيْهِ». (۱) واته: "ئه‌و که‌سه‌ی نه‌فرین له‌ شتی‌ک بکات و، شته‌که‌ش شایانی نه‌فرینه‌که‌ نه‌بیت، ئه‌وا نه‌فرینه‌که‌ بو‌خۆی ده‌گه‌رپته‌وه".

بو‌شمان رپوایه‌ت کراوه له‌ سه‌حیحی موسلیم‌دا، له‌ هاوه‌لی‌ خو‌شه‌ویست (عِمْرَان)‌ی کوری (حُصَيْن)‌سه‌وه (خوا‌له‌ هه‌ردووکیان رازی‌بیت)، که‌ فه‌رموویه‌تی: جارێک پی‌غه‌مبه‌ری خوا (درودی‌خوای‌له‌سه‌ر‌بیت) له‌ یه‌کی‌ک له‌ سه‌فه‌ره‌کانیدا بوو، ئافه‌ه‌تیکیش له‌ پشتیوانان به‌سواری‌خوشت‌یکه‌وه‌بوو، به‌ده‌سته‌وه‌وه‌په‌س و بی‌زار بووبوو، ئیتر نه‌فرینی لی‌ کردو، پی‌غه‌مبه‌ریش گوتی لی‌بوو، بویه‌ فه‌رمووی: «خُذُوا مَا عَلَيْهَا، وَدَعُوهَا، فَإِنَّهَا مَلْعُونَةٌ». (۲) واته: "ئه‌وه‌ی به‌کۆلی‌خوشت‌ه‌که‌وه‌یه‌بی‌ه‌ن و، وازیش له‌خۆی به‌ینن با‌پروات، چونکه‌ نه‌فرینی لی‌ کراوه".

(عِمْرَان) فه‌رموویه‌تی: ئیسته‌ش ئه‌و خوشت‌ه‌ده‌بینم، به‌ناو‌خه‌لکیدا ده‌روات و، که‌س ناچیته‌رینگی.

منیش ده‌لیم: زانایان بو‌چوونی‌جیاوازیان هه‌یه‌سه‌باره‌ت به‌موسولمانیتی‌و هاوه‌لیتی (حُصَيْن)‌ی باوکی (عِمْرَان). بو‌چوونی‌دروست له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه‌که‌

---

(۱) پروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۶۹۵ / به‌ ژماره: ۴۹۰۸، وَسُنُّ التِّرْمِذِيِّ / ۴ / ۳۵۰ / به‌ ژماره: ۱۹۷۸. هه‌روه‌ها شیخی (أبنُ حِبَّان)‌یش له‌ سه‌حیحه‌که‌ی خویدا رپوایه‌تی‌کردوه.

پروانه: صَحِيحُ ابْنِ حِبَّان / ۱۳ / ۵۵ / به‌ ژماره: ۵۷۴۵.

(۲) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۰۴ / به‌ ژماره: ۲۵۹۵.

موسولمان بو، یه کیکیشه له هاوه لآن. بویه منیش وتم: (خواله ههردوکیان رازی بیت).

دیسان بۆمان ریوایهت کراوه له سهیحی موسلیمدا، له هاوه لئی خو شه ویست (أبو بَرزّة) وه (خوای لئ رازی بیت)، که فهرموویه تی: جاریک که نیزه کیك (یان کچیك) به سهر حوشتریکه وه بو، که هه ندیک شمهک و پیوستی خه لکه که شی له سهر بو، کو توپر چاوی به پیغه مبهری خوا کهوت (درودی خوای له سهر بیت) و، ریگهی نیوان شاخه کهش ته نگه بهر ده بیت (و ناتوانیت زوو بگاته خزمه تی پیغه مبهر)، بویه به تو وره ییه وه ده لیت: "دهی حوشتره که برۆ، نهی خوایه نه فرینی لئ بکه" پیغه مبهریش فهرمووی: «لا تُصَاحِبُنَا نَاقَةَ عَلِيَّهَا لَعْنَةُ». واته: "با حوشتریکمان له گه لدا نه بیت، که نه فرینی لئ کراوه".

له ریوایه تیکشدا هاتوه که فهرموویه تی: «لا تُصَاحِبُنَا رَاحِلَةَ عَلِيَّهَا لَعْنَةُ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى». (۱)

باسیک: دروسته نه فرین له کهسانی تاوانبار بکریت به بی دستنیشان

کردنیان

له چه نندین هه دیسی (صحیح) ی مه شهووردا هاتوه، که:

- پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سهر بیت) فهرموویه تی: «لَعْنُ اللَّهِ الْوَاصِلَةَ وَالْمُسْتَوْصِلَةَ.....» (۲) واته: "له عنه تی خوا له و ژنه ی قژ ده داته ده می قژو، له وهش داوا ده کات قژ بدریتته ده م قژی.

(۱) پروانه: صحیح مُسَلِم / ۴ / ۲۰۰۵ / به ژماره: ۲۵۹۶.

(۲) پروانه: صحیح البخاری / ۵ / ۲۲۱۶ / به ژماره: ۵۵۸۹، و صحیح مُسَلِم / ۳ / ۱۶۷۶.

/ به ژماره: ۲۱۲۲.

- هدروها فرموويه تي: «لَعَنَ اللهُ أَكِلَ الرَّبَا». (١) واته: "له عنه تي خوا له سوو خور".
- هدروها فرموويه تي: «لَعَنَ اللهُ الْمُصَوِّرِينَ». (٢) واته: "له عنه تي خوا له وينه كيشان".
- هدروها فرموويه تي: «لَعَنَ اللهُ مَنْ غَيَّرَ مَنَارَ الْأَرْضِ». (٣) واته: "له عنه تي خوا لهو كه سه ي سنوري زه وي ده گوريت".
- هدروها فرموويه تي: «لَعَنَ اللهُ السَّارِقَ يَسْرِقُ الْبَيْضَةَ». (٤) واته: "له عنه تي خوا لهو دزه ي هيلكه يهك ده دزيت".
- هدروها فرموويه تي: «لَعَنَ اللهُ مَنْ لَعَنَ وَالِدَيْهِ، وَلَعَنَ اللهُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللهِ». (٥) واته: "له عنه تي خوا لهو كه سه ي له عنده ت له باوك و داكي خوي ده كات و له عنه تي خواش لهو كه سه ي حه يوان بو غه يري خوا سه رده برت".
- هدروها فرموويه تي: «مَنْ أَحَدَثَ فِينَا (فِيهَا) حَدَثًا، أَوْ آوَى مُحَدِّثًا، فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ». (٦) واته: "تهو كه سه ي كاريكي خراب له نيوماندا (له ناو شاري مه دينه ي پرو زدا) دابهييت، يان دالده ي كه سي

(١) ده قي نه م حه ديسه لاي نيمامي موسليم بهم جو ره هاتوه: «لَعَنَ رَسُولُ اللهِ - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَكِلَ الرَّبَا وَمُؤَكِّلَهُ». بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٣ / ١٢١٨ / به ژماره: ١٥٩٧.

(٢) ده قي نه م حه ديسه لاي نيمامي بوخاري بهم جو ره هاتوه: «لَعَنَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - ..... وَلَعَنَ الْمُصَوِّرِينَ». بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ٥ / ٢٠٤٥ / به ژماره: ٥٠٣٢.

(٣) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٣ / ١٥٦٧ / به ژماره: ١٩٧٨.

(٤) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ٦ / ٢٤٨٩ / به ژماره: ٦٤٠١، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٣ / ١٣١٤ / به ژماره: ١٦٨٧.

(٥) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٣ / ١٥٦٧ / به ژماره: ١٩٧٨.

(٦) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ٢ / ٦٦١ / به ژماره: ١٧٧١، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٢ / ٩٩٤ / به ژماره: ١٣٦٦.

داهینه‌ری خراپه بدات، نه‌وه له‌عنه‌تی خواو فریشته‌کانو هه‌موو خه‌لکی له‌سه‌ر بیټ".

● هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: «اللَّهُمَّ، الْعَنْ رِغْلًا وَذَكْوَانَ وَعُصَيَّةَ عَصَتِ اللَّهِ وَرَسُولَهُ». ^(۱) واته: "خوایه له‌عنه‌ت بکه له هۆزه‌کانی (رِغْل) و (ذَكْوَانَ) و (عُصَيَّة)، که له‌خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی یاخی بوون". جا نه‌مانه سی هۆزی عه‌ره‌ب بوون.

● هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: «لَعَنَ اللَّهُ الْيَهُودَ، حُرِّمَتْ عَلَيْهِمُ الشُّحُومُ، فَجَمَلُوهَا، فَبَاغَوْهَا». ^(۲) واته: "له‌عنه‌تی خوا له جووله‌که‌کان، به‌زو پیویان لی حه‌رام کرابوو، نه‌وانیش ده‌یان‌تاوانده‌وه، نه‌وجا ده‌یان‌فرۆشت".

● هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: «لَعَنَ اللَّهُ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى، اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ». ^(۳) واته: "له‌عنه‌تی خوا له جووله‌که‌و گاوره‌کان، که گوڤو مه‌رقه‌دی پیغه‌مبه‌ره‌کانیان کردبوو به په‌رستگاو، نوێژو به‌ندایه‌تیان تیدا ده‌کرد".

● هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: «لَعَنَ رَسُولَ اللَّهِ الْمُتَشَبِّهِينَ مِنَ الرِّجَالِ بِالنِّسَاءِ، وَالْمُتَشَبِّهَاتِ مِنَ النِّسَاءِ بِالرِّجَالِ». ^(۴) واته: "پیغه‌مبه‌ری خوا له‌عنه‌تی کردوه له‌و پیاوانه‌ی خویان به‌ ئافره‌تانه‌وه ده‌شوبه‌یتنو، له‌و ئافره‌تانه‌ش که خویان به‌ پیاوانه‌وه ده‌شوبه‌یتن".

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۴ / ۱۵۰۰ / به ژماره: ۳۸۶۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۴۶۶ / به ژماره: ۶۷۵.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۲۷۵ / به ژماره: ۳۲۷۳، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۲۰۷ / به ژماره: ۱۵۸۲.

(۳) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۴۴۶ / به ژماره: ۱۲۶۵، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۳۷۶ / به ژماره: ۵۲۹.

(۴) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۰۷ / به ژماره: ۵۵۴۶.

جا هه موو ئهه هه دیسانه له سه حیجی بوخاری و موسلیمدا هاتون، هه ندیکیان له ههردوو کیاندا هاتون و، هه ندیکیشیان له یه کیکیانندان. منیش له بهر کورتی ته نهها ناماژهه پیدان و، باسی ریگه کانیا م نه کرد.

بو شمان ریوایهت کراوه له سه حیجی موسلیمدا، له هاوهلی خوشه ویست (جابر) هوه (خوای لی رازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سهر بیت)، گویدر ریژیکی بینی، ناوچاوانی وه کو نیشانه داخ کرابوو، ئه ویش فهرمووی: «لَعَنَ اللهُ الَّذِي وَسَمَهُ»^(۱) واته: "له عنه تی خوا له وه که سهی ئه وه گویدر ریژهی داخ کردوه".

له ههردوو سه حیجه که شدا هاتوه، که هاوهلی خوشه ویست (ابن عمر) (خوا له ههردوو کیان رازی بیت)، به لای کومه له گه نجیکی قوره شیدا تیه ری، که بالداریکیان نابوه وه، تیریان پیوه دهنا. ئه ویش فهرمووی: "له عنه تی خوا له وه که سهی ئه م کاره ی کردوه". چونکه پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سهر بیت) فهرموویه تی: «لَعَنَ اللهُ مَنْ اتَّخَذَ شَيْئاً فِيهِ الرُّوحُ غَرَضاً»^(۲) واته: "له عنه تی خوا له وه که سهی گیانله بهر ریگ به نیشانه ده نیته وه".

باسیک: {نهفرین کردن له موسولمان کاریکی حهرامه}

بزانه که به کۆدهنگی موسولمانان نهفرین کردن له موسولمانی خو پارێز کاریکی حهرام و ناره وایه و، نهفرین کردنیش له وانه ی که سیفاتی خراپان هه یه کاریکی دروست و ره وایه. وه کو ئه وه ی که بلّیت: "نهفرینی خوا له سهه مکاران"،

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۷۳ / به ژماره: ۲۱۱۷.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۱۰۰ / به ژماره: ۵۱۹۶، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۵۵۰.

/ به ژماره: ۱۹۵۸.

"نه فرینی خوا له بیباوه‌رو کافره‌کان"، "نه فرینی خوا له جووله‌که و گاوره‌کان"،
"نه فرینی خوا له تاوانبارو فاسقه‌کان"، "نه فرینی خوا له وینه‌کیشان" و، له کهسانی
هاووینه‌ی نهمانه، که له باسه‌که‌ی پیشوودا باسمان کرد.

سه‌باره‌ت به نه‌فرین کردنیش له که‌سیکی دیاریکراو، که تاوانیکی دیاریکراوی
نه‌نجامداوه، وه‌کو که‌سیکی جووله‌که، یان گاور، یان سته‌مکار، یان داوینیس، یان
وینه‌کیش، یان سوو‌خوژ، نه‌وه پ‌واله‌تی حه‌دیه‌کان وه‌هایه، که کاریکی حه‌رام
نیه. به‌لام ئیمامی (غزالی) ناماژه‌ی به‌وه کردوه که کاریکی حه‌رامه، مه‌گر
ده‌ره‌ق به‌و که‌سه‌ی، که ئیمه بزاین به کافری مردوه. وه‌کو (أَبُو لَهَب) و (أَبُو
جَهْل) و (فِرْعَوْن) و (هَامَانَ) و هاووینه‌کانیان.

نه‌وجا ئیمامی (غزالی) فه‌رموویه‌تی: چونکه له‌عنه‌ت کردن بریتیه له
دورخسته‌نوه له ره‌حه‌تی خ‌وای گه‌وره‌و، ئیمه‌ش نازاین که ژیانی نه‌و تاوانباره یان
نه‌و کافره به‌چی کو‌تایی ده‌بیت.

پاشان فه‌رموویه‌تی: سه‌باره‌ت به‌و که‌سانه‌ش که پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خ‌وای
له‌سر بیت) تایه‌تی له‌عنه‌تی لی‌ کردوون، نه‌وه ده‌کریت نه‌و زانیبیتی که به‌کافری
ده‌مرن.

نه‌وجا فه‌رموویه‌تی: دوعای شه‌ر کردنیش له که‌سیک هه‌ر وه‌کو نه‌فرین لی
کردنی وه‌هایه، باوه‌کو نه‌و که‌سه سته‌مکاریش بیت. وه‌کو نه‌وه‌ی که‌سیک دوعای
لی بکات و بلیت: "خوا لاشه‌ی ساغ نه‌کات"، "خوا سه‌لامه‌تی نه‌کات"، یان هه‌ر
دوعایه‌کی تری وه‌کو نهمانه، که هه‌موویان خراپن.

به هه‌مان شیوه نه‌فرین کردن له هه‌موو گیانله‌به‌ران و له ییگیانه‌کانیش، هه‌ر
کاریکی خراپه.

باسيڭ؛ {نەفرين كىردن لە شتىڭ، كە شايانى نەفرين لى كىردن نەبىت}

زاناي پايەبەرز (أَبُو جَعْفَرِى (نَحَّاس) هېناوتى لە يەككىڭ لە زانايانەو، كە فەرموويەتى: (ئەگەر مەرۇڤىڭ نەفرين لە شتىڭ بىكات، كە شايانى نەفرين لى كىردن نەبىت، با يە كسەر بەشوتىدا بلىت: "مەگەر شايانى ئەو نەفرينە نەبىت").

باسيڭ؛ {ئەو تەبىرانەى كەسى ئامۇزگارىكەر بەكارىان دەھىنىت بۇ}

ئاگادار كىردنەو ھۇشيار كىردنەو كەسانى تر}

ھەر كەسىڭ فەرمان بەچاكە بىكات و، نەھى لە خراپە بىكات و، پەرورەدەى مندال بىكات دروستە لە ئەنجامدانى كارەيدا بە كەسى بەرامبەر بلىت: ھەى نەگەت (وَيْلَكَ)، يان ھەى فەقىر حال (يَا ضَعِيفَ الْحَالِ)، يان ھەى كەم بايەخ بە نەفسى خۆت (يَا قَلِيلَ النَّظَرِ لِنَفْسِهِ)، يان ھەى ستەمكار لە نەفسى خۆت (يَا ظَالِمَ نَفْسِهِ)، يان شتىكى لەو جۆرە، بەجۆرىڭ ئەو ھى دەبلىت نەگاتە ئاستى درۆ كىردن و، جىيوشى تىدا نەبىت، چى بە صەراحت يان بە كىنايە، يان بە (تَغْرِيبُ)، ئىتر باو ھە كە قسە كەشى راست بىت.

جا ئەو كارە كاتىڭ دروستە، كە مەبەست لى پەرورەدە كىردن و رېنگرى كىردن بىت لە خراپە، ھەرورەھا بۇ ئەو ھى كە قسە كە كارىگەرى زىاتر بىت لە دەروونى كەسە رووتىكراو ھەدا.

بۇمان رىوايەت كراو لە ھەردوو صەحىحى بوخارى و موسلىمدا، لە ھاو ھەلى خۆشەويست (أَسَى) ھەو (خو ھى لى رازى بىت)، كە پىغەمبەرى خوا (درودى خو ھى لەسەر بىت)، پىاويكى بىنى، حوشترىكى لىدە خو ھى، كە ھىنا بو ھى - ھە كو دىارى - لە بەيتدا سەرى بىرېت. ئەو ھى پى فەرموو: "كابرا سو ھى حوشترە كەبە". پىاو ھە كەش ھەرزى كىرد: "ھىناو ھە ھە كو دىارى بۇ سەربىرېن". ئەو ھى پى فەرموو: "سو ھى".

پیاوه کهش عهرزی کردهوه: "هیناومه وه کو دیاری بۆ سه‌ربرین". جا پیغه‌مبه‌ر له جاری سییه‌مدا پئی فهرموو: "سواریه هه‌ی نه‌گه‌ت".^(۱)

بۆشمان ریوایه‌ت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (أَبُو سَعِيدٍ) ی (خُدْرِي) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه‌تی: جاریک ئیمه له خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوادا بووین (درودی خوای له‌سه‌ر بیت)، ئه‌ویش شتیکی دابه‌ش ده‌کرد. پیاویکی هۆزی (بَنُو تَمِيمٍ)، که پئی ده‌وترا (ذُو الْخُوَيْصِرَةِ) عهرزی پیغه‌مبه‌ری کرد: "ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، له دابه‌ش‌کردنه‌که‌دا دادپه‌روه‌ریه!!!". پیغه‌مبه‌ری خواش (درودی خوای له‌سه‌ر بیت) فهرموویه‌تی: «وَيَلِّكَ، وَمَنْ يَعْلِلُ إِذَا لَمْ أَعْدِلْ». واته: "هه‌ی نه‌گه‌ت، جا کی دادپه‌روه‌ر ده‌بیت، ئه‌گه‌ر من دادپه‌روه‌ر نه‌بم؟!".

بۆشمان ریوایه‌ت کراوه له سه‌حیحی موسلیمدا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (عَدِيٍّ) ی کوری (حَاتِمٍ) هوه (خوای لی رازی بیت)، که پیاویک له خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوادا وتاری ده‌داو، وتی: (مَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، فَقَدْ رَشَدَ، وَمَنْ يَعْصِهِمَا، فَقَدْ غَوَى). واته: "ئه‌و که‌سه‌ی گوێرایه‌لی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بکات، رپی راستی گرتۆته‌به‌رو، ئه‌و که‌سه‌ش بیگونیان بکات، گو‌م‌راو سه‌رگه‌ردانه". پیغه‌مبه‌ری خواش (درودی خوای له‌سه‌ر بیت) فهرموویه‌تی: «بِسِّ الْخَطِيبِ أَتَتْ، قُلْ: وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ». واته: "به‌راستی تۆ وتارییژیکی خراپیت! بلی: ئه‌و که‌سه‌ش بیگوتی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بکات".

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۲ / ۶۰۶ / به ژماره: ۱۶۰۴، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۹۶۰ / به ژماره: ۱۳۲۲.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۳۲۱ / به ژماره: ۳۴۱۴، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۷۴۴ / به ژماره: ۱۰۶۴.

(۳) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۵۹۴ / به ژماره: ۸۷۰.

ديسان بۆمان رپوايهت كراوه له سه حيجي موسليمداء، له هاوه لى خو شه ويست (جابر) ي كورى (عبدالله) سه وه (خواله همدوركيان رازى بيت)، كه كويله يه كي هاوه لى خو شه ويست {حاطب} ي كورى (أبو بلتعة) هات بۆ خزمه تي پيغه مبهري خواو، شكاتي له (حاطب) كردو، وتى: "ئه ي پيغه مبهري خوا، به راستى (حاطب) ده چي ته ناو ئاگرى دۆزه خه وه!!! " پيغه مبهري خواش (درودى خراى له سه ر بيت) فه رموى: «كَذَّبْتَ، لَا يَدْخُلُهَا، فَإِنَّهُ شَهِدَ بَدْرًا وَالْحُدَيْبِيَّةَ». (1) واته: "درۆت كرد، ناچي ته ئاگرى دۆزه خه وه. چونكه به شدارى له غه زاي (بدر) و له په يمانامه ي (حُدَيْبِيَّة) دا كردوه".

ههروه ها له ههردوو سه حيجي بوخارى و موسليمداء ئه وه فه رمايشته ي ئيمامى (أبو بكر) ي (صديق) مان بۆ رپوايهت كراوه، كه كاتيك بينوي تي (عبد الرحمن) ي كورى نان و خوانى نه داوه به ميوانه كان، ئه ويش پي فه رموه: (يَا غُنْرُ). (2) پي شتريش ئه م هه ديسه مان له ((كتيبي ناوه كان)) دا به دري ژى باس كرد.

بۆ شمان رپوايهت كراوه له ههردوو سه حيجي بوخارى و موسليمداء، كه هاوه لى خو شه ويست (جابر) (خراى لى رازى بيت) به كراسي كه وه نو ي ژى ده كردو، جل و به رگه كانى تري شى له لايدا دانرا بوون. جا كه سيك عه رزى كرد: "ئه وه بۆ چى وات كرد؟! " ئه ويش فه رموى: "بۆيه وام كرد تا نه زانى وه كو ئيه بمينن". له رپوايه تي كيشدا فه رمويه تي: "تا بى عه قلى وه كو تو بمينيت". (3)

(1) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٤ / ١٩٤٢ / به ژماره: ٢٤٩٥.

(2) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ١ / ٢١٦ / به ژماره: ٥٧٧، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٣ / ١٦٢٧ / به ژماره: ٢٠٥٧.

(3) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ١ / ١٣٩ / به ژماره: ٣٤٥، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٤ / ٢٣٠٣ / به ژماره: ٣٠٠٨.

نابیت به هه‌ئس و کهوتی رەق و زبر مامە ئە ئەگەن هەژاران و کەسان و هەتیوان و سواکەران و هاوینەکانیاندا بکریت و، دەبیت بە قسە ی نەرم و

خۆبە که مزانی نه وه مامه له یان ئەگەندا بکریت

- خوای گەورە فەرموویەتی: ﴿فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ * وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ﴾ [الضحى: ۹ - ۱۰]. واتە: {سەبارەت بە هەتیو، مامە ئە ی خراپی لە گەندا مە که و دەست بە سەر ماییدا مە گرو، سەبارەت بە سواکەریش روو گرز مە بە لە گەندا، بە لکو پێویستیه که ی بۆ جیه جی بکه}.
- هەروەها فەرموویەتی: ﴿وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ [الأنعام: ۵۲]. واتە: {ئە ی پێغه مەبری خوا، ئە و کەسانە لە کۆری خۆت دەرمە که، که بە یانیان و ئیواران لە خوا دە پارێنە وەو، مە بە ستیان دەستخستنی رەزامەندی خوایه، چون حیسابی ئە وان لە سەر تۆ نیە و، حیسابی تۆش لە سەر ئە وان نیە، جا ئە گەر دەریان بکهیت دە چیتە ریزی ستمکارانە وە}.
- هەروەها فەرموویەتی: ﴿وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ﴾ [الکھف: ۲۸]. واتە: {ئە ی پێغه مەبری خودا، خۆت لە گەن ئە و کەسانە دا رابگرە، که بە یانیان و ئیواران لە خوا دە پارێنە وەو، مە بە ستیان دەستخستنی رەزامەندی خوایه، نە کهیت چاوت لە وان وەر بچەر خینیت و بۆ کافرە کان بروانیت}.
- هەروەها فەرموویەتی: ﴿وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ [الحجر: ۸۸] واتە: {بالی میهره بانی و نەرم و نیانی بۆ باوەر داران رابجە}.

بۆ شمان رپوایەت کراوہ لە صەحیحی موسلیمدا، لە هاوہ لی خۆشە ویست (عائذ) ی کوری (عمرو) وەو، که جارێک (أبو سفيان) هات بە سەر کۆمە لیکدا، که هەر سی هاوہ لی خۆشە ویست (سلمان) و (صهيب) و (بلال) یان تیدابوو. جا ئە وانیش

فهرموویان: "هیشتا شمشیری خوا نه گه یشتوته گهردنی دوزمنی خوا". ئیمامی (أبو بکر) یش (خوای لی رازی بیت) فهرمووی: "ئهوه چون قسه‌ی وا بهرام‌بهر به ریشسپی و گه‌وره‌ی قوره‌یش ده‌کن؟! "ئهوجا ته‌شریفی هینا بو خزمه‌تی پیغه‌مبهر، خه‌به‌ری پیدا. پیغه‌مبهری خواش (درودی خوای له‌سهر بیت) فهرمووی: «یا ابا بکر، لعلک اغضبتهُم!! لئن کنت اغضبتهُم، لقد اغضبت ربک». (۱) واته: "ئه‌ی (أبو بکر)، ره‌نگه‌ ئه‌و هاوه‌لانه‌ت تووره‌ کردییت!! خو ئه‌گه‌ر تووره‌ت کردین، ئه‌وه به‌دلنیا‌یه‌وه‌ په‌روه‌ردگارت تووره‌ کردوه". ئه‌وجا ئیمامی (أبو بکر) ته‌شریفی هینا بۆلایان و، فهرمووی: "براکاتم، ئایا من تووره‌م کردن؟" ئه‌وانیش فهرموویان: "نه‌خیر".

باسی چهند وشه‌یه‌ک، که باکاره‌ینانیان ناپه‌سه‌نده

بۆمان ریوایه‌ت کراوه‌ له‌ هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیما، له‌ هاوه‌لی خوشه‌ویست (سه‌ل) ی کوری (حنیف) و له‌ دایکه‌ (عائشه) وه‌ (خوا له‌ هه‌ردوکیان رازی بیت)، ئه‌وانیش له‌ پیغه‌مبهری خواوه‌ (درودی خوای له‌سهر بیت)، که‌ فهرموویه‌تی: «لا یقولن احدکم: "حَبَّتْ نَفْسِي"، وَلَكِنْ لِيَقُلْ: "لَقِسْتُ نَفْسِي"». (۲) واته: (هیچ یه‌کیک له‌ ئیوه‌ با نه‌لیت: "نه‌قسم پس بوه" به‌لکو با بلیت: "نه‌قسم خراب بوه").

بۆشان ریوایه‌ت کراوه‌ له‌ (سُنَن) ی ئیمامی (أبو داؤد) دا، به‌ رسته‌یه‌کی (صَحِيح)، له‌ دایکه‌ (عائشه) وه‌ (خوای لی رازی بیت)، ئه‌ویش له‌ پیغه‌مبهری خواوه‌

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٤ / ١٩٤٧ / به‌ ژماره: ٢٥٠٤.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ٥ / ٢٢٨٥ - ٢٢٨٦ / به‌ هه‌ردوو ژماره: ٥٨٢٥ و ٥٨٢٦،

و صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٤ / ١٧٦٥ / به‌ هه‌ردوو ژماره: ٢٢٥٠ و ٢٢٥١.

(درودی خوی له سر بیت)، که فرموویه تی: «لَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ: "جَاشَتْ نَفْسِي"، وَلَكِنْ لِيَقُلْ: "لَقِسْتُ نَفْسِي"».^(۱)

زانیان فرموویانه: هردوو وشه‌ی (لَقِسْتُ) و (جَاشَتْ) به مانای خرابیون دین. هروها فرموویانه: وشه‌ی (خَبِثْتُ) یش بویه ناپه‌سهنده، له‌بهر له‌فزه‌که‌ی (که ناپه‌سهنده موسولمان به کاری بهیئت بو خوی).

پیشه‌وای پایه‌برز (أَبُو سُلَيْمَانَ) ی (خَطَّابِي) فرموویه تی: هردوو وشه‌ی (لَقِسْتُ) و (خَبِثْتُ) یه‌ک مانایان هدی. وشه‌ی (خَبِثْتُ) ش بویه ناپه‌سهنده، له‌بهر له‌فزه‌که‌ی و، قیزه‌ونی و ناشیرینی نه و ناوه‌ی لی دروست ده‌کریت (واته: خَبِثْتُ). پیغه‌مبهری خواش هاوه‌لانی فیتر کرده، که وشه‌ی جوان به‌کار بهین و، واز له وشه‌ی خراب و ناشیرین بهین.

بَاسِيك: {ناونانی تری به (کرم) ناپه‌سهنده}

بومان ریوایه‌ت کراوه له هردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوی لی رازی بیت)، که فرموویه تی: پیغه‌مبهری خوا (درودی خوی له سر بیت) فرموویه تی: «يَقُولُونَ: الْكَرْمَ. إِنَّمَا الْكَرْمُ قَلْبُ الْمُؤْمِنِ». واته: "ته‌وان ده‌لین: (کرم)، (کرم) یش بریتیه له دلی مروقی ئیماندار".

له ریوایه‌تیکی ئیمامی موسلیمیشدا هاتوه، که فرموویه تی: «لَا تُسَمُّوا الْعِنَبَ الْكَرْمَ، فَإِنَّ الْكَرْمَ الْمُسْلِمُ». واته: "به تری مه‌لین: (کرم)، چونکه (کرم) بریتیه له مروقی موسولمان".

له ریوایه‌تیکی تریشیدا فرموویه تی: «فَإِنَّ الْكَرْمَ قَلْبُ الْمُسْلِمِ».^(۱)

(۱) پروانه: سَنُنُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۱۳ / به ژماره: ۴۹۷۹.

بۆشمان ریوایهت کراوه له سه‌حیحی موسلیمدا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (وَأئِل) ی کوری (حُجْر) هوه (خوای لی رازی بیته)، ئه‌ویش له پیغه‌مبه‌ری خواوه (درودی خوای له‌سه‌ر بیته)، که فه‌رموویه‌تی: «لَا تَقُولُوا: الْكِرْمَ، وَلَكِنْ قُولُوا: الْعِنَبَ وَالْحَبْلَةَ».^(۲)

منیش ده‌لیم: وشه‌ی (حَبْلَةَ) به (حَبْلَةَ) ش خوینراوه‌ته‌وه، وه‌کو شیخی (جَوَهْرِي) و غه‌یری ئه‌ویش فه‌رموویانه.

مه‌به‌ستیش له‌م چه‌دیسه بریتیه له‌ نه‌هی کردن له‌ ناوانی تری به (كِرْمَ)، که له‌ سه‌رده‌می پیش نیسلامدا وای پی ده‌وتراو، هه‌ندیک له‌ خه‌لکیش ئه‌مرۆ هه‌ر وای پی ده‌لین. پیغه‌مبه‌ری خواش (درودی خوای له‌سه‌ر بیته) نه‌هی کردوه له‌و جووره‌ ناو بردنه.

ئیمامی (خَطَّابِي) و غه‌یری ئه‌ویش له‌ زانایان فه‌رموویانه: پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیته) له‌وه ترساوه، که جوانی و سه‌رنجراکیشی ناوی (كِرْمَ) پالنه‌رئیک بیته بۆ خه‌لکی، که نه‌و مه‌ی و عاره‌قه بخۆنه‌وه و له‌ به‌روبوومه‌که‌ی ئه‌و وه‌رگیراوه. بۆیه ئه‌و ناوه‌ی لی دارنی. خواش له‌ هه‌موو که‌س زانا تره.

باسیک: {عه‌بیدار کردن خه‌لکی و خۆه‌لکیشان و شانازی کردن

{به‌سه‌ریاندا}

بۆمان ریوایهت کراوه له‌ سه‌حیحی موسلیمدا، له‌ هاوه‌لی خوشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه‌ (خوای لی رازی بیته)، که پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیته)

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۸۷ / به ژماره: ۵۸۲۹، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۷۶۳ / به ژماره: ۲۲۴۷.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۷۶۴ / به ژماره: ۲۲۴۸.

فهرموویه تی: «إِذَا قَالَ الرَّجُلُ: "هَلَكَ النَّاسُ" فَهُوَ أَهْلَكُهُمْ». (۱) واته: "نه گهر که سیتک بلیت: خهلکی تیاچوون، نهوه خوئی لهوان تیاچووتره، یان نهو فهوتاندوونی".

منیش ده لیم: وشهی (أَهْلَكُهُمْ) به (أَهْلَكُهُمْ) یش ریوایهت کراوه و، مه شهووره که شیان بریتیه لهوهی یه که میان. له ریوایه تیکیشدا که له کتیی (حَلِيَّةُ الْأَوْلِيَاءِ) دا بۆمان ریوایهت کراوه، له باسی ژیانی زانای پایه بهرز (سُفِيَانِ) ی (ثَوْرِي) (ره جمتی خوی لیتت)، لهوی پیغه مبهری خوا فهرموویه تی: «فَهُوَ مِنْ أَهْلِكِهِمْ». (۲) نه م ریوایه تهش پالپشتی بۆچوونه مه شهووره که ده کات.

پیشه وای پایه بهرز (أَبُو عَبْدِ اللَّهِ) ی (حُمَيْدِي) له کتیی (الْجَمْعُ بَيْنَ الصَّحِيحَيْنِ) دا فهرموویه تی: له ریوایه تی یه که مدا یه کیک له راویه کان فهرموویه تی: من نازانم، گوایه (أَهْلَكُهُمْ) به، یان (أَهْلَكُهُمْ)؟ شیخی (حُمَيْدِي) فهرموویه تی: مه شهووره که یان بریتیه له (أَهْلَكُهُمْ). واته: نهو له خهلکه که تیاچووتره. نهو جا فهرموویه تی: نهو هس کاتیکه که قسه که ی به شیوازی عهیدار کردن و به چاوی سووک ته ماشا کردنی خهلکی و، خوفه زلدان بیت به سه ریاندا. چونکه نهو ناگای لهوه نیه که خوی گهوره چی نه پیه کی هه یه له دروستکراوه کانی خویدا. جا شیخی (حُمَيْدِي) فهرموویه تی: هه ندیک له زانایانمان ناویان فهرموه. (۳)

شیخی (حَطَّابِي) ش فهرموویه تی: مانای هه دیسه که نهوه یه، که نهو که سه بهرده وام عه یه له خهلکی ده گریت و، باسی خراپه یان ده کات و، ده لیت: خهلکی خراپ بوون و، تیاچوون و، شتی لهو جووره. جا که ناوای کرد، نیت نهو لهوان تیاچووتره. واته: حالی لهوان خراپه، به هوئی نهو گونهار بوونه وه که تووشی ده بیت له نه نجامی عهیدار کردن و باسکردنی خهلکی به خراپه. به لکوره نگه

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۲۴ / به ژماره: ۲۶۲۳.

(۲) بروانه: حَلِيَّةُ الْأَوْلِيَاءِ وَطَبَقَاتُ الْأَصْفِيَاءِ / ۷ / ۱۴۱.

(۳) بروانه: الْجَمْعُ بَيْنَ الصَّحِيحَيْنِ / ۳ / ۲۸۷ / به ژماره: ۲۶۵۲.

هەندىك جارىش ئەو كارە وای لى بىكات، كە بەخۆى سەرسام بىت، خۆى وا بىنىت، كە فەزلى ھەيە بەسەر خەلكىداو، ئەو لەوان باشترە، بۆيە ئەویش تىادەچىت.

ئەمەش فەرمایشى شىخى (خَطَّابِي) ھە، كە لە كىيى (مَعَالِمُ السُّنَنِ) دا بۆمان رىوايەت كراو.

ھەرۋەھا ئەم ھەدىسەمان لە (سُنَنِ) ى ئىمامى (أَبُو دَاوُد) دا بۆ رىوايەت كراو، كە ئەو فەرموويەتى: شىخى (قَعْنَبِي) بۆى گىراينەو ھە لە ئىمامى (مَالِك) ھەو، ئەویش لە (سَهْل) ى كورپى (أَبُو صَالِح) ھەو، ئەویش لە باوكىھەو، ئەویش لە ھاوئەلى خۆشەويست (أَبُو هُرَيْرَةَ) ھە (خوای لى رازى بىت)، ئەویش لە پىغەمبەرى خواو. پاشان شىخى (قَعْنَبِي) فەرموويەتى: ئىمامى (مَالِك) فەرموويەتى: ئەگەر كەسە كە ئەو قسە بىكات ۋە كە خەفەت خواردن بۆ ھالى خەلكى – واتە: مەبەستى دىندارى خەلكى بو –، ئەو ۋا نازام ھىچ خراپەيەكى تىدا بىت. بەلام ئەگەر ۋا بىلىت، كە بەخۆى سەرسام بىت، خەلكى بە بچووك و سووك بزانىت، ئەو كارىكى ناپەسەندەو، نەھىشى لى كراو.^(۱)

منىش دەلىم: رىشتەى ئەم تەفسىرو لىكدانەو ھە لە ۋەپەرى (صَحِيح) ىدايەو، لىكدانەو ھە كەش جوانترىن و كورتترىن لىكدانەو ھە، كە سەبارەت بە ماناى ھەدىسە كە و تراو. بەتايىبەتىش كە لە ئىمامى (مَالِك) ھەو ھاتو (خوای لى رازى بىت).

(۱) بىروانە: سُنُّ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۱۴ / بە ژمارە: ۴۹۸۳.

باسيک: {نابیت بوتريت: نهومی خوی گهوره ويستوويه تی و فلانه

کەشیش ويستوويه تی هەر وا دهبيت {

بۆمان رپوایهت کراوه له (سُنَن) ی نيمامی (أَبُو دَاوُد) دا، به رستهیه کی (صَحِيح)، له هاوهلی خۆشه ويست (حُدَيْفَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، نهویش له پیغه مبهری خواوه (درودی خوای له سر بیت)، که فهرموويه تی: «لَا تَقُولُوا: "مَا شَاءَ اللَّهُ، وَشَاءَ فُلَانٌ"، وَلَكِنْ قُولُوا: "مَا شَاءَ اللَّهُ، ثُمَّ شَاءَ فُلَانٌ"». (1) واته: "تیوه مه لین: نهومی خوای گهوره ويستی و فلانه کەشیش ويستی، هەر وا دهبيت. به لکو بلین: نهومی خوای گهوره ويستی له سر بووه، پاشان فلانه کەشیش دهیوهیت، هەر وا دهبيت".

شیخی (خَطَّابِي) و غهیری نهویش فهرموویانه: ئەمه رینمووی کردنه بۆ رهچاو کردنی نه ده ب. چونکه پیتی (وَ) بۆ کو کردنه وه هاوبه شیهو، پیتی (تَمَّ) ش بۆ (عَطْف) کردنه له گه ل به شوینیه کدا هاتن و هه بوونی ماوه له نیوان دوو شتدا. بۆیه پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت) رینمووی خه لکی کردوه، که ويست و ئیراده ی خوای گهوره پیش بجنه به سر ويستی که سانی تر دا.

له زانای پایه بهرز (إِبْرَاهِيم) ی (نَخَعِي) شهوه هاتوه، که نهو پیتی ناخۆش بوه که سیک بلیت: "په نا به خواو به تۆش ده گرم". به لام به دروستی زانیوه که که سیک بلیت: "په نا به خواو پاشان به تۆش ده گرم".

زانایان فهرموویانه: ده کریت که سیک بلیت: "ئه گهر خوای گهوره پاشان فلانه کهس نه بوایه فلانه شتم ده کرد". به لام نابیت بلیت: "ئه گهر خواو فلانه کهس نه بوونایه.....".

(1) بروانه: سُنَنُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۱۳ / به ژماره: ۴۹۸۰.

باسيڪ: {تهنھا خواي گهور پوزيدمره و خاومني نيمه ته گانه}

ناپه سنده كه سيڪ بليت: "بارامنمان به هوي فلانه هه ساره وه بو باري". خو
ته گهر وا بليت و، باوه ريشي وا بيت كه هه ساره كه بارانه كه ي باراندوه، نه وه كافر
ده بيت. به لام ته گهر وا بليت و، باوه ريشي وا بيت، كه خواي گهوره بارانه كه ي
باراندوه و، نه وه ساره يه شانه ي باريني بارانه كه يه، نه وه كافر نا بيت. به لام
قسه يه كي ناپه سنده ي كردوه. چونكه ته عبرتيكي به كار هينا وه، كه خه لكان ي پيش
ئيسلام به كار يان ده هينا، له گه ل نه وه شدا كه ته عبرتيكي هاوبه شه له نيوان ويست ي
كوفرو غه يري كوفريشدا.

پيش تر يش له باسي (زيكري دواي باران بارين) دا نه وه حهديسه (صحيح) ه مان
هينا، كه په يوه ندي به م باسوه هه بوو.

باسيڪ: {نايا دهكريت كه سيڪ بليت: نه گهر فلانه كار نه نجام بدم،

نه وه من جووله كه م يان گاورم؟}

حه رامه كه سيڪ بليت: "نه گهر فلانه كار نه نجام بدم، نه وه من جووله كه م، يان
گاورم، يان له ئيسلام به ريم"، يان قسه يه كي له و جوړه بكات.

خو نه گهر قسه يه كي وا ي كردو، مه به ستيشي نه وه بوو كه ده رچووني خو ي له
ئيسلام به ستيته وه به نه نجامداني نه و كار وه، نه وه ده ست به جي كافر ده بيت و،
برياره شه رعيه كاني تا يبه ت به كه سي له دين هه لگه را وه (مُرْتَدِي به سهر دا جي به جي
ده كريت. به لام ته گهر مه به ست ي نه وه نه بوو، نه و كافر نا بيت. به لكو كاريكي
حه رام ي نه نجام دا وه. بويه پويسته له سه ري ته وبه بكات. ته وبه ش نه وه يه، كه
ده م وده ست واز له تا وانه كه به يني ت و، له كردنيشي په شيمان بيت و، بريار يش بدات

که هەر گیز نه گه‌رپته‌وه سه‌ری و، داوای لیخو‌شبوونیش له خوای گه‌وره بکات و،
(شایه‌تومان بهییت و) بلیت: "لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ".

باسیک: {نابیت به موسولمانیک بوتریت کافر}

زۆر زۆر چه‌رامه که موسولمانیک به موسولمانیک بلیت: "ته‌ی کافر!!!"

بۆمان ریوایه‌ت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی
خۆشه‌ویست (ابنُ عُمَرَ) هوه (خواله هه‌ردوکیان رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری
خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) فه‌رموویه‌تی: «إِذَا قَالَ الرَّجُلُ لِأَخِيهِ: "يَا كَافِرُ"، فَقَدْ بَاءَ
بِهَا أَحَدَهُمَا، فَإِنْ كَانَ كَمَا قَالَ، وَإِلَّا رَجَعَتْ عَلَيْهِ».^(۱)

بۆشمان ریوایه‌ت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی
خۆشه‌ویست (أَبُو ذَرٍّ) هوه (خوای لی رازی بیت)، که گوئی له پیغه‌مبه‌ری خوا به
(دروودی خوای له‌سه‌ر بیت)، که فه‌رموویه‌تی: «مَنْ دَعَا رَجُلًا بِالْكَفْرِ، أَوْ قَالَ: "عَدُوُّ
اللَّهِ"، وَلَيْسَ كَذَلِكَ، إِلَّا حَارَ عَلَيْهِ». واته: "ته‌و که‌سه‌ی به موسولمانیک بلیت کافر،
یان پئی بلیت ته‌ی دوژمنی خوا، که‌سه‌که‌ش وه‌ها نه‌بیت، ته‌وا قسه‌که‌ی
ده‌گه‌رپته‌وه بۆ خۆی".^(۲)

جا ته‌مه ده‌قی ریوایه‌ته‌که‌ی ئیمامی موسلیمه‌و، ریوایه‌ته‌که‌ی ئیمامی بوخاریش
هه‌ر به هه‌مان مانایه.

وشه‌ی (حَارَ) ش واته: ده‌گه‌رپته‌وه.

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۶۴ / به ژماره: ۵۷۵۳، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۷۹ /
به ژماره: ۶۰.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۴۷ / به ژماره: ۵۶۹۸، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۷۹ /
به ژماره: ۶۱.

باسيک؛ {نابیت دوما بکريت که خوی گهوره ئیمان نه که سیک بسینی}

نه گهر موسولمانیک دوعای له موسولمانیکی تر کردو، وتی: "خوايه ئیمانی لی بسینی" نهوا بهو دوعایه گوناھبار ده بیت. جا نایا به کردنی نهو دوعایه که سه که کافر ده بیت یان نا؟ نهوه دوو بۆچوونی هاوه لائمانی له سه ره، پیشه وای پایه به رزی هاوه لائمان قاضي (حُسَيْن) له فه تاوا کهیدا هه ردوو بۆچوونه که ی هیناوه، دروستترینیشیان نهوه یه که نه خیر کافر نابیت.

جا ده کریت به لگه بۆ نهو بۆچوونه بهو فه رمایشته ی خوی گهوره بهیتریته وه، که دوعایه کی حه زره تی (مُوسَى) ی تیدایه (درودی خوی له سه ر بیت): ﴿رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَيَّ أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَيَّ قُلُوبَهُمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ [یونس: ۸۸].

به لām نهو به لگه یه جیگه ی تیبینی و سه رنجه، نه گه رچی بشلین: شه رعی نومه تانی پیش ئیمه شه رعی ئیمه شه.

باسيک؛ {حوکمی نهو که سه ی ناچار کراوه وشه ی کوفر به ده میدا بیت}

نه گهر هه ندیک کافر زۆریان له موسولمانیک کرد، که به ناچار ی وشه ی کوفر به ده میدا بیت و، نهویش وشه که ی وت و، دلشی پر بو له ئیمان، نهوه به ده قی قورنانی پیرو زو به کۆده نگی موسولمانانیش نهو که سه کافر نابیت.

جا نایا باشتر وه هایه که وشه که بلیت و، خوی له کوشتن پارێزیت؟ نهوه پینج بۆچوونی هاوه لائمانی له سه ره:

- بۆچوونی دروست نهوه یه که ئارام بگريت تا ده یکوژنو، وشه ی کوفر به ده میدا نه یهت. به لگه کانی نهو بۆچوونه مه شهوورن له هه دیسه (صَحِيح) به کان و له کارو کرده وه ی هاوه لائیشدا (خوایان لی رازی بیت).
- دوهم: باشتر وایه وشه که بلیت و، خوی له کوشتن پارێزیت.

- سییه: نه گهر مانهوهی کهسه که بهرژهوهندی موسولمانانی تیدابوو، بهوهی که ئومید ههبوو بهسهه دوژمناندا زال بیت، یان برپاره کانی شهرعی راپه رینیت، نهوه باشز وههابه که وشه که بلیت. بهلام نه گهر بهو جوړه نهبوو، نهوا خوړاگری لهسهه کوشتن باشزه.
- چوارهم: نه گهر یه کیک بوو له زانایان، یان لهو کهسانه ی که جیگه پینان هه لده گیرا، نهوا نارام گرتن باشزه، نهوه کو خه لکانی نه خوینده وار بهو کاره ی نهو هه لبخه له تین.
- پینجه م: پیوسته وشه که بلیت. چونکه خوای گه وره فه رموویه تی: ﴿وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ﴾ [البقرة: ۱۹۵]. واته: {به دهستی خوژان خوژان مه فه وتین}. جا نه م بوچوونه یان هه ر زور لاوازه.

باسیک: {حوکمی نهو کهسه ی ناچارکراوه موسولمان بیت}

نه گهر موسولمانیک زوری له کافرینک کردو، نهویش به ناچاری شایه تومانی هیئا:

جا نه گهر کافرینکی (حربی) و شهر کهر بوو، نهوا موسولمانبوونه که ی دروسته. چونکه زور لی کردن و ناچار کردنه که ی به حق بوه. بهلام نه گهر کافرینکی (ذمی) و په نادراو بوو، نهوا نابیت به موسولمان. چونکه نیمه لهسهه خوژمان پیوستمان کرده، که واز له م جوړه کافره بهینن. بویه زور لی کردنی حق نیه. بوچوونینکی لاوازش هه یه که ده لیت: بهو زور لی کردنه ده بیت به موسولمان. چونکه موسولمانه که فرمانی پی کرده، که بیته سهه رینگی راست.

باسيڪ: {نایا وتی شایه تومان وکون گپراندهوه به موسولمانبون

{دانانریت؟}

نه گهر که سیکي کافر به بی زور لی کردن شایه تومانی هینا، جا:

نه گهر به شیوازی گپراندهوه بوو. بهوهی که وتی: گویم لیوو فلانه کهس دهیوت: "لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ"، نهوه به موسولمان دانانریت.

به لآم نه گهر دواي داوا لیکردنی له لایه ن موسولمانیکه وه شایه تومانه کهی هینا، بهوهی که موسولمانیک پی وتوو: بلی: "لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ"، نهویش وتی، نهوا به موسولمان داده نریت. خو نه گهر هر خوی سهره تا وتی و، نه گپراندهوه بوو، نه که سیش پی وتوو، نهوا مهزه بی دروست و مه شهوور - که زور بهی هاوه لانمانی له سهره - نهوهیه که به موسولمان داده نریت. بوچوونیکیش ههیه که پی وایه به موسولمان دانانریت. چونکه رهنگه قسهی موسولمانیکي گپرابیته وه.

باسيڪ: {نابیت به کهس بوتریت: جیگه نشینی خوا}

نابیت نهو کهسهی کاروباری موسولمانان بهرپوه دهبات پی بوتریت: (خَلِيفَةُ اللَّهِ) واته: جیگه نشینی خوا". به لکو با پی بوتریت: (الْخَلِيفَةُ) و (خَلِيفَةُ رَسُولِ اللَّهِ) و (أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ) واته: "جیگه نشین" و، "جیگه نشینی پیغه مبهری خوا (درودی خرای له سر بیت)" و، "فهرمانرپه وای پرواداران".

بومان رپوایهت کراوه له کتیبی (شَرْحُ السُّنَّةِ) ی پیشه وای پایه بهرز (أَبُو مُحَمَّدٍ) ی (بَعْوِي) دا، که نهو (ره جمتی خوی لیت) فهرموویه تی: هیچ خراپه یه کی تیدا نیه که نهو کهسهی کاروباری موسولمانان بهرپوه دهبات پی بوتریت: (أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ) و (خَلِيفَةُ)، نه گهرچی پیچه وانهی سیره ی پیشه وادا پهروه ره کانیشه.

چونکه نهو کهسه کاروباری پرواداران بهر یوه دهبات و، پروادارانیش گو تیرایه لی لی
ده کهن.

ههروه ها فرموویه تی: ده کریت پی پی بوتریت: (خَلِيفَةُ)، چونکه ده بیته
جیگره وهی کهسی پیش خوی و، له جیگهی نهودا داده نیشت.

ههروه ها فرموویه تی: هیچ کهسیک له دوای باو که (آدم) و هه زره تی (داود)
(درودو سهلامی خویان له سر بیت) پی نوتریت: (خَلِيفَةُ اللَّهِ).

خوای گهوره فرموویه تی: ﴿إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً﴾ [البقرة: ۳۰].

ههروه ها فرموویه تی: ﴿يَا دَاوُودُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ﴾ [ص: ۲۶].^(۱)

له زانای پایه بهرز (ابنُ أَبِي مُلَيْكَةَ) شهوه هاتوه، که پیاویتک به نیمامی (أَبُو بَكْرٍ)
(صَدِّيقٍ) وت: "نهی جیگه نشینی خوا". نهویش (خوای لی رازی بیت) فرمووی: "من
جیگه نشینی (مُحَمَّدٌ) م (درودی خوای له سر بیت) و، به وهش رازیم".^(۲)

پیاویتکیش به پیشه وای پایه بهرز (عُمَرُ) ی کوری (عَبْدُ الْعَزِيزِ) ی وت: "نهی
جیگه نشینی خوا". نهویش (خوای لی رازی بیت) فرمووی: "نه گبت، زور رویشیت!!!
دایکم ناوی نام (عُمَرُ). خو نه گهر بهو ناوه بانگت بگردمایه، قبولم بوو. پاشان
که گهوره بووم، کونیهی (أَبُو حَفْصٍ) م بو دانرا. خو نه گهر بهویش بانگت

---

(۱) بروانه: شَرْحُ السُّنَّةِ / ۱۴ / ۷۵.

(۲) نیمامی (أَحْمَدُ) ریوایه تی کردهو، کهسه کانی رشتهی گپرانه وه کهشی متمانه دارن، به لام
نهونده ههیه، که (ابنُ أَبِي مُلَيْكَةَ) له سه رده می نیمامی (أَبُو بَكْرٍ) دا نه ژیاوه. واته رشته کهی
بچرانی تیدایه. بروانه: مُسْنَدُ الْإِمَامِ أَحْمَدٍ / ۱ / ۲۲۵ / به ژماره: ۵۹، وَمَجْمَعُ الزَّوَائِدِ / ۵
/ ۱۸۴ / به ژماره: ۸۹۴۱.

بکرده‌مایه، هدر قبولم بوو. پاشان کردمتان به سه‌رپه‌رشتیاری کاروبارتان و، ناوتان نام: فرمان‌په‌وای پرواداران. خو ئه‌گه‌ر به‌وه‌ش بانگت بکرده‌مایه، هدر به‌س بوو".^(۱)

شهر عزانی مه‌زه‌به‌بی ئیمامی شافعی، پیشه‌وای پایه‌برز (أَبُو الْحَسَنِ) ی (مَاورَدِي) به‌صره‌یی، له کتیبی (الْأَحْكَامُ السُّلْطَانِيَّة) دا فرمان‌په‌وایه‌تی: پیشه‌وای موسولمانان پنی و تراوه جیگه‌نشین. چونکه بوته جیگه‌داری پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوی له‌سهر بیت) له‌ناو ئومه‌ته‌که‌یدا. پاشان فرمان‌په‌وایه‌تی: دروسته بوت‌ریت: (خَلِيفَةُ) به‌ره‌هایی و، دروستیشه بوت‌ریت: (خَلِيفَةُ رَسُولِ اللَّهِ).

هه‌روه‌ها فرمان‌په‌وایه‌تی: زانایان بو‌چوونی جیاوازیان هه‌به‌ده‌باره‌ی به‌کاره‌یتانی (خَلِيفَةُ اللَّهِ):

- هه‌ندیکیان به‌دروستیان داناوه. چونکه سه‌رپه‌رشتی جیبه‌جی کردنی مافه‌کانی خوی گه‌وره ده‌کات له‌ناو دروستکراوه‌کانیداو، خوی گه‌وره خویشی فرمان‌په‌وایه‌تی: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ﴾ [فاطر: ۳۹].
- زۆربه‌ی زانایانیش رینگریان له‌به‌کاره‌یتانی ئه‌و ته‌عبیره‌ کرده‌و، فرمان‌په‌وایشانه: هه‌ر که‌سیک وا بلیت تاوانبار ده‌بیت.

جا ئه‌مه فرمان‌په‌وایشی ئیمامی (مَاورَدِي) بوو.^(۲)

منیش ده‌لیم: به‌که‌م که‌سیک که‌ پنی و تراوه: (أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ) ئیمامی (عُمَر) ی کوری (خَطَّاب) بوه (خوی لی‌رازی بیت). هیچ نا‌کوکیه‌کیش له‌م باره‌وه له‌نیوان زانایاندا نیه.

سه‌باره‌ت به‌وه‌ش که‌ هه‌ندیک نه‌خوینده‌واری نه‌زان وا گومان ده‌به‌ن، که‌ به‌که‌م جار بو (مُسَيَّلَمَة) ی درۆزن به‌کاره‌یتراوه، ئه‌وه هه‌له‌یه‌کی راشکاوانه‌و نه‌زانینیکی

(۱) پروانه: شَرْحُ السُّنَّة / ۱۴ / ۷۶.

(۲) پروانه: الْأَحْكَامُ السُّلْطَانِيَّة / ۳۹.

زور ناشیرینهو، پیچهوانه‌ی کۆده‌نگی زانایانیشه. کتیبه‌کانیشیان به ناشکرا ئه‌وه‌ی تیدایه، که زانایان کۆده‌نگن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی، که یه‌که‌م که‌سیک پی و تراوه: (أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ) ئیمامی (عَمْرَى كُورَى (خَطَّاب) بوه (خوای لى رازى بیت).

پیشه‌وای پایه‌به‌رز (أَبُو عَمْرٍو) (أَبْنُ عَبْدِالْبَرِّ) له کتیبه‌ی (الِاسْتِعَابُ فِي مَعْرِفَةِ الْأَصْحَابِ) دا، باسی ئه‌وه‌ی کرده که یه‌که‌م جار به ئیمامی (عَمْرَى) و تراوه: (أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ) و، هۆکاره‌که‌یشی باس کرده‌و، ئه‌وه‌یشی باس کرده، که به ئیمامی (أَبُو بَكْرٍ) (خوای لى رازى بیت) و تراوه: (خَلِيفَةُ رَسُولِ اللَّهِ) (درودی خوای له‌سه‌ر بیت).^(۱)

باسیک: {نابیت به‌که‌س بوتریت (شاهان شاه)}

زور حه‌رامه که به ده‌سه‌لاتداریک، یان به هه‌ر که‌سیکی تر بوتریت: (شاهان شاه). چونکه ماناکه‌ی بریتیه له: پاشای پاشایان و، که‌سیش بیجگه له‌خوای گه‌وره به‌و وه‌سفه وه‌سفدار ناکریت.

بو‌ثمان ریوایه‌ت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لى رازى بیت)، ئه‌ویش له پیغه‌مه‌ری خواوه (درودی خوای له‌سه‌ر بیت)، که فه‌رموویه‌تی: «سوك و رسواترین ناو به‌لای خوای گه‌وره‌وه ئه‌وه‌یه، که پیاویک خوای ناوینیت: (مَلِكُ الْأَمْلاِكِ)».^(۲)

زانای پایه‌به‌رز (سَفِيَان) ی کورپی (عَيْنَةَ) ش فه‌رموویه‌تی: (مَلِكُ الْأَمْلاِكِ) وه‌کو (شاهان شاه) وایه.

(۱) بروانه: الاستیعاب فی معرفه‌ی الأصحاب / ۳ / ۱۱۵۰ - ۱۱۵۱.

(۲) بروانه: صحیح البخاری / ۵ / ۲۲۹۲ / به ژماره: ۵۸۵۲، و صحیح مسلم / ۳ / ۱۶۸۸

/ به ژماره: ۲۱۴۳.

باسيک سه بارهت به به کارهينانی وشهی (سید)

بزانه که وشهی (سید) بۆ ئەو کەسه به کار دههينريت، که گهورهی هۆزه کهی خۆيه تي و، پله و پایهی له وان بهر زتره و، بۆ کهسی فه رمانه و او پایه بهر زيش به کار دههينريت. ههروه ها بۆ ئەو کەسه خور اگرو ئارامگه رش به کار دههينريت، که تووره بوون نايورووژينيت و، بۆ کهسی بهر يزو، بۆ خاوه نی شت و، بۆ مي رديش به کار دههينريت.

چهندين هه ديسيش ده ربارهی به کارهينانی وشهی (سید) هاتوون بۆ کهسانی بهر يزو پایه بهر ز.

یه کيک له وانه ئەو هه ديسه یه که له سه حیحی بوخاریدا بۆ مان رپوايه ت کراوه، له هاوه لی خۆشه ويست (أبو بَكْرَةَ) وه (خوای لی رازی بيت)، که پتغه مبه ری خوا (دروودی خوای له سه ر بيت)، هه سه نی کورپی ئيمامي (علي) له گه ل خۆيدا برده سه ر مينبه ره که و، فه رمووی: «إِنَّ ابْنِي هَذَا سَيِّدٌ، وَلَعَلَّ اللَّهَ تَعَالَى أَنْ يُصَلِّحَ بِهِ بَيْنَ فَتَيْنِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ».^(۱) واته: "به راستی ئەم کورپی منه سه يده و پایه بهر زه، ئومیده وارم که خوای گه و ره دوو گرۆهی موسولمانانی بی یه کبخاته وه".

بۆ شمان رپوايه ت کراوه له هه ر دوو سه حیحی بوخاری و موسلي مدا، له هاوه لی خۆشه ويست (أبو سَعِيدٍ) ی (خُدْرِي) سه وه (خوای لی رازی بيت)، که کاتيک هاوه لی خۆشه ويست (سَعْدِ) ی کورپی (مُعَاذ) ته شريفی هينا بۆ خزمه تي پتغه مبه ر، پتغه مبه ری خوا (دروودی خوای له سه ر بيت) به پشتيوانانی فه رموو: «قَوْمُوا إِلَي سَيِّدِكُمْ، أَوْ

(۱) بر وانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۳۲۸ / به ژماره: ۳۴۳۰.

خَيْرِكُمْ». (۱) واته: "ههستن بچن بهدهم سهیدو گهوره که تانه وه، یان بچن بهدهم باشزینه که تانه وه".

له ههندیك ریوایه تدا بهم جوړه هاتوه، له ههندیکیشیاندا ته نها به (سَیْدِكُمْ) هاتوه، هیج گومان و دوودلیه کی تیدا نیه. (۲)

بوښمان ریوایه ت کراوه له سه حیجی موسلیمدا، له هاوهلی خوشه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: هاوهلی خوشه ویست (سَعْدِی کوری عُبَادَةَ) (خوای لی رازی بیت) عهرزی پیغمبهری کرد: "تهی پیغمبهری خوا، نه گهر که سینک پیاویکی له گهل زنه کهی خویدا بینی، نایا بیکورژیت؟" پیغمبه ریش (دروودی خوای له سر بیت) فهرمووی: «انظروا (اسمعوا) اِلی ما یقولُ سَیْدُکُمْ!». (۳) واته: "سهیر کهن (گوی بگرن) سهیدو گهوره که تان چی ده لیت!".

سه باره ت بهو نه هیهش، که لهو هه دیسه دا هاتوه، وا به رسته یه کی (صَحِيح) بو مان ریوایه ت کراوه له (سُنن) ی تیمامی (أَبُو دَاوُد) دا، له هاوهلی خوشه ویست (بُرَيْدَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغمبهری خوا (دروودی خوای له سر بیت) فهرموویه تی: «لا تَقُولُوا لِلْمُنَافِقِ سَیِّدًا، فَإِنَّهُ إِن يَكُ سَیِّدًا، فَقَدْ أَسْخَطْتُمْ رَبَّكُمْ - عَزَّ وَجَلَّ». (۴) واته: "به کهسی دووروو مه لین سهید، چونکه نه گهر گهوره ی

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۴ / ۱۵۱۱ / به ژماره: ۳۸۹۵، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۳۸۸ / به ژماره: ۱۷۶۸.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۱۰۷ / به ژماره: ۲۸۷۸.

(۳) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۱۱۳۵ / به ژماره: ۱۴۹۸.

(۴) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۱۳ / به ژماره: ۴۹۷۷.

كۆمەلئىكىش بىت (يان خاوهنى مالو كۆيلەو كەنيزە كىش بىت)، ئەوا ئۆه بەو قسە پەرورە دگارتان لەخۆتان دەرەنجىن.^(۱)

منىش دەلىم: يەكخستەنەو و كۆكردنەوئى ئەم حەدىسانە بەو دەبىت، كە قەيناكات بە رەھابى بوترىت: فلانە كەس (سید)ە، يان بە كەسىك بوترىت: (سا سیدی)، يان شتىكى لەو جۆرە، ئەگەر كەسە بە (سید)دانراوہ كە كەسىكى پايەبەرزى چاكەكار بىت، ئىتر بەھۆى زانستەو، يان بەھۆى خواپەرستى و دىندارىەو، يان بەھۆى شتىكى ترەو. بەلام ئەگەر كەسىكى فاسق بوو، يان تۆمەتبار بوو سەبارەت بە دىندارىەكەى، يان شتىكى لەو جۆرە، ئەوا ناپەسەندە بىت بوترىت: (سید).

فەرمايشتىكى لەم جۆرەشمان لە پىشەوای پايەبەرز (أبو سُلَيْمَانَ)ى (خَطَّابِي)ەوہ بۆ رىوايەت كراوہ، لە كىتپى (مَعَالِمُ السُّنَنِ)دا، سەبارەت بە چۆنىتى يەكخستەنەو و كۆكردنەوئى ئەم حەدىسانە.^(۲)

باسىك: { چۆنىتى بانگردنى گەورە ئەلايەن كۆيلەكەيەوہ، بانگردنى

كۆيلەش ئەلايەن گەورەكەيەوہ }

ناپەسەندە كۆيلەيەك بە خاوهنەكەى بلىت: (رَبِّي). بەلكو دەتوانىت بلىت: (سیدی). ھەرورەھا دەتوانىت بلىت: (مَوْلَاي).

(۱) چونكە كەسى دووروو شايانى ئەو رىزو حورمەتە نە. خو ئەگەر گەورەى خۆتان بىت، ئەوہ زياتر خواتان توورە كردوہ. چونكە دەبىت حالى ئەو كۆمەلە چۆن بىت، كە دوورويەكيان كردوہ بە گەورەى خۆيان؟! ئەوجا ئەگەر گەورەى ھىچ كۆمەلئىك نەبوو، ئەوہ دووبارە زياتر خواتان توورە كردوہ. چونكە لەلايەك بەكارھىتانی وشەكە درۆيەو لەجىگەى خۆيدا نەو، لەلايەكيشەوہ وەكو وتمان: كەسەكە شايانى ئەو رىزو حورمەتە نە.

(۲) بىروانە: مَعَالِمُ السُّنَنِ / ۴ / ۱۵۵.

ههروهها ناپهسهنده خاوه نه كەش به كۆيله كەى بلیت: (عهبده كههه، كه نيزه كه كههه). به لام ده توانیت بلیت: (كوره كههه و كچه كههه) يان (غولامه كههه).

بۆمان رپوايهت كراوه له ههردوو سهحیحى بوخارى و موسليهدا، له هاوهلى خو شهويست (أبو هريرة) وه (خوای لى رازى بيت)، ئهويش له پيغه مبهرى خواوه (دروردى خوای له سر بيت)، كه فهرموويه تى: «لا يَقُلْ أَحَدُكُمْ: "أَطْعِمِ رَبَّكَ"، "وَضَّئِ رَبَّكَ"، "اسْقِ رَبَّكَ. وَلْيَقُلْ: "سَيِّدِي وَمَوْلَايَ"، وَلَا يَقُلْ أَحَدُكُمْ: "عَبْدِي، أَمَتِي"، وَلْيَقُلْ: "فَتَايَ، وَفَتَاتِي، وَغَلَامِي"». (1) واته: "با كهس له ئيوه نه ليت: خو اردن بده به (رَب) كهت، يان ده ستووتى بۆ بگره، يان ئاوى بده رى. به لكو با بليت: (سَيِّدِي) و (مَوْلَايَ). با كه سيش له ئيوه نه ليت: (كۆيله كههه)، (كه نيزه كه كههه). به لكو با بليت: (كوره كههه)، (كچه كههه)، (غولامه كههه)."

له رپوايه تىكى ئيمامى موسليهدا هاتوه، كه فهرموويه تى: «وَلَا يَقُلْ أَحَدُكُمْ: "رَبِّي"، وَلْيَقُلْ: "سَيِّدِي وَمَوْلَايَ"».

له رپوايه تىكى تريشدا هاتوه، كه فهرموويه تى: «لَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ: "عَبْدِي، وَأَمَتِي"، فَكُلُّكُمْ عِبِيدٌ، وَلَا يَقُلْ الْعَبْدُ: "رَبِّي"، وَلْيَقُلْ: "سَيِّدِي"». واته: "با كهس له ئيوه به كۆيله كهى خو ئى نه ليت: (به نده كههه) و (كه نيزه كه كههه). چونكه هه مووتان به ندهى خو ان. با كۆيله ش به گه وره كهى خو ئى نه ليت: (رَبِّي). به لكو با بليت: (سَيِّدِي)".

له رپوايه تىكى تريشدا هاتوه، كه فهرموويه تى: «لَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ: "عَبْدِي، وَأَمَتِي"، كُلُّكُمْ عِبِيدُ اللَّهِ، وَكُلُّ نَسَائِكُمْ إِمَاءُ اللَّهِ، وَلَكِنْ لِيَقُلْ: "غَلَامِي، وَجَارِيَتِي، وَفَتَايَ، وَفَتَاتِي"».

---

(1) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ٢ / ٩٠١ / به ژماره: ٢٤١٤، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٤ / ١٧٦٥ / به ژماره: ٢٢٤٩.

منیش ده لیم: زانایان فەرموو یانە: وشە (الرَّبِّ) بە ئەلف و لامەو تاییە تە بە
خوای گەورەو، تەنھا بۆ ئەو بە کار دەهێتریت. بەلام لە گەل دانەپال (إِصَافَةَ) دا
بۆلای شتیک دە کریت بوتریت: (رَبُّ الْمَالِ) و (رَبُّ الدَّارِ) و، شتی تریش.

یە کێک لە نمونە کانی ئەم حالەتە ئەو فەرمایشتە ی پێغەمبەری خوایە (دروودی خوای
لەسەر بیت)، لەو حەدیسە (صَحِيح) هەدا، کە سەبارەت بە حوشترە وەنبووە کە هاتوو،
فەرموو یەتی: «دَعَهَا، حَتَّى يَلْقَاهَا رَبُّهَا».^(۱)

هەروەها ئەو حەدیسە (صَحِيح) هەش، کە پێغەمبەری خوا (دروودی خوای لەسەر
بیت) فەرموو یەتی: «حَتَّى يُهِمَّ رَبُّ الْمَالِ مَنْ يَقْبَلُ صَدَقَتَهُ».^(۲)

هەروەها ئەو فەرمایشتە ی نیمامی (عَمَر) یش (خوای لێ رازی بیت)، کە لە صەحیحدا
هاتوو، فەرموو یەتی: (رَبُّ الصَّرِيمَةِ وَرَبُّ الْغَنِيمَةِ).^(۳) واتە: (خاوەنی گەلە حوشتر و
گەلە مەریکی کەم، کە ژمارەیان لە دەورووبەری بیست بۆ چل سەردا بیت)

هەروەها بە کارهێنای تری هاوونە ی ئەمانە لە حەدیسدا گەلێک زۆرو
مەشهوورن.

هەروەها شەرەزانی ش بە کارهێنای لەم جۆرەیان زۆرە.

زانایان فەرموو یانە: بۆیە ناپەسەندە کە کۆیلە بە خاوەنە کە ی بلێت: (رَبِّي).
چونکە ئەو لە فزە و دە گە یە نیت کە خاوەنە کە ی هاو بە شێ خوای گەورە یە لە
سیفەتی ( ) دا.

---

(۱) پروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۴۶ / بە ژمارە: ۹۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۳۴۶ / بە
ژمارە: ۱۷۲۲.

(۲) پروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۲ / ۵۱۲ / بە ژمارە: ۱۳۴۶، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۷۰۱ /
بە ژمارە: ۱۵۷.

(۳) پروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۱۱۳ / بە ژمارە: ۲۸۹۴.

سه‌بارت به حدیسی: «حَتَّى يَلْقَاهَا رَبُّهَا» و، (رَبِّ الصُّرَيْمَةِ) و، هاووتنه کانشیان، بویه بهو جوړه به کارهتیراون، چونکه حوشتر جیگه‌ی ته‌کلیفی شهرعی نیو، هدر وه‌کو (خانوو) و (مال) وه‌هایو، گومانیشی تیدا نیه، که وتنی: (رَبُّ الْمَالِ) و (رَبُّ الدَّارِ) هیچ ناپه‌سه‌ندیه کی تیدا نیه.

سه‌بارت بهو فهرمایشته‌ی حه‌زرتی (يُوسُفُ) یش (دروودی خوی لسه‌ر بیت)، که فهرموویته‌ی: ﴿اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ﴾ [يُوسُفُ: ۴۲]. نه‌وه به دوو جوړ وه‌لام دراوه‌ته‌وه:

- یه‌کیکیان نه‌وه‌یه، که حه‌زرتی (يُوسُفُ) بهو جوړه قسه‌ی له‌گه‌ل کابرای به‌ندکراودا کردوه، که لئی تئی بگات. جا‌نم جوړه به‌کارهینانه‌ش له‌بر ناچاری دروسته. وه‌کو‌چون حه‌زرتی (مُوسَى) (دروودی خوی لسه‌ر بیت)، به (سَامِرِيّ) فهرموو: ﴿وَأَنْظُرْ إِلَىٰ آلِهَتِكَ﴾ [طه: ۹۷]. واته: (ته‌ماشای نه‌وشته بکه، که کردووته به‌خوای خوت).

- وه‌لامی دوه‌میش نه‌وه‌یه، که نه‌وه شهرعی نوم‌ه‌تانی پیش‌نیمه‌یه، شهرعی نه‌وانیش نابیت به‌شهرع بو‌نیمه، نه‌گه‌ر له‌شهرعه‌که‌ی خو‌ماندا پی‌چه‌وانه‌که‌ی هاتبوو. که نه‌مه‌ش هیچ راجیایه‌کی تیدا نیه. به‌لام زانا نوصولیه‌کان رای جیاوازیان هه‌یه ده‌رباره‌ی نه‌و شهرعی پیش‌نیمه، که له‌شهرعه‌که‌ی خو‌ماندا حو‌کمیکي هاووتنه‌ی نه‌و، یان پی‌چه‌وانه‌که‌ی نه‌هاتوه، نایا ده‌بیت به‌شهرع بو‌نیمه‌ش، یان نابیت؟

باسیک؛ {سه‌بارت به ناپه‌سه‌ندی وتنی (مُولاي)}

پیشه‌وای پایه‌برز (أَبُو جَعْفَرِ) ی (نَحَّاس) له‌کتیی (صِنَاعَةُ الْكِتَابِ) دا فهرموویته‌ی: سه‌بارت به وشه‌ی (الْمَوْلَى) نیمه‌نازاین که راجیایی له‌نیوان زانایاندا هه‌بیت له‌وه‌دا، که نابیت هیچ که‌سیک به هیچ که‌سیکی تر بلیت: (مُولاي).

منیش ده‌لیم: نیمه له‌باسه‌که‌ی پیشوودا نه‌وه‌مان باسکرد، که دروسته وشه‌ی (مُولاي) به‌کاربه‌تیریت و، هیچ دزایه‌تیه‌کیش له‌نیوان فهرمایشته‌که‌ی شیخی

(نَحَّاس) و ئەمەدا نیه. چونکە ئەوێ ئەو باسی کردووە بریتیه له به کارهێنانی وشهێ (الموَلّی) به ئەلف ولامهوه.

ههروهها شیعھی (نَحَّاس) فەرموویهتی: دروسته وشهێ (سَيِّد) بۆ کهسێک به کار بهیتریت، که فاسق و تاوانبار نهییت، بهلام دروست نیه وشهێ (السَّيِّد) به ئەلف ولامهوه بۆ غهیری خوا به کار بهیتریت.

جا بۆچوونی بههێز ئەوهیه، که هیچ خراپهیهکی تیدا نیه، ههردوو وشهێ (الموَلّی) و (السَّيِّد) به ئەلف ولامهوه به کاربهترین، بهلام بهو مهرحهێ که پیشتر باسمان کرد. خواش له ههموو کهس زانا تره.

نابیت قسه به رهشهبا بوتریت؛

پیشتر له باسی (ئهوێ له کاتی ههڵکردنی رهشهبادا دهوتریت) دوو ههردیسمان هینا، که دهبارهێ نهی کردن له قسهوتن به رهشهبا هاتبون.

باسيک؛ {ناپه‌سهنده قسه به نه خوشی (تا) بوتريت}

بۆمان رپوایهت کراوه له سه‌حیحی موسلیمدا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (جابر) هوه (خوای لی رازی بیت)، که پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت)، ته‌شرفی برد بۆلای (أُمُّ السَّائِبِ) یان (أُمُّ الْمُسَيْبِ) و، فه‌رمووی: «مَا لَكَ يَا أُمَّ السَّائِبِ - أَوْ يَا أُمَّ الْمُسَيْبِ - تُزْفِرِينَ؟» واته: "ئه‌وه چیه له‌رزت لیها‌توه؟" ئه‌ویش عه‌رزى کرد: (تام هه‌یه، خوا به‌ره‌که‌تى تى نه‌خات!) پیغه‌مبه‌ریش فه‌رمووی: «لَا تَسِيَّي الْحُمَّى، فَإِنَّهَا تُذْهِبُ خَطَايَا بَنِي آدَمَ، كَمَا يُذْهِبُ الْكَبِيرُ خَبَثَ الْحَدِيدِ». (1) واته: "قه‌سه به تا مه‌لی، چونکه ئه‌و تاوان و هه‌له‌کانی ئاده‌میزاد لاده‌بات، وه‌کو چون کوره یان مووشه‌ده‌مه‌ی کوره‌چی (واته ئه‌و ئامرازه‌ی که فووی پی ده‌کریت له کوره) ژه‌نگ و پیسایى ناسن لاده‌بات".

منیش ده‌لیم: وشه‌ی (تُزْفِرِينَ) به (تُزْفِرِينَ)ش رپوایهت کراوه، به‌لام ئه‌وه‌ی به‌که‌میان مه‌شه‌وورتره. جا به‌کێک له‌و زانایانه‌ی باسی ئه‌م دوو شیوازه خویندنه‌وه‌یان کردوه بریتیه له شیخی (ابن الأثیر).

خاوه‌نی کتیبی (مَطَالِعُ الْأَنْوَارِ) یش باسی (تُزْفِرِينَ) و (تُزْفِرِينَ)شی کردوه. به‌لام ئه‌وه‌ی که مه‌شه‌ووره‌ته‌نها (تُزْفِرِينَ) و (تُزْفِرِينَ)به.

باسيک سه‌بارهت به قسه‌وتن به که‌له‌شیر:

بۆمان رپوایهت کراوه له (سُنَنِ) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) دا، به رسته‌یه‌کی (صَحِيح)، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (زَيْدِ) ی کوری (خَالِدِ) ی (جُهَنِّي) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تى: پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت) فه‌رموویه‌تى: «لَا

(1) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / 4 / 1993 / به ژماره: 2575.

تَسُبُّوا الدَّيْكَ، فَإِنَّهُ يُوقِظُ لِلصَّلَاةِ».^(۱) واته: "قسه به كه له شیر مه لین. چونکه نهو خه لکی خه به رده کاته وه بو نویتز".

نابیت له کاتی لیتقه وماندا هاوار هاوارو نهو قسه خراپانه بکریت، که

له سه رده می نه فامیدا ده کران:

بو مان ریوایه ت کراوه له هه ر دوو سه حیجی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه لی خو شه ویست (ابن مسعود) هوه (خوای لی رازی بیت)، که پیغه مبه ری خوا (درودی خوای له سه ر بیت) فه رموو یه تی: «لَيْسَ مَثًا مَنْ ضَرَبَ الْخُدُودَ، وَشَقَّ الْجُيُوبَ، وَدَعَا بِدَعْوَى الْجَاهِلِيَّةِ». واته: "نهو که سه له ئیمه نیه، که (له کاتی لیتقه وماندا) به روومه تی خویدا ده کیشیت و، یه خه ی خو ی داده درپیت و، هاوار هاواری سه رده می نه فامی ده کات".

له ریوایه تیکشدا به م جو ره ها تو ه: «أَوْ شَقَّ أَوْ دَعَا».^(۲) واته: نهو که سه له ئیمه نیه، که یه کیك له و سی کاره نه نجام ده دات).

باسیک: {ناپه سه نده به مانگی (مُحَرَّم) بوتریت (صَفَر)}

ناپه سه نده به مانگی (مُحَرَّم) بوتریت (صَفَر)، چونکه نه وه ش له داب و نه ریتی سه رده می نه فامیه .

(۱) پروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۴۸ / به ژماره: ۵۱۰۱.

(۲) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۴۳۶ / به ژماره: ۱۲۳۵، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۹۹ / به

ژماره: ۱۰۳.

باسيک: {نابیت داوای لیخو شبوون بو که سی کافرو بیباومر بکریت}

حدرامه داوای لیخو شبوون و شتی لهو جوړه بو نهو کهسه بکریت، که به کافری مردوه.

خوای گهوره فهرموویه تی: ﴿مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾ [التوبة: ۱۱۳]. واته: {پتغه مبهرو باوه پردارانش بو یان نیه داوای لیخو شبوون بو نهو که سانه بکه ن، که هاوبه شیان بو خوای گهوره داناوه، باوه کو نهو که سانه خزم و کهس و کاری خو شیان بن، دوا ی نهو هی بو یان دهر کهوت، که نه وانه دوزه خین}

ههروه ها حه دیسیش به م مانایه هاتوه و، موسولمانانیش کوزه نگن له سه ری که نابیت کاری لهو جوړه بکریت.

باسيک: {نابیت به ناهق قسه به موسولمان بوتريت}

حدرامه قسه به موسولمان بوتريت به بی هویه کی شهرعی، که ریگه به قسه پوتن بدات.

بو مان ریوایه ت کراوه له ههردوو سه حیجی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه لی خو شه ویست (ابن مسعود) هوه (خوای لی رازی بیت)، نه ویش له پتغه مبهری خواوه (دروودی خوای له سر بیت)، که فهرموویه تی: «سَبَابُ الْمُسْلِمِ فُسُوقٌ»^(۱). واته: "قسه و تن به موسولمان له ریډه رچوون و فاسقیته".

---

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۲۷ / به ژماره: ۴۸، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۸۱ / به ژماره: ۶۴.

بۆشمان رپوایهت کراوه له سه حیحی موسلیم و له ههردوو کتیه که ی ئیمامی (أبو داؤد) و (ترمذی) دا، له هاوهلی خوشهویست (أبو هریره) وه (خوای لی رازی بیت)، که پیغمهبری خوا (درودی خوای له سر بیت) فهرموویهتی: «المُستَبَانِ مَا قَالَا، فَعَلَى الْبَادِي مِنْهُمَا، مَا لَمْ يَعْتَدِ الْمَظْلُومُ». واته: "ئهو دوو کهسه ی قسه و جنیو بهیه کتر دهدهن تاوانی ههردوو کیان له سهر ئهوه یانه که یه کهم جار دهستی پیکردوه، بهمه رچیک که سه ستهم لیکراوه که زیاده روه ی نه کات".

ئیمامی (ترمذی) فهرموویهتی: حه دیسیکی (حسن) ی (صیح) ه. (1)

باسیک؛ {نابیت له کاتی گهت وگۆو قسه کردن له گه ن خه نکیدا هه ندیک

ته عبیری خراپ به کار بهینریت

یه کیک لهو ته عبیره خراپانه ی که به گویره ی داب و نه ریت به کار ده هیترین، ئهوه یه که که که سیک به که سیک ناچه زی خو ی بلیت: (هه ی که ره)، یان (هه ی سابرین)، یان (هه ی سه گ)، یان شتیکی لهو جو ره.

جا ئه م ته عبیرانه له دوو روه وه خراپن:

یه کهم ئهوه یه که درۆن. دوه میس ئهوه یه که نازاری بو که سه که تیدایه.

ئهمهش به پیچه وانه ی ئهوه ی که به که سیک بو تریت: (ئه ی زالمی سته مکار)، یان شتیکی لهو جو ره. چونکه ئهمه چاوپۆشی لیکراوه له کاتی بوونی کیشه و نا کو کیدا. له گه ن ئه وه شدا که به زۆری راسته. چونکه کهم کهس هه یه که سته مکار نه ییت، ئیتر له نه فسی خو ی، یان له که سیک تر.

(1) پروانه: صیح مسلم / 4 / 2000 / به ژماره: 2587، و سنن أبي داؤد / 2 / 690 /

به ژماره: 4894، و سنن الترمذی / 4 / 352 / به ژماره: 1981.

باسيک: {نابیت بوتريت: هيچ مه خلوقیکم له گه لدا نيه بيجگه له خوا}

شیخی (نَحَّاس) فرمویه تی: هه ندیک له زانیان به ناپه سه ندیان داناوه، که که سیک بلیت: (هیچ مه خلوقیکم له گه لدا نيه بيجگه له خوا).

منیش ده لیم: هو ی ناپه سه ندیه که بریتیه له ناشیرینی ته عبره که له و پوه وه، که نه صل له هه لاور کردن (واته: له استثناء) دا نه وه یه که (متصل) بیت (واته: هه لاور کراوه که له په گه زی هه لاور لیکراوه که بیت)، که نه مهش لیره دا مه حاله. چونکه نه وه ی له م ته عبره دا هه یه (استثناء) ی (منقطع) هه، وه کو نه وه وه هه یه که وترابیت: (به لام تنها خوام له گه لدا یه). نه مهش له و فرمایشته ی خوی گوره وه وه رگراوه، که فرمویه تی: ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَمَا كُنْتُمْ﴾ [الحید: ٤]. واته: {نیه له هه ر شوینیکدا بن خوی گوره تان له گه لدا یه}.

جا باشه وه هه یه که له بریتی نه وه بوتريت: (که سم له گه لدا نيه بيجگه له خوی گوره).

هه روه ها شیخی (نَحَّاس) فرمویه تی: ناپه سه نده که بوتريت: (له سه ناوی خوا دانیسه). به لکو با بوتريت: (به ناوی خواوه دانیسه).

باسيک: {نابیت سویند به جوریک له جورکانی به ندایه تی کردن

{بغوریت}

شیخی (نَحَّاس) گپراویتیه وه له یه کیک له زانیانی (سلف) هه، که نه وه به ناپه سه ندی ده زانیت که سی روره وان بلیت: (سویند به و موره ی که له سه ر ده م دراوه). به لگه شی به وه هیناوه ته وه که موره تنها له سه ر ده می کافره کان ده دریت.

جا ئەو بەلگەيە جىگەي سەرنج و تىينيه. بەلكو بەلگەي ناپەسەندىە كەي
ئەوويە، كە ئەو قسە سويتند خواردنه بەغەير خوا. جا - ئەگەر خواي گەورە
بىهويت - لەم نزيكانەشدا باسي ئەو دەكەين، كە نەهي كراوہ لە سويتند خواردن بە
غەيرى خوا.

بۆيە دەتوانين بليين: ئەو قسەيە لەبەر دوو ھۆ ناپەسەندە:

- يەكەم: لەبەر ئەو بەلگەي كە باسمان كرد.
- دوەم: بى ئەوہى پيوست بكات، كەسەكە دەري دەخات كە بەرپۆژوہ.
خواش لە ھەموو كەس زانا ترە.

باسيک: { ناپەسەندە ئەو وشانە بەكار بهيترين، كە ئەسەردەمى

نەفاميدا بەكارهيتراون }

بۆمان رپوايەت كراوہ لە (سُنَنِ يَمَامِي (أَبُو دَاوُد) دا، لە (عَبْدُ الرَّزَّاق) ھوہ،
ئەويش لە (مَعْمَر) ھوہ، ئەويش لە (قَتَادَةَ) ھوہ، يان لە كەسيكى ترەوہ، ئەويش لە
ھاوہلى خۆشەويست (عِمْرَانَ) ي كورپى (حُصَيْن) ھوہ (خوا لە ھەردووكان رازى بيت)،
كە فەرموويەتى: (ئيمە لە سەردەمى نەفاميدا دەمانوت "أَنْعَمَ اللَّهُ بِكَ عَيْنًا" ھو "أَنْعَمَ
صَبَاحًا". جا كە تايى پيرۆزى ئيسلام ھات، ئيتز نەھيمان لى كرا ئەو جۆرە تەعبيرانە
بەكار بهيتين).

شَيْخ (عَبْدُ الرَّزَّاق) فەرموويەتى: شَيْخ (مَعْمَر) فەرموويەتى: ناپەسەندە كەسيك
بليت: "أَنْعَمَ اللَّهُ بِكَ عَيْنًا". بەلام ھىچى تيدا نيە كە بليت: "أَنْعَمَ اللَّهُ عَيْنِكَ".^(۱)

(۱) بروانە: سُنَنِ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۷۹ / بە ژمارە: ۵۲۲۷.

منیش ده‌لیم: ئیمامی (أبو داؤد) ئەم حەدیسی بەم جۆرە لە (قَتَادَةَ)، یان لە کەسیکی ترەوێ پڕیوایەت کردووە.

جا وەکو زانایانیش فەرموویانە: ئەم جۆرە حەدیسه بە (صَحِيح) دانانرێت. چونکە راستە کە (قَتَادَةَ) کەسیکی متمانه‌دارە، بەلام کەسە کە ی تر کەسیکی نەناسراوە، جا دەگونجێت ئەویش حەدیسه کە ی لە کەسیکی نەناسراوی ترەوێ وەرگر تێت. بۆیە حوکمی شەرع بەم جۆرە حەدیسه سابت نایێت. بەلام وا باشترە کە مرووفی موسولمان خۆی لە بەکارهێنانی ئەم جۆرە تەعبیرە پاریزێت، چونکە پەنگە حەدیسه کە (صَحِيح) یێت^(۱)، سەرپرای ئەوێ کە هەندیک لە زانایان حەدیسی کەسی نەناسراو دەکەن بەبەلگە. خواش لە هەموو کەس زانا ترە.

---

(۱) نەخیر ئەم حەدیسه (صَحِيح) نیە، ئەگەرچی کەسە کانی رێشتە کەشی متمانه‌دار بن! چونکە وەکو شیخی عەسقلانی فەرموویەتی: رێشتە کە ی بچرانی تێدایە. پڕوانە: فَتْحُ الْبَارِي / ۱۱ / ۴. منیش ده‌لیم: بچرانه کە لە نێوان (قَتَادَةَ) و (عِمْرَان) دایە. چونکە (قَتَادَةَ) نزیکە ی هەشت سال دوا ی وەفات ی (عِمْرَان) لەدایک بوە. کەواتە ناگونجێت حەدیسی لەو وەرگر تێت. پڕوانە: سِيرُ أَعْلَامِ النُّبَلَاءِ / (عِمْرَانُ بْنُ حُصَيْنٍ الْخُرَاعِيُّ) / ۲ / ۵۰۸ - ۵۱۱ / بە ژمارە: ۱۰۵، وە (قَتَادَةُ بْنُ دِعَامَةَ السَّدُوسِيُّ) / ۵ / ۲۶۹ - ۲۷۰ / بە ژمارە: ۱۳۲.

نابیت دوو کس بهیه‌کوه چپه بکن و، کسینکی تریشیان نه‌گه‌لدا بیټ؛

بوټمان ریوایهت کراوه له ههر دوو صه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (ابن مسعود) هوه (خوای لی رازی بیټ)، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبهری خوا (درودی خوای له‌سر بیټ) فهرموویه‌تی: «إِذَا كُنْتُمْ ثَلَاثَةً، فَلَا يَتَنَاجَى اثْنَانِ دُونَ الْآخِرِ حَتَّى تَخْتَلِطُوا بِالنَّاسِ، مِنْ أَجْلِ أَنْ ذَلِكَ يُخْزِنُهُ». (۱) واته: "نه‌گه‌ر ئیوه سیّ کس بوون، دو انتان بهیه‌کوه چپه نه‌کهن و، کس سیّ همیشه به‌ته‌نھا بیټ، هه‌تا تیکه‌ل به خه‌لکی ده‌بن. چونکه نه‌و کاره کس سیّم خه‌فه‌تبارو دل‌ته‌نگ ده‌کات".

بوټمان ریوایهت کراوه له ههر دوو صه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (ابن عمر) هوه (خوا له ههر دوو کیان رازی بیټ)، که پیغه‌مبهری خوا (درودی خوای له‌سر بیټ) فهرموویه‌تی: «إِذَا كَانُوا ثَلَاثَةً، فَلَا يَتَنَاجَى اثْنَانِ دُونَ الثَّالِثِ». (۲)

هه‌روه‌ها نه‌م حه‌دیسه‌مان له (سُنن) ی (أَبُو دَاوُد) یشدا بو ریوایهت کراوه‌و، نه‌و نه‌مه‌شی بو زیاد کرده: (أَبُو صَالِح) - نه‌و کسه‌یه که حه‌دیسه‌که‌ی له (ابن عمر) هوه ریوایهت کرده - فهرموویه‌تی: عه‌رز ی (ابن عمر) م کرد: "نه‌ی نه‌گه‌ر چوار کس بوون؟" نه‌ویش فهرمووی: "نه‌گه‌ر چوار کس بوون قه‌ینا که زیانی نه". (۳)

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۱۹ / به ژماره: ۵۹۳۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۷۱۸ / به ژماره: ۲۱۸۴.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۱۸ / به ژماره: ۵۹۳۰، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۷۱۷ / به ژماره: ۲۱۸۳.

(۳) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۶۷۹ - ۶۸۰ / به ههر دوو ژماره: ۴۸۵۱ و ۴۸۵۲.

**نابیت هیچ نافرەتیک، باسی جوانی لەش و لاری نافرەتییکی تر بکات بۆ
مێردمەکی خۆی، یان بۆ کەسیکی تر، ئەگەر لەبەر پێویستیەکی شەرمی
نەبێت، وەک نازمەزوی خواستن و هینانی ئەو نافرەتە، یان شتیکی ئەو
جۆرە:**

بۆمان رپوایەت کراوە لە هەردوو صەحیحی بوخاری و موسلیماً، لە ھاوێلی
خۆشەویست (ابْنُ مَسْعُودٍ) هوه (خوای لی رازی بیت)، کە فەرموویەتی: پێغمەبەری خوا
(درودی خوای لەسەر بیت) فەرموویەتی: «لَا تُبَاشِرِ الْمَرْأَةَ الْمَرْأَةَ، فَتَصِفُهَا لِرُؤُوسِهَا كَأَنَّهُ
يَنْظُرُ إِلَيْهَا».^(١) واتە: "نابیت نافرەتیک تەماشای نافرەتییکی تر بکات و دەست لە
لاشە ببات، دواتر بە جۆرتیک وەسفی بکات بۆ مێردە کە خۆی، وەکو
لەبەرچاوی بیت".

**باسیک: { ئەو کەسە هوسەرگیری کردووە ناپەسەندە پێی بوتریت:
(بەخۆشی بەیەکەو بەژین و، مندالیش لەنیوانتاندا پەیدا ببێت) }**

ئەو کەسە ژنی هینارە ناپەسەندە پێی بوتریت: (بِالرَّفَاءِ وَالْبَيْنِ) واتە: (بەخۆشی
بەیەکەو بەژین و، مندالیش لەنیوانتاندا پەیدا ببێت). بەلکو با پێی بوتریت: (بَارَكَ اللهُ
لَكَ، وَبَارَكَ عَلَيْكَ)، وەکو لە ((کتیی هوسەرگیری)) دا باسمان کرد.^(٢)

(١) بروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ٢ / ٢٠٠٧ / بە ژمارە: ٤٩٤٢. من لە صەحیحی موسلیماً

نەم حەدیسەم نەبینەو!!!

(٢) ئیمەش لەوی بەلگەیی ناپەسەندیە کەیمان هینارەو.

باسيڭ: {ناپه سەندە لە کاتى توورەييدا ناموزگارى كەسى توورە بگريٽ}

شيخي (نَحَّاس) گيټراوتيهوه له زاناي پايه بهرز، شهر عزاني ئەديب، شيخي (أبو بكر) (مُحَمَّد)ى كورپى (يَحْيَى)ى (صُولِي)، كه فهرموويه تي: ناپه سەندە كه لە كاتى توورە بوونى كه سيڭدا پيى بوتريٽ: "باسى خوا بكه". چونكه مه ترسى ئەوهى لى دە كريٽ كه توورە ييه كهى واى لى بگات كو فر ييت به دە ميڊا. هەروەها فهرموويه تي: به هەمان شيوه ناييت پيى بوتريٽ: "صەلاوات لە سەر پيغەمبەر بەدە"، چونكه هەمان مه ترسى لى دە كريٽ.

باسيڭ: {ناپه سەندە كەسيڭ بليٽ: خوا دەزانيٽ، ئەو شتە وەها نيه،

{يان وەهايه}

يه كيٽك له خراپترين ئەو لە فزو تەعيرانەى، كه زۆريٽك له خەلكى عادەتيان پيوه گرتوه، ئەگەر بيانه وٽ سويند لە سەر شتيٽك بچۆن، خويان لەوه دە پاريزن، كه بلين: (سويند به خوا)، چونكه پييان ناخوشه دواتر سويندە كه يان بكه وٽ، يان ناوى خوا به گه وره دەزانن و، حەز ناكەن سويندى پي بچۆن. جا لە بريٽى ئەوه دەلين: (خوا دەزانيٽ، ئەو شتە وەها نيه، يان وەهايه)، يان شتيكى لەو جورە. كه ئەم جورە عيبارەتە مه ترسيه كى گه ورهى تيدايه. چونكه ئەگەر خاوه نه كهى دلنياييت لەوهى كه شتە كه وەهايه وا ئەو دەيليت، ئەوه قەيناكات. بەلام ئەگەر گوماني هەبوو، ئەوه هەر زۆر خراپە. چونكه درۆ بە دەم خواى گه وره ده كات، كه گوايه خواى گه وره ناگاي لەو شتەيه، كه ئەم دلنيا نيه لە سەرى.

هەروەها خراپەيه كى ورد تريشى تيدايه، كه لەوهى پيشوو خراپترە، ئەويش ئەوهيه كه خواى گه ورهى بهوه وەسفدار كردوه، كه زانيارى لەبارەى شتيكهوه هەيه، كه پيچەوانه كهى راستە. جا ئەم وەسفدار كردنەش له هەر كه سيڭدا بيتهدى

کافر ده‌بیت. بویه پیوسته له‌سهر مروّفی موسولمان که خوئی له به‌کارهینانی ئەم جوّره عیبارەتانه پاریتریت.

باسیک: {ناپه‌سەنده نزاو پارانه‌وه به‌ساتریت‌ه‌وه به‌ویستی خواوه}

ناپه‌سەنده له دو‌عاکردندا بوت‌ریت: (خوایه لیم خو‌شبه ئە‌گەر ده‌ته‌ویت). به‌لکو با که‌سه که به‌قه‌ناعه‌تی ته‌واوه‌وه پاریته‌وه‌وه داوا بکات.

بۆمان رپوایه‌ت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له ه‌اوه‌لی خو‌شه‌ویست (أبو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی‌رازی بیت)، که پی‌غه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سهر بیت) فه‌رموویه‌تی: «لَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ: "اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي إِنْ شِئْتَ"، "اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي إِنْ شِئْتَ"، لِيَعْرِزَ الْمَسْأَلَةَ، فَإِنَّهُ لَا مُكْرَهَ لَهُ».

له رپوایه‌تیکی ئیمامی موسلیمدا به‌م جوّره‌ش هاتوه: «وَلَكِنْ لِيَعْرِزَ وَلِيُعْظَمَ الرَّغْبَةَ، فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَتَعَاظَمُهُ شَيْءٌ أُعْطَاهُ».^(۱) واته: "با هیچ که‌سیک له ئیوه نه‌لیت: (خوایه لیم خو‌شبه ئە‌گەر ده‌ته‌ویت)، (خوایه ره‌حم پی بکه ئە‌گەر ده‌ته‌ویت). به‌لکو داواکه‌تان یه‌کلایی بکه‌نه‌وه‌وه، سووربن له‌سهری‌وه، به‌ره‌غه‌تیکی گه‌وره‌وه داوا بکه‌ن، چونکه هیچ که‌سیک نه‌زۆر له‌خوا بکات‌وه، هه‌ر شتیکیش نه‌وه بیه‌خشی‌ت خوئی به‌گه‌وره‌وه گرانی نازانیت".

بۆشان رپوایه‌ت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له ه‌اوه‌لی خو‌شه‌ویست (أنس) ه‌وه (خوای لی‌رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۳۴ / به ژماره: ۵۹۸۰، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۶۳ / به ژماره: ۲۶۷۹.

(درودی خوی لسهر بیت) فرمویه تی: «إِذَا دَعَا أَحَدُكُمْ فَلْيَعِزِّمِ الْمَسْأَلَةَ، وَلَا يَقُولَنَّ: اللَّهُمَّ، إِنْ شِئْتَ فَأَعْطِنِي، فَإِنَّهُ لَا مُسْتَكْرَهَ لَهُ»^(۱).

باسیک: { حوکی سویند خواردن به غهیری ناوو سیفته کانی خوی گهوره }

سویند خواردن به غهیری ناوه کان و سیفته کانی خوی گهوره کاریکی ناپه سنده، نیز تایا به پیغمبر بیت، یان به که عبه، یان به فریشته، یان به ئەمانهت، یان به ژیان، یان به رُوح، یان به غهیری ئەمانهش. جا سویند خواردنه به ئەمانهت له هه موویان ناپه سهندتر.

بۆمان ریوایهت کراوه له ههردوو صحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه لی خو شه ویست (ابنُ عُمَرُ) هوه (خواله ههردورکیان رازی بیت)، ئەویش له پیغمبری خواوه (درودی خوی لسهر بیت)، که فرمویه تی: «إِنَّ اللَّهَ يَنْهَأكُمْ أَنْ تَحْلِفُوا بِآبَائِكُمْ، فَمَنْ كَانَ حَالِفًا، فَلْيَحْلِفْ بِاللَّهِ، أَوْ لِيَصْمُتْ».

له ریوایهتکی تری صحیحدا هاتوه، که فرمویه تی: «فَمَنْ كَانَ حَالِفًا، فَلَا يَحْلِفُ إِلَّا بِاللَّهِ، أَوْ لِيَسْكُتْ»^(۲). واته: "خوی گهوره نههیتان لی ده کات که سویند به باو باپیرانتان بخۆن. بۆیه ئەو که سهی دهیه ویت سویند دهخوات، با تهنها سویند به ناوه کان و سیفته کانی خوا بخوات، یان بیدهنگ بیت".

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۳۴ / به ژماره: ۵۹۷۹، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۶۳ / به ژماره: ۲۶۷۸.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۶۵ / به ژماره: ۵۷۵۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۲۶۷ / به ژماره: ۱۶۴۶.

سه‌بارت به نه‌هی کردنیش له سویند خواردن به ئەمانەت حەدیسە زۆر توندمان بۆ رپوایەت کراوە: لەوانە ئەو حەدیسە، که له (سُنَنِ يُمَامِي (أَبُو دَاوُد) دا بۆمان رپوایەت کراوە، به رشتەیه‌کی (صَحِيح)، له هاو‌ه‌لی خۆشه‌ویست (بُرَيْدَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، که فەرموویەتی: پێغه‌مبەری خوا (درودی خوای لەسەر بیت) فەرموویەتی: «مَنْ حَلَفَ بِالْأَمَانَةِ، فَلَيْسَ مِنَّا». ^(۱) واتە: "ئەو کەسە ی سویند به ئەمانەت بخوات، له ئیمە نیه (واتە: رپزازی ئیمە ی نه‌گرتووه و په‌یره‌وی له ئیمە نه‌کردوه)".

باسیک: {ناپه‌سه‌نده له کرین و فرۆشتن و شتی له و جورەدا سویند بخوریت}

سویند خواردن زۆر له کرین و فرۆشتن و شتی له و جورەدا کاریکێ ناپه‌سه‌نده، باوه‌کو سوینده‌کەش راست بیت.

بۆمان رپوایەت کراوە له سه‌حیحی موسلیمد، له هاو‌ه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو قَتَادَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، که له پێغه‌مبەری خوای بیستوه (درودی خوای لەسەر بیت)، فەرموویەتی: «إِيَّاكُمْ وَكَثْرَةَ الْحَلْفِ فِي الْبَيْعِ، فَإِنَّهُ يُنْفِقُ، ثُمَّ يَمْحَقُ». ^(۲) واتە: له کرین و فرۆشتندا خۆتان له سویند خواردن زۆر پباریزن، چونکه راسته‌سه‌ره‌تا ره‌واج و بره‌و به مال و شمه‌که‌که‌تان ده‌دات و، بۆتان ساغ ده‌کاته‌وه، به‌لام دواتر پست و فه‌ری کاسپه‌که ناهێلێت (به‌وه‌ی که له دین و له دنیا‌شدا سوودی لی نابینن)".

(۱) بروانه: سُنَنِ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۲۴۳ / به ژماره: ۳۲۵۳.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۲۲۸ / به ژماره: ۱۶۰۷.

باسيک: {ناپهسه‌نده بوتريت: (قوس قرح)}

ناپهسه‌نده بهو شته بوتريت (قوس قرح)، که به ناسمانه‌وه‌يه.

بومان رپوایهت کراوه له کتیبی (حلیة الأولیاء) ی زانای پایه‌برز (أبو نعیم) ۱۵، له هاوه‌لی خو شه‌ویست (ابن عباس) سه‌وه (حواله همدروکیان رازی بیت)، که پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوی له‌سدر بیت) فهرموویه‌تی: «لا تقولوا: "قوس قرح"، فإن قرح شیطان، ولكن قولوا: "قوس الله - عز وجل -"، فهو أمان لأهل الأرض».^(۱) واته: "مه‌لین: (قوس قرح). چونکه (قرح) یه کیکه له ناوه‌کانی شه‌یتان. به‌لکو بلین: (قوس الله)". چونکه نه‌وه نه‌مانی خوی به‌خه‌لکی، که نیر با ترسی غه‌رقبوون و ژیرناو که‌تیان نه‌بیت.

منیش ده‌لیم: شیخی (جوهری) و غه‌یری نه‌ویس فهرموویانه: (قرح) و شه‌یه‌کی (غیر منصرف) ه واته: حاله‌تی مه‌جروریه‌که‌ی به‌فه‌تخه‌یه) و، خه‌لکی نه‌خوینده‌واریش ده‌لین: (قدح)، که نه‌وه‌ش هه‌له‌یه.

باسيک: {نابیت مروقی موسولمان باسی تاوانی خوی بو خه‌لکی بکات}

نه‌گه‌ر که‌سیک تروشی تاوانیک یان شتیکی له‌و جوړه بوو، ناپهسه‌نده بو که‌سیکی تری باس بکات، به‌لکو پیویسته ته‌وبه بکات و بگه‌رپته‌وه بۆلای خوی گه‌وره‌و، ده‌ست به‌جی واز له کاره‌که به‌ینیت و، په‌شیمان بیته‌وه له‌وه‌ی

---

(۱) بروانه: حلیة الأولیاء و طبقات الأصفیاء / ۲ / ۳۰۹. همدیسکی لاوازه. چونکه که‌سیکی لاواز له رشته‌که‌یدایه، به‌ناوی (زکریا) ی کوری (حکیم). همدیک له زانایانیش به (موضوع) و هه‌له‌سزایان داناره. به‌لام ده‌بیت نیمای نه‌وه‌ی به (موضوع) ی دانه‌نابیت، بویه هیناوتی. بروانه: اللالیء المصنوعة فی الأحادیث الموضوعة (للسیوطی) / ۱ / ۷۹ -

کرد و پویه تی و، برپاریش بدات، که هر گیز ناگه ریته وه بو تاوانی له و جوره. چونکه
ئه م سیانه بریتین له پایه کانی تهوبه کردن و، تهوبهش دروست نیه، هه تا ئه م سئ
مه رجهی تیدا نه یه ته دی.

خو ئه گهر بو مامۆستایه کی خو ی گپرایه وه، یان بو که سیکی وه ها، که ئومیدی
هه یه رپنمووی بکات بو ده رچوون له تاوانه که ی، یان شتیکی فیر بکات، که هو کار
بیته بو پاراستن له و جوره تاوانه، یان هو کاری تووشبوونی تاوانه که ی بی بنا سیتیت،
یان دو عای خهیری بو بکات، یان شتیکی له و جوره، ئه وه قهیناکات، به لکو
کاریکی باشیشه. بویه کاتیک ناپه سه نده، که باسکردنه که ی ئه م جوره
به رزه وه ندیانه ی تیدا نه بیته.

بو مان رپوایهت کراوه له هه ردوو سه حیجی بو خاری و موسلیمدا، له ها وه لی
خوشه ویست (أبو هريرة) وه (خرای لی رازی بیت)، که فه رموویه تی: له پیغه مبه ری خو ام
بیستوه (درودی خرای له سه ر بیت)، که فه رموویه تی: «كُلُّ أُمَّتِي مُعَا فٍ إِلَّا الْمُجَاهِرِينَ،
وَإِنَّ مِنَ الْمُجَاهِرَةِ أَنْ يَعْمَلَ الرَّجُلُ بِاللَّيْلِ عَمَلًا، ثُمَّ يُصْبِحُ وَقَدْ سَتَرَهُ تَعَالَى عَلَيْهِ،
فَيَقُولُ: "يَا فُلَانُ، عَمِلْتُ الْبَارِحَةَ كَذَا وَكَذَا"، وَقَدْ بَاتَ يَسْتُرُهُ رَبُّهُ، وَيُصْبِحُ يَكْشِفُ
سِتْرَ اللَّهِ عَلَيْهِ».^(۱) واته: "هه موو ئومه ته که م له نا ره حه تی و له زمان و ده ستی خه لکی
سه لامهت و پارپزرا و ده بن (یان خوا لیان خوش ده بیته به وه ی، که له دنیا دا
ناشکرایان ناکات، یان له دوا روزه دا سزای توندیان نادات) ته نها نه وانه یان نه بیته که
نهینی خو یان ناشکرا ده که ن. نهینی ناشکرا کردنیش نه وه یه، که پیاویک به شه ودا
کاریکی خراپ بکات و، دواتر که روزه بوویه وه خوی گه و ره بوی پوشیوه، که چی
خوی به که سیک ده لیت: فلانه که س من دوینی شه و کاریکی وه ها وه هام کرد. جا

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۵۴ / به ژماره: ۵۷۲۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۲۹۱

/ به ژماره: ۲۹۹۰.

خوای گهوره به شهودا پردهی بهسردا ده‌دات و بوی ده‌پوشیت و، خویشی به‌یانی
نه‌وهی خوا بوی پوشیوه پردهی له‌سهر هه‌لده‌مالیت و ناشکرای ده‌کات".

باسیک: {بهراندنی په‌یوه‌ندی نیوان خه‌لکی کاریکی هه‌رام و نار‌ه‌وايه}

هه‌رامه مرۆفی مو‌که‌له‌ف قسه‌یه‌کی وه‌ها له‌گه‌ل کۆیله‌ی که‌سیکدا، یان له‌گه‌ل
ژنه‌که‌یدا، یان له‌گه‌ل کوره‌که‌یدا، یان له‌گه‌ل خزمه‌تکاره‌که‌یدا، یان له‌گه‌ل یه‌کیک
له‌خزمه‌کانیدا بکات و، قسه‌که‌ش بیته‌هۆی تیکدانی هه‌لس و که‌وتی نه‌مانه‌له‌گه‌ل
که‌سه‌که‌دا، مه‌گه‌ر قسه‌که‌فه‌رمان کردن به‌چاکه، یان نه‌هی کردن له‌خرابه‌بیت.

- خوای گه‌وره‌فه‌رموویه‌تی: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾ [المائدة: ۲]. واته: {هاو‌کاری یه‌کتر بن له‌سهر چاکه‌و
له‌خواترسان، هاو‌کاری یه‌کتر مه‌بن له‌سهر تاوان و دوزمنکاری}.
- هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ﴾ [ق: ۱۸] واته:
{ناده‌میزاد هه‌ر قسه‌یه‌ک بکات، فریشته‌یه‌کی چاودێرو ناماده‌کراو بو
نووسین و تۆمارکردنی نه‌و قسه‌یه‌ی له‌لادایه}.

بو‌شان رپوایه‌ت کراوه‌له‌هه‌ردوو کتیه‌که‌ی ئیمامی (أبو داؤد) و (نسائی) دا،
له‌هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أبو هريرة) وه‌ (خوای لی‌رازی بیت)، که‌فه‌رموویه‌تی:
پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سهر بیت)، فه‌رموویه‌تی: «مَنْ حَبَبَ رَوْجَةَ امْرِئٍ أَوْ
مَمْلُوكَهُ، فَلَيْسَ مِنَّا». واته: "ئه‌و که‌سه‌ی ژنی پیاوێک یان کۆیله‌که‌ی تیک بدات و
هه‌لی بجه‌له‌تیییت له‌تیمه‌یه".^(۱)

---

(۱) بروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۶۴ / به‌ژماره: ۵۱۷۰، وَسُنُّ النَّسَائِيِّ الْكُبْرَى / ۵ /
۳۸۵ / به‌ژماره: ۹۲۱۴. هه‌روه‌ها شیخی (أَبْنُ حِبَّانَ) و ئیمامی (حَاكِم) یش رپوایه‌تیان
کردوه‌و، ئیمامی (حَاكِم) فه‌رموویه‌تی: رِشْتَه‌که‌ی (صَحِيح) هه‌. بروانه: صَحِيحُ ابْنِ حِبَّانَ /
۴۲۸

منیش ده لیم: (حَبَب) واته: تیکی بدات و، هه لی بجه له تییت.

باسیک: } نه گه ره سینک بریک پاره ی نه گوپرایه لی خوای گه وردها خه رج کرد، با بلیت: نه ونده پارم خه رج کرد. به لام نابیت بلیت: نه وندهم دۆراند، یان نه وندهم له ده ست دا }

هه مالو پاره بهک له گوپرایه لی خوای گه وردها خه رج بکریت، وا باشه له باره به وه بوتریت: (أَنْفَقْتُ) واته: خه رجم کرد، یان شتیکی له و جوره. بو غورنه بوتریت: هزار دینارم له سه فهری جه جدا خه رج کرد. یان دوو هزارم له غه زادا خه رج کرد. به هه مان شیوه نه وندهم له میوانداریدا خه رج کرد، نه ونده شم له خه ته نه کردنی منداله که مدا خه رج کرد، نه ونده شم له ژن هیتانه که مدا خه رج کرد، نه ونده شم بو فلا نه کاری هاوشیوه ی نه مانه خه رج کرد.

به لام نابیت وا بلیت که زۆریه ی نه خوینده واره کان ده یلین: له میوانداریدا نه وندهم دۆراندو، له سه فهری جه جدا نه وندهم خه سار کردو، له سه فهره که مدا نه وندهم له ده ست ده رچوو.

پوخته ی نه م باسه نه وه به که ته عبیری: خه رجم کردو هاووینه کانی بو گوپرایه لی و به ندایه تی به کار ده هیترین. ته عبیری: خه سارم کردو، دۆراندوم، له ده ستم داو، هاووینه کانیشیان بو بیفه رمانی و کاره ناپه سه ندانه کان به کار ده هیترین و، بو گوپرایه لی به کار ناهیترین.

باسيک: {نایا دمکریت شوینکه وتوو نه دوای پیشنویره که یه وه

قورئانه که ی نه و بلیته وه؟

یه کیک له و شتانه ی نه ی لی کراره نه وه یه که زوریک له خه لکی له نویره دا ده یکه ن، کاتیک پیشنویره که ده لیت: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾، شوینکه وتوه کانیش به شوینیدا ده لین: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾.

بویه ده بیت نه م کاره نه کریت و، هوشداریش له باره یه وه بدریت. چونکه خاوه نی کتیبی (الْبَيَّان) - که یه کیکه له هاوه لائمان - فهرموویه تی: نه و کاره نویره که به تال ده کاته وه، مه گهر شوینکه وتوه که مه بهستی خویندنه وه ی قورئان بیت. ^(۱)

جا نه مه ی که نه و فهرموویه تی، نه گهر چی جیگه ی تیینی و سه رنجه و، ره نگه که سیش هاوړای نه بیت، به لام باشز وایه شوینکه وتوو خوی له م جوړه کاره به دوور بگریت. چونکه نه گهر نویره که شی به تال نه کاته وه، ههر کاریکی ناپه سه نده له م جیگه دا. خواش له هه موو که س زانا تره.

باسيک: {نه ی کردن نه وه ی بوتریته: باج حه قی ده ولته ته}

یه کیک له و ته عبیرانه ی که زور نه ی لی کراره و، ده بیت مروقی موسولمان خوی له به کاره یتانیان پاریزیت نه وه یه، که خه لکانی نه خوینده وارو هاووینه کانیاں ده باره ی نه و باجانیه له سه ر کرین و فروشتن و مامه له ی له و جوړه وهرده گیرین، به کاریان ده هینن و ده لین: نه مه مافی ده ولته ته، یان مافی ده ولته ته له سه ره، یان ههر ته عبیریکی تری هاوشیوه، که داگره وه بیت به سه ر ناونانی شته که به ماف یان ئه رک و واجب و شتی له و جوړه.

(۱) بروانه: الْبَيَّان فِي مَذْهَبِ الْإِمَامِ الشَّافِعِيِّ / ۲ / ۳۱۱.

جا به کارهینانی نهم تهعبیرانه کاریککی زور خرابه و، داهینراویکی زور ناشیرینه. به جوریک که هندیك له زانایان فهرموویانه: نهو کهسهی نهو شته به ماف ناو بیات، کافر دهبیت و له گرزهی نیسلام دهردهچیت. بهلام بۆچوونی دروست نهوهیه که کافر نابیت، مهگه باوهری واییت که هدر بهراستی نهوه مافه، لههمان کاتدا بشزانییت که ستهم و زولمه.

بویه بۆچوونی راست نهوهیه که بهو شتانه بوترییت: باج یان زهریبهی دهولت، یان شتی لهو جوره. تهوفیقیش تهنها بهدهستی خوایه.

باسیک: {ناپهسهنده بهناوی خوی گهورهوه داوای شت بکریت}

ناپهسهنده بهناوی خوی گهورهوه داوای هیچ شتیکی تر بکریت بیجگه له بهههشت.

بۆمان ریوایهت کراوه له (سُنَنِی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) دا، له هاوهلی خوشهویست (جَابِر) هوه (خوی ئی رازی بیت)، که فهرموویهتی: پیغهمبهری خوا (درودی خوی لهسر بیت) فهرموویهتی: «لَا يُسْأَلُ بَوَجْهِ اللَّهِ إِلَّا الْجَنَّةُ».^(۱) واته: "نابیت به ناوی خوی گهورهوه داوای هیچ شتیکی بکریت بیجگه له بهههشت".

---

(۱) بروانه: سُنَنِ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۵۲۴ / به ژماره: ۱۶۷۱. رسته که ی لاوازه. چونکه که سیککی لاوازی تیدایه، بهناوی (سَلِيمَان) ی کوری (مُعَاذ) هوه. بروانه: دَخِيْرَةُ الْحَفَاط / ۵ / ۲۷۱۸ / به ژماره: ۶۳۴۰، وَفِيضُ الْقَدِيْر / ۶ / ۴۵۱.

باسيک: { حوکمی نهو کهسهی بهناوی خواوه داوای شت دمکاتو، نهو

دمکات به تکاکار

ناپهسه‌نده دهست بنریت بهرووی نهو کهسه‌وه، که بهناوی خوای گه‌وره‌وه داوای شتیک ده‌کاتو، نهو بکات به تکاکار.

بۆمان ریوایهت کراوه له (سُنن)ی ئیمامی (أبو داؤد) و (نَسَائِي)دا، به‌چهند رِشته‌یه‌ک - که له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا هه‌دیسیان پی ریوایهت کراوه - له هاوه‌لی خوشه‌ویست (ابنُ عَمْرٍو) هوه (خواله هه‌ردووکیان رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت)، فه‌رموویه‌تی: «مَنْ اسْتَعَاذَ بِاللَّهِ، فَأَعِيذُوهُ، وَمَنْ سَأَلَ بِاللَّهِ تَعَالَى، فَأَعْطُوهُ، وَمَنْ دَعَاكُمْ، فَأَجِيبُوهُ، وَمَنْ صَنَعَ إِلَيْكُمْ مَعْرُوفًا، فَكَافِرُوهُ، فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا مَا تُكَافِرُونَهُ، فَادْعُوا لَهُ، حَتَّى تَرَوْا أَتْكُمُ قَدْ كَافَرْتُمُوهُ».^(۱) واته: "نهو کهسه‌ی په‌نای بۆ خوا برد (وه‌کو نه‌وه‌ی بلیت: توخوا وا مه‌که، یان نازارم مه‌ده، یان....)، ئیوه‌ش په‌نای بده‌ن. نهو کهسه‌ش به‌ناوی خواوه داوای شتیک کرد (وه‌کو نه‌وه‌ی بلیت: توخوا فلانه شتم بده‌ری، یان فلانه کارم بۆ بکه)، ئیوه‌ش به‌ده‌میه‌وه بچن‌و، کاره‌که‌ی بۆ بکه‌ن. نهو کهسه‌ش چاکه‌یه‌کی به‌رامبه‌ر کردن، ئیوه‌ش پاداشتی بده‌نه‌وه‌و حه‌قی بۆ بکه‌نه‌وه. نه‌گه‌ر شتیک‌یشان نه‌بوو پاداشتی ئدوی پی بده‌نه‌وه، دو‌عای خه‌یری بۆ بکه‌ن، هه‌تا باوه‌رتان بۆ دروست ده‌بیت، که به‌و دو‌عا بۆ کردنه پاداشتان داوه‌ته‌وه".

(۱) پروانه: سُننُ أَبِي دَاؤُد / ۱ / ۵۲۴ / به‌ژماره: ۱۶۷۲، وَسُننُ النَّسَائِي / ۵ / ۸۲ / به‌

ژماره: ۲۵۶۷.

باسيڭ: {ناپهسهنده به كه سيڭ بوتريت: خوا دهوامت بدات، يان خوا

{بتهيليت}

مه شهوورترين بۆچوون له سهر نه وه، كه ناپهسهنده كه سيڭ به كه سيڭي تر بليت: (أَطَالَ اللهُ بَقَاءَكَ) واته: "خوا دريژه به مانه وهت بدات"، يان (خوا دهوامت بدات).

پيشه وای پایه بهرز (أَبُو جَعْفَرِی (نَحَّاس) له کتیبی (صِنَاعَةُ الْكِتَاب) دا فهرموويه تی: هه نديك له زانا يان پيان ناخوش بو، كه خه لکی بلین: (أَطَالَ اللهُ بَقَاءَكَ)، هه نديکيشيان ريگه يان بي داوه.

زانای پایه بهرز (إِسْمَاعِيلِی كورپی (إِسْحَاق) فهرموويه تی: يه كه م كۆمه ليك كه ته عبری (أَطَالَ اللهُ بَقَاءَكَ) يان به كاره يئاوه بي دینه كان بوون.

رپوايه تيش كراوه له زانای پایه بهرز (حَمَّادِی كورپی (سَلَمَةَ) وه (خرای لی رازی بیت)، كه کاتی خوی نامه و نوسراوی موسولمانان بهم شیوه بوو: (مِنْ فُلَانٍ إِلَى فُلَانٍ: أَمَّا بَعْدُ، سَلَامٌ عَلَيْكَ، فَإِنِّي أَحْمَدُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، وَأَسْأَلُهُ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ). واته: "له فلانه وه بۆ فيسار، پاشان، سلاوت لبيت، نه و جا من سوپاس و ستایشی نه و خوايه ده كه م، كه هيچ په رستراویکی راسته قينه نيه بي جگه له نه و، داواشی لی ده كه م، كه دروود و سۆزی خوی بريژيت به سهر پيغه مبهرو خزم و كه سوکاره كه يدا". پاشان بي دینه كان جوړه نوسراویکیان داهيتا، كه سه ره تا به مه دهستی بي ده كرد: (أَطَالَ اللهُ بَقَاءَكَ).

باسيک؛ {دروسته به کهسيک بوتريت؛ باوک و دايکم به قوربانت بن}

مهزهبي دروستی ههلبژيردراو نهويه، که ناپهسه ند نيه کهسيک به کهسيکی تر بليت: (باوک و دايکم به قوربانت بن)، يان (خوا بمکات به قوربانت).

چهندين ههديسی مهشهووريش له ههردوو سهحيحه کهو له غهيري نهوانيشدا لهسه دروستی به کارهينانی نهو جوړه تهعيرانه هاتوون، ئيتز نایا باوک و دايکه که موسولمان بن، يان کافر. بهلام ههنديک له زانایان نهو تهعبيره يان به ناپهسه ند داناوه، نه گهر باوک و دايکه که موسولمان بن.

شيخي (نحاس) فرموويه تي: ئيمامی (مالک) ی کوری (انس) به ناپهسه نندی داناوه که بوتريت: (خوا بمکات به قوربانت)، بهلام ههنديک له زانایان به دروستيان داناوه.

زانای پایه بهرز قاضي (عياض) يش فرموويه تي: زوربهی زانایان وای بوچوون که نهو کاره دروسته، ئيتز نایا کهسه به قوربانکراوه که (واته: باوک و دايکه که) موسولمان بيت يان کافر.

منيش ده ليم: نهوه نده ههديسی (صحيح) لهسه دروستی نهو کاره هاتوون، که له ژماره نايه. ههنديکيشيانم له (شرح صحيح مسلم) دا هيناوه.^(۱)

---

(۱) يه کيک له وانه برتیه لهو ههديسه سهحيحه ی، که ئيمامی بوخاری رپوايه تي کرده، له ريگه ی هاوه لی خو شه ويست (انس) ی کوری (مالک) سه وه (خوای لی رازی بيت)، که هاوه لی خو شه ويست (أبو طلحة) (خوای لی رازی بيت) به پتغه مبهري خوای (دروودی خوای لهسه ر بيت) فرموه: (يَا نَبِيَّ اللَّهِ جَعَلَنِي اللَّهُ فِدَاكَ). بروانه: صحيح البخاري / ۵ / ۲۲۸۷ / به ژماره: ۵۸۳۱.

باسيک: } تانه دان له قسه ی خه نکى و، چهن وچوون و دمه دمه و، کيشه و

ناکوکی نانه وه نه گه ل خه نکيدا کاریکی ناپه سنده }

(مِراء) و (جِدَال) و (خُصُومَة) ش هندیکن له و قسه و وتوویرانه ی که کردنیان خراپه .

پیشه وای پایه بهرز (أَبُو حَامِدِی (غَزَالِيّ) فهرموویه تی: (مِراء): بریتیه له تانه دان له قسه ی که سیکی تر، به هوی دهر که وتنی خه له لو نو قسانیه ک تیدا، تهنه به مه بهستی سووک کردنی خاونه که ی و، دهر خستی فه زلی خوت به سهر نه ودا .

ههروه ها فهرموویه تی: (جِدَال) یش جوړه گفت و گو یه که، په یوه ندی به سرخستن و سه مانندی مه زه به کانه وه هه یه .

ههروه ها فهرموویه تی: (خُصُومَة) ش بریتیه له سوور بوون و پیداگری کردن له سهر قسه یه ک، به مه بهستی ده سته که وتنی مالو پاره یان شتیکی تر .

نه و جا (خُصُومَة) هندیک جار هه ر له سهره تای قسه کردنه وه بوونی هه یه و، هندیک جار یش به هوی ره خنه گرتنه وه له قسه ی که سیکی تر دروست ده بیټ . به لآم (مِراء) تهنه به هوی ره خنه گرتنه وه دروست ده بیټ .

جا نه مه فهرمایشته که ی ئیما می (غَزَالِيّ) بوو .

نه و جا بزانه که هندیک جار (جِدَال) به کردنی قسه ی حه ق و راست دروست ده بیټ و، هندیک جار یش به قسه ی هه له و پر و پوچ دروست ده بیټ .

• خوی گه و ره فهرموویه تی: ﴿وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ [الْمَائِدَة: ۴۶].

• ههروه ها فهرموویه تی: ﴿وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ [التخْل: ۱۲۵].

• ههروه ها فهرموویه تی: ﴿مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ [غَافِر: ۴].

جا نه گهر (جدال) که بۆ ده رکهوتن و سهلماندنې حهق و راستې بېت، نهوا کارېکې باش و پهسهندهو، نه گهر بۆ دژايهتې حهق و راستېش بېت، يان بهبې زانيارې و زانست بېت، نهوا کارېکې خراب و ناپهسهنده. بۆيه نهو دهقانه ي که سهبارهت به باشيېتي و خراپيېتي (جدال) هاتوون ده بېت بهم جوړه ليک بدرينهوه.

پاشان (مُجَادَلَةٌ) و (جدال) ههر يهك مانايان ههيهو، منيش نه م باسه م به دريژي له كتيبي (تَهْدِيْبُ الْأَسْمَاءِ وَاللُّغَاتِ) دا روون كردهوتهوه.

يه كيک له زانايان فهرموويه تي: هيچ شتيكم نه ديوه له (خُصُومَةٌ) زياتر دين له ناووبات و، مهردايه تي بشکينيت و، چيژ نه هيليت و، دلش سه رقال بکات.

جا نه گهر تو پيرسيت و بلييت: (خُصُومَةٌ) کارېکې پيوسته بۆ ناده ميزاد له پيناو مانه وه ي مافه کانيدا.

نهوا وه لامي پرسيا ره که ت ههر نهو وه لامه يه که ئيمامي (غَزَالِي) داو پتیه وه، نهو يش نهويه که باسي زور خراپيېتي (خُصُومَةٌ) تهنه ا بۆ نهو که سه يه، که به ناحق بيکات، يان بهبې زانيارې. وه کو بريکاري قاضي، که له (خُصُومَةٌ) يه کدا ده بېته بريکار، بهر له وه ي بزانيت مافه که هي کام له دوو لايه نه که يه، واته بهبې زانيارې ده چيته ناو (خُصُومَةٌ) که وه.

ههروه ا له جوړي (خُصُومَةٌ) ي خراپه، نهوه ي که که سيک داو اي مافي خو ي بکات، به لام نهك به نه ندازه ي پيوست، به لکو به ناشکرا ئينکاري ده کات و درو ده کات بۆ نازارداني بهرام به ره که ي و زال بوون به سه ري دا.

به هه مان شيوه ههر له جوړي (خُصُومَةٌ) ي خراپه، نهوه ي که که سيک قسه ي خراب و نازاراي تي که له به (خُصُومَةٌ) که ده کات و، هيچ پيوستيشي بهو جوړه قسانه نيه بۆ ده ستخستني حهقه که ي خو ي.

به همان شیوه نهو که سهش که تا که پالنهری بو کردنی (خُصُومَة) که بریتیه له
ئینکاری کردن، بو نهوهی کهسی بهرامبر بهزینت و بیشکینت، که نه مهش
کاریکی خراپه.

سهبارت بهو کهسه ستهم لیکراوش که به رینگهیه کی شهرعی پشتگیری
به لگه کهی خوئی ده کات، بی نهوهی دژایه تی توندو زیاده ره وی و گیری زیاد
له پیویست بکات و، مه به ستیشی ئینکاری و زیان گه یاندن نه، نهوه کاره کهی حه رام
نه. به لام باشتر وایه واز له (خُصُومَة) که بهینت، نه گهر رینگهیه کی تری هه بوو بو
دهست خستنی مافه کهی خوئی. چونکه به ریکی راگرتن و ناگا لیوونی زمان
له کاتی (خُصُومَة) دا کاریکی نه ستهم و مه حاله و، (خُصُومَة) ش رقو کینه له دلدا
دروست ده کات و، تووریهی ده وروژینت و، نه گهر تووریهش وروژا، ئیتر رقو
کینه له نیوان دوو لایه نه که دا پیدا ده بیت، هه تا وای لی دیت هه ریه که یان به
خهفت و خه مباری نهوی تریان خو ش حال ده بیت و، به دل خو شیشی خه مبار
ده بیت و، زمانی به ره لا ده کات بو تانه دان له که سایه تی بهرامبره کهی. بویه نهو
که سهی (خُصُومَة) ده کات، روو به رووی نه م به لا و نه هه م تیانه ده بیت هه و، به لایه نی
که همیشه وه دلی به (خُصُومَة) که وه سه رقان ده بیت، هه تا نه گهر له ناو نوژی شدا بیت،
خه یال و دلی هه ر به ستر او به کیشه و (خُصُومَة) که وه، بویه حالی به هاوسه نگی
نامینته وه.

(خُصُومَة) ش سه ره تای دهست پیکردنی خراپهیه، به هه مان شیوه (جدال) و
(مراء) یش. بویه باشتر وایه مروقی موسولمان ده رگای (خُصُومَة) له خوئی نه کاته وه،
ته نها له کاتی ناچاری و پیویستدا نه بیت. جا له و کاته شدا با زمان و دلی خوئی له
به لا و نه هه م تیه کانی (خُصُومَة) بیاریت.

بۆمان ریوایهت کراوه له کتیه کهی ئیمامی (ترمذی) دا، له هاوه لی
خو شه ویست (ابن عباس) هه وه (خواله هه ردوکیان رازی بیت)، که فه رموویه تی:

پیتغه مبهری خوا (درودی خوی له سه بیت) فهرموویه تی: «كَفَى بكَ إِثْمًا أَنْ لَا تَزَالَ مُخَاصِمًا».^(۱) واته: "به سه بو تاوانباری تو، که هه میسه خه ریکی کیشمه کیش و مشتومر بیت".

له ئیمامی (عَلِيٍّ) شهوه هاتوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: (إِنَّ لِلْخُصُومَاتِ قُحْمًا) واته: (به راستی کیشه و نا کو کیه کان چهن دین جینگه ی تیاچوون و له ناچوونیان تیدایه).^(۲)

باسیک: {ناپه سه نده له کاتی قسه کردندا دم پان بکریتته وه و زور له خو بکریت بو ریکخستی کوتایی برکه کان}

ناپه سه نده که سیک له کاتی قسه کردندا دم پان بکاته وه و زور له خو ی بکات بو ریکخستی کوتایی برکه کان و، به کارهینانی ره وانبیزی و نه و جو ره پیشه کیانه ی، که خه لکانی خو به ره وانبیززان خوویان پتوه گرتوون و، هینانی قسه ی رازا وه و زه رق و به رق، که هه مو ئه مانه له جو ری زور له خو کردنی خراپن.

به هه مان شیوه زور له خو کردن بو ریکخستی کوتایی برکه کانیش هه ر کاریکی ناپه سه نده. ههروه ها له کاتی روو تیکردنی خه لکانیکی نه خوینده و اردا گه ران به شوین ئیعرابی وردو ناروون و وشه ی غه ریب و سه رلیده رنه چوو کاریکی ناپه سه نده. بو یه ده بیت له کاتی قسه کردن له گه ل نه و جو ره که سانه دا له فرو ته عبیری وه ها به کار بهینریت، که به روونی لئی تی بگه نو، قورسو گران نه بیت له سه ریان.

(۱) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِيِّ / ۴ / ۳۵۹ / به ژماره: ۱۹۹۴. رشته که ی لاوازه. بروانه: فَيْضُ الْقَدِيرِ / ۵ / ۵.

(۲) بروانه: سُنُّ الْبَيْهَقِيِّ الْكُبْرَى / ۶ / ۸۱ / به ژماره: ۱۱۲۲۰.

بۆمان رپوایهت کراوه له هەردوو کتیبه‌که‌ی ئیمامی (أبو داؤد) و (ترمذی)دا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (عبدالله)ی کورپی (عمرو)ی کورپی (عاص)ه‌وه (خواله‌خزی و باوکیشی رازی بیت)، که پیغه‌مبهری خوا (درودی خوای له‌سر بیت) فه‌رموویه‌تی: «إِنَّ اللَّهَ يُبْغِضُ الْبَلِغَ مِنَ الرِّجَالِ الَّذِي يَتَخَلَّلُ بِلِسَانِهِ كَمَا تَتَخَلَّلُ الْبَقْرَةُ». واته: "به‌راستی خوای گه‌وره‌رقی له‌و که‌سه ده‌مه‌ه‌راشه‌یه، که وه‌کو مانگا زمانی به‌ده‌میدا راده‌دات".

ئیمامی (ترمذی) فه‌رموویه‌تی: حه‌دیسێکی (حسن)ه. (۱)

بۆشمان رپوایهت کراوه له سه‌حیحی موسلیمدا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (ابن مسعود)ه‌وه (خوای لێ رازی بیت)، که پیغه‌مبهری خوا (درودی خوای له‌سر بیت) سی جار فه‌رمووی: «هَلْكَ الْمُتَنَطِّعُونَ». واته: "ئه‌و که‌سانه‌ تیاچوون که زیاده‌ره‌وی له کاره‌کانیادا ده‌که‌ن". (۲)

بۆشمان رپوایهت کراوه له کتیبه‌که‌ی ئیمامی (ترمذی)دا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (جابر)ه‌وه (خوای لێ رازی بیت)، که پیغه‌مبهری خوا (درودی خوای له‌سر بیت) فه‌رموویه‌تی: «إِنَّ مِنْ أَحَبِّكُمْ إِلَيَّ، وَأَقْرَبِكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ، أَحَاسِنُكُمْ أَخْلَاقًا. وَإِنْ أَبْغَضْتُكُمْ إِلَيَّ، وَأَبْغَدْتُكُمْ مِنِّي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، الثَّرَثَارُونَ وَالْمُتَشَدِّقُونَ وَالْمُتَفَيِّهُونَ». واته: "به‌راستی یه‌کیک له خۆشه‌ویستترین که‌سی ئیوه به‌لای منه‌وه‌و، یه‌کیک له نزیکترین که‌ستان له منه‌وه له رۆژی قیامه‌تدا، ئه‌وانه‌تانن که خاوه‌نی ره‌وشت و ئاکاری جوان و شیرین. رقیلیووترین که‌سی ئیوه‌ش به‌لای منه‌وه‌و، دوورترینیشتان له منه‌وه له رۆژی قیامه‌تدا بریتین له: که‌سانی زۆربلی‌و، ده‌مدری‌زو، خۆبه‌گه‌وره‌زان". جا عه‌رزیا‌ن کرد: "ئه‌ی پیغه‌مبهری خوا، ئیمه‌ زانیومه‌نه

(۱) بروانه: سنن أبي داؤد / ۲ / ۷۲۰ / به ژماره: ۵۰۰۵، وسنن الترمذی / ۵ / ۱۴۱ / به ژماره: ۲۸۵۳.

(۲) بروانه: صحیح مسلم / ۴ / ۲۰۵۵ / به ژماره: ۲۶۷۰.

که (الْثَّرْتَارُونَ) و (الْمُتَشَدِّقُونَ) کین، ئەهی (الْمُتَفَيِّهُونَ) کین؟" ئەویش فەرمووی: «الْمُتَكَبِّرُونَ». واتە: (ئەوانەن کە خۆیان بە گەورە پیشان دەدەن).

ئیمامی (تَرْمِذِي) فەرموویەتی: حەدیسێکی (حَسَن) ه^(۱).

هەر وەها فەرموویەتی: (تَرْتَار) یش ئەو کەسە یە کە قسە زۆر دەکات و، (مُتَشَدِّق) یش ئەو کەسە یە کە دەمدریژی و قسە زیادە و خراپ بەرامبەر خەلکی دەکات.

ئەو جا بزانه کە بە کارهێنایی لەفزو تەعبیری جوان لە وتارو نامۆزگاریدا بەر ئەم کارە خراپە ناکەوێت، ئە گەر زیادەرهوی و نامۆپیشاندانی تیدا نەبێت. چونکە مەبەست لە وتارو نامۆزگاری بریتیه لە ورووژاندن و هاندانی دلی خەلکی بۆ گوێزپایەلی کردنی خوای گەورە. جا لەفزو تەعبیری جوانیش لەم پوهه کاریگەری ناشکرای هەیه.

باسیک: {ناپەسەندە ئەدوای نوێژی عیشاوه بیجگە ئە قسە ی باش هیج قسە یەکی تر بکریت}

هەر کەسێک نوێژی عیشای کرد، ئیتر ناپەسەندە ئەو قسانە بکات، کە لە غەیری ئەو کاتەدا کردنیان حەلالە. مەبەستم بە قسە ی حەلال ئەو قسانە یە، کە کردن و نەکردنیان یە کسانە.

سەبارەت بەو قسانەش کە لە غەیری ئەو کاتەدا حەرمان یان ناپەسەندن، ئەو هەم کاتەدا هەر زۆر حەرمان و ناپەسەندن.

---

(۱) بروانە: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۴ / ۳۷۰ / بە ژمارە: ۲۰۱۸.

سه‌بارت به قسه‌ی خه‌یرو چاکیش، وه‌کو ده‌ور کردنه‌وه‌ی زانست‌و، چیرۆکی
پیاوچاکان‌و، ئاکارو ره‌وشته‌ به‌رزه‌کان‌و، قسه‌ کردن له‌گه‌ل می‌واندا، ئه‌وه‌ هیچ
ناپه‌سه‌ندیه‌کی تیدا نیه. به‌لکو سونه‌ته‌و، چه‌ندین حه‌دیه‌سی (صَحِيح) یش له‌وباره‌وه
هاتون.

به‌همان شیوه‌ قسه‌ کردن له‌به‌ر پیوستی، یان له‌باره‌ی شته‌ پیشهاته‌کانه‌وه،
ئه‌ویش هه‌ر قه‌یناکات.

ئه‌وجا چه‌ندین حه‌دیه‌سی مه‌شه‌وور له‌باره‌ی هه‌موو نه‌مانه‌وه‌هاتون، که باسم
کردن، به‌لام من به‌ کورتی هه‌ندیکیان باس ده‌که‌م‌و، ناماژه‌ش بۆ زۆریکیان ده‌که‌م.

بۆمان ریوایه‌ت کراوه‌ له‌ هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له‌ هاوه‌لی
خۆشه‌ویست (أَبُو بَرَزَةَ) وه‌ (خوای لی‌رازی بیت)، که پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر
بیت) خه‌وتنی پیش نوێژی عیشاو، قسه‌ کردنی دوای نوێژی عیشای پیی ناخۆش
بوه.^(۱)

ئه‌وه‌ حه‌دیه‌سانه‌ش، که ده‌باره‌ی ریگه‌پێدان به‌ قسه‌ کردن له‌و شتانه‌ی پیشه‌وه
هاتون، گه‌لیک زۆرن:

یه‌کیک له‌وانه: حه‌دیه‌سه‌که‌ی هاوه‌لی خۆشه‌ویست (ابْنُ عُمَرَ) ه‌ (خواله‌ هه‌ردوکیان
رازی بیت)، که له‌ هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا هاتوه‌و، باس له‌وه
ده‌کات، که پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) له‌ کۆتایی ته‌مه‌نیدا نوێژی
عیشای کرد، جا که سلاوی دایه‌وه، فه‌رمووی: «أَرَأَيْتُمْ لَيْلَتَكُمْ هَذِهِ، فَإِنَّ عَلَيَّ

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۲۱۵ / به‌ ژماره: ۵۷۴، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۴۴۷ / به
ژماره: ۶۴۷.

رَأْسٍ مِثَّةٍ سَنَةٍ، لَا يَبْقَى مِمَّنْ هُوَ عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ الْيَوْمَ أَحَدٌ».^(۱) واته: "لهم شهوه وه به دواوه تاوه کو سهد سالی تر، که سیک لهوانه نامین، که نه مرو لهسهر زهوی دهژین".

یه کیکیش لهوانه: حهدیسه که ی هاوه لی خوشه ویست (أبو سعید) ی (خُدَری) هه (خوای لی رازی بیت)، که له ههردوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا هاتوه، که پیغه مبهری خوا (درودی خوای لهسر بیت) نویژی عیشای دواخت هه تا شه و نیوه بوو، نهوجا ته شریفی هینا و نویژی به جماعت بو کردن. جا که له نویژه که بوویه وه، بهو که سانه ی فهموو، که له خزمه تیدا بوون: «عَلَى رِسْلِكُمْ، أُعَلِّمُكُمْ، وَأَبْشِرُوا أَنْ مِنْ نِعْمَةِ اللَّهِ عَلَيْكُمْ أَلَّهُ لَيْسَ مِنَ النَّاسِ أَحَدٌ يُصَلِّي هَذِهِ السَّاعَةَ غَيْرَكُمْ». یان فهمووی: «مَا صَلَّى أَحَدٌ هَذِهِ السَّاعَةَ غَيْرَكُمْ».^(۲) واته: "په له مه کهن و مهرون، تا شتیکنان فیر بکه م، مژده شان لیبت، که به راستی یه کیک له نازو نیعمه ته کانی خوای گهوره لهسهر نیوه نهوه یه، که بیجگه له نیوه یه کهس نیه لهم کاته دا نویژ بکات".

یه کیکیش لهوانه: حهدیسه که ی هاوه لی خوشه ویست (أنس) هه (خوای لی رازی بیت)، که له سهحیحی بوخاریدا هاتوه، که نهوان چاره پروانی پیغه مبهری خویان کرده (درودی خوای لهسر بیت)، نهویش له نزیککی نیوه ی شهودا ته شریفی هینا بولایان و، نویژی به جماعت بو کردن -مه بهستی نویژی عیشایه-. (أنس) فهمووی: پاشان پیغه مبهر و تاریکی بو داین و، فهمووی: «أَلَا إِنَّ النَّاسَ قَدْ صَلُّوا، ثُمَّ

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۲۱۶ / به ژماره: ۵۷۶، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۹۶۵ / به ژماره: ۲۵۳۷.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۲۰۷ / به ژماره: ۵۴۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۴۴۳ / به ژماره: ۶۴۱.

رَقَدُوا، وَإِنَّكُمْ لَنْ تَزَالُوا فِي صَلَاةٍ مَا أَنْتَظَرْتُمْ الصَّلَاةَ».^(۱) واته: "تاگاداربن که بهراستی خه لکی نویژیان کردوهو، پاشان خه وتوون. به لام ئیوه بهردهوام له نویژدان، مادهم چاوه پتی نویژ بکن".

یه کیکیش له وانه: حه دیسه که ی هاوه لی خو شه ویست (ابن عَبَّاس) ه (خواله هردروکیان رازی بیت)، که ده رباره ی شه ومانه وه که ی هاتوه له مالی پوره (مِمْوْتَة) یدا - که خوشکی دایکی بوهو، یه کیکیشه له دایکانی ئیمانداران- (ابن عَبَّاس) فره موویه تی: پیغه مبه ری خوا (درودی خوی له سر بیت) نویژی عیشای کردو، پاشان ته شریفی برده ماله وهو فره مایشتی له گه ل خیزانه که یدا کرد. ههروه ها فره مووی: «نَامَ الْغُلَيْمِ؟». واته: "کورِه بچوو که که خه وتوه؟".^(۲)

یه کیکیش له وانه: حه دیسه که ی هاوه لی خو شه ویست (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کورپی ئیمامی (أَبُو بَكْرٍ) ه (خواله هردروکیان رازی بیت)، که ده رباره ی چیرۆکی میوانه کانی ئیمامی (أَبُو بَكْرٍ) هاتوهو، نهو ته شریفی نه هیناوه ته وه بۆلایان هه تا نویژی عیشای کردوه، پاشان ته شریفی هیناوه ته وهو، قسه ی له گه ل میوانه کانو، له گه ل هاوسه ره که ی و کوره که شیدا کردوه.^(۳)

جا ئه م دوو حه دیسه له هه ردوو سه حیحی بوخاری و موسلیمدا هاتوونو، هاووینه ی ئه مانه ش له زۆریدا له ژماره نایه نو، نه وهنده ش به سه که ئیمه هینامان. سوپاس و ستایش بۆ خوی گه وره.

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۲۱۶ / به ژماره: ۵۷۵. ههروه ها ئیمامی موسلیمیش

ریوایه تی کردوه. بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۴۴۳ / به ژماره: ۶۴۰.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۵۵ / به ژماره: ۱۱۷.

(۳) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۳۱۲ / به ژماره: ۳۳۸۸.

باسيک: {ناپه‌سهنده به نويزی عیسا بوتريت: (عتمه) و، به نويزی

مه‌غریبیش بوتريت: عیسا}

ناونانی نويزی عیسا به (عتمه) کاریکی ناپه‌سهنده، له‌بهر نه‌و حدیسه‌ص‌حیحه مه‌شهورانه‌ی، که له‌و باره‌و هاتون. هه‌روه‌ها ناونانی نويزی مه‌غریبیش به عیسا هه‌ر کاریکی ناپه‌سهنده.

بۆمان ریوایه‌ت کراوه له‌ص‌حیحی بوخاریدا، له‌هاوه‌لی خوشه‌ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (مُعَقَّل) ی (مُزَنِّي) ه‌وه (خوای لی‌رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: *يَتَّعَمِبُهُ رِي خُوا (دروودی خوای له‌سەر بیت) فه‌رموویه‌تی: «لَا تَغْلِبَنَّكُمُ الْأَعْرَابُ عَلَى اسْمِ صَلَاتِكُمُ الْمَغْرِبِ»*. نه‌وجا فه‌رمووی: *«وَتَقُولُ الْأَعْرَابُ: هِيَ الْعِشَاءُ»*.^(۱) واته: "با عاده‌تی عه‌ره‌به ده‌شته‌کیه‌کان زال نه‌بیت به‌سه‌رتانداو، بکه‌ونه شوین قسه‌ی نه‌وان له‌ناونانی نويزی مه‌غریبیدا، که نه‌وان پی ده‌لین: عیسا".

سه‌باره‌ت به‌و حدیسه‌س‌نه‌ش که ده‌باره‌ی ناونانی نويزی عیسا به (عتمه) هاتون، وه‌کو حدیسه‌ی: *«لَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِي الصُّبْحِ وَالْعَتَمَةِ، لَأَتَوْهُمَا وَلَوْ حَبَوًّا»*.^(۲) واته: "نه‌گه‌ر خه‌لکی بیانزانییه چی خه‌یرو پاداشتیکی له‌نويزی به‌یانی و نويزی عیسا (عتمه) دا هه‌یه، با به‌گاوه‌لکیش بیت، هه‌ر ده‌هاتن بۆیان"، نه‌وه به‌دوو جوړ وه‌لام ده‌درینه‌وه:

• یه‌که‌م: نه‌و حدیسه‌س‌نه‌ وه‌کو روونکردنه‌وه‌یه‌ک وه‌هان بۆ نه‌وه‌ی، که نه‌و نه‌هی کردنه‌ی له‌باره‌ی ناونانی نويزی عیسا به (عتمه) هاتوه، بۆ حه‌رامبوونی کاره‌که‌نیه، به‌لکو بۆ نه‌وه‌یه، که خه‌لکی خو‌بان له‌و جوړه به‌کاره‌یتانه پاریزن.

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۲۰۶ / به ژماره: ۵۳۸.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۲۲۲ / به ژماره: ۵۹۰، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۳۲۵ / به

ژماره: ۴۳۷.

● دوهم: ئەو ھەدىسانە روويان پىي كراوتە كەسانىك، كە ترسى ئەوھيان لىكراو، ئەگەر بوترايە نوئىزى عىشا، رەنگە لىيان تىك بھىت و، نەزانن مەبەست پىي نوئىزى مەغرىبە يان عىشا.

سەبارەت بە ناوانى نوئىزى بەيانىش بە (عَدَاة)، ئەوھ مەزھەبى دروست لەسەر ئەوھىبە، كە ھىچ ناپەسەندىبە كى تىدا نىو، زۆرىك ھەدىسى (صَحِيح) ىش لەبارەى بە كارھىنانى ناوى (عَدَاة) بۆ نوئىزى بەيانى ھاتوون. كەچى كۆمەلىك لە ھاوھالانمان پىيان وايە ئەو ناوانە ناپەسەندە. بەلام بۆچوونە كەيان ھىچ نىبە.

ھەروھە ھىچ خراپەبە كىشى تىدا نىبە كە بە ھەردوو نوئىزى مەغرىب و عىشا بوترىت (عِشَائِينَ) و، ھىچ خراپەبە كىشى تىدا نىبە كە تەعبىرى (الْعِشَاءُ الْآخِرَةَ) بۆ نوئىزى عىشا بە كار بھىترىت. ئەوھش ھەلەبە كى ئاشكرايە كە لە ئىمامى (أَصْمَعِي) ھەوھ نەقل كراو، كە ئەو فەرمووبەتى: نايىت بوترىت: (الْعِشَاءُ الْآخِرَةَ). چونكە لە صەحىحى موسلىمدا ھاتو، كە پىغەمبەرى خوا (درودى خراى لەسەر بىت) فەرمووبەتى: «أَيُّمَا امْرَأَةٍ أَصَابَتْ بِخُورًا فَلَا تَشْهَدُ مَعَنَا الْعِشَاءَ الْآخِرَةَ». (۱) واتە: "ھەر ئافرەتتەك بۆنى خۆشى دا بىت لە خۆى، با لە نوئىزى عىشادا لەگەلماندا ئامادە نەبىت".

ھەروھە ئەو تەعبىرە لە فەرمابىشى زۆرىك لە ھاوھالاندا لە ھەردوو صەحىحى بوخارى و موسلىم و لە كىتەبە كانى ترىشدا ھاتو. منىش ھەموو ئەم بابەتانەم بە بەلگە كانىھوھ لە كىتەبى (تَهْذِيبُ الْأَسْمَاءِ وَاللُّغَاتِ) دا بە روونى باس كردوھ. تەو فىقىش تەنھا بەدەستى خوايە.

(۱) بروانە: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۳۲۸ / بە ژمارە: ۴۴۴.

باسيک: {درکاندن و بلاوکردنه و هیئی کاریکی حه رهامه}

یه کیکی تر له و کارانهی که نه هی لی کراوه بریتیه له درکاندن و بلاوکردنه و هی هیئی، زوریک حه دیسیشی له باره وه هاتوه. جا نه و کاره حه رهامه نه گهر زیان یان نازاری بو خاوه نه که ی تیدا بوو.

بو مان ریوایت کراوه له (سُنن) ی نیمامی (أبو داؤد) و (ترمذی) دا، له هاوه لی خو شه ویست (جابر) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبری خوا (درودی خوای له سر بیت) فهرموویه تی: «إِذَا حَدَّثَ الرَّجُلُ بِالْحَدِيثِ ثُمَّ التَفَتَ، فَهِيَ أَمَانَةٌ». واته: "نه گهر پیوایک قسه یه کی گپرایه وه و، پاشان لایکرده وه، نه وه نه مانه ته".

نیمامی (ترمذی) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حسن) ه. (۱)

باسيک: {ناپه سنده پرسپاری نه وه له پیاو بکریت، که بوچی داویتی له ژنه که ی}

نه گهر له بهر پیوستی نه بیت، ناپه سنده پرسپار له پیوایک بکریت: بوچی داویتی له ژنه که ی.

له سه ره تای نه م کتیبه وه له (باسی پاراستی زمان) دا چهند حه دیسیکی (صَحیح) مان هینا، سه باره ت به بیده نگبون و قسه نه کردن دهر باره ی نه و شته ی، که بهر ژه وه ندیه کی ناشکرای تیدا نیه.

ههروه ها نه م حه دیسه (صَحیح) ه شمان هینا: «مِنْ حُسْنِ إِسْلَامِ الْمَرْءِ تَرَكَهُ مَا لَا يَغْنِيهِ». (۱)

---

(۱) پروانه: سُننُ أَبِي دَاؤُدَ / ۲ / ۶۸۳ / به ژماره: ۴۸۶۸، و سُننُ التَّرْمِذِيّ / ۴ / ۳۴۱ / به ژماره: ۱۹۵۹.

بوشمان ریویات کراوه له (سُنن)ی ئیمامی (أبو داؤد) و (نَسَائِيّ) و (أَبْنُ مَاجَه) دا، له ئیمامی (عُمَر)ی کوری (حَطَّاب)هوه (خوای ئی رازی بیت)، ئه ویش له پیغه مبهری خواوه (درودی خوای له سر بیت)، که فهرموویه تی: «لَا يُسْأَلُ الرَّجُلُ: فِيمَ ضَرَبَ امْرَأَتَهُ». (۲) واته: "نابیت پرسیار له پیاو بکریت: بۆچی داویتی له ژنه کهی خوئی؟"

باسیک: {حوکمی شهرع له بارهی نووسین و وتنی شیعرهوه}

له بارهی شیعرهوه هه دیسیکمان بۆ ریویات کراوه له (مُسْنَد)ی زانای پایه بهرز (أَبُو يَعْلَى)ی (مَوْصِلِيّ) دا، به رستهیه کی (حَسَن) له (عَائِشَة)ی دایکی ئیماندارانهوه (خوای ئی رازی بیت)، که فهرموویه تی: جاریک له بارهی شیعرهوه پرسیار له پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت) کرا، ئه ویش فهرمووی: «هُوَ كَلَامٌ، حَسَنُهُ كَحَسَنِ الْكَلَامِ، وَقَبِيحُهُ كَقَبِيحِ الْكَلَامِ». (۳) واته: "شیعر قسهیه، جوانه کهی وه کو قسهی جوان وه هایه و، ناشیرینه کهشی وه کو قسهی ناشیرین وه هایه".

(۱) ئیمامی نهوه وی پیشتر فهرموویه تی: نهم هه دیسه هه دیسیکی (حَسَن)هوه، دواتریش له سی هه دیسه کهی کۆتایی کتیبه که دا جاریکی تر ده بهیتته وهوه، ده فهرمویت: هه دیسیکی

(حَسَن)ه. جا سهیره بهلامه وه، که لیره ده فهرمویت: هه دیسیکی (صَحِيح)ه!!

(۲) بروانه: سُننُ أَبِي دَاؤُد / ۱ / ۶۵۲ / به ژماره: ۲۱۴۷، و سُننُ التَّسَائِيّ الْكُبْرَى / ۵ /

۳۷۲ / به ژماره: ۹۱۶۸، و سُننُ ابْنِ مَاجَه / ۱ / ۶۳۹ / به ژماره: ۱۹۸۶. ئیمامی

(حَاكِم)یش ریویاتیه تی کردوهوه، فهرموویه تی: رسته کهی (صَحِيح)ه. بروانه: الْمُسْتَدْرَكُ

عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۴ / ۱۹۴ / به ژماره: ۷۳۴۲. به لام هه ندیك له زانایان فهرموویانه:

رسته کهی کهسیکی لاوازی تیدایه. بروانه: فَيْضُ الْقَدِيْرِ / ۶ / ۳۹۷، وَأَسْتَى الْمَطْلَبِ فِي

أَحَادِيثَ مُخْتَلِفَةِ الْمَرَاتِبِ / ۳۲۹ - ۳۳۰ / به ژماره: ۱۷۴۵.

(۳) بروانه: مُسْنَدُ أَبِي يَعْلَى / ۸ / ۲۰۰ / به ژماره: ۴۷۶۰. ده قی هه دیسه که له نوسخه ی

به چا بگه یه نراودا بهم جوړه یه: «هُوَ كَلَامٌ. فَحَسَنُهُ حَسَنٌ وَقَبِيحُهُ قَبِيحٌ».

زانایان فرمویانه: مانای نهم حدیسه نه‌ویه، که شیعو و هونراوه هه‌روه‌کو به‌خشان وه‌هایه. به‌لام خوب‌ت‌ه‌رخان کردنی‌و، تایه‌ت خه‌ریکبوونی کاریکی خراپه.

جا له چند حدیسیکی (صَحیح) دا هاتوه، که پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوی له‌سر بیت) گوئی له شیعر گرتوه و^(۱)، فرمانیشی به‌هاوه‌لی خوشه‌ویست (حَسَّان) ی کوری (ثَابِت) کرده، که شیعی (هِجَاء) به‌سر کافره‌کاندا بلیت.^(۲)

هه‌روه‌ها هاتوه که پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوی له‌سر بیت) فرمویه‌تی: «إِنَّ مِنْ الشَّعْرِ حِكْمَةً».^(۳) واته: "به‌راستی جوړیک له شیعر حکمه‌ت و ناموزگاری چاکی تیدایه، یان قسه‌ی راست و دروستی تیدایه".

هه‌روه‌ها هاتوه که فرمویه‌تی: «لَأَنْ يَمْتَلِيَّ جَوْفُ أَحَدِكُمْ قَيْحًا، خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَمْتَلِيَّ شِعْرًا».^(۴) واته: "نه‌گه‌ر بو‌شایی سکی یه‌کیک له ئیوه پر بیت له کیم و زوخوا، باشزه‌بوئی که پر بیت له شیعر".

---

(۱) یه‌کیک له‌وانه نه‌و حدیسه‌یه که نیمامی (أحمد) و (ترمذی) ریوایه‌تیاں کرده له‌هاوه‌لی خوشه‌ویست (جابر) ی کوری (سَمْرَةَ) وه (خوی لی‌رازی بیت)، که فرمویه‌تی: زیاتر له سه‌د جار له خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوادا دانیشتووم، هاوه‌لان شیعیان خوندوته‌وه. نیمامی (ترمذی) فرمویه‌تی: حدیسیکی (حَسَن) ی (صَحیح) ه. بروانه: مُسْنَدُ الْإِمَامِ أَحْمَد / ۳۴ / ۴۳۶ / به‌ژماره: ۲۰۸۵۳، وَسُنُّ التِّرْمِذِيِّ / ۵ / ۱۴۰ / به‌ژماره: ۲۸۵۰.

(۲) وه‌کو نیمامی بوخاری و موسلیم ریوایه‌تیاں کرده، له‌ریگه‌ی هاوه‌لی خوشه‌ویست (براء) ی کوری (عَازِب) ه‌وه (خوی لی‌رازی بیت). بروانه: صَحیحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۷۹ / به‌ژماره: ۵۸۰۱، وَصَحیحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۹۳۳ / به‌ژماره: ۲۴۸۶.

(۳) بروانه: صَحیحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۷۶ / به‌ژماره: ۵۷۹۳.

(۴) بروانه: صَحیحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۷۹ / به‌ژماره: ۵۸۰۲، وَصَحیحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۷۶۹ / به‌ژماره: ۲۲۵۸. نیمامی نه‌وه‌وی فرمویه‌تی: مه‌به‌ستی فرمایسته‌که نه‌ویه، که که‌سه‌که به‌جوړیک شیعر زالبو بیت به‌سه‌ریدا، که مه‌شغول و سه‌رقالی بکات و، نه‌په‌رژته

جا هه موو ئه م فه رمایشتانه به و جوړه لیکده درینه وه که باسمان کرد.

باسیک: {نه هی کردن له خراپگویی و زمانپیسې}

یه کیکی تر له و کارانه ی که نه هی لی کراوه بریتیه له خراپگویی و زمانپیسې.

نه و هه دیسه (صَحیح) انه ش که له و باره وه هاتوون زوړو ناسراون.

مانای خراپگویی و زمانپیسې نه وه یه، که که سیک راشکاوانه باسی شتی خراپ و قیزه ون بکات، ئیتر باوه کو قسه که راستیش بکات و، کابراش راست بکات.

جا ئه م جوړه قسانه ش زوړتر په یوه ندیان به جووتبوون و شتی له و جوړه وه هه یه.

بویه پیوسته له و بواره دا قسه ی کینایه دار بکریت و، به ته عبیریکی جوان قسه که بکریت، که مه بهسته که ی لیوه وه ربگریت.

جا ئایه ته کانی قورئانی پیروزو هه دیسه (صَحیح) به پیروزه کانیش هه ر به و جوړه هاتوون:

- خوای گه وره فه رموویه تی: ﴿أَجَلٌ لَّكُمْ لَيْلَةُ الصَّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ﴾ [البقرة: ۱۸۷]. واته: {نه و شهوه ی به یانی به پیروزو ده بن جووتبوون له گه لن خیرانه کانتاندا هه لاله بوتان}.
- هه ووه ها فه رموویه تی: ﴿وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ﴾ [النساء: ۲۱]. واته: {چوون ده کریت ئیوه مارهی ژنه کانتان بیهن بو خوتان، له کاتیکدا که له ریگه ی جووتبوونه وه چیژتان له یه کتر بردوه}.

سه ر خویندنی قورئانی پیروزو، فیروونی سه رجه م زانسته شه رعیه کانی ترو، زیگری خوای گه وره.

• هدروه‌ها فەرموو یەتی: ﴿وَإِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ﴾ [البقرة: ۲۳۷].
واتە: {ئەگەر ژنە کانتان تە لاقدا بەر لەو هی دەستیان پێ بگه‌یه‌نن و جووتبن
لە گه‌لیاندا}.

هەر وه‌ها گه‌لیک ئایەت و حەدیسی (صَحِيح) لەم باره‌وه هاتوون.

زانایان فەرموو یانە: دەبێت مەرۆفی موسولمان بۆ ئەم جۆره کارانە، ئەو تەعبیره
راشکاوانە بە کار نەهێنێت، که مایه‌ی شەرمەزارین، بە لێکو بە کینایه‌ باسیان بکات.

بۆ نمونە: لە بڕیتی (جَمَاع) ی ئافره‌ت تەعبیری (إِفْضَاء) و (دُخُول) و (مُعَاشِرَة) و
(وَقَاع) و شتی لەو جۆره بە کار به‌هێنێت، بە راشکاوانە وشه‌ی (نَيْك) و (جَمَاع) و
شتی لەو جۆره بە کار نەهێنێت.

هەر وه‌ها لە بڕیتی ئەو هی بلیت میزم کرد، یان پاشه‌رۆم کرد، با باسی جیه‌جی
کردنی پێوستی، چون بۆ سەرئاو بکات، بە راشکاوانە باسی میزو پاشه‌رۆو شتی
لەو جۆره نە کات.

بەهه‌مان شیوه‌ بۆ باسی هه‌ندیك عه‌یه‌و نوقسانی، وه‌كو (به‌له‌کی) و (بۆنی
ده‌م) و (بۆگه‌نی لاشه‌) و شتی لەو جۆره، با تەعبیری جوانی وه‌ها بە کار به‌هێنێت، که
مه‌به‌سته‌ که‌یان پێ بگات.

ئێتر هەرچی شتی تریش هه‌یه، هەر به‌م جۆره مامه‌له‌ی لە گه‌لدا ده‌کرێت.

پاشان بزانه‌ که هه‌موو ئەمانه‌ کاتیک وه‌هایه، که پێوست نە کات بە راشکاوی
باس بکرین. خو‌ ئەگەر پێوستی کرد، بۆ روونکردنه‌وه‌ و فیرکردن، یان ترسی ئەوه
هه‌بوو که که‌سی به‌رامبه‌ر له‌ کینایه‌ و مه‌جاز حاڵی نەبێت، یان به‌جۆرێکی تر حاڵی
ببێت، ئەوا با راشکاوانە باسیان بکات، تا به‌ ته‌واوه‌تی که‌سی به‌رامبه‌ر تی بگات.

جا نهو هه دیسانهش که بهراشکاوی باسی هه ندیك له م شتانهی تیدا کراوه^(۱)، هه بهم جوړه لیکده درینه وه. واته: بو کاتی پیوستیه، وه کو باسمان کرد. چونکه گه یاندنی مه بهست و تیگه یاندنی که سی بهرام بهر له کاتی پیوستیدا له ره چاو کردنی نه دهب باشره. ته و فقیش ته نها به دهستی خواجه.

بو مان ریوایهت کراوه له کتیبه که ی نیمامی (تَرْمِذِيّ) دا، له هاوه لی خو شه ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (مَسْعُود) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت) فهرموویه تی: «ئیمان داری ته او زور تانه و توانج له خه لکی نادات، زوریش نه فرین نایهت به ده میداو، خراپه کاریش نه و، خراپه گوو زمان پیسیش نه».

نیمامی (تَرْمِذِيّ) فهرموویه تی: هه دیسیکی (حَسَن) هه.^(۲)

بو شمان ریوایهت کراوه له هه ردوو کتیبه که ی نیمامی (تَرْمِذِيّ) و (ابْنُ مَاجَه) دا، له هاوه لی خو شه ویست (أَنَس) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت) فهرموویه تی: «مَا كَانَ الْفَحْشُ فِي شَيْءٍ إِلَّا شَانَهُ، وَمَا كَانَ الْحَيَاءُ فِي شَيْءٍ إِلَّا زَانَهُ». واته: "خراپه گووی و خراپه کاری له هه شتی کدا بیت، ناشرینی ده کات، شهرم و هه یاش له هه شتی کدا بیت، جوانی ده کات".

نیمامی (تَرْمِذِيّ) فهرموویه تی: هه دیسیکی (حَسَن) هه.^(۱)

---

(۱) وه کو نهو هه دیسه ی که نیمامی بوخاری بو مان ریوایهت ده کات، له ریگه ی هاوه لی خو شه ویست (ابْنُ عَبَّاس) هوه (خوا له هه ردوویان رازی بیت)، که فهرموویه تی: کاتیک (مَاعِز) ی کوری (مَالِك) هات بو خزمه تی پیغه مبهری خوا، عه رزی کرد: زینام کرده. پیغه مبهریش (درودی خوای له سر بیت) پی فهرمو: «لَعَلَّكَ قَبْلَتْ أَوْ غَمَزْتَ أَوْ نَطَرْتَ». نهویش عه رزی کرد: نه خیر نه ی پیغه مبهری خوا. پیغه مبهریش پی فهرمو: «أَنْكُتْهَا؟». پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۶ / ۵۲۰۲ / به ژماره: ۶۴۳۸.

(۲) پیشر ته خریجمان کرد.

---

(۱) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِيِّ / ٤ / ٣٤٩ / به ژماره: ١٩٧٤، و سُنُّ ابْنِ مَاجَه / ٢ / ١٤٠٠ /
به ژماره: ٤١٨٥.

باسيک: { پيوسته باوک و دايک مامه لهی چاکیان له گه لدا بکریتو،

نهره نجینرین

ره نجانندن و زویر کردنی باوک و دايک و هاوینه کانیان کاریکی زور حه رامه.

خوای گه وره فهرموویه تی: ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٌ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا * وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا﴾ [الأنساء: ۲۳ - ۲۴]. واته: {خوای گه وره فهرمانی کردوه و بریاری داوه که ده بیت تنها نه و په رستن و، مامه لهی چاکیس له گه ل باوک و دايکدا بکه ن، جا نه گه ر به کیکیان یان هردوو کیان پیر بوون و به سالددا چوون نابیت توفیان له ده ست بکه تی و، زویر یان بکه تی، به لکو ده بیت به ریزه وه قسه یان له گه لدا بکه تی * به ملکه چیه وه بالی سوزو به زه یان بو راجخه و، بلای: په روه ردگارم به زه تی بیاندا بیته وه، وه کو چوون نه وان میان به مندالی په روه رده کرد.}

بو شمان ریوایه ت کراوه له هردوو صه حیچی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه لی خو شه ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (عَمْرُو) ی کوری (عَاص) سه وه (خوا له خو ی باوکیسی رازی بیت)، که پیغه مبه ری خوا (درودی خوای له سر بیت) فهرموویه تی: «مِنَ الْكِبَائِرِ شَتْمُ الرَّجُلِ وَالِدَيْهِ». واته: "یه کیک له تاوانه گه وره کان بریته له: قسه وتنی که سیک به باوک و دايکی خو ی!". هاوه لانیس عه رزیان کرد: "ته ی پیغه مبه ری خوا، گوایه که س قسه به باوک و دايکی خو ی ده لیت؟! "نه ویش فهرمووی: «نَعَمْ، يَسُبُّ أَبَا الرَّجُلِ، فَيَسُبُّ أَبَاهُ، وَيَسُبُّ أُمَّهُ، فَيَسُبُّ أُمَّهُ». واته: "به لای، نه و قسه به باوک و دايکی که سیکی تر ده لیت و، که سه که ش قسه به باوک و دايکی نه و ده لیته وه".^(۱)

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۲۸ / به ژماره: ۵۶۲۸، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۹۲ /

به ژماره: ۹۰.

بۆشمان رپوایهت کراوه له (سُنن) ی ئیمامی (أبو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) دا، له هاوهلی خۆشهویست (أَبْنُ عُمَرَ) هوه (خواله ههردووکیان رازی بیت)، که فهرموویهتی: ژنیکم ههبوو، خۆشم دهویستو، ئیمامی (عُمَرَ) یش رقی لیبوو، جا پتی فهرمووم: (ته لآقی بده)، منیش به گویم نه کردو ته لآقم نه دا، ئه ویش ته شریفی برد بۆ خزمهتی پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سهر بیت) و، مه سه له که ی بۆ باسکرد، پیغه مبه ریش (درودی خوی له سهر بیت) فهرمووی: «ته لآقی بده».

ئیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویهتی: حه دیسیکی (حَسَن) ی (صَحِيح) ه. ^(۱)

نه ی کردن له درۆ کردن و، باسی جوړمکانی

چهن دین دهقی قورنانی پرۆزو سونه تی پیغه مبهری خوا هاتوون سه بارهت به حه رامیتی درۆ کردن به شیوه یه کی گشتی.

درۆ کردنیش یه کیکه له تاوانه قیزه ونه کانو، عه یب و نه نگیه ناشیرینه کان.

جا سه ره رای ئه و دهقه ئاشکرانه ی که له باره یه وه هاتوون، کۆده نگیش هه یه له سهر حه رامیتی هه کی. بۆیه پیویست ناکات یه که به یه که ی دهقه کان به یترین. به لکو ئه وه ی گرنگه بریتیه له باسکردنی ئه و جوړانه ی که لئی هه لآویتر کراونو، هۆشدارێدان له سهر ورده کاریه کانی درۆ کردن.

ئه و جا سه بارهت به خۆپاراستن و دوور که و تنه وه له درۆ کردن ئه و حه دیسه به سه که ئیمامی بوخاری و موسلیم به سه حیحیان داناوه. ئه ویش بریتیه له و حه دیسه ی که له ههردوو سه حیحی بوخاری و موسلیمدا بۆمان رپوایهت کراوه،

---

(۱) پروانه: سُننُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۵۷ / به ژماره: ۵۱۳۸، وَسُننُ التَّرْمِذِي / ۳ / ۴۹۴ / به ژماره: ۱۱۸۹.

له هاوه‌لی خوْشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لَ رازی بیت)، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبهری خوا (درودی خوای له‌سر بیت) فهرموویه‌تی: «نیشان‌هی که‌سی مونافیق و دووروو سی شته: نه‌گهر قسه‌بکات، درۆ ده‌کات و، نه‌گهر به‌لین بدات، پیغه‌وانه‌ی به‌لینه‌که‌ی ده‌کات و، نه‌گهر شتیکی پی بسپردریت و متمان‌هی پی بکریت، ناپاکی و خیانه‌ت ده‌کات».^(۱)

بوْشان ریوایه‌ت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی خوْشه‌ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (عَمْرُو) ی کوری (عاص) سه‌وه (حواله خزی و باوکیسی رازی بیت)، که پیغه‌مبهری خوا (درودی خوای له‌سر بیت) فهرموویه‌تی: «أَرَبَعٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ كَانَ مُنَافِقًا خَالِصًا، وَمَنْ كَانَتْ فِيهِ خِصْلَةٌ مِنْهُنَّ كَانَتْ فِيهِ خِصْلَةٌ مِنْ نِفَاقٍ حَتَّى يَدْعَهَا: إِذَا اتُّمِنَ خَانَ، وَإِذَا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإِذَا عَاهَدَ غَدَرَ، وَإِذَا خَاصَمَ فَجَرَ».^(۲) واته: "چوار سیفه‌ت هه‌ن، نه‌و که‌سه‌ی هه‌موویانی تیداویت، مونافیق و دوورویه‌کی ته‌واوه. نه‌و که‌سه‌ش یه‌کیانی تیداویت، سیفه‌تیکی دوورووی تیداویه، هه‌تا وازی لَ ده‌هینیت (سیفه‌ته‌کانیش نه‌مانه‌ن): نه‌گهر متمان‌هی پیکرا، خیانه‌ت و ناپاکی ده‌کات و، نه‌گهر قسه‌شی کرد، درۆ ده‌کات و، نه‌گهر په‌یمان و به‌لینیش بدات، ده‌یشکینیت و غه‌در ده‌کات و، نه‌گهر کیشه‌یه‌کیسی له‌گه‌ن که‌سینکدا هه‌بوو، ناهه‌قی پی ده‌کات و سته‌می لَ ده‌کات (به‌وه‌ی که‌ مافه‌که‌ی بو ناگه‌رینیت‌ه‌وه، یان داوای مافی نه‌و ده‌کات بو خو‌ی)".

له ریوایه‌ته‌که‌ی ئیمامی موسلیمدا له بریتی (وَإِذَا اتُّمِنَ خَانَ) رسته‌ی (إِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ) هاتوه.

(۱) پیشتر ته‌خو‌ریجمان کرد.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۲۱ / به‌ ژماره: ۳۴، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۷۸ / به

ژماره: ۵۸.

سه‌بارهت به و حاله‌تانهش که له مه‌سه‌له‌ی درۆ کردن هه‌لاوێر کران، ئه‌وه بۆمان رپوایهت کراره له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له ژنه‌هاوه‌لی خو‌شه‌ویست { (أُمُّ كَلْثُومٍ) ی کچی (عُقْبَةُ) ی کوری (أَبُو مُعَيْطٍ) } -هوه (خوای لی‌پازی بیت)، که ئه‌و گوئی له پیغه‌مبه‌ری خوا بوه (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت)، فه‌رموویه‌تی: «لَيْسَ الْكَذَّابُ الَّذِي يُصْلِحُ بَيْنَ النَّاسِ فَيَنْمِي خَيْرًا، أَوْ يَقُولُ خَيْرًا». (1) واته: "دروژن ئه‌و که‌سه‌ نیه، که نێوان خه‌لکی رێک ده‌خات و، قسه‌ی خه‌یرو چاک له‌نێوانیاندا دینێ و ده‌با، یان قسه‌ی خه‌یر ده‌کات (بۆ نموونه ده‌لێت: فلانه‌که‌س سلاوی لی ده‌کردیت، یان تۆی زۆر خو‌ش ده‌وێت، یان باسی چاکه‌ی تۆی ده‌کرد.....هتد)".

جا ده‌قی هه‌دیه‌سه‌ که تا ئێره له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا هاتوه. ئیمامی موسلیمیش له رپوایه‌تیکی خۆیدا ئه‌مه‌شی بۆ زیاد کردوه: (أُمُّ كَلْثُومٍ) فه‌رموویه‌تی: من گویم له پیغه‌مبه‌ری خوا نه‌بوه رینگه به هه‌چ جوژه درۆیه‌ک بدات -واته ئه‌وه‌ی له‌ناو خه‌لکیدا ده‌کریت-، ته‌نها له سی‌ حاله‌تدا نه‌بیت، ئه‌وانیش: جه‌نگ و، چاکسازی له‌نێوان خه‌لکی و، قسه‌ی ژن و می‌رد بۆ یه‌کتری.

جا ئه‌م هه‌دیه‌سه‌ راشکاوه له‌وه‌دا، که هه‌ندێک جوژی درۆ کردن له‌به‌ر به‌رژه‌وه‌ندی هه‌لاوێر ره‌وان.

زانایانیش به‌ مه‌زبووتی باسی ئه‌و جوژانه‌یان کردوه، که هه‌لاکن. جوانترین فه‌رمایشتیکیش که من بینومه سه‌بارهت به‌ باسکردنیان به‌ مه‌زبووتی، ئه‌وه‌یه که پیشه‌وای پایه‌به‌رز (أَبُو حَامِدٍ) ی (غَزَالِي) باسی کردوه و، فه‌رموویه‌تی: قسه‌ کردن هۆکاره بۆ گه‌یاندنی مه‌به‌سته‌کان. هه‌ر مه‌به‌ستیکیش باش و په‌سهند بیت و، بشکریت له‌رینگه‌ی قسه‌ی راست و درۆشه‌وه که‌سێک پێی بگات، ئه‌وه درۆ کردن تێیدا هه‌رامه. چونکه پێویست به‌ درۆ کردن ناکات. خو ئه‌گه‌ر ده‌کرا به‌ درۆ کردن پێی

(1) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ٢ / ٩٥٨ / به‌ ژماره: ٢٥٤٦، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٤ / ٢٠١١ / به‌ ژماره: ٢٦٠٥.

بگهیت و، به راست کردن ندهد کرا، ئەوا درۆ کردن تیدا هه لالۆ ره وایه، ئە گهر دهستخستنی ئەو مهبهسته خۆی له خۆیدا هه لالۆ ره وایه، خو ئە گهر دهستخستنی مهبهسته که واجب بیته، ئەوا درۆ کردنه کهش واجب دهیته. بۆ نمونه: ئە گهر موسولمانیک خۆی له ستهمکاریک شاردهوهو، ستهمکاره کهش هه وائی پرسی، پیوسته درۆ بکریته سه بارهت به خوشاردنهوه کهی.

به ههمان شیوه ئە گهر کهسیک ئەمانه تیکی لایه، یان لای کهسیکی تر بوو، ستهمکاریکیش هه وائی ده پرسی و، ده یویست بیات، ئەوا واجبه درۆ بکات بۆ شاردنهوهی. به جوریک ئە گهر کابرای ئەمانه تدهانهر خۆی خه بهری دا به ستهمکاره کهو، ئەویش به زۆر بردی، ئەوا زه مانه تهی ئەمانه ته که له سههر خودی کابرای ئەمانه تدهانهر ده بیته، که خه بهری داوه. خو ئە گهر ستهمکاره که سویندیشی بدات له سههری، ئەوا ده بیته سویند بخوات و، له سوینده کهیدا (تۆریه) به کار بهیته. جا ئە گهر سویندی خواردو (تۆریه) شی به کار نه هینا، ئەوا دروستترین بۆچوون له سههر ئەوهیه، که سوینده کهی ده که ویت. به لام بۆچوون تیکی لاواز ههیه، که پی وایه سوینده کهی ناکه ویت.

به ههمان شیوه ئە گهر نامانجو مهبهستی جهنگیک، یان چاکسازی نیوان دوو کهس، یان هه ولدان بۆ نه رمکردنی دلێ کهسیکی تاوانله سههر کراو بۆ ئەوهی له کابرای تاوانبار خوش بیته، به درۆ کردن نه بیته نه دههاته دی، ئەوا درۆ کردن حه رام نیه. بی گومان ئەمهش کاتیک که مهبهسته که تهنها به درۆ کردن دههاته دی.

جا ئیحتیات له ههموو ئەمانه دا ئەوهیه که (تۆریه) به کار بهیتریه. مانای (تۆریه) ش ئەوهیه، که مهبهست بهو شتهی سوینده کهی له سههر دهخوات شتیکی راست و دروست بیته، خۆی به درۆی نه زانیته، ئیتر باوه کو بهرواله تیش درۆ بیته.

ههروهها ئە گهر مهبهستیکی راست و دروستیشی نه بوو، به لکو به قسه کهی به رههایی کردبوو، ئەوا له م حاله ته شدا درۆ کردنه که هه ر حه رام نیه.

پیشه‌وای پایه‌برز (أبو حامد)ی (غزالی) فرموده‌تی: به هه‌مان شیوه نه‌گر درو کردنه که په‌یوه‌ندی به مه‌به‌ستیکی دروستی خو‌یه‌وه، یان که‌ستیکی تره‌وه هه‌بوو.

مه‌به‌ستی دروستی خو‌ی وه‌کو نه‌وه‌ی که که‌ستیکی سته‌مکار گرتوویه‌تی‌و، داوای مال‌و پاره‌ی لی‌ ده‌کات، تا بیبات. له‌م حاله‌ته‌دا بو‌ی هه‌یه نکول‌ی لی‌ بکات‌و، بل‌یت: مال‌و پاره‌م نیه. یان ده‌سه‌لاتداری ولات‌و پرسیاری تاوان‌و خراپه‌یه‌کی لی‌ ده‌کات، که نه‌نجامی داوه‌و، ته‌ن‌ها خو‌ی‌و خو‌ای گه‌وره نا‌گایان لی‌یه‌تی. له‌م حاله‌ته‌شدا بو‌ی هه‌یه نکول‌ی لی‌ بکات. بو‌ نمونه بل‌یت: زینام نه‌کردوه، یان مه‌شروم نه‌خواردو‌ته‌وه.

جا چه‌ندین هه‌دیسی مه‌شهوور هه‌ن، سه‌باره‌ت به ته‌لقین کردنی نه‌و که‌سانه‌ی دانیان به یه‌ک‌یک له‌و تاوانانه‌دا ناوه، که هه‌دی شه‌رعیان له‌سه‌ره، جا ته‌لقین ده‌کرتین به‌ل‌کو له دانپیدانانه‌که‌یان پاشگه‌ز بینه‌وه.^(۱)

سه‌باره‌ت به مه‌به‌ستی دروستی که‌ستیکی تریش وه‌کو نه‌وه‌ی که پرسیاری نه‌یتی برابه‌کی خو‌ی لی‌ بکرت، نه‌ویش نکول‌ی لی‌ بکات. یان شتیکی له‌و جو‌ره.

نه‌و‌جا ده‌بی‌ت به‌راورد‌یک بکرت له‌نیوان خراپه‌ی درو کردنه‌که‌و، نه‌و خراپه‌ی له‌ نه‌نجامی راست کردنه‌که‌وه په‌یدا ده‌بی‌ت. خو‌ نه‌گر خراپه‌ی راست کردنه‌که‌ زیانی زیاتر بو‌و، نه‌وا ده‌کرت درو‌که بکرت. به‌لام نه‌گر به پیچه‌وانه‌وه بو‌و، یان گومان هه‌بوو که کامیان زینان زیاتره، نه‌وا هه‌رامه درو‌که بکرت.

---

(۱) وه‌کو هه‌دیسه‌که‌ی (ماعز)ی کوری (مالک)، که عه‌رزی پیغه‌مبه‌ری خو‌ای کرد: زینام کرده‌و. پیغه‌مبه‌ریش (دروودی خو‌ای له‌سه‌ر بیت) پی فرمودو: «لَعَلَّكَ قَبْلْتَ أَوْ غَمَزْتَ أَوْ نَظَرْتَ».

پاشان هر کاتیک دروست بیټ که سیك درۆ بکات، ئەوا ئە گەر مه بهسته که په یوه ندى به خوږه وه هه بوو، سونه ت وه هابه، که درۆ نه کات. به لآم ئە گەر په یوه ندى به که سیکى تره وه هه بوو، ئەوا ناکریت چاوپووشى له مافى ئەو که سه که دا بکریت. ئە گەر چى له و حاله تانه شدا که درۆ کردن دروست و ره وایه، باش و هابه که درۆ هر نه کریت، مه گەر بلین درۆ کردنه که واجبه، ئەو کاته ده بیټ بکریت.

بزانه که به لای ئەهلى سونه وه درۆ کردن بریتیه له خه بهردان له شتیک به پیچه وانەى ئەوهى که خوڤى هه به (واته شتیک بلینت، که وا نه بیټ)، ئیتر ئایا به دهستی ئەنقه ست بیکهیت، یان به نه زانین. به لآم له کاتى نه زانیندا که سه که تاوانبار ناییت. به لکو تهنها له کاتى دهستی ئەنقه ستدا تاوانبار ده بیټ.

هاوه لانیشمان به لگه یان به و فه رمایشته ی پیغه مبه رى خوا هینا وه ته وه، که درۆ کردنى به ستۆته وه به دهستی ئەنقه سته وه، وه کو فه رموویه تى: «مَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا، فَلْيَتَّبِعْ مَقْعَدُهَا مِنَ النَّارِ».^(۱)

وا باشه مروڤى موسولمان بهر له گێرانه وى قسه له راستى و نا راستیه که ی بکوئیته وه و، نابیت هه ر شتیکیشى بیست بیگێریته وه، هه تا گومانى وا نه بیټ که راسته

• خواى گه وه فه رموویه تى: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ [الانبراء: ۳۶] واته: {شوینى شتیک مه که وه، که زانیاریت له باره یه وه نه، چونکه به راستى گوئى و چاوو دن هه مو ئەمانه پر سيار له خا وه نه کانیا ن ده کریت له باره یانه وه}.

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۵۲ / به ژماره: ۱۱۰، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۱۰ / به ژماره: ۳.

- ههروه‌ها فهرموو به‌تی: ﴿مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ﴾ [ق: ۱۸] واته: {ئاده‌میزاد هه‌ر قسه‌یه‌ک بکات، فریشته‌یه‌کی له‌لادایه، ئاگای لییه‌تی و، قسه‌که‌ی تو‌مار ده‌کات}.
- ههروه‌ها فهرموو به‌تی: ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَبَلَمَّرْصَادٍ﴾ [الفجر: ۱۴] واته: {به‌راستی په‌روه‌دگاری تو‌چاودیریان ده‌کات و له‌که‌میندایه‌بو‌یان}.

بو‌شان ریوایه‌ت کراوه‌له‌سه‌حیحی موسلیمدا له‌پیشه‌وای پایه‌به‌رزنی شوینکه‌وتوان (حَفْص) ی کوری (عَاصِم) هه‌وه، ئه‌ویش له‌هاوه‌لی خوشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی‌رازی بیته)، که‌په‌غه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیته) فهرموو به‌تی: «كَفَى بِالْمَرْءِ كَذِبًا أَنْ يُحَدِّثَ بِكُلِّ مَا سَمِعَ». (۱) واته: "هه‌ر ئه‌وه‌نده به‌سه‌بو‌ درۆ کردنی که‌سیک، که‌هه‌رچی بیست بیگی‌ریته‌وه".

ئیمامی موسلیم له‌دوو ریگه‌وه‌ئهم‌حه‌دیسه‌ی ریوایه‌ت کردوه: یه‌کینکیان ئه‌مه‌یه‌و، دوه‌میشیان له‌(حَفْص) ی کوری (عَاصِم) هه‌وه‌یه، ئه‌ویش به‌(مُرْسَل) ی ریوایه‌تی کردوه له‌په‌غه‌مبه‌ری خواوه (درودی خوای له‌سه‌ر بیته)، ئیتر باسی (أَبُو هُرَيْرَةَ) ی نه‌کردوه. بو‌یه‌ئهو ریوایه‌ته‌یان پیش ده‌خریت که‌له‌پشته‌که‌یدا ناوی (أَبُو هُرَيْرَةَ) ی هیناوه. چونکه‌زیاده‌له‌که‌سی متمانه‌داره‌وه قبول ده‌کریته. ئه‌مه‌ش ئهو مه‌زه‌به‌ه‌دروسته‌هه‌لبژی‌تر دراوه‌یه، که‌شه‌رعزنان و ئوصولیه‌کان و لی‌کۆله‌ره‌وانی فهرموو ده‌ناسانی له‌سه‌ره، که‌ئه‌گه‌ر هه‌دیسیک له‌دوو ریگه‌وه‌ریوایه‌تکرا‌بوو، یه‌کینکیان (مُرْسَل) و، ئه‌وی تریشیان (مُتَّصِل)، ئه‌وا (مُتَّصِل) هه‌که‌پیش ده‌خریت و، هه‌دیسه‌که‌ش به‌(صَحِيح) داده‌نریته‌و، بو‌هه‌موو مه‌سه‌له‌یه‌کیش ده‌کریته به‌هه‌لگه، چی‌حوکمی شه‌رعی بیته‌یان هه‌ر شتیکی تر. خواش له‌هه‌موو که‌س زانا تره.

(۱) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۱۰ / به‌ژماره: ۵.

بۆشمان ریوایهت کراوه له سهحیحی موسلیمدا له ئیمامی (عُمَر) ی کوری (خَطَّاب) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویهتی: «بِحَسْبِ الْمَرْءِ مِنَ الْكُذِبِ أَنْ يُحَدِّثَ بِكُلِّ مَا سَمِعَ». (۱) واته: "هەر ئهوهنده بهسه بۆ درۆ کردنی که سیک، که ههرچی بیست بیگیریتهوه".

دیسان له سهحیحی موسلیمدا هه دیسیکی تری وه کو ئهم هه دیسه مان له هاوه لی خو شه ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (مَسْعُود) هوه بۆ ریوایهت کراوه (خوای لی رازی بیت). (۲)

ههروه ها گه لیک فهرمایشتی تریش له م باره وه له هاوه لانو له غهیری ئهوانیشه وه هاتوه.

بۆشمان ریوایهت کراوه له (سُنَنِ) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) دا، به رسته یه کی (صَحِيح)، له هاوه لی خو شه ویست (أَبُو مَسْعُود) هوه یان له (حُدَيْفَةَ) ی کوری (يَمَان) هوه (خوایان لی رازی بیت)، که فهرموویهتی: له پیغه مبهری خوام بیستوه (دروردی خوای له سهر بیت)، که فهرموویهتی: «بِئْسَ مَطِيئَةُ الرَّجُلِ زَعَمُوا». (۳) واته: "ته عبیری (زَعَمُوا) بارگیرتیکی خراپه (واته عاده تیکی زۆر خراپه، که که سیک بۆ گه یشتن به مه بهستیکی دیاریکراو سواری ئه و ته عبیره بیست و، ههر ئه و به کار بهیئت)".

بۆمان ریوایهت کراوه له پیشه وای پایه بهرز (أَبُو سُلَيْمَانَ) ی (خَطَّابِي) هوه، که له کتیبی (مَعَالِمُ السُّنَنِ) دا فهرموویهتی: ئه صلی ئهم هه دیسه ئه وه یه، که نه گهر که سیک ویستی بگات به پیوستیه کی خو ی و پروات بۆ شاریک، سواری ولاختیک ده بوو، ده رویش هه تا ده گه یشته پیوستیه که ی. جا پیغه مبهری خواش ته عبیری

(۱) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۱۱ / به ژماره: ۵.

(۲) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۱۱ / به ژماره: ۵.

(۳) پروانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۱۲ / به ژماره: ۴۹۷۲.

(زَعْمُوا)ی شوبهاندوه به و لآخه وه - که که سیك بهر له قسه کردن به کاری دههینیت، تا پی بگات به مه بهسته که ی خوی-.

جا ته عبیری (زَعْمُوا) بؤ گیرانه وه ی حدیسیك به کار دههینیت، که رسته ی نه بیت و که سی متمانه دار نه یگیر ایته وه. به لکو تنها بؤ گیرانه وه ی قسه یه که که گه یشته وه.

پیغه مبهری خواش (درودی خوی له سر بیت) زهمی نه و جوره قسه یه ی کرده، که به و جوره گه یشته وه به که سه که و، فرمانیشی به و که سه کرده که له راستی و ناراستی قسه که بکولیته وه و، نه یگیر ایته وه هه تا له ریگه ی که سی متمانه داره وه پی نه گات.

ئه مه فرمایشته که ی شیخی (خَطَّابِي) بوو. ^(۱) خواش له هه موو که س زانا تره.

باسی به کارهینانی نوسلوی (تَعْرِیض) و (تَوْرِيَة)

بزانه که ئه م باسه یه کیکه له باسه هره گرنگه کان، چونکه زور به کار دههینیت و، خه لکیش به گشتی پیسه وه گیرودهن. بویه ده بیت به وردی باسی بکهین و، ده بیت نه و که سه ش ده یخوینیته وه به وردی لی تیگات و کاریشی پی بگات.

پیشتریش باسی نه وه مان کرد که درؤ کردن کاریکی زور حه رامه و، باسی نه وه شمان کرد که به ره لاکردنی زمان چه نده مه ترسیداره. جا ئه م باسه ریگایه که بؤ سه لامه تی له و مه ترسیه.

---

(۱) بروانه: مَعَالِمُ السُّنَنِ / ۴ / ۱۳۰.

ئەوجا بزانه كە (تَوْرِيَّة) و (تَعْرِیض) ئەوھبە، كە تۆ وشەھەك بەكاربھیت، ئەو بەروالھت مانابە كی تایبەتی ھەبیت، تۆش مەبەستت پینی مانابە كی تر بیت، كە وشە كە ئەویش دەگریتەو، بەلام ئەو مانابە پێچەوانە ی روالھتی وشە كەھبە. كە ئەمەش جوړیکە لە جوړە كانی فیل و خەلە تاندن.

زانایان فەرمووایە: ئەگەر بەرژەو ھەندبە كی شەری بەھێتر لە خەلە تاندنی كەسی بەرامبەر وای دەخواست كە بەو جوړە قسە بكریت، یان پێوستیە كی وەھا ھەبوو، كە تەنھا بە درۆ كردن دەھاتەجی، ئەو قەیناكە (تَعْرِیض) بەكاربھیت. خو ئەگەر ھیچكام لەمانە نەبون، ئەو ناپەسەندە، بەلام حەرام نیە، مەگەر بكریت بە ھۆكارو رینگەھەك بۆ دەستكەوتنی شتی كی ناحەق، یان بۆ بەلاوھەنانی حەق و راستی، ئیتر لەم كاتەدا دەبیت بە حەرام. ئەمەش ریسای باسە كەھبە.

سەبارەت بەو فەرمایشتانەش كە سەبارەت بەم باسە ھاتوون، ھەندیكیان بە ڕەواو خەلالی دادەنێن، ھەندیكیش بە خەلالی دانائین. جا ئەو فەرمایشتانەش بەم جوړە لێكەدریتەو كە ئیمە باسمان كرد.

بەھەك كە لەو فەرمایشتانە ی دەربارە ی قەدەغەیی و رینگری لێ كردن ھاتو ھەوھە كە بۆمان رپوایەت كراو ھە (سُنن) ی (أَبُو دَاوُد) دا بە ریشەھە كی لاواز - بەلام ئەو بەلاوازی دانەناو، ئەمەش وا دەخوازیت كە بەلای ئەوھو (حَسَن) بیت، وەكو پێشتر باسمان كرد-، لە ھاوھلی خۆشەویست (سُفیان) ی كورپی (أَسید) ھو (خوای لێ رازی بیت)، كە فەرمووھتی: لە پێغەمبەری خوام بیستوھ (درودی خوای لەسەر بیت)، كە فەرمووھتی: «كَبْرَتُ خِيَانَةٍ أَنْ تُحَدِّثَ أَخَاكَ حَدِيثًا، هُوَ لَكَ بِه مُصَدَّقٌ، وَأَنْتَ بِه كَاذِبٌ».^(۱) واتە: "خیانەت و ناپاكیە كی زۆر گەورەھبە، كە قسەھەك بۆ براھە كی خۆت بكەیت، ئەو باوھرت پێ بكات، تۆش درۆی لەگەلدا بكەیت".

(۱) پروانە: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۱۱ / بە ژمارە: ۴۹۷۱. حافظی عیراقی فەرمووھتی:

ھەر وەھا ئیمامی (أحمد) و (طبرانی) ش لە رینگە ی ھاوھلی خۆشەویست (ئوأس) ی كورپی

بوښمان رپويات کراوه له زانای پایه‌به‌رز (ابن سیرین) هوه (ره‌هتی خوی لیتت)،
که فهرموویه‌تی: بازنه‌ی قسه کردن له‌وه فراوانتره که که‌سی ریکوپینک درو بکات.

غوونه‌ی (تَغْرِیض) ی ره‌واو حه‌ل‌ل‌یش وه کو نه‌وه‌ی که شیخی (نَخَعِي) (ره‌هتی
خوی لیتت) فهرموویه‌تی: نه‌گهر قسه‌یه‌کی تو گه‌یشته‌وه به پیاویک، تو بلی: (اللَّهُ
يَعْلَمُ مَا قُلْتُ مِنْ ذَلِكَ مِنْ شَيْءٍ). جا که‌سی بیسه‌ر وا گومان ده‌بات، که تو
قسه‌کات نه‌کردوه‌و، مده‌ستی توښ نه‌وه‌یه که خوا ناگای له‌وه‌یه من وتومه.
(چونکه که‌سی بیسه‌ر وا تیده‌گات که پیتی "مَا" بو نه‌فیه، که‌چی ئیسمی
مه‌صوله).

ديسان شیخی (نَخَعِي) فهرموویه‌تی: به کوره‌کات مه‌لی: "أَشْتَرِي لَكَ سُكَّرًا".
واته: "شه‌کرت بو ده‌کرم، یان شه‌کرت بو بکرم؟" به‌لکو پی بلی: "نه‌وه چی
ده‌لیت نه‌گهر شه‌کرت بو بکرم؟". (چونکه ته‌عبیری یه که‌م نه‌گهری به‌لین پیدانی
ه‌دیه، که ره‌نگه دواتر نه‌توانیت بو‌ی جیه‌جی بکه‌یت).

ه‌روه‌ها نه‌گهر که‌سیک ه‌ه‌والی شیخی (نَخَعِي) پیرسیایه، نه‌ویش به
که‌نیزه‌که‌کی ده‌فهرموو: "پی بلی: برو له مزگوت بیینه".

که‌سیکی تر وتوویه‌تی: "باو کم به‌ر له ئیسته له مال ده‌رچوه".

شیخی (شَعْبِي) ش بازنه‌یه‌کی ده‌کیښاو، ده‌یفه‌رموو به که‌نیزه‌که‌کی: "په‌نجت
بخه‌ره ناویه‌وه‌و، بلی: نه‌و لیره‌نیه".

(سَمْعَان) هوه به رسته‌یه‌کی جوان (جَد) رپوایه‌تیاں کرده. به‌لام شیخی (هَيْمِي)
فهرموویه‌تی: رسته‌که‌ی نه‌وانیش (عَمَر) ی کوری (هَارُون) ی تیدایه، که ه‌ندیک له زانایان
به متمانه‌داریان داناوه‌و، ه‌ندیکیش به لاواز. بروانه: الْمُغْنِي عَنْ حَمْلِ الْأَسْفَارِ / ۲ /
۸۰۵ / به ژماره: ۲۹۴۹، وَمَجْمَعُ الزَّوَائِدِ / ۱ / ۱۴۲ / به ژماره: ۶۱۲.

ههروهه هااووینهی ئەمەیه ئەو قسهیهش که خهڵکی عادهتیاں پێوه گرتوهو، بهو کهسهی دهعهوتی کردوون بۆ خواردن دهڵین: "نیهتم هیناوه" وای تێدهگهیهنیت که ئەو بهرۆژوهو، کهچی مهبهستی ئەوهیه، که نیهتی هیناوه واز له خواردن بهینیت.

ههروهه هاوهکو ئەوهی که کهسیک پرسیار له کهسیکی تر بکات: "فلانه کهست بینوه؟" ئەویش بلیت: "ما رآیته". واته: (مَا ضَرَبْتُ رِئْتَهُ) واته: "نهمکیشاوه به سی ئەو کهسهدا".

ههروهه تهعبیری تری هاووینهی ئەمانه گهلیک زۆرن.

جا ئەگەر کهسیک سویندنی لهسهه ره کیك لهم تهعبیرانه خواردو، له سوینه کهشیدا (تَوْرِيَّة)ی به کارهینا، ئەوا سوینده کهی ناکهویت، ئیتر ئایا سویند بهخوا بجوات، یان به تهلاق، یان به شتیکی تر. بۆیه نه تهلاقه کهو نه سوینده کهشی ناکهون. ئەمەش ئەگەر دادوهه سویندی نه دات که مهبهستی چی بوه. بهلام ئەگەر سویندی دا، ئەوا حیساب بۆ نیهتی دادوهه که ده کریت، ئەگەر سویندی بهخوا دا. خو ئەگەر سویندی به تهلاق دا، ئەوا حیساب بۆ نیهتی سویندخۆره که ده کریت. چونکه دروست نیه دادوهه سویندی بدات به تهلاق. لهبهرئهوه ئەویش ههه وهکو کهسانی تر وهههیه لهم بابتهدا. خواش له ههموو کهس زانا تره.

ئیمامی (غزالی) فهرموویهتی: به کیك لهو درۆ چهرامانهی که ده بیته هۆی فاسقبوون، ئەوهیه که خهڵکی له ههندیك قسهدا کردووینانه به عادهت و زیاده پوهی تیدا ده کهن. وهکو ئەوهی که به کیك ده لیت: (سهه جار پیم وتیت) و، (سهه جار داوام لی کردیت) و، شتی لهو جوهره، که مهبهستی ئەوه نیه سهه جار ئەو کارهی کرده، بهلکو مهبهستی ئەوهیه که زۆر جار کردووینته. جا ئەگەر تهنها بهك جار داوای کردیت، ئەوه درۆی کردهو، ئەگەر چند جار یکیش داوای کردیت، که به پیتی عادهت کهس ئەوهنده داوای شت ناکات، ئەوا تاوانبار نابیت. خو ئەگەر

نه‌شگه‌یشتبوه سهد جارو، چهند جاریکی مابوو، ئەوا کابرای زیاده‌رپه‌ویکار
 رووبه‌رووی درۆ کردن ده‌بیته‌وه.

منیش ده‌لیم: به‌لگه‌ی دروستی زیاده‌رپه‌وی کردنو، ئەوه‌ش که به درۆ حساب
 ناکریت، ئەو هه‌دیسه‌یه که بۆمان رپوایه‌ت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و
 موسلیمدا، که پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوی له‌سه‌ر بیت) سه‌باره‌ت به (أَبُو الْجَهْمِ)
 فه‌رموویه‌تی: «ئهو گالۆک له‌سه‌ر شانی دانا‌گریتو، سه‌باره‌ت به (مُعَاوِيَةَ)ش،
 فه‌رموویه‌تی: ئەو هیچ مالو پاره‌ی نیه». ^(۱) خو ئەوه شتیکی زانراو بوه که (مُعَاوِيَةَ)
 کراسی هه‌به‌وه له‌به‌ری کردوهو، (أَبُو الْجَهْمِ)یش له‌کاتی خه‌وتن و شتی تردا
 گالۆکه‌که‌ی داده‌نا. ته‌وفیقیش ته‌نها به‌ده‌ستی خوایه.

ئه‌گه‌ر که‌سێک قسه‌یه‌کی خراپی کرد، چی بلیت و چی بکات

- خوی گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ﴾
 [فُصِّلَتْ: ۳۶] واته: {ئه‌گه‌ر وه‌سه‌سه‌و خه‌یالایێک له شه‌یتانه‌وه رووی له
 دل‌ت کرد، په‌نا به‌خوا بگره}.
- هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا
 فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ﴾ [الأعراف: ۲۰۱] واته: {به‌راستی ئەوانه‌ی له‌خوا ده‌ترسنو،
 خو‌یان له تاوان ده‌پاریزن، ئەگه‌ر وه‌سه‌سه‌یه‌ک له‌لایه‌ن شه‌یتانه‌وه لیان
 بدات، یه‌کسه‌ر بیر ده‌که‌نه‌وه‌و، چاوی سه‌رو دل‌یان به‌کار ده‌که‌وته‌وه}.
- هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا
 اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرُ اللَّهُ إِلَّاهُ اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا
 وَهُمْ يَعْلَمُونَ * أُولَٰئِكَ جَزَاءُ هُمْ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۱۱۱۴ / به ژماره: ۱۴۸۰. من ئەم هه‌دیسهم له سه‌حیحی

بوخاریدا نه‌بینیه‌وه!!!

الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿﴾ [آل عَمْرَانَ: ۱۳۵ - ۱۳۶] واته:
 {ئەوانەى ئەگەر کارىكى خراب و ناشرينيان ئەنجامدا، يان ستمەمىكيان لە
 خۆيان کرد، خويان بەبىردىتەو، داواى لىخۆشبوونى تاوانەکانيانى لى
 دەکن، جا کى هەيه بىجگە لە خوا لە تاوان بپوریت؟ هەر و هە بەردەوام
 نابن لەسەر ئەو خراپە و تاوانەى کردوویانەو، دەشزانن ئەگەر پەشیمان
 ببنەو، خوا لىيان خۆش دەبیت، ئەگینا تووشى سزايان دەکات. جا ئەوانە
 پاداشتەکیان بریتیه لە لىخۆشبوون لەلایەن پەرورەدگاربانەو، بریتیشە لە
 باخ و باخاتیک که چەندین رووبارو جوگە بەژیراندا رى دەکنو، ئەوانیش
 بە زىندووى بۆ هەتاهەتايە تىیدا دەمىنەو، جا بەراستى ئەمە پاداشتەکی هەرە
 جوان و باشە بۆ چاکەکاران}.

بۆشمان رىوايەت کراوه لە هەردوو صحیحى بوخارى و موسلىمدا، لە هاوئەلى
 خۆشەويست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لى رازى بىت)، که پىغەمبەرى خوا (درودى خوای
 لەسەر بىت) فەرموویەتى: «مَنْ حَلَفَ، فَقَالَ فِي حَلْفِهِ: "بِاللَّاتِ وَالْعُزَّى"، فَلْيَقُلْ: "لَا إِلَهَ
 إِلَّا اللَّهُ". وَمَنْ قَالَ لِصَاحِبِهِ: "تَعَالَ أَقَامِرُكَ"، فَلْيَتَصَدَّقْ».^(۱) واته: "ئەو کەسەى
 سوئندى خواردو، لە سوئندە کەیدا وتى: بە (لات) و بە (عزى)، با يە کسەر بلىت:
 (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ). ئەو کەسەش بە هاوپیە کى خوای وت: وەرە با قومارت لە گەلدا
 بکەم، ئەوا با لە کەفارهتى ئەو قسەدا خەيرو صدە قەيەك بکات (يان ئەو برە پارە
 بکات بە خەير، کە دەبەوت قومارى پتو بکات)".

بشزانە ئەو کەسەى قسەيەك يان کارىكى حەرام دەکات، پتو بىستە پەلە بکات
 لە تەوبە کردن، کە تەوبەش سى پایەى هەيه: دەست بەجى واز لە تاوانە کە
 بهینیتو، پەشيمانیش بىت لە کردنى و، برپاریش بدات، کە هەرگیز نەگەریتەو

(۱) بروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۴ / ۱۸۴۱ / بە ژمارە: ۴۵۷۹، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۲۹۷ /
 / بە ژمارە: ۱۶۴۷.

سهری. خو ئه گهر تاوانه که مافی که سیکیشی پتوه په یوه ست بوو، ئهوا ده بیت له گهل ئه و سیانه دا کاری چواره میش بکات، ئه ویش بریتیه له گهراندنوهی مافه که بو خاونه کهی، یان ده سختی گهردن نازادی لپی، که پشتریش ئه مه مان باسکرد.

ئه و جا ئه گهر تهوبه ی له یه ک تاوان کرد، ئهوا پیوسته تهوبه له هه موو تاوانه کان بکات. خو ئه گهر تهوبه ی تنها له یه ک تاوان کرد، ئهوا تهوبه که ی له و تاوانه دروسته. ئه گهر به و جوړه ی باس مان کرد تهوبه یه کی دروستی له تاوانیک کردو، پاشان له کاتیکی تر دا گهراپه وه بو کردنی تاوانه که، ئهوا به م کاره ی دوهم گونا هبار ده بیته وه و، پیوسته تهوبه ی لی بکات و، تهوبه که ی یه که میشی به تال نابیته وه. ئه مه ش مه زه بی ئه هلی سونه یه، به پیچه وانه ی موعته زیله کان که له هه ردوو مه سه له که دا رایان جیاوازه. ته و فیکیش تنها به ده ستی خوایه.

باسی به کاره ی نانی چهند ته عبیریک، که هه ندیک له زانایان به

ناپه سه ندیان داناون و، که چی ناپه سه ند نین

بزانه که ئه م باسه ش یه کی که له باسه پیوسته کان، نه وه کو که س به بوچوونیک ی بووچهل هه لبخه له تیت و، پستی بی به ستیت.

بشزانه که پینج حوکه شه رعیه که - واته: واجب و سونه ت و حه رام و ناپه سه ند (مکروه) و حه لال (مباح) - هیچیان به به لگه نه بیت سابت نابن. به لگه شه رعیه کانیش دیاره کامانه ن. که واته هه ر حوکه میک که به لگه ی نه بیت، لانا کریت به لایه وه و، پیوستیشی به وه لامدانه وه نیه، چونکه نابیت به به لگه و، وه لامدانه وه شی ناویت، له گهل نه وه شدا هه ندیک له زانایان به لگه یان هینا وه ته وه له سه ر بووچهل کردنه وه ی ئه و حوکه می که به لگه ی شه رعی نیه.

مه به ستيشم لهم پيشه كيه نه وهيه، كه ههر مه سه له يه كم باس كرديت و، كه سيك به ناپه سندی داناييت و، پاشان وتبيتم: ناپه سهند نيه، يان قسه يه كي پووجه له، يان شتيكي له و جوړه، نه وه پيوست به به لگه هينانه وه ناكات له سر پووجه له كهي. خو نه گهر به لگه شم هينايه وه، نه وه هه روا هيناومه ته وه.

پاشان بويه نهم باسهم كرده، تاوه كو پروني بكمه وه هه له كامه يه و راست كامه يه، بوئوه ي كه س به پايه به رزي و گوره يي نه و زانايانه هه له نه خه له تيت، كه قسه پووجه له كه دراوه ته پاليان.

بزانه كه من ناوي نه و زانايانه نابهم، كه فهرموويانه نهم ته عبرانه ناپه سهندن، تاوه كو له پله و پايه يان نيه ته خواره وه و، گوماني خراپان بي نه برت.

مه به سته كه ش نه وه نيه كه له كه دار بكرين و له پله و پايه يان به ترته خواره وه. به لكو مه به سته كه تنها هو شداريدانه له و قسه و بوچوونه پووجه لانه ي كه ليانه وه نقلكراوه، نيز نايا به صهحي ليانه وه هاتيت، يان نا. خو نه گهر به صهحي ليانه وه هاتبو، نه و - وه كو زانراوه - هيچ له كه داريان ناكات و له پله و پايه يان ناهيتته خواره وه. هه نديك جاريش به شيك له و قسانه به مه به ستيكي دروست دراوه ته پاليان، به وه ي كه نه وه ي نه و فهرموويه تي ده گونجيت واييت، جا با كه سيكي تر به ورد ي ته ماشايان بكات، به لكو بوچووني نه و پتجه وانهي بوچووني من بيت، به مه ش بوچوونه كه به وه به هيز ده بيت، كه نه و نيمامه ي پيشتر واي فهرموه. ته و فيقيش تنها به ده ستي خوايه.

جا يه كيك له و ته عبرانه نه وه يه كه پيشه واي پايه به رز (أبو جعفر) ي (نحاس) له كتيبي (شرح أسماء الله تعالى) دا گيراويتيه وه له يه كيك له زانايانه وه، كه نه و به ناپه سندی داناوه بوتريت: (تصدق الله عليك) واته: (خوا خيتر پي بكات). فهرموويه تي: "چونكه كه سي خير كهر چاوه رني پاداشت ده كات (نه مه ش بو خواي گه وره ناگونجيت)".

منیش ده لیم: نهم برپاره هه له یه کی راشکاوو، نه زانیکی ناشیرینهو، به لگه کهشی له خوی خراپزه. چونکه له صه حیجی موسلیمدا هاتوه له پیغه مبهری خواوه (درودی خوی له سر بیت)، که ده باره ی کورت کردنه وه ی نوێژ فرموویه تی: «صَدَقَ تَصَدَّقَ اللَّهُ بِهَا عَلَيْكُمْ، فَاقْبَلُوا صَدَقَتَهُ»^(۱) واته: "خهیری کهو، خوی گه وره پی کردوون، ده ی ئیوهش خهیری خوا قبول بکه ن"

باسیک: {دروسته بوتریت: خوی له ناگر نازاد بکه}

یه کیکی تر لهو ته عبرانه ئه وه یه که دیسان پیشه وای پایه بهرز (أَبُو جَعْفَرِی (نَحَّاس) لهو زاناوه گپراویتی وه، که ئه وه به ناپه سه ندی داناوه بوتریت: (اللَّهُمَّ، أَعْتَقْنِي مِنَ النَّارِ) واته: (خوی له ناگر نازاد بکه). فرموویه تی: "چونکه ئه وه که سه ی کۆیله نازاد ده کات، به شوین پاداشتا ده گه ریت".

منیش ده لیم: نهم قسه یه وه به لگه کهشی ناشیرینترین هه لهو، ریسواترین نه زانین و بیئاگایه له نه حکامه کانی شهرع. خو نه گه ر من برۆم و به شوین ئه وه چه دیسه (صَحِيح) انه دا بگه رپم، که به راشکاوی باسیان له وه کردوه، که خوی گه وره هه ر کام له دروستکراوه کانی خوی بویت نازادی ده کات، ئه وا کتیه که م ئه وه نده درێژده بیته وه، که خوینهر ماندوو بکات.

جا یه کیك لهو چه دیسانه بریتیه له چه دیسی: «مَنْ أَعْتَقَ رَقَبَةً، أَعْتَقَ اللَّهُ تَعَالَى بِكُلِّ عَضْوٍ مِنْهَا عَضْوًا مِنْهُ مِنَ النَّارِ»^(۲) واته: "ئه وه که سه ی کۆیله یه ک نازاد بکات، خوی گه وره به هه موو ئه ندامیکی ئه وه کۆیله یه ئه ندامیکی ئه ویش له ناگر نازاد ده کات".

(۱) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۴۷۸ / به ژماره: ۶۸۶.

(۲) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۶ / ۲۴۶۹ / به ژماره: ۶۳۳۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۱۱۴۷.

/ به ژماره: ۱۵۰۹.

باسيک: { دروسته بوتريت: فلانه شت بکه له سهر ناوی خوا }

یه کيکی تر له و ته عبرانه نه و هیه که یه کيک له زانایان فرموویه تی: ناپه سه نده که سيک بليت: (افعل کذا علی اسم الله) واته: (فلانه شت بکه له سهر ناوی خوا). فرموویه تی: "چونکه ناوی خوا له سه رووی هموو شتيکه وهیه".

پيشه وای پایه بهرز قاضي (عياض) و غه یری نه ویش فرموویانه: نه م قسه یه هه له یه. چونکه له چند هه دیسيکی (صحيح) دا هاتوه، که پتغه مبهری خوا (درودی خوی له سهر بیت) ده رباره ی قوربانی کردن به هاوه لانی فرموه: «اذبحوا علی اسم الله». (1) واته: (بليت: "باسم الله" و، سه ری بیرن).

باسيک: { دروسته بوتريت: (خوای گه وره له ژیر په حمه تی خویدا کومان

بکاته وه). دروستيشه بوتريت: (خوایه به په حمی خوټ په حمان پی

{ بکه }

یه کيکی تر له و ته عبرانه نه و هیه که شينخی (نحاس) گير او يتيه وه، له زانای شهر عزانی نه ديب شيخ (أبو بكر) (محمد) ی کوری (يحيى) ی (صولي)، که فرموویه تی: مه لي: (جمع الله بيننا في مستقر رحمته). واته: (خوای گه وره له ژیر په حمه تی خویدا کومان بکاته وه). فرموویه تی: "چونکه په حمه تی خوا له وه فراوانزه که جيگه ی هديت". هه روها نه و فرموویه تی: مه لي: (خوایه به په حمی خوټ په حمان پی بکه).

---

(1) بروانه: صحيح البخاري / 5 / 2095 / به ژماره: 5181، وصحيح مسلم / 3 / 1551

/ به ژماره: 1960.

منیش ده لیم: وا نازانین که هیچکام لهو دوو فرمایشته به لگه یان هه بیته و، نه وهش که نهو فرموویه تی ناییت به به لگه. چونکه کابرا - که ده لیت له ژیر ره همتی خۆیدا - مه بهستی به هه شته. که واته مانای قسه که ی بهم جو ره یه: خوای گه وره له به هشتدا به یه که وه کو مان بکاته وه، که بریتیه له جینگه ی جینگیر بوون و مانه وه و نیشته جیبوون به نارامی و، نهو که سانهش ده چنه ناوی، ته نها به ره همتی خوای گه وره ده چنه ناویه وه. پاشان نهو که سه ی ده چینه ناوی، هه تا هه تایه تییدا ده مینته وه و، نه مین و بیخه م ده بیته له رووداوو نار هه تیه کان، که نه مه شی ته نها به ره همتی خوا ده سته که وتوه. که واته وه کو نه وه وه هایه که کابرا و تیبیتی: "له جینگه یه کدا کو مان بکه ره وه، که به ره همتی تو ده ستمان ده که ویت".

باسیک: {دروسته بوتریت: (خوایه له ناگر رزگارم بکه). دروستیشه

بوتریت: (خوایه شه فاعه تی پیغه مبه ره که تمان به نصیب بکه)}

شیخی (نحاس) گپرا ویتیه وه، لهو شیخ (أبو بكر) هی پیشوو، که فرموویه تی: با نهوتریت: (اللهم أجزنا من النار). واته: (خوایه له ناگر رزگارم بکه). ههروه ها با نهوتریت: (اللهم ارزقنا شفاعَةَ النَّبِيِّ - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ-). چونکه شه فاعه ت بو که سیک ده کریت، شایانی چوونه ناگر بیت.

منیش ده لیم: نه مه هه له یه کی زور ناشیرین و، نه زانینیکی روونه و، نه گهر له ترسی هه له خه له تان به و هه له یه و، باسکردنی له کتیه کاندا نه بوایه، منیش نه مده و پرا بیگپرمه وه. چونکه چه ندین هه دیس له کتیه سه حیحه کاندا هاتون سه باره ت به هاندانی ئیمانداره ته واره کان، که به لیتی شه فاعه تی پیغه مبه ری خوایان پی دراوه.

وه کو ئەم فەرمايشتهی پێغه‌مبەری خوا (درودی خۆی لەسەر بێت): «مَنْ قَالَ مِثْلَ مَا يَقُولُ الْمُؤَدَّنُ..... حَلَّتْ لَهُ شَفَاعَتِي».^(۱) هەروەها چەندین فەرمايشتی تریش.

بەراستی پێشەوای پایەبەرز قاضی (عیاض) (بەجەتی خۆی لێبێت) جوانی فەرموە: که له چەندین رینگەوه هاتوه، که چاکه کارانی (سَلَف) (خوایان ئی رازی بێت) داوای شەفاعەتی پێغه‌مبەریان کردوه، هەزیشیان ئی کردوه. ئەوجا فەرموویەتی: جا بۆیه لانا کریتەوه بەلای ئەوه‌دا، که هەندێک کەس بە ناپەسەندیان داناوه، بەپاساوی ئەوهی، که شەفاعەت تەنها بۆ تاوانبارانە. چونکه له چەند هەدیسیکی (صَحِيح) دا هاتوه له صحیحی موسلیم و له غەیری ئەویشدا، که شەفاعەت بۆ خەلکانێک دەکریت، تا بەبی حساب و لێرسینەوه بچنە بەهەشته‌وه، بۆ که سانیکیش دەکریت، تا پەلەیان له بەهەشتدا زیاد بکات. پاشان فەرموویەتی: هەموو کهسیکی ژیر – که دان به که‌متەرخەمی خۆیدا بێت – پێوستی به لیبوردنی خوا هەیه‌وه، ترسی ئەوهی هەیه که بچیتە ریزی تیاچوانەوه. جا بەپێی قەسە‌ی خاوه‌نی ئەو بۆچوونە بێت، دەبێت ئەو که‌سه داوای لێخۆشبوون و رەحمی خوا نەکات. چونکه ئەوانیش تاییەتن به تاوانبارانەوه، که هەموو ئەمانەش پێچه‌وانە‌ی ئەوه‌ن، که له زانایانی (سَلَف) و (خَلَف) هەوه هاتوه‌وه، ئەوان داوای ئەو شتانه‌یان کردوه.

---

(۱) برۆانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۲۸۸ / به ژماره: ۳۸۴.

باسيک: {ئينکاری کردنی ئەم قسە یە هیچ ئەصلیکی نیە: (پشتم بە

پەروردگاری بەخشندە ی خۆم بەستووە)}

یە کێکی تر لەو تەعبیرانە ئەو یە کە کەسانیک لەو شیخ (أبو بکر) هەو
گێراویانە تەو، کە فەرموویەتی: مەلی: (تَوَكَّلْتُ عَلَى رَبِّي الرَّبِّ الْكَرِيمِ)، بە لکو
بلی: (تَوَكَّلْتُ عَلَى رَبِّي الْكَرِيمِ). واتە: پشتم بە پەروردگاری بەخشندە ی خۆم
بەستووە.

منیش دەلیم: ئەو قسە یە هیچ ئەصلیکی نیە.

باسيک: {ناپەسەندی نیە بە (طَوَاف) بوتریت: (شَوَط)}

یە کێکی تر لەو تەعبیرانە ئەو یە کە کۆمەلێک لە زانایان -و هەو کە لیانە هەو نقل
کراوە- بەناپەسەندیان داناوە بە (طَوَاف) ی مالی خوا بوتریت (شَوَط)، یان (دَوْر).
جا ئەو زانایانە فەرموویانە: با بۆ یەك جار بوتریت (طَوَاف) و، بۆ دوو جاریش
بوتریت: (طَوَافَتَان) و، بۆ سێ جاریش بوتریت: (طَوَافَات) و، بۆ هەوت جاریش
بوتریت: (طَوَاف).

منیش دەلیم: وا نازانین ئەو ی ئەوان فەرموویانە ئەصلیکی هەبیت. جا رەنگە
هۆکاری ناپەسەندیە کە بەلای ئەوانە هەو یە، کە ئەو تەعبیرانە لە سەردەمی
نەفامیدا بە کارهێنراون. بەلام بۆ چوونی راست و هەلبژێردراو ئەو یە، کە
بە کارهێنایان هیچ ناپەسەندیە کی تیدا نیە. چونکە بۆمان رپوایەت کراوە لە هەردوو
صەحیحی بوخاری و موسلیمدا، لە هاوێلی خوێشەویست (ابن عباس) هەو (خوا لە
هەردووکیان رازی بیت)، کە فەرموویەتی: (أَمَرَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- أَنْ
يَرْمُلُوا ثَلَاثَةَ أَشْوَاطٍ، وَلَمْ يَمْنَعُهُ أَنْ يَأْمُرَهُمْ أَنْ يَرْمُلُوا الْأَشْوَاطَ كُلَّهَا إِلَّا الْإِبْقَاءُ

عَلَيْهِمْ).^(۱) واته: "پتغمبهری خوا (درودی خوی لهسر بیت) فهرمانی به هاوه لآن کرد، که له سی سوورانوه که یه کهمدا نهرمه را کردنیکی بو بکه نو، نه وهش که نه بهیشت فهرمانیان بی بکات، تا له هموو سوورانوه کاندرا را بکه نو، تهنها نه وه بو که ده بو یست بینه وهو به هیلاکا نه چن".

باسیک: {حوکمی به کارهینانی ناوی رهمهزان به بی وشه مانگ}

یه کیکی تر لهو ته عبیرانه نه وه یه که بوتریت: رهمهزان به رۆزوو بووین، یان رهمهزان هات، یان شتیکی لهو جوړه، نه گهر مهبهست پی مانگه که بیت. جا بوچوونی جیاواز هیه سه بارهت به ناپه سنده ی نه م جوړه قسانه: کو مه لیک له زانایانی (مُتَقَدِّمِین) فهرموویانه: ناپه سنده به تهنها بوتریت رهمهزان و وشه مانگی له گه لدا باس نه کریت. جا نه م بوچوونه له ههردوو زانای پایه بهرز شیخ (حَسَن) ی (بَصْرِي) و (مُجَاهِد) هوه ریوایهت کراوه.

ئیمامی (بِهَقِي) فهرموویه تی: ریگه ی گه یشتنی فهرمایشته که بۆلای ههردوو کیان لاوازه.

مهزه بی هاوه لآمان له سه ر نه وه یه که ناپه سنده بوتریت: رهمهزان هات، یان هاته ژووره وه، یان ناماده بوو، یان شتیکی لهو جوړه، که قهرینه یه کیان له گه لدا نه بیت، ده لالهت بکات له سه ر نه وه ی که مهبهست پی مانگه که یه. به لام نه گهر قهرینه ی له گه لدا باس بکریت ناپه سنده نیه. وه کو نه وه ی که بوتریت: رهمهزان به رۆزوو بووم، یان شهوانه ی رهمهزان ته راویح و عیاده تم ده کرد، یان رۆزووی

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۲ / ۵۸۱ / به ژماره: ۱۵۲۵، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۹۲۳ / به ژماره: ۱۲۶۶.

رهمهزان واجبه، یان مانگی پیروزی رهمهزان هات، یان هر قهرینه کی تری وه کو
نه مانه.

جا هاوه لآغان وایان فرموه و، هردوو پیشه وای پایه بهرز (أَبُو الْحَسَنِ) ی
(مَاوَرْدِي) له کتیی (الْحَاوِي) داو، (أَبُو نَصْرِ) ی (صَبَّاح) له کتیی (الشَّامِل) دا ئه م
بۆچوونه یان له هاوه لآغانه وه نقل کردوه.

هروه ها زانایانی تریش هر به ره های ئه م بۆچوونه یان له هاوه لآغانه وه نقل
کردوه.

هاوه لآغان به لگه یان به حدیسیک هینا وه ته وه، که بۆمان ربوایه ت کراوه له
(سُنَنِ) ی ئیمامی (بِيَهْقِي) دا، له هاوه لآی خوشه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی
بیت)، که فرموویه تی: پیغه مبه ری خوا (درودی خوای له سه ر بیت) فرموویه تی: «لا
تَقُولُوا رَمَضَانَ، فَإِنَّ رَمَضَانَ اسْمٌ مِنْ أَسْمَاءِ اللَّهِ تَعَالَى، وَلَكِنْ قُولُوا: شَهْرُ رَمَضَانَ».^(۱)
واته: "مه لآین: رهمهزان. چونکه رهمهزان ناویکه له ناوه کانی خوای گه و ره. به لکو
بلآین: مانگی رهمهزان".

جا ئه م حدیسه حدیسیکی لاوازه و، ئیمامی (بِيَهْقِي) ش به لاوازی داناوه و،
لاوازیه که شی دیارو ئاشکرایه و، هیچ که سیکیش (رَمَضَانَ) ی له ریزی ناوه کانی
خوای گه و ره دا باس نه کردوه، له گه لآ نه وه ی که زۆریک له زانایان کتییان
سه باره ت به ناوه کانی خوای گه و ره داناوه.

بۆچوونی دروست - خواش له هه موو که س زانا تره - نه وه یه که ئیمامی
بوخاری له سه حیه که ی خو ی و، چهند زانایه کی (مُحَقِّق) یش بۆی چوون، که
هه رچۆن نه و وشه یه به کار به تریت ناپه سه ند نه. ئیمامی بوخاری فرموویه تی:
چونکه ناپه سه ندی ته نها به شه رع سابت ده بیت و، هیچ شتیکیش سه باره ت به

(۱) بروانه: سُنَنِ الْبِيَهْقِيِّ الْكُبْرَى / ۴ / ۲۰۱ / به ژماره: ۷۶۹۳.

ناپه‌سەندی ئەو جوۆره به کارهێتانه نه‌هاتوه. به‌لکو له چەند هەدیسیکدا هاتوه که دروسته بهو جوۆره به کار بهیتریت.

ئەو هەدیسانەش که لهو بارهوه له هەردوو صحیحە کهو له غەیری ئەوانیشدا هاتون، له زۆریدا نایه‌نه ههژمار.

خۆ ئە‌گەر کاتم هەبیت بۆ کۆکردنه‌وهی ئەو هەدیسانه، باوه‌رم وایه بگه‌نه دووسەد (٢٠٠) هەدیسی. به‌لام مەبه‌سته که به یه‌ك هەدیسی دیتە‌جی. بۆیه له‌باتی ئەوهی هەموو ئەو هەدیسانه بهیترین، تەنها ئەو هەدیسه به‌سه، که بۆمان رپوایه‌ت کراوه له هەردوو صحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أبو هُرَیْرَةَ) وه (خوای لی‌رازی بیت)، که پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) فه‌رموویه‌تی: «إِذَا جَاءَ رَمَضَانَ، فَتُحَتُّ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ، وَغُلِّقَتْ أَبْوَابُ النَّارِ، وَصُفِّدَتِ الشَّيَاطِينُ». (١) واته: "ئە‌گەر رە‌مه‌زان هات، دەر‌گاکانی به‌هه‌شت ده‌کرینه‌وه‌و، دەر‌گاکانی دۆزه‌خیش به‌توندی داده‌خرین‌و، شه‌یتانه‌کانیش به‌توندی کۆت و زنجیر ده‌کرین".

له هەندیک له رپوایه‌ته‌کانی هەردوو صحیحی بوخاری و موسلیمدا به‌م جوۆره هاتوه: (إِذَا دَخَلَ رَمَضَانَ).

له رپوایه‌تیکی ئیمامی موسلیمیشدا به‌م جوۆره هاتوه: (إِذَا كَانَ رَمَضَانَ).

هه‌روه‌ها له هەدیسی (صَحِيح) دا هاتوه، که پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) فه‌رموویه‌تی: (لَا تَقْدَمُوا رَمَضَانَ). (٢)

---

(١) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ٢ / ٦٧٢ / به ژماره: ١٨٠٠، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٢ / ٧٥٨ / به ژماره: ١٠٧٩.

(٢) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ٢ / ٦٧٦ / به ژماره: ١٨١٥، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٢ / ٧٦٢ / به ژماره: ١٠٨٢.

له حدیسی (صَحِيح) یشدا هاتوه، که پیغمبهری خوا (درودی خوی له سر بیت) فهرموویه تی: (بُنِي الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ). جا یه کیک لهو پینجه بریتیه له: (صَوْمُ رَمَضَانَ).^(۱)

ههروه ها گه لیک حدیسی تری لهم جوره هاتوه.

باسیک: {حوکمی ناوانی سوره ته کانی قورنانی پیروز}

یه کیک تری لهو ته عبرانه نهوه یه که له هندیک له زانایانی (مُتَقَدِّمِينَ) هوه نقل کراوه، که ناپه سه نده بوتریت: سوره تی (البقرة) و، سوره تی (الدخان) و (العنكبوت) و (الرؤم) و (الأحزاب) و..... هتد.

جا نهو زانایانه فهرموویانه: ده بیت بوتریت: نهو سوره ته ی که باسی (البقرة) ی تیدا یه، نهو سوره ته ی که باسی (النساء) ی تیدا یه، نیز هه بهم جوره.

منیش ده لیم: نه مهش هه له یه و، پیچه وانه ی سونه تی پیغمبهری خوی به (درودی خوی له سر بیت). چونکه له چهن دین حدیسا هاتوه، که له چهن دین جیگه دا نهو جوره به کاره یانه هاتوه. وه کو نهم فهرمایشته ی پیغمبهری خوا (درودی خوی له سر بیت): «الْآيَاتِ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ مَنْ قَرَأَهُمَا فِي لَيْلَةٍ، كَفَتَاهُ».^(۲) واته: "دوو نایه ته که ی کورتای سوره تی (البقرة)، نهو که سه ی له شهودا بیاخو ییت، به سی تی بو نوبی کردنه وه ی ئیمانی، یان له خراپه ی شهیتان و ناده میزادو له ناخوشی ده پیاریژن، یان جیگه ی شهونویژو باقی زیکره کانی تری بو ده گرنه وه".

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۱۲ / به ژماره: ۸، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۴۵ / به ژماره: ۱۶.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۴ / ۱۴۷۲ / به ژماره: ۳۷۸۶، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۵۵۴ / به ژماره: ۸۰۷.

جا نهم حدیسه له ههردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا هاتوهو،
هاووینه‌کانیشی له زۆریدا نایه‌نه هه‌ژمار.

باسیک: {دروسته بوتریت: (خوای گه‌وره ده‌فهرمویت)}

یه‌کیکی تر له‌و ته‌عبیرانه ئه‌وه‌یه که له پێشه‌وای پایه‌به‌رزنی شوینکه‌وتوان
(مُطَرَّف) ی کورپی (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (شَحَّير) هوه هاتوه (ره‌حمتی خوای لیبیت)، که ئه‌و
به‌ناپه‌سه‌ندی داناوه که سیک بلیت: "خوای گه‌وره له کتیبه‌که‌یدا ده‌فهرمویت". جا
ئه‌و فهرموویه‌تی: با بوتریت: "خوای گه‌وره فهرموویه‌تی". جا ره‌نگه ئه‌و بۆیه ئه‌و
ته‌عبیره‌ی یه‌که‌میان پێ ناپه‌سه‌ند بوه، چونکه فرمانه‌که‌ی رانه‌بردوه‌و، وا ده‌خوازیت
که خوای گه‌وره ئیسته‌یان له‌داها‌توودا وا ده‌فهرمویت. خو فهرمایشتی خوای
گه‌وره‌ش قه‌دیعه (واته: سه‌ره‌تاو کۆتایی نیه).

منیش ده‌لیم: ئه‌م قسه‌یه په‌سه‌ند نیه. چونکه له چه‌ندین حدیسی (صَحِيح) دا
ئه‌م جووره به‌کاره‌ینانه هاتوه‌و، منیش هه‌ندیکیانم له (شَرْحُ صَحِيحِ مُسْلِم) و له کتیبی
(التَّبَيَانِ فِي آدَابِ حَمَلَةِ الْقُرْآن) دا باس کردوه.

خوای گه‌وره‌ش فهرموویه‌تی: ﴿وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ﴾ [الطَّوْبَات: ٤] واته: {خوای
گه‌وره راست ده‌فهرمویت}.

له سه‌حیحی موسلیمیدا هاتوه له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أَبُو ذَرٍّ) هوه (خوای ن
رازی بیت)، که فهرموویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) فهرموویه‌تی:
﴿يَقُولُ اللَّهُ - عَزَّ وَجَلَّ - : ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا﴾ [الْعَلَام: ١٦٠] واته:

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: {نهو که‌سه‌ی کاریکی چاک بکات، ده‌قاتی نهو کاره
پاداشت وهرده‌گریت}.^(۱)

له صحیحی بوخاریشدا له ته‌فسیری نایه‌تی: ﴿لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا
تُحِبُّونَ﴾ دا هاتوه، که هاوه‌لی خوشه‌ویست (أَبُو طَلْحَةَ) (خوای لی‌رازی بیت)
فهرموویه‌تی: نه‌ی پیغه‌مبهری خوا، خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى
تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ﴾ [آل عِمْرَان: ۹۲] واته: {ئیوه ناگه‌نه پله‌ی چاکه‌کاری و، ناگه‌نه
به‌هه‌شت، هه‌تا لهو شتانه نه‌که‌ن به‌خه‌یر که خوشتان ده‌وین}.^(۲)

*****

*****

*****

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۶۸ / به ژماره: ۲۶۸۷.
(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۲ / ۵۳۰ / به ژماره: ۱۳۹۲. هه‌روه‌ها نیمامی موسلیمیش
ریوایه‌تی کردوه. بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۶۹۳ / به ژماره: ۹۹۸.

((کتییی نزاو پارانهوه گشتگیرهکان)) □

بزانه که مهبه‌ستمان لهم کتیبه باسکردنی هندیك دوعاو پارانه‌ویه، که له هموو کاتیکدا گرنگو و سونه‌تن، به‌یی به‌ستنه‌ویه‌یان به کاتیک یان حالیکی تایه‌تیه‌وه.

بشزانه که نه‌مه باسیکی زور فراوانه‌و، ناگونجیت سه‌رله‌په‌ری باس بکریت‌و، ناشگونجیت ناگاداری به‌سه‌ر ده‌یه‌کیدا په‌یدا بکریت. بویه من ته‌نھا نامازه به گرنگرین باسه‌کانی ده‌ده‌م.

جا یه‌که‌مین نزاو پارانه‌وه نه‌وانه‌ن که له قورنایی پیروزدا هتیراون‌و، خوای گه‌وره خه‌به‌ری داوه که پیغه‌مبه‌ران و بنده هه‌لبژێردراوه‌کانی کردوونیان، که نه‌وانیش زور و ناسراون.

هه‌ندیکیش له‌و نزاو پارانه‌وانه نه‌وانه‌ن که به سه‌حیحی له پیغه‌مبه‌ری خواوه هاتون (درودی خوای له‌سه‌ر بیت)، که نه‌و کردوونی، یان فی‌ری که‌سانی تری کرده‌ه. نه‌م به‌شش گه‌لیک زوره‌و، هه‌ندیکیمان له باسه‌کانی پیشوودا هیتاو، لی‌ره‌شدا کۆمه‌له نزاو پارانه‌ویه‌کی سه‌حیحی تر ده‌هینم، تا بخرینه پال نزاو پارانه‌وه‌کانی قورنایی پیروز. ته‌و فقیش ته‌نھا به‌ده‌ستی خوایه.

بۆمان پریوایه‌ت کراوه به‌چهند ریشه‌یه‌کی (صَحیح)، له (سُنن) ی ئیمامی (أبو داؤد) و (ترمذی) و (نسائی) و (ابن ماجه) دا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (نُعْمان) ی کوری (بشیر) هوه (حواله هه‌ردروکیان رازی بیت)، نه‌ویش له پیغه‌مبه‌ری خواوه (درودی خوای له‌سه‌ر بیت)، که فه‌رموویه‌تی: «الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ». واته: "نزاو پارانه‌وه له‌خوا گه‌وره‌ترین جو‌ری خواپه‌رسته‌یه (یان خواپه‌رستی راسته‌قینه‌یه‌و، شایانی نه‌ویه‌پیی بوتریت خواپه‌رستی، چونکه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر روو‌کردنه خوای گه‌وره‌و، پشت هه‌ل‌کردن له‌غه‌یری نه‌و)".

ئیمامی (تَرْمِذِيّ) فەرموویەتی: حەدیسێکی (حَسَن)ی (صَحِيح)ه.^(۱)

بۆشمان رپوایەت کراوە لە (سُنَن)ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد)دا، بە رشتەبەهێکی جوان (جَيِّد)، لە (عَائِشَةَ)ی دایکی ئیماندارانەوه (خوای لێ رازی بیت)، کە فەرموویەتی: پێغەمبەری خوا (درودی خوای لەسەر بیت) حەزی لەو نزاو پارانەوانە دەکرد، کە داگرەوهو گشتگیر بوون بۆ خەیری دنیاو دواڕۆژ (یان وشەکانیان کەم بوونو، ماناکانیان فراوان و زۆر بوون)و، بێجگە لەمانە دوعای تری نەدەکرد.^(۲)

بۆشمان رپوایەت کراوە لە هەردوو کتیبەکە ی ئیمامی (تَرْمِذِيّ) و (ابن ماجه)دا، لە هاوێلی خۆشەویست (أَبُو هُرَيْرَةَ)وه (خوای لێ رازی بیت)، ئەویش لە پێغەمبەری خواوه (درودی خوای لەسەر بیت)، کە فەرموویەتی: «لَيْسَ شَيْءٌ أَكْرَمَ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى مِنَ الدُّعَاءِ».^(۳) واتە: "هیچ شتێک نیه بەلای خواوه لە نزاو پارانەوه بەرپزتر بیت".

بۆشمان رپوایەت کراوە لە کتیبەکە ی ئیمامی (تَرْمِذِيّ)دا، لە هاوێلی خۆشەویست (أَبُو هُرَيْرَةَ)وه (خوای لێ رازی بیت)، کە فەرموویەتی: پێغەمبەری خوا (درودی خوای لەسەر بیت) «مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَسْتَجِيبَ اللَّهُ تَعَالَى لَهُ عِنْدَ

---

(۱) بروانە: سُنُنُ أَبِي دَاوُدَ / ۱ / ۴۶۶ / بە ژمارە: ۱۴۷۹، و سُنُنُ التَّرْمِذِيّ / ۵ / ۲۱۱ / بە ژمارە: ۲۹۶۹، و سُنُنُ التَّسَائِيّ الْكُبْرَى / ۶ / ۴۵۰ / بە ژمارە: ۱۱۴۶۴، و سُنُنُ ابْنِ مَاجَهَ / ۲ / ۱۲۵۸ / بە ژمارە: ۳۸۲۸.

(۲) بروانە: سُنُنُ أَبِي دَاوُدَ / ۱ / ۴۶۷ / بە ژمارە: ۱۴۸۲. ئیمامی (حَاكِم)یش رپوایەتی کردووە، فەرموویەتی: رشتەکە ی (صَحِيح)ه. بروانە: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۷۲۳ / بە ژمارە: ۱۹۷۸.

(۳) بروانە: سُنُنُ التَّرْمِذِيّ / ۵ / ۴۵۵ / بە ژمارە: ۳۳۷۰، و سُنُنُ ابْنِ مَاجَهَ / ۲ / ۱۲۵۸ / بە ژمارە: ۳۸۲۹. هەروەها شیخی (ابن حبان) و ئیمامی (حَاكِم)یش رپوایەتیان کردووە، ئیمامی (حَاكِم) فەرموویەتی: رشتەکە ی (صَحِيح)ه. بروانە: صَحِيحُ ابْنِ حَبَّانٍ / ۳ / ۱۵۱ / بە ژمارە: ۸۷۰، وَالْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۶۶۶ / بە ژمارە: ۱۸۰۱.

الشَّدَائِدِ وَالْكَرْبِ، فَلْيُكْثِرِ الدُّعَاءَ فِي الرَّخَاءِ». (۱) واته: "نهو كهسهی بئی خوشه له کاتی تهنگانه و نارِههتی و خهمو خهفتهدا نزاو پارانهوهی لی وهربگیریت، با له کاتی خوشی و له شساغیدا زۆر بپاریتهوه".

بۆشمان ریوایهت کراوه له ههردوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوهلی خوشهویست (أَنَسٌ) هوه (خرای لی رازی بیت)، که زۆرتسین دوعای پیغهمبهری خوا (درودی خوی لهسر بیت) ئەمه بوه: «اللَّهُمَّ، آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ». (۲)

نیمامی موسلیم له ریوایهته کهی خۆیدا ئەمهشی زیاد کردوه: راوی هه دیسه که فهرموویهتی: (أَنَسٌ) یش نه گهر بیویستایه یهک دوعا بکات، ئەم دوعایهی ده کردو، نه گهر بیشیویستایه دوعا بکات، ئەم دوعایهی له ناودا ده کرد.

بۆشمان ریوایهت کراوه له سهحیحی موسلیمدا، له هاوهلی خوشهویست (أَبْنُ مَسْعُودٌ) هوه (خرای لی رازی بیت)، که پیغهمبهری خوا (درودی خوی لهسر بیت) فهرموویهتی: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَىٰ وَالْتَّقَىٰ وَالْعَفَافَ وَالْغِنَىٰ». (۳) واته: "خوایه، من داوای رینمووی و ترسی خۆت و داوینپاکی و بی نیازیت لی ده کهم".

بۆشمان ریوایهت کراوه له سهحیحی موسلیمدا، له هاوهلی خوشهویست (طَارِقُ بْنُ كَرْبٍ) کوری (أَشْجَعِي) هوه (خرای لی رازی بیت)، که فهرموویهتی: نه گهر پیاویک موسولمان بوایه پیغهمبهری خوا (درودی خوی لهسر بیت) فیسی نویژی

---

(۱) بروانه: سُنُّ التِّرْمِذِيِّ / ۵ / ۴۶۲ / به ژماره: ۳۳۸۲. نیمامی (حَاكِم) یش ریوایهتی کردوه، فهرموویهتی: رشته کهی (صَحِيح) هه. بروانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۷۲۹ / به ژماره: ۱۹۹۷.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۷۴ / به ژماره: ۶۰۲۶، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۷۰ / به ژماره: ۲۶۹۰.

(۳) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۸۷ / به ژماره: ۲۷۲۱.

ده کردو، پاشان فهرمانی بی ده کرد، که بهم چهند وشهیه پاپرتهوه: «اللَّهُمَّ، اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي». ^(۱) واته: "خوایه، لیم خوشبهو، بهزه بیت پیمدا بیتهوهو، ریتموویم بکهو، بیوهی و له شساغم بکهو، رزق و رۆزی حه لآلم بدهری".

له ریوایه تیکی تری نیمامی موسلیمدا له (طَارِق)هوه هاتوه، که نهو گویی له پیغه مبهری خوا بوه، کاتیک پیاویک هاتوه بو خزمه تیو، عهرزی کردوه: "نهی پیغه مبهری خوا، چون پاپرتمهوه نه گهر داوا له پهروه ردگارم بکهم؟" پیغه مبهریش فهرموویه تی: "بلی: (اللَّهُمَّ، اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي). چونکه نه مانه داگره وهن به سهر خه یرو خوشی دنیاو دوا رۆژدا. ^(۲)

بو شمان ریوایهت کراوه له سه حیجی موسلیمدا، له هاوه لی خوشه ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (عَمْرُو) ی کورپی (عَاص)هوه (خوا له خوی و باوکی شی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سهر بیت) فهرموویه تی: «اللَّهُمَّ، يَا مُصْرَفَ الْقُلُوبِ، صَرَّفْ قُلُوبَنَا عَلَى طَاعَتِكَ». ^(۳) واته: "خوایه، نهی گۆره رو وه رچه رختنه ری دلّه کان، دلّه کائمان بگۆرهو، وه ریان بچه رختنه بو گویر ایه لی خوت".

بو شمان ریوایهت کراوه له ههردوو سه حیجی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه لی خوشه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوی لی رازی بیت)، نهویش له پیغه مبهری خواوه (درودی خوی له سهر بیت)، که فهرموویه تی: «تَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ، وَدَرَكِ الشَّقَاءِ، وَسُوءِ الْقَضَاءِ، وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ». ^(۱) واته: "پهنا به خوا بگرن له: به لای وه رسکهرو

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۷۳ / به ژماره: ۲۶۹۷.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۷۳ / به ژماره: ۲۶۹۷.

(۳) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۴۵ / به ژماره: ۲۶۵۴.

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۶ / ۲۴۴۰ / به ژماره: ۶۲۴۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۸۰.

/ به ژماره: ۲۷۰۷.

کفتکه‌رو، له گه‌یشتن به به‌دبه‌ختی و نه‌گبه‌تی‌و، له قه‌زاو قه‌ده‌ریک، که نار‌ه‌حه‌تی‌و زه‌حه‌تی‌و تیداییت بو دین و دنیاو لاشه‌و مال‌و حال‌و چاره‌نووسمان‌و، له شاده‌کامی‌و خوش‌خال‌بوونی دوژمنه‌کان به تیکه‌وتن و لیقه‌ومانی نیوه^۱.

له ریوایه‌تیکیشدا له زانای پایه‌به‌رز {سُفیان} ی کوری (عُیْنَة) وه هاتوه، که فه‌رموویه‌تی: له حه‌دیه‌سه‌که‌دا سی شت هه‌یه‌و، منیش دانه‌یه‌کم بو زیاد کردوون‌و، ناشزانم کامه‌یانه^(۱).

له ریوایه‌تیکیشدا (سُفیان) فه‌رموویه‌تی: گو‌مانم هه‌یه که یه‌کیکیانم زیاد کردوه^(۲).

بو شمان ریوایه‌ت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (أنس) هوه (خوای لی‌رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) فه‌رموویه‌تی: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ، وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ، وَالْهَرَمِ، وَالْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ»^(۳). واته: "خوایه په‌نات بی ده‌گرم له بی‌کاره‌یی و ته‌مه‌لی و ته‌وه‌زه‌لی و ترسنوکی و پیربوون و په‌ککه‌وتن و چروکی و ره‌زیلی. په‌ناشت بی ده‌گرم له سزای ناو گو‌رو، له فیتنه و ناشوویی ژیان و مردن".

له ریوایه‌تیکدا نه‌مه‌ش هاتوه: «وَضَلَعِ الدِّينِ، وَعَلْبَةِ الرَّجَالِ»^(۱). واته: "له قورسایی و نار‌ه‌حه‌تی قه‌رزاری‌و، له زال‌بوونی پیاوان به‌سه‌رمدا".

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۳۶ / به ژماره: ۵۹۸۷.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۸۰ / به ژماره: ۲۷۰۷.

(۳) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۰۳۹ / به ژماره: ۲۶۶۸، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۷۹ / به ژماره: ۲۷۰۶.

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۰۵۹ / به ژماره: ۲۷۳۶.

بوشمان ریوایهت کراوه له ههردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی
 خۆشه‌ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (عَمْرُو) ی کورپی (عَاص) سه‌وه، ئه‌ویش له ئیمامی
 (أَبُو بَكْر) سه‌وه (خوا له هه‌ر سیکه‌یان رازی بیته)، که ئه‌و عه‌رز ی پیغه‌مبه‌ری خوای کرده
 (درودی خوای له‌سه‌ر بیته): "دوعایه‌کم فی‌ر بکه، تا له نوێژدا بیکه‌م". پیغه‌مه‌ریش
 فه‌رمووی: بلی: «اللَّهُمَّ، إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ،
 فَاعْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ، وَارْحَمْنِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ». (۱) واته: "خوایه،
 من سه‌مه‌یکی زۆرم له خۆم کرده‌و، ته‌نها جه‌نابیشته له تاوانه‌کان خۆش ده‌بیته.
 ده‌ی به لوتفی خۆت لیم خۆشبه‌و، ره‌حم بی بکه، چونکه تو زاتیک ی تاوانه‌خش و
 مه‌ره‌بانیت".

منیش ده‌لیم: وشه‌ی (کَثِيرًا) به (کَثِيرًا) یش ریوایهت کراوه‌و، پیشتریش له
 (زیکره‌کانی نوێژ) دا باسمان کرد. بۆیه سونه‌ته که‌سی دوعاکه‌ر بلیته: (کَثِيرًا)
 کَثِيرًا) و، هه‌ردوو کیان به‌یه که‌وه کۆبکاته‌وه.

جا ئه‌م دوعایه‌ ئه‌گه‌ر چی سه‌باره‌ت به نوێژ هاته‌و، به‌لام دوعایه‌ کی جوانی
 گرانبه‌های سه‌حیحه. بۆیه سونه‌ته له هه‌موو کات و شوێنیکدا بکریته‌و، له
 ریوایه‌تیکیشدا هاته‌و (که بریته له ریوایه‌ته‌که‌ی ئیمامی موسلیم)، ئیمامی (أَبُو بَكْر)
 فه‌رموویه‌تی: "دوعایه‌کم فی‌ر بکه، تا (له نوێژدا) له ماله‌وه‌دا بیکه‌م".

بوشمان ریوایهت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی
 خۆشه‌ویست (أَبُو مُوسَى) ی (أَشْعَرِي) سه‌وه (خوای لی رازی بیته)، ئه‌ویش له پیغه‌مبه‌ری
 خواوه (درودی خوای له‌سه‌ر بیته)، که ئه‌م دوعایه‌ ده‌کرد: «اللَّهُمَّ، اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي،
 وَجَهْلِي، وَإِسْرَافِي فِي أَمْرِي، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي. اللَّهُمَّ، اغْفِرْ لِي جَدِّي، وَهَزْلِي،
 وَخَطِيئِي، وَعَمْدِي، وَكُلَّ ذَلِكَ عِنْدِي. اللَّهُمَّ، اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ، وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۱ / ۲۸۶ / به ژماره: ۷۹۹، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۷۸ /

به ژماره: ۲۷۰۵.

أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا أَعْلَمَ بِهِ مَنِّي، أَنْتَ الْمُقَدِّمُ، وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ، وَأَنْتَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»^(۱) واته: "خوایه، له هه‌له و نه‌فامی و زیاده‌ره‌ویم خوشبه‌و، له‌و تاوانه‌ش که جه‌نابت له‌خۆم زیاتر ناگات لیته‌تی. خوایه، له تاوانه‌کام خوشبه، نه‌وانه‌ی بده‌ستی نه‌نقه‌ست کردوومن‌و، نه‌وانه‌ش به‌گالته کردوومن‌و، نه‌وانه‌ش به‌هه‌له کردوومن، که هه‌مووشیانم هه‌یه. خوایه له‌و تاوانانهم خوشبه، که پیشتر کردوومن‌و، له‌وانه‌ش که دواتر ده‌یانکه‌م، نه‌وانه‌ی به‌نه‌ینی و په‌نهانی نه‌نجامم داون‌و، نه‌وانه‌ش به‌ناشکرا کردوومن‌و، له‌و تاوانه‌ش که جه‌نابت له‌خۆم زیاتر ناگات لیته‌تی. بریارده‌ری پیشکه‌وتن و دواکه‌وتن هه‌ر تو‌ی، تو‌ش توانات به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا هه‌یه".

بۆشمان ریوایه‌ت کراوه له‌ سه‌حیحی موسلیمدا، له (عَائِشَةَ) ی دایکی نیماندارانه‌وه (خوای لێ‌رازی بیته)، که پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیته) له‌ نزاو پارانه‌وه که‌یدا ده‌یفه‌رموو: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَمِلْتُ، وَمِنْ شَرِّ مَا لَمْ أَعْمَلْ»^(۲) واته: "خوایه، په‌نات پی‌ ده‌گرم له‌ شه‌رو خراپه‌ی نه‌و کاره‌ی که کردوومه‌و، نه‌وه‌ش که نه‌مکرده‌ه".

بۆشمان ریوایه‌ت کراوه له‌ سه‌حیحی موسلیمدا، له‌ هاوه‌لی خوشه‌ویست (ابنُ عُمَرَ) هوه (خوا له‌ هه‌ردوکیان رازی بیته)، که فه‌رمویه‌تی: نزاو پارانه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیته) نه‌مه‌ بوه: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ، وَتَحَوُّلِ عَافِيَتِكَ، وَفَجَاءَةِ نِقْمَتِكَ، وَجَمِيعِ سُخْطِكَ»^(۱) واته: "خوایه، په‌نات پی‌ ده‌گرم له‌ نه‌مانی نازو نیعه‌ته‌کانت‌و، له‌ گۆرانی بیوه‌یی و له‌سه‌ساعی بۆ نه‌هامه‌تی و

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۵۰ / به‌ ژماره: ۶۰۳۵، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۸۷ / به‌ ژماره: ۲۷۱۹.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۸۶ / به‌ ژماره: ۲۷۱۶.

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۹۷ / به‌ ژماره: ۲۷۳۹.

نه خوشی و، له تۆله‌ی کتوپرو ناگه‌هانو، له هه‌موو نه‌و کارانه‌ی، که مایه‌یی توره‌یی و ره‌نجاندنی تویه".

بۆشمان ریوایه‌ت کراوه له سه‌حیحی موسلیمدا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (زید) ی کوری (أرقم) سه‌وه (خوای ئی رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: "منیش هه‌ر نه‌و نزاو پارانه‌وه‌تان پی ده‌لیم، که کاتی خۆی پیغه‌مبه‌ری خوا ده‌یکردن"، نه‌و ده‌یفه‌رموو: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ، وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ، وَالْبُخْلِ، وَالْهَمِّ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ. اللَّهُمَّ، آتِ نَفْسِي تَقْوَاهَا، وَزَكَّاهَا، أَنْتَ خَيْرُ مَنْ زَكَّاهَا، أَنْتَ وَلِيُّهَا وَمَوْلَاهَا. اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ، وَمِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ، وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ، وَمِنْ دَعْوَةٍ لَا يُسْتَجَابُ لَهَا».^(۱) واته: "خوایه، من په‌نات پی ده‌گرم له نه‌توانکاری و، ته‌مه‌لی و، ترسنۆکی و، ره‌زیلی و رژی و، خه‌م و خه‌فته و، سزای ناو گۆر. خوایه ترسی خۆت بجه‌ره ناو دل‌مه‌وه و، پالفته و خاوتنی بکه‌ره‌وه، چونکه تو باشترین که‌سیت بو پاک‌کردنه‌وه‌ی، هه‌ر تو‌ش خاوه‌ن و دل‌سۆزو سه‌ره‌رشتیاری دل‌تو ده‌روونی. خوایه، من په‌نات پی ده‌گرم له زانستیک که سوودی نه‌بیته و، له دل‌تیک که ملکه‌ج نه‌بیته و را نه‌چله‌کیت و، له نه‌فس و ده‌روونیکیش که تیر نه‌بیته و، له نزاو پارانه‌وه‌یه‌کیش، که وه‌رنه‌گیریت و گیرا نه‌بیته".

بۆشمان ریوایه‌ت کراوه له سه‌حیحی موسلیمدا، له ئیمامی (علی) سه‌وه (خوای ئی رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت) فه‌رموویه‌تی: بلی: «اللَّهُمَّ، اهْدِنِي، وَسَدِّدْنِي».^(۱) واته: "خوایه، بجه‌ره سه‌ر ریگه‌ی راست و ریتموویم بکه‌و، ریگ و راوه‌ستاوم بکه".

له ریوایه‌تیکیشدا فه‌رموویه‌تی: بلی: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى وَالسَّدَادَ».^(۲)

(۱) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٤ / ٢٠٨٨ / به ژماره: ٢٧٢٢.

(۱) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٤ / ٢٠٩٠ / به ژماره: ٢٧٢٥.

(۲) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٤ / ٢٠٩٠ / به ژماره: ٢٧٢٥.

بوشمان رپوایهت کراوه له سه‌حیحی موسلیمدا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (سَعْدِی کورپی (أَبُو وَقَّاصٍ) هوه (خوای لی‌رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: "عه‌ره‌بیکی ده‌شته‌کی هاته خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) و، عه‌رزی کرد: "ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، زی‌کری‌کم فیر بکه، تا بیکه‌م" پیغه‌مبه‌ریش فه‌رمووی: بلی: «لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ». جا کابرا عه‌رزی کرد: "ئه‌مانه بو په‌روه‌دگارم بوون، ئه‌ی چی بو خۆم؟" پیغه‌مبه‌ریش فه‌رمووی: بلی: «اللَّهُمَّ، اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَارْزُقْنِي، وَعَافِنِي». جا راوی حه‌دیسه‌که له وشه‌ی (عَافِنِي) دا گومانی هه‌یه.^(۱)

بوشمان رپوایهت کراوه له سه‌حیحی موسلیمدا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی‌رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت)، فه‌رموویه‌تی: «اللَّهُمَّ، أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةٌ أَمْرِي، وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي، وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي فِيهَا مَعَادِي، وَاجْعَلْ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ، وَاجْعَلْ الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ». (۲) واته: "خوایه، دین و ئاینه‌که‌م بو سازو رپنک و پینک بکه، که مایه‌ی پارێزرانی هه‌موو کاروباری‌که‌مه. دنیا‌که‌شم بو سازو رپنک و پینک بکه، که بژێوی و گوزه‌رانی تێدا‌یه. دوا‌پۆژی‌شم سازو سه‌لامه‌ت بکه، که تێیدا ده‌گه‌رێمه‌وه خزمه‌تی تۆو زیندوو ده‌کرێمه‌وه. ژیا‌نی دنیا‌شم بکه به هۆ‌کاری زیاد‌بوونی هه‌موو خه‌یرو چاکه‌یه‌ک. مردن‌یشم بکه به مایه‌ی حه‌سانه‌وه و رزگار‌بوونم له هه‌موو شه‌رو خراپه‌یه‌ک".

بوشمان رپوایهت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (ابن عَبَّاسٍ) هوه (خوای له‌سه‌ر دووکیان را‌زی بیت)، که پیغه‌مبه‌ری خوا

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۷۲ / به ژماره: ۲۶۹۶.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۸۷ / به ژماره: ۲۷۲۰.

(درودی خوی لسریت)، فرموده‌تی: «اللَّهُمَّ، لَكَ أَسْلَمْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَإِلَيْكَ أَنْبْتُ، وَبِكَ خَاصَمْتُ. اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِعِزَّتِكَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَنْ تُضِلَّنِي، أَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ، وَالْجِنُّ وَالْإِنْسُ يَمُوتُونَ». (۱) واته: "خوایه، من فرمانبرداری برپاره کانی تو، نیمان و باورم به تو هیناوه، پشتم به تو بهستوه، به نام بو تو هیناوه، بو خزمه‌تی تو گهراومه‌توه و کاروبارم به تو سپاردوه، به پشتمستن به لوتفی تو ده‌چم به گزی ناحزانددا. خوایه، من پهنا ده‌گرم به گوره‌یی و ده‌سه‌لانی تو، که هیچ په‌سر اوئیکی راسته‌قینه نیه بینجه له تو، په‌نات بی ده‌گرم له‌وهی که گو‌م‌رام بکه‌یت و، له‌رینگه لام بده‌یت. تو نه‌و زاته زینله‌وهی، که نامریت و، هه‌موو جنوکه و ناده‌میزاده‌کان ده‌مرن".

بو‌شمان ریوایه‌ت کراوه له (سُنن‌ی نیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تِرْمِذِي) و (تَسَائِي) و (أَبْنُ مَاجَه) دا، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (بُرَيْدَةَ) وه (خوای لی‌رازی‌یت)، که جاریک پی‌غمبری خوا (درودی خوی لسریت)، گوئی لی‌وو پاوئیک ده‌یوت: (اللَّهُمَّ، إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ إِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ، وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفْوًا أَحَدًا). واته: "خوایه، من لی‌ت ده‌پاریمه‌وه به‌وهی، که شایه‌تی ده‌دهم تو خوای و، هیچ په‌سر اوئیکی راسته‌قینه نیه بینجه له تو، تا‌کو ته‌نهای و، جینگه‌ی رازو نیازیت و خو‌شت بی‌نیازی، تو نه‌و خوایه‌ی، که که‌سی لی‌ نه‌بوه و، له که‌سیش نه‌بوه و، که‌سیش هاو‌وتنه‌و هاو‌وشی‌وهی نیه". پی‌غمبریش فرمودی: «لَقَدْ سَأَلَتَ اللَّهُ تَعَالَى بِالْإِسْمِ الَّذِي إِذَا سُئِلَ بِهِ أُعْطِيَ، وَإِذَا دُعِيَ أَجَابَ». واته: "به‌راستی تو به‌و ناوه‌ی خوی گه‌وره لی‌ پارایمه‌وه داوت لی‌ کرد، که نه‌گه‌ر به‌و ناوه داوای هه‌رچی لی‌ بکریت، ده‌یه‌خشیت و، نه‌گه‌ر نزاو پارانه‌وه‌شی له خزمه‌تدا بکریت، گرای ده‌کات و وه‌لامی ده‌داته‌وه".

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۶ / ۲۶۸۸ - ۲۶۸۹ / به هردو ژماره: ۶۹۴۸ و ۶۹۵۰،

وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۸۶ / به ژماره: ۲۷۱۷.

له ریوایه تیکیشدا هاتوه، که فهرموویه تی: «لَقَدْ سَأَلْتُ اللَّهَ بِاسْمِهِ الْأَعْظَمِ».

ئیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ه^(۱).

بو شمان ریوایهت کراوه له (سُنن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (نَسَائِي) دا، له هاوه لی خو شه ویست (أَنَس) هوه (خوای لی رازی بیت)، که جاریک له خزمه تی پیغه مبهری خوادا دانیشتهووم، پیاوئیکیش نوژی ده کرد. پاشان پاراپه وهو، وتی: (اللَّهُمَّ، إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَنَّانُ، بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ). واته: "خوایه، من لیت ده پاریمه وهو داوات لی ده کهم، که سوپاس و ستایش هه شایسته ی تویهو، هیچ په رستراویکی راسته قینهش نیه بیجگه له تو، که خاوه نی منهت و نازو نیعمه تی زوری به سه رمانه وه، داهینه ری زهوی و ناسمانه کانیت، نه ی خاوه نی شکومه ندی و به خشش و ریز، نه ی زیندووی بی سه ره تاو بی کۆتا، نه ی چاودتیر و راپه رینه ری کاروباری بوونه وهه ران". پیغه مبه ریش (دروردی خوای له سه ر بیت) فهرمووی: «لَقَدْ دَعَا اللَّهَ تَعَالَى بِاسْمِهِ الْعَظِيمِ الَّذِي إِذَا دُعِيَ بِهِ، أَجَابَ، وَإِذَا سُئِلَ بِهِ، أُعْطِيَ». ^(۲) واته: "به راستی نه وه پیاوه بهو ناوه گه وره یه ی خوای گه وره لئی پاراپه وهو داوای لی کرد، که نه گه ر بهو ناوه نزاو پارانه وهی له خزمه تدا بکریت، گیرای ده کات و وه لآمی ده داته وهو، نه گه ر داواشی لی بکریت، ده یه خشیت".

---

(۱) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُدَ / ۱ / ۴۶۹ / به ژماره: ۱۴۹۳، و سُننُ التَّرْمِذِي / ۵ / ۵۱۵ / به ژماره: ۳۴۷۵، و سُننُ النَّسَائِي الكُبْرَى / ۴ / ۳۹۴ / به ژماره: ۷۶۶۶، و سُننُ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۲۶۷ / به ژماره: ۳۸۵۷.

(۲) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُدَ / ۱ / ۴۷۰ / به ژماره: ۱۴۹۵، و سُننُ النَّسَائِي الكُبْرَى / ۱ / ۳۸۶ / به ژماره: ۱۲۲۳. ههروه ها شیخی (ابن حبان) و ئیمامی (حاکم) یش ریوایه تیان کرده. بروانه: صَحِيحُ ابْنِ حَبَّانَ / ۳ / ۱۷۵ / به ژماره: ۸۹۳، و الْمُسْتَدْرَكُ عَلَي الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۶۸۳ / به ژماره: ۱۸۵۷.

بوشمان ربوایهت کراوه له (سُنن) ی نیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تِرْمِذِي) و (نَسَائِي) و (أَبْنُ مَاجَه) دا، به چهند رشتهیه کی (صَحِيح)، له (عَائِشَةَ) ی دایکی نیماندارانه وه (خوای لی رازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت)، بهم چهند وشهیه ده پارایه وه: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ النَّارِ، وَعَذَابِ النَّارِ، وَمَنْ شَرَّ الْغَنَى وَالْفَقْرِ». واته: "خوایه، من په نا به تو ده گرم له فیتنه و ناشووب و سزای ئاگری دوزه خو، له خراپه و شهری پاره داری و نه داری".

جا نه مه ده قی ربوایه ته که ی نیمامی (أَبُو دَاوُد) وه، نیمامی (تِرْمِذِي) ش فرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ی (صَحِيح) ه. ^(۱)

بوشمان ربوایهت کراوه له کتیه که ی نیمامی (تِرْمِذِي) دا، له (زِيَاد) ی کوری (عِلَاقَةَ) وه، نه ویش له مامه یه وه - که بریتیه له هاوه لی خو شه ویست (قُطْبَةَ) ی کوری (مَالِك) (خوای لی رازی بیت) - نه ویش له پیغه مبهری خوا وه (درودی خوای له سر بیت)، که فرموویه تی: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ مُنْكَرَاتِ الْأَخْلَاقِ وَالْأَعْمَالِ وَالْأَهْوَاءِ». واته: "خوایه، من په نا به تو ده گرم له ئاکار و کردار و ئاره زووی خراپ و ناپه سه ند".

نیمامی (تِرْمِذِي) فرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ه. ^(۱)

---

(۱) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۴۸۲ / به ژماره: ۱۵۴۳، و سُننُ التِّرْمِذِي / ۵ / ۵۲۵ / به ژماره: ۳۴۹۵، و سُننُ النَّسَائِي / ۸ / ۲۶۲ / به ژماره: ۵۴۶۶، و سُننُ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۲۶۲ / به ژماره: ۳۸۳۸. ههروه ها نیمامی بوخاری و موسلیمیش نه م حه دیسه یان به ده قیکی دریزتر ربوایهت کرده. بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِي / ۵ / ۲۳۴۱ / به ژماره: ۶۰۰۷، و صَحِيحُ مُسْلِم / ۴ / ۲۰۷۸ / به ژماره: ۵۸۹.

(۱) بروانه: سُننُ التِّرْمِذِي / ۵ / ۵۷۵ / به ژماره: ۳۵۹۱. نیمامی (حَاكِم) یش ربوایه تی کرده وه، فرموویه تی: رشته که ی (صَحِيح) ه له سه ر مه رچی نیمامی موسلیم. بروانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَي الصَّحِيحَيْن / ۴ / ۴۹۷ / به ژماره: ۱۹۰۴.

بوشمان ریویات کراوه له (سُننِ یِمَامِی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) و (نَسَائِي) دا، له هاوهلی خوشهویست (شَکَل) ی کوری (حُمَيْد) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: "عهرزی پیغمبهری خوام کرد: نهی پیغمبهری خوا، نزاو پارانه وهم فیر بکه". نهویش فهرمووی: بَلَى: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ سَمْعِي، وَمِنْ شَرِّ بَصَرِي، وَمِنْ شَرِّ لِسَانِي، وَمِنْ شَرِّ قَلْبِي، وَمِنْ شَرِّ مَنِّي». واته: "خوایه، من پهنا به تو ده گرم له شهرو خراپه ی هیزی بیستم (تا شتی خراپ و نارپه وای پی نه بیسم) و، له شهرو خراپه ی بینیم (تا شتی خراپ و نارپه وای پی نه بینم) و، له شهرو خراپه ی زمام (تا قسه ی خراپ و نارپه وای پی نه کم) و، له شهرو خراپه ی دلّم (تا بیروباوهری خراپ و سیفته تی ناشیرینی تی نه چیت) و، له شهرو تووی خوم (تا زورم بو نه هیئت و، زال نه بیت به سهرمدا، بو کردنی داوینپسی، یان پیشه کیه کانی)".

یِمَامِی (تَرْمِذِي) فهرموویه تی: حه دیستکی (حَسَن) ه.^(۱)

بوشمان ریویات کراوه له ههردوو کتیه که ی یِمَامِی (أَبُو دَاوُد) و (نَسَائِي) دا، به دوو رشته ی (صَحِيح)، له هاوهلی خوشهویست (أَس) هوه (خوای لی رازی بیت)، که پیغمبهری خوا (درودی خوای له سر بیت) فهرموویه تی: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبَرَصِ، وَالْجُنُونِ، وَالْجُدَامِ، وَسَيِّءِ الْأَسْقَامِ». ^(۱) واته: "خوایه من پهنا به تو ده گرم له به له کی و، له شیتی و، له گولی و، له نه خوشیه پس و خراپه کان".

---

(۱) پروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۴۸۳ / به ژماره: ۱۵۵۱، و سُننُ التَّرْمِذِي / ۵ / ۵۲۳ / به ژماره: ۳۴۹۲، و سُننُ النَّسَائِي / ۸ / ۲۵۹ / به ژماره: ۵۴۵۵. یِمَامِی (حَاكِم) یش ریویات تی کرده و، فهرموویه تی: رشته که ی (صَحِيح) ه. پروانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَي الصَّحِيحَيْنِ / ۵ / ۱ / به ژماره: ۱۹۰۸.

(۱) پروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۴۸۴ / به ژماره: ۱۵۵۴، و سُننُ النَّسَائِي / ۸ / ۲۷۰ / به ژماره: ۵۴۹۳.

بوشمان ریوایهت کراوه له هەردوو کتیبی بوخاری و موسلیمدا، له هاوہلی خوڤشەویست (أبو اليسر) ەوہ (خوای لی رازی بیت)، کہ پیغەمبەری خوا (دروودی خوای لەسەر بیت) فەرموویەتی: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَدْمِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ التَّرَدِّي، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَرَقِ وَالْحَرَقِ وَالْهَرَمِ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ يَتَخَبَّطَنِي الشَّيْطَانُ عِنْدَ الْمَوْتِ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَمُوتَ فِي سَبِيلِكَ مُدْبِرًا، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَمُوتَ لَدِيغًا». (١) واتە: "خوایە من پەنا بەتۆ دەگرم لە داھەرۆژانی شتیک بەسەرمداو، پەناشت پی دەگرم لە کەوتنەخوارەو، لە خنکانو، لە سووتانو، لە پیری و پەککەوتن. پەناشت پی دەگرم کہ لە کاتی مردندا شەیتان دەستم لی بشیوینیت و دین و عقلم لی بشیوینیت. پەناشت پی دەگرم کہ لە ریگەیی تۆدا بە پشەتھەلکردویی بمرمو، پەناشت پی دەگرم، کہ بە پیوەدانی گیانلەبەریکی ژەھردار بمرم".

جا ئەمە دەقی یەکیک لە ئیمامی (أبو داؤد) ەو، لە ریوایەتیکی تریدا ئەمەش ھاتوہ: (وَالْعَمَّ).

بوشمان ریوایهت کراوه له هەردوو کتیبە کە ی ئیمامی (أبو داؤد) و (نَسَائِي) دا، بە رشتەیی کی (صَحِيح)، له هاوہلی خوڤشەویست (أبو هُرَيْرَةَ) ەوہ (خوای لی رازی بیت)، کہ فەرموویەتی: پیغەمبەری خوا (دروودی خوای لەسەر بیت) فەرموویەتی: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُوعِ، فَإِنَّهُ بِنَسِ الضَّجِيعِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخِيَانَةِ، فَإِنَّهَا بِنَسِ الْبِطَانَةِ». (١) واتە: "خوایە من پەنات پی دەگرم لە برستی، کہ هاوونوینیکی خراپ و بەدە. پەناشت پی دەگرم لە خیانەت و ناپاکی، کہ ناواخنیکی خراپ و بەدە".

(١) بروانە: سَنُنُ أَبِي دَاؤُدَ / ١ / ٤٨٤ / بە ژمارە: ١٥٥٢، وَسَنُنُ النَّسَائِي / ٨ / ٢٨٢ / بە ژمارە: ٥٥٣١. ئیمامی (حَاكِم) ییش ریوایەتی کردو، فەرموویەتی: رشتە کە ی (صَحِيح) ە. بروانە: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ٤ / ٤٩٦ / بە ژمارە: ١٩٠٣.

(١) بروانە: سَنُنُ أَبِي دَاؤُدَ / ١ / ٤٨٣ / بە ژمارە: ١٥٤٧، وَسَنُنُ النَّسَائِي / ٨ / ٢٦٣ / بە ژمارە: ٥٤٦٨.

بوشمان ریوایهت کراوه له کتیبه‌که‌ی نیمامی (تَرْمِذِيّ) دا، له نیمامی (عَلِيّ) هوه (خوای لی رازی بیت)، که کۆیله‌یه‌کی نوسراو بو کراو (مُكَاتَّب) هات بو خزمه‌تی و، عه‌رزى کرد: "توانام نیه نه‌وه‌ی له نوسراوه‌که‌مدا هاتوه بیده‌م، تو هاو کاریم بکه". نه‌ویش پیتی فهرموو: "ده‌ی وریابه، چهند وشه‌یه‌کت فیر ده‌که‌م، که پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت) فیری کردووم؟ نه‌گه‌ر وه‌کو کیوی (صیر) قه‌رزت به‌سه‌ره‌وه‌بیت، خوای گه‌وره له‌سه‌رت لا ده‌بات. وشه‌کانیش نه‌مانه‌ن: «اللَّهُمَّ، اكْفِنِي بِحَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ، وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ». واته: "خوایه به‌رزقی حه‌لالی خۆت له‌حه‌رامه‌کانت بی‌نیازم بکه. به‌فه‌زلو لوتفی خۆشت له‌غه‌یری خۆت بی‌نیازم بکه".

نیمامی (تَرْمِذِيّ) فهرموویه‌تی: حه‌دیسکی (حَسَن) ه. (1)

بوشمان ریوایهت کراوه له کتیبه‌که‌ی نیمامی (تَرْمِذِيّ) دا، له‌هاوه‌لی خۆشه‌ویست (عِمْرَان) ی کوری (حُصَيْن) هوه (خرا له‌هه‌ردوکیان رازی بیت)، که پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت) دوو فهرمایشتی فیری (حُصَيْن) ی باوکی کرده، تا پیمان بپارێته‌وه، فهرمایشته‌کانیش نه‌مانه‌ن: «اللَّهُمَّ، أَلْهَمْنِي رُشْدِي، وَأَعِزَّنِي مِنْ شَرِّ نَفْسِي». واته: "سه‌رکه‌وتووم بکه بو گرته‌به‌ری رینگه‌ی راست و، له‌خراپه‌و شه‌ری نه‌فسی خۆشم بپارێزه".

نیمامی (تَرْمِذِيّ) فهرموویه‌تی: حه‌دیسکی (حَسَن) ه. (1)

بوشمان ریوایهت کراوه له‌هه‌ردوو کتیبه‌که‌ی نیمامی (أَبُو دَاوُد) و (نَسَائِي) دا، به‌رشته‌یه‌کی لاواز، له‌هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، که پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت) فهرموویه‌تی: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ

(1) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِيّ / ۵ / ۵۶۰ / به‌ژماره: ۳۵۶۳.

(1) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِيّ / ۵ / ۵۱۹ / به‌ژماره: ۳۴۸۳.

الشَّقَاقِ وَالنَّفَاقِ وَسُوءِ الْأَخْلَاقِ».^(۱) واته: "خواه پنهان به تو ده گرم له سه ریچی کردن له حهق و راستی (یان له کیشه و ناکوکی و دووبه ره کی و دوژمنایه تی) و، له نیفاق و دوورویی و، له رهوشتی خراب و بهد".

بوژمان ریوایهت کراوه له کتیبه کهی نیمامی (تَرْمِذِيّ) دا، له زانای پایه به رزی شوینکه و توان (شَهْرِيّ) کوری (حَوْشَب) هوه، که فهرموویه تی: عه رزی (أُمُّ سَلْمَةَ) م کرد (خوای لی رازی بیت): "ئه ی دایکی نیمانداران، کاتیک پیغه مبه ری خوا لای تو ده بوو، چی دوغایه کی زور ده کرد؟" ئه ویش فهرمووی: زورترین دوغای ئه مه بوو: (يَا مُقَلَّبَ الْقُلُوبِ، ثَبَّتْ قَلْبِي عَلَيَّ دِينِكَ). واته: (ئه ی هه لسه وورینه رو وهرچه رخیته ری دله کان، دلم له سه ر ناینه کهت راگیرا و بکه).

نیمامی (تَرْمِذِيّ) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ه.^(۲)

بوژمان ریوایهت کراوه له کتیبه کهی نیمامی (تَرْمِذِيّ) دا، له (عَائِشَةَ) ی دایکی نیماندارانه وه (خوای لی رازی بیت)، که پیغه مبه ری خوا (درودی خوای له سه ر بیت) فهرموویه تی: «اللَّهُمَّ، عَافِنِي فِي جَسَدِي، وَعَافِنِي فِي بَصَرِي، وَاجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنِّي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ».^(۱) واته: "خواه، لاشه و جهسته م سه لامهت و بیوه ی بکه، هیزی بیستیشم

(۱) بروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۱ / ۴۸۲ / به ژماره: ۱۵۴۶، وَسُنُّ التَّسَانِيّ / ۸ / ۲۶۴ / به ژماره: ۵۴۷۱. وه کو نیمامی نه وه وی فهرمووی: (رشته کهی لاوازه). چونکه کهسیکی لاوازی تیدایه، به ناوی (ضَبَّارَةَ) ی کوری (عَبْدُ اللَّهِ) هوه. بروانه: ذَخِيرَةُ الْحِفَاظِ / ۱ / ۴۶۳ / به ژماره: ۶۶۶.

(۲) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِيّ / ۵ / ۵۳۸ / به ژماره: ۳۵۲۲.

(۱) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِيّ / ۵ / ۵۱۸ / به ژماره: ۳۴۸۰. حه دیسیکی لاوازه. چونکه نیمامی (حَاكِم) فهرموویه تی: ئه م حه دیسه رسته کهی (صَحِيح) ه، نه گه ر راست بیت که (حَبِيب) ی کوری (أَبُو ثَابِت) حه دیسی له (عُرْوَةَ) ی کوری (زُبَيْر) بیستیت. نیمامی (تَرْمِذِيّ) ش له دوای حه دیسه که وه فهرموویه تی: له نیمامی بوخاریم بیستوه، که (حَبِيب) ۴۹۷

سهلامت بکه، بیشیکه به میراتگری سه رجهم هیزه کانی تری لاشه مو، تا ده مرم بهیله ره وه بوم، هیچ په رستراویکی راسته قینه نیه بیجگه له تو، که خواجه کی به نارامو میهره بانیت، پاکو بیگه ردی بو نهو خواجهی، که پهروه ردگاری عدرشی مهزنه و، سوپاس و ستایشیش بو نهو خواجهی، که پهروه ردگاری هه موو عالمه".

بو شمان ریوایهت کراوه له کتیبه کهی ئیمامی (ترمذی) دا، له هاوه لی خوشه ویست (أَبُو الدَّرْدَاءِ) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فه رموویه تی: پیغه مبه ری خوا (درودی خوای له سر بیت) فه رموویه تی: یه کیك له دو عاکانی حه زره تی (دَاوُد) (درودی خوای له سر بیت) نه مه بوه: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَسْأَلُكَ حُبَّكَ، وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ، وَالْعَمَلَ الَّذِي يُبَلِّغُنِي حُبَّكَ. اللَّهُمَّ، اجْعَلْ حُبَّكَ أَحَبَّ إِلَيَّ مِنْ نَفْسِي وَأَهْلِي وَمِنَ الْمَاءِ الْبَارِدِ». واته: "خواجه من داوای خوشه ویستی خو ت و خوشه ویستی نهو که سه شت لی ده که م که توی خوش ده ویت و، داوای کاریکت لی ده که م، که بگه یه نیتسه خوشه ویستی تو. خواجه خویشه ویستی خو تم له لا خوشه ویستز بکه یت له خو م و خیزان و که س و کارم، له ناوی ساردیش".

ئیمامی (ترمذی) فه رموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ه. (۱)

بو شمان ریوایهت کراوه له کتیبه کهی ئیمامی (ترمذی) دا، له هاوه لی خوشه ویست (سَعْدِی کورپی) (أَبُو وَقَّاصٍ) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فه رموویه تی: پیغه مبه ری خوا (درودی خوای له سر بیت) فه رموویه تی: «دَعْوَةُ ذِي التُّونِ إِذْ دَعَا رَبَّهُ وَهُوَ فِي بَطْنِ الْحُوتِ: (لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، سُبْحَانَكَ، إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ)، فَإِنَّهُ لَمْ يَدْعُ بِهَا رَجُلٌ مُسْلِمٌ فِي شَيْءٍ قَطُّ، إِلَّا اسْتَجَابَ لَهُ». (۱) واته "نزاو پارانه وه کهی

هیچ حه دیسی له (عُرْوَة) نه بیستوه. که و ابوو رسته کهی بچرانی تیدایه. بروانه: الْمُسْتَنْزَك

عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۷۱۱ / به ژماره: ۱۹۴۱.

(۱) بروانه: سُنُّ التِّرْمِذِيِّ / ۵ / ۵۲۵ / به ژماره: ۳۴۹۰.

(۱) بروانه: سُنُّ التِّرْمِذِيِّ / ۵ / ۵۲۹ / به ژماره: ۳۵۰۵.

حذرته تي (يُوئس) (دروودی خوی له سر بیت)، کاتیک له ناو سکی نه ههنگه که دا پتی ده پارایه وه له پهروه دگاری خوی بریتی بوو له مه: (لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، سُبْحَانَكَ، إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ)، جا هر موسولمانیک بهم دو عایه پارایته وه بو هر شتیک، خوی گه وره دیت به هانه یه وه، دو عاکه ی گیرا ده کات".

ئیمامی (حاکیم) فهرموویه تی: رشته که ی (صَحِيح).^(۱)

بو شمان ریوایه ت کراوه له هردوو کتیبه که ی ئیمامی (بِرْمِذِي) و (ابْنُ مَاجَه) دا، له هاوه لی خو شه ویست (أَنَس) ه وه (خوی لی رازی بیت)، که پیاوئیک هات بو خزمه تی پیغه مبه ری خوا (دروودی خوی له سر بیت) و، عهرزی کرد: "ئه ی پیغه مبه ری خوا، کام نزاو پارانه وه له هه موو نزاو پارانه وه کان گه وره ترو باشتره؟" پیغه مبه ریش فهرمووی: «سَلْ رَبِّكَ الْعَافِيَةَ وَالْمُعَافَاةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ». واته: "داوای سه لامه تی و بیوه یی له پهروه دگارت بکه له دنیاو له دواړوژدا". پاشان کابرا له روژی دوه مدا هاته وه، عهرزی کرده وه: "ئه ی پیغه مبه ری خوا، کام نزاو پارانه وه له هه موو نزاو پارانه وه کان گه وره ترو باشتره؟" ئه ویش هدر هه مان شتی پی فهرموو. ئه و جا کابرا له روژی سیه میشدا هاته وه، هه مان پرسیا ری لی کرده وه. پیغه مبه ریش فهرمووی: «فَإِذَا أُعْطِيتَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا، وَأُعْطِيتَهَا فِي الْآخِرَةِ، فَقَدْ أَفْلَحْتَ». واته: "ته گه ر خوی گه وره سه لامه تی و بیوه یی دنیاو دواړوژت پی بیه خشیت، ئه وه به دلنیا یه وه براوه و سه رکه وتوو ده بیت".

ئیمامی (بِرْمِذِي) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ه.^(۱)

بو شمان ریوایه ت کراوه له کتیبه که ی ئیمامی (بِرْمِذِي) دا، له هاوه لی خو شه ویست (عَبَّاس) ی کوری (عَبْدُ الْمُطَّلِب) ه وه (خوی لی رازی بیت)، که

(۱) بروانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۶۸۴ / به ژماره: ۱۸۶۲.

(۱) بروانه: سُنُّ التِّرْمِذِي / ۵ / ۵۳۳ / به ژماره: ۳۵۱۲، وَسُنُّ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۲۶۵ /

به ژماره: ۳۸۴۸.

فهرموویه‌تی: "عهرزی پیغمبه‌ری خوام کرد: نه‌ی پیغمبه‌ری خوا، نزاو پارانه‌ویه کم فی‌ر بکه، تا پی پی‌پاریمه‌وه له‌خوای گه‌وره". نه‌ویش فهرمووی: «سَلُوا اللَّهَ الْعَاقِبَةَ». منیش دوا‌ی چهند رَوژْئِکْ هاتمه‌وه بو خزمه‌تی‌و، عهرزم کرد: "نه‌ی پیغمبه‌ری خوا، نزاو پارانه‌ویه کم فی‌ر بکه، تا له‌خوا‌ی گه‌وره‌ی پی پی‌پاریمه‌وه" نه‌ویش فهرمووی: "نه‌ی (عَبَّاس)، نه‌ی مامه‌ی پیغمبه‌ری خوا، داوا‌ی له‌شساغی و بیوه‌یی دنیاو دواروژ له‌خوا بکه‌ن".

ئیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه‌تی: نه‌مه حه‌دیسکی (صَحِيح) ه. (1)

بو‌شان ریوا‌یه‌ت کراوه له‌کتیبه‌که‌ی ئیمامی (تَرْمِذِي) دا، له‌هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أَبُو أَمَامَةَ) وه (خوا‌ی لی‌پازی بی‌ت)، که فهرموویه‌تی: پیغمبه‌ری خوا (درودی خوا‌ی له‌سه‌ر بی‌ت) دوعایه‌کی زوری کردو، ئیمه‌ش هیچیمان له‌به‌ر نه‌کرد. منیش عهرزم کرد: "نه‌ی پیغمبه‌ری خوا، دوعایه‌کی زورت کردو، ئیمه‌ش هیچیمان له‌به‌ر نه‌کرد" نه‌ویش فهرمووی: ئایا دوعایه‌کتان فی‌ر نه‌که‌م، که هه‌موو نه‌وانه له‌خو‌ بگری‌ت؟ دوعاکه‌ش نه‌مه‌یه: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلْتُكَ مِنْهُ نَبِيَّكَ مُحَمَّدٌ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا اسْتَعَاذَكَ مِنْهُ نَبِيَّكَ مُحَمَّدٌ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَأَنْتَ الْمُسْتَعَانُ، وَعَلَيْكَ الْبَلَاغُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ». واته: "خوا‌یه، ئیمه‌ داوا‌ی به‌شیک له‌و خه‌یرو چاکانه‌ت لی ده‌که‌ین، که (مُحَمَّد) ی پیغمبه‌رت داوا‌ی کردوون لی‌ت، په‌ناشت بی ده‌گرین له‌شه‌رو خراپه‌ی نه‌و شتانه‌ی، که (مُحَمَّد) ی پیغمبه‌رت په‌نای گرتوه به‌تو لی‌یان. هه‌ر تو پشتیوان و جیگه‌ی هانای‌و، تو‌شان به‌سه‌و (هه‌ر تو‌ش ده‌توانی‌ت بمانگه‌یه‌نیه‌ته خه‌یرو خو‌شی دنیاو قیامه‌ت)، هیچ هی‌زو توانایه‌کی‌ش نیه‌ بو‌ خو‌لادان له‌ خراپه‌و، بو‌ کردنی چاکه‌ بی‌جگه‌ له‌ هی‌زی لوتف و پشتیوانی جه‌نابت".

ئیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه‌تی: حه‌دیسکی (حَسَن) ه. (1)

(1) بر‌وانه: سُنُنُ التَّرْمِذِي / 5 / 534 / به‌ ژماره: 3514.

بوشمان ریوایت کراوه له کتیبه‌که‌ی ئیمامی (تَرْمِذِي) دا، له هاوه‌لی
 خۆشه‌ویست (أَس) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا
 (درودی خوای له‌سر بیت) فهرموویه‌تی: «أَلْطُوا بِ— يَاذَا الْجَلالِ وَالْإِكْرَامِ». واته:
 "هه‌میشه پابه‌ندبن به وتنی: (يَاذَا الْجَلالِ وَالْإِكْرَامِ) هوه".^(۲)

هه‌ر ئه‌م حه‌دیه‌شمان له کتیبه‌که‌ی ئیمامی (نَسَائِي) دا بۆ ریوایت کراوه، له
 ریڤگه‌ی هاوه‌لی خۆشه‌ویست (رَبِيعَة) ی کورپی (عَامِر) هوه (خوای لی رازی بیت).^(۳)

ئیمامی (حَاكِم) فهرموویه‌تی: رسته‌که‌ی (صَحِيح) هه.^(۴)

بوشمان ریوایت کراوه له (سُنن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) و (ابن
 مَاجَه) دا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (ابنُ عَبَّاس) هوه (خواله هه‌ردووکیان رازی بیت)، که
 فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سر بیت)، ده‌پاراپه‌وه‌و، ده‌یفه‌رموو:
 «رَبَّ أَعِنِّي، وَلَا تُعِنْ عَلَيَّ، وَأَنْصُرْنِي، وَلَا تَنْصُرْ عَلَيَّ، وَأَمْكُرْ لِي، وَلَا تَمْكُرْ عَلَيَّ،
 وَاهْدِنِي وَيَسِّرْ الْهُدَى لِي، وَأَنْصُرْنِي عَلَى مَنْ بَغَى عَلَيَّ. رَبِّ اجْعَلْنِي لَكَ شَاكِرًا، لَكَ
 ذَاكِرًا، لَكَ رَاهِبًا، لَكَ مَطْوَعًا، إِلَيْكَ مُخْبِتًا أَوْ مُنِيًّا، تَقَبَّلْ تَوْبَتِي، وَأَغْسِلْ حَوْبَتِي،
 وَأَجِبْ دَعْوَتِي، وَتَبِّتْ حُجَّتِي، وَاهْدِ قَلْبِي، وَسَدِّدْ لِسَانِي، وَاسْأَلْ سَخِيمَةَ قَلْبِي».
 واته: "ئه‌ی په‌روه‌ردگار، یارمه‌تیم بده‌و، یارمه‌تی که‌س مه‌ده له دژی من، پشتیوانیم
 بکه‌و سه‌رم بجه‌و، که‌س سه‌رمه‌خه به‌سه‌رمداو، ناحه‌زو دوژمنه‌کانم تووشی فیتنه‌و
 به‌لا بکه، نه‌وه‌ک من، رینموویم بکه‌و، ریڤگه‌ی راستم بۆ ئاسان بکه‌و، سه‌رم بجه
 به‌سه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی سته‌می لی کردوووم ده‌ستدریژی کردۆته سه‌رم. ئه‌ی
 په‌روه‌ردگار، وام لی بکه سوپازگوزاری تو بم، زیکرو یادی تو بکه‌م، لیت بترسم،

(۱) بروانه: سُننُ التَّرْمِذِي / ۵ / ۵۳۷ / به ژماره: ۳۵۲۱.

(۲) بروانه: سُننُ التَّرْمِذِي / ۵ / ۵۴۰ / به ژماره: ۳۵۲۵.

(۳) بروانه: سُننُ النَّسَائِي / ۴ / ۴۰۹ / به ژماره: ۷۷۱۶.

(۴) بروانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۶۷۶ / به ژماره: ۱۸۳۶.

زور گوئی پرايه لٽ ۾، ملڪه ڇي فهريانه کانت ۾، بو هموو ڪارو باريڪم بگهريتمهوه بو خزمه تي تو. تهوبه ڪم قبول بڪهو، تاوان وهلهم بشورهوهو، پارانهوهم گيرا بڪهو، بوچوونو بهلگم بههيزو راگراو بڪهو، دل ۾ هيدايهت بدهو، زمانو قسم رٽڪو و راست بڪه، تا حق و راستي بيڪيت و، رقو ڪينه له دل ۾ دهريه ڪه".

له رپوايه ته ڪهي نيمامي (ترمذي) دا بهم جو ره هاتوه: «أَوَاهَا مُنِيًّا».

نيمامي (ترمذي) فهريموويه تي: حهديسيڪي (حسن) ي (صحيح) به. (1)

منيش دهليم: (سَخِيمَةَ) واته: رقو ڪينه. جهمهه ڪه شي بريتيه له (سَخَائِم). جا لهم حهديسه دا نه مه ماناي (سَخِيمَةَ) به. بهلام له حهديسيڪي تر دا، ڪه ده فهريمويت: «مَنْ سَلَ سَخِيمَتَهُ فِي طَرِيقِ الْمُسْلِمِينَ، فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ». (2) مه بهست ليني: (پيسي و پاشهرو) به. واته: "نهو ڪه سهي پيسي و پاشهرو ي خوي له سهري ريگهي موسولمانان دابڪات، له عنه تي خوي ليني".

بو شمان رپوايهت ڪراوه له (مُسْنَدِي نيمامي (أَحْمَدِي ڪوري (حَبْل) دا (رهجهتي خوي ليني) و، له (سُنَنِي نيمامي (ابن ماجه) دا، له (عَائِشَةُ ي دا ڪي نيماندارانهوه (خوي لي رازي بيت)، ڪه بيغه مبهري خوا (دروودي خوي له سر بيت)، پسي فهريموه: بلي: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ، عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ، وَمَا لَمْ أَعْلَمْ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ، عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ، وَمَا لَمْ أَعْلَمْ، وَأَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ، وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ، وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ، وَأَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا سَأَلْتُكَ بِهِ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ مُحَمَّدٌ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا اسْتَعَاذَكَ مِنْهُ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ مُحَمَّدٌ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَأَسْأَلُكَ مَا قَضَيْتَ

(1) بروانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُدَ / ١ / ٤٤٧ / به ژماره: ١٥١٠، وَسُنُنُ التِّرْمِذِيِّ / ٥ / ٥٥٤ / به

ژماره: ٣٥٥١، وَسُنُنُ ابْنِ مَاجَهَ / ٢ / ١٢٥٩ / به ژماره: ٣٨٣٠.

(2) بروانه: الْمُفْعَمُ الْأَوْسَطُ / ٥ / ٣٢٠ / به ژماره: ٥٤٢٦، وَالْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ /

١ / ٢٩٦ / به ژماره: ٦٦٥.

لِي مِنْ أَمْرٍ، أَنْ تَجْعَلَ عَاقِبَتَهُ رَشْدًا»^(۱). واته: "خوايه، من داواى هموو خهيرو
 چا كاهيه كَتِّ لِيْ ده كهَم، نه وهى نِيَسْتا هه يه و، نه وهى له داهاتو وشدا په يدا ده بِيَت،
 نه وهى ده يز انم و ناگام لِيِه تى و، نه وهى نايز انم و ناگام لِيِي نيه. په ناشت پِيْ ده گرم له
 هموو شهرو خراپه يه ك، نه وهى نِيَسْتا هه يه و، نه وهى له داهاتو وشدا په يدا ده بِيَت،
 نه وهى ده يز انم و ناگام لِيِه تى و، نه وهى نايز انم و ناگام لِيِي نيه. داواى به هه شت و نه و
 گوفتار و كرداره شت لِيْ ده كهَم، كه له و نزيك م ده كه نه وه. په ناشت پِيْ ده گرم له
 ناگرى دوزه خو و نه و گوفتار و كرداره ش، كه له و نزيك م ده كه نه وه. داواى باشترينى
 نه و داواكار يانه ت لِيْ ده كهَم، كه (مُحَمَّد) ي بهنده و پيغه مبهرت داواى لِيْ كرد وويت
 (درودى خواى له سر بيت)، په ناشت پِيْ ده گرم له خراپترينى نه و شتانه ي، كه
 (مُحَمَّد) ي بهنده و پيغه مبهرت (درودى خواى له سر بيت) په ناي به تو گرتوه لِييان.
 داواشت لِيْ ده كهَم، كه هه ر كاريك بريارت داوه بو م، واى لِيْ بكهيت پاشه ر پوز و
 ناكامى باشى هه بِيَت".

ئيمامى (حَاكِم) فه رموو يه تى: نه م حه ديسه ر شته كه ي (صَحِيْح) ه. ^(۲)

هه روه ها به خزمه تى حه ديس يكي ش كه يشتووم له كتيبي (المُسْتَدْرَك) ي ئيمامى
 (حَاكِم) دا، كه له ها وه لى خو شه ويست (ابْنُ مَسْعُود) ه وه (خواى لِيْ رازى بيت) رپوايه ت
 كراوه، نه و فه رموو يه تى: يه كي ك له دو عا كاني پيغه مبهرى خوا (درودى خواى له سر
 بيت)، نه مه بوو: «اللَّهُمَّ، إِنَّا نَسْأَلُكَ مُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ، وَعَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ، وَالسَّلَامَةَ
 مِنْ كُلِّ إِثْمٍ، وَالْغَنِيمَةَ مِنْ كُلِّ بَرٍّ، وَالْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ، وَالتَّجَاةَ مِنَ النَّارِ». واته: "خوايه من
 داواى نه و شتانه ت لِيْ ده كهَم، كه مايه ي ره همت و ميهره بانى تو نو، نه وان هه كه
 هو كاري لِيْ خو شبوونى تو نو، داواى سه لاهه تيت لِيْ ده كهَم له هه مو و تاوان و

(۱) بروانه: مُسْتَدْرَكُ الْإِمَامِ أَحْمَدَ / ٤٢ / ٦٧ / به ژماره: ٢٥١٣٧، وَسُنَنُ ابْنِ مَاجَهَ / ٢ /

١٢٦٤ / به ژماره: ٣٨٤٦.

(۲) بروانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ١ / ٧٠٢ / به ژماره: ١٩١٤.

خراپه‌یه‌ك، داواى به‌شو و خه‌لا‌تیش‌ت لی ده‌كه‌م له هه‌موو چا‌كه‌یه‌ك، داواى شادبوون به به‌هه‌شت، رزگاربوون له دۆزه‌خت لی ده‌كه‌م".

ئیمامی (حاکم) فه‌رموو‌یه‌تی: حه‌دیسینی (صَحیح) به له‌سه‌ر مه‌رجی ئیمامی موس‌لیم.^(۱)

به خزمه‌تی حه‌دیسینی تریش گه‌یش‌تووم له کتیبی (المُسْتَدْرَكُ) دا، که له هاوه‌لی خوشه‌ویست (جابر) ی کوری (عَبْدُالله) هوه (خو‌اله مه‌ردورکیان رازی بیت) ریوا‌یه‌ت کراوه، نه‌و فه‌رموو‌یه‌تی: پیاویک هات بۆ خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوی له‌سه‌ر بیت) و، دوو جار یان سی جار وتی: (نای له‌و تاوانه‌ی نه‌نجام داوه!!) پیغه‌مبه‌ری خواش (درودی خوی له‌سه‌ر بیت) فه‌رموی: بلی: «اللَّهُمَّ، مَغْفِرْتُكَ أَوْسَعُ مِنْ ذُنُوبِي، وَرَحْمَتِكَ أَرْجَى عِنْدِي مِنْ عَمَلِي». واته: "خوا‌یه، لی‌خوشبوونی جه‌نابت له تاوانه‌کانی من فراوان‌تره‌و، ره‌حه‌ت و میهریشت له کرده‌وه‌کانم زی‌اتر جی‌گه‌ی هیوا و ئومیدن". جا کابراش نه‌م دو‌عا‌یه و ته‌وه. پاشان پیغه‌مبه‌ر فه‌رموی: (جاریکی تر)، کابراش دو‌وباره‌ی کرده‌وه. پاشان پیغه‌مبه‌ر فه‌رموی: (جاریکی تر)، کابراش سی‌باره‌ی کرده‌وه. نه‌و جا پیغه‌مبه‌ر فه‌رموی: (هه‌سته، به‌راستی خوی گه‌وره لیت خوشبو).^(۱)

---

(۱) بروانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۷۰۶ / به ژماره: ۱۹۲۵. شیخی عه‌سقه‌لانی فه‌رموو‌یه‌تی: رشته‌ی حه‌دیه‌که به‌و جو‌ره نیه، که ئیمامی (حاکم) فه‌رموو‌یه‌تی. بروانه: إِتْحَافُ الْمَهْرَةِ بِالْفَوَائِدِ الْمُتَكَرَّرَةِ مِنْ أَطْرَافِ الْعَشْرَةِ / ۱۰ / ۲۷۶ - ۲۷۷ / به ژماره: ۱۲۷۵۱. شیخ (عَبْدُ الْقَادِرِ الْأَرْنَؤُوطِ) له ته‌خریجی (أَذْكَار) دا فه‌رموو‌یه‌تی: حه‌دیسینی (حَسَن) به.

(۱) بروانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۷۲۸ / به ژماره: ۱۹۹۴. شیخی (مُنَاوِي) فه‌رموو‌یه‌تی: رشته‌که‌ی (حَسَن) به. بروانه: التَّيْسِيرُ بِشَرْحِ الْجَامِعِ الصَّغِيرِ / ۲ / ۳۸۷. به‌لام شیخ (عَبْدُ الْقَادِرِ الْأَرْنَؤُوطِ) فه‌رموو‌یه‌تی: رشته‌که‌ی چهند که‌سیکی نه‌ناسراوی تیدا‌یه. واته: لا‌وازه.

به خزمه‌تی حه‌دیسکی تریش گه‌یشتوم له کتییی (المُسْتَدْرَكُ)دا، که له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو أَمَامَةَ) وه (خوای لی رازی یت) ریوایه‌ت کراوه، نه‌و فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر یت) فه‌رموویه‌تی: «إِنَّ لِلَّهِ تَعَالَى مَلَكًا مُّوَكَّلًا بِمَنْ يَقُولُ: "يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ". فَمَنْ قَالَهَا ثَلَاثًا، قَالَ لَهُ الْمَلَكُ: "إِنَّ أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ قَدْ أُقْبِلَ عَلَيْكَ، فَسَلْ"». (۱) واته: "خوای گه‌وره فریشته‌یه‌کی راسپێردراوی هه‌یه تایه‌ت به‌و که‌سانه‌ی، که ده‌لین: (يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ). جا هه‌ر که‌سێک سی جار وا بلیت، نه‌و فریشته‌یه‌ پی ده‌لینت: (أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ) رووی له تو کردوه، ده‌ی تۆش داوای لی بکه‌و بپاریته‌وه».

نادابه‌کانی نزاو پاران‌ه‌وه

بزانه که نه‌و مه‌زه‌به‌هه‌ لێژێردراوه‌ی شه‌رع‌زانا‌ن و فه‌رمووده‌ناسا‌ن و زۆربه‌ی زانا‌یا‌نی هه‌موو ده‌سته‌و چینه‌کانی (سَلَف) و (خَلْف) ی له‌سه‌ره‌ نه‌وه‌یه که نزاو پاران‌ه‌وه کارێکی سونه‌ته.

- خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾ [غافر: ۶۰] واته: {په‌روه‌ردگارتان فه‌رموویه‌تی: هاوار بکه‌نه من و لیم بپاریته‌وه، به‌ده‌نگانه‌وه دیم، پاران‌ه‌وه که‌تان گه‌را ده‌که‌م}.
- هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً﴾ [الاعراف: ۵۵] واته: {به‌مکه‌چی و به‌شا‌راوه‌یی و په‌نامه‌کیه‌وه له په‌روه‌ردگاری خۆتان بپاریته‌وه}.

(۱) بروانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۷۲۸ / به ژماره: ۱۹۹۶. رسته‌که‌ی زۆر لاوازه. چونکه که‌سێکی تێدا‌یه، به‌ناوی (فَضَال) ی کوری (جَبْرِ) هه‌وه، که نیمامی (ذَهَبِي) له‌باره‌یه‌وه فه‌رموویه‌تی: هیچ نه‌یه. واته: زۆر لاوازه. بروانه: مُخْتَصَرُ اسْتِثْرَاكِ الْحَافِظِ النَّهْبِيِّ عَلَى مُسْتَدْرَكِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحَاكِمِ (لَا بِنِ الْمُلقَن) / ۱ / ۴۶۳ / به ژماره: ۱۵۶.

ههروهه زۆرێك ئایهتی تریش لهو بارهوه هاتوون.

سه بارهت به هه دیسه (صَحِيح) سه كانیش، ئهوه لهوه مه شهوورترن كه بخرینهروو، لهوهش ناشکرا ترن كه باس بکرین. ئیمهش لهم نزیکانهدا له باسی نزاو پارانهوه کاندا ئهوهندهمان هینا كه بهس بیته. تهو فقیش تهنها به دهستی خوایه.

بۆشمان رپوایهت کراوه له (رِسَالَة) که ی زانای پایه بهرز شیخ (أَبُو الْقَاسِم) ی (قُشَيْرِي) بهوه (خوای لێ رازی بیته)، که ئهوه فهرموویهتی: "خه لکی بۆچوونی جیاوازیان ههیه، که ئایا نزاو پارانهوه باشتره، یان بیدهنگی و رازیبوون؟"

- هه ندیک فهرموویانه: نزاو پارانهوه خۆی بۆخۆی عیادهته، له بهر ئهوه هه دیسه ی پیشوو (الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ) و، له بهر ئهوهش که نزاو پارانهوه ده رخستو و ده برپینی پێوستی و ئیحتیاجیه له خزمهتی خوای گه وره دا.
- کۆمه لیکیش فهرموویانه: بیدهنگی و خۆ مات کردن له ژێر حوکم و برپاری خوا تهواوتره، رازیبوونیش بهوهی له تهقدیری خوادا نوسراوه باشتره.
- کۆمه لیکیش تریش فهرموویانه: با به زمان بپارێتهوه، به دلێش رازی بیته، تا ههردوو کاره که نه نجام بدات."

ئیمامی (قُشَيْرِي) فهرموویهتی: "باشتر وایه بوتریته: کاته کان جیاوازن، له هه ندیک کاتدا نزاو پارانهوه له بیدهنگی باشتره، ئه ده بیش هه ر وه هایه. له هه ندیک کاتیشدا بیدهنگی له نزاو پارانهوه باشتره، ئه ده بیش هه ر وه هایه. ئه مهش به گوێره ی کات ده گوێریت. جا نه گه ر که سیک نامازه ی نزاو پارانهوه ی له دلێ خۆیدا بینی، ئه وه نزاو پارانهوه باشتره، نه گه ر نامازه ی بیدهنگیشی بینی، ئه وه بیدهنگی تهواوتره.".

ههروه‌ها فرموویه‌تی: "دروستی‌شه بوت‌ریت: هه‌ر شتی‌ک به‌شی موسولمانانی تیدا بی‌ت، یان مافی خوای گه‌وره‌ی تیدا بی‌ت، ئه‌وه نزاو پارانه‌وه باش‌ره، چونکه ئه‌و عیاده‌ته. به‌لام نه‌گه‌ر به‌شی نه‌فسی مرزقی تیدا‌بوو، ئه‌وا بی‌ده‌نگی ته‌واوتره.

ههروه‌ها فرموویه‌تی: "یه‌کی‌ک له‌ مه‌رجه‌کانی گیرابوونی پارانه‌وه ئه‌ویه، که خۆراکی دو‌عا‌که‌ره‌که‌ه‌لال بی‌ت".

خواناسی پایه‌به‌رز (بَحِیسی) ی کوری (مُعَاذی) (رَازِی) ش (خوای لی‌رازی بی‌ت) فرموویه‌تی: "(خوایه)، چون لی‌ت پیا‌ریمه‌وه‌و، که من یا‌خی و تا‌وانبارم، چونیش لی‌ت نه‌پا‌ریمه‌وه، که تو به‌خشنده‌و می‌ه‌ره‌بانی؟!"

یه‌کی‌کیش له‌ نادابه‌کانی نزاو پارانه‌وه بریتیه له‌ ناماده‌گی و نا‌گایی دن له‌مه‌ولاش نه‌گه‌ر خوای گه‌وره بیه‌ویت به‌لگه‌که‌ی باس ده‌که‌ین.

هه‌ندی‌کیش له‌ زانایان فرموویانه: مه‌به‌ست له‌ نزاو پارانه‌وه ده‌رخستن و ده‌رپینی پتو‌ستی و ئی‌حتیاجیه، نه‌گینا خوای گه‌وره هه‌ر ئه‌وه ده‌کات که خۆی ده‌یه‌ویت.

پیشه‌وای پایه‌به‌رز (أبو حَامِد) ی (عَزَالِی) له‌ کتییی (إِحِیاء) دا فرموویه‌تی: نادابه‌کانی نزاو پارانه‌وه ده‌دانه‌ن:

- یه‌که‌م: که‌سه‌که‌ بگه‌رپیت به‌شوین کاته پیرۆزه‌کاندا. وه‌کو: رۆژی (عَرَفَة) و، مانگی رهمه‌زان و، رۆژی هه‌ینی و، سییه‌کی کۆتایی شه‌وو، کاتی به‌ره‌به‌یان.
- دوهم: حاله‌ته پیرۆزه‌کان به‌ده‌ستکه‌وت بزانی‌ت. وه‌کو: حاله‌تی سه‌جده بردن و، به‌یه‌که‌ گه‌یشتن و رووبه‌روو بوونه‌وه‌ی سوپای موسولمانان و کافران و، دابارینی باران و، هه‌ستانه‌وه بو نوێژو، دوای نوێژ.

منیش ده‌لیم: هه‌روه‌ها حاله‌تی دن نه‌رمبوون.

● سیّهم: روو بکاته قیبله و، دهسته کانی بهرز بکاته وه و، دواى پارانوه که بیانھیتت به دهم وچاويدا.

● چوارهم: به دهنگيکي مامناوند بپارپته وه، نه زور نرم و نه زور بهرز.
● پنجم: ناييت زور له خوږى بکات بوړ پښکخستى کوټايى برگه کاني پارانوه کهى. چونکه وا ليکدراوته وه، که نهمه جوړه ده ستريزيه که بو سهر پارانوه که. جا باستر وه هايه نه و نزاو پارانوه انه بکات که له قورئان و سونه تدا هاتون. چونکه هممو که سيک نازانيت جوان بپارپته وه، بو يه مەترسى نه وهى لى ده کريت، که ده ستريزى بکاته سهر پارانوه که.

هه نديک له زانايان فەرموويانه: به زمانى ملکه چى و موحتاجيه وه بپارپره وه، نه که به زمانى ره وان و پارا و.

ده شوتريت: زانايان و خواناسان له نزاو پارانوه دا هوت شت زياتر نالين. به لگه ى نهمه ش برتبه له و پارانوه انه ى، که خواى گه و ره له کوټايى سوره تى (البقرة) ۱۵ باسى کردون: ﴿رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ [البقرة: ۲۸۶] واته: {نه ى په و ره دگارمان، لي مان مه گره نه گره شتي کمان له بيرچوو، يان هه له يه کمان کرد، نه ى په و ره دگارمان، بارى گران مه خه ره سهر شامان، وه کو خستبو و ته سهر شانى نه و انه ى پيش ني مه، نه ى په و ره دگارمان، بارى ک مه خه ره سهر شامان، که توانا ى جي به جى کردن و هه لگرتيمان نه بيت و، لي مان بسوره و، لي مان خوشبه و، به زه بيت پيماندا بيته وه، تو گه و ره و سهر په رشتيارمانى، ده ى سهر مان بجه به سهر کافرو بي با و ره کاندا}.

خواى گه و ره ش له هيچ جي گه يه کى پارانوه ى به نده کاندا له م هوته زياترى باس نه کردوه.

منیش ده لیم: ئەم فەرماشتهی خوای گه وره له سورەتی (إِبْرَاهِيمَ) دا هەر وه کور
 ئەو وه هایه: ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ
 الْأَصْنَامَ﴾ [إِبْرَاهِيمَ: ۳۵] واته: {یادی ئەوه بکه، که چه زره تی (إِبْرَاهِيمَ) (درودی خوای
 له سەر بیت) فەر مووی: ئەی پهروه دگارم، ئەم شارو ولاته سه لامهت و پارێزراو بکهو،
 من و نهوه کانیشم لهوه دوور بچهره وه، که بهت کان بهرستین}.

دیسان ده لیم: ئەو بۆچوونه ههلبژێردراوهی که زۆر بهی زانایانی له سه ره
 ئەوه یه، که هیچ رینگریه ک نیه له وهی که موسولمان چی نزاو پارانه وه یه ک بکاتو،
 ناپه سه ندیش نیه زیاتر له وه حه وته داوا بکریت. به لکو سونه ته به ره هایه نزاو
 پارانه وه زۆر بکریت.

● شه شه م: با به ملکه چی و کزۆلی و تر سه وه بیاریته وه.

خوای گه وره فەر مووی ته تی: ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا
 وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ﴾ [الأنبياء: ۹۰] واته: {به راستی ئەم پیغه مبه رانه ده ست و بردو
 په له په لیان ده کرد بۆ کارو کرده وهی چاکه و، به هیوای ده ستکه وتنی پاداشتی
 باشو، له ترسی سزای دوا رۆژ له تیمه ده پارانه وه و، ملکه چی فەرمانه کانیشمان
 بوو بوون}.

ههروه ها فەر مووی ته تی: ﴿ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً﴾ [الاعراف: ۵۵] واته:
 {به ملکه چی و به په نامه کی له پهروه دگاری خۆتان بیاریته وه}.

● حه وته م: با به یه قینیکی ته واره وه بیاریته وه و، دلنیا شیته له وهی که
 پارانه وه که ی گرا ده بیت و، راستگۆشیته له هیوا و ئومیدی به گرا بوونی
 دو عاکه.

به لگه کانی ئەم خاله ش گه لیک زۆرو مه شهوورن.

زانای پایه‌برز (سُفیان) ی کوری (عُیْنَة) (رحمتی خرای لیتت) فەرموویەتی:
 "ئەوێ یەکیك له ئیوه له‌بارە ی خۆیەوه دەیزانیت با رینگری لی نه‌کات له نزاو
 پارانه‌وه، چونکه خوای گه‌وره وه‌لامی داوای خراپترین دروستکراوی خۆی دایه‌وه،
 که ئیلبسه، وه‌کو فەرموویەتی: ﴿قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يُعْتُونَ * قَالَ إِنَّكَ مِنَ
 الْمُنظَرِينَ﴾ [ان‌غزاف: ۱۴ - ۱۵] واته: {شه‌یتان وتی: خوایه مۆله‌تم بده‌و بمه‌یل‌ه‌ره‌وه
 هه‌تا ئەو رۆژه‌ی ئاده‌میزاده‌کان زیندوو ده‌کرنه‌وه. خوای گه‌وره‌ش فەرمووی: ده‌ی
 بیگومان تر مۆله‌تت هه‌یه‌و، تا ئەو کاته ده‌هیل‌ریته‌وه}.

- هه‌شته‌م: با پیداکری بکات له‌سه‌ر پارانه‌وه‌که‌ی، سیاره‌ی بکاته‌وه‌و،
 په‌له‌ش نه‌کات له‌ گیرابوونی، نه‌لیت پارامه‌وه‌و گیرا نه‌بوو.
- نۆیه‌م: با پارانه‌وه‌که‌ی به‌ زیکری خوای گه‌وره‌ ده‌ست بی بکات.

منیش ده‌لیم: هه‌روه‌ها با سه‌ره‌تا سوپاس و ستایشی خوای گه‌وره‌ بکات، دواتر
 سه‌لاوات له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوا بدات، هه‌ر به‌مانه‌ش کۆتایی به‌ پارانه‌وه‌که‌ی
 به‌یتت.

- ده‌یه‌م: ئەمه‌ گرن‌گزی نی ئادابه‌کانه‌و، نه‌صلیشه‌ له‌ گیرابوونی نزاو پارانه‌وه‌دا.
 ئەویش بریتیه‌ له‌ ته‌وبه‌ کردن، گه‌راندنه‌وه‌ی مافه‌کان بۆ خاوه‌نه‌کانیان،
 ر‌وو‌کردنه‌ خوای گه‌وره‌.

باسیک: {سوودمکانی نزاو پارانه‌وه}

ئیمامی (عزالی) فەرموویەتی: ئەگەر بو‌تریت: باشه‌ نزاو پارانه‌وه‌ سوودی چیه‌،
 له‌ گه‌ل ئەوه‌ی که قه‌زاو قه‌ده‌رو بریاری خوا ر‌ه‌دبوونه‌وه‌ی نه‌؟

جا بزانه‌ که به‌شیک له‌ قه‌زاو قه‌ده‌رو بریاری خوا بریتیه‌ له‌ ر‌ه‌دبوونه‌وه‌ی
 نه‌هامه‌تی و نار‌ه‌ه‌تی به‌ نزاو پارانه‌وه‌. که‌واته‌ نزاو پارانه‌وه‌ هۆکاره‌ بۆ ر‌ه‌دبوونه‌وه‌ی

نه‌هامه‌تی‌و، ده‌ستکه‌وتی سۆزو ره‌چی خوی پهروردگار. هه‌روه‌کو چۆن قه‌لغان هۆکاره‌ بۆ گه‌راندنه‌وی چه‌ک و سیلاح، ناویش هۆکاره‌ بۆ ده‌رچوونی ره‌وک له‌ زه‌وی.

جا هه‌روه‌کو چۆن قه‌لغان تیر ده‌گه‌ریتیه‌وه‌و، به‌یه‌کدا ده‌ده‌ن، پارانه‌وه‌و نه‌هامه‌تیش هه‌ر به‌و شیوه‌ن. مه‌علومیشه‌که‌یه‌کێک له‌ مه‌رجه‌کانی دانیانان به‌ بریارو قه‌زاو قه‌ده‌ری خوا نه‌وه‌نیه‌که‌سه‌ چه‌ک هه‌لنه‌گریت. چونکه‌ خوی گه‌وره‌ فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ﴾ [النساء: ۱۰۲] واته‌: {با ئیحتیاتی خۆیان بکه‌ن، چه‌که‌کانیشیان هه‌لبگرن}. جا خوی گه‌وره‌ ته‌قدیری کاره‌که‌ی کردوه‌و، ته‌قدیری هۆکاره‌که‌شی کردوه‌.

هه‌روه‌ها نزو پارانه‌وه‌ نه‌و سو‌دانه‌شی تیدا‌یه، که‌ ئیمه‌ باس‌مان کردن، ئه‌وانیش: ئاماده‌گی دل‌و مو‌حتاجی که‌سه‌که‌یه، که‌ ئه‌م دو‌انه‌ش ئه‌وپه‌ری به‌ندایه‌تی‌و خواناسین. خواش له‌ هه‌موو که‌س زانا‌ تره‌.

باسی پارانه‌وه‌و (تۆس‌ل) کردنی که‌سیک به‌ کرده‌وه‌ چاکه‌کانی بۆ‌لای

خوی گه‌وره‌

له‌ هه‌ردوو سه‌حیحی بو‌خاری‌و مو‌سلیمدا نه‌و چه‌دیسه‌ی که‌سه‌کانی ئه‌شکه‌وته‌که‌مان بۆ ر‌یوایدت کراوه‌، له‌ هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (ابن‌ عَمَر) وه‌و (خوا له‌ هه‌ردووکیان ر‌ازی بیت)، که‌ فه‌رموویه‌تی: له‌ پیغه‌مبه‌ری خو‌ام بیستوه‌ (درودی خوی له‌سر بیت)، که‌ فه‌رموویه‌تی: سی‌ که‌س له‌وانه‌ی پیش ئیوه‌ به‌ر‌ینگایه‌کدا ده‌ر‌ویشتن، هه‌تا شه‌ویک په‌نایان برده‌ به‌ر ئه‌شکه‌وتیک بۆ مانه‌وه‌، جا که‌ چوونه‌ ئه‌شکه‌وته‌که‌وه‌، به‌ردیک له‌ که‌ژه‌که‌وه‌ گلبوویه‌وه‌و، ده‌می ئه‌شکه‌وته‌که‌ی لی داخستن. ئه‌وانیش به‌خۆیان وت: ئه‌وه‌ی له‌م به‌رده‌ ر‌زگارتان ده‌کات ته‌نها ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌خوی گه‌وره‌

پارینه‌وهو، کرده‌وه چاکه کانتان بکه‌ن به وه‌سیله. جا یه کیکیان وتی: "خوایه، من باوک و دایکیکی پیرو به‌ته‌مه‌م هه‌بوو، بهر له نه‌وان شیرو خواردنه‌وه‌م نه‌ده‌دا به مالو منداله‌کام". نیر ته‌واوی چه‌دیسه درنژه‌که‌ی گپ‌رایه‌وه‌و، هه‌ر یه‌که‌یان ده‌باره‌ی کرده‌وه چاکه‌که‌ی خو‌ی وتبوی: "خوایه، نه‌گه‌ر من نه‌و کاره‌م له‌به‌ر خاتری تو کرده‌و، له‌م ته‌نگانه‌یه رزگارمان بکه‌و ده‌روویه‌کمان لی بکه‌ره‌وه". جا به نزاو پارانه‌وه‌ی هه‌ر یه‌کیکیان هه‌ندیک له‌ ده‌رگای نه‌شکه‌وته‌که‌یان بو کرایه‌وه‌و، هه‌موویشی له‌دوای دوعای سیهم که‌سیان کرایه‌وه‌و، نه‌وانیش هاتنه‌ ده‌ره‌وه‌و رویشتن.^(۱)

زانا پایه‌به‌رزی هاره‌لا‌ئمان (قَاضِي حُسَيْن) و غه‌یری نه‌ویش له‌ باسی نو‌نژه‌بارانه‌دا شتیکیان فه‌رموه، که‌ نه‌مه‌ مانا‌که‌یه‌تی: هه‌ر که‌سیک که‌وتبیته‌ ناو نار‌حه‌تی و زه‌جه‌تیکه‌وه سونه‌ته‌ه‌ پارینه‌وه‌و، کرده‌وه چاکه‌کانیشی بکات به‌ وه‌سیله. به‌لگه‌شیان به‌م چه‌دیسه هیناوه‌ته‌وه.

جا ره‌نگه‌ بو‌تریت: نه‌م قسه‌یه شتیکی تیدایه، چونکه‌ وا ده‌گه‌یه‌نیت که‌سه‌که‌ پیوستی ره‌های به‌ خوای گه‌وره‌ نه‌و، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا نه‌وه‌ی که‌ پیوسته‌ له‌ پارانه‌وه‌دا هه‌بیت بریتیه‌ له‌ پیشاندانی پیوستی و موحتاجی که‌سه‌که‌. به‌لام پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سر بیت) نه‌م چه‌دیسه‌ی بو وه‌سف و سه‌نای نه‌و سی که‌سه‌ هیناوه‌ته‌وه. نه‌وه‌ش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌ کاره‌که‌یانی به‌دروست داناوه. ته‌وفیقیش ته‌نها به‌ده‌ستی خوایه.

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۲ / ۷۷۱ / به‌ ژماره: ۲۱۰۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۹۹ / به‌ ژماره: ۲۷۴۳.

باسيک: {نهووی له زانایانی (سَلَف) هوه هاتوه سه‌بارت به نزاو

پاران‌هوه

یه کیک له جوانترین نهو باسه‌ی که له زانایانی (سَلَف) هوه هاتوه سه‌بارت به نزاو پاران‌هوه بریتیه له‌هوی که له ئیمامی (أَوْزَاعِي) هوه (ره‌جهتی خوی لیتت) ریوایت کراوه، که فرموویه‌تی: خه‌لکی چوونه دهره‌وه بۆ کردنی نوێزه‌بارانه‌وه، خواناسی پایه‌برز (بلال) ی کوری (سَعْد) هه‌ستاو، سوپاس و ستایشی خوی گه‌وره‌ی کردو، پاشان فرمووی: "تاماده‌بوان، ئایا ئیوه دان به خراپه‌ی خۆتاندا نایتین؟" وتیان: "به‌لێ دانی پێدا ده‌نێین" نه‌ویش فرمووی: "خوایه ئیمه بیستومانه که تۆ فرمووته: ﴿مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ﴾ [التَّوْبَةُ: ۹۱] واته: {چاکه کاران گله‌ییان لێ ناکریت و لێیان ناگیریت}، وایمه‌ش داغان به تاوانباری خۆماندا ناوه، جا ئایا لیخو‌شبوونی تۆش هه‌ر بۆ کهسانی وه‌کو ئیمه نیه؟ خوایه، لیمان خو‌شبه‌وه، به‌زه‌یت پیماندا بیته‌وه‌وه، بارانمان بۆ ببارینه" نه‌وجا ده‌سته‌کانی به‌رز کرده‌وه‌وه، خه‌لکه‌که‌ش ده‌سته‌کانیان به‌رز کرده‌وه‌وه، خوی گه‌وره‌ش بارانی به‌سه‌ردا باراندن.

سه‌بارت به‌م مانایه‌ش که‌سانیک نه‌م دێره هۆنراوه‌یان نوسیوه:

أَنَا الْمُنذِبُ الْخَطَاءُ وَالْعَفْوُ وَاسِعٌ   وَلَوْ لَمْ يَكُنْ ذَنْبٌ لَمَا وَقَعَ الْعَفْوُ
واته: من تاوانبارم و هه‌له‌ی زۆریشم کرده‌وه‌وه، لیبوردنی تۆش فراوان و زۆره،
خۆ نه‌گه‌ر تاوانیش نه‌بوایه لیبوردنیش نه‌ده‌بوو. ^(۱)

(۱) منیش ده‌لیم:

تاوانبارم زۆر هه‌له‌م عه‌فوی خوا فراوانه   نه‌گه‌ر تاوان نه‌بوایه لیبوردن نه‌بوو گیانه

باسی بهرزگردنهومی دستهکان له کاتی پارانه وداو، پاشان هینانیا

بهدهم و چاودا

بۆمان ریوایهت کراوه له کتیبه کهی ئیمامی (تَرْمِذِيّ) دا، له ئیمامی (عُمَر) کوری (حَطَّاب) هوه (خوای لَی رازی بیت)، که فهرموویهتی: نه گهر پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهر بیت) له کاتی پارانه ودا دهسته کانی بهرز بگردایه ته وه، نهیده هینانه خواره وه ههتا نهیهینانایه به دهه و چاودا. (۱)

ههروهها دهقیکی لههم جوژه شمان له (سُنن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) دا بۆ ریوایهت کراوه، له هاوهلی خوۆشه ویست (أَبْنُ عَبَّاس) هوه (خواله ههردوکیان رازی بیت). جا رشتهی ههردوو کیشیان لاوازی تیدایه. (۲)

سهبارهت بهو فهرمایشتهی زانای پایه بهرز شیخ (عَبْدُ الْحَقّ) ی (إِسْبِيلِيّ) یش، که فهرموویهتی: ئیمامی (تَرْمِذِيّ) فهرموویهتی: "حه دیسیکی (صَحِيح) ه". (۳) نهوه له نوسخه متمانه داره کانی کتیبه کهی ئیمامی (تَرْمِذِيّ) دا نههاتوه، که فهرموویتی: "حه دیسه که (صَحِيح) ه" به لکو نهو فهرموویهتی: هه دیسیکی (غَرِيب) ه. (۴)

---

(۱) بروانه: سُننُ التَّرْمِذِيّ / ۵ / ۴۶۳ / به ژماره: ۳۳۸۶.

(۲) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۴۶۸ / به ژماره: ۱۴۸۵. به لām شیخی عهسقه لانی فهرموویهتی: ههردوو ریوایهته که وا دهخوازن که هه دیسه که (حَسَن) بیت. بروانه: بُلُوغُ الْمَرَام / ۴۶۴.

(۳) بروانه: الْأَحْكَامُ الشَّرْعِيَّةُ الْكُبْرَى (الْمُحَقَّق: أَبُو عَبْدِ اللَّهِ حُسَيْنُ بْنُ عَكَاشَةَ) / ۳ / ۵۵۲.

(۴) منیش ده لیم: له نوسخه به چاپگه یه نهراوه که دا نوسراوه: هه دیسیکی (صَحِيح) ی (غَرِيب) ه.

سونه‌ته نزاو پاران‌هوه چه‌ندباره بکریته‌وه

بۆمان ریوایه‌ت کراوه له (سُنَنِی نِیْمَامِی (أَبُو دَاوُد) دا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبْنُ مَسْعُود) هوه (خوای لَی رَازِی بَیْت)، که پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بَیْت) پی خۆشبوو سی جار بپاریته‌وه‌و، سی جاریش داوای لیخۆشبوون بکات. (۱)

باسی هاندان له‌سه‌ر ناگایی و ناماده‌یی دَلْ له کاتی نزاو پاران‌هودا

بزانه که مه‌به‌ست له پاران‌هوه ناگایی و ناماده‌یی دَلْ، وه کو پیشتر باسمان کرد. به‌لگه‌کانی ئەم باسه‌ش له زۆریدا نایه‌نه هه‌ژمارو، زانیاریش سه‌باره‌ت به‌م باسه له‌وه روونتره که باس بکریت. به‌لام نِیْمَه بۆ فه‌رو به‌ره‌که‌ت هه‌دیسیکی له‌باره‌وه ده‌هینین.

بۆمان ریوایه‌ت کراوه له کتێبه‌که‌ی نِیْمَامِی (تِرْمِذِی) دا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو هُرَیْرَةَ) وه (خوای لَی رَازِی بَیْت)، که فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بَیْت) فه‌رموویه‌تی: «ادْعُوا اللَّهَ وَأَنْتُمْ مُوقِنُونَ بِالْإِجَابَةِ، وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى لَا يَسْتَجِيبُ دُعَاءَ مَنْ قَلْبٍ غَافِلٍ لَهِ». (۲) واته: "له‌خوا بپاریته‌وه‌و، دلنیاش

---

(۱) بروانه: سُنَنِی أَبِي دَاوُد / ۱ / ۴۷۷ / به ژماره: ۱۵۲۴. هه‌روه‌ها شیخی (أَبْنُ حِبَّان) یش له سه‌حیحه‌که‌ی خۆیدا ریوایه‌تی کرده‌و، شیخ (شُعَيْبُ الأَرْنَؤُوط) یش فه‌رموویه‌تی: رسته‌که‌ی (صَحِيح) له‌سه‌ر مه‌رحی نِیْمَامِی بوخاری و موسلیم. بروانه: صَحِيحُ ابْنِ حِبَّان / ۳ / ۲۰۳ / به ژماره: ۹۲۳.

هه‌روه‌ها نِیْمَامِی موسلیمیش هه‌دیسیکی هاووته‌ی ئەمه‌ی ریوایه‌ت کرده‌و، له ریگه‌ی هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبْنُ مَسْعُود) هوه (خوای لَی رَازِی بَیْت)، که له‌باره‌ی دو‌عا کردنی پیغه‌مبه‌ری خواوه فه‌رموویه‌تی: «وَكَانَ إِذَا دَعَا دَعَا ثَلَاثًا، وَإِذَا سَأَلَ سَأَلَ ثَلَاثًا». بروانه: صَحِيحُ مُسْلِم / ۳ / ۱۴۱۸ / به ژماره: ۱۷۹۴.

(۲) بروانه: سُنَنِی التِّرْمِذِی / ۵ / ۵۱۷ / به ژماره: ۳۴۷۹.

بن پارانہوہ کہتان گبرا ده بیت. بشزانن، که خوی گهوره پارانہوہیه ک گبرا ناکات، که له دلّیکی بی ناگای مه شغولہوہ کرا بیت".

رشته کهی لاوازی تیدایه.^(۱)

باسی گهورهیی و فهزلی پارانہوہی پهنانی

- خوی گهوره فهرموویه تی: ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ﴾ [الْحَشْر: ۱۰]. واته: {ئهوانهش که له دوی ئهوانهوه هاتون ده لّین: ئه ی پهروه ردگارمان، له ئیمه خوشبهو، لهو برایانه شمان، که به ئیمانوه پیشی ئیمه که وتونو، به ئیمانوه رویشتون}.
- ههروه ها فهرموویه تی: ﴿وَاسْتَغْفِرْ لِدُنُوبِكُمْ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ [مُحَمَّد: ۱۹] واته: {داوای لیخوشبون بو تاوانی خوت و بو باوه ردارانی پساوان و نافرته نیش بکه}.
- ههروه ها خوی گهوره له سه زمانی چه زره تی (إِبْرَاهِيم) هوه (دروودی خوی له سهر بیت) فهرموویه تی: ﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ﴾ [إِبْرَاهِيم: ۴۱] واته: {ئه ی پهروه ردگارمان، له خوم و باوکم و

(۱) چونکه وه کو نیمامی (مُنْدِرِي) و نیمامی (ذَهَبِي) و حافظی عیراقی فهرموویانه: که سیکي لاواز له رشته کهیدایه، به ناوی (صَالِح) ی (مُرِّي). به لام چه دیسیکی تر به هه مان مانا لای نیمامی (أَحْمَد) هاتوه، له رینگه ی هاوه لی خوشه ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (عَمْرُو) ی کوری (عاص) هوه. نیمامی (مُنْدِرِي) و شیخی (هَيْثَمِي) فهرموویانه: رشته کهی (حَسَن) هه. بروانه: التَّرغِيبُ وَالتَّرْهيبُ / ۲ / ۳۲۲ / به ههردوو ژماره: ۲۵۵۴ و ۲۵۵۵، وَمُخْتَصَرُ اسْتِذْرَاكِ الْحَافِظِ الذَّهَبِيِّ عَلَى مُسْتَدْرَكِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحَاكِمِ / ۱ / ۳۷۱ / به ژماره: ۱۱۸، وَالْمُعْنَى عَنْ حَمَلِ الْأَسْفَارِ / ۱ / ۲۶۲ / به ژماره: ۱۰۰۸، وَمَجْمَعُ الزَّوَائِدِ / ۱۰ / ۱۴۸ / به ژماره: ۱۷۲۰۳.

دایکم و له باوه‌ردارانش خوښه، نهو روژه‌ی که حساب و لپرسینه‌وه به‌رپا ده‌بیت}.

• هه‌روه‌ها له‌سه‌ر زمانی چه‌زره‌تی (نوح) هوه (درودی خوی له‌سه‌ر بیت) فهرموویه‌تی: ﴿رَبِّ اغْفِرْ لِيْ وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيْ مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ [نوح: ۲۸] واته: {نه‌ی په‌روه‌ردگارم، له خوّم و باوکم و دایکم و نهو که‌سه‌ش به باوه‌رداریه‌وه هاتوته مالّه‌که‌م و له باوه‌ردارانی پساوان و نافرّه‌تانیس خوښه}.

بوښمان رپوایه‌ت کراوه له سه‌حیحی موسلیمدا، له هاوه‌لی خوښه‌ویست (أبو الدرداء) هوه (خوی لی رازی بیت)، که نهو گوئی له پیغه‌مبه‌ری خوا بوه (درودی خوی له‌سه‌ر بیت) فهرموویه‌تی: «مَا مِنْ عَبْدٍ مُّسْلِمٍ يَدْعُو لِأَخِيهِ بِظَهْرِ الْغَيْبِ، إِلَّا قَالَ الْمَلَكُ: "وَلَكَ بِمِثْلِ"». ^(۱) واته: "هه‌ر به‌نده‌یه‌کی موسولمان دوعا بو برایه‌کی ئاینی خوی بکات، به‌بی ناماده‌یی و ناگایی نهو، فریشته‌یه‌کی راسپیردراو پیی ده‌لیت: هه‌مان دوعاش بو تو".

له رپوایه‌تیکي تری سه‌حیحی موسلیمدا، له هاوه‌لی خوښه‌ویست (أبو الدرداء) هوه هاتوه (خوی لی رازی بیت)، که پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوی له‌سه‌ر بیت) فهرموویه‌تی: «دَعْوَةُ الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ لِأَخِيهِ بِظَهْرِ الْغَيْبِ مُسْتَجَابَةٌ، عِنْدَ رَأْسِهِ مَلَكٌ مُّوَكَّلٌ، كُلَّمَا دَعَا لِأَخِيهِ بِخَيْرٍ، قَالَ الْمَلَكُ الْمُوَكَّلُ بِهِ: "آمِينَ، وَلَكَ بِمِثْلِ"». ^(۲) واته: "نزاو پارانه‌وه‌ی که‌سیکی موسولمان بو برایه‌کی ئاینی خوی، به‌بی ناماده‌یی و ناگایی نهو گپرا ده‌بیت و قبول ده‌کریت، له راسه‌ریدا فریشته‌یه‌کی راسپیردراوه، هه‌ر کاتیک نهو دوعایه‌کی خه‌یری بو براکه‌ی کرد، فریشته راسپیردراوه که‌ش ده‌لیت: (آمین)، هه‌مان دوعاش بو تو".

(۱) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۹۴ / به ژماره: ۲۷۳۲.

(۲) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۹۴ / به ژماره: ۲۷۳۳.

بوشمان ریوایت کراوه له هەردوو کتیبە کە ی ئیمامی (أبو داؤد) و (تَرْمِذِي)دا، له هاوێلی خۆشه‌ویست (أَبْنُ عُمَرَ) هوه (خوا له هەردووکیان رازی بیت)، که پێغه‌مبەری خوا (درودی خوی لەسەر بیت) فەرموویەتی: «أَسْرَعُ الدُّعَاءِ إِجَابَةً دَعْوَةَ غَائِبٍ لِّغَائِبٍ». (۱) واتە: "خێراترین پارانەوه بۆ گێرابوون بریتیه له پارانەوه‌ی کەسێک بۆ کەسێکی نااماده‌و بێ ناگا".

ئیمامی (تَرْمِذِي) به‌لاوازی داناوه. (۲)

سونه‌ته‌ مروۆنی موسولمان دوما بۆ نه‌و کەسه‌ بکات که چاکه‌ی له‌ گه‌لدا

کردوه‌و، باسی شیوازی دوما کردنه‌کەشی

نەم باسه شتی زۆری له‌باره‌وه‌ هاتوه، که له‌ چه‌ند جیگه‌یه‌کی پێشتردا هەندیکیمان هینا. یه‌کتک له‌ جوانترینیان بریتیه‌ له‌و هه‌دیه‌ی که له‌ کتیبه‌کە ی ئیمامی (تَرْمِذِي)دا بۆمان ریوایت کراوه، له‌ هاوێلی خۆشه‌ویست (أَسَامَةَ) ی کورپی (زَیْد) هوه (خوا له‌ هەردووکیان رازی بیت)، که فەرموویەتی: پێغه‌مبەری خوا (درودی خوی لەسەر بیت) فەرموویەتی: «مَنْ صُنِعَ إِلَيْهِ مَعْرُوفٌ، فَقَالَ لِفَاعِلِهِ: "جَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا"، فَقَدْ أَبْلَغَ فِي الشَّاءِ». واتە: "هەر کەسێک چاکه‌یه‌کی له‌ گه‌لدا بکریت و، به‌ چاکه‌ کاره‌ که‌ بلیت: (خوا پاداشتی خه‌یرت بداته‌وه‌)، ئه‌وه‌ ئه‌وه‌په‌ری سوپاس و ستایشی به‌جیه‌یناوه‌".

ئیمامی (تَرْمِذِي) فەرموویەتی: هه‌دیه‌ی (حَسَن) ی (صَحِيح) به‌. (۱)

(۱) بروانه: سُنُّ أَبِي دَاؤُد / ۱ / ۴۸۰ / به‌ ژماره: ۱۵۳۵، وَسُنُّ التَّرْمِذِي / ۴ / ۳۵۲ / به‌ ژماره: ۱۹۸۰.

(۲) چونکه‌ وه‌ کو خزی فەرموویەتی: کەسێکی لاواز له‌ رشته‌ که‌یدایه‌، به‌ناوی (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کورپی (زِيَاد) ی کورپی (أَنْعَم) ی (أَفْرِيقِي) به‌وه‌.

ههروه‌ها له‌م نزیکانه‌شدا له ((کتییی پاراستی زمان)) دا له‌ه‌ده‌دیسییکی
(صَحیح) دا نه‌و فه‌رمایشته‌ی پیغه‌مبه‌ری خو‌امان هی‌نا (درودی خ‌وای له‌سه‌ر بیت)، که
فه‌رمو‌بووی: «وَمَنْ صَنَعَ إِلَيْكُمْ مَعْرُوفًا، فَكَافِيَتْهُ، فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا مَا تُكَافِيُونَهُ، فَادْعُوا
لَهُ، حَتَّى تَرَوْا أَنَّكُمْ قَدْ كَافَيْتُمُوهُ».

---

(۱) بروانه: سُنُنُ التَّرْمِذِيِّ / ۴ / ۳۸۰ / به ژماره: ۲۰۳۵.

**سونه ته داوای دعای خهیر له کهسانی گه وره و خاومن فهزل بکړیت،
باومکو داواکارمکه له داوا نیکراومکه باشتريش بیټو، باسی پارانهوه له
جینگه پیروزمکاندا**

بزانه که نهو حه دیسانه ی سه باره ت بهم باسه هاتوون لهوه زیاترن که
بژمیردرینو، باسه کهش کۆدهنگی زانایانی له سه ره.

جا یه کیک له به هیزترین نهو حه دیسانه ی که ده کړیت به به لگه بریتیه لهو
حه دیسه ی که له هه دروو کتیه که ی نیمامی (أبو داؤد) و (ترمذی) دا بومان ریوایه ت
کراوه، له نیمامی (عمر) ی کوری (خطاب) هوه (خوا ی لّی رازی بیټ)، که فه رموویه تی:
داوام له پیغه مبهری خوا کرد (درودی خوا ی له سه ر بیټ)، که رینگه م پی بدات عومره
بکه م، نه ویش رینگه ی پیدامو، فه رمووی: «براله، له دعای خهیرت له بیرمان
مه که». نیمامی (عمر) ده فه رموویت: پیغه مبهری خوا فه رمایشتیکی فه رموو، نه وه نده م
پی خوشه، به هه موو دنیای ناگورمه وه.

له ریوایه تیکیشدا پیغه مبهر فه رموویه تی: «براکه م، له دعای خهیرت به شدارمان
بکه».

نیمامی (ترمذی) فه رموویه تی: حه دیسیکی (حسن) ی (صحیح) ه. (۱)

پیشتریش له (زیکره کانی که سی ریوار) دا نه م حه دیسه مان باسما ن کرد.

---

(۱) پروانه: سننُ ابي داؤد / ۱ / ۴۷۰ / به ژماره: ۱۴۹۸، و سننُ الترمذی / ۵ / ۵۵۹ / به
ژماره: ۳۵۶۲.

نابیت موسولمانی (مُکَلَّف) دوعای شهر له خوئی، له مندانو،

خزمه تکارو، مال و شتی خوئی بکات

بۆمان ریوایهت کراوه له (سُنَن) ی نِمَامی (أَبُو دَاوُد) دا، به رسته یه کی (صَحِيح)، له هاوهلی خو شه ویست (جَابِر) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فه رموویه تی: پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت) فه رموویه تی: «لَا تَدْعُوا عَلَيَّ أَنْفُسَكُمْ، وَلَا تَدْعُوا عَلَيَّ أَوْلَادِكُمْ، وَلَا تَدْعُوا عَلَيَّ خِدْمِكُمْ، وَلَا تَدْعُوا عَلَيَّ أَمْوَالِكُمْ، لَا تُؤَافِقُوا مِنْ اللَّهِ سَاعَةً نِيْلَ فِيهَا عَطَاءٌ، فَيَسْتَجَابَ لَكُمْ». واته: "دوعای شهر و خراب له خو تان و، له مندان له کانتان و، له خزمه تکاره کانتان و، له مال و مولکسان مه که ن، نه وه کو دوعا که تان ری که وتی نه و کاته بکات، که تیدا ئاده میزاد ده گات به مه به ست و داخوازی خوئی و، نه و کاته دوعا که تان گیرا بییت. (۱)

نِمَامی موسلیمیش له کۆتایی سه حیحه که یدا نه م حه دیسه ی ریوایهت کردوه و، پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت) له ریوایه ته که ی نه و دا فه رموویه تی: «لَا تَدْعُوا عَلَيَّ أَنْفُسَكُمْ، وَلَا تَدْعُوا عَلَيَّ أَوْلَادِكُمْ، وَلَا تَدْعُوا عَلَيَّ أَمْوَالِكُمْ، لَا تُؤَافِقُوا مِنْ اللَّهِ تَعَالَى سَاعَةً يُسْأَلُ فِيهَا عَطَاءٌ، فَيَسْتَجِيبَ لَكُمْ». واته: "دوعای شهر و خراب له خو تان و، له مندان له کانتان و، له مال و مولکسان مه که ن، نه وه کو دوعا که تان ری که وتی نه و کاته بکات، که کاتی داوا کردنی به خشش و خه لاتی خوایی بییت و، نه و کاته ش خوای گه و ره دوعا که تان گیرا بکات". (۲)

(۱) پروانه: سُنَنُ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۴۷۹ / به ژماره: ۱۵۳۲.

(۲) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۳۰۴ / به ژماره: ۳۰۰۹.

**به نکه هديه له سهر نهووی که پارانهووی مروقی موسولمان گیرا ده بیت،
جا بو نهو شتهی داوای کردوه یان بو شتیکی تر، به لام نابیت په له بکات**

له گیرابوون

- خوای گهوره فهرموویه تی: ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ﴾ [البقرة: ۱۸۶] واته: {نه گهر بهنده کام له باره ی منه وه پرسیاریان لی کردیت، من نزیکم، نزاو پارانهووی که سی دوعاکهر گیرا ده کهم، نه گهر لیم ده پارینه وه}.
- ههروه ها فهرموویه تی: ﴿ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾ [غافر: ۶۰] واته: {هاوار بکه نه من و لیم پارینه وه، به ده ننگانه وه دیمو، پارانه وه که تان گیرا ده کهم}.

بو شان ریوایه ت کراوه له کتیبه که ی نیمامی (تَرْمِذِي) دا، له هاوه لی خو شه ویست (عِبَادَة) ی کوری (صَامِت) ه وه (خوای لی رازی بیت)، که پیغه مبه ری خوا (دروودی خوای له سر بیت) فهرموویه تی: «مَا عَلَيَّ وَجْهِ الْأَرْضِ مُسْلِمٌ يَدْعُو اللَّهَ تَعَالَى بِدَعْوَةٍ، إِلَّا آتَاهُ اللَّهُ أَيَّهَا، أَوْ صَرَفَ عَنْهُ مِنَ السُّوءِ مِثْلَهَا، مَا لَمْ يَدْعُ بِإِثْمٍ أَوْ قَطِيعَةٍ رَحِمٍ». واته: "ههر موسولمانیک له سهر پرووی زهوی نزایه ک له خوای گهوره داوا بکات، مسوگهره که خوای گهوره داوا که ی ده داتی و نزا که ی گیرا ده کات، یان به نه ندازه ی داوا که ی خراپه یه کی لی لاده دات، به مهر جیک داوای شتیک نه کات، که خراپه و تاوان بیت، یان داوای بچراندنی په یوه نندی خزمایه تی نه کات".

جا یه کیک له وانهی له خزمه تیدا بوون عهرزی کرد: ده ی که و ابوو نیمه ش زور نزا ده که یین. پیغه مبه ری خواش فهرمووی: «اللَّهُ أَكْثَرُ». واته: خوای گهوره زورتری له لایه.

نیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ی (صَحِيح) ه. ^(۱)

(۱) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۵ / ۵۶۶ / به ژماره: ۳۵۷۳.

نیمامی (حاکم) یش له کتیبی (المُسْتَدْرَكُ عَلَي الصَّحِيحَيْنِ) دا نهم حدیسه‌ی ریوایت کرده، له ریگه‌ی هاوه‌لی خو شه‌ویست (أَبُو سَعِيدٍ) ی (خُدْرِي) هوه (خوای لی رازی بیت)، جا نهو نهمه‌شی بو زیاد کرده: «أَوْ يَدَّخِرَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلَهَا». واته: "یان به نندازه‌ی نهوی داوای ده کات خوا پاداشتی بو هه‌لده گریت".^(۱)

بو شمان ریوایت کراوه له هه‌ردوو صحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی خو شه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، نهویش له پیغمه‌بری خواوه (درودی خوای له‌سر بیت)، که فهرموویه‌تی: «يُسْتَجَابُ لِأَحَدِكُمْ مَا لَمْ يَعْجَلْ، فَيَقُولَ: "قَدْ دَعَوْتُ، فَلَمْ يُسْتَجَبْ لِي"». واته: "نزاو پارانه‌وی هه‌ریه‌که له ئیوه گرا ده‌بیت، به‌مه‌ر جیک په‌له نه کات و، نه‌لیت: پارامه‌وه‌و، گرا نه‌بوو!!".

*****

*****

*****

---

(۱) بروانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَي الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۶۷۰ / به ژماره: ۱۸۱۶. نیمامی (حاکم)

فهرموویه‌تی: رشته‌که‌ی (صَحِيح) ه.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۳۵ / به ژماره: ۵۹۸۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۹۵

/ به ژماره: ۲۷۳۵.

((کتیبی داوای لیخوشبوون کردن)) □

بزانه که نهم کتیبه یه کیکه له گرنگزین ئه و باسانه ی که بایه خی پتده دریت و، هه میشه کاری پتده کریت. منیش مه به ستم له دواخستنی ئه وه یه، که ئومیدی خه یرم به خوای گه و ره و به خشنده هه یه، به لکو کۆتایی ژیا ئمان به لیخۆشبوون بهیتت. جا داوای لی ده که م و لیبی ده پاریمه وه بو خۆم و خۆشه ویسته کانم و تیکرای موسولمانانیش، که لیخۆشبوون و هه رچی کاری خه یری تریش هه یه بکات به نصیمان. (آمین).

● خوای گه و ره فه رمویه تی: ﴿وَاسْتَغْفِرْ لِدُنْبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ﴾ [غافر: ۵۵] واته: {داوای لیخۆشبوون بو تاوانه کانت بکه، به نیوران و به به یاناندا ته سیحات و سوپاس و ستایشی په روه ردگارت بکه}.

● هه روه ها فه رمویه تی: ﴿وَاسْتَغْفِرْ لِدُنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ [محمّد: ۱۹] واته: {داوای لیخۆشبوون بو تاوانی خۆت و بو باوه رداران ی پیاوان و ناهه تان بکه}.

● هه روه ها فه رمویه تی: ﴿وَاسْتَغْفِرِ اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيْمًا﴾ [النساء: ۱۰۶] واته: {داوای لیخۆشبوون له خوا بکه، به راستی خوا زاتیک ی لیبوره ی میه ره بانه}.

● هه روه ها فه رمویه تی: ﴿لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ بِصِيرٍ بِالْعِبَادِ * الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اِنَّا اٰمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ * الصّٰبِرِينَ وَالصّٰدِقِينَ وَالْقَانِنِينَ وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْاَسْحَارِ﴾ [آل عمران: ۱۵ - ۱۷] واته: {ئه و که سانه ی له خوا ده ترسن و، خۆیان له تاوان ده پارێژن، لای په روه ردگاریان باخ و باخاتیکیان بو ناماده کراوه، که چه نندین رووبارو جوگی ئاو به ژیریاندا ده روات و، به هه میشه ی تیاندا ده میننه وه، هه روه ها هاوسه رو خیزانی پاک و خاوینیشیان بو ناماده کراوه، ره زامه ندی لای خوایشیان ده ست ده که ویت و، خوای گه و ره ش به نده کانی ده بینیت و چاوی لیانه.

نهوانه‌ی، که ده‌لین: نه‌ی په‌روه‌ردگارمان، نیمه به‌راستی باوه‌ری ته‌واومان به توو به پیغهمبهره‌کته هیناوه، ده‌ی توش له تاوانه‌کامان خوشبه‌و، له ناگری دوزه‌خیش بمانبارتزه. جا نه‌مانه کهسانی به‌نارام و خور‌اگرو راستگور له‌خواترس و خه‌یر که‌رو داوای لی‌خوشبوونکهرن له به‌ره‌به‌یانداندا .

● هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ﴾ [الأنفال: ۳۳] واته: {خوای گه‌وره سزایان نادات، که تو له‌ناویانداندا بیت‌و، سزاشیان نادات، که خو‌یان داوای لی‌خوشبوون بکه‌ن}.

● هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ اللَّهُ لَهُ فَمَا لَهُ مِنْ خِطَابٍ لَهُمْ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ [آل عمران: ۱۳۵] واته: {نه‌وانه‌ی نه‌گهر کاریک‌ی خراب‌و، ناشیرینیان نه‌نجامدا، یان سته‌میکیان له خو‌یان کرد، خو‌ایان به‌بیردیتسه‌وه‌و، داوای لی‌خوشبوونی تاوانه‌کانیانی لی ده‌که‌ن، جا کی هه‌یه بیجگه له خوا له تاوان بیوریت، هه‌روه‌ها به‌رده‌وام نابن له‌سه‌ر نه‌و خرابه‌و تاوانه‌ی کردوویانه‌و، ده‌سزانیان نه‌گهر په‌شیمان بینسه‌وه، خوا لی‌یان خوش ده‌بیت، نه‌گینا تووشی سزایان ده‌کات}.

● هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ [النساء: ۱۱۰] واته: {هه‌ر که‌سیک تاوان و خرابه‌یه‌ک نه‌نجام بدات، یان سته‌میک له خو‌ی بکات‌و، پاشان داوای لی‌خوشبوون له‌خوای گه‌وره بکات، ده‌بینیت که خوای گه‌وره لی‌یورده‌و میهره‌بانه}.

● هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿وَأَنْ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ﴾ [هود: ۳] واته: {داوای لی‌خوشبوون له په‌روه‌ردگارتان بکه‌ن‌و، په‌شیمان بینسه‌وه و بگه‌ریتسه‌وه بولای نه‌و، خوای گه‌وره‌ش تا ماوه‌یه‌کی دیاریکراو نازو نیعمه‌تی پاک و خاوین‌و

چاکتان ده داتی و، نهو که سه ش زیاده چاکه یه کی هه بیت، خوی گه وره نهو زیاده شی ده داته وه}.

● ههروه ها له سه ر زمانی چه زره تی (نوح) هوه (درودی خوی له سه ر بیت) فه رموویه تی: ﴿فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا﴾ [نوح: ۱۰] واته: {منیش پیم وتن: داوای لیخوشبون له پهروه ردگارتان بکه ن، چونکه به راستی نهو زاتیکی زور گونا به خش و لیورده یه}.

● ههروه ها له سه ر زمانی چه زره تی (هود) هوه (درودی خوی له سه ر بیت) فه رموویه تی: ﴿وَيَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ﴾ [هود: ۵۲] واته: {نه ی گه لو هوزه کم، داوای لیخوشبون له پهروه ردگارتان بکه ن و، پاشان به په شیمانیه وه بگه ریته وه بولای، تا نهویش بارانی به خورپتان بو بنی ریت و، هیزی زیاتریشتان بداتی له وه ی که خوتان هه تانه}.

جا نهو نایه تانه ی سه باره ت به داوای لیخوشبون کردن هاتون گه لیک زورن، به هندی کیش له مانه ی نیمه هینامان مروقی موسولمان هوشیار ده بیت.

سه باره ت بهو چه دیسانه ش که له باره ی داوای لیخوشبون کردنه وه هاتون، نهوه ناکریت هه مووی باس بکریت، به لام من نامازه به سه ره تای هندی کیان ده ده م:

بومان ریوایه ت کراوه له سه حیجی موسلیمدا، له هاوه لی خوشه ویست (أغری (مُزْنِي) هوه (خوی لی رازی بیت)، که پیغه مبه ری خوا (درودی خوی له سه ر بیت) فه رموویه تی: «إِنَّهُ لِيَعَانُ عَلَيَّ قَلْبِي، وَإِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي الْيَوْمِ مِائَةَ مَرَّةٍ»^(۱) واته: "هه ندیک جار منیش په رده و تارمایی سه ردلم ده گریت، بویه هه موو روژیک سه د (۱۰۰) جار داوای لیخوشبون له خوا ده که م".

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۷۵ / به ژماره: ۲۷۰۲.

بۆشمان ریوایهت کراوه له سه‌حیحی بوخاریدا، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی‌رازی بیته)، که فه‌رموویه‌تی: له پیغه‌مبه‌ری خوام بیستوه (دروردی خوای له‌سه‌ر بیته)، که فه‌رموویه‌تی: «وَاللَّهِ إِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ، وَأَتُوبُ إِلَيْهِ فِي الْيَوْمِ أَكْثَرَ مِنْ سَبْعِينَ مَرَّةً».^(۱) واته: "سویند به‌خو، من له هه‌موو رۆژیکدا زیاد له حه‌فتا (۷۰) جار داوای لی‌خۆشبوون و ته‌وبه‌و په‌شیمانی له‌خوای گه‌وره ده‌که‌م".

دیسان بۆمان ریوایهت کراوه له سه‌حیحی بوخاریدا، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (شَدَّادُ) ی کوری (أُس) سه‌وه (خوای لی‌رازی بیته)، ئه‌ویش له پیغه‌مبه‌ری خو‌وه (دروردی خوای له‌سه‌ر بیته)، که فه‌رموویه‌تی: سه‌ردارو سه‌روه‌ری ئه‌و زیکرانه‌ی که بۆ داوای لی‌خۆشبوون به‌کار ده‌هێنرین ئه‌وه‌یه که به‌نده بلیت: «اللَّهُمَّ، أَنْتَ رَبِّي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي، وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ بِذَنْبِي، فَاغْفِرْ لِي، فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ». واته: "خوایه، تۆ په‌روه‌ر دگاری منیت، هه‌یج په‌رس‌تراویکی راسته‌قینه نه‌یه بیجگه له تۆ، تۆ منت دروست کردوه، منیش به‌نده‌ی تۆم، ئه‌وه‌نده‌ی بتوایم له‌سه‌ر ئه‌و په‌یمان و به‌لینهم که به‌ تۆم داوه، په‌نات پی ده‌گرم له خراپه‌ی ئه‌و کاره‌ی ئه‌نجام داوه، دان ده‌نیم به‌وه‌دا که نازو نعه‌مه‌تیکی زۆرت به‌سه‌رمه‌وه هه‌یه‌و، دانیش به‌ تاوانه‌که‌مدا ده‌نیم، ده‌ی تۆش لیم ببوره‌و بمه‌خشه، چونکه بیجگه له تۆ که‌س له تاوانه‌کان نابوو‌ریت". ئه‌وجا پیغه‌مبه‌ری خوا فه‌رمووی: هه‌ر که‌سیک ئه‌م زیکره له رۆژدا بکاتو، باوه‌ری ته‌واوی پی هه‌بیته‌و، له‌و رۆژه‌دا به‌ر له‌وه‌ی شه‌وی به‌سه‌ردا بیته‌ بمریت، ئه‌وه به‌هه‌شتیه‌و، هه‌ر که‌سیکیش له شه‌ودا بیکاتو، باوه‌ری ته‌واوی پی هه‌بیته‌و، له‌و شه‌وه‌دا به‌ر له‌وه‌ی رۆژی به‌سه‌ردا بیته‌ بمریت، ئه‌ویش به‌هه‌شتیه.^(۲)

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۲۴ / به‌ ژماره: ۵۹۴۸.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۲۳ / به‌ ژماره: ۵۹۴۷.

منیش ده‌لیم: (أَبُو) واته: دانی پندا ده‌نیم و بی لی ده‌نیم.

بو‌شان ریوایت کراوه له (سُنن) ی نِمَامی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) و (أَبْنُ مَاجَه) دا، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أَبْنُ عُمَرَ) هوه (خواله هردووکیان رازی بیت)، که فهرموویه‌تی: ئیمه له یه‌ک کۆردا ده‌مانژمارد، که پی‌غه‌مبه‌ری خوا (درودی خوی له‌سه‌ر بیت)، سه‌د (۱۰۰) جار ده‌یفه‌رموو: «رَبِّ اغْفِرْ لِي، وَتُبْ عَلَيَّ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ». واته: "ته‌ی په‌روه‌ردگار، لیم خو‌شبه‌و، ته‌وبه‌م لی وه‌رگه‌ه، به‌راستی تو زاتیکی زۆر لی‌بوره‌و میه‌ره‌بانیت".

نِمَامی (تَرْمِذِي) فهرموویه‌تی: حه‌دیسیکی (صَحِيح) ه. (۱)

بو‌شان ریوایت کراوه له (سُنن) ی نِمَامی (أَبُو دَاوُد) و (أَبْنُ مَاجَه) دا، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أَبْنُ عَبَّاس) هوه (خواله هردووکیان رازی بیت)، که فهرموویه‌تی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا (درودی خوی له‌سه‌ر بیت) فهرموویه‌تی: «مَنْ لَزِمَ الْإِسْتِغْفَارَ، جَعَلَ اللَّهُ لَهُ مِنْ كُلِّ ضِيقٍ مَخْرَجًا، وَمِنْ كُلِّ هَمٍّ فَرَجًا، وَرَزَقَهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ». (۲) واته: "ته‌و که‌سه‌ی به‌رده‌وام هو‌گر بیت به‌ داوای لی‌خو‌شبوون کردنه‌وه، خوای گه‌وره له هه‌موو ته‌نگانه‌یه‌ کدا ده‌روازه‌یه‌کی بو ده‌کاته‌وه‌و، له هه‌موو خه‌مه‌و خه‌فه‌تیک رزگاری ده‌کات‌و، به‌جو‌رئیک رزق و رۆزی بو ده‌نی‌ریت، که خو‌یشی به‌ خه‌یالی‌دا نایه‌ت".

---

(۱) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۴۷۵ / به ژماره: ۱۵۱۶، و سُننُ التَّرْمِذِي / ۵ / ۴۹۴ / به ژماره: ۳۴۳۴، و سُننُ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۲۵۳ / به ژماره: ۳۸۱۴.

(۲) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۴۷۵ / به ژماره: ۱۵۱۸، و سُننُ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۲۵۴ / به ژماره: ۳۸۱۹. نِمَامی (حَاكِم) یش ریوایه‌تی کردوه‌و، پاشان فهرموویه‌تی: ریشه‌که‌ی (صَحِيح) ه. به‌لام نِمَامی (بَغَوِي) و نِمَامی (ذَهَبِي) فهرموویانه: که‌سیکی لاواز له ریشه‌که‌یدایه به‌ناوی (حَكَم) ی کوری (مُصَنَّب) هوه. بروانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَي الصَّحِيحَيْنِ / ۴ / ۲۹۱ / به ژماره: ۷۶۷۷، و شَرْحُ السُّنَّةِ / ۵ / ۷۹، و مُخْتَصَرُ اسْتِدْرَاكِ الْحَافِظِ الذَّهَبِيِّ عَلَي مُسْتَدْرَكِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحَاكِمِ / ۶ / ۲۸۷۹ / به ژماره: ۹۷۱.

بوشمان ربوایهت کراوه له سه‌حیحی موسلیمدا، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سر بیت) فه‌رموویه‌تی: «وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَوْ لَمْ تُذُنُبُوا، لَذَهَبَ اللَّهُ بِكُمْ، وَلَجَاءَ بِقَوْمٍ يُذُنِبُونَ، فَيَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ تَعَالَى، فَيَغْفِرُ لَهُمْ». (۱) واته: "سویند به‌و که‌سه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته، نه‌گه‌ر ئیوه‌ تاوان نه‌که‌ن، خوای گه‌وره‌ ده‌تانباته‌وه‌و، خه‌ل‌کانیکی تر ده‌هینیت، که‌ تاوان بکه‌ن‌و، به‌شوینیدا داوای لی‌خو‌شبوون له‌ خوای گه‌وره‌ بکه‌ن‌و، نه‌ویش لییان خو‌ش بییت".

بوشمان ربوایهت کراوه له (سُنَنِ) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) دا، له‌ هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (مَسْعُود) ه‌وه (خوای لی رازی بیت)، که پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سر بیت) پیی خو‌شبوو سی جار نزاو پارانه‌وه‌ بکات‌و، سی جاریش داوای لی‌خو‌شبوون بکات. (۲)

جائهم‌ ه‌دیسهمان لهم‌ نزیکانه‌شدا هینا له ((کتیبه‌ی نزاو پارانه‌وه‌ گشگیره‌ کان)) دا.

بوشمان ربوایهت کراوه له ه‌ردوو کتیبه‌که‌ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) دا، له‌ یه‌ کیلک له (مَوْلَى) کانئ ئیمامی (أَبُو بَكْرٍ) ی (صِدِّيق) ه‌وه (خوای لی رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سر بیت) فه‌رموویه‌تی: «مَا أَصْرَ مَنْ اسْتَغْفَرَ، وَإِنْ عَادَ فِي الْيَوْمِ سَبْعِينَ مَرَّةً». واته: "ه‌ه‌ر که‌سیلک داوای لی‌خو‌شبوون له‌خوای گه‌وره‌ بکات، مانای وایه‌ سوور نیه‌ له‌سه‌ر تاوانباری، باوه‌کو له‌ رۆژیکدا ه‌فتا (۷۰) جاریش بگه‌رپته‌وه‌ سه‌ر تاوان کردن". (۳)

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۱۰۶ / به‌ ژماره: ۲۷۴۹.

(۲) پیشتر ته‌خو‌ریجمان کرد.

(۳) بروانه: سُنَنِ أَبِي دَاوُدٍ / ۱ / ۴۷۵ / به‌ ژماره: ۱۵۱۴، وَسُنَنِ التَّرْمِذِيِّ / ۵ / ۵۵۸ / به‌

ژماره: ۳۵۵۹.

نیمامی (تَرْمِذِيّ) فەرمووێهتی: رشتەکی بەهێز نیه!^(۱)

بۆشان ریوایەت کراوه لە کتێبه‌کی نیمامی (تَرْمِذِيّ) دا، لە هاوێلی خۆشه‌ویست (أَنَسُ) هوه (خوای لێ رازی بیت)، که فەرمووێهتی: لە پیغه‌مبەری خوام بیستوه (درودی خوای لەسەر بیت)، که فەرمووێهتی: «خوای گه‌وره فەرمووێهتی: { يَا بَنَ آدَمَ، إِنَّكَ مَا دَعَوْتَنِي وَرَجَوْتَنِي غَفَرْتُ لَكَ مَا كَانَ مِنْكَ وَلَا أُبَالِي. يَا بَنَ آدَمَ، لَوْ بَلَغَتْ ذُنُوبُكَ عَنَانَ السَّمَاءِ، ثُمَّ اسْتَغْفَرْتَنِي، غَفَرْتُ لَكَ. يَا بَنَ آدَمَ، لَوْ أَتَيْتَنِي بِقُرَابِ الْأَرْضِ خَطَايَا، ثُمَّ أَتَيْتَنِي، لَا تُشْرِكُ بِي شَيْئًا، لِأَتَيْتَكَ بِقُرَابِهَا مَغْفِرَةً }». واتە: "ئەه‌ی ئاده‌میزاد، هه‌تا تو لێم بپاریته‌وه‌وه‌ هیوات به‌ لیخۆشبوونی من هه‌بیت، منیش له‌و تاوانانه‌ت خۆش ده‌بم که کردووتن، ده‌ربه‌ستیش نایه‌م. ئەه‌ی ئاده‌میزاد، ئە‌گەر تاوانه‌کانت بگه‌نه‌ه‌وری ئاسمان‌و، پاشان داوا‌ی لیخۆشبوونم لێ بکه‌یت، لیت خۆش ده‌بم. ئەه‌ی ئاده‌میزاد، ئە‌گەر به‌ نزیکه‌ی پری زه‌وی هه‌له‌و تاوانه‌وه‌ بیت بۆ لام، هه‌یج هاوێلو شه‌ریکت بۆ دانه‌ناجم، منیش به‌ نیزکه‌ی پری زه‌وی لیخۆشبوونه‌وه‌ دیم به‌ ده‌مه‌وه‌".

نیمامی (تَرْمِذِيّ) فەرمووێهتی: حه‌دیسێکی (حَسَن) هه‌.^(۱)

---

(۱) شیخی (ابنُ عَلَانَ) فەرمووێهتی: ره‌نگه‌ له‌به‌ر نه‌وه‌ بیت، که نازانریت (مَوْلَى) که‌ی نیمامی (أَبُو بَكْرٍ) کتێه. به‌لام شیخی عه‌سقه‌لانی و شیخی (عَبْدُ عَزِيزٍ) رشتەکه‌یان به‌ (حَسَن) داناوه. بروانه: فَتْحُ الْبَارِي / ۱ / ۱۱۲، وَعُمْدَةُ الْقَارِي / ۱ / ۲۷۷، وَالْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۷ / ۲۸۲.

منیش ده‌لێم: خو‌ نه‌گه‌ر رشتە‌ی حه‌دیسه‌که‌ لاوازیش بیت، وه‌کو نیمامی (تَرْمِذِيّ) فەرمووێهتی، ئە‌وا وه‌کو نیمامی (سَخَاوِيّ) و شیخی (عَجْلُوْنِيّ) فەرمووێهته‌وه‌: ریوایه‌تیکی تر پالپشتی ده‌کات، که نیمامی (طَبْرَانِيّ) له‌ کتێبی (الدُّعَاء) دا له‌ ریگه‌ی هاوێلی خۆشه‌ویست (ابنُ عَبَّاسٍ) هوه‌ هه‌تاوتی. بروانه: الدُّعَاءُ لِلطَّبْرَانِيّ / ۱ / ۵۰۷ / به‌ ژماره‌: ۱۷۹۷، وَالْمَقَاصِدُ الْحَسَنَةُ / ۱ / ۵۷۰ / به‌ ژماره‌: ۹۳۰، وَكَشْفُ الْخَفَاءِ / ۲ / ۲۰۸ / به‌ ژماره‌: ۲۱۷۰.

منیش ده لیم: (عَنَانَ السَّمَاءِ) بریتیه له هه‌وری ئاسمان. تاکه‌که‌ی بریتیه (عَنَانَةَ).
وتراویشه: (عَنَانَ) بریتیه له‌و به‌شهی ئاسمان، که نه‌گه‌ر سه‌رت به‌رز بکه‌یته‌وه
ده‌بینیت و لیته‌وه دیا‌ره.

سه‌باره‌ت به (قُرَابِ الْأَرْضِ) یش، نه‌وه به (قُرَابِ) و به (قُرَابِ) یش ریوایه‌ت
کراوه‌و، (قُرَابِ) سه‌که‌یان مه‌شه‌وورتره‌و، مانا‌که‌شی واته: (نزیکه‌ی پری زه‌وی).

جا یه‌کیک له‌و زانایانه‌ی که فه‌رموویه‌تی به (قُرَابِ) یش ده‌خوینریته‌وه، بریتیه له
خاوه‌نی کتیی (مَطَالِعُ الْأَنْوَارِ).

بو‌شمان ریوایه‌ت کراوه له (سُنَنِ) ئیمامی (ابْنُ مَاجَهَ) دا، به‌رشته‌یه‌کی جوان
(جید)، له‌هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (بُسْر) هوه (خوای لی‌رازی بیت)، که
فه‌رموویه‌تی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) فه‌رموویه‌تی: «طُوبَى لِمَنْ وَجَدَ
فِي صَحِيفَتِهِ اسْتِغْفَارًا كَثِيرًا».^(۲) واته: "خو‌شه‌ختی بو‌ئه‌و که‌سه‌ی له‌ده‌فته‌ری
کرده‌وه‌کانیدا داوای لی‌خو‌شبوونی زور ده‌بینیته‌وه".

بو‌شمان ریوایه‌ت کراوه له (سُنَنِ) ئیمامی (أَبُو دَاوُدَ) و (تِرْمِذِي) دا، له‌هاوه‌لی
خو‌شه‌ویست (ابْنُ مَسْعُودَ) هوه (خوای لی‌رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا
(دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) فه‌رموویه‌تی: «مَنْ قَالَ: "أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ
الْقَيُّومُ، وَاتَّوَبُ إِلَيْهِ" غُفِرَتْ ذُنُوبُهُ، وَإِنْ كَانَ قَدْ فَرَّ مِنَ الرَّحْفِ».^(۳) واته: "ئه‌و

---

(۱) بروانه: سُنَنِ التِّرْمِذِي / ۵ / ۵۴۸ / به ژماره: ۲۵۴۰.

(۲) بروانه: سُنَنِ ابْنِ مَاجَهَ / ۲ / ۱۲۵۴ / به ژماره: ۳۸۱۸. ئیمامی (مُنْذِرِي) و ئیمامی
(بُوصَيْرِي) فه‌رموویانه: رسته‌که‌ی (صَحِيح) هه. بروانه: التَّرْغِيبُ وَالتَّرْهِيْبُ / ۲ / ۳۰۹ /
به ژماره: ۲۵۰۳، وَمِصْبَاحُ الرَّجَاةِ / ۴ / ۱۳۴ - ۱۳۵.

(۳) بروانه: سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ / ۱ / ۴۷۵ / به ژماره: ۱۵۱۷، وَسُنَنِ التِّرْمِذِي / ۵ / ۵۶۸ / به
ژماره: ۳۵۷۷. له‌راستیدا ریوایه‌تی هه‌دیه‌سه‌که له‌ری‌نگه‌ی (ابْنُ مَسْعُودَ) هوه له‌لایه‌ن
ئیمامی (حَاكِم) هوه هین‌راوه‌و، فه‌رموشیتی هه‌دیه‌سیکی سه‌حیحه. به‌لام ریوایه‌تی

که‌سه‌ی بَلِّیت: (داوای لیخۆشبوون له‌و خوایه ده‌که‌م، که بیجگه له‌ئهو هیچ په‌رس‌زاوینکی راسته‌قینه نیه‌و، زاتینکی زیندوه‌و، راپه‌رینه‌رو چاودیری کاروباری بوونه‌وه‌رانه‌و، داوای ته‌وبه‌و په‌شیمانی لی ده‌که‌م)، خوای گه‌وره له‌تاوانه‌کانی ده‌بووریت، باوه‌کو له‌رووبه‌روو بوونه‌وه‌ی جه‌نگی کافرانش هه‌لاتییت و رای کردییت".

ئیمامی (حاکیم) فه‌رموویه‌تی: حه‌دیسیکی (صَحیح) له‌سه‌ر مه‌رجی ئیمامی بوخاری و موسلیم.^(۱)

منیش ده‌لیم: ئەم باسه‌ هه‌ر زۆر فراوانه‌و، مه‌گه‌ر به‌کورت کردنه‌وه زه‌بت بکریت، بۆیه ئیمه‌ش هه‌ر ئەمه‌نده‌ی لی باس ده‌که‌ین.

باسیک: {حوکی داوای لیخۆشبوون کردن}

یه کیک له‌و باسانه‌ی په‌یوه‌ندی به‌ داوای لیخۆشبوون کردنه‌وه هه‌یه، نه‌وه‌یه که له‌پیشه‌واو خواناسی پایه‌به‌رزی شوینکه‌وتوان (رَبیع) ی کوری (خُئیم) هه‌وه هاتوه، که فه‌رموویه‌تی: "با که‌س له‌ئیه نه‌لیت: (داوای لیخۆشبوون و ته‌وبه له‌خوای گه‌وره ده‌که‌م)، جا دواتر نه‌گه‌ر وا نه‌کات، قسه‌که‌ی ده‌بییت به‌ درۆ. به‌لکو با بلیت: (خوایه لیم خۆش به‌و، ته‌وبه‌و په‌شیمانیم لی وه‌رگه‌ه)".

جا ئەم به‌شه‌ی فه‌رمایشته‌که‌ی (خوایه لیم خۆش به‌و، ته‌وبه‌و په‌شیمانیم لی وه‌رگه‌ه) فه‌رمایشتیکی جوان و چاکه‌ه.

حه‌دیسه‌که لای ئیمامی (أبو داؤد) و (ترمذی) دا له‌رینگه‌ی (بلال) ی کوری (یساری کوری (زئید) ه، له‌باوکیه‌وه، له‌باپه‌یه‌وه.

(۱) بروانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۶۹۲ / به‌ژماره: ۱۸۸۴.

سه‌بارت به‌وش که (داوای لیخوشبون له خوای گه‌وره ده‌که‌م) قسه‌یه‌کی ناپه‌سه‌نده‌و، به‌درؤ داده‌نریت، نه‌وه ئیمه له‌گه‌لیدا هاوړا نین. چونکه داوای لیخوشبون کردن هیچ درؤیه‌کی تیدا نیه‌و، نه‌و حدیسه‌ی هاوه‌لی خوشه‌ویست (ابن مسعود) یش که له پیش فرمایشته‌که‌ی نه‌وه‌وه هیئامان، به‌سه بو به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی فرمایشته‌که‌ی.

هه‌روه‌ها له خواناسی پایه‌برز (فضیل) ی کوری (عیاض) هوه هاتوه (خوای لی‌رازی بیت)، که فرمویه‌تی: "داوای لیخوشبون کردن به‌بی وازهیان له خراپه‌و تاوان، ته‌ویه و په‌شیمانی که‌سه درؤزنه‌کانه".

فرمایشتیکیش له خواناسی پایه‌برز (رابعه) ی (عدویه) وه هاتوه (خوای لی‌رازی بیت)، که فرمویه‌تی: "داوای لیخوشبون کردنه که‌مان پیوستی به‌ داوای لیخوشبون کردنی زور هه‌یه". جا نه‌مه‌ش هه‌ر له فرمایشته‌که‌ی (فضیل) هوه نزیکه.

هه‌روه‌ها ده‌گیرنه‌وه، که عه‌ره‌بیکه ده‌شته‌کی ده‌ستی گرتبوو به‌ په‌رده‌ی که‌عبه‌ی پرؤزه‌وه‌و، ده‌یفه‌رموو: "خوایه، به‌راستی داوای لیخوشبون کردنم له‌گه‌ل مانه‌وه‌و سووربووم له‌سه‌ر کردنی تاوان سووکی و رسواییه‌و، وازهیانیشم له‌ داوای لیخوشبون کردن، له‌گه‌ل نه‌وه‌ی که‌ ده‌زائم لیبوردن و چاوپوشی تو چه‌نده فراوانه، نه‌توانکاری و بی‌ده‌سه‌لایه. تو به‌ پیدانی نازو نهمه‌ته‌کان خوشه‌ویستی خۆتم بو ده‌رده‌بریت و، که‌چی پیوستیشت به‌ من نیه‌و، بی‌نیازیت لیم و، منیش خه‌ریکم تو له‌ خۆم ده‌ره‌نجیم به‌ کردنی تاوانه‌کان و، که‌چی پیوستیشم پته. نه‌ی نه‌و که‌سه‌ی نه‌گه‌ر به‌لینی دا، جیبه‌جینی ده‌کات و، نه‌گه‌ر هه‌ره‌ش‌ه‌شی کرد، چاوپوشی و عه‌فو ده‌کات، تاوانه‌ گه‌وره‌که‌م بخه‌ره‌ ناو لیبوردن و عه‌فو گه‌وره‌که‌ته‌وه، نه‌ی به‌سؤزترینی به‌سؤزه‌کان".

نابیت کس به یانی ههتا نیواره قسه نهکات

بۆمان ریوایهت کراوه له (سَنَنْ) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) دا، به رِشتهیه کی (حَسَن)، له ئیمامی (عَلِيّ) هوه (خوای لێ رازی بیت)، که فرموویهتی: ئەم فرمایشتهم له پێغه مبهری خوا (درودی خوای له سهر بیت) وه رگرتوه: «لَا يُتَمَّ بَعْدَ احْتِلَامٍ، وَلَا صُمَاتَ يَوْمٍ إِلَى اللَّيْلِ». واته: "ههتیوی له دوای بالغبوونهوه نامییتو، قسه نه کردنیش به رۆژ ههتا شهو له ئیسلامدا نیه".^(۱)

بۆشمان ریوایهت کراوه له کتیبی (مَعَالِمُ السُّنَنِ) ی پێشهوای پایه بهرز (أَبُو سُلَيْمَانَ) ی (خَطَّابِي) دا، که نهو له تهفسیرو رافهی ئەم هه دیسه دا فرموویهتی: "یه کیک له شیوازی دینداری خه لکانی سهردهمی نهفامی بریتی بوو له قسه نه کردن. جا یه کیک له وان رۆژو شهو یکی تهواو دهچوه ژووره وهو قسهی نه ده کردو بیدهنگ داده نیشته. موسولمانانیش لهم باره وه نه هیان لێ کراوه، فه رمانیان پینکراوه که زیگری خوا بکه نو، قسهی باش بکه ن".

بۆشمان ریوایهت کراوه له سه حیحی بوخاریدا، له زانای پایه بهرز شونیکه وتوان (قَيْس) ی کورپی (أَبُو حَازِم) وه (به حهتی خوای لیبیت)، که فرموویهتی: ئیمامی (أَبُو بَكْرٍ) ی (صِدِّیق) (خوای لێ رازی بیت) ته شریفی برد بۆلای ئافره تیکی هوزی (أَحْمَس)، که پنی دهوترا (زَيْنَب)، جا بینی که بیدهنگ دانیشته وه قسه ناکات. بۆیه فرمووی: "ئه وه بۆچی قسه ناکات؟" عه رزیان کرد: "له وه تهی هاتۆته هه ج برپاری داوه قسه نه کات و بیدهنگ بیت". ئه ویش پنی فرموو: "قسه بکه، چونکه ئەم قسه نه کردنه هه لال نیه و کاری سهردهمی نهفامیه". ئیتر ئافره ته کهش دهستی کرد به قسه کردن.^(۲)

(۱) پروانه: سَنَنْ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۱۲۸ / به ژماره: ۲۸۷۳.

(۲) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۳۹۳ / به ژماره: ۳۶۲۲.

باسيک سہ بارہت بہو حدیسانہی کہ تہوہری سہرہکی ناینی پیروزی

نیسلامیان لہ سہرہ

نہمہ کۆتایی مہ بہستہ کہی من بوو لہم کتیبہدا. بہ لآم وام بہ باش زانی کہ چہند حدیسیکی تریشی پیوہ بلکیتیم، نہ گہر خوای گہورہ بیہویت، لایہنہ جوانہ کانی نہم کتیبہیان پی تہواو بیئت. نہوانیش چہند حدیسیکن کہ تہوہری سہرہکی ناینی پیروزی نیسلامیان لہ سہرہو، زانیانیش راجیایہ کی زوریان لہ بارہی ژمارہی نہو حدیسانہوہ ہہیہ. جا لہ دہرہ نجامی بہناو یہ کدا کردنی بۆچوونہ کانی نہوانو، نہوہش من بۆم زیاد کردوہو پیمہوہ لکاندوہ، ژمارہی حدیسہ کان بوون بہ سی حدیس.

حدیسی یہ کہم:

بریتہ لہو حدیسہی کہ ئیمامی (عمری کوری (خَطَّاب) (خوای لَ رازی بیئت) ریوایہتی کردوہ: «إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ». واتہ: "دروستی و پاداشتی کردوہ کان تہنہا بہ پیی نہ تہ کانی خواوہنہ کانیانہ".

پیشتریش لہ سہرہتای نہم کتیبہوہ نہم حدیسہمان باس کرد.

حدیسی دوہم:

لہ (عائشہ)ی دایکی ئیماندارانہوہ ہاتوہ (خوای لَ رازی بیئت)، کہ فہرموویہتی: پیغہ مہری خوا (درودی خوای لہ سر بیئت) فہرموویہتی: «مَنْ أَحَدَّثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ». واتہ: "ہر کہسیک لہم نایہنہی ئیمہدا شتیک دابہیتیت - کہ لہودا جیگہی نہ بیتہوہ - شتہ کہ دہدریتہوہ بہ سہریداو لئی و ہرنا گریت".

نهم هه‌دیسه‌مان له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا بۆ رپوایه‌ت
کراوه. (۱)

هه‌دیسى سینیهم:

له‌هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (نُعْمَان) ی کورپی (بَشِير) هوه‌ها‌توه (خوا‌له‌هه‌ردورکیان
رازی بی‌ت)، که‌فه‌رموویه‌تی: له‌په‌غه‌مبه‌ری خوا‌م ییستوه (دروودی خوا‌ی له‌س‌ر بی‌ت)، که
فه‌رموویه‌تی: «إِنَّ الْحَلَالَ بَيْنَ، وَإِنَّ الْحَرَامَ بَيْنَ، وَبَيْنَهُمَا أُمُورٌ مُشْتَبِهَاتٌ لَا يَعْلَمُهُنَّ
كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ، فَمَنْ اتَّقَى الشُّبُهَاتِ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعِرْضِهِ، وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ وَقَعَ
فِي الْحَرَامِ، كَالرَّاعِي يَرْعَى حَوْلَ الْحِمَى يُوشِكُ أَنْ يَرْتَعَ فِيهِ، أَلَا وَإِنَّ لِكُلِّ مَلِكٍ
حِمَى، أَلَا وَإِنَّ حِمَى اللَّهِ تَعَالَى مَحَارِمُهُ، أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً، إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ
الْجَسَدُ كُلُّهُ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ». واته: "به‌راستی
هه‌موو سه‌لا‌ل‌کراوه‌کان روون و دیارن، هه‌موو سه‌رام‌کراوه‌کانیش هه‌ر روون و
دیارن، له‌نیوانی‌شیاندا چه‌ند شتیکی سه‌رلی‌ده‌ر نه‌چوو هه‌یه، که‌زۆر تیک له‌سه‌ل‌کی
نازانن سه‌لا‌ل‌ن یان سه‌رام‌ن. جا‌ئه‌و که‌سه‌ی خو‌ی له‌م شته سه‌رلی‌ده‌ر نه‌چوانه
پارێزیت، ئه‌وه‌پاکانه‌ی بۆ‌ناین و ئا‌بروی خو‌ی کردوه، دین و حورمه‌تی خو‌ی
پاراستوه. ئه‌و که‌سه‌شی بکه‌ویته‌ ناویانه‌وه، ده‌که‌ویته‌ ناو حه‌رامه‌کانه‌وه، وه‌کو‌ئه‌و
شوانه‌ی مه‌رو مال‌ته‌که‌ی له‌ده‌وری پاوان و له‌وه‌ر تیکی قه‌ده‌غه‌کراو بله‌وه‌ر پیتیت،
که‌زۆر نزیکه‌ نازه‌له‌کانی بکه‌ونه‌ ناو پاوانه‌که‌وه‌و لئی بچۆن. جا‌ئاگادار بن، هه‌موو
پاشایه‌ک پاوانی خو‌ی هه‌یه‌و، پاوانی خوا‌ی گه‌وره‌ش بریتیه‌ له‌سه‌رام‌کراو
قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی. ئاگاداریش بن، له‌لاشه‌ی مرۆفدا پارچه‌گۆشتیک هه‌یه، نه‌گه‌ر
ئه‌و باش و بۆ‌خوا‌صول‌حار بوو، ته‌واوی لاشه‌که‌ش باش ده‌ییت‌و، نه‌گه‌ر خراپ و
نارێکیش بوو، ته‌واوی لاشه‌که‌ش خراپ ده‌ییت‌و تیکله‌چیت. جا‌ئاگاداریش بن،
که‌ئه‌و پارچه‌گۆشته‌بریتیه‌ له: دل".

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۲ / ۹۵۹ / به‌ژماره: ۲۵۵۰، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۳۴۳ /

به‌ژماره: ۱۷۱۸.

نهم حەدیسەمان لە هەردوو صەحیحی بوخاری و موسلیمدا بۆ رپوایەت
کراوە. (۱)

حەدیسێ چوارەم:

لە هاوێلی خۆشەویست (ابن مسعود) هەوێ هاتوێ (خوای لی رازی بیت)، کە
فەرموویەتی: پێغەمبەری خوا (دروودی خوای لەسەر بیت) - کە کەسێکی راستگۆی
باوەر پێکراوە - بە ئیمەدی فەرموو: «إِنَّ أَحَدَكُمْ يُجْمَعُ خَلْقُهُ فِي بَطْنِ أُمَّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا
نُطْفَةً، ثُمَّ يَكُونُ عَلَقَةً مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ يَكُونُ مُضْغَةً مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ يُرْسَلُ الْمَلَكُ، فَيَنْفُخُ
فِيهِ الرُّوحَ وَيُؤَمِّرُ بِأَرْبَعِ كَلِمَاتٍ: بَكْتَبُ رِزْقِهِ، وَأَجَلِهِ، وَعَمَلِهِ، وَشَقِيٍّ أَوْ سَعِيدٍ،
فَوَالَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُهُ، إِنْ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ، حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا
ذِرَاعٌ، فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ، فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ، فَيَدْخُلُهَا، وَإِنْ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ
بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ، حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ، فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ، فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ
أَهْلِ الْجَنَّةِ، فَيَدْخُلُهَا». واتە: "بەرستی هەریەک لە ئیوێ لە سکی دایکیدا چل رۆژ بە
تۆوی دەمیئێتەو، پاشان دەبیته پارچە خوێنیکی مەییوو، ئەوەندە تر دەمیئێتەو،
پاشان دەبیته پارچە گۆشتیک و، ئەوەندە تر دەمیئێتەو، ئەوجا فریشتەیهک
دەنێردریت و، گیان دەکات بەبەریداو، فەرمانی پێ دەکریت بە چوار شت: بە
نوسینی رزق و رۆزی و، تەمەن و ماوەی مانەوێ و، کارو کردەوێ و، بەدبەخت
دەبیته یان بەختەو. جا سویند بەو خوایهی، کە بیجگە لە ئەو هیچ پەرستراوێکی
راستەقینە نیە، کەسی وا هەیه لە ئیوێ کارو کردەوێ بەهەشتیهکان دەکات، هەتا
نیوان ئەو و نیوان بەهەشت تەنها بە ئەندازە قوڵیکی دەمیئیت، کەچی
نوسراوە کە سکی دایکی پێشی لی دەگریت، ئەویش دەست دەکات بە کردەوێ
دۆزەخیهکان و، سەرەنجام دەچیتە ناو ناگری دۆزەخهوه (خوا پەنامان بدات). کەسی
واش هەیه لە ئیوێ کارو کردەوێ دۆزەخیهکان دەکات، هەتا نیوان ئەو و نیوان

(۱) بروانە: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۱ / ۲۸ / به ژماره: ۵۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۲۱۹ / به

ژماره: ۱۵۹۹.

ئاگرى دۆزەخ تەنھا بە ئەندازەى قَوْلِيكى دەمىتت، كەچى نوسراوہ كەى سكى
دايكى پيشى لىدە گرىت و، دەست دەكات بە كردهوہى بەھەشتىھەكان، سەرەنجام
دەچىتە ناو بەھەشتەوہ (خوایىكات بە نصىمان)."

ئەم ھەدىسەمان لە ھەردوو صحیحى بوخارى و موسلىمدا بۆ رىوايەت
كراوہ. ^(۱)

ھەدىسى پىنچەم:

لە كچەزای خۆشەويستى پىغەمبەرى خوایى ھەسەنى كورى ئىمامى (عَلِيّ) ھوہ
ھاتوہ (خوایى ھەردووكيان رازى بىت)، كە فەرموويەتى: ئەم فەرمايشتەم لە پىغەمبەرى
خوایى (درودى خوایى لەسەر بىت) ھەر گرتوہ: «دَعُ مَا يَرِيُكَ إِلَى مَا لَا يَرِيُكَ». واتە: "واز
لەو شتە بەھىنە كە گومانەت لەبارەبەوہ ھەبە، بۆ ئەو شتەى كە گومانەت لەبارەبەوہ
نەبە."

ئەم ھەدىسەمان لە (سُنَنِى ئىمامى (تَرْمِذِيّ) و (سَانِيّ) دا بۆ رىوايەت كراوہ و،
ئىمامى (تَرْمِذِيّ) ش فەرموويەتى: ھەدىسىكى (حَسَن) ى (صَحِيح) ھە. ^(۲)

جا فەرمايشتى (يَرِيُكَ) بە (يَرِيُكَ) ش دەخوئىرتەوہ، واتە: (گومانەت بۆ دروست
دەكات). بەلام ئەوہى يە كەمیان مەشھوورترە.

---

(۱) بروانە: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۳ / ۱۱۷۴ / بە ژمارە: ۳۰۳۶، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۳۶

/ بە ژمارە: ۲۶۴۳.

(۲) بروانە: سُنَنِى التَّرْمِذِيِّ / ۴ / ۶۶۸ / بە ژمارە: ۲۵۱۸، وَسُنَنِى التَّسَانِيّ / ۸ / ۳۲۷ / بە

ژمارە: ۵۷۱۱.

حدیسی ششم:

له هاوهلی خو شه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه هاتوه (خوای لی رازی بیت)، که
فهرموویه تی: پیغمبری خوا (درودی خوای له سر بیت) فهرموویه تی: «مِنْ حُسْنِ إِسْلَامِ
الْمَرْءِ تَرْكُهُ مَا لَا يَعْنِيهِ». واته: "یه کیك له نیشانه کانی جوانیتی و ریک وینکی
موسالمانیتی که سیك، نهویه که واز لهو شته بهییت په یوه ندی به خو یه وه نیه".

نهم حدیسه مان له کتیه که ی ئی مامی (تَرْمِذِيّ) و (ابن ماجه) دا بو ریوایهت
کراوه^(۱)، حدیسیکی (حَسَن) یشه.

حدیسی ههوتهم:

له هاوهلی خو شه ویست (أَنَسُ) هوه هاتوه (خوای لی رازی بیت)، نهویش له
پیغمبری خواوه (درودی خوای له سر بیت)، که فهرموویه تی: «لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى
يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ». واته: "ئیمان و باوه ری هیچکام له ئیوه ته و او نابیت،
تاوه کو نه وه ی بو نه فسی خو ی پی خو شه، بو برا که شی پی خو ش نه بیت".

نهم حدیسه مان له ههردوو سه حیحی بوخاری و موسلیمدا بو ریوایهت
کراوه^(۲).

حدیسی ههشتهم:

له هاوهلی خو شه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه هاتوه (خوای لی رازی بیت)، که
فهرموویه تی: پیغمبری خوا (درودی خوای له سر بیت) فهرموویه تی: «إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى
طَيِّبٌ، لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا، وَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى أَمَرَ الْمُؤْمِنِينَ بِمَا أَمَرَ بِهِ الْمُرْسَلِينَ، فَقَالَ:

---

(۱) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِيّ / ۴ / ۵۵۸ / به ژماره: ۲۳۱۷، وَسُنُّ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۳۱۵ /
به ژماره: ۳۹۷۶.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۱۴ / به ژماره: ۱۳، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۶۷ / به
ژماره: ۴۵.

﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا﴾ [الْمُؤْمِنُونَ: ٥١]. وَقَالَ تَعَالَى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ [الْبَقَرَة: ١٧٢] ثُمَّ ذَكَرَ الرَّجُلَ يُطِيلُ السَّفَرَ، أَشْعَثَ أَغْبَرَ، يَمُدُّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ: يَا رَبَّ يَا رَبَّ، وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ، وَمَشْرَبُهُ حَرَامٌ، وَمَلْبَسُهُ حَرَامٌ، وَغُذِيَ بِالْحَرَامِ، فَأَنَّى يُسْتَجَابُ لِذَلِكَ؟!». واته: "بهراستی خوی گهوره پاک و خاوینهو، تنها کارو کردهوی پاک و خاوینیش وهرده گریتو، خوی گهوره هه مان نهو فرمانهی کرده به ئیمانداران که کردویهتی به پیغمبهران، وه کو فرموویهتی: ﴿نهی پیغمبهران، شتی حه لآلو پاک و خاوین بخونو، کردهوی باشیش بکهن﴾، ههروهه فرموویهتی: ﴿نهی ئهوانهی ئیمانان هیناوه، لهو خواردهمنیه حه لآلو پاک و خاوینانه بخون، که کردوومانه به رزق و رۆزی بوتان﴾، نهوجا پیغمبهری خوا باسی پیاویکی کرد، که سهفهری دوورو دریژ دهکاتو، قژی گرزو لول دهبیّتو، تۆزو چلکی لیّ دهنیشتو، دهسته کانیشی بوّ ناسمان دریژ دهکاتو، دهپارپتهوهو دهلیّت: "نهی پهروهردگار نهی پهروهردگار"، جا نهو خواردنی حهرامهو، خواردنهوهشی حهرامهو، پۆشاک و جل و بهرگیشی حهرامهو، به حهرامیش گۆشکراوه، ئیتر چون نزاو پارانهوهی لیّ وهرده گریت؟!".

نهم حه دیسه مان له سه حیحی موسلیمدا بوّ ریوایهت کراوه.^(١)

حه دیسی نۆیه م:

بریتیه له حه دیسی: «لا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ». واته:

- (وتراوه: خودی زیان له شه رعدا نایبّه هیبّتو، زیانگه یاندنیش به بیّ حهق هه ر نایبّه هیبّت).
- (وتراویشه: زیان: نهویه که که سیّک له بهر سوودو بهر ژه وهندی خۆی زیان به که سیّکی تر بگهیه نیّتو، زیانگه یاندنیش: نهویه که به بیّ سوودو بهر ژه وهندی زیانی بیّ بگهیه نیّت).

(١) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٢ / ٧٠٣ / به ژماره: ١٠١٥.

- (وتراویشه: زیان: نه‌ویه که که‌سیک زیان به که‌سیکی تر بگه‌یه‌نیت، نه‌و زیانی بهم نه‌گه‌یاندوه‌و، زیانگه‌یاندنیش: نه‌ویه که به شیوه‌یه‌کی نار‌ه‌وا زیان به که‌سیک بگه‌یه‌نیت، که نه‌و زیانی بهم گه‌یاندوه‌و).

نهم حدیسه‌مان له (مُوطًا) دا به (مُرْسَلِی بۆ ریوایه‌ت کراوه‌و، له (سُنَنِی) نِیَمَامِی (ذَارْقُطْنِی) و له غه‌یری نه‌ویشدا -وه‌کو نِیَمَامِی (ابْنُ مَاجَه) - له چه‌ند ریڼگه‌یه‌که‌وه به رښته‌ی پیکه‌وه‌به‌س‌تراو (مُتَّصِل) بۆمان ریوایه‌ت کراوه‌و، حدیسه‌که‌ش حدیسیکی (حَسَن) به.^(۱)

حدیسی ده‌یه‌م:

له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (تَمِیم) ی (دَارِی) ه‌وه‌هاتوه (خوای لی‌رازی بیت)، که پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌س‌ر بیت) فه‌رموویه‌تی: «الدِّينُ النَّصِيحَةُ». قُلْنَا: لِمَنْ؟ قَالَ: «لِلَّهِ وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأُمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ». واته: "تاین بریتیه له دلسوزی و ناموزگاری". نِیمه‌ش عه‌ر زمان کرد: "بۆ کی؟" نه‌ویش فه‌رمووی: "بۆ خواو، بۆ کتیبه‌که‌ی (که قورنانی پیروزه‌و، بۆ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و، بۆ پِنشه‌وایانی موسولمانان و، بۆ ته‌واری موسولمانانیش".

نهم حدیسه‌مان له سه‌حیحی موسلیمدا بۆ ریوایه‌ت کراوه.^(۲)

حدیسی یازده‌یه‌م:

له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه‌هاتوه (خوای لی‌رازی بیت)، که نه‌و گوئی له پیغه‌مبه‌ری خوا بوه (درودی خوای له‌س‌ر بیت) فه‌رموویه‌تی: «مَا نَهَيْتُكُمْ عَنْهُ،

(۱) بروانه: مُوطًا الْإِمَامِ مَالِك / ۲ / ۷۴۵ / به ژماره: ۱۴۲۹، وَسُنُّ الدَّارِقُطْنِيِّ / ۳ / ۷۷ / به ژماره: ۲۸۸، وه / ۴ / ۲۷ / به ژماره: ۸۳، وَسُنُّ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۷۸۴ / به ه‌ردوو ژماره: ۲۳۴۰ و ۲۳۴۱.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۷۴ / به ژماره: ۵۵.

فَاجْتَنِبُوهُ، وَمَا أَمَرْتُكُمْ بِهِ، فَاتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ، فَإِنَّمَا أَهْلَكَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَثْرَةً مَسَائِلِهِمْ وَاجْتِنَابَهُمْ عَلَىٰ أَنْبِيَائِهِمْ». واته: "نهوهی نههیم لی کردن و لیم فدهغه کردن، خوتانی لی پاریزن و لی دور بکونهوه. نهوهشی فرمانم بی کردن، چهنده دهتوانن جیهه جیی بکنن. چونکه نهوهی نهتهوه کانی پیش نیوهی لهناوبرد، بریتی بو له پرسیار کردنی زور و سه ریچی کردنی پیغه مبه ره کانیا".

نهم هدهیسه مان له ههردوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا بو ریوایهت کراوه.^(۱)

هدهیسی دوازدهیهم:

له هاوهلی خو شهویست (سهل) ی کوری (سعد) هوه هاتوه (خوای لی رازی بیت)، که فرموویه تی: پیاوئک هات بو خزمه تی پیغه مبه ری خواو، عه رزی کرد: نهی پیغه مبه ری خوا، کاریکم پیشان بده، نه گهر بیکه م، خواو خه لکیش خو شیان بویم. پیغه مبه ریش (درودی خوای له سر بیت) فرمووی: «أَزْهَدُ فِي الدُّنْيَا يُحِبُّكَ اللَّهُ، وَأَزْهَدُ فِيمَا عِنْدَ النَّاسِ يُحِبُّكَ النَّاسُ». واته: "دنیانه ویستبه و، گوی به دنیا مه ده، تا خوا خو شی بویت و، بینیا زیشه له وهی لای خه لکیه، تا نه وانیش خو شیان بویت".

هدهیسیکی (حسن) هوه، له کتیه که ی نیمامی (ابن ماجه) دا بومان ریوایهت کراوه.^(۲)

هدهیسی سیازدهیهم:

له هاوهلی خو شهویست (ابن مسعود) هوه هاتوه (خوای لی رازی بیت)، که فرموویه تی: پیغه مبه ری خوا (درودی خوای له سر بیت) فرموویه تی: «لَا يَجِلُّ دَمٌ أَمْرِي»

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۶ / ۲۶۵۸ / به ژماره: ۶۸۵۸، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۸۳۰ / به ژماره: ۱۳۳۷.

(۲) بروانه: سُنُّ ابْنِ مَاجَهَ / ۲ / ۱۳۷۳ / به ژماره: ۴۱۰۲.

مُسْلِمٌ إِلَّا يَأْخُذُ ثَلَاثَ: الثَّيْبُ الرَّانِي، وَالنَّفْسُ بِالنَّفْسِ، وَالتَّارِكُ لِدِينِهِ الْمَفَارِقُ لِلْجَمَاعَةِ». واته: "رشتتی خوینی مروفی موسولمان حه لآل ناییت، مه گهر به یه کیلک لهم سی هۆکاره: (زینا کردن له لایه ن پیاوینکوه که ژنی هیتاییت، یان له لایه ن ژنیکوه که شوری کردییت) و، (کوشتی کسی بکوژ له به رامبر که سی کوژراو) و، (وازهیتان له ناین و جیاوونهوه له کۆمهلی موسولمانان)".

نهم هه دیسه مان له هه ردوو سه حیحی بوخاری و موسلیمدا بو ریوایهت کراوه. (۱)

هه دیسی چواردهیه م:

له هاوهلی خوشه ویست (ابن عمر) هوه هاتوه (حواله هه ردوکیان رازی بیت)، که پتعه مبهری خوا (درودی خوی له سهر بیت) فه رمویه تی: «أَمَرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ، عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ، إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ، وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى». واته: "فه رمانم بی کراوه که دژ به خه لکانی بی باوه ر بجه نگم، هه تا شایه تی ده ده ن که هیچ په رسراویکی راسته قینه نیه بیجگه له خواو، (محمّد) یش پتعه مبهری خویوه، به دروستی و به ریک و پیکیش نوژده کانیان ده که ن و، زه کاتیش ده ده ن. جا که نه وانیهان کرد، نیر خوین و مالی خویمان له من ده پاریزن، مه گهر به حه قی شه ریعه تی نیسلام و، حیساییشیان له لای خوی گه وره یه".

نهم هه دیسه مان له هه ردوو سه حیحی بوخاری و موسلیمدا بو ریوایهت کراوه. (۲)

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۶ / ۲۵۲۱ / به ژماره: ۶۴۸۴، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۳۰۲ / به ژماره: ۱۶۷۶.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۱۷ / به ژماره: ۲۵، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۵۳ / به ژماره: ۲۲.

حدیسی یازدهم:

له هاوه‌لی خوشه‌ویست (ابنُ عُمَر) هوه هاتوه (خواله هردوکیان رازی بیت)، که فهرموویه‌تی: پیغمبه‌ری خوا (درودی خوی له‌سهر بیت) فهرموویه‌تی: «بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَيَّ خَمْسَ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَحَجِّ الْبَيْتِ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ». واته: "تاینی پیروزی نیسلام له‌سهر پنج پایه بنیات نراوه: شایه‌تیدان که هیچ په‌رس‌تراویکی راسته‌قینه نیه بیجگه له‌خوا، (مُحَمَّد) یش پیغمبه‌ری خواوه‌و، نویژ کردن به‌دروستی و به‌رینک‌ویکی‌و، زه‌کاتدان‌و، حه‌ج کردن‌و، گرتنی رۆژووی مانگی ره‌مه‌زان".

ئهم حدیسه‌مان له هردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا بو ریوایه‌ت کراوه.^(۱)

حدیسی شانزدهم:

له هاوه‌لی خوشه‌ویست (ابنُ عَبَّاس) هوه هاتوه (خواله هردوکیان رازی بیت)، که پیغمبه‌ری خوا (درودی خوی له‌سهر بیت) فهرموویه‌تی: «لَوْ يُعْطَى النَّاسُ بِدَعْوَاهُمْ، لَادَّعَى رَجَالٌ أَمْوَالَ قَوْمٍ وَدِمَاءَهُمْ، لَكِنَّ الْبَيْتَةَ عَلَيَّ الْمُدْعَى، وَالْيَمِينَ عَلَيَّ مَنْ أَنْكَرَ». واته: "ته‌گهر خه‌لکی به‌داواکانیان هه‌رچیان داوا کرد بیاندریتی، ئه‌وا که‌سانیکی زۆر داوا‌ی مال‌و خوینی خه‌لکیان ده‌کرد. به‌لام ده‌بیت که‌سی داوا‌کار شایه‌تی هه‌بیت‌و، که‌سی نکۆلیکاریش سویند بخوات".

ئهم حدیسه به‌م ده‌قه حدیسیکی (حَسَن) هوه، به‌شیکیشی له هردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا هاتوه.^(۱)

---

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۱۲ / به ژماره: ۸، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۴۵ / به ژماره:

حَدِيسِي حَه قَدِهِيه م:

له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (وَابِصَة) ی کورپی (مَعْبَد) هوه هاتوه (خوای لی رازی بیت)، که نهو هاتوته خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت)، پیغه‌مبه‌ریش پی‌ی فهرموه: "تایا هاتویت ده‌باره‌ی چاکه و خراپه پرسیار بکه‌یت؟" نه‌ویش عه‌رزی کردوه: "به‌لی". پیغه‌مبه‌ریش فهرموویه‌تی: «اسْتَفْتِ قَلْبَكَ، الْبِرُّ مَا اطمَأْنَنْتُ اِلَيْهِ النَّفْسُ، وَاطْمَأْنَنْ اِلَيْهِ الْقَلْبُ، وَالْاِثْمُ مَا حَاكَ فِي النَّفْسِ، وَتَرَدَّدَ فِي الصَّدْرِ، وَانْ اَفْتَاكَ النَّاسُ وَافْتَوَكَ». واته: "له دلّی خۆت پرسه. چاکه نه‌ویه که ده‌رون پی‌ی ناسووده‌یه‌و، دلّیش پی‌ی نارامه، خراپه‌ش نه‌ویه که کاریگه‌ری دلته‌نگی و په‌شیوی و دلّه‌راو‌کینی له ده‌رووندا دروست ده‌کات‌و، له سینه‌دا دیت و ده‌چیت، ئیتر باوه‌کو خه‌لکانیکیش فه‌توات بو‌ بدن به‌ ره‌وایه‌تی کردنی نه‌و کاره".

حَدِيسِيكِي (حَسَن) هوه، له هه‌ردوو (مُسْنَد) ی ئیمامی (أَحْمَد) و (دَارِمِي) و، له غه‌یری نه‌وانیشدا بو‌مان ریوایدت کراوه.^(۲)

له سه‌حیحی موسلیمیشدا هاتوه له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (نَوَاس) ی کورپی (سَمْعَان) هوه (خوای لی رازی بیت)، نه‌ویش له پیغه‌مبه‌ری خواوه (درودی خوای له‌سه‌ر بیت)، که فهرموویه‌تی: «الْبِرُّ حُسْنُ الْخُلُقِ، وَالْاِثْمُ مَا حَاكَ فِي صَدْرِكَ، وَكَرِهْتَ أَنْ يَطَّلِعَ عَلَيْهِ النَّاسُ». واته: "چاکه بریتیه له ره‌وشتی جوان‌و، خراپه‌ش نه‌ویه که کاریگه‌ری دلته‌نگی و دلّه‌راو‌کینی له ده‌رووندا دروست ده‌کات‌و، پیشت ناخۆشه‌ خه‌لکی پی‌ی بزانه‌ن".^(۳)

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۴ / ۱۶۵۶ / به ژماره: ۴۲۷۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۳۳۶ / به ژماره: ۱۷۱۱.

(۲) بروانه: مُسْنَدُ الْإِمَامِ أَحْمَدٍ / ۲۹ / ۵۲۷ - ۵۲۸ / به ژماره: ۱۸۰۰۱، وَسُنَنُ الدَّارِمِيِّ / ۲ / ۳۲۰ / به ژماره: ۲۵۳۳.

(۳) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۹۸۰ / به ژماره: ۲۵۵۳.

حەدیسێ هەژدەیهەم:

له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (شَدَّاد)ی کوری (أوس)هوه هاتوه (خوای لی رازی بیت)،
ئه‌ویش له پێغه‌مبەری خواوه (درودی خوای له‌سه‌ر بیت)، که فه‌رموویه‌تی: «إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ
الْإِحْسَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ، فَإِذَا قَتَلْتُمْ فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ، وَإِذَا ذَبَحْتُمْ فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَةَ،
وَلْيُحِدَّ أَحَدُكُمْ شَفْرَتَهُ، وَلْيُرِحْ ذَبِيحَتَهُ». واته: "به‌راستی خوای گه‌وره چاکه‌ی
له‌سه‌ر هه‌موو شتی‌ک نوسیه‌وه، ده‌بیت هه‌موو کارێ‌ک به‌ جوانی و به‌ رێ‌ک و پێ‌کی
ئه‌نجام بدریت. جا ئه‌گه‌ر که‌سه‌ی‌کتان به‌ هه‌دی شه‌رعی کوشت، ئه‌وا به‌شیویه‌یه‌کی
باش بیکۆژن، ئه‌گه‌ر ئازله‌و گیانله‌به‌ری‌کیشان سه‌ر بپری، ئه‌وا به‌شیویه‌یه‌کی باش و
به‌چاکی سه‌ری بپرن، ئه‌و که‌سه‌شتان هه‌یوان سه‌رده‌به‌ریت، با کێ‌ردو چه‌قۆکه‌ی
تێژ بکات، هه‌یوانه‌که‌ش زوو ئاسوده‌ بکات".

ئهم حەدیسەمان له سه‌حیحی موسلیماً بۆ رێ‌وايه‌ت کراوه.^(١)

هه‌ردوو وشه‌ی (قِتْلَة) و (ذَبْحَة)ش سه‌رده‌تاکه‌یان مه‌کسوره.

حەدیسێ نۆزدهیهەم:

له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أبو هُرَيْرَةَ)وه هاتوه (خوای لی رازی بیت)، ئه‌ویش له
پێغه‌مبەری خواوه (درودی خوای له‌سه‌ر بیت)، که فه‌رموویه‌تی: «مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، فَلْيُكْرِمْ
جَارَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ». واته: "ئه‌و که‌سه‌ی
باوه‌ری به‌خوای به‌ رۆژی دوایی هه‌یه، با قسه‌ی چاک بکات، یان بێ‌ده‌نگ بیت. ئه‌و
که‌سه‌ش باوه‌ری به‌خوای به‌ رۆژی دوایی هه‌یه، با رێ‌زی دراوسێ‌که‌ی بگریت. ئه‌و
که‌سه‌ش باوه‌ری به‌خوای به‌ رۆژی دوایی هه‌یه، با رێ‌زی میوانه‌که‌ی بگریت".

(١) بڕوانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٣ / ١٥٤٨ / به‌ ژماره: ١٩٥٥.

نهم حدیسه‌مان له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا بۆ رپوایه‌ت
کراوه. ^(۱)

هه‌دیسی بیسته‌م:

له‌هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه‌هاتوه (خوای لی‌رازی بیته)، که‌پیاویک
عه‌رزلی پیغه‌مبه‌ری خوای کرد: "قوربان نامۆزگاریم بکه". پیغه‌مبه‌ریش (دروودی خوای
له‌سه‌ر بیته) فه‌رمووی: «لَا تَغْضَبُ». واته: "تووره‌مه‌به". جا‌پیاوه‌که‌چه‌ند جارێک
عه‌رزلی کرده‌وه، ئه‌ویش هه‌ر ده‌یفه‌رموو: "تووره‌مه‌به".

نهم حدیسه‌مان له‌سه‌حیحی بوخاریدا بۆ رپوایه‌ت کراوه. ^(۲)

هه‌دیسی بیستویه‌که‌م:

له‌هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أَبُو ثَعْلَبَةَ) ی (خُشَيْبِ) هه‌هاتوه (خوای لی‌رازی بیته)،
ئه‌ویش له‌پیغه‌مبه‌ری خواوه (دروودی خوای له‌سه‌ر بیته)، که‌فه‌رموویه‌تی: «إِنَّ اللَّهَ -عَزَّ
وَجَلَّ- فَرَضَ فَرَائِضَ، فَلَا تُضَيِّعُوهَا، وَحَدَّ حُدُودًا، فَلَا تَعْتَدُوهَا، وَحَرَّمَ أَشْيَاءَ، فَلَا
تَنْتَهِكُوهَا، وَسَكَتَ عَنْ أَشْيَاءَ رَحْمَةً لَكُمْ غَيْرِ نَسْيَانٍ، فَلَا تَبْحَثُوا عَنْهَا». واته: "خوای
گه‌وره‌چه‌ند شتیکی له‌سه‌رتان فه‌رز کرده‌وه، ئیوه‌ش له‌ده‌ستیان مه‌ده‌ن و مه‌یان
فه‌وتین. چه‌ند سنووریکیشی بۆ داناون، ئیوه‌ش لیان مه‌یانبه‌زینن. کۆمه‌له
شتیکیشی هه‌رام کرده‌وه، ئیوه‌ش نزیکیان مه‌بنه‌وه و مه‌یانکه‌ن. له‌چه‌ند شتیکیش
بیده‌نگ بوه‌وه، باسی نه‌کردون، وه‌کو میه‌ره‌بانی و سۆزو به‌زه‌یه‌ک بۆ ئیوه، نه‌که‌ئوه
شتانه‌ی له‌بیر چوو بیته، ئیوه‌ش به‌شوینیاندا مه‌گه‌رین و لیان مه‌کۆلنه‌وه".

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۴۰ / به‌ژماره: ۵۶۷۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۶۸ /
به‌ژماره: ۴۷.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۶۷ / به‌ژماره: ۵۷۶۵.

نهم همدیسه مان له (سُنن) ی ئیمامی (دَارَقُطْنِي) دا به رِشته یه کی (حَسَن) بَو
ریوایت کراوه. (۱)

همدیسی بیست و دوهم:

له هاوه لی خوْشه ویست (مُعَاذ) هوه هاتوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی:
عهرزی پیغه مبهری خوام کرد (درودی خوای له سر بیت): ئەهی پیغه مبهری خوا، کارو
کرده هوه یه کم بی بفهرموو، که بمخاته بهه شته هوه، له ناگر دوورم بخاته هوه.
ئه ویش فهرمووی: «لَقَدْ سَأَلْتُ عَنْ عَظِيمٍ، وَإِنَّهُ لَيْسَ عَلَيَّ مِنْ سِرِّهِ اللَّهُ عَلَيْهِ: تَعْبُدُ
اللَّهَ لَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا، وَتَقِيمُ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ، وَتَصُومُ رَمَضَانَ، وَتَحُجُّ الْبَيْتَ».
واته: "به راستی ده باره ی شتیکی زور گهوره پرسیارت کردو، ئاسانی شه له سه ره ئه و
که سه ی خوای گهوره له سه ره ی ئاسانی بکات: ته نها خوای گهوره په رسته و، هیچ
هاوبه شی بو دامه نی، نو یژه کان به جوانی و به ریک و پیکتی نه نجام بده و، زه کات بده و،
مانگی ره مه زان به رۆزو و به و، چه جی مالی خوا بکه". ئه و جا پیغه مبه ره فهرمووی:
«أَلَا أَدُلُّكَ عَلَىٰ أَبْوَابِ الْخَيْرِ؟ الصَّوْمُ جَنَّةٌ، وَالصَّدَقَةُ تُطْفِئُ الْخَطِيئَةَ كَمَا يُطْفِئُ الْمَاءُ
النَّارَ، وَصَلَاةُ الرَّجُلِ فِي جَوْفِ اللَّيْلِ». واته: "ئایا رینموویت بکه م بولای چه ند
دهر گایه کی چاکه؟: رۆزو و گرتن قه لغان و پارێزه ره له ناگری دۆزه خ، خیر کردن و
سه ده قه ش تاوان ده کورژینته وه، وه کو چون ئاو ناگر ده کورژینته وه، نو یژه کردنی
له ناو جهر گه ی شه ودا". ئه و جا نهم ئایه تانه ی خوینده وه: ﴿تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ
الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ * فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ
لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ [السجدة: ۱۶ - ۱۷]. واته:
{لاته نیشه کانیا ن له جیگه ی خه و تنه که یان دوورده که ویتسه وه، واز له خه و تن
ده هیتن و، له ترسی سزای دۆزه خ و، به ته مای خه لاتی به هه شت له په ره و رد گاریان
ده پارینه وه و، له و رزق و رۆزه ی پیمان داو ن خه یرو سه ده قه ی لی ده کدن * هیچ
که سیک نازانیت ئه و که سانه چی خه یرو خه لاتیکیان له په نهانه وه بو دانراوه، له و

(۱) بروانه: سُننُ الدَّارِقُطْنِي / ۴ / ۱۸۳ / به ژماره: ۴۲.

خیر و بیرانه‌ی که چاروانی بی گمش ده‌بیت‌وه، نه‌مه‌ش وه‌کو پاداشتیک بو نه‌و کرده‌وه باشانه‌ی له دنیا‌دا کردوونیان}. نه‌وجا پیغهمبه‌ر فهرمووی: «أَلَا أُخْبِرُكَ بِرَأْسِ الْأَمْرِ وَعَمُودِهِ وَذُرُورَةِ سَنَامِهِ؟». واته: "نایا خه‌به‌رت بی بدهم، که سه‌ری هه‌موو جوړه خواپه‌رستی و دینداریه‌ک چیه‌و، کۆله‌که‌و چله‌پۆپه‌ی ستونه‌که‌شی کامه‌یه؟" منیش عه‌رزم کرد: "به‌لئی بفهرموو، نه‌ی پیغهمبه‌ری خوا". نه‌ویش فهرمووی: «رَأْسُ الْأَمْرِ الْإِسْلَامُ، وَعَمُودُهُ الصَّلَاةُ، وَذُرُورَةُ سَنَامِهِ الْجِهَادُ». واته: "سه‌ری هه‌موو کاریک بریتیه له نیسلامه‌تی‌و، کۆله‌که‌ی ناینیش بریتیه له نوێژ کردن‌و، چله‌پۆپه‌ی ستونه‌که‌شی بریتیه له جیهاد و تیکۆشان". پاشان فهرمووی: «أَلَا أُخْبِرُكَ بِمِلَاكِ ذَلِكَ كُلِّهِ؟». واته: "نایا خه‌به‌رت بی نه‌ده‌م، که شیرازه‌و مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی هه‌موو نه‌مانه کامه‌یه؟" منیش عه‌رزم کرد: "به‌لئی بفهرموو، نه‌ی پیغهمبه‌ری خوا". نه‌ویش زمانی خو‌ی گرت‌و، فهرمووی: «كُفَّ عَلَيْنِكَ هَذَا». واته: "ناگات له‌مه‌ بیت‌و، خو‌تی لی پارێزه". منیش عه‌رزم کرد: "نه‌ی پیغهمبه‌ری خوا، بوچی ئیمه له‌سه‌ر نه‌و قسانه‌ی ده‌یانکه‌ین لیسرسینه‌وه‌مان له‌گه‌لدا ده‌کریت و سزا ده‌دریتین؟". نه‌ویش فهرمووی: «تَكَلِّتُكَ أُمَّكَ، وَهَلْ يَكُوبُ النَّاسُ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ - أَوْ قَالَ عَلَى مَنَاخِرِهِمْ - إِلَّا حَصَائِدُ أَلْسِنَتِهِمْ». واته: "دایکت له‌ده‌ستت بدات، نه‌ی نایا بیجگه له‌ دروینه‌ی زمانیان، چی تر هه‌یه نه‌و خه‌لکه به‌ روودا - یان فهرمووی: به‌ لووتدا - بخاته ناو ناگری دۆزه‌خه‌وه".

نهم حه‌دیسه‌مان له (سُنَنِ ی ئیمامی (تَرْمِذِي) دا بو ریوایه‌ت کراوه‌و، نه‌ویش فهرموویه‌تی: حه‌دیسکی (حَسَنِ ی (صَحِيح).^(۱)

وشه‌ی (ذُرُورَة) به‌ (ذُرُورَة) ش ده‌خوینرته‌وه‌وه‌و، وشه‌ی (مِلَاكِ) یش سه‌ره‌تاکه‌ی مه‌کسوره‌.

(۱) بروانه: سُنَنِ التَّرْمِذِي / ۵ / ۱۱ / به ژماره: ۲۶۱۶.

حدیسی بیست و سییهم:

له هردوو هاوه‌لی خوشه‌ویست (أبو ذرّ) و (مُعَاذ) وه هاتوه (خوا له هردورکیان رازی بیت)، ئه‌وانیش له پیغه‌مبهری خواوه (درودی خوی له‌سهر بیت)، که فه‌رموویه‌تی: «اتَّقِ اللَّهَ حَيْثُمَا كُنْتَ، وَاتَّبِعِ السَّيِّئَةَ الْحَسَنَةَ تَمَحُّهَا، وَخَالِقِ النَّاسَ بِخُلُقٍ حَسَنٍ». واته: "له ههر شوینیک بوویت له‌خوا بترسه‌و، به‌شوین خراپه‌شدا چاکه بکه، تا خراپه که بیسرپته‌وه‌و، له‌گه‌ل خه‌ل‌کیشدا به‌ره‌وشتی جوان هه‌لس و که‌وت بکه".

ئهم حدیسه‌مان له (سُنن) ی ئیمامی (ترمذی) دا بو ریوایه‌ت کراوه‌و، ئه‌ویش فه‌رموویه‌تی: حدیسیکی (حَسَن) ه‌و، له هه‌ندیک نوسخه‌ی پشت پی به‌ستراوی کتیبه که‌شیدا فه‌رموویه‌تی: حدیسیکی (حَسَن) ی (صَحیح).^(۱)

حدیسی بیست و چوارهم:

له هاوه‌لی خوشه‌ویست (عرباض) ی کوری (ساریه) وه هاتوه (خوی لی رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبهری خوا (درودی خوی له‌سهر بیت)، ناموزگاریه‌کی به‌هیزی کردین، که دله‌کان به‌هویه‌وه تووشی ترسو له‌رز بوون‌و، چاوه‌کانیش به‌هویه‌وه هاتنه‌گریان و فرمیسک رشتن. ئیمه‌ش عه‌رزمان کرد: "ئه‌ی پیغه‌مبهری خوا، ئهم ناموزگاریه له ناموزگاری ئه‌و که‌سه ده‌چیت که مالا‌وایی و خواحافیزی ده‌کات. ده‌ی که‌وابوو فه‌رمانان پی بکه‌و، شتی‌کمان پی بسپیره". ئه‌ویش فه‌رموی: «أَوْصِيكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ، وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ، وَإِنْ تَأَمَّرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ، فَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ مِنْكُمْ بَعْدِي فَسَيَرَى اخْتِلَافًا كَثِيرًا، فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ، عَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِدِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ بَدْعَةٍ ضَالَّةٌ». واته: "ناموزگاریتان ده‌که‌م که ترسی خواتان هه‌بیت‌و، گو‌پرایه‌لو فه‌رمانبه‌رداری گه‌وره‌کانتان بن، باوه‌کو کۆیله‌یه‌کیش کراییت به فه‌رمان‌ره‌واتان. چونکه ههر که‌سیک له ئیوه دوا‌ی من بژی و زیندوو بیت، نا‌کوکی و په‌رته‌وازه‌یه‌کی زۆر ده‌بینیت. بۆیه پی‌ویسته

(۱) بروانه: سُننُ التَّرْمِذِيِّ / ۴ / ۳۵۵ / به ژماره: ۱۹۸۷.

له سهرتان دهست به سونهت و رپيازی منو جيگه نشينه شاره زاو رپنمووييکراوه کاغهوه بگرنو، به دانه کانتان قهپی پيدا بکهن. زوريش ناگاداری خوتان بنو خوتان له شته تازه داهيتراوه کان پباريزن. چونکه ههموو داهيتراویکی خراب و پيچه وانهی شهرع گومرايه".

نهم حدیسه مان له (سُننِ ی نِمامی (أَبُو دَاوُد) و (تِرْمِذِي) دا بؤ رپوايهت کراوه، نِمامی (تِرْمِذِي) ش فهرموويه تی: حدیسیکی (حَسَن) ی (صَحِيح).^(۱)

حدیسی بیست و پینجه م:

له هاوه لی خوشه ویست (أَبُو مَسْعُود) ی (بَدْرِي) هوه هاتوه (خوای لی پازی بیت)، که فهرموويه تی: پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت) فهرموويه تی: «إِنَّ مِمَّا أَدْرَكَ النَّاسُ (النَّاسَ) مِنْ كَلَامِ التُّبُوَّةِ الْأُولَى: إِذَا لَمْ تَسْتَحِي، فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ». واته: "یه کیک لهو فهرمايشتانهی پیغه مبهرانی پیشوو، که خه لکی پی گه یشتوون و چین له دوای چین له ناو خویندا هیشتوویانه ته وه، نهمه یه:

- (نه گهر شهرمت نه کرد، نه وهی ده ته ویت بیکه و دواتر خوت ده بینته وه)."
- (نهو که سهی شهرمی نه کردوه، نه وهی ویستویه تی کردوویه تی).
- (نه گهر کردنی کاریک شهرمه زاری لای خواو لای خه لکی تیدا نه بوو - چونکه کاری باش بوو -، نهوا بیکه).

نهم حدیسه مان له صحیحی بوخاریدا بؤ رپوايهت کراوه.^(۲)

(۱) پروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۶۱۰ / به ژماره: ۴۶۰۷، و سُننُ التِّرْمِذِي / ۵ / ۴۴ / به ژماره: ۲۶۷۶.

(۲) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِي / ۳ / ۱۲۸۴ / به ژماره: ۳۲۹۶.

حدیسی بیست و ششم:

له هاوهلی خوشهویست (جَابِر) هوه هاتوه (خوای لی رازی بیت)، که پیاویک له پیغمبهری خوای پرسوی، عهرزی کرد: "نه گهر نویژه فرهزه کان بکهوم، رۆژووی رهمهزانیس بگرم، حهلان به حهلان بزائم، حهرامیش به حهرام، لهوه زیاتر هیچی تر نه کهم، بیت وایه بجمه بههشتهوه؟" پیغمبهری خواش (درودی خوای لهسر بیت) فرمووی: «بهلی».

نهم حدیسه مان له صهیحی موسلیمدا بو ریوایهت کراوه.^(۱)

حدیسی بیست و ههوتهم:

له هاوهلی خوشهویست (سُفْیَان) ی کوری (عَبْدُالله) ی (تَقْفِی) هوه هاتوه (خوای لی رازی بیت)، که فرموویته: عهرزی پیغمبهری خوام کرد: "نه ی پیغمبهری خوا، فرمایشتیکم بی بفرمو لهم نایی پیروزی ئیسلامه دا، که نهونده داگرهوه و پرون بیت، پرسیار له کسی تر نه کهم له بارهیهوه". نهویش (درودی خوای لهسر بیت) فرمووی: «قُلْ: آمَنْتُ بِاللَّهِ، ثُمَّ اسْتَقِمَّ». واته: "بلی: باوهرم بهخوا ههیهو، نهوجا لهسر نهو باوهرهت بینهروهوه و بهرهوام به".

نهم حدیسه مان له صهیحی موسلیمدا بو ریوایهت کراوه.^(۲)

زانایان فرموویانه: نهم حدیسه یه کیکه له فرمایشته گشتگیرو داگرهوه کانی پیغمبهری خوا (درودی خوای لهسر بیت) و، هاوماناشه له گهل نهم فرمایشته ی خوای گهوره دا: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ [الْأَخْفَاف: ۱۳]. واته: {بهراستی نهو کهسانه ی وتوویانه "پهروهردگاری ئیمه بریتیه له خوای گهوره" و، پاشان لهسر نهو باوهره ماونهتهوه و بهرهوام بوون، نهوه له

(۱) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۴۴ / به ژماره: ۱۵.

(۲) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۶۵ / به ژماره: ۳۸.

قیامتدا ترسو دلہراوکی پرویان تی ناکاتو، خہ مبارو دلگرائیش نابن بو ئه وهی له دنیا دا به جیان هیشتوه} .

زۆربه ی زانایانیش (ره حه تی خویان لیت) فه رمویانه: مانای ئایه ته که وه
حه دیسه که ش ئه مه یه: با وه ریان هیئا وه، به رده وام گو پرایه لی خوی گه وره ن.

حه دیسی بیست و هه شتم:

بریتیه له وه حه دیسه ی که ئیمامی (عمری کوری (خطاب) (خوی لی رازی بیت)
ریوا یه تی کرده، سه بارت به پرسیاره که ی جو بره ئیل له پیغه مبه ری خوا (درودی
خوی له سر بیت)، ده رباره ی ئیمان و ئیسلام و ئیحسان و روژی دوا یی، که حه دیسیکی
مه شهوره، له سه حیحی موسلیم و له غهیری ئه وانیشدا هاتوه.

حه دیسی بیست و نۆیه م:

له ها وه لی خو شه ویست (ابن عباس) به وه هاتوه (خوا له هه دروکیان رازی بیت)، که
فه رمویه تی: روژیکیان له پاشکوی پیغه مبه ری خوا وه سوار بو بووم، نه ویش
(درودی خوی له سر بیت)، فه رموی: «یا غلام، اِنِّی اَعْلَمُکَ کَلِمَاتٍ: اِحْفَظِ اللّٰهَ
یَحْفَظُکَ، اِحْفَظِ اللّٰهَ تَحْدُثُ تُجَاهَکَ، اِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللّٰهَ، وَاِذَا اسْتَعْنَتْ فَاسْتَعْنِ
بِاللّٰهِ، وَاَعْلَمُ اَنَّ الْاُمَّةَ لَوْ اجْتَمَعَتْ عَلٰی اَنْ یَنْفَعُوکَ بِشَیْءٍ، لَمْ یَنْفَعُوکَ اِلَّا بِشَیْءٍ قَدْ
کَتَبَهُ اللّٰهُ لَکَ، وَاِنْ اجْتَمَعُوا عَلٰی اَنْ یَضُرُّوکَ بِشَیْءٍ، لَمْ یَضُرُّوکَ اِلَّا بِشَیْءٍ قَدْ کَتَبَهُ اللّٰهُ
عَلَیْکَ، رُفِعَتِ الْاَقْلَامُ، وَجَفَّتِ الصُّحُفُ». واته: "رۆله که م، چه ند وشه یه کی
به سوودت فیر ده که م: ناگات له سنوره کانی خوی گه وره بیتو، مه یان به زینه و
بیان پاریزه، تا نه ویش ناگای له تو بیتو، به پاریزیتو، له کاتی ته نگانه دا بیت به
هاناته وه. نه گهر داوای شتیک ده که یت، هه ر له خوا داوا بکه، نه گهر داوای
به هانا وه چونو پشتیوانیش ده که یت، هه ر له خوی داوا بکه. بشزانه، نه گهر
ته واوی خه لکی کۆبنه وه، بو ئه وه ی سو دیکت پی بگه یهن، ناتوانن سوود پی
بگه یهن، به و شته نه بیت، که خوا له چاره ی نویسویت. نه گهر کۆشبنه وه بو ئه وه ی

زیانیکت پی بگه‌یه‌نن، ناتوانن زیانت پی بگه‌یه‌نن، بهو شته نه‌بیٔ، که خوا
له‌چاره‌ی نوسویٔ. پینوسه‌کان هه‌لگیران و، نوسراوه‌کانیش وشکبوونه‌ته‌وه".

نهم حه‌دیسه‌مان له سونه‌نی نیمامی (تَرْمِذِيّ) دا بۆ ریوایه‌ت کراوه‌و، نه‌ویش
فه‌رموویه‌تی: حه‌دیسینکی (حَسَن) ی (صَحِيح).^(۱)

له ریوایه‌تینکی غه‌یری نیمامی (تَرْمِذِيّ) شدا نهم زیاده‌یه‌ی هه‌یه^(۲): «أَحْفَظُ اللَّهَ،
تَجِدُهُ أَمَامَكَ، تَعْرِفُ إِلَى اللَّهِ فِي الرَّخَاءِ، يَعْرِفُكَ فِي الشَّدَّةِ، وَاعْلَمْ أَنَّ مَا أَخْطَأَكَ، لَمْ
يَكُنْ لِيُصِيبَكَ، وَمَا أَصَابَكَ، لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئَكَ، وَاعْلَمْ أَنَّ النَّصْرَ مَعَ الصَّبْرِ، وَأَنَّ الْفَرَجَ
مَعَ الْكُرْبِ، وَأَنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا». واته: " سنوره‌کانی خوا بپاریزه، تا نه‌ویش بیٔ
به هاناته‌وه، به جورینک، که وا هه‌ست بکه‌یت هه‌میشه له به‌رده‌متایه. له کاتی
خو‌شی و هه‌بووندا خؤ به‌خوا بناسیته‌وه و ناگات لیٔ بیٔ، تا نه‌ویش له کاتی
ته‌نگانه و نه‌هاتیدا بتناسیته‌وه و بیٔ به‌هاناته‌وه. بشزانه، نه‌و شته‌ی که نایه‌ته
رینگه‌ت، مانای وایه له‌چاره‌ت نه‌نوسراوه، نه‌و شته‌ش که تووشته ده‌بیٔ و دیته
رینگه‌ت، مانای وایه له‌چاره‌ت نوسراوه، لیٔ لانادات. بشزانه، پشتیوانی و
سه‌رکه‌وتن له‌گه‌ل سه‌برو نارامیدایه‌و، کرانه‌وه‌ی ده‌رووی خه‌یرو رزگاربوونیش
له‌گه‌ل ناخو‌شی و ناره‌حه‌تی و زه‌حه‌تدایه‌و، له‌گه‌ل هه‌موو ته‌نگانه و نه‌هاتیه‌کیشدا
ده‌رگای ناسانی و ناسانکاری ده‌کریته‌وه".

نهم حه‌دیسه‌ پینگه‌و گرنگیه‌کی زۆر گه‌وره‌ی هه‌یه.

(۱) پروانه: سُنُّ التَّرْمِذِيّ / ۴ / ۶۶۷ / به ژماره: ۲۵۱۶.

(۲) پروانه: الْمُعْجَمُ الْكَبِيرُ / ۹ / ۳۳۰ - ۳۳۱ / به ژماره: ۱۱۰۸۰، وَالْمُسْتَدْرَكُ عَلَيَّ

الصَّحِيحَيْنِ / ۳ / ۶۲۳ / به ژماره: ۶۳۰۳.

حدیسی سیبہم:

کوتایى نهم حدیسانه‌وه، کوتایى کتیه‌ک‌شه. بویه به رسته‌یه‌کی جوان ریوایه‌تی ده‌که‌ین‌و، داوا له‌خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بانیش ده‌که‌ین، که کوتایى کارو ژیاغان به‌خه‌یر به‌ینیت:

پیشه‌وای پایه‌برز (أَبُو الْبَقَاءِ خَالِدُ بْنُ يُوسُفَ الدَّمَشَقِيِّ) (ره‌حه‌تی خوای لیت) بوی گپ‌راینه‌وه‌و، فه‌رمووی: (أَبُو طَالِبِ عَبْدِ اللَّهِ) و (أَبُو مَنْصُورِ يُوسُفَ) و (أَبُو الْقَاسِمِ حُسَيْنُ بْنُ هَبَةَ اللَّهِ بْنِ صَصْرَى) و (أَبُو يَعْلَى حَمَزَةَ) و (أَبُو الطَّاهِرِ إِسْمَاعِيلَ) فه‌رموویانه: پیشه‌وای پایه‌برز (أَبُو الْقَاسِمِ عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ) که بریتیه له شیخی (ابن عساکر) فه‌رموویه‌تی: زانای پایه‌برز (أَبُو الْقَاسِمِ عَلِيُّ بْنُ إِبْرَاهِيمَ بْنِ الْعَبَّاسِ الْحُسَيْنِيِّ) وتاریژی شاری دیمه‌شق خه‌به‌ری پی داین‌و، فه‌رمووی: زانای پایه‌برز (أَبُو عَبْدِ اللَّهِ مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيِّ بْنِ يَحْيَى بْنِ سُلْوَانَ) خه‌به‌ری پی داین‌و، فه‌رمووی: زانای پایه‌برز (أَبُو الْقَاسِمِ الْفَضْلُ بْنُ جَعْفَرَ) خه‌به‌ری پی داین‌و، فه‌رمووی: زانای پایه‌برز (أَبُو بَكْرٍ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْقَاسِمِ بْنِ الْفَرَجِ الْهَاشِمِيِّ) خه‌به‌ری پی داین‌و، فه‌رمووی: زانای پایه‌برز (أَبُو مُسَهَّرِ) خه‌به‌ری پی داین‌و، فه‌رمووی: زانای پایه‌برز (سَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ) خه‌به‌ری پی داین له: (رَبِيعَةُ بْنُ يَزِيدَ) هوه، نه‌ویش له (أَبُو إِدْرِيسَ الْخَوْلَانِيِّ) هوه، نه‌ویش له هاه‌وه‌لی خو‌شه‌ویست (أَبُو ذَرَّ) هوه (خوای لی‌رازی بیت)، نه‌ویش له پیغه‌مبه‌ری خواوه (درودی خوای له‌سر بیت)، نه‌ویش له جو‌بره‌ئیله‌وه (درودی خوای له‌سر بیت)، نه‌ویش له خوای گه‌وره‌وه، که فه‌رموویه‌تی:

«يَا عِبَادِي، إِنِّي حَرَمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِي، وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا، فَلَا تَظَالَمُوا. يَا عِبَادِي، كُلُّكُمْ ضَالٌّ إِلَّا مَنْ هَدَيْتُهُ، فَاسْتَهْدُونِي، أَهْدِكُمْ. يَا عِبَادِي، كُلُّكُمْ جَائِعٌ إِلَّا مَنْ أَطْعَمْتُهُ، فَاسْتَطْعِمُونِي، أَطْعِمْكُمْ. يَا عِبَادِي، كُلُّكُمْ عَارٍ إِلَّا مَنْ كَسَوْتُهُ، فَاسْتَكْسُونِي، أَكْسِكُمْ. يَا عِبَادِي، إِنَّكُمْ تُنْخَطُونَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَأَنَا أَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ جَمِيعًا، فَاسْتَغْفِرُونِي، أَغْفِرْ لَكُمْ. يَا عِبَادِي، إِنَّكُمْ لَنْ تَبْلُغُوا ضُرِّي فَتَضُرُّونِي، وَلَنْ تَبْلُغُوا نَفْعِي فَتَنْفَعُونِي. يَا عِبَادِي، لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَأَخْرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجِنِّكُمْ كَانُوا عَلَى أَتَقَى قَلْبِ

رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ، مَا زَادَ ذَلِكَ فِي مُلْكِي شَيْئًا. يَا عِبَادِي، لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْمْ وَأَخِرَكُمْمْ وَإِنْسَكُمْمْ وَجَنَّتُمْ كَانُوا عَلَى أَفْجَرِ قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ، مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِنْ مُلْكِي شَيْئًا. يَا عِبَادِي، لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْمْ وَأَخِرَكُمْمْ وَإِنْسَكُمْمْ وَجَنَّتُمْ قَامُوا فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ، فَسَأَلُونِي، فَأَعْطَيْتُ كُلَّ إِنْسَانٍ مِنْهُمْ مَسْأَلَتَهُ، مَا نَقَصَ ذَلِكَ عِنْدِي إِلَّا كَمَا يَنْقُصُ الْبَحْرُ أَنْ يُغْمَسَ الْمَخِيطُ فِيهِ غَمْسَةً وَاحِدَةً. يَا عِبَادِي، إِنَّمَا هِيَ أَعْمَالُكُمْ، أُحْصِيهَا لَكُمْ، ثُمَّ أُوقِفُكُمْ بِهَا، فَمَنْ وَجَدَ خَيْرًا، فَلْيُحْمَدِ اللَّهَ -عَزَّ وَجَلَّ-، وَمَنْ وَجَدَ غَيْرَ ذَلِكَ، فَلَا يَلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ».

واته: "تهی بهنده کاتم، من زولم و ستهم له سهر خویم حهرام کردوه و نایکهم و، لهناو نیوشدا حهرامم کردوه، دهی نیوش ستهم له به کتر مه کهن.

تهی بهنده کاتم، همووتان گومراو سهرلیشیواون، مه گهر نهوانهتان که خویم خستوومنهته سهر ریگهی راست و هیدایهتهم داون. دهی نیوش داوای هیدایهت و ریتمووی له من بکهن، تا ریتموویتان بکهم و، بتاخمه سهر ریگهی راست.

تهی بهنده کاتم، همووتان برسین، مه گهر نهوانهتان که خویم خویراک و خواردنم داونهتی. دهی نیوش داوای خواردن و رزق و رۆزی له من بکهن، تا بتاندهمی.

تهی بهنده کاتم، همووتان رپوت و قروتن، مه گهر نهوانهتان که خویم پۆشتهم کردوونهتهوه. دهی نیوش داوای پۆشته کردنهوه له من بکهن، تا پۆشتهتان بکهمهوه.

تهی بهنده کاتم، نیوه به شهو و بهرۆژ ههله و تاوان نهنجام دهدهن و، منیش له هموو تاوانهکان خوشدهم. دهی نیوش داوای لیخوشبوون و لیبوردن له من بکهن، تا لیتان بیورم.

تهی بهنده کاتم، نیوه ناگهنه نهو ناستهی زیان له من بدهن و، ناشگهنه نهو ناستهی سوودم پی بگهینهن.

ئەي بەندە كانم، ئەگەر لە يەكەم كەستانەوہ تا دواین كەستان، بە ئادەمیزادو بە جنۆكەوہ، لەسەر لەخواتر سزین دلی كەسێك لەخۆتان بن، ئەوہ هیچ لە مولك و دەسەلاتی من زیاد ناكات.

ئەي بەندە كانم، ئەگەر لە يەكەم كەستانەوہ تا دواین كەستان، بە ئادەمیزادو بە جنۆكەوہ، لەسەر تاوانبارترین دلی كەسێك لەخۆتان بن، ئەوہ هیچ لە مولك و دەسەلاتی من كەم ناكات.

ئەي بەندە كانم، ئەگەر لە يەكەم كەستانەوہ تا دواین كەستان، بە ئادەمیزادو بە جنۆكەوہ، لە دەشت و تەختایە كدا كۆبەنەوہو بوەستو، ھەمووتان داوام لی بكنو، منیش داواكارى ھەریەكەتان جیئەجی بكنم، ئەوہی داواى كردوہ بیدەمى، بەوہ هیچ لە گەنجینەى پر نازو نەعمەتى من كەم نایتەوہ، مەگەر ئەوہ نەندەى ئەو كەمكردنەى دەریایەك، كە تەنھا جارێك دەرزىەكى بەناودا بكریت.

ئەي بەندە كانم، ئەوہی دیتەوہ رینگەتان كردهوہی خۆتانە، بۆتان دەژمیرم و حیسابى دەكەم، پاشان دەتاندەمەوہو دەبێخەمەوہ بەردەستان، جا ئەو كەسەى كردهوہی چاك و باشى بینەوہ، با سوپاسى خواى گەورە بكاتو، ئەو كەسەش شتیكى تری بینەوہ، با تەنھا لۆمەو سەرزەنشتى نەفسى خۆى بكات."

(أَبُو مُسْهَرٍ) فەرموویەتى: (سَعِيدِ) كورپی (عَبْدُ الْعَزِيزِ) فەرموویەتى: كاتێك خواناسى پایەبەرز (أَبُو إِدْرِيسِ) (خَوْلَانِي) ئەم حەدىسەى دەگیرایەوہ، دەكەوتە سەر ئەژنوو لەسەر چۆك دادەنشت.

ئەمەش حەدىسێكى (صَحِيح)ەو، لە صحیحى موسلىم و لە غەبرى ئەویشدا بۆمان رپوايەت كراو^(۱)، كەسەكانى رشتەى گیرانەوہ كەشى لە منەوہ تاوہ كو

(۱) بروانە: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۹۹۴ / بە ژمارە: ۲۵۷۷.

هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أبو ذرّ) هه‌موو دیمه‌شقی‌ن و، (أبو ذرّ) یش ته‌شرفی هیناوه‌ته
دیمه‌شقی.

جا ئه‌م هه‌دیسه‌ چه‌ند سوودیکی تیدا‌یه:

یه کیکیان ئه‌وه‌یه که رشته‌که‌ی و ده‌قه‌که‌شی سه‌حیحه‌و، رشته‌که‌شی به‌رزه‌و،
ژماره‌ی راویه‌کانی که‌من و، هه‌موو راویه‌کانیشی دیمه‌شقی‌ن (خوا له هه‌موویان رازی بیت و،
فه‌ر و به‌ره‌که‌تیش دابارینتیه سه‌ریان).

یه کیکی تریشیان ئه‌وه‌یه که - سوپاس بۆ خوا - هه‌دیسه‌ که داگره‌وه‌یه به‌سه‌ر
چه‌ند ریتساو یاسایه‌کی گه‌وره‌و مه‌زن له عه‌قیده‌و شه‌ریعه‌ت و ئاداب و پالفته‌کردنی
دلێر چه‌ند شتیکی تریش.

بۆمان رپوایه‌ت کراوه له ئیمامی (أحمد) ی کورپی (حَنْبَل) هوه (ره‌حه‌تی خرای
لیبت و، خواش لێ رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: خه‌لکی ولاتی شام هه‌دیسێ له‌مه
گه‌وره‌ترو به‌رپزترین نیه.

كۆتايى ئەم كىتپە

ئەمە كۆتايى ئەم باسانە بو، كە مەبەستەم بوو لە كىتپە كەمدا بيانەيتىم، خىواي مېھرەبانىش بە لوتفە و كەرەمى خۆي لە دانانى ئەم كىتپەدا چەندىن مەنتى گەرەمى ناو بەسەرما، كە تىوانىمە چەندىن باس و سوودى بەنرخ و گرانبەھاو، چەندىن زانىارى وردو نىمچە شاراھى ھەندىك لە زانستەكانو بابەتە سەرەكەكانىانو، ھەندىك مەسەلەو بابەتە تازەپىشەھات و تەفسىرو راقەھى ھەندىك لە ئايەتەكانى قورئانى پىرۆزو، رىوونكرەنەھى مەبەستەكانىانو، چەندىن ھەدىسى صەھىحەو، رىوونكرەنەھى مەبەستەكانىانو، باس ھەندىك زانىارى وردى زانستى فەرموودەو رىشتەي گىپرانەھى ھەدىسو، وردەكارى فېقھىو، مامەلەو ئادابى دىلو ناخى مرۆفەكانو، چەند شىكى تىشى تىدا باس بىكەم.

جا سوپاس و ستايشى خىواي گەرە دەكەم لەسەر ھەموو ئەمانەو، لەسەر ئەم نازو نىعمەتانەي تىرش، كە لەژمارە نايەنو، مەنت و فەزلىش ھەر ھى خىوايە، كە رىنموىي كىردم بۆ ئەم زانىارىانەو، سەر كەوتوىي كىردم لە كۆكرەنەھىيانداو، كارەكەي لەسەر ئاسان كىردم، يارمەتى دامو ھاوكارى كىردم، مەنتى تەواوكردنى كىتپەكەي خستە سەرم. بۆيە ھەموو سوپاس و ستايش و مەنت و فەزلىو نازو نىعمەت و شوكرانەبۆتيرىك ھەر شاىستەي ئەو.

مىش تىكارم لە فەزلىو لوتفى خىواي گەرە، كە نزاو پارانەھى براىەكەي موسولمانم بۆ بىكەوتتە كارو، سوودى لى وەرگىرم، لە خىواي مېھرەبان نىكم بىكاتەھو، ھىوادارىشم موسولمانى خەيرخواز سوود لە ھەندىك لە زانىارىەكانى ناو ئەم كىتپە وەر بىگىرىتو، مىش بىمە ھاوكارو يارمەتيدەرىك بۆي، كە بەجۆرىك كار بىكات، جىگەي رەزامەندى پەرورەدگار بىت.

ئايىن و ئەمانەت و كۆتايى كىردەھەكانو ھەموو ئەم نازو نىعمەتانەي خىواي گەرە بەخىشوىتتى بە خۆم و باوكم و دايكم، خۆشەويستەكانانو، براكانانو، ئەوانەش

ليستی سدرچاومكان

• نهوانه‌ی بو ژيانی نيمامی نه‌وه‌ی سوووم لی وه‌رگرتون:

(۱) أَعْيَانُ الْعَصْرِ وَأَعْوَانُ النَّصْرِ (صَلَاحُ الدِّينِ خَلِيلُ بْنُ أَبِيكَ الصَّفَدِيِّ) /
المُحَقَّق: الدُّكْتُورُ عَلِيُّ أَبُو زَيْدٍ، الدُّكْتُورُ نَبِيلُ أَبُو عَمَّشَةَ، الدُّكْتُورُ مُحَمَّدُ
مُوَعِد، الدُّكْتُورُ مُحَمَّدُ سَالِمُ مُحَمَّدٍ / قَدَّمَ لَهُ: مَازِنُ عَبْدِ الْقَادِرِ الْمُبَارَكِ /
دَارُ الْفِكْرِ الْمُعَاصِرِ - بَيْرُوتُ - لُبْنَانُ / دَارُ الْفِكْرِ - دِمَشَقُ - سُورِيَا /
الطَّبَعَةُ الْأُولَى / ١٤١٨ هـ - ١٩٩٨ م.

(۲) الْبِدَايَةُ وَالنَّهَائِيَّةُ (أَبُو الْفِدَاءِ إِسْمَاعِيلُ بْنُ عُمَرَ بْنِ كَثِيرِ الدَّمَشَقِيِّ) / الْمُحَقَّق:
عَلِيُّ شَيْبَرِي / دَارُ إِحْيَاءِ الثَّرَاثِ الْعَرَبِيِّ / الطَّبَعَةُ الْأُولَى / ١٤٠٨ هـ -
١٩٨٨ م.

(۳) بُعْيَةُ الرَّاوي فِي تَرْجَمَةِ الْإِمَامِ التَّوَاوِي (كَمَالُ الدِّينِ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ مُحَمَّدُ بْنُ
مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْمَعْرُوفِ بِابْنِ إِمَامِ الْكَامِلِيَّةِ) / تَحْقِيقُ: الدُّكْتُورُ
عَبْدُ الرَّؤُوفِ بْنُ مُحَمَّدِ بْنِ أَحْمَدَ الْكَمَالِي / دَارُ الْبَشَائِرِ الْإِسْلَامِيَّةِ - بَيْرُوتُ
/ الطَّبَعَةُ الْأُولَى / ١٤٣١ هـ - ٢٠١٠ م.

(۴) تَارِيخُ ابْنِ الْوَرْدِيِّ (عُمَرُ بْنُ مُظَفَّرِ بْنِ عُمَرَ بْنِ مُحَمَّدِ ابْنِ أَبِي الْفَوَارِسِ، أَبُو
حَفْصِ، زَيْنُ الدِّينِ ابْنُ الْوَرْدِيِّ) / دَارُ الْكُتُبِ الْعِلْمِيَّةِ / بَيْرُوتُ - لُبْنَانُ /
الطَّبَعَةُ الْأُولَى / ١٤١٧ هـ - ١٩٩٦ م.

(۵) تَارِيخُ الْإِسْلَامِ (شَمْسُ الدِّينِ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ مُحَمَّدُ بْنُ أَحْمَدَ بْنِ عُثْمَانَ بْنِ قَائِمَازِ
الدَّهْبِيِّ) / الْمُحَقَّق: عُمَرُ عَبْدُ السَّلَامِ التَّدْمُرِيُّ / دَارُ الْكِتَابِ الْعَرَبِيِّ -
بَيْرُوتُ / الطَّبَعَةُ الثَّانِيَّةُ / ١٤١٣ هـ - ١٩٩٣ م.

(۶) تُحْفَةُ الطَّالِبِينَ فِي تَرْجَمَةِ الْإِمَامِ مُحَمَّدِ الدِّينِ (عَلَاءُ الدِّينِ عَلِيُّ بْنُ إِبْرَاهِيمِ ابْنِ
الْعَطَّارِ) / ضَبَطَ نَصَّهُ وَعَلَّقَ عَلَيْهِ وَخَرَّجَ أَحَادِيثَهُ: أَبُو عُبَيْدَةَ مَشْهُورُ بْنُ حَسَنِ
آلِ سَلْمَانَ / دَارُ الْأَثَرِيَّةِ - عَمَّانُ - الْأُرْدُنُ / الطَّبَعَةُ الْأُولَى / ١٤٢٨ هـ -
٢٠٠٧ م.

٧) تَذَكْرَةُ الْحَفَاطِ (مُحَمَّدُ بْنُ أَحْمَدَ بْنِ عُثْمَانَ الذَّهَبِيِّ) / دِرَاسَةٌ وَتَحْقِيقٌ: زَكْرِيَّا
عُمَيْرَاتُ / دَارُ الْكُتُبِ الْعِلْمِيَّةِ / بَيْرُوتُ - لُبْنَانُ / الطَّبَعَةُ الْأُولَى / ١٤١٩ هـ
- ١٩٩٨ م.

٨) الدَّارِسُ فِي تَارِيخِ الْمَدَارِسِ (عَبْدُ الْقَادِرِ بْنِ مُحَمَّدِ التَّعَمِيمِيِّ الدَّمَشْقِيِّ) /
المُحَقَّقُ: إِبْرَاهِيمُ شَمْسُ الدِّينِ / دَارُ الْكُتُبِ الْعِلْمِيَّةِ / بَيْرُوتُ - لُبْنَانُ /
الطَّبَعَةُ الْأُولَى / ١٤١٠ هـ - ١٩٩٠ م.

٩) ذَيْلُ مِرْآةِ الزَّمَانِ (قُطُبُ الدِّينِ أَبُو الْفَتْحِ مُوسَى بْنُ مُحَمَّدِ الْيُونَنِيِّ) / دَارُ
الْكِتَابِ الْإِسْلَامِيِّ - الْقَاهِرَةِ / الطَّبَعَةُ الثَّانِيَّةُ / ١٤١٣ هـ - ١٩٩٢ م.

١٠) شَذَرَاتُ الذَّهَبِ فِي أَخْبَارِ مَنْ ذَهَبَ (عَبْدُ الْحَيِّ بْنِ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدِ
ابْنِ الْعِمَادِ الْحَنْبَلِيِّ) / حَقَّقَهُ: مَحْمُودُ الْأَرْنَؤُوطُ / خَرَجَ أَحَادِيثُهُ: عَبْدُ الْقَادِرِ
الْأَرْنَؤُوطُ / دَارُ ابْنِ كَثِيرٍ / دِمَشْقُ - بَيْرُوتُ / الطَّبَعَةُ الْأُولَى / ١٤٠٦ هـ -
١٩٨٦ م.

١١) طَبَقَاتُ الْحَفَاطِ (عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ، جَلَالَ الدِّينِ السُّيُوطِيِّ) /
دَارُ الْكُتُبِ الْعِلْمِيَّةِ / بَيْرُوتُ - لُبْنَانُ / الطَّبَعَةُ الْأُولَى / ١٤٠٣ هـ.

١٢) طَبَقَاتُ عُلَمَاءِ الْحَدِيثِ (أَبُو عَبْدِ اللَّهِ مُحَمَّدُ بْنُ أَحْمَدَ بْنِ عَبْدِ الْهَادِي
الدَّمَشْقِيِّ الصَّالِحِيِّ) / تَحْقِيقٌ: أَكْرَمُ الْبُوشِي وَإِبْرَاهِيمُ الزَّيِّيقُ / مُؤَسَّسَةٌ
الرِّسَالَةِ - بَيْرُوتُ / الطَّبَعَةُ الثَّانِيَّةُ / ١٤١٧ هـ - ١٩٩٦ م.

١٣) طَبَقَاتُ الشَّافِعِيَّةِ (أَبُو بَكْرٍ بْنُ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ عَمَرَ الدَّمَشْقِيِّ،
تَقِيُّ الدِّينِ ابْنُ قَاضِي شُهْبَةَ) / المُحَقَّقُ: د. الْحَافِظُ عَبْدُ الْعَلِيمِ خَانَ / عَالَمُ
الْكِتَابِ - بَيْرُوتُ / الطَّبَعَةُ الْأُولَى / ١٤٠٧ هـ.

١٤) طَبَقَاتُ الشَّافِعِيَّةِ (جَمَالُ الدِّينِ عَبْدُ الرَّحِيمِ الْإِسْتَوِيِّ) / تَحْقِيقٌ: كَمَالُ
يُوسُفُ الْحَوْتُ / دَارُ الْكُتُبِ الْعِلْمِيَّةِ / بَيْرُوتُ - لُبْنَانُ / الطَّبَعَةُ الْأُولَى /
١٤٠٧ هـ - ١٩٨٧ م.

(١٥) طبقات الشافعية (عماد الدين إسماعيل بن عمر ابن كثير) / تحقيق: عبد الحفيظ منصور / دار المدار الإسلامي / بيروت - لبنان / الطبعة الأولى

/ م ٢٠٠٤.

(١٦) طبقات الشافعية الكبرى (تاج الدين عبد الوهاب بن تقي الدين السبكي) / المحقق: د. محمود محمد الطنحجي، د. عبد الفتاح محمد الحلو

/ هجر للطباعة والنشر والتوزيع - القاهرة / الطبعة الثانية / ١٤١٣ هـ -

م ١٩٩٢.

(١٧) العبر في خبر من عبر (شمس الدين أبو عبد الله محمد بن أحمد بن

عثمان بن قايماز الذهبي) / المحقق: أبو هاجر محمد السعيد بن بسونني

زغلول / دار الكتب العلمية / بيروت - لبنان / الطبعة الأولى / ١٤٠٥ هـ.

(١٨) عقد الجمال في تاريخ أهل الزمان (بدر الدين محمود العيني) /

عصر سلاطين الممالك / حقه ووضع حواشيه: دكتور محمد أمين /

مطبعة: دار الكتب والوثائق القومية - القاهرة / ١٤٣١ هـ - ٢٠١٠ م.

(١٩) فوات الوفيات (ابن شاكر الكشي) / المحقق: إحسان عباس / دار

صادر - بيروت / الطبعة الأولى / الجزء: ١ - ١٩٧٣ م، والجزء: ٢، ٣،

٤ - ١٩٧٤ م.

(٢٠) مرآة الجنان وعبرة اليقظان في معرفة ما يعتبر من حوادث الزمان

(أبو محمد عفيف الدين عبد الله بن أسعد بن علي بن سليمان الياضي) /

وضع حواشيه: خليل المنصور / دار الكتب العلمية / بيروت - لبنان /

الطبعة الأولى / ١٤١٧ هـ - ١٩٩٧ م.

(٢١) المنهاج السوي في ترجمة الإمام النووي (الإمام السيوطي) /

تحقيق: أحمد شفيق دمج / دار ابن حزم / بيروت - لبنان / الطبعة الأولى /

١٤٠٨ هـ - ١٩٨٨ م.

(٢٢) الْمَنْهَلُ الْعَذْبُ الرَّوِّي فِي تَرْجَمَةِ قُطْبِ الْأَوْلِيَاءِ النَّوَوِيِّ (الإمام شمسُ الدِّينِ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ السَّخَاوِيِّ) / الْمُحَقَّق: أَحْمَدُ فَرِيدُ الْمَزِيدِي / دَارُ الْكُتُبِ الْعِلْمِيَّةِ / بَيْرُوتُ - لُبْنَانُ / الطَّبَعَةُ الْأُولَى / ١٤٢٦ هـ - ٢٠٠٥ م.

(٢٣) التُّجُومُ الزَّاهِرَةُ فِي مُلُوكِ مِصْرَ وَالْقَاهِرَةَ (جَمَالُ الدِّينِ أَبُو الْمَحَاسِنِ يُوسُفُ بْنُ تَعْرِي بَرْدِي الْأَتَابِكِيِّ) / قَدَّمَ لَهُ وَعَلَّقَ عَلَيْهِ: مُحَمَّدُ حُسَيْنُ شَمْسُ الدِّينِ / دَارُ الْكُتُبِ الْعِلْمِيَّةِ / بَيْرُوتُ - لُبْنَانُ / الطَّبَعَةُ الْأُولَى / ١٤١٣ هـ - ١٩٩٢ م.

• نهوانهى بؤ وهركيران و تهخريجي هديسه كان و تهعليقه كان سوودم لى
وهرگرتون:

(١) إِثْحَافُ الْخَيْرَةِ الْمَهْرَةِ بِرِوَايَةِ الْمَسَانِيدِ الْعَشْرَةِ / أَبُو الْعَبَّاسِ شَهَابُ الدِّينِ أَحْمَدُ بْنُ أَبِي بَكْرٍ بْنُ إِسْمَاعِيلَ بْنِ سَلِيمَ بْنِ قَائِمَازِ بْنِ عَثْمَانَ الْبُوصَيْرِيِّ الْكِنَانِيِّ الشَّافِعِيِّ / تَقْدِيم: فَضِيلَةُ الشَّيْخِ الدَّكْتُورِ أَحْمَدُ مَعْبُدُ عَبْدِ الْكَرِيمِ / الْمُحَقَّق: دَارُ الْمَشْكَاتِ لِلْبَحْثِ الْعِلْمِيِّ يَأْشُرَافُ أَبُو تَمِيمِ يَاسِرُ بْنُ إِبْرَاهِيمِ / دَارُ الْوَطَنِ لِلنَّشْرِ - الرِّيَاضُ / الطَّبَعَةُ الْأُولَى / ١٤٢٠ هـ - ١٩٩٩ م / عِدَدُ الْأَجْزَاءِ: ٩ (٨ وَمَجْلَدُ فَهَارَس).

(٢) إِثْحَافُ الزَّائِرِ وَإِطْرَافِ الْمُقِيمِ لِلْسَّائِرِ فِي زِيَارَةِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ / عَبْدِ الصَّمَدِ بْنِ عَبْدِ الْوَهَّابِ بْنِ أَبِي الْحَسَنِ مُحَمَّدِ بْنِ هَبَةَ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحُسَيْنِ أَمِينِ الدِّينِ أَبُو الْيَمَنِ بْنِ عَسَاكِرِ الدَّمَشْقِيِّ نَزِيلِ مَكَّةَ / الْمُحَقَّق: حُسَيْنُ مُحَمَّدُ عَلِيُّ شُكْرِي / شَرِكَةُ دَارِ الْأَرْقَمِ بْنِ أَبِي الْأَرْقَمِ / الطَّبَعَةُ الْأُولَى.

٣) الاستذكار الجامع لمذاهب فقهاء الأمصار (ابن عبد البر) / أبو عمر يوسف بن عبد الله بن عبد البر النمري القرطبي / تحقيق سالم محمد عطا - محمد علي معوض / دار الكتب العلمية - بيروت / الطبعة الأولى / ١٤٢١ - ٢٠٠٠م / عدد الأجزاء: ٩.

٤) الإصابة في تمييز الصحابة / أحمد بن علي بن حجر أبو الفضل العسقلاني / تحقيق: علي محمد البجاوي / دار الجيل - بيروت / الطبعة الأولى / ١٤١٢هـ - ١٩٩٢م / عدد الأجزاء: ٨.

٥) الاعتبار في التأسخ والمنسوخ من الآثار / أبو بكر محمد بن موسى بن عثمان الحازمي الهمداني، زين الدين / دائرة المعارف العثمانية - حيدر آباد، الدكن / الطبعة الثانية / ١٣٥٩هـ.

٦) الأم / الإمام محمد بن إدريس الشافعي / تحقيق وتخريج: الدكتور رفعت فوزي عبد المطلب / دار الوفاء - المنصورة / الطبعة الأولى / ١٤٢٢هـ - ٢٠٠١م / عدد الأجزاء: ١١ [١) كتاب الرسالة + (٢ - ٩) كتاب الأم + (١٠) كتاب اختلاف الحديث + (١١) الفهارس]

٧) إمتاع الأسماع بما للنبي من الأحوال والأموال والحفدة والمتاع / أحمد بن علي بن عبد القادر، أبو العباس الحسيني العبيدي، تقي الدين المقرئزي / المحقق: محمد عبد الحميد النميسي / دار الكتب العلمية - بيروت / الطبعة الأولى / ١٤٢٠هـ - ١٩٩٩م / عدد الأجزاء: ١٥.

٨) البدر المنير في تخريج الأحاديث والآثار الواقعة في الشرح الكبير / ابن الملقن سراج الدين أبو حفص عمر بن علي بن أحمد الشافعي المصري / المحقق: مصطفى أبو الغيط وعبدالله بن سليمان ويأسر بن كمال / دار

- الهِجْرَةَ لِلنَّشْرِ وَالتَّوْزِيعِ - الرِّيَاض - السُّعُودِيَّةُ / الطَّبَعَةُ الْأُولَى / ١٤٢٥هـ - ٢٠٠٤م / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ٩.
- (٩) بُلُوغُ الْمَرَامِ مِنْ أَدِلَّةِ الْأَحْكَامِ / أَبُو الْفَضْلِ أَحْمَدُ بْنُ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ أَحْمَدَ بْنِ حَجْرٍ الْعَسْقَلَانِي / تَحْقِيقٌ وَتَحْرِيجٌ وَتَعْلِيقٌ: سَمِيرُ بْنُ أَمِينِ الزَّهْرِيِّ / دَارُ الْفَلَقِ - الرِّيَاضُ / الطَّبَعَةُ: السَّابِعَةُ، ١٤٢٤هـ.
- (١٠) الْبَيَانُ فِي مَذْهَبِ الْإِمَامِ الشَّافِعِيِّ / أَبُو الْحَسَنِ يَحْيَى بْنُ أَبِي الْخَيْرِ بَنِ سَالِمِ الْعَمْرَانِيِّ الْيَمَنِيِّ الشَّافِعِيِّ / الْحَقِيقُ: قَاسِمُ مُحَمَّدِ النَّوْرِيِّ / دَارُ الْمَنْهَاجِ - جِدَّةُ / الطَّبَعَةُ الْأُولَى / ١٤٢١هـ - ٢٠٠٠م / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ١٣.
- (١١) بَيَانُ الْوَهْمِ وَالْإِيْهَامِ فِي كِتَابِ الْأَحْكَامِ / عَلِيُّ بْنُ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الْمَلِكِ الْكِتَامِيِّ الْحَمِيرِيِّ الْفَاسِيِّ، أَبُو الْحَسَنِ ابْنُ الْقَطَّانِ / الْحَقِيقُ: د. الْحَسَنِ آيَتِ سَعِيدِ / دَارُ طَيْبَةِ - الرِّيَاضُ / الطَّبَعَةُ الْأُولَى / ١٤١٨هـ - ١٩٩٧م / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ٦ (٥ أَجْزَاءٌ، وَمَجْلَدُ فَهَارَس).
- (١٢) تَأْرِيْخُ دِمَشْقَ / ابْنُ عَسَاكِرَ / دَارُ الْفِكْرِ - بَيْرُوتَ - لُبْنَانَ / الطَّبَعَةُ الْأُولَى / ١٤١٩هـ - ١٩٩٨م / وَالْكِتَابُ مُدَبَّلٌ بِحَوَاشِي الْمُحَقِّقِ عَلِيِّ شَيْبَرِيِّ.
- (١٣) التَّأْرِيْخُ الْكَبِيْرُ / مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيْلَ بْنِ إِبْرَاهِيْمَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ الْبَخَارِيِّ الْجَعْفِيِّ / تَحْقِيقٌ: السَّيِّدُ هَاشِمُ النَّدَوِيِّ / دَارُ الْفِكْرِ / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ٨.
- (١٤) تَخْرِيجُ إِحْيَاءِ عُلُومِ الدِّينِ الْمَسْمُومِ الْمَغْنِيِّ عَنِ حَمَلِ الْأَسْفَارِ فِي الْأَسْفَارِ فِي تَخْرِيجِ مَا فِي الْأَحْيَاءِ مِنَ الْأَخْبَارِ / الْحَافِظُ أَبُو الْفَضْلِ زَيْنُ الدِّينِ عَبْدِ الرَّحِيْمِ بْنِ الْحَسَنِ الْعِرَاقِيُّ / اعْتَنَى بِهِ: أَبُو مُحَمَّدٍ أَشْرَفُ بْنُ عَبْدِ الْمَقْصُودِ / مَكْتَبَةُ طَبْرِيَّةِ - الرِّيَاضُ / الطَّبَعَةُ الْأُولَى / ١٤١٥هـ - ١٩٩٥م / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ٢.

- (١٥) التَّبَيَّنُ فِي آدَابِ حَمَلَةِ الْقُرْآنِ / أبو زكريا محيي الدين يحيى بن شرف النوي / حققه وعلق عليه: مُحَمَّدُ الْحَجَّارُ / الطَّبَعَةُ الثَّلَاثَةُ مَزِيدَةٌ وَمَنْقُوحَةٌ، ١٤١٤ هـ - ١٩٩٤ م / دار ابن حزم - بيروت - لبنان.
- (١٦) تُحْفَةُ الْأَبْرَارِ بِنُكْتِ الْأَذْكَارِ / عبد الرحمن بن أبي بكر، جلال الدين السيوطي / حقق نصوصه وعلق عليه: مُحْيِي الدِّينِ مُسْتَوٍ / مكتبة دار التراث، المدينة المنورة / الطَّبَعَةُ الْأُولَى / ١٤٠٧ هـ - ١٩٨٧ م.
- (١٧) تُحْفَةُ الْمُحْتَاجِ إِلَى أدِلَّةِ الْمِنْهَاجِ / ابْنُ الْمُلقِّنِ سراج الدين أبو حفص عمر بن علي بن أحمد الشافعي المصري / المحقق: عبد الله بن سعاد اللحياني / دار حراء - مكة المكرمة / الطَّبَعَةُ الْأُولَى / ١٤٠٦ / عدد الأجزاء: ٢.
- (١٨) تُحْفَةُ الْمُحْتَاجِ فِي شَرْحِ الْمِنْهَاجِ / أحمد بن محمد بن علي بن حجر الهيتمي / روجعت وصححت: علي عدة نسخ بمعرفة لجنة من العلماء / المكتبة التجارية الكبرى بمصر لصاحبها مصطفى محمد / بدون طبعة / ١٣٥٧ هـ - ١٩٨٣ م / (ثم صورتها دار إحياء التراث العربي - بيروت، بدون طبعة وبدون تاريخ) / عدد الأجزاء: ١٠.
- (١٩) تَدْرِيبُ الرَّاوي فِي شَرْحِ تَقْرِيبِ النَّوَاوي (للسُّيُوطِيِّ) / ٤٩١ هـ. حَقَّقَهُ: أَبُو قَتَيْبَةَ نَظَرَ مُحَمَّدَ الْفَارِيَّابِيَّ / مُؤَسَّسَةُ الرِّيَّانِ - بَيْرُوتَ - لُبْنَانَ / الطَّبَعَةُ الثَّانِيَّةُ / ١٤٣٠ هـ - ٢٠٠٩ م.
- (٢٠) التَّرْغِيبُ وَالتَّرْهِيْبُ مِنَ الْحَدِيثِ الشَّرِيفِ / عَبْدُ الْعَظِيمِ بْنُ عَبْدِ الْقَوِيِّ الْمُنْدَرِيَّ أَبُو مُحَمَّدٍ / تَحْقِيقُ: إِبْرَاهِيمَ شَمْسُ الدِّينِ / دَارُ الْكُتُبِ الْعِلْمِيَّةِ - بَيْرُوتَ - لُبْنَانَ / الطَّبَعَةُ الْأُولَى / ١٤١٧ هـ / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ٤.
- (٢١) تَلْخِيصُ الْحَبِيرِ فِي تَخْرِيجِ أَحَادِيثِ الرَّافِعِيِّ الْكَبِيرِ / أَبُو الْفَضْلِ أَحْمَدُ بْنُ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ أَحْمَدَ بْنِ حَجَرٍ الْعَسْقَلَانِيِّ / تَحْقِيقُ وَتَعْلِيْقُ: الشَّيْخِ

- عَادِلُ عَبْدِ الْمَوْجُودِ وَالشَّيْخِ عَلِيِّ مُحَمَّدٍ مُعَوِّضٍ / دَارُ الْكُتُبِ الْعِلْمِيَّةِ -
بَيْرُوتَ - لُبْنَانَ / الطَّبْعَةُ الثَّانِيَّةُ / ١٤٢٧ هـ - ٢٠٠٦ م / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ٤.
- (٢٢) تَلْخِيصُ الْمُتَشَابِهِ فِي الرَّسْمِ / أَبُو بَكْرٍ أَحْمَدُ بْنُ عَلِيٍّ بْنِ ثَابِتِ بْنِ أَحْمَدَ
بْنَ مَهْدِيٍّ الْخَطِيبِ الْبُعْدَادِيِّ / تَحْقِيقٌ: سَكِينَةُ الشَّهَابِيِّ / طِلَاسٌ لِلدِّرَاسَاتِ
وَالترجمة والنشر - دَمَشَقُ / الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ١٩٨٥ م / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ٢.
- (٢٣) تَهْدِيبُ الْأَسْمَاءِ وَاللُّغَاتِ / أَبُو زَكَرِيَّا مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ بْنِ شَرَفِ
النُّوويِّ / عَنِيَتْ بِنَشْرِهِ وَتَصْحِيحِهِ وَالتَّعْلِيقِ عَلَيْهِ وَمَقَابِلَةِ أَصُولِهِ: شَرِكَةُ
الْعُلَمَاءِ بِمُسَاعَدَةِ إِدَارَةِ الطَّبَاعَةِ الْمَنِيرِيَّةِ / دَارُ الْكُتُبِ الْعِلْمِيَّةِ، بَيْرُوتَ - لُبْنَانَ /
عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ٤.
- (٢٤) التَّيْسِيرُ بِشَرْحِ الْجَامِعِ الصَّغِيرِ / زَيْنُ الدِّينِ مُحَمَّدُ الْمَدْعُوُّ بَعْدَ الرُّوْفِ
بْنَ تَاجِ الْعَارِفِينَ بْنَ عَلِيٍّ بْنَ زَيْنِ الْعَابِدِينَ الْحَدَادِيِّ ثُمَّ الْمَنَاوِيِّ الْقَاهِرِيِّ /
مَكْتَبَةُ الْإِمَامِ الشَّافِعِيِّ - الرِّيَاضِ / الطَّبْعَةُ الثَّلَاثَةُ / ١٤٠٨ هـ - ١٩٨٨ م /
عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ٢.
- (٢٥) الْجَوْهَرُ النَّقِيُّ عَلَى سُنَنِ الْبَيْهَقِيِّ / عَلَاءُ الدِّينِ عَلِيُّ بْنُ عَثْمَانَ بْنِ
إِبْرَاهِيمَ بْنِ مَصْطَفَى الْمَارْدِينِيِّ، أَبُو الْحَسَنِ، الشَّهْرُ بِأَبْنِ التَّرْكَمَانِيِّ / دَارُ
الْفِكْرِ.
- (٢٦) حَلِيَّةُ الْأَوْلِيَاءِ وَطَبَقَاتُ الْأَصْفِيَاءِ / أَبُو نُعَيْمٍ أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْأَصْبَهَانِيِّ
/ دَارُ الْكِتَابِ الْعَرَبِيِّ - بَيْرُوتَ / الطَّبْعَةُ الرَّابِعَةُ / ١٤٠٥ هـ / عَدَدُ
الْأَجْزَاءِ: ١٠.
- (٢٧) خُلَاصَةُ الْأَحْكَامِ فِي مَهْمَّاتِ السُّنَنِ وَقَوَاعِدِ الْإِسْلَامِ / أَبُو زَكَرِيَّا مُحَمَّدُ
الدِّينِيُّ النَّوَوِيُّ / حَقَّقَهُ وَخَرَّجَ أَحَادِيثَهُ: حُسَيْنُ إِسْمَاعِيلُ الْجَمَلُ / مُؤَسَّسَةُ
الرِّسَالَةِ - لُبْنَانَ - بَيْرُوتَ / الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ١٤١٨ هـ - ١٩٩٧ م.

(٢٨) خُلَاصَةُ الْبَدْرِ الْمُنِيرِ فِي تَخْرِيجِ كِتَابِ الشَّرْحِ الْكَبِيرِ لِلرَّافِعِيِّ / ابْنِ
الْمَلْقَنِ سِرَاجِ الدِّينِ أَبُو حَفْصِ عَمْرِ بْنِ عَلِيِّ بْنِ أَحْمَدِ الشَّافِعِيِّ الْمِصْرِيِّ /
الْحَقِيقُ: حَمْدِي عَبْدِ الْمَجِيدِ إِسْمَاعِيلِ السَّلْفِيِّ / مَكْتَبَةُ الرَّشْدِ - الرِّيَاضِ / الطَّبَعَةُ
الْأُولَى / ١٤١٠ / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ٢.

(٢٩) الدَّرُّ الْمَنْضُودُ فِي الصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ عَلَى صَاحِبِ الْمَقَامِ الْمَحْمُودِ /
شَهَابِ الدِّينِ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدَ بْنِ عَلِيِّ بْنِ حَجَرَ الْهَيْتَمِيِّ / عَنِي بِهِ: بَوَّجَعَةُ عَبْدِ
الْقَادِرِ مَكْرِيٍّ وَمُحَمَّدِ شَادِيٍّ مِصْطَفَى عَرِيشٍ / دَارُ الْمَنْهَاجِ - بَيْرُوتَ / الطَّبَعَةُ
الْأُولَى / ١٤٢٦ هـ - ٢٠٠٥ م.

(٣٠) الدَّرَةُ الثَّمِينَةُ فِي أَخْبَارِ الْمَدِينَةِ / مُحَمَّدِ الدِّينِ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ مُحَمَّدِ بْنِ
مُحَمَّدِ بْنِ الْحَسَنِ الْمَعْرُوفِ بِابْنِ النَّجَّارِ / الْحَقِيقُ: حَسِينِ مُحَمَّدِ عَلِيِّ شُكْرِيِّ /
شَرِكَةُ دَارِ الْأَرْقَمِ بْنِ أَبِي الْأَرْقَمِ.

(٣١) الدَّعَاءُ لِلطَّبْرَانِيِّ / سَلِيمَانَ بْنِ أَحْمَدَ بْنِ أَيُّوبَ بْنِ مَطِيرِ اللَّخْمِيِّ
الشَّامِيِّ، أَبُو الْقَاسِمِ الطَّبْرَانِيِّ / الْحَقِيقُ: مُصْطَفَى عَبْدِ الْقَادِرِ عَطَا / دَارُ الْكُتُبِ
الْعِلْمِيَّةِ - بَيْرُوتَ / الطَّبَعَةُ الْأُولَى / ١٤١٣.

(٣٢) الرُّوحُ فِي الْكَلَامِ عَلَى أَرْوَاحِ الْأَمْوَاتِ وَالْأَحْيَاءِ بِالْأَدْلَالِ مِنَ الْكِتَابِ
وَالسَّنَةِ / مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي بَكْرَ بْنِ أَيُّوبَ بْنِ سَعْدِ شَمْسِ الدِّينِ ابْنِ قِيمِ الْجَوْزِيَّةِ /
دَارُ الْكُتُبِ الْعِلْمِيَّةِ - بَيْرُوتَ / ١٣٩٥ - ١٩٧٥.

(٣٣) رَوْضَةُ الطَّالِبِينَ وَعَمْدَةُ الْمُفْتِينَ / أَبُو زَكَرِيَّا مُحَمَّدِي الدِّينِ يَحْيَى بْنُ شَرَفِ
النُّوِيِّ / تَحْقِيقُ: زَهْرِ الشَّائِيشِ / الْمَكْتَبَةُ الْإِسْلَامِيَّةُ، بَيْرُوتَ - دِمَشْقَ -
عُمَانَ / الطَّبَعَةُ الثَّلَاثَةُ / ١٤١٢ هـ - ١٩٩١ م / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ١٢.

(٣٤) سُبُلُ الْهُدَى وَالرَّشَادِ فِي سِيَرَةِ خَيْرِ الْعِبَادِ / الْمُؤَلَّفُ: مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ
الصَّالِحِيِّ الشَّامِيِّ / تَحْقِيقُ وَتَعْلِيقُ: الشَّيْخُ عَادِلُ أَحْمَدَ عَبْدِ الْمَوْجُودِ، الشَّيْخُ

علي محمد معوض / دار الكتب العلمية بيروت - لبنان / الطبعة الأولى /
١٤١٤ هـ - ١٩٩٣ م / عدد الأجزاء: ١٢.

٣٥) سُنُّ ابْنِ مَاجَةَ / مُحَمَّدُ بْنُ يَزِيدَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ الْقَزْوِينِيّ / تَحْقِيقُ: مُحَمَّدُ
فُوَادُ عَبْدِ الْبَاقِيّ / دَارُ الْفِكْرِ - بَيْرُوتُ / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ٢ / وَالْأَحَادِيثُ مُدَيَّلَةٌ
بِأَحْكَامِ الْأَلْبَانِيِّ عَلَيْهَا.

٣٦) سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / سُلَيْمَانُ بْنُ الْأَشْعَثِ أَبُو دَاوُدَ السَّجِسْتَانِيُّ الْأَزْدِيُّ /
تَحْقِيقُ: مُحَمَّدُ مُخِي الدِّينِ عَبْدِ الْحَمِيدِ / دَارُ الْفِكْرِ - بَيْرُوتُ / عَدَدُ
الْأَجْزَاءِ: ٤ / مَعَ الْكِتَابِ: تَعْلِيقَاتُ كَمَالِ يُوسُفَ الْحُوتِ / وَالْأَحَادِيثُ
مُدَيَّلَةٌ بِأَحْكَامِ الْأَلْبَانِيِّ عَلَيْهَا.

٣٧) سُنُّ الْبَيْهَقِيِّ الْكُبْرَى / أَحْمَدُ بْنُ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ مُوسَى أَبُو بَكْرٍ
الْبَيْهَقِيُّ / تَحْقِيقُ: مُحَمَّدُ عَبْدِ الْقَادِرِ عَطَا / مَكْتَبَةُ دَارِ الْبَازِ - مَكَّةُ الْمُكْرَمَةِ /
١٤١٤ هـ - ١٩٩٤ م / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ١٠.

٣٨) سُنُّ التِّرْمِذِيِّ / مُحَمَّدُ بْنُ عِيْسَى أَبُو عِيْسَى التِّرْمِذِيُّ السُّلَمِيُّ /
تَحْقِيقُ: أَحْمَدُ مُحَمَّدُ شَاكِرٍ وَآخَرُونَ / دَارُ إِحْيَاءِ التَّرَاثِ الْعَرَبِيِّ - بَيْرُوتُ /
عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ٥ / الْأَحَادِيثُ مُدَيَّلَةٌ بِأَحْكَامِ الْأَلْبَانِيِّ عَلَيْهَا.

٣٩) سُنُّ الدَّارِقُطْنِيِّ / عَلِيُّ بْنُ عُمَرَ أَبُو الْحَسَنِ الدَّارِقُطْنِيُّ الْبَغْدَادِيُّ /
تَحْقِيقُ: السَّيِّدُ عَبْدُ اللَّهِ هَاشِمُ يَمَانِيٌّ الْمَدِينِيُّ / دَارُ الْمَعْرِفَةِ - بَيْرُوتُ /
١٣٨٦ هـ - ١٩٦٦ م / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ٤.

٤٠) سُنُّ الدَّارِمِيِّ / عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ أَبُو مُحَمَّدٍ الدَّارِمِيُّ / تَحْقِيقُ:
فَوَّازُ أَحْمَدُ زُمْرَلِيّ، وَخَالِدُ السَّبْعِ الْعَلَمِيُّ / دَارُ الْكِتَابِ الْعَرَبِيِّ - بَيْرُوتُ /
الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ١٤٠٧ هـ / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ٢ / الْأَحَادِيثُ مُدَيَّلَةٌ بِأَحْكَامِ
حُسَيْنِ سَلِيمِ أَسَدٍ عَلَيْهَا.

(٤١) سُنُنُ النَّسَائِيِّ (الْمُجْتَبَى مِنَ السُّنَنِ) / أَحْمَدُ بْنُ شُعَيْبِ أَبِي
عَبْدِ الرَّحْمَنِ النَّسَائِيِّ / تَحْقِيقُ: عَبْدُ الْفَتَّاحِ أَبُو غَدَّةٍ / مَكْتَبُ الْمَطْبُوعَاتِ
الْإِسْلَامِيَّةِ بِحَلَبٍ / الطَّبْعَةُ الثَّانِيَّةُ / ١٤٠٦ هـ - ١٩٨٦ م / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ:
.٨

(٤٢) سُنُنُ النَّسَائِيِّ الْكُبْرَى / أَحْمَدُ بْنُ شُعَيْبِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ النَّسَائِيِّ /
تَحْقِيقُ: د. عَبْدِ الْقَفَّارِ سُلَيْمَانَ الْبُنْدَارِيَّ، سَيِّدِ كِسْرَوِيِّ حَسَنِ / دَارُ الْكُتُبِ
الْعِلْمِيَّةِ - بَيْرُوتَ - لُبْنَانَ / الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ١٤١١ هـ - ١٩٩١ م.

(٤٣) سِيرُ أَعْلَامِ النَّبَلَاءِ / الْإِمَامُ شَمْسُ الدِّينِ مُحَمَّدُ بْنُ أَحْمَدَ بْنِ عُثْمَانَ
الذَّهَبِيِّ / الْمُحَقِّقُ: مَجْمُوعَةٌ مُحَقِّقِينَ بِإِشْرَافِ شُعَيْبِ الْأَرْتُوُوطِ / مُؤَسَّسَةٌ
الرِّسَالَةِ - بَيْرُوتَ / الطَّبْعَةُ الْحَادِيَّةُ عَشْرَةَ / ١٤١٧ هـ - ١٩٩٦ م.

(٤٤) شَرْحُ السُّنَنِ لِلْبَغَوِيِّ / الْحَسَنِ بْنِ مَسْعُودِ الْبَغَوِيِّ / الْمَكْتَبُ الْإِسْلَامِي
- دِمَشْقَ - بَيْرُوتَ / ١٤٠٣ هـ - ١٩٨٣ م / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ / ١٥ /
الطَّبْعَةُ الثَّانِيَّةُ / تَحْقِيقُ: شُعَيْبِ الْأَرْتُوُوطِ وَمُحَمَّدُ زُهَيْرِ الشَّوَيْشِ.

(٤٥) شَرْحُ سُنَنِ ابْنِ مَاجَةَ (الإعلام بسنته عليه السلام) / مُغْلَطَايِ بْنِ قَلِيحِ
بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْبَكْرِيِّ الْمِصْرِيِّ الْحَكْرِيِّ الْحَنْفِيِّ، أَبُو عَبْدِ اللَّهِ، عَلَاءُ الدِّينِ /
الْحَقِيقُ: كَامِلُ عُويَضَةَ / مَكْتَبَةُ نِزَارِ مِصْطَفَى الْبَازِ - الْمَمْلَكَةُ الْعَرَبِيَّةُ السُّعُودِيَّةُ
/ الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ١٤١٩ هـ - ١٩٩٩ م / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ٥.

(٤٦) شَرْحُ صَحِيحِ الْبُخَارِيِّ لِابْنِ بَطَّالٍ / ابْنِ بَطَّالٍ أَبُو الْحَسَنِ عَلِيِّ بْنِ
خَلْفِ بْنِ عَبْدِ الْمَلِكِ / تَحْقِيقُ: أَبُو تَمِيمِ يَاسِرُ بْنُ إِبْرَاهِيمِ / مَكْتَبَةُ الرَّشْدِ -
السُّعُودِيَّةُ - الرِّيَاضُ / الطَّبْعَةُ الثَّانِيَّةُ / ١٤٢٣ هـ - ٢٠٠٣ م / عَدَدُ
الْأَجْزَاءِ: ١٠.

(٤٧) شَرْحُ مَعَانِي الْأَثَارِ / أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ سَلَامَةَ بْنِ عَبْدِ الْمَلِكِ أَبُو جَعْفَرٍ الطَّحَاوِيُّ / تَحْقِيقٌ: مُحَمَّدُ زُهْرِي النَّجَّارُ / دَارُ الْكُتُبِ الْعِلْمِيَّةِ - بَيْرُوتُ - لُبْنَانُ / الطَّبَعَةُ الْأُولَى / ١٣٩٩ هـ.

(٤٨) شَرْحُ النَّوَوِيِّ عَلَى صَحِيحِ مُسْلِمٍ (المُسَمَّى بِ: الْمِنْهَاجُ شَرْحُ صَحِيحِ مُسْلِمِ بْنِ الْحَجَّاجِ) / أَبُو زَكَرِيَّا يَحْيَى بْنُ شَرَفِ بْنِ مُرِي النَّوَوِيِّ / دَارُ إِحْيَاءِ التَّرَاثِ الْعَرَبِيِّ - بَيْرُوتُ / الطَّبَعَةُ الثَّانِيَّةُ / ١٣٩٢ هـ / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ١٨.

(٤٩) الشَّمَائِلُ الْمُحَمَّدِيَّةُ وَالْخِصَائِلُ الْمُصْطَفَوِيَّةُ / مُحَمَّدُ بْنُ عَيْسَى بْنِ سُرَّةِ التَّرْمِذِيِّ أَبُو عَيْسَى / مُؤَسَّسَةُ الْكُتُبِ الثَّقَافِيَّةِ - بَيْرُوتُ / الطَّبَعَةُ الْأُولَى / ١٤١٢ / تَحْقِيقٌ: سَيِّدُ بْنُ عَبَّاسِ الْجُمَيْلِيِّ.

(٥٠) صَحِيحُ ابْنِ حِبَّانَ بِتَرْتِيبِ ابْنِ بَلْبَانَ / مُحَمَّدُ بْنُ حِبَّانَ بْنِ أَحْمَدَ أَبُو حَاتِمِ التَّمِيمِيُّ الْبُسْتِيُّ / تَحْقِيقٌ: شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوطُ / مُؤَسَّسَةُ الرَّسَالَةِ - بَيْرُوتُ / الطَّبَعَةُ الثَّانِيَّةُ / ١٤١٤ هـ - ١٩٩٣ م / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ١٨.

(٥١) صَحِيحُ ابْنِ خَزِيمَةَ / مُحَمَّدُ بْنُ إِسْحَاقَ بْنِ خَزِيمَةَ أَبُو بَكْرٍ السُّلَمِيُّ التَّيْسَابُورِيُّ / تَحْقِيقٌ: د. مُحَمَّدُ مُصْطَفَى الْأَعْظَمِيُّ / الْمَكْتَبَةُ الْإِسْلَامِيَّةُ - بَيْرُوتُ / ١٣٩٠ هـ - ١٩٧٠ م / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ٤.

(٥٢) صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ الْبُخَارِيُّ الْجُعْفِيُّ / تَحْقِيقٌ: د. مُصْطَفَى دِيْبُ الْبُعَا / دَارُ ابْنِ كَثِيرٍ - الْيَمَامَةُ - بَيْرُوتُ / الطَّبَعَةُ الثَّلَاثَةُ / ١٤٠٧ هـ - ١٩٨٧ م / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ٦.

(٥٣) صَحِيحُ مُسْلِمٍ / مُسْلِمُ بْنُ الْحَجَّاجِ أَبُو الْحُسَيْنِ الْقَشِيرِيُّ التَّيْسَابُورِيُّ / تَحْقِيقٌ: مُحَمَّدُ فُؤَادُ عَبْدِ الْبَاقِي / دَارُ إِحْيَاءِ التَّرَاثِ الْعَرَبِيِّ - بَيْرُوتُ / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ٥.

- (٥٤) طَبَقَاتُ الْفُقَهَاءِ الشَّافِعِيَّةِ (تَحْقِيقُ: الدُّكْتُورُ عَلِيَّ عُمَرَ) / مَكْتَبَةُ الثَّقَافَةِ
الْمَدِينِيَّةِ - الْقَاهِرَةِ / الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ١٤٣٠ هـ - ٢٠٠٩ م.
- (٥٥) عَجَالَةُ الرَّاغِبِ الْمُتَمَنِّيِّ فِي تَخْرِيجِ كِتَابِ عَمَلِ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ لِابْنِ
السُّنِّيِّ / أَبُو أُسَامَةَ سَلِيمُ بْنُ عَيْدِ الْهَلَالِيِّ / دَارُ ابْنِ حَزْمٍ - بَيْرُوتُ / الطَّبْعَةُ
الْأُولَى / ١٤٢٢ هـ - ٢٠٠١ م.
- (٥٦) الْعِظْمَةُ / أَبُو مُحَمَّدٍ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ جَعْفَرِ بْنِ حِيَانَ الْأَنْصَارِيِّ
الْمَعْرُوفِ بِأَبِي الشَّيْخِ الْأَصْبَهَانِيِّ / الْمُحَقِّقُ: رِضَاءُ اللَّهِ بِنِ مُحَمَّدِ إِدْرِيسِ
الْمُبَارَكْفُورِيِّ / دَارُ الْعَاصِمَةِ - الرِّيَاضُ / الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ١٤٠٨ / عدد
الأجزاء: ٥.
- (٥٧) عُمْدَةُ الْقَارِيِّ شَرْحُ صَحِيحِ الْبُخَارِيِّ / أَبُو مُحَمَّدٍ مُحَمَّدُ بْنُ أَحْمَدَ بْنِ
مُوسَى بْنِ أَحْمَدَ بْنِ حَسَنِ الْغَيْتَابِيِّ الْحَنْفِيِّ بَدْرِ الدِّينِ الْعَيْنِيِّ / دَارُ إِحْيَاءِ التَّرَاثِ
الْعَرَبِيِّ - بَيْرُوتُ / عدد الأجزاء: ٢٥ × ١٢.
- (٥٨) عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ / الْحَافِظُ أَبُو بَكْرٍ أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدِ الدِّينُورِيِّ الْمَعْرُوفِ
بِابْنِ السُّنِّيِّ / بَعْنَايَةُ: بَشِيرُ مُحَمَّدُ عَيْوَنُ / مَكْتَبَةُ دَارِ الْبَيَانِ / الطَّبْعَةُ الْأُولَى /
١٤٠٧ هـ - ١٩٨٧ م.
- (٥٩) عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ / الْإِمَامُ أَحْمَدُ بْنُ شَعِيبِ النَّسَائِيِّ / دَرَاةٌ وَتَحْقِيقُ:
الدُّكْتُورُ فَارُوقُ حَمَادَةُ / مُؤَسَّسَةُ الرِّسَالَةِ - بَيْرُوتُ / الطَّبْعَةُ الثَّانِيَّةُ / ١٤٠٦
- (٦٠) الْقَوْلُ الْبَدِيعُ فِي الصَّلَاةِ عَلَى الْحَبِيبِ الشَّفِيعِ / الْإِمَامُ الْحَافِظُ الْمُؤَرِّخُ
مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ السَّخَاوِيِّ / تَحْقِيقُ: مُحَمَّدُ عَوَامَةُ / مُؤَسَّسَةُ الرِّيَّانِ /
الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ١٤٢٢ هـ - ٢٠٠٢ م.

- (٦١) فتاوى ابن الصلاح / عثمان بن عبد الرحمن، أبو عمرو، تقي الدين المعروف بابن الصلاح / المحقق: د. موفق عبد الله عبد القادر / مكتبة العلوم والحكم، عالم الكتب - بيروت / الطبعة الأولى / ١٤٠٧.
- (٦٢) فتح الباري شرح صحيح البخاري / أحمد بن علي بن حجر أبو الفضل العسقلاني الشافعي / دار المعرفة - بيروت / ١٣٧٩ هـ / عدد الأجزاء: ١٣.
- (٦٣) الفتوحات الربانية على الأذكار النورية / العلامة محمد بن علان الصديقي / دار إحياء التراث العربي - بيروت / عدد الأجزاء: ٧.
- (٦٤) فضائل القرآن / أبو بكر جعفر بن محمد بن الحسن بن المستفاض الفريابي / تحقيق وتخريج ودراسة: يوسف عثمان فضل الله جبريل / مكتبة الرشد، الرياض / الطبعة الأولى / ١٤٠٩ هـ - ١٩٨٩ م.
- (٦٥) فيض القدير شرح الجامع الصغير / زين الدين محمد المدعو بعبد الرؤوف بن تاج العارفين بن علي بن زين العابدين الحدادي ثم المناوي القاهري / المكتبة التجارية الكبرى - مصر / الطبعة الأولى / ١٣٥٦ / عدد الأجزاء: ٦ / مع الكتاب: تعليقات يسيرة لماجد الحموي.
- (٦٦) كشف الخفاء ومزيل الإلباس عما اشتهر من الأحاديث على ألسنة الناس / إسماعيل بن محمد العجلوني / مكتبة القدسي - القاهرة / ١٣٥١ هـ / عدد الأجزاء: ٢.
- (٦٧) كنز العمال في سنن الأقوال والأفعال / للعلامة علاء الدين علي المتقي بن حسام الدين الهندي / ضبطه وقسره غريبه: الشيخ بكري حياي / صححه ووضع فهرسه ومفتاحه: الشيخ صفوة السقا / مؤسسة الرسالة - بيروت / الطبعة الخامسة / ١٤٠٥ هـ - ١٩٨٥ م.

٦٨) مُثِيرُ الْغَرَامِ السَّاكِنِ إِلَى أَشْرَفِ الْأَمَاكِنِ / جمال الدين أبو الفرج عبد الرحمن بن علي بن محمد الجوزي / قدم له وحققه وفهرسه: د/ مصطفى محمد حسين الذهبي / دار الحديث، القاهرة / الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ١٤١٥ هـ — ١٩٩٥ م.

٦٩) مَجْمَعُ الزَّوَائِدِ وَمَنْبَعُ الْفَوَائِدِ / نُورُ الدِّينِ عَلِيُّ بْنُ أَبِي بَكْرٍ بْنِ سُلَيْمَانَ الْهَيْثَمِيِّ الْمِصْرِيِّ / تَحْقِيقُ: مُحَمَّدُ عَبْدُ الْقَادِرِ أَحْمَدُ عَطَا / مَنَشُورَاتُ مُحَمَّدِ عَلِيِّ بَيْنُورٍ / دَارُ الْكُتُبِ الْعِلْمِيَّةِ - بَيْرُوتُ - لُبْنَانُ / الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ١٤٢٢ هـ - ٢٠٠١ م / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ١٠ + ٢ فَهْرَسْتُ.

٧٠) الْمَجْمُوعُ شَرْحُ الْمُهَذَّبِ ((مع تكملة السبكي والمطيعي)) / أبو زكريا محيي الدين يحيى بن شرف النووي (المتوفى: ٦٧٦هـ) / دار الفكر.

٧١) الْمُحَرَّرُ فِي الْحَدِيثِ / شمس الدين محمد بن أحمد بن عبد الهادي الحنبلي / المحقق: د. يوسف عبد الرحمن المرعشلي، محمد سليم إبراهيم سمارة، جمال حمدي الذهبي / دار المعرفة - لبنان / بيروت / الطَّبْعَةُ الثَّالِثَةُ / ١٤٢١ هـ - ٢٠٠٠ م / عدد الأجزاء: ٢.

٧٢) مِرْقَاةُ الْمَفَاتِيحِ شَرْحُ مِشْكَاةِ الْمَصَابِيحِ / علي بن (سلطان) محمد، أبو الحسن نور الدين الملا الهروي القاري / دار الفكر، بيروت - لبنان / الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ١٤٢٢ هـ - ٢٠٠٢ م / عدد الأجزاء: ٩.

٧٣) الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ الْحَاكِمُ التِّيسَابُورِيُّ / تَحْقِيقُ: مُصْطَفَى عَبْدُ الْقَادِرِ عَطَا / دَارُ الْكُتُبِ الْعِلْمِيَّةِ - بَيْرُوتُ - لُبْنَانُ / الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ١٤١١ هـ - ١٩٩٠ م. عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ٤ / مَعَ الْكِتَابِ تَعْلِيقَاتُ الذَّهَبِيِّ فِي التَّلْخِصِ.

(٧٤) مُسْنَدُ أَبِي يَعْلَى / أحمد بن علي بن المشفى أبو يعلى الموصلي التميمي /
المحقق: حسين سليم أسد / دار المأمون للتراث - جدة / الطَّبْعَةُ الثَّانِيَّةُ /
١٤١٠ هـ - ١٩٨٩ م / عدد الأجزاء: ١٣.

(٧٥) مُسْنَدُ الْإِمَامِ أَحْمَدَ بْنِ حَنْبَلٍ / أَشْرَفَ عَلَيَّ تَحْقِيقَهُ الشَّيْخُ شُعَيْبُ
الْأَرْتُوُوطُ / مُؤَسَّسَةُ الرَّسَالَةِ - بَيْرُوتُ / الطَّبْعَةُ الثَّانِيَّةُ / ١٤٢٩ هـ -
٢٠٠٨ م / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ٥٢.

(٧٦) مُسْنَدُ الْبَرَّازِ الْمَشْهُورِ بِاسْمِ الْبَحْرِ الزَّخَارِ / أَبُو بَكْرٍ أَحْمَدُ بْنُ عَمْرٍو بْنِ
عَبْدِ الْخَالِقِ بْنِ خِلَادِ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ الْعَتَكِيِّ الْمَعْرُوفِ بِالْبَزَارِ / الْمُحَقِّقُ: مَحْفُوظُ
الرَّحْمَنِ زَيْنِ اللَّهِ، (حَقَّقَ الْأَجْزَاءَ مِنْ ١ إِلَى ٩) / وَعَادِلُ بْنُ سَعْدِ (حَقَّقَ
الْأَجْزَاءَ مِنْ ١٠ إِلَى ١٧) / وَصَبْرِيُّ عَبْدُ الْخَالِقِ الشَّافِعِيِّ (حَقَّقَ الْجُزْءَ ١٨) /
مَكْتَبَةُ الْعُلُومِ وَالْحِكْمِ - الْمَدِينَةُ الْمُنَوَّرَةُ / الطَّبْعَةُ الْأُولَى / (بَدَأَتْ ١٩٨٨ م،
وَأَنْتَهَتْ ٢٠٠٩ م) / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ١٨.

(٧٧) مُسْنَدُ الشَّافِعِيِّ / مُحَمَّدُ بْنُ إِدْرِيسَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ الشَّافِعِيِّ / دَارُ الْكُتُبِ
الْعِلْمِيَّةِ - بَيْرُوتُ - لُبْنَانُ.

(٧٨) مِصْبَاحُ الزَّجَّاجَةِ فِي زَوَائِدِ ابْنِ مَاجَهَ / أَبُو الْعَبَّاسِ شَهَابُ الدِّينِ أَحْمَدُ
بْنُ أَبِي بَكْرٍ بِنِ إِسْمَاعِيلِ بْنِ سَلِيمِ بْنِ قَائِمَازِ بْنِ عَثْمَانَ الْبُوصَيْرِيِّ الْكِنَانِيِّ
الشَّافِعِيِّ / الْمُحَقِّقُ: مُحَمَّدُ الْمُنْتَقَى الْكُشْنَاوِيُّ / دَارُ الْعَرَبِيَّةِ - بَيْرُوتُ / الطَّبْعَةُ
الثَّانِيَّةُ / ١٤٠٣ هـ / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ٤.

(٧٩) مُصَنَّفُ ابْنِ أَبِي شَيْبَةَ (الْمُصَنَّفُ فِي الْأَحَادِيثِ وَالْأَثَارِ) / أَبُو بَكْرٍ
عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي شَيْبَةَ الْكُوفِيِّ / تَحْقِيقُ: كَمَالُ يُوسُفُ الْحُوتُ /
مَكْتَبَةُ الرَّشْدِ - الرَّيَّاضُ / الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ١٤٠٩ هـ / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ٧.

(٨٠) مُصَنَّفُ عَبْدِ الرَّزَّاقِ / أَبُو بَكْرٍ عَبْدِ الرَّزَّاقِ بْنِ هَمَّامِ الصَّنَعَانِيِّ / تَحْقِيقُ:
حَيْبُ الرَّحْمَنِ الْأَعْظَمِيِّ / الْمَكْتَبُ الْإِسْلَامِيِّ - بَيْرُوتُ / الطَّبَعَةُ الثَّانِيَّةُ /
١٤٠٣ هـ / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ١١.

(٨١) الْمَعَارِفُ / أَبُو مُحَمَّدٍ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُسْلِمِ بْنِ قُتَيْبَةَ الدِّيْنَوْرِيِّ / تَحْقِيقُ:
ثَرَوَاتُ عُكَّاشَةَ / الْهَيْئَةُ الْمِصْرِيَّةُ الْعَامَّةُ لِلْكِتَابِ - الْقَاهِرَةُ / الطَّبَعَةُ الثَّانِيَّةُ /
١٩٩٢ م.

(٨٢) مَعَالِمُ السُّنَنِ وَهُوَ شَرْحُ سَنَنِ أَبِي دَاوُدَ / أَبُو سَلِيمَانَ هَمْدُ بْنُ مُحَمَّدِ بْنِ
إِبْرَاهِيمَ بْنِ الْخَطَّابِ الْبَسْتِيِّ الْمَعْرُوفِ بِالْخَطَّابِيِّ / الْمَطْبَعَةُ الْعِلْمِيَّةُ - حَلَبُ /
الطَّبَعَةُ الْأُولَى / ١٣٥١ هـ - ١٩٣٢ م.

(٨٣) الْمُعْجَمُ الْأَوْسَطُ / أَبُو الْقَاسِمِ سُلَيْمَانُ بْنُ أَحْمَدَ الطَّبْرَانِيِّ / تَحْقِيقُ:
طَارِقُ بْنُ عَوْضُ اللَّهِ بْنِ مُحَمَّدٍ، وَعَبْدُ الْمُحْسَنِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ الْحُسَيْنِيِّ / دَارُ
الْحَرَمَيْنِ - الْقَاهِرَةُ / ١٤١٥ هـ / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ١٠.

(٨٤) الْمُعْجَمُ الْكَبِيرُ / سُلَيْمَانُ بْنُ أَحْمَدَ بْنِ أَيُّوبَ أَبُو الْقَاسِمِ الطَّبْرَانِيِّ /
تَحْقِيقُ: حَمْدِيُّ بْنُ عَبْدِ الْمَجِيدِ السَّلْفِيِّ / مَكْتَبَةُ الْعُلُومِ وَالْحِكْمِ - الْمُوصِلُ /
الطَّبَعَةُ الثَّانِيَّةُ / ١٤٠٤ هـ - ١٩٨٣ م / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ٢٠.

(٨٥) الْمَوَاهِبُ اللَّدْنِيَّةُ بِالْمَنْحِ الْمُحَمَّدِيَّةِ / أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي بَكْرِ بْنِ
عَبْدِ الْمَلِكِ الْقَسْطَلَانِيِّ الْقَتَيْبِيِّ الْمِصْرِيِّ، أَبُو الْعَبَّاسِ، شَهَابُ الدِّينِ / الْمَكْتَبَةُ
التَّوْفِيقِيَّةُ، الْقَاهِرَةُ - مِصْرُ / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ٣.

(٨٦) مُوطَّأُ الْإِمَامِ مَالِكِ (رِوَايَةُ يَحْيَى اللَّيْثِيِّ) / مَالِكُ بْنُ أَنَسِ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ
الْأَصْبَحِيُّ / دَارُ إِحْيَاءِ التَّرَاثِ الْعَرَبِيِّ - مِصْرُ / تَحْقِيقُ: مُحَمَّدُ فَوْادُ عَبْدُ الْبَاقِي
/ عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ٢.

(٨٧) مِيزَانُ الْإِعْتِدَالِ فِي تَقْدِيرِ الرَّجَالِ / شمس الدين أبو عبد الله محمد بن أحمد بن عثمان بن قَايْمَازِ الدَّهَبِيِّ / تحقيق: علي محمد الجاوي / دار المعرفة - بيروت - لبنان / الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ١٣٨٢ هـ - ١٩٦٣ م / عدد الأجزاء: ٤.

(٨٨) نَتَائِجُ الْأَفْكَارِ فِي تَخْرِيجِ أَحَادِيثِ الْأَذْكَارِ / الحافظ ابن حجر العسقلاني / تحقيق: حمدي عبد المجيد السلفي / دار ابن كثير - دمشق - بيروت / الطَّبْعَةُ الثَّانِيَّةُ / ١٤٢٩ هـ - ٢٠٠٨ م / عدد الأجزاء: ٥.

(٨٩) التَّقْدُ الصَّحِيحُ لِمَا اعْتَرَضَ مِنْ أَحَادِيثِ الْمَصَابِيحِ / صلاح الدين أبو سعيد خليل بن كيكلدي بن عبد الله الدمشقي العلاني / المحقق: عبد الرحمن محمد أحمد القشقري / الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ١٤٠٥ هـ - ١٩٨٥ م.

(٩٠) وَقَاءُ الْوَفَا بِأَخْبَارِ دَارِ الْمُصْطَفَى / علي بن عبد الله بن أحمد الحسيني الشافعي، نور الدين أبو الحسن السَّمْهُودِيِّ / دار الكتب العلمية - بيروت / الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ١٤١٩ / عدد الأجزاء: ٤.

ناوهرۆکی بهرگی دوهم

- ۵ ..... ((کتیبی زیکره کانی جهاد کردن))
- ۶ ..... سونه ته داوای پلهی شهیدی بکریت
- باسی هاندانی پیشه‌وای موسولمانان بۆ فه‌رمانده‌ی پۆلیک چه کدار له‌سه‌ر ترسان له‌خوای گه‌وره‌و، فیر کردنی ئه‌وه‌ی که پێویستی پیه‌تی له‌باره‌ی شه‌رو رینکه‌وتن و شتی تر له‌گه‌ل دوژمندا ۸
- سونه ته بۆ پیشه‌وای موسولمانان و بۆ فه‌رمانده‌ی پۆلیکیش، نه‌گه‌ر ویستی بروات بۆ غه‌زایه‌ک، باسی غه‌زایه‌کی تر بکات ۹
- باسی دو‌عا کردنی رووبه‌روو بۆ ئه‌و که‌سه‌ی که شه‌ر ده‌کات، یان کاریک ده‌کات، که یارمه‌تی شه‌ره‌که‌ی تیدایه‌و، باسی ئه‌وه‌ی که شه‌ر که‌ره‌کان چالاک ده‌کات و هه‌لیان ده‌نیت له‌سه‌ر شه‌ر کردن ۹
- باسی دو‌عا کردن و ملکه‌چی پيشاندان و، (اللهُ اکْبَر) کردن و، داوا کردن له‌خوای گه‌وره‌و، که ئه‌و به‌لینی سه‌رخسته‌نی داویتی به‌ ئیمانداران بیهینته‌ دی ۱۰
- نه‌هی کراوه له‌ به‌رز کردنه‌وه‌ی ده‌نگ له‌ کاتی جه‌نگدا به‌بی پێویست. ۱۸
- دروسته که‌سیک له‌ کاتی جه‌نگدا بۆ ترساندنێ دوژمنه‌که‌ی بلیت: من فلانه که‌سم ۱۸
- سونه ته هۆنراوه‌ی (رَجَز) به‌ کار به‌یتریت له‌ کاتی زو‌رانبازی و رووبه‌روو بوونه‌وه‌دا ۲۰

سونه ته دهو رو بهری کهسی بریندار کراو وای پیشان بدهن که به نارامو
به هیزنو، مزدهشی بدهنی که نهو له ریگه ی خوادا بریندار بوهو، به رهو
شه هیدبوون ده چیتو، پیشانیشی بدهن که نهوان بهم حاله ته خوشحالنو،
بیان ناخوش نیه، به لکو نهوانیش هه ره نهو یان دهویتو، هه ره نهو ههش
نهو بهری خواست و ئاواتیانه ۲۲

نه گهر موسولمانان سه رکه وتن به سه ره دوزمناندا مروقی موسولمان چی
بلیت؟ ۲۳

نه گهر مروقی موسولمان چاوی به شکست و دورانی موسولمانان کهوت
- په نا به خوا- چی بلیت؟ ۲۴

باسی وه سف و ستایشی پیشه وای موسولمانان بو نهو که سه ی له شه ردا
لیهاتوو بوه ۲۵

نه گهر که سیک له غزا گه رایه وه چی بلیت؟ ۲۶

((کتییی زیکره کانی سه فهر کردن)) ۲۷

باسی داوای خهیرتیا بوون و راپوژ کردن (الاستخاره والاستشارة) ۲۸

باسی زیکره کانی سه فهر کردن داوای برپاردان له سه ره کردنی سه فهره که
..... ۲۹

باسی نهو زیکرانه ی که سی سه فهر که ره ده یانکان، کاتیک دهیه ویت له مان
بچیته ده ره وه ۳۲

باسی زیکره کانی سه فهر کردن نه گهر که سه که له مان چوه ده ره وه ۳۵

سونه ته که سی رپیوار داوای ناموزگاری له که سانی چاکه کار بکات . ۳۹

- سونه ته کهسی دانیشتو وهسیت بۆ کهسی ریوار بکات، که له جیگه
چاکه کاندای دوغای خهیری بۆ بکات، باوه کو کهسه دانیشتوه کهش له
کهسه ریواره که باشتر بیت..... ۳۹
- نه گهر کهسی سه فهر کهر سواری ولاخ بوو چی بلیت؟..... ۴۰
- نه گهر کهسی سه فهر کهر سواری کهشتی بوو چی بلیت؟..... ۴۵
- سونه ته له سه فهر دا دوغا بکریت..... ۴۶
- سونه ته کهسی ریوار له کاتی سهر که وتیدا به سهر ته پۆلکه و بهر زاییدا (الله
اکبر) بکات و، له کاتی دابه زینیشی بۆ دۆلۆ شیونیک ته سییحات بکات ۴۷
- نه هی کراوه له وهی که له کاتی (الله اکبر) کردن و زیگری تر دا دهنگ
زۆر بهرز بکریته وه..... ۴۹
- سونه ته گۆرانی بۆ حوشتر بوتریت، تاوه کو خیرا پروات و، چالاک بیت و،
نارام بیت و، ناسان ری بکات ۵۰
- نه گهر ولاخه کهی له دهست بهر بوو چی بلیت؟..... ۵۰
- نه گهر سواری ولاخینکی لاسارو ناره حهت بوو چی بلیت؟..... ۵۱
- نه گهر چاوی به لادی و ناوه دانیهک بکهویت و، بیهویت بچینه ناویه وه چی
بلیت؟..... ۵۲
- نه گهر له کومه له کهسیک یان له خه لکانینکی تر بترسیت چی بلیت؟ ۵۳
- نه گهر جنۆ که و شهیتان له شیوهی تایبه تیدا خو یان پیشانی کهسیکی ریوار
دا، چی بلیت؟..... ۵۴
- نه گهر له جیگه په کدا لایدا بۆ مانه وه چی بلیت؟..... ۵۵
- ۵۸۳

- ٥٧ ..... نه گەر له سه فهره كهى گهرايه وه چى بليّت؟
- ٥٧ ..... نه وهى كهسى ريبوار له دوای نويزى به يانيه وه ده يليّت.
- ٥٨ ..... نه گەر چاوى به شاره كهى خوى كهوت چى بليّت؟
- ٥٩ ..... نه گەر له سه فهره كهى گهرايه وه، چوه مالى خويه وه چى بليّت؟ ....
- ٥٩ ..... باسى نه وهى بهو كهسه ده وتريت، كه له سه فهر ده گهريته وه.
- ٦٠ ..... باسى نه وهى بهو كهسه ده وتريت، كه له غزا ده گهريته وه.
- باسى نه وهى بهو كهسه ده وتريت، كه له حج گهراوته وه، نه وهش نهو
- ٦٠ ..... كهسه ده يليّت به خهلكى
- ٦٢ ..... ((كتيبى زيكره كانى خواردن و خواردنه وه))
- ٦٣ ..... باسى نه وهى نهو كهسه ده يليّت، كه خواردنى خراوته به رده ست ....
- سونه ته خاوهنى خواردن له كاتى خسته به رده ستى خواردنه كه بو
- ٦٣ ..... ميوانه كانى، بليّت: بخۆن، يان قسه يه كى لهو جوړه بكات
- ٦٤ ..... باسى (بِسْمِ اللّٰهِ) كردن له كاتى خواردن و خواردنه وه دا
- باسيک: {حوكمه كانى (بِسْمِ اللّٰهِ) كردن له كاتى خواردن و خواردنه وه دا}
- ٦٩ .....
- ٦٩ ..... باسى عهيب و نوقسانى نه بينينه وه له خواردن و خواردنه وه دا.
- نه گەر پيوستى كرد، دروسته كه سيك بليّت: حهزم لهم خواردنه نيه، يان
- ٧١ ..... عاده تم پيوه نه گرتوه بيخوم، يان شتيكى لهو جوړه
- ٧١ ..... باسى وه سفكردى خواردن له لايه ن كهسى بخوره وه

- باسی ئه وهی ئه وه کهسه ده بلیت، که خواردن ئاماده بیت و، ئه ویش
 بهرۆژوو بیت و، نهیسی شکیت ۷۲
- باسی ئه وهی ئه وه کهسه ده بلیت، که ده عوهت کراوه بو خواردن و،
 که سیکی تر که وتوته شوینی ۷۳
- باسی ئامۆژگاری کردن و پهروه ده کردنی که سیك، که خراب نان
 ده خوات ۷۳
- قسه کردن له سه ر ناخواردن سونه ته ۷۵
- باسی ئه وهی ئه وه کهسه ده بلیت و ده بکات، که هه ر ده خوات و تیر ناییت
 ..... ۷۵
- ئه گه ر که سیك له گه ل ده ر ده دار یکدا نانی خوارد چی بلیت؟ ۷۶
- سونه ته خاوه نی خواردن به میوان و به و که سه ش که حسابی میوانی بو
 ده کریت، ئه گه ر ده ستیان له خواردنه که هه لگرت، بیان بلیت:
 "بخۆن" و، چه ند باره شی بکاته وه، تا دلنیا ده بیت له وهی تیریان خوارد وه،
 به هه مان شیوه بو خواردنه وه و بۆنی خو ش و شتی تری هاوشیوه ش ۷۷
- ئه گه ر که سیك تیری خوارد و ده ستی هه لگرت چی بلیت؟ ۷۸
- ئه گه ر که سی میوان و ده عوه تکرار ده ستیان له خواردن هه لگرت سونه ته
 دو عا بو خاوه ن خواردنه که بکه ن ۸۴
- ئه گه ر که سیك ئا و یان شله مه نیه کی دا به که سیکی تر، سونه ته ئه وه کهسه
 دو عای خهیری بو بکات ۸۶

- سونه‌ته دوعا بۆ ئەو کەسه بکریت که میوانداری خەلکی دەکات و،
 ۸۷ هانیش بدریت لەسەر ئەو کارە.....
- ۸۸ باسی ستایشکردنی ئەو کەسە ی رێژ لە میوان دەگریت.....
- سونه‌ته خاوەن مال بە خێر هاتنی میوانە کە ی بکات و، سوپاسی خوای گەورە
 بکات، که ئەو بوته‌ته میوانی و، دل خوشی خۆی بهو بۆنەوه دەبریت و،
 ستایشی خوای گەورە بکات، که کردووێتی به ئەهلی ئەو کارە ۸۹
 ئەگەر کەسیک تیری خواردو دەستی له خواردن هەلگرت چی بلیت؟
 ۹۰ .....
- ((کتییی سلاو کردن و، داوای مۆلەتی هاتنە ژورەوهی مالان و، دوعا کردن
 بۆ کەسی پزمیو، ئەو هەش پە یو هندی به مانەوه هەیه))..... ۹۲
- ۹۴ باسی گەورەیی سلاو کردن و، فرمان کردن به بلاو کردنەوهی سلاو.
- ۹۸ باسی چۆنیی سلاو کردن.....
- ۱۰۲ باسیک: {دوو باره کردنەوهی سلاو سونەته}.....
- ۱۰۲ باسیک: {سلاو کردن به دەنگی بەرز}.....
- ۱۰۳ باسیک: {و هەلامدانەوهی سلاو دەست به جی}.....
- باسی ئەو هەدیسانە ی سەبارەت به ناپەسەندی سلاو کردن به ئیشارەتی
 دەست و شتی تر هاتون، بەبی دەنگ..... ۱۰۴
- ۱۰۵ باسی حوکمی سلاو کردن.....
- ۱۰۷ باسیک: {ئەو کەسە ی سلاویکی پنگە یشت، واجبه وەلامی بداتەوه}.....

- باسيڭ: {ئەو كەسەي سالاۋى كەسيكى دوورى يىڭگەيشت، واجبە دەست بەجى ۋەلامى بداتەۋە} ۱۰۸
- باسيڭ: {سالاۋ كىردن لە كەسى گوى گران} ۱۰۹
- باسيڭ: {سالاۋ كىردن لە مندان} ۱۰۹
- باسيڭ: {دوبارە كىردنەۋەي سالاۋ لە گەن ھەموو بەيەك گەيشتىكىدا} ۱۱۱
- باسيڭ: {سالاۋ كىردنى دوو كەسى بەيەك گەيشتو لە يەك كاتدا} ۱۱۳
- باسيڭ: {ھوكمى ئەو كەسەي دەگات بە كەسيكى ترو، پىي دەليت: (وَعَلَيْكُمْ السَّلَام)} ۱۱۳
- باسيڭ: {سالاۋ كىردن بەر لە قسە كىردن سونەتە} ۱۱۵
- باسيڭ: {فەزلو گەورەيى سالاۋ كىردن} ۱۱۶
- باسى ئەو حالەتەنەي كە سالاۋ كىردن تىياندە سونەتەۋ، ئەوانەش كە تىياندە ناپەسەندەۋ، ئەوانەش كە تىياندە (مُبَاح) ھە ۱۱۷
- باسيڭ: {ھوكمە كانى ۋەلامدانەۋەي سالاۋ} ۱۱۹
- باسى ئەو كەسەي سالاۋى لى دە كىرتو، ئەۋەش سالاۋى لى ناكىرتو، ئەۋەش ۋەلامى دەدرىتەۋەۋ، ئەۋەش ۋەلامى نادىرتەۋە ۱۲۱
- باسيڭ: {ھوكمى سالاۋ كىردن لە كافر (ذَمِّي)} ۱۲۳
- لقە باسيڭ: {سالاۋ كىردن لە كۆمەلىكى تىكەن لە موسولمان ۋە غەيرە موسولمان} ۱۲۶
- لقە باسيڭ: {ھوكمى نووسىنى سالاۋ بۆ كەسى موشرىك} ۱۲۷

- لقه باسیك سه بارهت بهوهی موسولمانیک ده یلیت، نه گهر چوو بو
 سهردانی کافرکی (ذمی) نه خوش..... ۱۲۷
- باسیک: {سلاو کردن له کهسی بیدعه کار} ۱۲۹
- باسیک: {سلاو کردن له مندان} ۱۳۰
- باسی نادابه کانی سلاو کردن و، چند مهسه له یکی تایهت ۱۳۱
- باسیک: {ناپهسه نده له ناو کومه له خه لکینکدا تهنها سلاو له هندیکیان
 بکریت} ۱۳۳
- باسیک: {حوکمی سلاو کردن له جینگه قهره بالغه کاندا} ۱۳۳
- باسیک: {تهنها یه ک جار وهلامی سلاوی کومه لیک بدریتته وه بهسه} ۱۳۳
- باسیک: {سلاو کردن له کومه لیک} ۱۳۴
- باسیک: {سلاو کردن له کاتی چوونه ماله وهده} ۱۳۵
- باسیک: {سلاو کردن له کاتی به جیهیشتی کورینکدا} ۱۳۵
- باسیک: {حوکمی سلاو کردن له و کهسهی، گومان وایه وهلام ناداته وه}
 ..... ۱۳۷
- باسی داوای رینگه پیدان بو چوونه مالیک ۱۳۸
- باسیک: {نادابه کانی داوای مؤله تی چوونه ژووره وه کردن} ۱۴۲
- باسیک: {خوناسانندن له کاتی داوای مؤله تی چوونه ژووره وهده} ۱۴۴
- باسی چند مهسه له یه ک، که ده بنه لقه باسی سلاو کردن ۱۴۶
- مهسه له یه ک: {سلاو کردن له و کهسهی له حمام دیتته ده ره وه} ۱۴۶

- مهسه له يهك: {سلاو كردن به ته عيرنكي تر، بي جگه له (السَّلامُ عَلَيْكُمْ)} ١٤٦
- باسيک: {حوکمی ماچکردنی دهست و روومه تی که سيک} ١٤٧
- باسيک: {ماچکردنی روخسارو شوینی تری مردوو} ١٥١
- باسيک سه بارهت به ته وقه کردن ١٥٣
- باسيک: {نادابه کانی ته وقه کردن} ١٥٧
- باسيک: {خوچه ماندنه وه بو که سيک به عينوانی سلاو ناپه سه نده} .. ١٥٩
- باسيک: {هه ستانه وه له بهر که سانی گه وره و پایه بهرز دروسته} ١٦٠
- باسيک: {رويشتن بو خزمه تی پياوچا کان} ١٦١
- باسيک سه بارهت به وهی که سونه ته که سيک داوا له هاوړيه کی چاکی خوئی بکات، که سه ردانی بکات و، زوړيش سه ری لی بدات ١٦٢
- باسی دوعا کردن بو که سی پڑمیوو، حوکمی باویشکدان ١٦٣
- باسيک: {سونه ته که سی پڑمیو بلیت: (الْحَمْدُ لِلَّهِ)} ١٦٦
- باسيک: {حوکمی دوعا ی خهیر کردن بو که سی پڑمیو، نه گهر نهو (الْحَمْدُ لِلَّهِ) ی نه کرد} ١٦٨
- باسيک: {نه گهر که سی پڑمیو شتیکی تری وت، بي جگه له (الْحَمْدُ لِلَّهِ)، نهوا شایسته ی نه وه نیه، که بی بوتريت: (يَرْحَمُكَ اللهُ)} ١٦٩
- باسيک: {پڑمین له ناو نوژدا} ١٦٩
- باسيک: {نادابه کانی که سی پڑمیو} ١٧٠

- باسيڭ: {حوكمى چەندبارەبوونەوہى پڑمىن} ۱۷۱
- باسيڭ: {ئەو كەسەى گوتى لہ (الْحَمْدُ لِلَّهِ) كەسى پڑمىو بوو، با دعواى خەيرى بۆ بكات} ۱۷۴
- باسيڭ سەبارەت بەوہى، كە ئەگەر كەسيكى جوولە كە پڑمى: ۱۷۵
- باسيڭ: {پڑمىن لہ كاتى قسە كردندا} ۱۷۶
- باسيڭ: {ئادابە كانى باويشكدان} ۱۷۷
- باسى وەسفو سەنا كردن ۱۷۷
- ئايا درووستە كەسيڭ وەسفى خۆى بكاتو، باسى چاكە كانى بكات؟ ۱۸۵
- باسيڭ سەبارەت بە چەند مەسەلەيەك كە پەيوەنديان بەو باسانەى پيشوہوہ ھەيە ۱۸۸
- مەسەلەيەك: {سەبارەت بە وەلامدانەوہى ئەو كەسەى بانگى كردوويت، بە (لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ)} ۱۸۸
- مەسەلەيەك: {حوكمى ئەوہى، كە خوت يان كەسيكت بكەيت بە قوربانى كەسيكى تر} ۱۸۹
- مەسەلەيەك: {ئادابە كانى قسە كردنى ئافرەت لہ گەل كەسانى نامە حرەمدا} ۱۹۰
- ((كتىبى زىكرە كانى ھاوسەرگىرى و ئەوہى پەيوەندى پيوەيتى)) ۱۹۲
- باسى ئەوہى ئەو كەسە دەيليت، كە خوازىنى ئافرەتتەك دەكات لہ كەس و كارەكەى، بۆ خۆى، يان بۆ كەسيكى تر ۱۹۳

- دروسته پياو باسی کچی خوی یان باسی نهو نافرتهی به شوودانی
 به دهستی نهو بکات بو که سانی به ریزو چاکه کار، تا ماره ی بکه ن.. ۱۹۴
- نهو هی له کاتی گریهستی هاوسه رگریدا دهوتریت ۱۹۵
- نهو هی له دوای گریهستی هاوسه رگریه که به میرده که دهوتریت ... ۱۹۷
- باسیک: {حوکمی وتی (بِالرَّفَاءِ وَالْبَيْنِ)} ۱۹۸
- باسی نهو هی میرده که دهیلیت کاتیک زنه که هی له شهوی گواسته نهو هیدا
 دیته ژوروهو بولای ۱۹۹
- باسی نهو هی به پیاو دهوتریت، دوای نهو هی خیزانه که هی دهچیته ژوروهو
 بولای ۲۰۰
- نهو هی که پیاو له کاتی سه رجیگه بی و جووتبووندا دهیلیت ۲۰۱
- باسی یاری کردن و گالته کردن و قسه ی خوش کردنی پیاو له گه ل ژنی
 خویدا ۲۰۲
- باسی نهو بی زاوا له گه ل خه زورانیدا له چوئیتی قسه کردندا ۲۰۳
- باسی نهو هی له کاتی مندالبوون و ژان و نازاری نافرتهدا دهوتریت ... ۲۰۳
- باسی بانگدان به گوئی مندالی تازه له دایکبوودا ۲۰۴
- باسی دوعا کردن له کاتی هینانی په نجهی شیرینکراو به مه لاشووی مندالدا
 ..... ۲۰۵
- ..... ((کتیپی ناوه کان)) ۲۰۸
- باسی ناوانانی مندالی تازه له دایکبوو ۲۰۹

- باسی ناوانی کۆریه‌ی له‌بارچوو..... ٢١١
- سونه‌ته بۆ ناوان ناوی جوان و باش هه‌لێژێردریت..... ٢١٢
- باسی خۆشه‌ویستزین ناو به‌لای خوای گه‌وره‌وه..... ٢١٢
- سونه‌ته پیروزبایی مندالبوون له باوک و دایکی منداله‌که بکریت و،
ئه‌وانیش وه‌لامی پیروزباییکه‌ره‌که بده‌نه‌وه..... ٢١٤
- باسی نه‌هی کردن له ناوان به‌ناوه ناپه‌سه‌نده‌کان..... ٢١٤
- دروسته ئاده‌میزاد که‌سیکی شوینکه‌وته‌ی خۆی، وه‌کو مندال، یان
خزمه‌تکار، یان قوتابی، یان که‌سیکی هاوینه‌ی ئه‌وان به ناویکی خراب
ناو به‌ییت، بۆئه‌وه‌ی ته‌می بکات و، رینگری لی بکات له کاریکی
خراب و، نه‌فسی رابه‌ییت..... ٢١٦
- باسی بانگکردن له‌و که‌سه‌ی ناوی نازانریت..... ٢١٧
- باسی نه‌هی کردن له مندال و قوتابی که باوک و مامۆستا به ناوی خۆیان‌ه‌وه
بانگ نه‌که‌ن..... ٢١٨
- سونه‌ته ناو بگۆردریت بۆ ناوی باشتر..... ٢١٩
- دروسته ناو کورت بکریت‌ه‌وه، نه‌گه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی پێی ناخۆش نه‌ییت ٢٢٢
- باسی نه‌هی کردن له به‌کاره‌ینانی ئه‌و نازاناوه‌ی، که خاوه‌نه‌کانیان پێیان
ناخۆشه..... ٢٢٣
- دروسته و سونه‌تیشه ئه‌و نازاناوه به‌کاربه‌یتریت، که خاوه‌نه‌که‌ی پێی خۆشه
..... ٢٢٤

- دروسته كەسەك كۈنەي ھەبەت و، سۈنەتەشە كۈنە بۆ كەسانى گەورە و
 پاھەبەرز بە كار بەھتەرت ۲۲۷
- بە كارھەتەنى كۈنە بۆ پياوئەك بە ناوى گەورە تەرتەنى مەندالە كەنەھە ۲۲۷
- بە كارھەتەنى كۈنە بۆ پياوئەك بە ناوى غەبەرى مەندالە كەنى خۆبەھە ... ۲۲۸
- بە كارھەتەنى كۈنە بۆ ئەو كەسەى مەندالە نەبەھە، بە كارھەتەنەشى بۆ
 مەندال ۲۲۸
- باسى نەھى كەردن لە بە كارھەتەنى كۈنەى (أبو القاسم) ۲۳۰
- دروسته كەسى كافرو بېدە كارو تاوانبار بە كۈنە ناوبەرتەن، ئە گەر تەنھە
 بەھە دەناسرەنەھە، يان ناوبەردەنەن تەرتە ناھوب و فەتەھە لى دە كەرا .. ۲۳۱
- دروسته كۈنەى (باوكى فەلان) بۆ پياوو، (دەيكى فەلان) بۆ ژن بە كار
 بەھتەرت، ئەتەر فەلانە كە نەرتەنە بېتە يان مەنەنە ۲۳۳
- ((كەتەبى زەكەرە جۆراو جۆرو پەرت و بلاھە كان)) ۲۳۵
- سۈنەتە لە كەتە بېستەنى مۇدەھى دىل خۆشكەردە سوپاس و ستەشى خەوى
 گەورە بكتەرت ۲۳۶
- ئە گەر كەسەك گۆتە لە قوقەھى كەلەشەرو، سەرتەنى گۆندەرتەرو، وەرتەنى
 سەگەھە بوو چى بكتەرت؟ ۲۳۷
- ئە گەر كەسەك چەوى بە نەگەر كەوت چى بكتەرت؟ ۲۳۸
- ئە گەر كەسەك لە كۆرتەك ھەستە چى بكتەرت؟ ۲۳۸
- باسى پارەنەھەى كەسەك لە كۆرتەكدا بۆ خۆى و بۆ ئەوانەشى لە گەلەدەن
 ..... ۲۴۰

ههستان له كۆرپك بهر له وهى زيكرى خواى گه وره بكرت ناپه سه نده

۲۴۱ .....

باسى زيكر كردن به دهم رى كردنه وه. ۲۴۲

نه گهر كه سينك تورپه بوو چى بليت؟ ۲۴۴

نه گهر كه سينك كه سينكى خوشويست، سونه ته پى بليت، كه خوشى

دهويت، سونه ته كهسى بهرام به ريش وه لامى بداته وه. ۲۴۷

نه گهر كه سينكى بينى، تووشى نه خوشى، يان به لايهك بوو بوو چى بليت؟

۲۵۰ .....

نه گهر كه سينك پرسيارى حالى خوى، يان خوشه ويستىكى ليكرا، سونه ته

له گهل نه وهى كه وه لام ده داته وه، سوپاس و ستايشى خواى گه وره ش

بكات، نه گهر وه لامه كهى هه والى باش و خوشى تىدا بوو. ۲۵۲

نه گهر كه سينك چوو بو بازار چى بليت؟ ۲۵۲

نه گهر كه سينك به شيويه كى شهرعى زنى هينا بوو، يان شتىكى كرپيوو،

يان كارىكى كردبوو، سونه ته پى بوتريت: پىكاوته (أصبت)، يان چاكت

كردوه (أحسننت)، يان شتىكى له و جورهى پى بوتريت ۲۵۴

نه گهر كه سينك ته ماشاى ناوينهى كرد چى بليت؟ ۲۵۵

نه وهى له كاتى گرتنى كه له شاخدا ده وتريت ۲۵۶

نه گهر كه سينك گوپى زرنگايه وه چى بليت؟ ۲۵۶

نه گهر كه سينك قاچى سر بوو چى بليت؟ ۲۵۷

دروسته كه سيك دوعا لهو كهسه بكات، كه سته می له موسولمانان، يان
تهنها له نهو كرده ۲۵۸

باسی خو بهری كردن له كهسانی بیدعه كارو خراپه كار ۲۶۲

نه گهر كه سيك دهستی كرد به لابردي خراپه يهك چی بلیت؟ ۲۶۳

نه گهر كه سيك زمانی راهاتبوو له سهر قسهی خراب چی بلیت؟ ۲۶۵

نه گهر كه سيك ولاخه كهی سهرسی دا چی بلیت؟ ۲۶۵

نه گهر فهرومانره وای شارينك مرد، سونه ته گهوره ی شاره كه وتار بو
خهلكه كه بداتو، ناموزگار يان بكاتو، فهرومانيان پی بكات به نارام
گرتنو، خو راگرتنو، مانه وه له سهر نه وهی كه پيشتر له سهری بوون
..... ۲۶۷

باسی دوعا كردنی كه سيك بو نهو كهسه ی چاكه يه کی له گه لدا كرده،
يان چاكه يه کی له گه ل هه موو خهلكدا يان له گه ل كومه له خهلكي كدا
كرده وه، ستایش كردنی و، هاندانی له سهر نهو كار ۲۶۸

سونه ته كهسی دیاری بهخس به دوعا كردن پاداشتی كهسی دیاری پندراو
بداته وه، نه گهر نهو له کاتی پیدانی دیاریه كه دا دوعای بو نه م كرده وو
..... ۲۷۱

نه گهر كه سيك دیاریه کی بو نیردراو، نه ویش له بهر هو كاریکی شه رعی
دیاریه كهی ره د كرده وه، بو نمونه: كهسه كه خوی دادوهر يان فهرومانره وا
بوو، يان دیاریه كه گومانیکي تیدا بوو، يان له بهر ههر هو كاریکی تر،
سونه ته عوزر بهیته وه ۲۷۲

- ٢٧٢ نه گهر كه سيك پسي و چه په ليه كت لي بکاته وه چي بي ده ليت؟ ....
- ٢٧٤ نه گهر كه سيك چاوي به نوبه ره كهوت چي بلت؟ .....
- ٢٧٥ سونه ته ناموزگاري به كورتي بكرت و، زانستيش به كه مي بدرت .
- ٢٧٦ فهزلو گه وره يي رينموويي كردن بو چا كه و، هه لنان له سه ري .....
- نه گهر كه سيك داواي زانستيكي لي كراو، شاره زايي له باره يه وه نه بوو، به لام ده يزاني كه كه سيكي تر ده يزانيت، باشتر وايه داوا كه ره كه رينموويي بکات بولا ي نه و كه سه .....
- ٢٧٨ نه گهر كه سيك بانگ بكرت بو كار كردن به حوكمي خواي گه وره، چي بلت؟ .....
- ٢٧٩ باسيك: {نه گهر كه سيك ناموزگاريه كي رووتيكرا چي بلت؟} ....
- ٢٨٠ باسي وه لام نه دانه وه ي نه فامان و پشت هه لكردن ليسان .....
- ٢٨١ باسي ناموزگاري كردني كه سيك بو كه سيك، كه له خوي گه وره تر بيت .....
- ٢٨٣ باسي فه رمان كردن به پابه ندبون به په يمان و به لينه وه .....
- ٢٨٤ نه گهر كه سيك ماليك يان شتيكي خسته به رده ست كه سيكي تر - وه كو ديارى -، نه وا سونه ته كه سي دوهم دوعاي خه يري بو بکات .....
- ٢٨٧ نه گهر كافر يكي (ذمي) چا كه ي به رامبه ر موسولمانيك كرد، نه و چي پي بلت؟ .....
- ٢٨٧ نه گهر كه سيك له خودي خويدا، يان له منداليكيدا، يان له ماله كه يدا، يان له هه ر شتيكي تر دا سيفه تيكي وه هاي بيني، كه پي سه رسام بيت و،

- ترسی ئەوەشی هەبوو، که چاوی خۆی کاری لێ بکات و، پێی زەرەرمەند
بییت، چی بلیت؟ ٢٨٨
- ئەگەر کەسێک شتیکی بینی که پێی خوشبوو، یان شتیکی بینی که پێی
ناخۆش بوو، چی بلیت؟ ٢٩٣
- ئەگەر کەسێک سەیری ئاسمانی کرد چی بلیت؟ ٢٩٤
- ئەگەر کەسێک نیشانهی شوومی له شتیکدا بەدی کرد چی بلیت؟ ٢٩٥
- ئەو هی له کاتی چوونه حەمامدا دەوتریت ٢٩٦
- ئەگەر کەسێک بەندەیهک، یان کەنیزه کێک، یان وڵاخیکی کپری چی
بلیت و، ئەگەر قەرزیکیشی دایهوه چی بلیت؟ ٢٩٧
- ئەگەر کەسێک له سەر وڵاخ خۆی نەدەگرت چی بلیت و، چی
دوعایه کیشی بۆ بکرت؟ ٢٩٨
- ناییت کەسی خۆتندەوار یان کەسانی تریش شتیک بۆ خەلکی باس بکەن،
که لێی تینه گەن، یان ترسی ئەو یان لێ بکرت، که ماناکه ی بگۆرن و، به
پنچه واندهی مەبەسته که یه وه لێکی بدەنەوه ٢٩٨
- دەکرت کەسی زانا یان ئامۆژگاریکەر داوا له نامادەبوانی کۆرە که یان
بکەن که بیدەنگی رابگرن، تا به باشی گوێی بۆ بگرن و لێی تینگەن . ٢٩٩
- ئەگەر کەسێکی پەپرە و لیکراو کاریکی دروستی کرد، که به رۆالەت
نادروست بوو چی بلیت؟ ٣٠٠
- ئەگەر کەسێکی پەپرە و لیکراو کاریکی لهو جۆرە ی کرد،
شوینکە و توه کانی چی پێ بلین؟ ٣٠٣

- باسی هاندان له سه راپوژ کردن ۳۰۴
- باسی هاندان له سه ر قسه ی باش کردن ۳۰۶
- سونته قسه به روونی بکرت بۆ که سی رووتیکراو ۳۰۸
- باسی گه مه و گالته کردن ۳۰۹
- باسی شه فاعهت و تکا کردن ۳۱۱
- مژده پیدان و پروزبایی کردن سونه ته ۳۱۵
- دروسته سه رسوورمان به له فزی (سُبْحَانَ اللَّهِ) و (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) و
هاووینه کانیان ده ربرپت ۳۱۸
- باسی فرمان کردن به چاکه و، نه هی کردن له خراپه ۳۲۱
- ((کتییی پاراستنی زمان)) ۳۲۵
- باسیک: {پاراستنی زمان له قسه، مه گه ر قسه ی خهیر} ۳۲۶
- باسی حه رامیتی غه بیهت و فیتنه یی کردن (الْغَيْبَةِ وَالنَّمِيمَةِ) ۳۳۸
- باسی هه ندیک بابته ی گرنگ، که په یوه ندیان به پیناسه ی غه بیه ته وه هه یه
..... ۳۴۵
- باسیک: {غه بیهت کردن و گوئی لی گرتیشی حه رامه} ۳۴۷
- مرؤفی موسولمان به چی غه بیهت له کوئی خوئی بکاته وه؟ ۳۴۹
- باسی نه و غه بیه تانه ی که حه لالن ۳۵۰

- باسی فرمان کردن بهو کهسهی که گوتی له غهیه تی مامؤستایه کی خوی
یان هاورپیه کی یان کهسیکی تر ده بیّت، که بهرپرچی غهیه تکاره که
بداته وه و قسه کهی پوچهل بکاته وه ۳۵۷
- باسی غهیه ت کردن به دل ۳۶۰
- باسی که فاره تی غهیه ت کردن و تهوبه کردن لی ۳۶۵
- باسی فیتنه یی کردن (النَمِيْمَة) ۳۶۹
- باسی نه هی کردن له گواستنه وه ی قسه بو فرمانره واو دهسه لاتداران،
نه گهر له بهر پیوستی نه بیّت، وه کو ترسی خراپه یه ک یان شتیکی له و
جوړه ۳۷۱
- باسی نه هی کردن له تانه دان له و نهسه بانهی، که به زاهیری شهرع سابت
بوون ۳۷۲
- باسی نه هی کردن له شانازی کردن و خوّه لکیشان ۳۷۲
- باسی نه هی کردن له ده برپینی دل خوشی و شادومانی به گیروده بوونی
کهسیکی موسولمان ۳۷۴
- به چاوی سووک ته ماشا کردنی موسولمانان و، گالته پیکردنیان کاریکی
حهرام و نارپه وایه ۳۷۴
- شایه تیدانی درو کاریکی زور حهرام و نارپه وایه ۳۷۷
- نایبّت به هوئی به خشین یان شتیکی تره وه منه ت بهسه ر که سدا بکریت
..... ۳۷۸
- نایبّت نه فرین له هیچ شتیک بکریت ۳۷۹

- باسيک: دروسته نه فرين له کهسانی تاوانبار بکريت بهیّ دهستيشان
 ۳۸۲ ..... کردنيان
- باسيک: {نه فرين کردن له موسولمان کاريکی حرامه} ۳۸۵
- باسيک: {نه فرين کردن له شتيک، که شايانی نه فرين لی کردن نه بيت} .....
 ۳۸۷
- باسيک: {نهو ته غيرانهی کهسی ناموزگاریکه به کاريان دههيتيت بز
 ناگادار کردنه وه و هوشيار کردنه وهی کهسانی تر} ۳۸۷
- نابيت به هه لس و کهوتی ره ق و زير مامه له له گه ل هه ژاران و که ساسان و
 هه تيوان و سوالکه ران و هاوینه کاناندا بکريت و، دهيت به قسهی نه رم و
 خوبه که مزاینه وه مامه له يان له گه لدا بکريت ۳۹۰
- باسی چند و شهيهک، که باکارهيتانيان ناپه سنده ۳۹۱
- باسيک: {ناوانانی تری به (کرم) ناپه سنده} ۳۹۲
- باسيک: {عهيدار کردنی خه لکی و خو هه لکيشان و شانازی کردن
 به سه رياندا} ۳۹۳
- باسيک: {نابيت بوتريت: نه وهی خوای گه وره ويستوويه تی و فلانه
 که سيش ويستوويه تی هه ر وا دهيت} ۳۹۶
- باسيک: {ته نها خوای گه ور روزيده ره و خاوه نی نيمه ته کانه} ۳۹۷
- باسيک: {نایا ده کريت که سيک بلت: نه گه ر فلانه کار نه نجام بدهم، نه وه
 من جووله که م يان گاورم؟} ۳۹۷
- باسيک: {نابيت به موسولمانتيک بوتريت کافر} ۳۹۸
- ۶۰۰

باسيڭ: { ناييت دوعا بکريت که خواي گهوره ئيمان له که سيڭ بسيني }
۳۹۹ .....

باسيڭ: { حوکمي نهو که سهی ناچار کراوه وشه ی کوفر به ده میدا بیت }
۳۹۹ .....

باسيڭ: { حوکمي نهو که سهی ناچار کراوه موسولمان بیت } ۴۰۰
باسيڭ: { ئايا وتني شايه تومان وه کو گيړانه وه به موسولمانبوون
دانا نريت؟ } ۴۰۱

باسيڭ: { ناييت به کهس بوتريت: جيگه نشيني خوا } ۴۰۱

باسيڭ: { ناييت به کهس بوتريت (شاهان شاه) } ۴۰۴

باسيڭ سه باره ت به به کارهيناني وشه ی (سيډ) ۴۰۵

باسيڭ: { چوني تي بانگردني گهوره له لايه ن کزيله که يه وه، بانگردني
کزيله ش له لايه ن گهوره که يه وه } ۴۰۷

باسيڭ: { سه باره ت به ناپه سندی وتني (مولاي) } ۴۱۰

ناييت قسه به ره شبا بوتريت: ۴۱۱

باسيڭ: { ناپه سنده قسه به نه خوشي (تا) بوتريت } ۴۱۲

باسيڭ سه باره ت به قسه وتن به که له شير: ۴۱۲

ناييت له کاتي ليقه وماندا هاوار هاوارو نهو قسه خراپانه بکريت، که له
سهرده می نه فاميدا ده کران: ۴۱۳

باسيڭ: { ناپه سنده به مانگي (محرّم) بوتريت (صفر) } ۴۱۳

باسيڭ: { نايبت داواي ليخوشبون بۆ كەسى كافرو بياوهر بكرت }

۴۱۴ .....

باسيڭ: { نايبت به ناهق قسه به موسولمان بوتريت }

باسيڭ: { نايبت له كاتي گف وگۆر قسه كردن له گەل خەلكيدا هەندىك

تەعبىرى خراب بە كار بهيتريت }

باسيڭ: { نايبت بوتريت: هيچ مەخلوقىكم له گەلدا نيه بيجگه له خوا }

۴۱۶ .....

باسيڭ: { نايبت سويتد به جۆرىك له جۆره كاني به ندايه تي كردن

بخوريت }

باسيڭ: { ناپەسەندە ئەو وشانە بە كار بەيترين، كە لەسەردەمى نەفاميدا

بە كار هيتراون }

نايبت دوو كەس بە يەكەو چپە بکەن و، كەسيكى تريحيان له گەلدا بيت:

۴۱۹ .....

نايبت هيچ نافرەتيك، باسى جوانى لەش و لارى نافرەتيكى تر بکات بۆ

ميرده كەى خۆى، يان بۆ كەسيكى تر، ئەگەر لەبەر پيوستيه كى شەرعى

نەبيت، وە كو ئارەزووى خواستو هيتانى ئەو نافرەتە، يان شتيكى لەو

جۆره:

باسيڭ: { ئەو كەسەى هاوسەرگىرى كردو ناپەسەندە پىى بوتريت:

(بەخۆشى بە يەكەو بژين و، منداليش لە نيوانتاندا پەيدا بيت) }

۴۲۰ .....

- باسيڭ: {ناپهسهنده له کاتي توورپيدا نامؤزگاري کهسی توورپه بکريت} ۴۲۱ .....
- باسيڭ: {ناپهسهنده کهسيڭ بليت: خوا دهزانيت، نهو شته وهها نيه، يان وههايه} ۴۲۱ .....
- باسيڭ: {ناپهسهنده نزاو پارانهوه بيهسرتتهوه به ويستی خواوه} ... ۴۲۲
- باسيڭ: {حوکمی سوئند خواردن به غهيري ناوو سيفهته کانی خواي گهوره} ۴۲۳ .....
- باسيڭ: {ناپهسهنده له کرين و فروشتنو شتی لهو جورهدا سوئند بخوريت} ۴۲۴ .....
- باسيڭ: {ناپهسهنده بوتريت: (قوسُ قُزَح)} ۴۲۵ .....
- باسيڭ: {ناييت مروفي موسولمان باسی تاوانی خوئی بو خه لکی بکات} ۴۲۵ .....
- باسيڭ: {بچراندنی پهيوهندی نيوان خه لکی کاریکی حه رامو ناروهوايه} ۴۲۷ .....
- باسيڭ: {نه گهر کهسيڭ برينک پارهی له گوپرايه لی خواي گهوره دا خه رج کرد، با بليت: نهوهنده پاره م خه رج کرد. به لام ناييت بليت: نهوهندهم دوړاند، يان نهوهندهم له دهست دا} ۴۲۸ .....
- باسيڭ: {نايا ده کريت شوينکه وتوو له دواي پيشنويزه که يوه قورئانه کهی نهو بليتته وه؟} ۴۲۹ .....
- باسيڭ: {نه هی کردن له وهی بوتريت: باج حقی دهولته} ۴۲۹ .....

- باسيڭ: {ناپه‌سهنده به‌ناوی خوای گه‌وره‌وه داوای شت بکريت} .. ۴۳۰
- باسيڭ: {حوکمی نهو که‌سه‌ی به‌ناوی خواوه داوای شت ده‌کات و، نهو ده‌کات به‌تکا‌کار} ۴۳۱
- باسيڭ: {ناپه‌سهنده به‌که‌سيڭ بوتريت: خوا ده‌وامت بدات، يان خوا بتهيليت} ۴۳۲
- باسيڭ: {دروسته به‌که‌سيڭ بوتريت: باوک و دايکم به‌قوربانت بن} ۴۳۳
- باسيڭ: {تانه‌دان له‌قسه‌ی خه‌لکی و، چهن‌وچوون و ده‌مه‌ده‌مه‌و، کيشه‌و نا‌کۆکی نانه‌وه له‌گه‌ل خه‌لکيدا کارينکی ناپه‌سهنده} ۴۳۴
- باسيڭ: {ناپه‌سهنده له‌کاتی قسه‌کردندا دم‌پان بکريت‌ه‌وه و زۆر له‌خۆ بکريت بۆ رپنک‌خستنی کۆتایی بر‌گه‌کان} ۴۳۷
- باسيڭ: {ناپه‌سهنده له‌دوای نويزی عيشاوه بي‌جگه له‌قسه‌ی باش هيچ قسه‌يه‌کی تر بکريت} ۴۳۹
- باسيڭ: {ناپه‌سهنده به‌نويزی عيشا بوتريت: (عَمَّة) و، به‌نويزی مه‌غرييش بوتريت: عيشا} ۴۴۳
- باسيڭ: {در‌کاندن و بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی نهيتی کارينکی حه‌رامه} ۴۴۵
- باسيڭ: {ناپه‌سهنده پرسياری نه‌وه له‌پياو بکريت، که‌بۆچی داويتی له‌ژنه‌که‌ی} ۴۴۵
- باسيڭ: {حوکمی شهرع له‌باره‌ی نووسين و وتنی شيعره‌وه} ۴۴۶
- باسيڭ: {نه‌هی کردن له‌خراپگۆیی و زمانپيسی} ۴۴۸

- باسيڭ: {پٽويسته باوك و دايبك مامه لاهي چاكيان له گه لدا بكريت و،
 ندره نجيترين} ۴۵۲
- نه هي كردن له درو كردن و، باسي جوړه كاني ۴۵۳
- وا باشه مرؤفي موسولمان بهر له گيرانه وهي قسه له راستي و
 ناراستيه كه ي بكو لپته وه و، نابيت هدر شتيكيشي بيست بيگيرپته وه، هه تا
 گوماني وا نه بپت كه راسته ۴۵۸
- باسي به كارهيثاني نوسلوبى (تَعْرِيض) و (تَوْرِيَة) ۴۶۱
- نه گهر كه سيڭ قسه يه كي خرابي كرد، چي بليت و چي بكات ۴۶۵
- باسي به كارهيثاني چهند ته عبرت ك، كه هه نديك له زانا يان به ناپه سه نديان
 دانا و، كه چي ناپه سه نديان ۴۶۷
- باسيڭ: {دروسته بوتريت: خوايه له ناگر نازادم بكه} ۴۶۹
- باسيڭ: {دروسته بوتريت: فلانه شت بكه له سهر ناوي خوا} ۴۷۰
- باسيڭ: {دروسته بوتريت: (خواي گه وره له ژير ره همه تي خويدا كو مان
 بكاته وه). دروستيشه بوتريت: (خوايه به ره همي خوت ره حمان پي بكه)}
 ..... ۴۷۰
- باسيڭ: {دروسته بوتريت: (خوايه له ناگر رزگارم بكه). دروستيشه
 بوتريت: (خوايه شه فاعه تي پيغه مبه ره كه تمان به نصيب بكه)} ۴۷۱
- باسيڭ: {ئينكاري كردني نهم قسه يه هيچ نه صليكي نيه: (پشتم به
 پهروه ردگاري به خشنده ي خوم به ستوه)} ۴۷۳
- باسيڭ: {ناپه سه نديان نيه به (طَوَاف) بوتريت: (شَوَط)} ۴۷۳

- باسیك: { حوكمی به كار هیئانی ناوی رهمهزان بهی وشهی مانگ } . ۴۷۴
- باسیك: { حوكمی ناوانانی سورته كانی قورئانی پیروز } ۴۷۷
- باسیك: { دروسته بوتریت: (خوای گهوره ده فهرمویت) } ۴۷۸
- ((كئیی نزاو پارانهوه گشتگیره كان)) ۴۸۰
- نادابه كانی نزاو پارانهوه ۵۰۴
- باسیك: { سووده كانی نزاو پارانهوه } ۵۰۹
- باسی پارانهوه و (توشل) كردنی كه سیك به كردهوه چاكه كانی بؤلای
خوای گهوره ۵۱۰
- باسیك: { نهوهی له زانیانی (سلف) هوه هاتوه سه بارهت به نزاو
پارانهوه } ۵۱۲
- باسی بهرز كردنهوهی دهسته كان له كاتی پارانهوه داو، پاشان هیئانیان
بهدهم و چاودا ۵۱۳
- سونته نزاو پارانهوه چندباره بكریتهوه ۵۱۴
- باسی هاندان له سهه ناگایی و نامادهیی دل له كاتی نزاو پارانهوه دا .. ۵۱۴
- باسی گهورهیی و فهزلی پارانهوهی په نهانی ۵۱۵
- سونته مروقی موسولمان دوعا بؤ نهو كه سه بكات كه چاكهی له گه لدا
كردوهو، باسی شیوازی دوعا كردنه كه شی ۵۱۷
- سونته داوای دوعا ی خهیر له كهسانی گهوره و خاوهن فهزل بكریته،
باوه كو داواكاره كه له داوا لیکراوه كه باشتریش بیتهو، باسی پارانهوه له
جینگه پیروزه كاندا ۵۱۹

- نابیت موسولمانی (مُکَلَّف) دوعای شهر له خوئی و، له مندالو،
 خزمه تکارو، مالو شتی خوئی بکات ۵۲۰
- به لگه ههیه له سهر ئه وهی که پارانه وهی مرۆفی موسولمان گیرا ده بیته،
 جا بو ئه و شتهی داوای کردوه یان بو شتیکی تر، به لام نابیت په له بکات
 له گیرابوون ۵۲۱
- ((کتیپی داوای لیخوشبوون کردن)) ۵۲۳
- باسیک: {حوکی داوای لیخوشبوون کردن} ۵۳۲
- نابیت کهس به یانی هه تا ئیواره قسه نه کات ۵۳۴
- باسیک سه بارهت به و هه دیسانه ی که ته وه ره ی سه ره کی ئاینی پیروزی
 ئیسلامیان له سه ره ۵۳۵
- هه دیسی یه که م: ۵۳۵
- هه دیسی دوه م: ۵۳۵
- هه دیسی سییه م: ۵۳۶
- هه دیسی چواره م: ۵۳۷
- هه دیسی پینجه م: ۵۳۸
- هه دیسی شه شه م: ۵۳۹
- هه دیسی هه وته م: ۵۳۹
- هه دیسی هه شته م: ۵۳۹
- هه دیسی نۆیه م: ۵۴۰

۵۴۱	.....	حد دیسی دهیم:
۵۴۱	.....	حد دیسی یازدهیم:
۵۴۲	.....	حد دیسی دوازدهیم:
۵۴۲	.....	حد دیسی سیازدهیم:
۵۴۳	.....	حد دیسی چواردهیم:
۵۴۴	.....	حد دیسی پازدهیم:
۵۴۴	.....	حد دیسی شازدهیم:
۵۴۵	.....	حد دیسی حه فدهیم:
۵۴۶	.....	حد دیسی هه ژدهیم:
۵۴۶	.....	حد دیسی نوزدهیم:
۵۴۷	.....	حد دیسی بیستم:
۵۴۷	.....	حد دیسی بیست و یه کم:
۵۴۸	.....	حد دیسی بیست و دوه:
۵۵۰	.....	حد دیسی بیست و سیه:
۵۵۰	.....	حد دیسی بیست و چواره:
۵۵۱	.....	حد دیسی بیست و پنجه:
۵۵۲	.....	حد دیسی بیست و شه شه:
۵۵۲	.....	حد دیسی بیست و حه و ته:
۵۵۳	.....	حد دیسی بیست و هه شته:
۶۰۸		